Breuiarium ad vsum
insigis Metropolitane
ecclesie Eboracēsis: vna
cum Pica diligentissime
accuratissimeqz recogni-
tum et emendatū: in pre-
clara Parrhisiensi aca-
demia: i edibus videlicet
Francisci Regnault im-
pressum: ac expensis ho-
nesti viri Joannis Gal-
cheti: in predicta Ebora-
cēsi Ciuitate cōmorātis:
hic suum capit exordium
pro tempore hyemali.

Anno nostre reparationis
1526.

BRITISH MUSEUM

1524
1526

¶ Hic incipiunt regule generales.

Q Debes in mente: generalia dicta tenere.

Q uia regula generalis est: q̄ infra aduēt̄ dñi et lxx. q̄n dē de festo aliquo vel ꝓmōzatiōe siue oct. tūc fiet mēoria de aduēt̄u siue de lxx. ad vesp. matu. & missā q̄ sez mēo. i nullo festo omittit.

¶ De domina.

¶ Et de dña p aduēt̄ū fiet mēo. ad vesp. matu. & missā. nisi in festo cōceptiōis & cōmēozatiōib⁹ eiusdē: sed ab ꝛceptiōe. O sapiē: t:a vsq̄ ad natiuitatē dñi nulla erit mēo. i vesperis post ān. O. t̄n q̄n dē de dña i crastio sci thome apli. tūc post vesp. s. Thome fiet mēo. de dña & ō aduē. cū ā. O rex gētiū. Et etiā p aduē. fiet mēo. de oib⁹ sctis excepts tm dñicis / festis ix. l. & ꝓmēo. sci bvilli Aplox petri & pauli & bt̄ē marie virginis nisi in vesp. q̄n dē. O.

¶ De memoria sancte marie post Circumcisionem.

Post circūci. dñ. vsq̄ ad purifi. b. ma. ō g. nisi i vesp. ā vig. epy. q̄n vesp. nō dicūt de inocē. & i vigi. epy. & i die p̄terq̄ q̄n fit ꝓmēo. eius ō. b. ō g. fiat mēo. de s. maria cū ā. O admirabile &c. Si aūt infra lxx. t̄n añ fest. purifi. ꝛcurrāt festa ix. l. & iij. l. & mēo. sue. facie dē. is sit ordo. Facto seruitio. ix. l. ꝓxis sequt̄ mēo. de lxx. ij. de dña: & iij. de fest. iij. l. c. vltimo de sctā Agnete. Nisi de fest. sue. in crastino cantand̄. infra. lxx. siue non.

¶ De memoriis infra. xl.

Infra. xl. q̄n ōr de aliquo fest. tūc ōr mēo. de xl. ad matu. missam et ad vtrasq̄ vesp. sicut infra aduē. & lxx. vel p mēo. ad missam dicat: et legat missa xl. post missam sci Apponat vel̄ dñ legitur missa. xl. et nō āmoueat / nisi dñ euāg. lectū fuerit more soluto.

¶ De tempore paschali.

In tpe pas. fiant quotidie mēo. de resur. de dña / & de oīb⁹ sctis vsq̄ ad vesp. ꝛpletas āte vigi. ascē. nisi de dña q̄n fit plenū seruitiū de ea: & etiā de oīb⁹ sctis vbi festū loci fuerit de illis: sic de illis i aduē. fiat. Et q̄n ōr de festo duplici i sabbō isto tpe: vt̄ i die lune de fest. quasi ix. l. tūc i sab. siue i dñica nulla fiet mēo. ad vesp. de seruitio dñicali: qz tūc mēo. de resur. sufficit cū mēo. de dña: & de oīb⁹ sctis. vt̄ notand̄. Sed alijs tpib⁹ āni q̄n aliq̄ festū duplex in sabbō euenerit siue die lune / tunc in sabbō siue in dñica fiat mēo. cū ā. ō ñ. et ordine ad illā dñicam pertinentibus.

¶ De festis trium lectionum.

¶ Quādocūq̄ festū alicui⁹ sctī. iij. l. euenerit ūde eo dici possit: fiat de eo: mēo. ad vesp. & ad matutin̄. ꝓterq̄ in cena dñi: & a die illo vsq̄ ad vesp. in die sabbati i septimana pasche. & ꝓterq̄ in die pēthecē cū sex diēb⁹ sequen̄. et festis alcen̄. & corpozis xp̄i.

In nomine sancte ⁊ indiuidue trinitatis. Amen.

Incipit ordo bzeuiarij secūdum vsum Eboracēs. vna cum ordinali suo quod vsitato vocabulo dicitur Pica. siue directorium sacerdotum. In tempore Hyemali.

Litera dñicalis A Dñica. i. aduēt⁹ dñi. iij. no. decēbris. Feria. ij. de fe. Ad missā ola dñr sicut die dñica ꝑter euāgeliū qđ erit sicut scriptū est. Feria. iij. de scō ādzea. iij. Ry. Dzauit. Feř. iiij. de scō Nicholao sine expositione nisi vbi ei⁹ festū sit duplex. Feř. v. de octa. sci Andzee. i. Ry. Du perābul ij. Dzauit iij. Feř. vi. de festo cōceptio. btē marie festum duplex. Sabbato de dña

Litera dñicalis B Dñica. i. aduēt⁹ dñi. v. kaľ. decēbris Feř. ij. de fe. euāg. Sicut scriptū est. Fe. iij. de s. Saturnino mar. cū no. missa de vigilia. Feř. iiij. de s. Andzea apľo: ad ij. vel. mēo. i. de mar. ij. de aduē. Feř. v. de mar. Crisanto et daria. Feř. vi. de fe. Epľa ⁊ euange. vi. fe. Sabbato de dña.

Lēa w. C Dñica. i. aduē. w. q̄rto kaľ. decēb. Ad vel. i. mēo. de s. saturnino cū noct. Vigilia. Feř. ij. de scō Andzea apo. Ad vel. i. mēo. de mar. Feř. iiij. de mar. i. mēo. de aduē. ij. de dña. iij. de s. andzea. ⁊ q̄rta de oib⁹ sctis. Fe. v. de s. ādzea tertiū Ry. Dzauit. Feř. vi. de feř. Epľa ⁊ euāg. vi. feř. Sabbato de dña.

Litera do D. Do. i. aduē. w. tertio kaľ. decēb. mēo. de s. saturnino / de dña / ⁊ de marty. vesp. erūt de s. Andzea. mēo. de dñica / ⁊ de dña. Feř. ij. de s. Andzea. Ad. ij. vel. i. mēo. de marty. ⁊c. vt patet ad fe. ei⁹ in. v. lēa. A. Feř. iij. de marty. i. mēo. de aduē. ij. de dña. ⁊ iij. de s. andzea. Feř. iiij. de feř. Feř. v. de scō ādzea. iij. Ry. Dzauit. Feř. vi. de feř. Sabbato de dña.

Lēa w. E. Pridie kaľ. decēb. Do. i. ad uent⁹ dñi. Et festū sci Andzee differať in crastinū. vespe in dñica erūt plene de s. Andzea. cum ālis ꝑpzijs et orone. Maiestatē tuā. et dicitur mēo. de aduē. de dña / ⁊ de marty. Feř. ij. de s. Andzea cū mēo. vts. Feř. iij. de s. andzea. iij. Ry. Dzauit. Missa sicut i die. ꝑter seqn. et Credo. ⁊c. vt pz ad

Missa semper tenebo fidē, in qua puer natus
sum. ⁊ ⁊

festū eius in .v. lr̄a. A. Fe. quarta de feř. Feria feř. Feř. v. de dña. Feř. vi. de feř. Sabbato de sct̄o Nicholao ep̄o sine expositione: nisi vbi festū eius sit dupl'. ij. vespere erūt omnino de do. cū memo. de s. Nicholao/ de s. andrea/ et de dña.

H ¶ Litera dñicalis H. Do. i. aduē. dñi p̄ma die decēb. memo. de dña. de marty. ⁊ de s. Andrea. ⁊c. vt patet ad feř. eius in. v. lr̄a. A. Feř. ij. de feř. ad missaz/ oia sicut in dñica p̄ter euāgel'. qd̄ erit. Sicut scriptum est in ysa. ppheta. Feř. iij. de s. andrea. tertiū R̄. Orauit. Fe. iiij. de feř. ep'la ⁊ euāge. quarte feř. Fe. v. de dña. Fe. vi. de s. Nicholao. sine exp̄one nisi fue. fest. dupl'. Sabbō de octa. s. andree. iij. R̄. Viri isle.

G ¶ Lr̄a dñicalis G. Do. i. aduē. dñi. quarto no. decēb. Fe. ij de feř. ad mis. oia sicut i dñica p̄ter euāg. qd̄ erit Sicut scriptum est. Fe. iij. de s. andrea. iij. R̄. Orauit vt patet ad fe. ei9 in quinta lr̄a dñicali. A. Feř. iiij. de feria. Fe. v. de sct̄o Nicholao. sine exp̄one: nisi fue. dupl'. fe. Fe. vi. de oct. s. ādree. tertiū. R̄. Viri isle. Sabbato de cōceptione beate marie.

¶ In nois sct̄e ⁊ indiuidue trinitat'. Amē. Incipit ordo Breuiarij secm̄ morē et cōsuetudinē eccl'ie Eboracen. anglicane In p̄te hyemali. Et p̄imo de aduentu domini quedam regule ponentur. P̄ima quarum est.

Aduentus dñi nec ante. v. kalen. decēbris celebrari ichoet: nec eius dē inchoatio vltra. iij. Nonas decēbris differat'. Sed i his septē dieb9 vbi dies dñicus euenerit. ibidē aduētus dñi celebrari icipiat'. Alia regula. Andree festo vicinior ordine quouis. Aduentus dñi p̄ima colit feria. Si cadat in lucē dñi: celebr̄etur ibidē

¶ Notādū vero q̄ si festiuitas sct̄i Andree in sabbato ante p̄mā dñicā aduēt9 euenerit: nulla in eodē sabbato ad vesp̄as de duplici festo sct̄i Andree fiet mētio: p̄ter pulsationē l'ignor: que duplex erit tā ad ꝙple. q̄ ad vesp̄as et p̄ter mēsziā: cū ā. Dñe ie su xp̄e. et v. Dilexit andreā dñs. ⁊ coll. Maiestatē. ⁊ fiet mēozie de dña: ⁊ de sct̄is Crisanto ⁊ daria. ¶ Si vō eius festū in dñica euenerit: qualiter agēdum fuerit: iuenietur ad ei9 festū i p̄cipio sct̄ozū.

¶ In aduētu dñi si aliqđ festum.ix.lec.in sabbato ꝙtigerit:tūc i ipso sabbato vespe de dñica fiāt cū añis ⁊ psalmis ad sabbatū ꝓtinētibus: ⁊ mēoria de sancto: q̄ p̄cedet memoriam beate virginis. ¶ Si vero tale festū in dñicis infra aduentū euenerit: semp differat in secundā feriā:si eā cōtigerit a festo. ix. lec.vacare:⁊ tūc i dñica vesp. fient de sctō:incipiēdo de eo ad cpm: cū mēoria de dñica. Et si in huiusmodi feria. ij. aliud festū. ix. lect. contingat tūc de festo in dñica cōtingē te dicat sicut ordinat in magna rubrica ante. Deus oiz. ¶ Si vo in aliq̄ dñica infra aduentū dñi festum duplex euenerit:totuz fiat de festo: cū mēo. de dñica tā i p̄mis q̄ in scōis vesp̄is ⁊ matutinis: cū añis ⁊ v. dñicam cōtingē tib⁹/ ⁊ oꝛone dñicali:q̄ p̄cedent mēoriaz de btā vgine:⁊ in crastino dicatur de officio dñicali ferialit:cū. iij. lect. de expositiōe euāgelij ⁊ tribus responsoꝛijs de p̄mo nocturno cū añis cōtingēte feriā super psalmū. Benedictus. nō iupe diēte festo. iij. lect. ¶ De festis vo. iij. lect. in aduētu nō agat:nisi memoria tm̄:excep tis octa. sancti Andꝛee:nis fra quas certis diebus ifra aduentū dicet de eo:vt pz in regula ad ei⁹ festū. Et excepto festo sctoꝝ. Crisāti ⁊ Darie ⁊ festo sancti Saturnini martyꝝ:si ifra aduētū euenerint. ¶ Notandū q̄ infra aduentū dñi dicet de apl̄is: de sancto vbillelmo:⁊ de dña vt notat ifra i rubꝛica post hystoꝛiā. Dñe ne i tuo ⁊ in fine rubꝛice de ip̄is cōmēoꝛationib⁹. ¶ Oꝛdo officij p̄ma dñica aduentus dñi. Ad bed. An. Benedict⁹. ps. Ipsum cete. vt in psalterio. In vesperis de sabbato. Cap̄m.

VEnite alcēdamus ad montē dñi: ⁊ ad dom̄ū dei iacob: ⁊ docebit nos vias suas:⁊ ambulabim⁹ in semitis ei⁹: qꝛ de syon exibit lex: ⁊ verbum dñi de hierl̄z. Deo gratias. ℟. Ecce dies veniūt dicit dñs:⁊ suscitabo dauid germē iustū:⁊ regnabit rex ⁊ sapiēs erit: ⁊ faciet iudiciū ⁊ iustitiā in terra. Et hoc est nomē q̄ vocabūt ei dñs iustus noster. ℣. In diebus illis saluabit iuda: et israel hītabit cōfidenter. Et hoc. Glozia pa. Et hoc. hy⁹.

1587
1526
a 1.8

Conditor alme syderū
eterna lux credentium
xp̃e redemptor omniū exau
di p̃ces supplicū. Qui con-
dolens interitu mortis perī
re seculū saluasti mundū lā
guidū donās reis remediuz.
Uergēte mūdi vespere uti
spōsus de thalamo egressus
honestissima uīginis mēis clau
sula. Cui⁹ fortī potētie ge-
nu curuātur oia celestia ter-
restria nutu fatenē subdita.
Te deprecamur agie uētu-
re iudex seculi cōserua nos
in tpe hostis a telo perfidi.
Laus honor virt⁹ gl'ia de o
p̃i ⁊ filio scō simul paracli
to i sempiterna secl'a. Amē.
Hymnus iste cuz ℣. sequēte
ad oēs vesp. de aduētu usq;
ad vigilias natiuitatis dñi.
dicat℣ Rorate celi desuper.
Et nubes pluāt iustū: ape-
riat terra ⁊ germinet salua-
torez. In euāg. ān. Ecce no
men dñi venit de lōginquo:
et claritas eius replet orbē
terrarū. ps Magt. Oratio.
Excita dñe potētiaz tuā
et veni: ut ab imminē-
tibus peccatorū nostrorū pe-
riculis te mereamur protē-
gēte eripi: te liberāte salua-
ri. Qui vivis. Memoria de
dña. ān. Missus est gabriel
angelus ad mariā virginez
desponsatā ioseph. ℣ Egre
dietur virga. Et flos. Ora.
Deus q̄ de beate marie
virgis utero v̄bū tuū
angelo nunciāte carnē suscī
pere voluisti ipsa supplicib⁹
tuis: ut q̄ vere eā genitricez
dei credim⁹ ei⁹ apd te inter-
cessionib⁹ adiuuemur. Per
eundē. ¶ Et sciendū q̄ me-
moria de scō Andrea si ea-
dem die sabbati festū ei⁹ fue-
rit/ p̃cedere debet memoriaz
beate v̄ginis: sed infra octa
uas p̃cedet memoria de dña:
nisi cū de eo in crastino fue-
rit cantandū. ¶ Et genera-
liter quotidie infra octauas
suas fiet de eo mēoria tā in
die dñica q̄ in festis sanctorū
⁊ ferijs: cum de eo non dicit̄
Ad completo. ān Miserere
mihi dñe ⁊ exaudi orationē
meā. ps Cū inuocarē. ℣. In
te dñe speraui. usq; In ma
nus tuas. ps. Qui habitat.
ps. Ecce nunc. Hi predicti
psalmi dicantur ad cōpleto.
quotidie p annū de quocūq;
fit seruitiū p̃ter q̄ a cena dñi
usq; ad octa. pasche. Capl'm.
Tu in nobis es dñe: et
nomen sanctū tuum ⁊

gloziosum inuocatū est sup nos: ne derelinquas nos dñe deus noster. Deo grās. ℣. ℣e lucis āte terminū rerū creatoz poscim⁹ vt solita clementia sis ꝑsul ad custodiam. ℣ozcul recedāt somnia et noctium fantasmata hostemq; nostrum cōpzime ne polluantur cozpa. ℣zesta pater omnipotens per iesum xp̄m dñm qui tecum in perpetuū regnat cuz sancto spiritu. Amen. Cum dicit ℣zesta pater p̄ssime. Tūc dicet in fine Regnans per omne seculū. Cum dicitur. Deo patri. tunc dicet in fine. ℣ nūc ℣ in perpetuum. Quādo dicit. Gl'ia tibi dñe. et Laus honoz. tūc dicet. in fine. In sempiterna secula Amē. ℣. Custodi nos dñe vt pupillā oculi. Sub vmbza alarū tuarū ptege nos. In euāg. ān. Veni dñe visitare nos in pace: vt letemur coram te cozde pfecto. ps. Nūc dimittis. Sequit a chozo alternatim. Kyzie el'. ter Xp̄e el'. ter. Kyzie eleyson. ter. et sequat oō dñicalis. scz. ℣ater noster. Et ne nos. Sed libe. ℣. In pace in idipsum. Dozmiā. et sequit Credo in deū. Carnis resurrectionez. Et vitā eternā amē. ℣. Benedicamus patrē et filiū cū sancto spiritu. Laudemus ℣ superexaltemus eū in secl'a. ℣. Benedictus es dñe in firmamēto celi. Et laudabilis et gloziosus ℣ superexaltatus in secula. ℣. Benedicat et custodiat nos oīpotens ℣ misericoz⁹ dñs. Amen. ℣. Cōfitemini dño qm̄ bon⁹. Qm̄ in seculū misericozdia eius. Cōfessio tā ad cōpleto. q̄ ad primam. Sacerdos.

Confiteoz deo ℣ btē marie ℣ oīb⁹ sctis: ℣ vobis frēs q; ego pct̄oz peccaui nimis cozde/oze/ope/ ℣ omissiōe/ mea culpa. Ideo p̄cor gl'iosā dei genitricē mariā ℣ oēs sct̄os dei: ℣ vos ozare pro me. Misereat (me. Chor⁹. tui oīps deus et dimittat tibi omnia peccata tua: liberet te ab omni malo cōseruet et confirmet in omni opere bono et pducat te ad vitam eternam. Sacerdos. Amen. Sequitur confessio

Confiteoz deo: (chor⁹. et beate Marie et omnibus sanctis: et tibi pater q; ego peccatoz peccaui nimis cozde/oze/ope/omissio-

ne/mea culpa. Ideo pzecoz gloziosaz dei genitricē mariā ⁊ oēs sctōs dei: ⁊ te pater oȝare pro me. Sacerdos.

MIsereatur vestri ops deus: ⁊ dimittat vobis omnia peccata vestra: liberet vos ab omni malo: cōseruet ⁊ cōfirmet i oi ope bono: ⁊ perducat vos ad vitā eternā. Chor. Amē. Sacerdos.

ABsolutionē ⁊ remissionem omniū peccatoȝū vestroȝū spacium vere penitētie: emendationē vite gratiā et consolationē sancti spūs tribuat vobis ops et miseriçoȝs dñs. Chorus. Amen. Dignare dñe nocte ista: sine pcō nos custodire. ℣ Miserere nostri domine. Miserere nostri. ℣ Fiat mia tua dñe sup nos. Quēadmodū sperauim⁹ in te. ℣ Domnine deus virtutū cōuerte nos. Et ostēde faciē ⁊ salui erim⁹. ℣ Dñe exaudi oōnez meam. Et cla. Dñs vobiscum. Et cum. Oratio

ILlumina ās dñe deus tenebras nostras: ⁊ toti⁹ noctis insidias tu a nobis repelle pzopici⁹. Per dñm nēm ie suȝ xpȝ filiū tuū q̄ tecum viuit ⁊ regnat i vnitate spiritussancti de⁹ p oīa secula seculoȝū. Amē. ℣ ñs vobiscū. Et cū Benedicamus dño. Deo grās. Fideliū aie per misericoȝdiā dei in pace requiescant. Amē. ¶ Ille sūt ozdo vesperaru ⁊ cōple. seruet p totū annū nisi a cena dñi vsq; ad octa. pasche. paucis mutatis: vt infra notabitur suis locis ⁊c ¶ Ad matutin. Invit. Ecce venit rex occurramus obuiā saluatoȝi nō. Hymn. Veniie.

DErbū supnuȝ pdiēs a pre olim exiēs q̄ nat⁹ oȝbi subuenis cursu decliui tempoȝis. Illumina nunc pectoȝa tuoq; amoȝe concrema audito vt pzeconio sint pulsa tandē lubzica. Iudex q; cum post aderis rimari facta pectoȝis reddēs vicē pzo abditis iustisq; regnū p bonis. Non des vt artemur malis pzo qualitate criminis. sed cum beatis cōpotes sim⁹ perēnes celibes Laus honoȝ. Et dicit hymn⁹ ille ns oēs matu. de aduētu ante nocturn. vsq; ad natiuitatē dñi. In pzimo nocturno. ā. Mō aukere ⁊c Beatus vir. ℣ Quare fre. ps. Dñe q̄d. ℣ Dñe ne in furo. sub vna

Gl'ia pri. ℣n Erit ipse. ℣s Dñe dei mei. ℣s Dñe dñs nr̄. ℣s Cōfitebor. ℣s In domino confido. Gl'ia pa. ℣n. Pulchriores. ℣s Saluū me fac. ℣s Usquequo dñe. ℣s. Dixit insipiēs. ℣s. Dñe q̄s habi. Gl'ia pri. ℣. Ex syon spēs decoris eius. Dei noster manifeste veniet. Let. i.

Uisio isaie filij Amos quā vidit super iudaz et hierl'm: in diebꝰ ozie ioatham achaz et ezechie reguz iuda. Audite celi: z auribus percipe terra: qm̄ dñs locutus est. Filios enutriui z exaltaui: ipsi aut̄ spreuerunt me. Hec dicit dñs deus: conuertimini ad me z salui eritis. Sic terminētur oēs lectiones de pphetia: z respōdeatur Deo gr̄as. ℟. Aspiciēs a lōge ecce video dei potentiā venientē/ z nebulā totam terrā tegēt̄. Ite obuiā ei: et dicite. Nuncia nobis: si tu es ipse. Qui regnaturus es. In populo israel. ℣. Mul̄ terrigene z filij hoiz simul in vnū diues et paup. Ite. vsq; in finē ut supra: sic de sequētibꝰ iteratiōibꝰ. ℣. Qui regis israel itēde q̄ deductis velut ouē ioseph. Nū cia. ℣ Excita dñe potentiaz tuā et veni vt saluos facias nos. Qui regna. ℣ Gloria. In populo. Et postea reincipietur. ℟ Aspici. Lectō. ij.

Cognouit bos possessorem suū: z asin⁹ p̄sepe dñi sui: israēl aūt me nō cognouit: pꝑs meus nō intellexit. Ue gēti peccatrici: pꝑo gui iniquitate semini nequā filijs sceleratis. ℟. Aspiciebā in visu nocis: z ecce i nubib⁹ celi filius hois venit. Et datū est ei regnuz et honoz: et ois populus tribus z lingue seruiens ei. ℣. Potestas eius potestas eterna: q̄ nō auferet̄ z regnū eius qđ nō corrumpetur. Et datum est. Lectio. iij.

Dereliquerūt dominū: blasphemauerūt scm̄ israel abalienati sūt retrorsum. Sup quo percutiā vos vltra addentes p̄uaricatiōnē. Omne caput lāguidū: et omne cor mer̄s: a plāta pedis vsq; ad verticē nō est in eo sanitas. ℟ Missus est gabriel angel⁹ ad mariā virginem desponsatā ioseph: nūcians ei verbū z expauescit virgo de lumine. Ne timeas maria: inuenisti gr̄am apud dominū: ecce cōcipies et pa-

ries. Et vocabit altissimi filius. ℣. Dabit illi dñs deus sedem dauid patris eius et regnabit in domo iacob in eternū. Et vocabitur. Gloria. Et vocabitur. In ſcdo noc. ãn Bethleem. ps Conserua me. ãn Ecce virgo. ps. Exaudi dñe. ãn Orietur. ℣. Diligam. ℣ Egredietur virga de radice ieſſe. Sermo beati leonis Lcō. iiij.

LEticia quãta sit: quã tusqz cõcursus cũ imperatoris mundi istius natalis celebrandus est: bene nostis: qui nostis quemadmodum duces eius ⁊ pzincipes: omnes etiam militantes accurati sericis vestib⁹: accincti operosis cingulis auro fulgẽte pcios̃: ambiant solitis nitidius in cõspectu regis incedere. Tu autẽ. Sic terminẽtur oẽs lectiones que nõ fuerint de pphetia. ℟. Aue maria gẽa plena dñs tecum. Spiritussanctus superueniet in te: ⁊ virtus altissimi obũbzabit tibi: qõ enim ex te nascẽt scm̃ vocabitur filiꝰ dei. ℣ Quõ fiet istud qm̃ virũ nõ cognosco: et respõdens angelus dixit ei. Spiritussanctus. Lcō. v.

QRedunt enim maiꝰ esse imperatoris gaudiũ si viderit maiorem sue apparationis ornatũ. Hec autem ideo faciunt: qz maiorẽ sibi remunerationẽ pro hac sollicitudine sperãt futurã. Si ergo fratres seculi istiꝰ homines ppter presentis honoris gloriaz: terreni regis sui natalis diẽ tãto apparatu suscipiunt: qua nos accuratiõe eterni regis nr̃i iesu xp̃i natalez suscipere debemus? Qui pro deuotiõe nostra nõ nobis tpalem largiet̃ gr̃iaz sed eternã: nec terreni honoris administrationẽ dabit: que successore finitur sed celestis imperij dignitatem q̃ nõ habet successorem. ℟. Saluatorẽ expectamus dñm iesum xp̃m. Qui reformabit corpꝰ humilitatis nostre ꝛfiguratũ corpi claritatis sue. ℣. Sobrie ⁊ iuste et pie viuam⁹ i hoc seculo expectãtes btãm spem ⁊ aduẽtuz gr̃ie magni dei. Qui. Le vi.

QUalis autẽ remuneratio nr̃a sit futura: dicit pphet̃a. Que oculꝰ nõ vidit nec auris audiuit: nec in cor hois ascẽdit q̃ pparauit deꝰ diligẽtibꝰ se. Quibꝰ er-

go indumẽtis nos exornari opoꝛtet: quod aũt dicimꝰ nos hoc est aias nr̃as q̃ rex noster xp̃s nõ tã nitoꝛẽ vestiuꝫ q̃ aiarũ req̃rit affectũ. ℣. Audite v̈bũ dñi gẽtes: et annũciate illud in finibus terre. Et i insulis q̃ pꝛocul sunt dicite. Saluatoꝛ noster adueniet. ℟. Annunciate ⁊ auditũ facite loquimini ⁊ clamate. Et. Gꝛia pa. Saluatoꝛ. In. iij. no. ℟. Noꝛ pcessit. ps. Celi enar. ℣. Hoꝛa est. ps. Exaudiat te. ℣. Gaudete. ps. Dñe in virtute tua. ℟. Egredietur dñs de loco scõ suo: veniet vt saluet populũ suũ. Alii pꝛedicti v̈liculi dicant sup nocturnũ dieb⁹ dñicis vsq; ad vigiliaꝫ natiuitatis dñi quãdo de aduentu agit. Et sciendũ est: q̃ sicut ordinãtur psalmi in vesperis isti⁹ dñice sic ordinent in oibus dñicis p̃ annũ: cum de dñica dicitur: tẽpoꝛe paschali excepto. Secundum matheum.

IN illo tẽ. Cũ appꝛopiãsset ies⁹ hieroſolymis ⁊ venisset bethfage ad mõtẽ oliueti: tũc misit duos discipulos dicẽs eis. Ite i castellũ q̃d ꝗ̃ vos est. Et relig. Omelia v̈bi iohãnis epi de eadem lectione. Lectio. v̈j.

FRequenter q̃d evenit ihesus in hier'm: sicut iohãnes testat: nunq̃ tñ sibi adhibuit misteria iumentoꝛ: nec ramoꝛ virentiũ circa se oꝛnamẽta ꝗsti⁹uit: nec ad terribilẽ laudẽ sui diuinitatis animos populi excitauit nisi modo q̃n vt pateretur asc̃ẽdit. ℟. Ecce virgo concipiet ⁊ pariet filiuꝫ dicit dñs. Et vocabit̃ nomẽ eius admirabilis deus foꝛtis. ℟. Sup soliũ dauid ⁊ sup̃ regnũ eiꝰ sedebit ieternum. Et vocabitur. L. v̈j.

IDeo ergo cũ tanta gloria igressꝰ: vt ãplioꝰ illoꝝ aduersus se excitaret inuidiã: qꝛ iam tẽpus passionis eiꝰ instabat: ⁊ nõ moꝛs eum vꝛgebat: sꝛ ipse magis aduersũ se cõpellebat moꝛtẽ. Q̃n v̈o iudei xp̃m voluerũt occidere: tãgere eum nõ potuer̃t. Q̃n aũt xp̃s secutꝰ est moꝛtẽ: pcere ei iudei nõ potuerũt. ℟. Obsecro dñe mitte q̃ mĩssurus es: vide afflictionẽ pꝛ'itui Sicut locutꝰ es veni ⁊ libera nos. ℣. A solis oꝛtu ⁊ occasu: ab aq̃lone ⁊ mari. Sicut lo. L. ix.

DUos autẽ discipulos dñs misit qz p duo generalia mãdata omne gen⁹ humanũ a peccato absoluit. Qualia? Diliges dñm deũ tuũ ex toto corde tuo: z primũ tuũ sicut teipsum. Jnuenietis inqt dñs asinã alligatam: z pullũ cum ea. Asina z pullus: iudei sunt et gẽtes. Judea enim scõm deũ: mater est gẽtium. Soluite inquit. Quõ? Per doctrinã vram z miracula vra: qz oẽs iudei z gẽtes p ap'los sunt liberati. Adducite michi ad ministeriũ: id est ad gl'iam corrigite illos. ℣. Letent celi z exultet terra: iubilate mõtes laudez qz dñs noster veniet. Et pauperũ suorũ miserebit. ℟. Orietur in diebꝰ eiꝰ iustitia z abundãtia pacis. Et Gl'ia. Et. Kyrie. Collectam. Et sic in oibꝰ festis. ix. lec. duplicibus z simplicibus tã de tẽporali q̃ de festis sãctorũ: qñ nõ dicit. ps. Te deũ. ¶ Sciendum est aũt q nunq̃ in aduẽtu vl' in septuagesima siue in quadragesima debet dici ps. Te deũ. ad matu. Kyrie. Collectam feriale. ℣. Erumpãt mõtes iocunditatẽ: z colles iustitiã. Quia lux mũdi dñs cũ potẽtia venit. ℟. Leua hierusalem oculos: z vide potẽtiaz regis. Quia. ℣. Emitte agnũ dñe dñatorẽ terre. De petra deserti ad montẽ filie syõ. Et dicẽdꝰ est ille ℣. ante laudes ẽtidie vsq; advigiliã natalis dñi: cuz de aduentu agitur. In laudibus. ãna.

IN illa die stillabũt mõtes dulcedinem z colles fluẽt lac z mel al'a. ps. Dñs re. ãn. Jocũdare filia syon: exulta satis filia hierusalez al'a. ps. Jubilate. ãn. Ecce dñs veniet z oẽs sancti eius cũ eo z erit in die illa lux magna al'a. ps. Deꝰ deus meꝰ. z ps. Deꝰ miserea. sub vno Gl'ia. per totũ annũ obseruetur qñ Gloria pãt dicit. ã. Oẽs sitiẽtes venite ad aq̃s querite dñm dũ inueniri potest al'a. ps. Bñdicite. Et dicitur sine Gl'ia per totũ annum quando dicit. ãn. Ecce veniet ypheta magnꝰ: z ipe renouabit hier'm alleluya. ps. Laudate. ps. Cantate. ps. Laudate dñm in sanctis sub vno Gl'ia pãt. Hi psalmi predicti dicendi sunt in laudibus per totum annũ: siue dicat de tẽporali: siue de sanctis pterq̃ in dñicis a le-

ptuagesima vsq; ad pascha
qñ de tẽpozali agit: et trib⁹
dieb⁹ pximis ante pascha/
et i feriis qñ ferialiter agit:
extra tẽpus paschale. Cap.

HOza est iã nos de somno surgere: nũc enim pioz est nra salus q̃ cũ credidimus noz pcessit: dies autẽ appzopinquabit. Deo gras. Hoc capitulũ dicitur in laudibus diebus dñicis tãtũ/ cũ de aduentu agitur. Hymn⁹

VOx clara ecce intonat:
obscura queq; increpat pellantur eminus somnia: ab ethere xps pmicat.
MEns iã resurgat tozpida
q̃ lozde extat saucia: lyd⁹ refulget iã nouũ/ vt tollat omne noxiũ. Surssum agnus mittit/ laxare gratis debitũ:
oẽs pidulgẽtia: vocẽ demus cũ lachzymis. Secũdo vt cũ fulserit/ mundumq; hozroz cinxerit: nõ p reatu puniat/
sed pius nos tunc pzotegat
LAus honoz. ℣. Vox clamãtis i deserto. Parate viã dñi: rectas facite semitas dei nr̃i. Et hyⁿ ille cũ ℣. dicatur in laud. de aduentu vsq; ad natiuitatẽ dñi: nisi in vigilia natiuitatis dñi vbi dz hymnus ℣. In euãgelio. Ãn. Spiritus sanctus in te descẽdet maria ne timeas habẽs in vtero filium dei alla. ℘s. Cõfitebor. Oõ. Excita domine. Memoria de scã maria. Ã. Aue maria gra plena dominus tecum: benedicta tu in mulieribꝫ alleluya. ℣. Egredietur virga. Oratio. Deus qui de beate. Ad primã. hyⁿ. Jam lucis. Ãn. In ulla die. ℘s. Deus deꝰ meus respice. ℘s. Dñs regit. Gloria patri. ℘s. Dñi est terra. ℘s. Ad te dñe leuaui. Gl'ia. ℘s Judica me. ℘s. Deus in noie. Gl'ia pri. ℘s. Confitemini. Gl'ia. ℘s. Bti imaculati. Gl'ia patri. ℘. Retribue Gl'ia. Cũc ãn. prantes. Cum istis psalmis pdicti dicat pri mai omni dñica: qñ nocturnus dicitur ad matu. nisi in dñicis diebus a lxx. vsq; ad pascha. vbi loco Cõfitemini dicit ℘. Dñs regna. decorem. Ãn. Te deũ patrem. ℘s. Miserere. ℣. sicut inuenitur in psalterio. Ad tertiã. hyⁿ Nũc sancte nobis. Ãn. Jocũ dare. ℘s Legem pone. ℟. ap.

OMnis ventur⁹ est veniet et nõ tardabit: iã non erit timoz in finib⁹ nostris: qñ ipse est saluator nr̃. ℣.

Veni ad liberandum nos: Dñe de⁹ vtutū. ℣. Et ostēde faciē tuā ⁊ salui erim⁹. Dñe de⁹. Gl'ia. Veni ad li. ℣. Timebūt gētes nomē tuū dñe. Et oēs reges terre gl'iā tuā ℟. Excita dñe. q̄ dicet ad hozas per totā septimanā. Ad vi. hy⁹ Rectoz potēs. ā. Ecce dñs. ps. Defecit. Lap.

PRope est vt veniat tēpus ei⁹: ⁊ dies ei⁹ non elongabunt: miserebit dñs iacob: et israel saluabit. ℟. Ostēde nobis dñe miaz tuā. ℣. Et salutare tuū da nobis Wiam. Gl'ia. Ostēde. ℣. Memēto nr̄i dñe i bñplacito populi tui. Wisita nos i salutari tuo. ℣. vts. Ad. ix. hy⁹. Rerū de⁹ ā. Ecce veniet. p. Mirabilia testimonia tua. Lp.

ECce v̄go cōcipiet ⁊ pariet filiū/et vocabitur nomē ei⁹ ēmanuel butyzū ⁊ mel comedet vt sciat repzobare malū: et eligere bonū. ℟. Sup te hierl'm. Dzietur dñs. ℣. Et gl'ia ei⁹ in te videbit. Dziet dñs. Gl'ia. Super te. ℣. Dñe de⁹ vtutū cōuerte nos. Et ostēde faciē tuam: ⁊ salui erim⁹. Per tres capra prelcripta cū rñsozijs lectionibus dicāt̄r ad hozas ingulis diebus: cum de aduentu agit vsq; ad vigil'. na. dñi. Ad vel. ñe de laud. cum psalmis dñicalibus. Capitulū.

IN diebus illis. Saluabit iuda ⁊ israel habitabit cōfidēter: ⁊ hoc est nomē qđ vocabūt eū dñs iust⁹ nr̄. Hoc capitulum dicat̄ ad oēs vesp. ab hinc vsq; ad vigil'. natiui. dñi cū de aductu agit ℟. Tu exurgens dñe Miserebcris syō. ℣. Quia tēpus miserendi ei⁹: q⁹ venit tēp⁹ Misereberis. Gl'ia pr̄i. Tu exurgens. Hoc ℟. cū ℣lu. et Gl'ia pa. sicut p̄cedentia rñsozia ad hozas dicit̄ ad vel. quotidie per aductū: cum de aduentu agit vsq; ad vigiliā natiui. dñi p̄terq̄ i sabbato. Hy⁹. Cōditoz alme. ℣. Rorate celi. In euangelio. ān. Ne timeas maria: inuenisti gratiā apud dñm: ecce concipies ⁊ paries filiū al'a. ps. Magt. Oro. Excita domie. Memozia de sctā maria. ān. Btā es maria/ q̄ credidisti ⁊ perficiētur i te/ q̄ dicta sunt tibi a dño al'a. ℣. et oro vts. Completo. nō mutat̄ vsq; ad natiui. dñi excepto festo cōceptiōis btē v̄gis: ⁊ cōmē orationib⁹ eiusd̄ Fer. ij.

Inuita. Regē vēturū dñm. Venite adorem⁹ .p. Venite. Inuo inuitatoriū dicat die bus ferialib⁹ vsq; ad vigil. natiui. dñi: qñ de aduētu agitur. Hy⁹. Verbū supernum. ān. Dñs dekensor. ps. Dñs illuminatio cū ceteris ānis & psalmis prout in psalterio ordinauit. v. Exlyō species. et dicat i ferijs p aduētū. l. i.

Vulnus & liuor & plaga tumens nō est circūligata: nec curata medicamine neq; fota oleo. Terra vestra deserta ciuitates vre succense igni regionē vestrā coram vobis alieni deuorāt: & desolabit sicut i vastitate hostili Hec. Quādo aūt ryssoria sequuntur. ix. x. de aliqua hystoria sicut Ex. Erumpant. illa q̄ sapsunt. ix. debēt primo dici in fer. postea incipiat a festo rysso. hystorie. Similiter fiat si tantū vnū sequatur. & postea dicātur ola' alia. Vel a festo ordinē. Si opus fuerit. De nulla' aūt hystoria cantat i feria primū Re. nisi de hysto. Ecce nūc tps. In. xi. put ibi fuerit. Et nisi q̄n hysto. festa fuerit incipit. Si aūt alicui festum euenerit per aduētū in dieb⁹ ferialib⁹ nichilominus seruet ordo ryssoriorū dñicalis hystorie ita q̄ nullū omittatur: et hoc sit gēiale p totū annū nisi in ferijs post oct. epyphā. vsq; ad lxx. vbi habentur ryssoria ferialia pro pria cuilibet ferie. Lectio. ij.

Et dereliquet filia syō vt vmbraculum in vinea: & sicut tuguriū in cucumerario. Sicut ciuitas que vastat. Nisi dñs exercituū reliquisset nobis semen q̄si sodoma fuissemus: et quasi gomorra siles essem⁹. ic. ij.

Audite verbū dñi primcipes sodomorū auribus percipite legem dei nr̄i populus gomorre. Quo mihi multitudinē victimarum vestrarū dicit dñs plenus sum holocausta arietū: & adipem pinguiū: & sanguinē vitulorū & agnorū et hircorū nolui. v. Emitte agnū. Ad laud. ā. Miserere mei ps. Ipsum. cete. vt in psalterio. Capitulum

Ecce dies veniūt: dicit dñs: & suscitabo dauid germē iustū: et regnabit rex et sapiens erit: & faciet iudicium et iustitiam in terra. Hoc cp. dicat i dieb⁹ p festis q̄n aduētus agit: vsq; ad vigiliā nati. dñi. In cuāge. In

Angelus dñi nunciauit marie/ & concepit de spiritu scō alla. ps. Qui dicit⁹. Dicta a. p ikratiōes subiūgāt Kyrie el'. ij. Xpe el'. ij. Kyrie el'. ij. Pater .nr̄. Dicta autē oōne dñicali a singulis secrete: sacerdos dicat. Et ne nos. Sz libera. Ego dixi⁹ cetas preces minores: put notantur post. iij. in psalterio. Dño. Excita dñe, vtā. ℂ Et notā dū: q tātū i matu. & bel. surget sacerdos ad ℣. Exurge dñe. choro pstrato. In alijs vero horis cū alijs erit etiā pstrat⁹ vsq; post oōnē: & sic fiet semp qñ de fer̄. dicit extra tēpus pasch. Dicta oōne surgant oēs. Memoria de scā maria. ān. Hypūsctus. ℣. Egredietur virga de. Dño. Deus qui de beate marie. Cum hac ān. ℣. & oōne fiat memoria de domina ad matuti. singulis diebus ifra aduentū vsq; ad vigiliā natiuitatis dñi: nisi qñ fit plenum seruitiū de dñica. Memoria de oibus sanctis. ān. Ecce dñs veniet: et oēs sancti eius cū eo: et erit in die illa lux magna alla. ℣. Ecce apparebit dūs sup nubē cādidā. Et cū eo sanctorum milia. Oratio

Conscientias nr̄as q̄s dñe visitando purifica: vt veniens iesus christus fili⁹ tu⁹ dñs noster cū oibus sanctis paratā sibi in nobis inueniat māsionē. Qui tecū. Cū hac ā. ℣. & oōne fiat memo. de oib⁹ sctis singulis diebus pcedis p aduētum: tam ad matut. q̄ ad vesp. exceptis vesp. ēb⁹ Dicim⁹: qz illis vesp. nec fit mēo. de dñica: nec de oib⁹ sctis. ℂ Notandū q̄ Kyrie el'. et pces dicentur ad laudes in pstratiōe: quotiēs de feria agit extra tēpus paschale: nisi qñ euangeliū ad matu. & ipsis ferijs pnūciat cūc eni pces ad matu. omitti debēt. Ad horas vo dicētur quotiens de feria agit: siue euāgeliū pnūciet siue nō: vigilijs nati. dñi epyphanie/ pasche/ & tpe paschali exceptis. Ad. i. ān. Paratus esto israell occursum dñi qñ venit. ps. Deꝰ in noie. ps. Bñ imaculati. ps. Vetribue. ān. Adesto. ℣. Quicūq; vult. Isti psalmi hoc ordie dicant ad primā p totū annū nisi i die aiarum/ et in dñicis diebus qñ nocturn⁹ dicit ad matu. A cena vo dñi vsq; ad octauam pasche omittitur tātū

ps. Quicūq. Psalmi etiā d sequitur ad.iij.vi.et.ix. dicū tur ad horas quotidie p an cū: nisi in die anniuer. Cap. Dñe miserere. ℟ Jesu xpe ℣. sicut inuenit in psalterio Sequitur post Jesu christe. Kyrie el'. ℣ preces cū pstratione. Preces ad primā nō mutantur: nisi q̄ cum ferialiter agitur: dicto post cōfessionē ihesu. Fiat misericordia tua dñe. statim sequatur versus Exaudi domine vocē meam qua clamaui ad te. cum psalmo. Miserē mei. Post psalmū. ℣ Exurge domine adiuua nos. ℟. cum ōratione. Domine sancte pater. vtā. Eodē modo fiat ad cōpleto. ℂ Ad.iij.ān. Veni et libera nos deus noster. ps. Legem pone. ℣. Memorestо. ℣ Bonitatē. ℟ cetera vtā in dñica. Sequātur preces cū prostratione. Kyrie el'. ℟. ℂ Ad.vi. ān. In tuo aduētu erue nos domine. ps. Defecit in sa. ℣. Quomodo dilexi. ps. Iniquos. ℟ cetera vtā ℂ Ad.ix. ān. Quam domine excita potentiā: ℟ veni ad saluandum nos. ps. Mirabilia. ps. Clamauit. ps Principes. ℟ cetera vtā ℂ Ad vesperas. ān.

Inclinauit. ps Dilexi. ℟ cetere ane ferīales cū suis psalmis: vt in psalterio notant. Capitulū. In diebus illis. ℣ Tu exurgens. ℣ Cōditor alme. ℣ Rorate celi. In euāgel'. ān Hierusalem respice ad orientem et vide alle. ℣ Magnificat. Kyrie el'. Et cetera cū p̄cib⁹ ℟ ōrone vtā. in matutin. Memoria de dña. ā Ne timeas maria. ℣ Egredietur virga. Ōro. Deus qui de beate. Cū hac ā. ℣. et ōratione fiat mēoria de dña singulis diebus ad vās donec incipiat O sapiētia. nisi quādo fit plenū seruitiū de dña. Memoria de oib⁹ sanctis. In isto modo p̄notato fiat seruitiū diebus ferialibus: cū de aduentu agitur vsq; ad vigiliā nātiui. dñi cū iij. lect ℂ Feria.iij. Lectio.i.

Cum veniretis ante cōspectum meū quis quesiuit hec de manibus vestris vt ambularetis in atriis meis: Ne offeratis sacrificium vltra frustra. Incensum vestrum abominatio est mihi. Lectio secunda. Comentā et sabbatū et festiuitates alias nō ferā: iniq̄ sunt cetus vestri/kalen

das vestras et solennitates vestras odiuit aia mea: ⁊ facta sunt michi molesta: laboraui sustinens. Lectio tertia

ET cū extenderitis manus vestras auertā oculos meos a vobis. Et cū multiplicaueritis oratiōē non exaudiā. Manus enī vestre sanguine plene sūt. In euā gel'a. Anteq̄ cōuenirent inuenta est maria habens in vtero filiū de spiritu sancto alleluya. ps. Bñdictus. Kyrieleyson. ⁊ cetera. Ad vesp. In euangelio. ān. Querite dominū dū inueniri potest: inuocate eum dum ppe est alleluya. ps. Magnificat.

¶ Feria. iiij. Lectio prima.

LAuamini mundi este te: auferte malum cogitationum vestrarū ab oculis meis. Quiescite agere p̄uerse discite bñfacere. Querite iudicium subuenite oppresso: iudicate pupillo defendite viduā: ⁊ venite ⁊ arguite me: dicit dñs. Lectio. ij.

SI fuerint peccata vestra vt coccinum: quasi nix dealbabuntur: et si fuerint rubra quasi vermiculus: velut lana alba erunt. Si volueritis et audieritis me: bona terre comedetis. Quod si nolueritis: ⁊ me ad iracundiā p̄uocaueritis: gladius deuorabit vos q̄z os domini locutum est. Lcō. iij.

QVomodo facta est meretrix ciuitas fidelis plena iudicij: Justitia habitauit in ea nunc autem homicide. Argentum tuū versum est in scoriam: vinum tuum mixtū est aqua. Principes tui infideles: socij furum omnes diligunt munera sequūtur retributiones: et pupillo non iudicant: et causa vidue non ingreditur ad eos. In euangelio. aīa. Erumpant montes iocunditatem: et colles iustitiam: quia lux mundi dominus cū potentia venit. ps. Benedictus. Ad vesperas in euangel'. ān. De syon exibit lex: et verbum domini de hierusalem. ps. Magnificat aīa.

¶ Feria quinta. Lcō p̄ma.

INcuruabitur sublimitas hominum: ⁊ humiliabitur altitudo virorum. Et eleuabitur dominus solus in die illa: et idola penitus conterentur. Lectio. ij.

ET introibunt in speluncas petrarum: et in

borazgines terre a facie foꝛmidinis domini: et a gloꝛia maieſtatis eiꝰ cum ſurrexerit percutere terram. Lc.iij.

IN die illa pꝛoiȝciet homo idola argenti ſui: et ſimulachꝛa auri ſui: que fecerat ſibi: vt adoꝛaret talpas ⁊ veſpertiliones. Et ingredientur ſciſſuras petrarum et cauernas ſaxoꝛum a facie ire foꝛmidinis domini: et a gloꝛia maieſtatis eius cū ſurrexerit percutere terram. In euangelio. ān. Veniet foꝛtioꝛ me poſt me: cuiꝰ nō ſum dignus ſoluere coꝛrigiam calciamentoꝛū eius. ps. Benedictus. Ad veſpas In euangelio. ān. Expectabo dominū ſaluatoꝛē meū: et pꝛeſtolaboꝛ eum dum pꝛeeſt alleluya. ℣ Magnificat.

℣ Feria ſexta. Lectio ꝓma.

DE impio in malum: retꝛibutio enim manuum eius fiet ei. Populuȝ meum exactoꝛes ſui expoliauerūt: ⁊ mulieres dominate ſunt eius. Pꝛopule meuꝰ: qui beatum te dicunt: ipſi te decipiunt ⁊ viam gꝛeſſuū tuoꝛum diſſipant. Lectio ſcda.

STat ad iudicandū dominus et ſtat ad iudicā dos populos. Dominus ad iudicium veniet cum ſenibus populi ſui: et pꝛincipibus eius. Vos enim depaſti eſtis vineam meam: rapina pauperis in domo veſtra. Quare atteritis populum meum: et facies pauperum confunditis. Lectio tertia.

ET dixit dominus. Pꝛo eo ꝙ eleuate ſunt filie ſyon: ⁊ ambulauerunt collo extento: et nutibus oculoꝛū ibant: ⁊ plaudebant ⁊ ambulabāt pedibꝰ ſuis ⁊ cōpoſito incedebāt gradu: decaluabit dñs verticem filiarum ſyō: et dñs crinē earū nudabit. In euange. ān. Veniet dies dñi magnꝰ ⁊ manifeſtus qui eum inuocauerit: ſaluꝰ erit. ps. Benedictus. Ad veſ. dicendum eſt de commemoratione beate virginis: niſi impediatur per feſtū. ix. lec. pꝛoat notat pꝛimo ſabbato poſt hypoſtoȝiā. Oſie ne in ira. Et ad veſp. in hac feria. vi. fiet memo. de aduētu cū hac ān. Ex egypto vocaui filiuȝ meum: veniet vt ſaluet populum ſuum. Et in ſabbato ad matu. fiat mēo. de aduentu cū ān. Nyon noli timere ecce deus tuus veniet alla.

H ℂ Littera dñicalis. H Dñica.ij.aduē.dñi.Feř.ij.de feř. Epi.ꝫ euāg.quarte feř.Feř.iij.de.l.vbill'o.Feř.iiij.de ſcā lucia vgine.Feř.v.de ap'lis.Feř.vi.de ſe.Sabbō de dña. D ſapietia mēo.nō dñr.tñ poſt veſ,de die dñr veſ.de dña B in choꝛo.ℂ Lřa dñicalis.B Dñica.ij.aduē.Feř.ij.de ſe. Epi.ꝫ euā.iiij.ſe.Fe.iij.de ſcō nicolao ſine expoſitiōe niſi feſtum eius ſit dupl'.Feř.iiij.de oct.l.andꝛee apo.Feř.v.de conceptione beate marie.Feria.vi.de feř.Sabbō de dña. C ℂ Littera dñicalis.C Dñica.ij.aduentus dñi.Feria.ij. de ſancto nicolao epo.ſine expoſitione.niſi feſ.eius fuerit dupl'.Feria.iij.de octa.ſcī andꝛee.iij.℟.Virtute memoꝛia de aduē.de dña.ꝫ de oib⁹ ſanctis.Feř.iiij.de feſ.conceptiō nis beate marie.mēoꝛia de aduentu.Feria.v.de feř.Epi. et euāge.quarte ferie.Feř.vi.de feř.Sabbato de domina. D ℂ Lřa dñicalis.D .Dñica.ij.aduentus et differatur feſtū. Veſpere a capitulo erunt de ſancto nicolao cū memoꝛia de dñica et de ſancto Andꝛea cū oř̄one.Protegat.ꝫ poſtea.de domina.Feř.ij.de ſcō nicolao ſine expoſitione niſi fuerit dupl'.mēo.vtš.Fe.iij.de cōceptione vtē marie.Feř.iiij.de feř.Feria.v.de apoſtolis.Feria.vi.de ſe.Sabbato de dña. E ℂ Lřa dñicalis.E Dñica.ij.aduē.ſine međ.ł'c.mēo.tantū de oct.l.ādꝛee cū ℣li.Dilexit andꝛea dñs. Veſpe erūt oīno de cōcep.b.marie.Feř.ij.de cōceptione.b.marie.Feř.iij.de ſcō vbill'o.Feř.iiij.de ſe.Fe.v.de apoſtolis.Fe.vi.de feř. Sabbato de ſancta lucia virgine.ij.veſpere erunt plene de dominica cum memoꝛia de ſancta lucia.et de dominica. F ℂ Lřa dñicalis.F Dñica de feſt.ꝛceptionis vtē marie cū mēo.de dñica tā in p̄mis veſ.cp̄ in ſcdis ꝫ cū ālis.ꝫ ℣li.ad die dñicā ptineñ.ꝫ cū oř̄one dñicali.Fe.ij.de dñica.ij.aduent⁹. cū.ā.cōtingente ad feriā ſup pſal.Bndica.Feria.iij.de ſe. Epi .ꝫ euāg.quarte ſe.Fe.iiij.de ſe. Epl'a et euāge.vi.feř. Feria.v.de ap'lis.Feř.vi.de ſācta lucia.Sabbato de dña. G ℂ Lřa dñicalis.G Dñica.ij.aduentus.Feria.ij.de apoſtolis.Feria tertia de ſancto vbilleimo.Feria quarta de feř. Feř.v.de ſcā lucia virgine ꝫ mar.Fe.vi.de ſe.Sab.de dña,

C Dñica ſcda ad veſperas ãn. Benedictus. ps. Ipſum ꝛc. Capitulũ. In dieb⁹ illis ℣ Alieni. hyᵖ. Cõditoꝛ al me ſyderum. ℣. Roꝛate celi deſuper. In euangelio. ãn. Bethleem nõ es minima in pꝛincipibus iuda: ex te enim exiet dux qui regat populuꝫ meũ iſrael ipſe enĩ ſaluũ faciet populũ ſuũ a pctis eoꝝ. ps. Magnificat. Oꝛatio.

Excita dñe coꝛda noſtra ad ꝓparãdas vnigeniti tuivias: vt p ei⁹ aduẽtũ purificatis tibi mẽtib⁹ ſeruire mereamur. Qui tecũ. Mẽo. de dña. ãn. Ne timeas ꝛc. Ad matu. Inuita. Surgite vigilem⁹ venite adoꝛem⁹. Qꝛ neſcitis hoꝛã qñ veniet dñs ps. Venite. hyᵖ. Verbũ ſupnũ. In.t.noc.ãn. Nõ auferetur. ps. Beat⁹ vir. ꝛc. vtq. ℣. Exſyon. Lectio pꝛima.

Factũ eſt autẽ in dieb⁹ Achaz filij ioathã filij oꝛie regis iuda: aſcendit raſyn rex ſyꝛie ⁊ faſcee filius romelie rex iſrael in hieruſalẽ ad pꝛeliãdũ contra eã: ⁊ nõ potuerũt debellare eam. Recẽuit ſyꝛia ſup effraym ⁊ cõmotũ eſt coꝛ ei⁹ ⁊ coꝛ populi ei⁹ ſicut mouẽtur ligna ſiluaruꝫ a facie vẽti. Hec dicit dñs. ℣ Hieruſalem cito veniet ſalus tua quare meroꝛe cõſumeris: nũquid conſiliarius nõ eſt tibi: qꝛ innouauit te dolor. Saluabo te ⁊ liberabo te: noli timere. ℣ Iſrael ſi me audieris non erit in te deus recens: neqꝫ adoꝛabis deũ alienũ ego enĩ dñs. Saluabo. Lectio ſcda.

Dixit aũt dñs ad yſaiã Egredere in occurſũ achaz tu ⁊ qui derelict⁹ eſt ia ſub filius tu⁹ ad extremũ aqueduct⁹ piſcine ſupioꝛis ⁊ dices ad eũ. Vide ne ſyleas: noli timere. ⁊ coꝛ tuũ ne foꝛmidet a duab⁹ caudis titionũ fumigãtiũ iſtoꝝ. ℣ Alieni nõ trãſibũt p hieruſalem ampli⁹. Nã in illa die ſtillabũt mõtes dulcedinẽ: ⁊ colles fluẽt lac ⁊ mel dicit dñs. ℣ Tunc exultabunt omnia ligna ſiluarum a facie domini. Nam in il. Lectio tertia.

Ira furoꝛis raſym ſyrie et filij romelie eo p cõſiliũ inierit ꝗra te aſſyꝛia in malũ ⁊ effraym ⁊ fili⁹ romelie dicẽtes. Aſcẽdam⁹ ad iudã ⁊ ſuſcitem⁹ eũ: ⁊ euellam⁹ eũ ad nos: ⁊ ponam⁹ regẽ in medio ei⁹ filiũ tabeel.

℣. Ecce dominus veniet ⁊ omnes sancti eius cum eo: et erit in die illa lux magna et exibũt de hierm̃ sicut aqua mũda. Et regnabit dñs i et-nũ sup oĉs gẽtes. ℟. Ecce cũ virtute veniet: ⁊ regnũ i manu eius ⁊ potestas ⁊ imperiũ Et regna. Gl̃ria. Et regna.

℣ In.y. nocĉ.ãn. Bethleẽ. ps. Cõserua. ℟. Egredieẽ.

℣ Sermo beati maximi episcopi. Lectio quarta.

IGitur qm̃ post tempus spũalibus epulis reficere nos debem⁹: videamus quid euãgelica lectio prosequatur. Ait enĩ dñs sicut au diuim⁹ de aduẽtus sui tẽpe: sicut fulgur chorusĉans de sub celo: ita erit aduẽtus filij hois. ℣. Ciuitas hierusalẽ noli flere qm̃ voluit dñs super te. Et auferet a te omnẽ tribulationẽ. ℟. Ecce dominator dñs cũ virtute veniet. Et aufe. Lectio quinta.

ET addidit i cõsequẽtibus. In illa nocte erũt duo in lecto vno vnus assumetur: et alter relinquetur. Mouet fortasse nos fratres cur dñs aduẽtũ suũ indicãs noctis se tpe ostẽderit aduẽturũ. Vtiq; ei⁹ aduẽtus magna cũ claritate diei magno cũ nitore ⁊ timore suscipi debet a cunctis. ℣. Ecce veni et dñs protector noster sanct⁹ israel. Coronã regni habẽs in capite suo. ℟. Et dñabitur a mari vsq; ad mare: ⁊ a flumine vsq; ad terminos orbis terre. Coro. Lcõ.vi.

QUod autẽ ait. In illa nocte erũt duo in lecto vno: vn⁹ assumetur: ⁊ vnus reliquetur. Hinc iã resurrectionis meritũ demõstratur quod p qualitate viuẽdi sit gratia resurgendi ac tãtã in singulis quibusq; resurrectionis esse distantiã: vt duobus etiã pariter dormiẽtib⁹ ⁊ vna sede quiescẽtib⁹ equalis nõ possit esse assumptio. Lect⁹ enim quidẽ noster cõis est terre hui⁹ amplissimũ solũ in quo corpora nostra deposita tutissima sede requiescũt. ℣. Sicut mater cõsolatur filios suos: ita cõsolabor vos dicit dñs ⁊ de hierusalẽ ciuitate quã elegi veniet vobis auxilium. Et videbitis ⁊ gaudebit cor vestrũ. ℟. Dabo in syon salutẽ: ⁊ in hierusalẽ gloriã meã. Et videbitis. Gl̃ria patri. Et videbi.

℣ In tertio nocturn.ã. Nox

pzecessit. ℣. Celi enarrant. ℟. Egredietur dominus.

Secundum Lucam.

IN illo tempoze. Dixit iesus discipulis suis. Erunt signa in sole et luna ⁊ stellis et in terris pzessura gentium pze confusione sonitus maris ⁊ fluctuum. Et reliqua. Omelia beati gregoꝛij. Lectio septima.

DOminus ac redẽptoꝛ noster paratos nos inuenire desiderãs: seneſcẽtẽ mũdũ que mala sequãtur denũciat: vt nos ab eiꝰ amoze cõpescat. Appzopinquantẽ autẽ eius terminũ: quãte pcussiones p̃ueniãt inotescit: vt si deũ metuere in trãquillitate nolumus: vicinũ eius iudiciuꝫ vel percussionibus attriti timeamꝰ. Quod terremotus vzbes innumeras subzuat: frequẽter audiuimus. ℟. Hierusalem plãtabis vineam in mõtibꝰ tuis ⁊ exultabis qꝛ dies dñi veniet surge syon cõuertere ad deũ tuum. Gaude ⁊ letare iacob: qꝛ de medio gentium saluatoꝛ tuus veniet. ℣. Deus a libano veniet et sanctus de monte vmbzoso ⁊ cõdenso. Gaude. Lectio octaua.

PEstilẽtias quoqꝫ sine cessatiõe patimur. Signa quoqꝫ i sole ⁊ luna ⁊ stellis adhuc apte minime vidẽmus. Cõfusio autẽ maris ⁊ fluctuũ nec duꝫ noua exoꝛta est. Qz cũ multa tã pzenũcia ta cõpleta sunt: dubiũ nõ est q̃ sequantur etiã pauca que restãt: qꝛ sequẽtiũ rerũ certitudo est pzeteritarũ exhibitio. Cu autẽ dñe miserere. ℟. Docebit nos dñs vias suas ⁊ ambulabimus in semitis eius. Quia de syõ exibit lex ⁊ verbũ dñi de hierusalem. ℣. Venite ascendamus ad mõtem domini ⁊ ad domum dei iacob. Quia de syon. Lectio nona.

NAm virtutes celoꝛum mouebũtur. Quid eñ dñs virtutes celoꝛ/ nisi angelos/ archãgelos/ thzonos dñationes/ pzincipatꝰ ⁊ potestates appellat? Que i aduẽtu districti iudicis nostris tũc oculis visibiliter appare bũt vt districte tunc a nobis exigãt hoc q̃ nos modo inuisibilis cõditoꝛ equanimiter poztat. ℟. Rex noster adueniet chzistus. Quẽ iohãnes pzedicauit agnum esse venturum. ℣. Ecce agnus dei

ecce qui tollit pecata mundi Quē tohānes. Glozia. Quē tohā. ℟. Rex noster. Incipiat. ℣. feriale. Egredieť dñs de samaria ad pzta que respicit ad oziēte ꝛ veniet in bethleē ambulās sup aquas redēptiōis iude. Tūc saluꝰ erit oīs homo qz ecce veniet ℣. Et pparabiť in mia soliū eiꝰ: ꝛ sedebit sup illud iudicās in equitate. Tūc saluus ℣. Emitte agnū. In lau. ā.

ECce in nubibꝰ celi dñs venit cuz ptāte magna all'a. ps. Dñs regn. ā. Urbs foztitudinis nostre sp̄ō saluatoz ponet in ea murus et antemurale aperite pztas: qz nobiscū deꝰ all'a. ps. Jubilate. ān. Ecce apparebit dñs ꝛ nō mētietur si mozam fecerit expecta eū qz veniet ꝛ nō tardabit all'a. ps. Deus deus meꝰ. ān. Mōtes ꝛ colles cātabūt cozā deo laudē: ꝛ oīa ligna siluarū plaudēt manibus qm̄ veniet dñs domiatoz in regnū eternū all'a all'a. ps. Bñdicite. ān. Ecce dñs noster cū virtute veniet vt illuminet oculos seruozū suoz all'a. ps. Laudate. Capitul'. Hoza est iā. Hymnꝰ. Vox clara. ℣. Vox clamantis. In euāge. ān. Sup soliū dauid ꝛ sup regnū eiꝰ sedebit in eternū all'a. ps. Bñ dictus. Dēo. Excita dñe cozda. Mēo. de dña vtš. Ad horas añe de lau. Cetera vt in dñica p̄cedēti cū ozone. Excita dñe cozda. Ad besā. Ecce i nubibꝰ. ꝛ alie añe de lau. cū psal. dñicalibus Cap. In diebus illis. ℣. m. Tu exurgēs. Hymnus. Cōditoz. ℣. Rozate. In euāge. ān. Btā es maria que credidisti: pficiētur i te q̄ dicta sunt tibi a dño all'a. ps. Magn. ov. Excita dñe cozda. cū memozia de dña vtš. ¶ Feria. ij. Lcō. i.

QUE qui cōdūt leges iniquas ꝛ scribētes iniusticiā scripserūt: vt oppzimerēt in iudicio pauperes ꝛ vi facerēt cause humiliū populi mei: vt essent vidue pzeda eoz: ꝛ pupillos diriperent. Quid facietis in die visitationis ꝛ calamitatis de lōge veniētis: ꝛ vbi derelinqt̄ gloriā vestrā? Lectio secunda.

QUE assur virga furozis mei ꝛ baculus ipse est in manu eiꝰ idignatio mea. Ad gentē fallacē mittā eū: ꝛ ztra populū furozis mei mādabo ei vt auferat spolia et

diripiat ꝓdã. Et ponat illũ in cõculcationẽ quali lutũ platearum. Lectio tertia.

IPse aũt nõ sic arbitrabit: ⁊ cor eius nõ ita estimabit: sed cor ei⁹ erit ad conterẽdũ ⁊ ad internitionẽ gẽtiũ nõ paucarũ. Dicit enim. Nũqd nõbt carcanius sic calamo: ⁊ bt Arphat sic emath. Nũquid nõ bt damascus sic samaria: ℟. Emitte agnũ. ℣ In laudib⁹. ãn. Misere re. ꝑ. Ipsum. Cõm. Ecce dies veniũt. Hy⁹. Vox clara. ℟. Vox clamãtis. In euãgelio. ãn. De celo veniet dñator dñs ⁊ in manu ei⁹ honor ⁊ imperiũ. ps. Benedictus. Oratio bts. Ad horas bts. i ebdomada ꝓcedẽti cũ oratione. Excita dñe corda. Ad vesperas ãne ⁊ psalmi feriales. In euange. ãn. Ecce rex veniet dñs terre: ⁊ ipse auferet iugũ captiuitatis nostre. ps. Magnif. Oratio. bts. ℣ Feria. iij. Lectio ꝓma.

QUomodo inuenit manus mea regna ydoli ⁊ simulachra eor de hierusalem ⁊ de samaria. Nunquid non sicut feci samarie ⁊ idolis eius: sic faciam hierusalẽ et simulachris eius: Hec dicit dñs. Lectio secũda.

ET erit cum impleuerit dominus omnia opera eius in monte syon et in hierusalem: visitabo super fructũ magnifici cordis regis assur: ⁊ super gloriam altitudinis oculorum eius.

Lectio tertia.

DIcit enim In fortitudine manus mee ego feci: ⁊ in sapiẽtia mea intellexi. Abstuli iquit assur terminos populorũ: ⁊ ꝓncipes gentiũ deꝓdatus sum. In euãge. ãn. Sup te hierusalẽ orietur dñs: ⁊ gloria eius in te videbitur. ps. Bñdictus. Advel. In euange. ãn Vox clamantis in deserto parate viam dñi rectas facite semitas dei nr̃i. ps. Magnifi. ℣ Feria. iiij. Lectio ꝓma.

ET detraxi quasi potẽs insublime residentes: ⁊ inuenit quasi nidum manus mea fortitudinem populorum. Lectio secunda.

PRopterea hec dicit dominus. Nunquid gloriabitur securis contra eum qui secat in ea: aut exaltabitur serra contra eum a quo trahitur: Quomodo eleuabitur virga cõtra eleuãtem

se:vel baculꝰ qui vtiq; lignū est. Lectio tertia.

IDeo mittet dñs in eius pinguibus tenuitatē: ⁊ subtus eū gloria eius succēsa ardebit q̄si cōbustio ignis In euan. ān. Ecce mitto angelū meū qui pꝛeparabit viā tuā ante faciē tuā. ps. Bene dictus. ℂ Advesp. in euāge. ān. Syon renouaberis ⁊ videbis iustū tuum qui venturus est in te. ps. Magnific. ℂ Feria.v. Lectio pꝛima.

ADhuc paululū modicūq; ⁊ cōsummabitur indignatio et furoꝛ meus super celus eoꝝ. Et suscitabo super eū dicit dñs exercituum flagellū iuxta plagam madian in petra oꝛeb: ⁊ virgā super mare: et leuabit eam in via egypti. Lectio secunda.

ET erit in die illa auferet onus eiꝰ de humero tuo: ⁊ iugū eiꝰ de collo tuo ⁊ cōputrescet iugū a facie olei. Habitatoꝛes iabyn ꝓfoꝛtamini adhuc dies est vt i nube setur: agitabit manū super montē filie syon ⁊ collē hierusalem. Lectio tertia.

ECce dñs cōfringet lagūculā in terroꝛe: ⁊ excelsi natura succidet et sublimes humiliabūtur. Et subuertētur cōdēsa saltus ferro ⁊ libanus cuꝫ excelsis cadet. In euāget. ān. Tu es q̄ vēturus es dñe quē expectamus vt saluū facias populū tuū. ps. Benedictus. Ad vesp. in euange. ān. Qui post me venit ante me factus est cuius nō sum dignꝰ calciamēta soluere. ps. Magnificat. ℂ Feria.vi. Lectio pꝛima.

EGredietur virga de radice iesse ⁊ flos de radice eiꝰ ascēdet. Et requiescet sup eū spūs dñi spūs sapientie ⁊ intellectus spūs cōsilij ⁊ foꝛtitudinis spūs sciētie ⁊ pietatis ⁊ replebit eū spūs timoꝛis dñi. Lectio secūda.

NOn secōm visionē oculoꝝ iudicabit: neq; secūdum auditū auriū arguet sed iudicabit in iustitia pauperes et arguet in equitate ꝓ mānsuetis terre. Et ꝓcutiet terrā virga oꝛis sui ⁊ spiritu labioꝝ suoꝝ interficiet impium. Lectio tertia.

ET erit iustitia cingulū lūboꝝ eius ⁊ fides cinctoꝛium renū eius. Habitabit lupꝰ cū agno: ⁊ pardꝰ cū hedo accubabit. Vitulus et leo et ouis simul moꝛabuntur: et

quer quul⁹ minabit eos. In cãticũ nouũ: laus ei⁹ ab extremis terre. ℂ Hab. ad matu. meo. de aduetu. ãn. Leuabit dñs signũ in natiõib⁹: ⁊ ꝯgregabit dispersos israel. ℂ Lẽa dñicalis. A. Dñica. iij. aduen. Fe. ij. ⁊. iij. de feria quattuor tempozũ. Fe. iiij. de fe. cũ expositione euãge. ⁊ dicũtur meo. de dña. ⁊ de oibus sanctis. Prima missa de vigi. dr: magna missa de quattuor tẽpozibus. Feria. v. de sancto thoma apl'o. meo. de aduẽ. Feria. vi. ⁊ sabbato de feria. A

ℂ Lẽa dñicalis. B. Do. iij. aduẽ. Fe. ij. de fe. Missa de do. ferialt. ãn. Venit. ps. Magt. Feẽ. iij. de sãcta lucia. ãn. Joseph ps. Magt. Feẽ. iiij. de fe. iiij. tẽpozũ cũ expositione. ⁊ dñr meo. de dña ⁊ de omnib⁹ sctis. Ad vesp. ãn. Dixit dñs. Feria quinta de fe. ãn. ad ps. Magt. Consurge. Feria. vi. de feria. O sapientia. Nulla memo. de dña nec de omnib⁹ sanctis. vespere de dña dicuntur in chozo. Sabba. de feẽ. B

ℂ Littera dñicalis. C. Dñica. iij. aduẽ. dñi. Feẽ. ij. de scta lucia virg. Ad vesp. meo. de aduẽtu. cũ ã. Veniet. Feẽ. tertia ⁊ quarta de fe. iiij. tẽpoz cũ expõe. meo. de dña ⁊ de oñibus sctis. Feria. v. de fe. O sapiẽtia. Feria. vi. ⁊ sabbato de feẽ. C

ℂ Lẽa do. D. Dñica. iij. aduẽ. ⁊ differ. vesp. in dñica a cpo erũt de scta lucia. cũ meo. de dñica ⁊ de dña. Feẽ. ij. de sancta lucia. Feẽ. iij. de fe. iiij. tẽpoz. Fe. iiij. de fe. cũ expõe. ad vesp. O sapia sine meo. vesp. de dña dñr i cho. Fe. v. vi. ⁊ sab. ỏ fe. D

ℂ Littera dñicalis. E. Dñica. ij. aduẽtus dñi. Fe. ij. de fe. Feria. iij. de feria ad vespeẽ. O sapientia. Nulla memo. vesp. de dña dicũtur in chozo. Fe. quarta de feria cũ expõne quattuor tpm. Feẽ. v. ⁊. vi. de feẽ. Sabbõ de feẽ. missa de vigi. Magna miss. de. iij. tẽp. eque solẽniter ad magnũ altare. E

ℂ Lẽa dñi. F. Dñica. iij. aduent⁹. Feẽ. ij. de fe. ad vespe. O sapiẽtia. meo. nõ dñr. post vesp. de die dñr vesp. de dña in chozo. Feẽ. iij. de fe. Fe. iiij. de fe. iiij. tpm cũ expõne. memo. de dña ⁊ de oibus sctis. Feẽ. v. de fe. Feẽ. vi. de feria. prima missa de vigi. magna de quattuor tẽpozib⁹ eque solenniter F

ad magnū altare. Sabbō de sctō thoma apl'o. mēo. de aduentu.ān. Vis vallis. ꝓma missa dꝛ de quattuoꝛ tēpoꝛibꝰ magna missa de apostolo. ⁊ vtraqꝫ ad magnum altare.

G Litera dñicalis. G. Dñica.iij.aduentus. O sapientia non dicatur memo.vespere de dña dñr in choꝛo. Feꝝ.ij.de feria. Feria tertia de feria. Feria quarta de feria quattuoꝛ tempoꝛum. Feria.v.de feꝝ.missa de vigilia. Feꝝ.vi.de sancto thoma apl'o.memo. de aduentu. ꝓma missa quattuoꝛ tēpoꝛum:⁊ vtraqꝫ ad magnum altare. Sabbato de feria.

Dñica tertia ad vesperꝫ. ān. Benedictus. ōs. Ipsum. Cōm. In diebus illis. Rm Qui vēturꝰ est. hyꝰ Conditoꝛ alme. ℣. Roꝛate celi. In euange.ān. Nō auferet sceptrū de iuda ⁊ dux de femoꝛe eius donec veniat qui mittendus est: ⁊ ipse erit expectatio gentium. ps. Magnificat. vel ān. O sapientia. si tempus exegerit. Oratio.

Aure tuā qs dñe ꝑcibꝰ nr̄is accōmoda ⁊ mentis nr̄e tenebꝛas gr̄a tue visitatiōis illustra. Qui viuis Et sciēdū ē q. ā. O sapiē. sp scipiēda ē. rvú. kl'. ianua. Adonat. iuꝫ Rex nr̄ aduēiet ꝛps Duē ioānes ꝑdicauit agnū esse vēturū. ps. Venite. hyꝰ. Verbū sup. C In.i.nocꝫ.ā. Nō auferet. ps Beatus vir ℣. Ex syon. Lectio ꝓma.

Ecce dñs ascēdet super nubē leuē ⁊ igredietur egyptū ⁊ mouebūtur simulachꝛa egipti a facie eiꝰ ⁊ coꝛ egipti tabescet i medio eius ⁊ cōcurrē facīā egiptios aduersū egiptios: ⁊ pugnabit vir cōtra frēz suū ⁊ vir ꝙra amicū suū ciuitas aduersuꝫ ciuitatē: regnū aduersus regnū. Hec dicit dñs. R. Ecce apparebit dñs sup nubē cādidā:⁊ cuꝫ eo sanctoꝝ milia: ⁊ habēs in vestimēto ⁊ in femoꝛe suo scriptū. Rex regū ⁊ dñs dñantiū. ℣. Appārebit i finē ⁊ nō mētiet si moꝛā fecerit expecta eum: quia veniēs veniet. Rex. Lcō.ā.

Et dirūpet spūs egipti in viscerib⁹ eius:⁊ consiliū eius ꝑcipitabo ⁊ interrogabūt simulachꝛa sua:⁊ diuinos suos ⁊ phitones ⁊ ariolos:⁊ tradā egiptū in manu dominoꝝ crudelium. et rex foꝛtis dñabit eoꝝ: ait dominꝰ exercituū. Hec dicit dñs.

℟. Bethleē ciuitas dei cūmi
ex te exiet dominator israel:
et egressus eius sicut a pncipio dierū eternitatis ⁊ magnificabit̄ i medio vniuerse terre
Et pax erit i terra nīa dum
venerit. ℣. Loquet̄ pacē gentibus: ⁊ pteſtas eius a mari
vsq; ad mare. Et pax. ℟c. iij.

ARescet aqua de mari ⁊ fluuius desolabitur.
atq; siccabit̄: ⁊ deficient flumina attenuabuntur ⁊ siccabūtur riui aggerū. Hec dicit
dñs deus. ℟. Qui venturus
est veniet ⁊ nō tardabit: iam
nō erit timor in finib⁹ nīis.
Qm̄ ipse est saluator nr̄. ℣.
Deponet oēs iniq̄tates nostras ⁊ proiiciet oia pcā nostra. Qm̄. Glia. Qm̄. ¶ In
p. noct̄ an. Bethleē. ps. Cōserua. ℣. Egredietur virga.
Sermo bti augu. epi. ℟c. iiij.

LEgim⁹ sanctū moysē
populo dei pcepta dāt̄ vbi dixit. Audi israel dñs
deus tuus deus vn⁹ est nō potest
esse maior: nō pōt esse minor
nō pōt numerari dicente ppheta dauid. Magn⁹ dñs nr̄
⁊ magna virt⁹ ei⁹: ⁊ sapiēt̄ie
ei⁹ nō est numer⁹. ℟. Suscipe vbū vgo maria qđ tibi a
dño p angelū trāsmissum est
cōcipies p aurē: deū paries ⁊
hoiem. Ut benedicta dicaris
inter oēs mulieres. ℣. Paries quidē filiū / sed virginitatis nō patieris detrimētū
efficieris grauida. ⁊ eris mater semp intacta. Ut be. ℟c. v.

OPtime nostis fr̄es carissimi: q̄ corde fortiter
tenetis catholicā veritatem.
Audite tamē breuiter qđ adiuuāte dño pposui explanā
dū. Deus vn⁹ est pat̄ deus vn⁹
est filius deus vn⁹ est spūsctūs
nō tres dij sed vn⁹ deus: tres
in vocabulis vn⁹ in deitate
substantie. Sed dicit michi
hereticus: ergo si vnū sunt
oēs sunt incarnati. Nō: nā
ad xp̄m solū pertinet caro. ℟.
Egypte noli flere: q̄ dñator tuus veniet tibi ante cui⁹
conspectū mouebunt̄ abyssi.
Liberare populū tuū de manu potentie. ℣. Ecce veniet
dñs exercituū deus tuus i potestate magna. Libera. ℟c. vi.

NEmpe aliud est anima
aliud est ratio: ⁊ tamē
in aia est ratio: et vna est aia
sed aliud aia agit / aliud rō:
aia viuit: ratio sapit. Et tñ
nec aia sine rōne: nec ratio
sine aia. Ecce aliud. In sole
caloꝛ ⁊ splēdoꝛ in vno radio

sunt. Sed calor exiccat: splē dor illumiat. Aliud suscipit calor: aliud splēdor. Et licet calor: ꝛ splēdor abinuicē nō ḣant separi: suscipit splēdor illuiationē nō feruorē: suscipit calor feruorē nō illuminationē. Sic ꝛ filiꝰ suscepit carnē ꝛ nō deseruit pꝛez nec dimisit se a patre. Suscepit carnē in ppꝛietate: ꝛ tñ pr̄ ꝛ spūsctūs nō defuit i maiestate. ℟ Ꝓope est vt veniat tē pus eiꝰ ꝛ dies eiꝰ nō elongabūtur. Miserebit dñs iacob et israel saluabit. ℣ Qui vēturꝰ est veniet ꝛ nō tardabit iā nō erit timor i finibꝰ nr̄is Miserebit. ℭ In.iij.noc.ā. Mor pcessit. p. Celi enar. ℣. Egrediet dñs. Sedm mat.

IN illo tpe. Cū audisset iohēs in vinculis opꝛa chꝛisti: mittens duos de discipulis suis ait illi. Tu es qui venturus es an aliū expectamus: Et reliqua. Omelia beati gregoꝛij lcō.vij

AD iordanis eni pcessit fluēta iohānes qz dñs redēptoꝛ mūdi esset asseruit missus vero i carcerē an ipse veniat requirit. Nō qz ipsuꝫ esse redēptoꝛē mūdi dubitat sed querit vt sciat si is qui p se in mundū venerat. per se etiam ad inferni claustra descendat. ℟ Descendet dñs sicut pluuia i vellus. Oꝛiet in dieb⁹ eiꝰ iustitia ꝛ abūdātia pacis. ℣ Et adoꝛabunt eū oēs reges oēs gentes seruient ei. Oꝛietur. Lectio.vij

AIt ergo Tu es qui venturus es an aliū expectamus: Ac si aperte dicat. Sicut p hominib⁹ nasci dignatꝰ es: an etiā p homin⁹ ad iferos descēdere digneris ilinua: vt q̄ natiuitatis tue pꝛecursoꝛ extiti i terris: descēsionis etiā ad inferos pꝛecursoꝛ fiā: ꝛ venturū iferno te nūciē quē iam venisse mundo enūciaui. ℟ Mentē dñe ꝛ noli tardare: relaxa facinoꝛa plebi tue. Et reuoca dispsos in trā suā. ℣ Excita dñe potētiā tuā ꝛ veni vt saluos facias nos. Et re. Lc.x

SEd dimissis iohannis discipulis quid de eodē iohanne dicat / audiamus. Quid existis videre i deserto: Harūdinē vento agitatam: Nō videlicet non asserendo: sed negando intulit. Harundo enim vento agitata iohānes nō erat qz hunc nec blandū gra: nec cuiusli-

bet retractio i ira asperū faciebat: nec pspera hunc erigere: nec aduersa nouerant inclinare. ℟. Montes israel ramos vestros expandite: et flozete et fructū facite. Pzope est vt veniat dies dñi. ℣. Rozate celi desuper et nubes pluāt iustum aperiatur terra et germinet saluatozē. Pzope. Glozia pri. Pzope. Incipiatur. ℟. Montes. ℟. feriale. Festina ne tardaueris domine. Et libera populum tuum. ℣. Veni domine et noli tardare: relaxa facinoza plebi tue. Et libera po. ℣. Emitte agnum dñe. In laudibus. ān. Veniet dominus et nō tardabit vt illuminet abscondita tenebrarū et manifestabit se ad oēs gentes al'a. ps. Dñs regnauit. ān. Hierusalem gaude gaudio magno/quia veniet tibi saluatoz al'a. ps. Jubilate. ān. Dabo in syon salutem et in hierusalem gloziā meā al'a ps. Deus de⁹ me⁹. ℟. Montes et oēs colles humiliabūtur et erunt pzaua in directa et aspera in vias planas: veni dñe et noli tardare al'a. ps. Benedicite. ān. Juste et pie viuam⁹ expectantes beatam spem et aduētū dñi. ps. Laudate. Cp. Hoza est iam nos. Hy⁹. Mox cla. ℣. Mox clamātis. In euangelio. a. Johānes autē cū audisset in vinculis opera chzisti: mittens duos de discipulis suis ait illi tu es q̄ vētur⁹ es an aliū expectamus: ps. Benedict⁹. oco. Aurē tuā. Memoria de domina vt supza. Ad hozas a fie de laudib⁹. cetera vt in pma dnica cū oone Aurem tuam. Ad vespas a fie de laudib⁹ cū psal. dnicalib⁹. Cap. In dieb⁹ illis. ℟. Tu exur. Hy⁹. Conditoz alme. ℣. Rorate celi. In euangelio. ān. Ite dicite iohanni ceci vident et surdi audiunt: claudi curantur lepzosi mundant. ps. Magnificat. vel ā. O. or Aurē tuā. Memoria de dña vrs. Feria. ij. Lectio pma.

Hec dicit dñs de⁹ exercituū vade et ingredere ad eū q̄ habitat in tabernaculo ad sobnā ppositū tēpli et dices ei. Quid tu hic aut quasi quis hic quia excidisti tibi hic sepulchzū. Excidisti in excelso mēoziā diligēter/ et i petra tabernaculum tibi. Hec dicit dñs de⁹. Lectio. ij.

Ecce dñs aſpoztari te faciet ſicut aſpꝛtatur gallus gallinacius: et quaſi amictū ſic ſublimabit te. Coronabit te tribulatiõe quaſi pillã mittet te in terrã latã ⁊ ſpacioſam ibi mozeris ⁊ ibi erit currus gl'ie tue ignominia dom⁹ dñi tui: ⁊ expellã te de ſtatiõe tua ⁊ de miniſterio tuo deponã te. Hec di. Ꝛc. iij.

Erit i die illa vocabo ſeruũ meuz helyachim filiũ helchie: ⁊ induã illũ tunicã tuã ⁊ cingulo tuo cõfoꝛtabo eũ: ⁊ poteſtatẽ tuã dabo in manu eius. Hec dicit. ꝟ⁹. Emitte agnũ. ℣ Iulau. ãn.

Ecce veniet dñs pꝛinceps regũ terre beati q̃ parati ſunt occurrere illi. ꝓ. Miſere re. ãn. Dum venerit filius hominis putas inueniet fidẽ ſup terrã. ꝓ. Verba mea. ãn. Ecce iã venit plenitudo tẽpoꝛis: i quo miſit de⁹ filiũ ſuũ in terris. ꝓ. De⁹ de⁹ me⁹. ãn. Hauꝛietis aquas in gaudio de fõtib⁹ ſaluatoꝛis. ꝓ. Cõfiteboꝛ. iij. ã. Egredietꝫ dñs de loco ſãcto ſuo: veniet vt ſaluet populũ ſuũ. ꝓ. Laudate. ℣ Ecce dies veniũt. Hy⁹ Voꝛ clara. ꝟ. Voꝛ clamantis. Ineuãge. ã. Egredietur virga de radice ieſſe ⁊ replebit oĩs terra gl'ia dñi: et videbit omnis caro ſalutare dei. ꝓs. Bñdict⁹. Kyrie el'. Oco. Aurẽ tuã. Vẽcoꝛia, vtꝫ. Ad pꝛimã. ã. Parat⁹. ꝓs. De⁹ in noie. ⁊ cetera oĩa ad alias hoꝛas vt i. iij. feria pꝛime ebdomade cũ oõne. Aurem tuã. Ad vel. ãe. ⁊ pſal. feriales. Capit. Ẽ. hymn. ⁊ ꝟ. vtꝫ In euãge. ã. Veniet. vel O. ꝓs. Magt. añia iſta. Veniet. ⁊ alie ãe neceſſarie ſup pſal. Magt. anteꝫ O ſapientia, incipiat vel poſt. iij. dñicam aduent⁹ ad pſal. Bñdictus. poſt hyſtoꝛiã. Canite tuba, requiranꝫ. Nõ dicẽt de dñica in iſta ebdo. vt patet in rubꝛica cõmemoꝛationis ei⁹.

℣ Feria tertia. Lectio pꝛima.

Erit quaſi pater habitantib⁹ hieruſalẽ et domui iuda ⁊ dabo clauẽ domus dauid ſup humerũ ei⁹: aperiet ⁊ non erit q̃ claudat et claudet ⁊ nõ erit qui aperiat. Hec dicit. Lectio ſecunda

Figã illuz paxillũ in loco fideli et erit in ſoliũ gl'ie dom⁹ pꝛis tui ⁊ ſuſpẽdent ſup eũ omnẽ gloziã dom⁹ pꝛis ei⁹ vaſoꝛ diuerſa genera oẽ vas paruulũ a va

lis craterarū vsq; ad omne vas musicoꝝ. Hec dicit. Ic.iij

IN die illa dicit dñs exercituū auferet̄ paxill⁹ qui fixus fuerat ī loco fidēli: et frangetur et cadet ⁊ peribit qō pepēderat in eo: quia dñs locutus est. Hec dicit. ℣. Emitte agnū. ℭ Iulian.ān.

RORate celi desup ⁊ nubes pluāt iustū aperiatur terra ⁊ germinet saluatorē. ps Miserere. ā. Emitte agnū dñe dñatorem terre de petra deserti ad montem filie syon. ps. Judica me. ān Ut cognoscamus dñe in terra viā tuā: in oibus gentib⁹ salutare tuū. ps. Deus deus me⁹. ān. Da mercedem dñe sustinentibus te / vt ꝓphete tui fideles inueniantur. ps. Ego dixi. ān. Lex ꝑ moysen data est gratia ⁊ veritas per iesum xp̄m facta est. ps. Laudate. Cap. Ecce dies veniūt. Hy⁹. Vox clara. ℣. Vox clamantis. In euangelio. ān. Tu bethleē terra iuda non eris minima in p̄ncipib⁹ iuda: ex te enim exiet dux q̄ regat populum meū israel. ps Bñdict⁹. Ov. Aurem tuam. Ad vesp. in euāgel. ā. Joseph fili. vel O. ps. Magt. quere

Ebo.

post Canite tuba. ℭ Feria quarta. Secundum Lucam.

IN illo tpe. Missus est angelus gabriel a deo ī ciuitatē galilee cui nomē nazareth ad virginē desp̄satā viro cui nomen erat ioseph de domo dauid: ⁊ nomē virginis maria. Et reḳ. Omelia venerabilis bede pbi. l. i

QUoꝝdiū nostre redemptionis fratres carissimi hodierna nobis scti lectio euāgelij cōmēdat: q̄ angelus de celis a deo missum narrat ad virginē: vt nouā in carne natiuitatē filij dei p̄dicaret: ꝑ quā nos abiecta vetustate noxia renouari: atq; inter filios dei ꝓputari possim⁹. Ik. Clama i fortitudine q̄ annūcias pacē ī hierl'm: dic ciuitatib⁹ iude ⁊ habitatoꝝib⁹ syō. Ecce de⁹ nr̄ quē expectabamus aduenie. ℣. Sup mōtē excelsum ascende tu q̄ euangelizas syon: exalta in fortitudine vocē tuā. Ecce. Ic.ū.

MIssus est inquit āgel⁹ gabriel. Aptum ꝑfecto humane restaurationis fuit ꝓncipiū: vt angelus a deo mitteret̄ ad virginem partu diuino ꝓclarandam: q; ꝓma perditiōis humane fuit

c.i

causa: cum serpens a diabolo mittebatur ad mulierem spũ superbie decipiẽdã. ℟. Oriet stella ex iacob: et exurget hõ de israel et cõfringet oẽs duces alienigenarũ. Et erit ois terra possessio eiꝰ. ℣. De iacob erit q̃ dñabit̃ et perdet reliq̃as ciuitatũ. Et. ℟. iij.

QVia ergo mors intrauit p feminã: apte redit et vita per feminã. Illa a dyabolo seducta p serpẽtẽ/viro gustũ necis obtulit. Hec edocta a deo p angelũ mundo auctorem salutis edidit. ℟. Modo veniet dñator dñs. Et nomẽ eiꝰ emanuel vocabit. ℣. Oriet i diebꝰ eiꝰ iustitia et abũdãtia pacis. Et nomẽ. Glria. Et no. ℣. Emitte agnũ dñe. ℭ In laudibꝰ. ã.

QRophete pdicauerunt nasci saluatorẽ de virgine maria. ps. Miserere. ã. Spiritꝰ dñi sup me: euãgelizare pauperibꝰ misit me. ps. Te decet. ã. Propter syõ nõ tacebo donec egrediatur vt splẽdor iustus eiꝰ. ps. Deus deꝰ. ã. Ecce veniet dñs vt sedeat cũ pricipibꝰ et solium glorie teneat. ps. Exul. ãn. Annũciate populis et dicite ecce deus saluator nr̃ veniet ps Laud. Cap. Ecce di. Hyꝰ. Vox clara. ℣. Vox clamantis. In euãge. ã. Missus est gabriel angelus ad mariã virginẽ desponsatã ioseph. ps. Bñdictus. nõ ℣. Kyrieꝰ. nec pces. quotiẽs eni ad matut. expolitio pnunciat Kyrieꝰ. et pces tacentur. Oratio.

QVesta q̃s ops deus: vt redemptionis nr̃e ventura solẽnitas: et psentis nobis vite subsidia conferat et eterne btitudinis pmia largiatur. ℣. Bẽdicamus. ℟. Ad horas vtas cũ oõne Aurẽ tuã ℭ Notãdũ q hoc ieiuniũ. iiij. tpm hyemale sẽpi plena ebdo. ante vigiliã natalis dñi celebrat. Ad vs. in euãge. ãn Dicit dñs. vel O. ps Magt. ov. Aurem tuam. ℭ Feria quinta. Lectio. i.

VLulate naues maris/ q vastata est domus vnde venire q̃ lueuerãt de tra cethim reuelatũ est eis. Tacete q̃ habitatis i isula negociatio sydonis. Hec di. ℟. ii.

VRanskretantes mare repleuerũt te i aquis multis semenili messis fluminis fruges eiꝰ et facta eꝰ negociatio gẽtiũ. Erubesce sydõ: ait eni mare fortitudo

maris dicēs. Nō parturiui/ et nō peperi: ⁊ non enutriui iuuenes nec ad incrementū ꝓduxi virgines. Hec di. Lc. iij

QUm auditus fuerit in egypto dolebūt: cū audierint de tyro. Trālite maria vlulate q̄ hitatis i insula Nunqd nō hec vōa est q̄ gl'ia vāt a dieb⁹ ꝑtinis i antiq̄ta te tua ⁊ ducent eā pedes tui longe ad pegrinādū. Quis cogitauit hec sup tyrū quōdā coronatā: Cuius negociatores ꝓcipes institores ei⁹ incliti terre. Hec dicit. ℣. Emitte agnū. ℭ In laud. ā

OE syō veniet dñs ops vt saluū faciat populum suū. ℣. Miserere. ā. Cōuertere dñe aliquātulū ⁊ ne tardes venire ad seruos tuos. ℘s. Dñe refugiū. ān. Desyon veniet q̄ regnatur⁹ est dñs emanuel magnū nomē ei⁹. ℘s. Deus de⁹ meus. ān. Ecce deus meus ⁊ honorificabo eū deus patris mei et exaltaboeū. ℘s. Cantemus. ān. Dñs legifer nr̄ dñs rex noster ipse veniet ⁊ saluabit nos. ℘s. Laudate. ℭ Ecce dies. Hy⁹. Mox cla. ℣. Mox clamātis. In euangelio ān. Vigilate animo i ꝓximo est dñs de⁹ noster. ℘s. Benedictus. Kyrie. or. Aurē tuā. Memoria vt supra. Ad horas vt supra. cum oratione. Aurem tuam. Ad vesperas. In euāge. ā. Consurge. vel O. ℘s. Magt. or. Aurē tuā. ℭ Feria sexta. Secōm Lucā

IN illo tpe. Exurgens maria abijt i montana cū festinatione i ciuitatē iuda: ⁊ intrauit in domum zacharie ⁊ salutauit elizabeth Et reliqua. Omelia venerabilis bede ꝓsbyteri. Lec. i.

LEctio quā audiuimus scti euāgelij redēptionis nr̄e nobis sēp venerāda ꝓmordia p̄dicat: ⁊ salutaria sēp hūilitatis imitāde remedia cōmendat. ℣. Egrediet dñs ⁊ pliabit ⁊tra gētes. Et stabūt pedes ei⁹ supra montes oliuar̄ ad orientē. ℣. Et eleuabit super oēs colles: ⁊ fluēt ad eū oēs gētes. Et. l. ij

QUior ergo nob⁹ btā dei genitrix ad sublimitatē patrie celestis iter ostendit hūilitatis: nō min⁹ religionis q̄ castitatis exēplo venerabilis. Attamē ipa memor diuine scripture ꝓcipiētis: quāto magn⁹ es hūilia te in oib⁹: mox vt āgel⁹ q̄ loq̄bat

eiad celestia redijt: surgit ac mõtana ascẽdit: gestãsq; in vtero deũ: seruoꝝ dei habitacula petit ac requirit alloquia. ℟. Precursoꝝ p nobis ingredit agnus sine macula scdm ordinẽ melchisedech. Pontifex factus est ĩ eternũ et ĩ seculũ seculi. ℣. Ipse est rex iustitie cuius generatio nõ habet finẽ. Põtifex. ℟. iij.

Tapte post visionem angeli in mõtana subijt q̃ gustata suauitate supnozũ ciuium: humilitatis segressibus ad virtutum alta transtulit. Intrat ergo domũ zacharie atq; elizabeth quã seruũ ac precursozẽ dñi parituram nouerat salutat non quasi dubia de ozaculo qđ acceperat: sed vt gratulatura de dono qđ conseruã accepisse didicerat. ℟. Videbunt gẽtes iustũ tuũ: et cuncti reges inclytũ tuũ. Et vocabit tibi nomẽ nouum qđ os dñi noiauit. ℣. Et eris cozona gl'ie in manu dñi: et dyadema regni in manu dei tui. Et vocabit. Gl'ia. Et voca. ℣. Emitte. ℭ In laudib⁹. ã.

Onstantes estote videbitis auxiliũ dñi super vos. ps Miserere. an. Ad te domine leuaui animã mea veni et eripe me dñe ad te cõfugi. ps. Dñe exaudi. ij. ãn. Veni dñe et noli tardare relaxa facinoza plebi tue isrl'. ps. Deus de⁹ me⁹. ãn. De⁹ a libano veniet et splendoꝝ eius sicut lumẽ erit. p. Dñe audiui. ã. Ego autẽ ad dñm aspiciam et expectabo deum saluatozem meum. ps Laudate. Cap. Ecce dies veniũt Hy⁹ Vox clara. ℣. Vox clamantis. In euangelio. ãn. Ex quo facta est vox salutatiõis tue i aurib⁹ meis exultauit i gaudio infans i vtero meo all'a. ps. Bñdictus. oꝝ.

Excita dñe q̃s potentiã tuam et veni/vt hi qui in tua pietate confidunt ab oi citius aduersitate liberẽtur. Qui vi. Memozie dicãtur. Ad hoc. bts. cũ ozatione dñicali. Ad vesp. in euãge. ãn O. sine Eyziel'. Ostende. Aurem tuã. ꝛc. Nulla sequat meo. ℭ Sabbato Scdm Lucam.

Anno quintodecimo imperij tyberij cesaris pcurãte pontio pylato iudeã: tetrarcha autẽ galilee herode. Factum est verbũ dñi super iohãnẽ zacharie filium in deserto. Et rel'. Omelia

beati grego. Lectio ꝓma.

BEdēptoris precursor quo tpe vbū ꝑdicationis accepit: mēsarato romane reipublice ꝓncipe ⁊ iudee regib⁹ designatur cū dr. Anno q̄ntodecimo impij tyberij cesaris. ⁊c. Factū est verbum dñi sup iohānē zacharie filium in deserto. ℟. Emitte agnū dñe dñatorem terre de petra deserti. Ad montē filie syō. ℣. Ostēde nobis dñe miam tuam: ⁊ salutare tuum da nobis. Ad mon. Lectō scda

QUia ei illū ꝑdicare bene niebat q̄ ex iudea ꝙsdā ⁊ multos ex gētib⁹ redēptur⁹ erat. Per regē gentiū ⁊ ꝓncipes iudeor ꝑdicationis eius tpa designātur. ℟ Germinauerūt cāpi heremi germē odoris israel q⁊ ecce deus nr̄ cum virtute veniet. Et splendor ei⁹ cū eo. ℣. Ex syō spēs decoris ei⁹ deus nr̄ manifeste veniet. Et. Lectō. iij

SEcr̄ Sicut scriptū est i libro sermonum ysaie ꝓphete. Vox clamātis in deserto: parate viā dñi: rectas facite semitas eius. Omnis q̄ fidē rectā ⁊ opera bona ꝑdicat: q̄d aliud q̄ venienti dño ad corda audientiū viam para

rat ⁊ ℟. Parat⁹ esto israēl in occursu dñi q̄m venit. Firmās montes ⁊ creans spūs. Et annūcians in hominibus xp̄m esse venturum. ℣. Ecce dñator dñs cū virtute veniet. Firmās. Gloria. Et annuncians. ℣. Emitte agnū.

℣ In laudibus. an.

VEniet iterū āgel⁹ tuus ⁊ docebit nos vias tuas dñe. ℣. Miserere. ā. Intuemini quāt⁹ sit glorios⁹ iste qui ingredit ad saluādas gētes. ℣. Bonū ē cōfi. ā. Ecce deus nr̄ cū virtute veniet: ⁊ ipse auferet iugū captiuitatis nr̄e. ꝑs. De⁹ de⁹ meus. ān. Expectetur sicut pluuia eloquiū dñi et descendet sicut ros sup nos deus nr̄. ꝑs. Audite celi. ān. Expectabo dñm saluatorē meū: ⁊ prestolabor eū dū ꝓpe est alla. ꝑs. Laudate. Capm. Ecce dies ve. Hym⁹. Vox clara. ℣. Vox clamā. In euāge. ān. Omnis vallis implebit ⁊ omis mōs et collis hūiliabitur et videbit omnis caro salutare dei. ꝑs. Bñdict⁹. Kyrieł. non dr ou.

DEus q̄ conspicis q⁊ ex nr̄a prauitate affligimur: concede ꝓpicius: vt ex tua visitatiōe consolemur.

Quibi. Memorie dicant de
bua: ⁊ cæ oib⁹ scīs. Ad horas
vtš. cū oīone **Aurem tuā.** c
Si vo festū. iij. ꝛc. cōtingat i
iij. tpib⁹: nichilomin⁹ totū
seruitiū fiat de q̄ttuor tpib⁹
feriał'r cū noct. ⁊ memo. de fe
stis. iij. ł'c. Oīo siq̄dē specia-
lis quattuor tēpor tm dicet
ad missam. Oīo vo dñicalis
ad matut. et horas excepto
aduētu dñi q̄n eadē oīo dice
tur ad matut. que ad missam
Oñ vo in. iiij. tēpo. festum
duplex vł'. ix. ł'. euenerit fiat
sicut subscribit de festo scī
thome excepta mēo. de dña
q̄ nō fit alias de debito sicut
tūc. Festū vo scī thome apł'i
q̄cūq̄ die euenerit: totū agit
de apł'o cū mēo. de aduētu ⁊
de dña. Sed de dña tantū ad
mat. ⁊ ad missam: q̄z in vesp.
post mēo. de aduē: facta cū ā.
O. nulla sequit mēo. vt ptz
supza. Si vo in ieiunio. iiij.
tēpor festū istō euenerit ser
uitiū fiat de scō cū memo. de
aduētu et de dña ad matuti.
De aduētu. cū ā. q̄ supellet p̄.
Ydoiq⁹. Si de q̄ttuor tpi. dice
ret. Et sil'r cū oīone de quat
tuor tpi. **Septimodecimo**
kał'. Januā. octauo. ł. die āte
vigiliā nati. do. icipiat. **O sa**
piētia. ad vesp. sup p̄. **Magt.**
Ozma ł. die. ā. **O sapiē.** per
cātet āte iceptionē p. **Magt**
et vltima die. **O ꝛgoꝛginū.**
sil'r pcātet āte iceptione ps.
Magt. Nulla his septē die
b⁹ erit de scā maria vel de. ij.
aduētu vel de oīb⁹ scīs mēo.
i vesp. nec i dieb⁹ pfestis dicet
ad vesp. **Ryzieł,** vel fiet pstra
tio i chozo nisi ad cpletoziū
sicut sēp fiat quādo cātat de
feria extra tēp⁹ paschale. ā.

O Sapiētia q̄ ex oze altis
simi pdūsti attigens a
fine vsq̄ ad finem fortiter
suauiterq̄ disponēs omnia
veni ad docēdum nos viam
pzudētie. ps. Magnificat. ā.

O Adonay ⁊ dux domus
israel q̄ moysi in igne
flāme rubi apparuisti: et ei
in syna legē dedisti: veni ad
redimendum nos i bzachio
extento. ps. Magnificat. in

O Radix iesse qui stas in
signū populoz̄ super
quē cōtinebūt reges os suū
quē gentes deprecabuntur:
veni ad liberandū nos iam
noli tardare. ps. Magt. ān.

O Clauis dauid et sce-
ptrum dom⁹ israel qui
aperis ⁊ nemo claudit clau-
dis et nemo aperit: veni et

educ vinctum de domo carceris sedentē in tenebris et vmbra mortis. ps. Magt.s.

O Oriens splendor lucis eterne et sol iustitie veni et illumina sedentem in tenebris et in vmbra mortis. ps. Magnificat. Ana.

O Rex gentium et desideratus earum lapisq; angularis qui facis vtraq; vnum: veni salua hominem quem de limo formasti. ps. Magnificat anima. Ana.

O Emanuel rex et legifer noster expectatio gentium et saluator earum veni ad saluandum nos dñe deꝰ noster. ps. Magnificat. An.

O Virgo virginum quo modo fiet istud: qꝛ nec prīmā similem visa es nec habere sequentem filie hierusalē quid me admiramini diuinum est mꝛsteriū hoc qđ cernitis. ps. Magnificat.

C Littera dñicalis. A. Dñica quarta aduentus et vigil'. Natiuitatis. Inuitat. Exultolantes. et c̄. oia sicut in quarta dñica vsq; ad vsi. ante expositionē. q̄ erit Hodie scietis. et c̄. omnia de vigil'. preter psalmos ad primā qui erunt de dñica. et missa de vigil'. cū seq̄n. Jubilemus. Feria secūda de festo Natiuita. dñi festū dup. principale. Feria. iij. de. s. Stephano. fe. dup. pri. Fer. iiij. de. s. Johāne. fes. du. p̄n. Feria. v. de scīs Innocētibꝰ. fe. dup. p̄n. Fer. vi. de [illegible]. Sabbato de dñica infra cum regichori. Nulla fiet mēo. de Natiuitate. de alijs vero dicūtur mēo. Ad ves. mēo. de Natiuitate. ā. Nato. Dñica de sancto siluestro [illegible]. med. lec. de Natiuita. Nulla fiat memoria de. s. siluestro. Feria. ij. de Circūcisione dñi. et c̄. omnia i G. littera dñicali qualiscūq; euenerit cū nūero suo scripto in huius libri tabula aute kalendarium. C Littera dñicalis. B. Dñica quarta aduētus dñi. Fer. ij. de fe. Epi. et euang. quarte fer. Fer. iij. de fer. missa de vigil'. Fer. iiij. de sancto thoma apl'o. memo. de aduentu. ān. Nolite. et de domina. Fer. v. de dña. mēo. de aduētu. ā. Consolamini. Fer. vi. de fe. ān. ad Bñ. Letamini. Sabbō de vigi. nati. dñi cū noct. Dñica de festo natiui. dñi. Fer. ij. de scō stepha. p thomar. Fer. iij. de scō Joāne apo. et euā. Fer. iiij. de. s. innocentib.

Feř.v.de [illegible] Fe.vi.de do.infra octa.natiui. dñi.cũ regi.cho. Nulla fiet memo.de natiui.de alijs vero dicuntur. Ad vesp.fiat memo.de nati.cum.ãn. Mato domino. Sabbato de sancto Siluestro [illegible] meď.lec.de natiuita.

Dñica de festo circumcisionis.ꝛc. oia in A. littera dñicali qualiscũqꝫ euene.cũ suo numero posito inferius suo ordie

A Littera dñicalis. Dñica.iiij.aduẽtus dñi. Feř.ij.de fe.ãn.ad B9. Cõsurge cõsurge. Missa de vigi. Epistola et euãgeliũ. iiij.feř. Feria tertia de sancto Thoma apostolo, mẽo.de aduentu. Feria quarta de fe. Epla ꝫ euangelium vi.ferie. Feria.v.de dña. Feř.vi.de vigil'.natiuitatis dñi. Sabbato de festo natiuitatis domini nostri iesu chzisti.

Dñica de sancto stephano marty. Feria.ij.de sctõ Joanne apl'o ꝫ euã. Feř.iij.de sctis innocẽtib9. Feř.iiij.de [illegible] Fe.v.de dñica infra octa.nati.dñi.cũ regi.cho.ꝫ nulla memo.fiet de nati.de alijs vero dñr memo. Ad secũdas vespe.mẽo.de natiuita.ãn. Mato dño angelor.ꝛc. Feř.vi.de sancto siluestro [illegible] medie lec.de nati. Nulla fiet memo. de sancto siluestro in pzimis vesperis circumcisionis: nec de alijs. Sabbato de festo circumcisionis domini. Et cetera omnia in B. littera dominicali qualiscunqꝫ contigerit scdm numerũ notatũ in tabula huius libzi ante kalẽdariũ

D Littera dominicalis. Dominica quarta aduentus pzima missa de vigilia. Magna missa de dñica. et vtraqꝫ ad magnum altare. vespere erunt de apostolo: cum memozia de dominica ꝫ de domina. Feria secunda de sancto Thoma apostolo. memo. de aduentu ꝫc. ad vesperas memo. de dña et de aduentu. Feř.iij.de dña. memo. de aduentu. Feria quarta de feria. Feria.v.de vigil'.natiuitatis dñi: cum expositione. Feř.vi.de festo nati.do. Sabb.de.s.stephano Dominica de sancto Johãne euãge. Fe.ij.de.s.innocẽti. Feř.iij.de [illegible] Feř.iiij.de do.infra cum regi.chozi.nõ dicitur mẽo.de natiuitate.de alijs vero dicũtur memo. Feria quinta de sancto Siluestro: medie lectio. de natiui. Nulla fiet mẽo.de sãcto siluestro. Feria sexta de

festo Circuncisionis dñi.⁊c.omnia in C.littera dominica li qualiscunqꝫ euenerit sicut in tabula notatum est.

¶ Littera dñicalis A. Dñica de sancto thoma apostolo. A
mẽo.de aduentu cũ ãn.⁊ vsi.ad dñicã pertineñ.⁊ oratione dominicali tam in primis vesperis q̃ in matu.Feꝛ.secunda de dñica quarta aduen.cum.iij.lec.de expositionc.Feꝛ. tertia de dña.vigilia.Feria quarta de vigilia natiuita.dñi Feria.v.de festo nati.dñi.festum principale. Feria.vi. de sctõ stephano.fest.pricipa.Sab.de.s.iohã.euã.fest.p̃ncipa. Dñica de fest.sctõꝝ innocẽtiũ festũ p̃ncipale.Fe.ij.de [illegible] .Feꝛ.iij.de dñica infra natiuit.dñi cũ regi.chori.Nulla mẽo.de nati.dñi. de alijs vero dicuntur mẽo.Ad vesp.mẽo.de nati.cum ãn. Nato dño Feꝛ.iiij. de sctõ siluestro [illegible] medie lec.de natiui.nulla fiet memo. de sancto siluestro in primis vesperis circuncisionis.Feria quinta de festo circunci.⁊c. oia in D.littera dominicali qualiscũqꝫ eueñ.cũ nũero suo scripto in tabula ante kalẽd.

¶ Littera dñicalis. H. Dñica quarta aduentus. Feria H
scda de dña.memo.de aduẽtu.ãn. Veniet.Feria.iij.de vigilia natiuitatis dñi. Feria quarta de festo natiui.domini Feria quinta de sctõ stephano.Feꝛ.vi.de sctõ iohãne apostolo ⁊ euã. Sabbato de.s.innocẽ. Dñica [illegible] .Feꝛ.ij.de do.infra.octa.cum regimine chori. Nulla fiet mẽo.de nati.de alijs vo dicũtur memo. Ad vesp. mẽo.de nati.dñi.ãn. Nato dño Feꝛ.iij. de sãcto Siluestro [illegible] medie lec.de nati.dñi. Nulla fiet memo.de sancto siluestro ad primas vespe.circũcisionis.Feria quarta de festo Circunci.⁊c. oia in E.littera dñicali qualiscũqꝫ euenerẽ. cũ numero suo scripto in tabula ante kalendariũ posita.

¶ Littera dñicalis. G. Dñica quarta aduẽ. Feꝛ.ij.de vi- G
gilia nati.dñi.Feꝛ.iij.de fest.natiui.dñi.Feꝛ.iiij.de sctõ stephano.Feꝛ.v.de sctõ Iohãne apl'o.Fe.vi.de.s.Innocen. Sabbato de [illegible] . Dñica infra octa.natiui.dñi.nulla fiet mẽo. de natiui. de alijs vero dicũtur memo.ad.ij.vesp.ãn. Puer iesus.Feꝛ.ij.de sancto Siluestro

medie lect. de nati. cū mēo. de eadem ān. Nato dño. Nulla mēo. de sctō Siluestro in primis vesp. circūci. dñi. Feria. iij. de festo circuncisi. do. ꝛc. omnia in F. lēa dñicali qualiscunq; cōtigerit cū nūero suo scripto in tabula ante kalendariū.

¶ Dominica quarta. sabbato ad vesperas. ān. Benedictus. ps. Ipsuz. cpm. In diebus illis. ℟. Nō auferetur hyᵖ. Conditoz alme syderū. ℣. Rozate celi. In euange. ān. O sapiē. p. Magt. oro.

EXcita dñe potētiā tuā ꝛ veni: ꝛ magna nobis ℣tute succurre vt auxilium grē tue qđ nra peccata ppediūt: indulgētia tue ppiationis acceleret. Qui viuis. ¶ Ad matu. inuita. Dicite filie syō ecce saluatoz tuᵘˢ venit. Venite adozemus. ps. Venite. hyᵖ. Verbū supernū. ¶ In primo nocturn. ān Nō auferetur. ps. Beatus vir. ps. Quare fre. ꝛc. ℣. Ex syon species. Lectio prima.

ECce ego mittā i fūdamētis syon lapidem p batum angularem. Preciosum in fundamento fundatum. Qui crediderit in eum non festinet. Festinet ꝛ ponat iudicium in pondere et iustitiam in mensuram. Et subuertet grando spem mēdacij ꝛ protectionē aque inundabūt ꝛ delebit fedus vestrū cū morte. Et pactū vestrū cū inferno nō stabit. Hec dicit. ℟. Canite tuba in syō vocate gētes annūciate pplis et dicite. Ecce deus saluatoz nr adueniet. ℣. Annūciate i finibus terre ꝛ in insulis q̄ procul sūt dicite. Ecce. Lcō. ij.

FLagellū inundans cū transierit eritis ei in conculcationē: quādocūq; pertransierit tollet vos qm mane diluculo ptrānsibit i die et in nocte ꝛ tm modo solauexatio intellectū dabit auditui. Coangustatū est enim stratū ita vt alter decidat: ꝛ palliuz breue vtrūq; operire nō potest. Hec dicit. ℟. Octaua decima die decimi mēsis ieiunabitis dicit dñs. Et mittā vobis saluatozem ꝛ ppugnatozez pro vobis qui vos precedat ꝛ introducat in terrā quā iurauī pribᵘˢ vestris. ℣. Ego enim sum dñs deus vester qui eduxi vos de terra egypti. Et mit. Lcō tertia.

SIcut enim in mōte diuisionū stabit dñs sicuti

valle que est in gabaon. nascetur vt faciat opus suum: alienū opus eius vt operet opus suū peregrinū est op9 eius ab eo. Et nūc nolite illudere: ne forte cōstringantur vincula vestra: consummationē enī et abbreuiationē audiui a dño deo exercituū sup vniuersam terram. Hec dicit. ℟. Nō auferetur sceptrum de iuda et dux de femore ei9: donec veniat qui mittēdus est. Et ipse erit expectatio gentiū. ℣. Pulchriores sunt oculi ei9 vino et dentes ei9 lacte cādidiores. Et. Glia. Et. ℭ In. ij. noct. ān. Bethleem. ps. Cōserua. ℣. Egredietur virga. Sermo beati augustini epi. Lcō. iiij.

Vos inq̄ quenio o iudei q̄ vsq; in hodiernū diē negastis filiū dei. Preuaricatores legis intēdite legem. Testimoniū queritis de xpo: in legevestra scriptū est q̄ duorū hoīm testimonium verū sit. Procedant ex lege non tm̄ duo: sed etiā plures testes xpi: et cōuincant auditores legis nec factores. ℟. Me oportet minui illū autē crescere. Qui post me venit ante me factus est: cuius nō sum dignus corrigiā calciamenti eius soluere. ℣. Hoc est testimonium q̄ phibuit iohannes. Qui post. Lcō. v.

Dic ysaia testimoniū de xpo. Ecce inq̄t ego cōcipiet in vtero et pariet filium: et vocabitur nomē ei9 emanuel quod est interpretatū nobiscum de9. Accedat et alius testis. Dic et tu hieremia testimoniū de xpo. Hic est inquit deus nr̄: et nō estimabit alius absq; illo. Ecce duo testes idonei ex lege vestra. Sed alij atq; alij ex lege christi testes introducantur vt frontes durissime inimicorum cōterantur. ℟. Virgo israel reuertere in ciuitates tuas vsq;quo dolens auerteris. Generabis dñm salvatorē oblationē nouā i terra ambulabunt hoies in salvationem. ℣. In caritate perpetua dilexi te ideo attraxi te miserans. Gñabis. Lc. vi.

Dic sctē daniel de xpo q̄ dō nosti. Cum venerit inq̄t sanct9 sctōr: cessabit vnctio vra. Dic et tu moyses legislator dux ppli israel testimonium de christo. Prophetam vobis excitabit dñs inquit de fratrib9 vr̄is. Dic

lancte dauid: dic testimoniũ natiuitatis xpi. Alummo celo inquit egressio eius. Dic adhuc. In sole posuit tabernaculũ suum. Dic adhuc de xpo. Adorabunt inquit eum oẽs reges terre: oẽs gentes seruient ei. ℟. Juraui dicit dominus vt vltra iam non irascar super terram mõtes enim ⁊ colles suscipiẽt iustitiã meã. Et testamẽtũ pacis erit in hierusalẽ. ℣. Juxta est salus mea vt veniat: ⁊ iustitia mea vt reueletur. Et. Gloria. Et. ℭ In tertio nocturno. ã. Nox precessit. ps. Celi enarrant. ℣. Egrediet̃ur dñs. Veniet. ℣. iohãnẽ.

IN illo tpe. Miserũt iudei ab hierosolymis sacerdotes ⁊ leuitas ad iohannẽ: vt interrogarent eũ. Tu quis es? Et reliqua. Omeł. beati grego Lcõ. vij.

EX huius nobis lectiõis verbis fratres carissimi: iohãnis humilitas cõmẽdatur. Qui cuꝫ tãte virtutis esset vt chriſtꝰ credi potuisset elegit solide subsistere in sene humana opinione raperetur inaniter sup se. Nam confessus est ⁊ non negauit. Cõfessus est qz non sum ego chriſtus. ℟. Nõ discedimꝰ a te viuificabis nos dñe: et nomen tuuꝫ inuocabimus. Oste nõ de nobis facie tuã ⁊ salui erimus. ℣. Dñe deus virtutum conuerte nos. Ostende nobis. Lectio octaua.

SED qz dixit / nõ sum: negauit plane qõ nõ erat sed nõ negauit quod erat: vt veritatẽ loquẽs eiꝰ mẽbzum fieret cuiꝰ nomẽ sibi fallaciter nõ vsurparet. Alio quippe in loco inquisitus a discipulis dñs de aduẽtu helye: Respõdit. Helyas iã venit ⁊ non cognouerunt euꝫ. Et si vultis scire iohãnes ipse est helyas. ℟. Intuemini quãtus sit iste qui ingreditur ad saluãdas gentes ipse est rex iustitie. Cuiꝰ generatio nõ habet finem. ℣. Precursoꝫ pro nobis ingreditur secundum ordinez melchisedech: pontifex factus est in eternum. Cuius. Lectio nona.

REquisitus autẽ iohãnes dicit: nõ suꝫ helyas. Quid est hoc fratres carissimi: qz quod veritas affirmat: hoc prophetaveritatis negat? Valde nãqz inter se diuersa sunt: ipse est ⁊ nõ sũ Johannes igitur in spiritu

helyas erat: ī persona helyas nō erat. Dō ergo dñs fatetur de spū: hoc iohānes dꝛ negat de persona. Et iohānes eis dē turbis carnalibus nō de suo spū: sed dꝛ cozpze rēdebat. ℟. Nascetur nobis paruul⁹ et vocabit deus fozтis: ipse sedebit sup thzonū dauid patris sui: ⁊ īperabit. Cuius potestas sup humez ei⁹. ℣. In ipo bñdicent oēs trib⁹ terre: oēs gentes seruient ei. Cui⁹. Gl'ia. Cui⁹. Reincipiat ℣. Nascetur. ℟. feriale. Rozate celi desuper ⁊ nubes pluāt iustū: aperiat terra. Et germinet saluatozē. ℣. Emitte agnū dñe dñatozē terre de petra deserti ad mōtem filie syō. Et. ℣. Emitte. ℭ In laudibus ān

Anite tuba in syon: qz pzope est dies dñi ecce veniet ad saluādū nos al'a al'a. ps. Dñs regnauit. ān. Ecce veniet desiderat⁹ cunctis gentib⁹ et replebit gl'ia dom⁹ dñi al'a. p. Jubilate. ān Erunt pzaua in directa ⁊ aspera in vias planas: veni dñe et noli tardare al'a. ps. Deus de⁹ me⁹. ān. Dñs veniet occurrite illi dicentes: magnū pzincipiū ⁊ regni ei⁹ nō erit finis: de⁹ fozтis dñator pnceps pacis al'a al'a. ps. Bñdicite. ān. Ecce de⁹ nr̄ expectauim⁹ s eū: ⁊ saluabit nos al'a. Laudate. Cap. Hoza est iā. Hy⁹. Vox clara. ℣. Vox clamātis. In euāg. ān Miserunt iudei ab hiero solymis sacerdotes ⁊ leuitas ad iohānē vt interrogarent eū: tu quis es? quib⁹ ait ego vox clamantis in deserto dirigite viā dñi sicut dixit ysaias ppheta. ps. Bñdict⁹. ozт. Excita dñe. Mēozia dꝛ dña. Ad hozas añe de lau. cete. vt in pzima dñica cū oratione. Excita dñe. Ad vesp. añe de laud. cū psal. dñicalib⁹. In euāge. ān. O. ps Magt. Oꝛ Excita dñe. ⁊c ℭ Dieb⁹ vō residuis ab hac dñica. iiij. vsq; ad vigil'. natiui. dñi cū de aduētu agit dicat Jnuitat. Regē venturū. vtq; cū añis ⁊ psal. ferialibus tā in laud. qꝫ in noct. ⁊ vsi. Ex syō species et lege. dꝛ ysaia cū lectiōib⁹ q̄ sequūt: ⁊ Rūs dꝛ hystozia. Canite tuba. ⁊c. ℭ Lectiones feriales pst. iiij. dñicam aduentus. Feria. ij. Lectio. i.

Et dixit domin⁹. Eo qꝫ appzopinquat ppl's iste ozе suo ⁊ labijs suis gl'ificat

william Robinson his book

me: coꝛ aũt eiꝰ lõge est a me: et ꝯtimuerũt me mãdato hominũ et doctrinis: ideo ecce ego addã vt admirationi faciã ꝓ hoc miraculo grãdi et stupendo. Hec dicit. Ic.ij.

PEribit ois sapiẽtia a sapiẽtibꝰ eiꝰ ⁊ intellectus pꝛudentiũ eiꝰ abscõdet. Ve q̃ ꝓfundiestis coꝛde vt a dño abscõdatis cõsiliũ quoꝝ sunt in tenebꝛis opera: ⁊ dicũt. Quis videt nos ⁊ quis nouit nos: puersa est hec vestra cogitatio quasi si lutum cõtra figulũ cogitet et dicat opꝰ factoꝛi suo nõ fecisti me et figmentũ dicat fictoꝛi suo. nõ intelligis. Hec dicit. Ic.iij.

NOnne adhuc in modico ⁊ in bꝛeui: Cõuertetur libanus in chermel et chermel in saltũ reputabit: Et audient in die illa surdi verba libꝛi/et de tenebꝛis et caligine oculi cecoꝛ videbũt. Et addent mites in dño leticiam ⁊ pauꝑes homines in sancto israel exultabunt. Hec di. ¶ Feria.iiij. Lectõ.i.

QUoniã defecit q̃ pꝛeualebat: cõsummatus est illusoꝛ: et succisi oẽs qui vigilabant sup̃ iniquitatẽ q̃ peccare faciebãt hoĩes in verbo: et arguenti in poꝛta supplãtabãt: ⁊ declinauerũt frustra a iusto. Hec di. Ic.ij.

PRopter hoc hec dicit dñs ad domũ iacob: q̃ redemit abꝛahã: nõ modo cõfundet iacob nec modo vultus eiꝰ erubescet: sed cũ vide rit filios suos opꝛa manuũ mearꝝ in medio sui sctificãtes nomẽ meũ ⁊ sanctificabũt sanctũ iacob: ⁊ domui israel pꝛedicabũt ⁊ scient errãtes spũ intellectũ: ⁊ murmuratoꝛes discent legem. Hec dicit. Ic.iij.

VE filij desertoꝛes dicit dñs vt faceretis cõsilium: ⁊ non ex me. Et coꝛdiremini telã ⁊ nõ spiritũ meũ vt adderetis pctm̃ sup̃ peccatum: qui ambulatis: vt descendatis in egyptũ. Et os meũ non interrogastis sperãtes auxiliũ in foꝛtitudine pharaonis et habẽtes fiduciã in vmbꝛa egypti: ⁊ erit vobis foꝛtitudo pharaonis in ꝯfusionem: ⁊ fiducia vmbꝛe egypti in ignominiã. Jerant enim in thanis pꝛincipes tui: ⁊ nũcij tui vsq̃ ad thanes puenerũt Hec di. ¶ Feria.vi. Lectio.i.

OMnes cõfusi sunt sup̃ populo qui eis pdesse nõ potuit: nõ fuerũt in auxiliũ

et in aliquã vtilitatẽ: sed in cõfusionẽ et i opprobriũ. In terra tribulationis ⁊ angustie leena ⁊ leo: ex eis vipa et regul⁹ volans portãtes sup hũeros iuuctor diuitias suas ⁊ sup gibbũ camelor thesauros suos ad pl'm q̃ eis p desse nõ poterit. Hec di. Ic. ii.

EGyptus eni frustra et vane auxiliabitur ideo clamaui sup hoc. Superbia aũt est: quiesce. Nũc ingresse scribe eis sup buxũ ⁊ in libro diligẽter exara illud Et erit in die nouissimo testimoniũ vsq; ad eternũ. Hec di. Ic. iij.

POpulus eni ad iracũdiã puocat⁹ est sed filij mẽdaces: filij nolẽtes audire legẽ dei. Qui dicũt videntib⁹ nolite videre: ⁊ aspicientibus nolite aspicere nobis ea q̃ recta sunt. Loq̃mini nobis placẽtia videte nobis errores. Auferte a me viã declinate a me semitã: cesset a facie nr̃a sct̃us israel. Hec ỏ.

He añe que sequunt feriati dicẽde sunt ad psal. Magt. qñ de aduẽtu agit vel ad memoriã qñ agit de sct̃o a tertia do. aduẽ. vsq; ad inceptionẽ. O. et ad psal. Benedictus. a quarta dñica vsq; ad vigiliam natiuitat̃ domini pterq̃ in festo sancti thome apostoli put ibi notatur. ãn.

VEniet dñs i potestate magna et videbit ois caro salutare dei. ã. Joseph fili dauid noli timere accipe mariã coniugẽ tuã qđ eni in ea natũ est de spũ sct̃o est alr. ãn. Dicit dñs pnitẽtiã agite: appropiquabit eni regnũ celor alr. ã. Cõsurge ⁊ surge induere fortitudinẽ brachiũ dñi. ãn. Eleuare eleuare cõsurge hierl'm solue vincla colli tui captiua filia syõ ãn. Ponã in syõ salutẽ et in hierusalẽ gloriã meã alr. ãn Cõsolamini ⁊ solamini pl'e me⁹ dicit de⁹ vester. ã. Letamini cũ hierusalẽ ⁊ exultate in ea oẽs qui diligitis eã in etnũ. ℂ In vigilia nati. dñi Ad matu. iuuit. Prestolãtes redẽptorẽ leuate capita vr̃a Qm̃ ppe est redẽptio vr̃a. ps Venite. Hy⁹. Verbũ sup nũ Alie feriales cum nocł. v⁹. Hodie scietis: q; veniet dñs V. Et mane videbit gloriã eius alr. ℂ Scõm matheũ.

IN illo tempore. Cum esset desponsata mater iesu maria ioseph: anteq̃ cõ uenirent inuenta est i vtero

habēs de spū sancto. Et reꝝ.

Omeꝝ. Origenis doctoꝝ. l. i.

QVm esset desponsata matī iesu maria ioseph Que fuit necessitas vt dēspō sata esset maria ioseph nisi ꝓpterea quatenꝰ hoc sacra= mentū diabolo celaretꝝ: ⁊ ille malignꝰ fraudis ꝯmēta ad= uersus dēspōsatā v̄ginē nul la penitꝰ inueniret. ℟. Sā= ctificamini hodie ⁊ estote pa rati: qꝝ die crastina videbitis Maiestatē dei in vobis. ℣. Hodie scietis qꝝ veniet dñs: et mane videbitis. Ma. ℣c. ij.

VEl ideo fuerat dēspō= sata ioseph: vt nato infanti vel ipsi marie curā videretꝝ gerere ioseph: siue i egyptū iens vel inde denuo rediens. Mater inq̄t eiꝰ ma ter īmaculata: matī incorru= pta: matī intacta. Mater eiꝰ. Cuius eiꝰ? Mater dei vni= geniti: dñi ⁊ regis oīm plas= matoris cunctoꝝ. ℟. Cōstā= tes estote videbitis auxiliū dñi sup vos: iudea et hieru= salem nolite timere. Cras egrediemini et dñs erit vo= biscum. ℣. Vos q̄ in pulue= re estis expergiscimini ⁊ cla mate: ecce dñs veniet cum salute. Cras. Lectio tertia.

MAter effecta est: sed vir ginitatem nō amisit. genuit infantem vt dictū est: et v̄go ꝑmansit. Virgo ergo genuit: et virgo permansit. Mater filij facta est: et casti= tatis sigillum non ꝑdidit. Quare? Quia nō homo ille tantū qui videbaī: sed vni= genitus erat deꝰ qui i carne aduenerat. Nec subito car= naliter genitus: sed ꝑfecta deitas in corꝓore venit. ℟. Sāctificamini filij israel di cit dñs in die enim crastina descendet dñs. Et auferet a vobis omnē languorem. ℣. Crastina die delebīt iniq̄tas terre ⁊ regnabit sup nos sal uatoꝝ mūdi. Et aufe. Gl'ia. Et aufe. ℣. Crastina erit vo bis salus. Dicit dñs exer= cituum. ℭ In laudibꝰ. ān.

IVdea et hierusalē no= lite timere: cras egre= diemini et dñs erit vobiscū al'a. cū psal. ad feriā ꝑtinen tibꝰ. Si dñica sit. ꝑ. Dñs re gnauit. ⁊ ceteri psalmi. ān. Hodie scietis qꝝ veniet dñs: et mane videbitis gloriā eiꝰ ān. Crastina die delebīt iniq̄= tas terre/et regnabit super nos saluatoꝝ mūdi. ān. Cra= stina erit vobis salus dicit

deus exercituū. ān. Rex pacificus magnificat⁹ est cuius vultum deliderat vniuersa terra. Capitulum.

PAulus seruus iesu xpi vocat⁹ apl's segregat⁹ in euāgeliū dei qđ ante pmiserat p̄r pzophetas suos in scripturs sanctis de filio suo qui fact⁹ est ei ex semine dauid scđm carnē. Hyp⁹. Vox cla. ꝟ⁹. Crastina die delebit iniquitas terre. Et regnabit super nos saluator mundi. In euāg.ā. Cū esset desp̄ōsata mr̄ iesu maria ioseph āteqū conuenirēt inuēta est i vtero habēs: qđ ex ea natū est de spūsctō est alr. ℟. Benedict⁹. or.

DEus q̄ nos redēptionis nostre annua exp̄ctatione letificas. pzesta: vt vnigenitū tuū quem redemptozē leti suscipim⁹: venientem quoq; iudicem securi videam⁹. Dñm nr̄m iesū xp̄m filiū tuū. Qui tecū. Vēo. nō dicat. Ad.i.ān. Judea. pi. De⁹ in noie. Bti imaculati. nō mutet. ān. ad psal. Quicūq; ℣. Jesu xp̄e. cū alr̄a. ℟. Qui sedes. prostratio nulla fiat sicut i alīs hor. Notandū q̄ q̄ncūq; p annū. ℣. dicūtur ad horas cū alr̄a. ℣

Ebo.

Jesu xp̄e. debet pzecedere cū alr̄a. et cōuerlim: exceptis festis duplicib⁹ infra nat. dñi vbi ad pzimā dicit Jesu xp̄e. sine alr̄a. cū ℟. Cuptis verbigena. Et adalias hor. dicunt Vria. cū alr̄a. Hemp̄ cū q̄ dr alr̄. ad Vria horalia dr alr̄a. a chozo i vltima parte. vltion⁹ vlicul⁹ tā i fest. scōrū extra tp̄s paschale q̄ infra Et nō dr a puero in pte pma vlicul. Ad vsp. qđ Exurge dñe. nūq; sequit alr̄a. nec ad vsp. de zpleto. f. Custodi nos nec ad vsp. Benedict⁹ q̄ venit. In tp̄e paschali. ad vsp. In resurrectione tua xp̄e. et ad vsp. Ascēdit de⁹ i iubi. ad ℟. Spūs sanctus docebit vos. finis terminat a chozo cum alr̄a. Ad.in.ā. Hodie scietis. ps. Legem pone. Capm.

PRopter sr̄ō nō tacebo et ppt̄ hierl'm nō quiescam donec egrediat vt splēdor iustus eius et saluator eius vt lāpas accendat. ℣. Crastina die delebit iniquitas terre Alr̄a alr̄a. ℟. Et regnabit super nos saluator mundi. Alr̄a alr̄a. Gloria. Crastina ℟. Hodie scietis. ōēo. Deus qui nos redēp. Ad.vi.ān. Crastina. ps. Deserit. Capm

Ecce dñs i fortitudine veniet et brachiũ eius dñabit ecce merces eius cũ eo et opus illius coram illo. ℟. Hodie scietis qz veniet dñs alla alla. ℣. Et mane videbitis gloriã eius. Alla. Gloria. Hodie. ℣. Crastina erit. Oz. Deus ꝯ nos. ¶ Ad. ix. ã. Rex pacificus. ps. Mirabilia. Cp.

Audebũt gẽtes iustum tuũ ⁊ cũcti reges inclitũ tuũ: ⁊ vocabit tibi nomen nouũ qd̃ os dñi nominauit. ℟. Crastina erit vobis sal⁹ alla. alla. ℣. Dicit dñs deus exercituũ. alla. alla. Gloria. Crastina. ℣. Magnificat⁹ est rex pacific⁹. Sup oẽs reges vniuerse terre alla. Oz. Deus ꝯ nos re. Si vigi. nati. dñi i dñica euenerit. iuita. Prestolãtes. dicet a duob⁹ catorzib⁹ cho. p. Venite. ii. oia q̃ lupi⁹ i dñica. iiij. ordinata sunt vsq; ad vsi. ante expositionẽ ꝯ erit. Hodie scietis. Expositio vero. ii. omnia q̃ sequuntur de vigilia erunt: nec aliqua de dñica deinceps ad matu. vel ad laudes vel ad horas: fiet mẽtio ꝑter ꝓ. Deus deus meus respice. ¶ Ad. i. Expositio. Cũ esset desponsata. viij. ℟. Sanctificamini. viij. ℟. Constãtes estote. ix. ℟. Sanctificamini filij. Cetera deinceps cũ psal. ad die ptinẽtib⁹ sicut i vigi. pordinata sũt. Oz. Deus ꝯ nos. Mẽo. nõ dicat. ¶ Ad. i. ãn. Judea. ps. Deus deus meus respi. ps. Quicũq; sub eadem ãn. cp. Dñe miserere. ℟. Jesu xpe. cum alla et cetera vts. ¶ In vigilia natiuit. dñi. Ad vespas. ãn.

Scitote qz prope est regnũ dei: amẽ dico vobis quia nõ tardabit. ps. Laudate pueri. ã. Leuate capita vestra ecce appropinquabit redẽptio vra. ps. Laudate dom. oes gẽ. ãn. Magnificat⁹ est rex pacificus sup oẽs reges vniuerse terre. p. Lauda aia mea. ãn. Cõpleti sunt dies marie vt pareret filium suũ primogenitum. ps. Laudate dñm qm̃. ã. Ecce cõpleta sũt oia que dicta sunt per angelũ de virgine maria. ps. Laudas hierusalem. Capitulum

Populus gentiũ q̃ ambulabat i tenebris: vidit lucẽ magnã habitantib⁹ in regiõe vmbre mortis lux orta est eis. ℟. Judea ⁊ hierusalẽ nolite timere. Cras egredimini et dñs erit vobiscum. ℣. Cõstantes estote

videbit̃ auxiliū dñi sup vos. Cras. Gloria. Cras. Hy⁹.

VEni redēptor gentiū ostēde partū virginis miret omne seculū/ talis decet partus deū. Non ex virili semine/ sed mistico spiramine: verbum dei factum caro/ fructusq; ventris floruit.

Aluus tumescit virginis/ claustra pudoris permanēt/ exilla virtutū micant vsqz in tēplo dei. Procedens e thalamo suo pudoris aula regia/ gemine gigas substātie alacris vt currat viā. Egressus eius a patre regressus eius ad patrē excursus vsqz ad inferos recursus ad sedem dei.

Equalis eterno pri carnis trophio accingere infirma nri corpis vtute firmās perpeti. Presepe iā fulget tuū lumēq; nox spirat nouū qō nulla nox interpolet fideq; iugi luceat. Gl'ia tibi dñe q̄ nat⁹ es. ℣. Tanq̄ sponsus. Dñs procedens de thalamo suo all'a. In euangelio. ān. Dū ortus fuerit sol de celo videbitis regē regū procedentē a patre tanq̄ sponsus de thalamo suo. ℟. Magnificat Tota ān. ante psalmū sine neuma percantet: et iterum post psalmū cū neuma: sic et in festo duplici semp fiat, excepta ebdomada pasche: et die aliquo in quib⁹ neuma nō dicitur. Or. Deus qui nos. vtš. ad matutinas. ad cōpl. vt hatek i cōpl. post psal. 50. ixū. ℣. Ad matutinū. Inuita. Christus nat⁹ est nobis Venite adorem⁹. ℟. Venite. Hy⁹

Christe redemptor oim/ ex patre patris vnice: solus ante principiū/ natus ineffabiliter. Tu lumen tu splēdor p patris/ tu spes perēnis oim: intēde quas fundūt preces/ tui p orbem famuli.

Memento salutis auctor q̄ nri quōdā corporis/ ex illiba tavgine nascēdo formā sumpseris. Hic plens texatur dies/ currēs p anni circulū: q̄ solus a sede patris mundi salus aduenieris. Hūc celū terra hunc mare hunc omne qō in eis est auctorē aduent⁹ tui laudat exultans cantico.

Nos quoq; q̄ sctō tuo redēpti sum⁹ sanguine: ob diem natalis tui hymnū nouum cōcinimus. Gloria tibi dñe. ℣. In primo vocē ān. Dñs dixit ad me fili⁹ meus es tu: ego hodie gēui te. ℟. Quare fremuerunt. ā. Tanq̄ spō-

cus dñs ꝓcedens de thalamo
suo. ℣. Celi enarrant. ℟n.
Diffusa est gr̃a i labijs tuis
ꝓpterea bñdixit te de⁹ ieter-
num. ℣. Eructauit. ℟. Tanꝯ
sponsus. Bñdictiones cões
sup lacões dicãt. Si fr̃ fiat p
totũ annũ exceptis festis bt̃ẽ
marie ⁊ cõmẽoratione ei⁹ / ⁊
festo oim sc̃ozũ. Tres ꝑme
fr̃. sint de ꝓphetia ysaie. fr̃. i.

PRimo tẽꝑoze alleuia-
ta est terra zabulon / ⁊
terra neptalim: ⁊ nouissimo
aggrauata est via maꝛis: trãs
ioꝛdanẽ galilee gentiũ. Po-
pulus qui ambulabat in te-
nebꝛis vidit lucem magnã.
Habitantid⁹ in regione vm
bꝛe moꝛtis: lux oꝛta est eis.
Paruulus enĩ natus est no
bis: ⁊ filius datus est nobis.
Hec dicit dñs deus q̃ hodier-
na die de v̄gine nasci digna
tus est / cõuertimini ad me et
salui eritis. ℟. Hodie nobis
celoꝛum rex de virgine nasci
dignat⁹ est vt hoiem ꝓditum
ad regna celestia reuocaret.
Gaudet exercitus angeloꝛũ
qꝛ salus eterna humano ge
neri apparuit. ℣. Gloꝛia i ex-
celsis deo / ⁊ in terra pax ho-
minibus bone voluntatis.
Gaudet exercitus. Lectio. ij.

COnsolamini ꝙsolami
ni ꝓ̃e me⁹ dicit de⁹ vr̃
Loquimini ad coꝛ hierl̃m et
aduocate eã / qm̃ cõpleta est
malicia ei⁹ dimissa est iiq̃tas
illius. Suscepit de manu do
mini duplicia ꝓ oibus ꝑtis
suis. Voꝛ clamantis i deser
to / parate viã dñi: rectas fa-
cite i solitudine semitas dei
nr̃i. Oĩs vallis iplebitur / et
oĩs mons ⁊ collis hũiliabit̃ /
et erũt ꝓua i directa ⁊ aspa
in vias planas. Et reuelabi
tur gloꝛia dñi / et vidĕbit oĩs
caro pariter qđ os dñi locu-
tũ est. Hec di. ℟. Hodie no-
bis de celo pax vera descen-
dit. Hodie per totũ mũdum
mellifluifacti sunt celi. ℣⁹.
Hodie illuxit dies redẽptio
nis noue reparatiõis antiq̃
felicitatis etne. Hodie. fr̃. iij.

COnsurge cõsurge: in-
duere foꝛtitudine tua
syon. Induere vestimentis
gloꝛie tue hierl̃m ciuitas sc̃a
cta: quia nõ adiĳciet vltra vt
pertranseat per te incircun
cisus ⁊ immundus. Excute-
re de puluere: consurge sede
hierusalẽ. Solue vincla colli
tui captiua filia syon: qꝛ hec
dicit dñs. Gꝛatis venundati
estis: et sine argẽto redime-

mini: qz hec dicit dñs deus. In egyptū descendit populus meꝰ in ꝓncipio: vt colonus eēt ibi: ⁊ assur absqz vlla causa calūniatꝰ est eū. Hec ō. ℣. Verbum caro factū est et habitauit in nobis ⁊ vidimꝰ gloziā eiꝰ gloziā quasi vnigeniti a patre. Plenū gr̃e et veritatis. ℣. In ꝓncipio erat verbū: ⁊ v̄bū erat apud deū: ⁊ deus erat verbū. Plenum. Gloria. Plenū. Prosa

QUē ethera ⁊ terra atqz mare nō ꝓtinent totū capere. ℣. Alini ꝓsepe infans iplens: celos regens vbera lugens. ℣. Factoz matris natꝰ hodie est de matre. ℣. Creans diē hodie: creatꝰ est in die. ℣. Nascitur mūdo. ℣. Oziens gabziel quē vocauit emanuel nobiscum deꝰ. ℣. In.ij.noct.ān. Suscepimus deus miam tuā in medio tēpli tui. ℣. Magnꝰ dñs ān. Ozietur in diebꝰ domini abundantia pacis ⁊ dñabit. ps. Deꝰ iudicium. ān. Veritas de terra oꝛta est: et iustitia de celo ꝓsperit. ps. Benedixisti dñe. ℣. Verbum caro factum est. Et habitauit in nobis alla. Sermo beati leonis [illegible]. Lectio quarta.

SAluatoz nr̃ dilectissimi hodie natꝰ est: gaudeamus. Neqz eni locum fas est e ̄ tristicie: vbi natalis est vite. Que cōsumpto moztalitatꝭ timoze: ingerit nobis de ꝓmissa eternitate leticiā. Exultet ergo sctūs: qz appzopinquat ad palmā. Gaudeat ꝓccatoz: qz inuitaē ad veniā Animeē gentilis: qz wcatur ad vitā. Tu autē. ℣. Quem vidistis pastoꝛes dicite ānūciate nobis i terris quis apparuit. Natū vidimꝰ in choro angeloꝛ saluatoꝛē dñm. ℣. Scdm qꝺ dictum est nobis ab angelo de puero isto: īuenimꝰ infantē pānis iuolutū et pḷitū in ꝑsepio in medio duū aialiū. Natū vidimus. Iste versus dicat illo die et die circūcisionis Alijs vero diebus dicetur versus. Dicite quidnam vidistis: et annunciate christi natiuitatē. Natū vidimus. Sermo beati leonis [illegible]. Lectio quita.

EXultemus in dño dilectissimi: ⁊ spiritali iocūditate letemur: quia illuxit nobis dies redēptionis noue: reparationis antique: felicitatis eterne. Reparatur eni nobis salutis nr̃e ānua

reuolutione sacramentū ab initio promissum: i fine reditum sine fine mansurum. Tu autē dñe miserere. ℟. O magnum mysteriū et admirabile sacramentum: vt animalia viderent dominū natum. Jacentem in presepio beata virgo cuius viscera meruerunt portare dominum christum. ℣. Domine audiui auditum tuum et timui consideraui opera tua et expaui in medio duū animaliū. Jacentē in presepio. Sermo bti augustī epi. t. vi.

QVpientes aliquid dilectissimi de hui⁹ diei natiuitate narrare: simulq; cōsiderātes illud vnū verbum de quo dicere volum⁹: nulla inuenim⁹ verba: quib⁹ sufficienter aliquid dicere valeamus. Est enim hoc verbū non quod delinit prolatum: sed quod permanet natum. Nō trālitoriū/ sed eternum. Nō factū a deo patre: sed genitum. Nec solū genitū: sed vnigenitum. Vnum quippe verbū deus pater genuit de seipso: per quē omnia creauit ex nichilo. Tu autem domine miserere nr̄i. ℟. Beata es maria que dominū portasti creatorem mundi. Genuisti qui te fecit et in eternū permanes virgo. ℣. Prosa. Beata es virgo et gloriosa. ℣. Inter omnes mulieres et benedicta. ℣. Gabriel hec dicens attulit affata. ℣. Paries filium virgo intacta. ℣. Jesus erit nomē eius: cuncta per secula. ℣. Que dicta sunt de te iāiā sunt pacta. ℣. Hodie ex te christus nat⁹ est in terra. ℣. De te mater casta processit maria. ℣. Aue speciosa in celis regina. ℣. Et benedicta in eternū sancta. Genuisti qui te fecit. ℣. Gloria et honor deo patri/ summo laus quoq; maiestas et potestas deitas sit ei⁹ vnigenito et sp̄ui sc̄o. Genuisti. Ista prosa dicat̄ loco ℣lus isto die et die circumcisionis in matu. Aliis vero dieb⁹ dicetur ℣lus. Aue maria gratia plena dñs tecū. Genuisti. ℣ In. ij. noct. ān. Ipse invocauit me alla: pater me⁹ es tu alla. ℣. Misericordias dñi. ān. Letentur celi et exultet terra ante faciem dñi qm̄ venit. ps. Cātate. i. ān. Notum fecit dñs alla: salutare suum alla. ps. Cātate. ū. ℣. Ipse invocauit me. Pater

me⁹ es tu alʒ. Scõm lucam.

IN illo tempoze. Exĩt edictũ a cesare augusto vt describeretur vniuersus oꝛbis. Hec descriptio pꝛima facta est a pl̃ide syꝛie syꝛino. Et reliqua. Omelia beati gregoꝛij ... Lectio.vij.

QUia largiẽte dño missarum solẽnia terhodie celebꝛaturi sum⁹: loq̃ diu de euãgelica lectione nõ possumus. Sed nos aliquid vel bꝛeuiter dicere redẽpto ris nostri natiuitas ipsa cõpellit. Quid est q̃ nascituro dño mũdus describitur nisi hoc qđ apte monstrat? Qꝛ ille veniebat i carne qui electos suos ascriberet in eternitate. Quo cõtra de repꝛobis p pphetã dicit. Deleant de libꝛo viuentiũ: et cũ iustis nõ scribãtur. ℟. Beata dei genitrix maria cuius viscera intacta ꝑmanent. Hodie genuit saluatoꝛẽ seculi. ℣. Beata que credidit qm̃ ꝑfecta sunt oia q̃ dicta sunt ei a dño. Hodie geñ. Scõm lucã.

IN illo tempoze. Pastores loquebant adinuicem. Transeam⁹ vsq̃ bethleem et videamus hoc verbum quod factum est: quod fecit domin⁹ et ostendit nobis. Et reliqua. Omelia venerabilis bede pbꝛi. ... vij.

NAto in bethleem dño saluatoꝛe/ sicut sacra euangelij testatur hist oꝛia. Pastoꝛib⁹ qui in regione eadem erãt vigilãtes vigilias noctis sup gregẽ suũ: angelus dñi magna cũ luce apparuit. Exoꝛtũq̃ mũdo solem iustitie nõ solũ celestis voce sermõis: verũetiã claritate diuine lucis astruxit. Qui de ne etiã in bethleẽ nascitur. Bethleem quipe domus panis interꝑetat. Ipse nãq̃ est qui ait. Ego sum panis viuus q̃ de celo descendi. ℟. Sctã et imaculata ṽginitas q̃b⁹ te laudib⁹ efferã nescio. Qꝛ quẽ celi capere nõ poterant tuo gremio contulisti. Pꝛosa. O vere btã sublimis spnsa dña angeloꝛ simulq̃ oim sanctoꝛ q̃ magnã laudẽ dignitas tua mereꝛ foꝛma dei digna. O q̃ btã es maria creatoꝛẽ tuũ digne suscipiens ei dedisti i tpe vbera quẽ habebas ante scꝛa regẽ ꝛ cõditoꝛẽ et deũ. Qꝛ. Ista ꝑsa dicet loco versus isto die: et die circumcisionis tñ. Aliis vero dieb⁹ dicet iste versus.

Benedicta tu in mulieribꝰ: et benedictus fructus vētris tui. Quia quē celi. Initium sancti euāgelij scdm iohānē.

IN pncipio erat vꝛbū et verbū erat apud deū/ et deus erat verbū. Hoc erat in pncipio apud deum. Et reliqua. Omelia venerabilis bede. Lectio nona.

QUia tēpozalē mediatozis dei ⁊ hominū hominis iesu xp̄i natiuitatē q̄ hodierna die facta est: sanctoꝝ verbis euangelistarū mathei videlicet et luce manifestatā agnouimus: libet etiā de verbi id est diuinitatis eiꝰ eternitate bti iohānis euangeliste dicta scrutati. Alij vero euāgeliste chzistū ex tēpore natū describūt: iohannes eundē in pncipio fuisse testat dicens. In p̄ncipio erat verbū. Alij inter hoies eū subito apparuisse ꝯmemozāt: ille ipsum apud deū semper fuisse declarat dicēs. Et verbū erat apud deū. Alij eū verū hominē: ille verū confirmat esse deū dicēs. Et deus erat v̄bū. Alij hominē apud hoies tēpozaliter conuersatū: ille deū apud deū in pncipio manentē ostēdit dicēs Hoc erat in pncipio apud deū. Alij magnalia q̄ in hoie gessit p̄rhibent: ille q̄ omnē creaturā visibilē et inuisibilem p̄ ipm deus pater fecerit docet dicēs. Oia p ipsum facta sunt: et sine ipso factū est nichil. Descēdit de celis missus ab arce patris: itroiuit per aurē virginis in regionē nostrā/ indutus stola purpurea. Et exiuit p aureā poztā lux et decus vniuerse fabzice mūdi. Tanq̄ spōsus dñs pzocedēs de thalamo suo. Et exiuit. Gl'ia. Et exiuit. ꝛc. vsq̄ Fabzice. Dequatur ps̄a a toto chozo alternatim dicenda. Ozatio.

FActure dominās potestate atq̄ pncipās. Virtute nō adiectiua sed natiua et substātiua. Condolens nāq̄ diua bonitas. Hominē quem creauerat ad vitam. Fraude hostis. Incurrisse. Mozꝭ discrimina. Dictauit consiliū admirabile atq̄ necessariū. Fabzice mundi. Parat⁹ interim pzesbiter dyacon⁹ dalmaticatus statim post ps̄am incipiat euāgeliū in sinistra parte altaris Dñs vobiscū. Et cum spiritu tuo. Initiū

ſancti euangelij ſcdm Matheum. Gloria tibi domine.

LIber generationis ieſu chriſti filij dauid: filij abrahã. Abraham genuit yſaac. yſaac autẽ genuit iacob. Jacob autem genuit iudam et fratres eius. Judas autẽ genuit phares et zarã de thamar. Phares autẽ genuit eſrom. Eſrom autẽ genuit arã. Aram autẽ genuit aminadab. Aminadab autẽ genuit naaſon. Naaſon autẽ genuit ſalmon. Salmon autem genuit booz de rab. Booz autẽ genuit obeth ex ruth. Obeth autẽ genuit ieſſe. Jeſſe autẽ genuit dauid regẽ. Dauid aũt rex genuit ſalomonẽ ex ea que fuit vrie Salomon aũt genuit roboã Roboã autẽ genuit abiam. Abias autẽ genuit aſa. Aſa autẽ genuit ioſaphat. Joſaphat autẽ genuit ioram. Joram autẽ genuit oziã. Ozias autẽ genuit ioathan. Joathas aũt genuit achaz. Achaz autẽ genuit ezechiã. Ezechias aũt genuit manaſſẽ. Manaſſes autem genuit amon. Amon aũt genuit ioſiã. Joſias autẽ genuit iechoniã ⁊ fratres eius in tranſmigratione babylõis. Et poſt trãſmigrationẽ babylonis: Jechõias genuit ſalathiel. Salathiel autẽ genuit zorobabel. zorobabel autẽ genuit abiud. Abiud autem genuit eliachim. Eliachim autẽ genuit azor. Azor autẽ genuit ſadoch. Sadoch aũt genuit achim. Achim autẽ genuit eliud. Eliud aũt genuit eleazar. Eleazar aũt genuit mathan. Mathan autẽ genuit iacob. Jacob autẽ genuit ioſeph virũ marie. De qua natus eſt ieſus q̃ vocatur xp̃s.

Quo finito incipiat p̃b̃r qui officiũ facit pſal. **Te deũ laudamus.** Et ſciẽdũ eſt ille ps **Te deũ lau.** extra aduẽ. lxx. xl. et exceptis die aiarũ ⁊ cõmemorationibus aiarũ: dicẽd9 eſt in omni ſeruitio. ix. lec. et etiã triũ lec. qñ chorus regit. Alijs autẽ diebus quãdo chorus nõ regit: nõ dicet Cãtato ipſo pſal. ſtati a ſuccẽtore vicariorũ incipit miſſa in gallicãtu ſcz officium. **Dñs dixit ad me.** ⁊c. ſtatim poſt miſ. dicat ſacerdos qui offi. facit. ℣. **Verbũ caro factum eſt. Deus in adiutoriũ** Chor9 proſequatur que ad laudes ptinent. In lau. an.

Quem vidistis pastores dicite: annũciate nobis in terris quis apparuit: natũ vidimus in choro angelorũ saluatorẽ dñm alleluya all'a. ℣. Dñs regnauit. ℟. Genuit puerpera regem cui nomen eternum/et gaudiũ matris habens cum ꝺginitatis honore: nec pri mã similẽ visa est/nec habere sequentẽ alleluya. ℣. Jubilate. ℟. Angelus ad pastores ait: annũcio vobis gaudium magnũ quia natus est nobis hodie saluator mundi all'a. ℣. Deus deus meus. ℟. Facta est cũ angelo multitudo celestis exercitus laudantiũ et dicentiũ/gloria in excelsis deo: et in terra pax hoibus bone voluntatis alleluya. ℣. Benedi. ℟. Paruulus filius hodie natus est nobis: et vocabit̃ deꝰ fortis all'a all'a. ℣. Laudate. Cp̃.

Multipharie multisq; modis olim deus loquens patribus in pphetis: nouissime diebus istis locutus est nobis in filio: quẽ cõstituit heredẽ vniuersorũ per quem fecit et secula. Hyꝰ.

Aeolis ortus cardine/ et vsq; terre limitem: christũ canamꝰ principẽ/natũ maria virgine. Beatꝰ auctor seculi/seruile corpus induit: vt carne carnẽ liberet/ ne perderet quos condidit. Caste parentis viscera/celestis intrat gẽa: vẽter puerle baiulat/secreta que nõ noverat. Domus pudici pectoris/templũ repente fit dei: intacta nesciens virũ/verbo concepit filiũ. Enixa est puerpera/quem gabriel predixerat: quem matris aluo gestiens/clausus iohannes senserat. Heno iacere pertulit presepe nõ abhorruit: paruoq; lacte pastus est/per quẽ nec ales esurit. Gaudet chorus celestiũ/et angeli canũt deo: palamq; fit pastoribus/pastor creator omniũ. Gloria tibi dñe. ℣ꝰ. Benedictus qui venit in noie dñi. Deus dñs et illuxit nobis alleluya

In cuãge. ℟. Gloria in excelsis deo: et in terra pax hominibus bone volũtatis alleluya alleluya. ℣. Benedictus. Tota dicatur antipho. ante ceptionẽ psalmi sine neuma: et post psalmũ cum neuma: sicut in oĩbus festis duplicibus fiet: preterab de spe. in vigilia pasche. Dño.

Oncede quesumus oi potēs deus: vt nos vni geniti tui noua per carnem natiuitas liberet: quos sub peccati iugo vetusta seruit9 tenet. Qui tecum viuit et re regnat. Statim ꝙ pullato ter ono de maiozio9 ligneis/ reaozchozi incipiet dni. sez Lux fulgebit. Ad pma. hy9.

Gnoscat omne seculū veniße vite pzemium: post hostis asperi iugū/ apparuit redemptio. Isayas que pzecinit/completa sunt in virgine/annūciauit angelus sanctus repleuit spirit9. Gloria tibi dñe. Hic versus dicatur in fine oīm hymnoz̄ quoz̄ metro conuenit vsq; ad epyphaniā. Quē vidistis. ℣. Deus in noie tuo. Beati immaculati. Retribue. Non mutatur ān in alia die ad psalmū/ Quicūq; vult, cū de natiuitate agitur Cpm. Dñe miserere. ℣. Jesu christe fili dei viui miserere nobis. Qui sedes ad dexterā patris. Chorus idē repetat. ℣. Tu patris verbige na factus caro deum nobis homo placa de9 et da veniā. Jesu christe fili dei viui miserere nobis. Gloria patri ꝛ filio et spiritui sancto. Jesu christe fili dei viui miserere nobis. ℣ Exurge dñe. Isto modo dicatur illud. xx. diebus natiuitatis dñi/ sanctorū stephani/ iohannis/ innocentiū/ thome/ circucisionis ꝛ in festo purificationis ma te marie tm̄ra leptuagesima euenerit. Alys vero diebus dicatur. ℣. Jesu christe fili dei viui miserere nobis. Alleluya alla. ℣. Qui de virgine. ꝛc. quotidie vsq; ad epyphaniā. Ad tertia. hymnus

Maria ventre concepit vbi fideli semine: quē totus orbis nō baiulat/ portant puelle viscera. Radix iesse iā flozuit/et virga fructū edidit: fecunda partum pzotulit/et virgo mater permanet. Gloria tibi dñe. ān. Genuit. ps Legē pone. Cp.

Apparuit gēa dei salua toris nostri oibus hoi bus erudiens nos: vt abnegātes impietatē ꝛ secularia desideria sobrie ꝛ iuste ꝛ pie viuamus in hoc seculo. ℣. Puer natus est nobis. Alla alla. ℣. Et filius dat9 est nobis. Alla. Gloria. Puer na. ℣. Verbū caro. Oro. Concede qs o ps deus. Ad. vi. hy9.

PRelepe poni pertulit/ q̄ lucis auctor extitit: cū patre celos condidit/ sub matre pannos induit. Le- gē dedit qui seculo/ cuius de cē p̄cepta sunt dignando factus est homo sub legis et se vinculo. Gloria tibi dñe. ān. Angelus ad pastores. ps. Defecit in sa. Capitulum.

APparuit benignitas t humanitas saluato- ris nostri dei: non ex operi- bus iustitie que fecim⁹ nos: sed scōm suam misericordiā saluos nos fecit. ℟. Verbū caro factū est. Alla alla. ℣. Et habitauit in nobis. Alla Gloria patri. Verbum caro ℣. Ipse inuocauit. Oratio. Concede. Ad. ir. Hymnus.

ADam vetus quod pol luit: adam nouus hoc abluit: tumens q̄ ille deiecit/ humilimus hic erigit. Iam nata lux est et salus/ fugata nox et victa mors venite gē tes credite/ deū maria p̄tu lit. Gloria tibi dñe. ān. Par uulus. ps. Mirabilia. Cōm Multipharie. ℟. Ipse in- uocauit me. Alla alleluya. ℣ Pater meus es tu. Alla alla. Gloria. Ipse. ℣ Notū fecit dñs. Salutare suū. al. Ora- Cōcede. Hic hymn⁹ Agno- scat. et ceteri sequētes dicā- tur ad horas quotidie: vsq; post octa. epy. Dicētur etiā ad horas in festo purī. beate marie virginis. Ad vesp. ān.

UEcū p̄ncipiū in diebꝰ tutis tue: in splēdori- bus sanctorū/ ex vtero ante luciferū genui te. ps. Dixit dñs. ān. Redemptionē misit dñs populo suo: mandauit in eternū testamentū suum ps. Cōfiteboꝛ. ān Exoꝛtum est in tenebꝛis lumen rectis coꝛde misericoꝛs et miseraꝛ- toꝛ t iustus dñs. ps. Beatus vir. ā. Apud dñm misericoꝛ dia et copiosa apud eū redē ptio. ps. De p̄fundis. ān. De fructu ventris tui ponā super sedē tuā. ps. Memen to dñe. Hec añe dicentur ad vespe. vsq; diē epyphanie: excepto die circunci sionis: psal. nō mutātur vsq; ad cō pletas octa. epypha. Cāp Multipharie. ℟. Verbū ca ro. ℣. In p̄incipio. cū Glo- ria patri. et p̄sa. Quē ethe- ra. et hy⁹ A solis oꝛtus. ℣. Tanq̄ sponsus. In euange. ān. Hodie intacta virgo deū nobis genuit teneris indu- tū membꝛis quē lactare me-

ruit: oēs ipsum adoremus q̄ venit saluare nos. ps. Magnificat. Post quēlibet versum psalmi repetātur a pluribus vicarijs i cappis sericis in medio chori stantibus Oēs ipsum adoremus q̄ venit saluare nos. post versus Sicut erat. mox tota ān repetatur subiūcto neumate. Ōro Concede q̄s oipotens deus. Memo. de natiui. fiat quotidie per octa. ad matut. et ad vesp. vbi non fit pces. cū his aīs seq. scdm ordinē ite catis dñica infra excepta. ā.

VIrgo verbo concepit virgo pmānsit: virgo peperit regē omniū regū. ā. Nescies mater virgo virū: peperit sine dolore saluatorē seculorū: ipsum regē angelorū sola vgo lactabat vbera de celo plena. ān. Virgo hodie fidelis et si verbū genuit incarnatū: virgo mansit et post partū: quā laudantes oēs dicimus: benedicta tu in mulieribus. ān. Nato dño angelorū chori canebāt dicentes: salus deo nostro sedenti super thronū ⁊ agno. ān Natus est nobis hodie saluator qui est christus dñs in ciuitate dauid. Memoria de sancto stephano. ān. Intuens in celū beatus stephanus vidit gloriā dei ⁊ ait: ecce video celos apertos: et filiū hominis stantē a dextris dei. ℣. Gloria et hono. Ōro

DA nobis quesumus domine imitari quod colimus vt discamus et inimicos diligere: quia eius natalicia celebramus: qui nouit etiā pro persecutoribus exorare dñm nostrū iesum christum filiū tuū. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate. ⁊c. ¶ In die sancti stephani ad matuti. Inuita Christū natum qui beatū hodie coronauit stephanū. Venite adoremus. ps. Venite. Hymn. Deus tuorū. ¶ In pmo nocturn. ān.

BEatus stephanus in lege dei meditatione roborat⁹ tanq̄ lignum fructiferū secus salutarium aquarū plantatū decursus: fructū martyrij in tempore suo dedit primus. ps. Beatus vir. ān. Cōstitutus a deo predicator preceptorū eius in timore sancto illi seruire studuit: officioq̄ fideliter pacto in monte sctō eius ascēdere dignus fuit. ps. Quare fremuerūt. ān. In tribula-

tione lapidū se pręmętium positus milia populi se circūdantis nō timuit quia susceptorē suū iesum vt saluū faceret exurgere in celo vidit. ps. Dñe quid. ℣. Gloria et honore. Sermo beati augustini episcopi. Lectio. i.

FRatres carissimi. Celebrauimus hesterna die natalē: quo eximi⁹ martyrū natus est in mundo: hodie celebramus natalē/quo primiceri⁹ martyrū migrauit ex mūdo. Oportebat autē vt primū immortalis susciperet carnē pro mortalibus: et ideo natus est dñs in mūdo vt moreretur pro seruo: ne seruus timeret mori pro dño. ℟. Stephanus autē plenus gratia et fortitudine. Faciebat prodigia et signa magna i populo. ℣. Et non poterāt resistere sapiētie et spiritui qui loquebat. Faciebat prodigia. Lec. ii.

NAtus est christus terris vt stephan⁹ nasceretur in celis. Ingressus est dñs mūdū: vt stephanus ingrederetur celum. Altus ad humilia descendit: vt humilis ad alta ascenderet. Filius dei factus est filius hois: vt filius hois fieret fili⁹ dei ℟. Videbāt oēs stephanū q erāt in cōsilio. Et intuebantur vultū ei⁹ tanq̄ vultū angeli stātis inter illos. ℣. Stephan⁹ autē plen⁹ gra et fortitudine faciebat prodigia et signa magna i pp'o. Et. i. iij

EQua sctē stephane dic aliquid iudeis: vt incipias lapidari: et possis etiā coronari. Dic aliq̄d de eo cuius nomē nolūt audire. Dic eis q̄ nichil est qđ fecerūt: viuit quē occiderūt. Dic eis: qz vidisti ad dexterā patris stantē: quē irriserūt in cruce pendentē. Et ille inq̄t. Ecce video celos aptos et filiū hois stantē a dextris dei. ℟. Lapidabāt stephanū inuocantē et dicentē. Dñe iesu xp̄e accipe spiritū meū: et ne statuas illis hoc peccatū. Iste ℣. dicet in die tñ. ℣⁹. Inter hec frēdet popul⁹ in stephanū iudaicus ei⁹ mēbra lapidibus purgēs totis virib⁹: et leuita dignissimus flexis procūbēs genibus pro suis lapidatoribus orat deuotis precibus. Dñe. Iste versus in octa. die tantum: si dñica fuerit dicendus. ℟. Positis autē genibus beatus stepha

nus oꝛabat dicẽs. Dñe. Gloꝛia et laus patri summo potestas honoꝛ et virtus eius quoq; vnigenito: laus flamini sctissimo trino deo et simplici. Dñe. In. ij. nocturn. ān Lumine vultus tui dñe insignitus pthomartyꝛ stephanus sacrificiũ iustitie seipm tibi sacrificauit: ideoq; in leticia coꝛdis in pace obdoꝛmiens requeuit. ps. Cũ inuocarẽ. ān. Benedictionis tue dñe munere iustificat⁹ et scuto tue pꝛotectionis in passione munit⁹ nois tui coꝛonã stephanus a te percipere meruit. ps. Verba mea. ā. O q̃ admirabile est nomen tuum dñe deus noster pꝛo quo beatus stephanus passus gloꝛia et honoꝛe a te est coꝛonatus et super celos dono tue magnificẽtie exaltatus. ℣. Dñe dñs noster. ℟. Posuisti. ℣. iiij

DUm frequenter auribus vestris insignia miraculoꝛ sancti stephani pꝛothomartyꝛis fratres carissimi recẽsemus: cõfidimus q; plurima ex eisdem vestre memoꝛie fuerint cõmendata. Miracula ergo ista beat⁹ augustinus hyponẽsis epꝰ in libꝛis quos de ciuitate dei cõstruxit inseruit dicẽs. Hyponensem quandã virginẽ scio: que cum se oleo dñi stephani perunxisset: moꝛa demonio fuisse sanatam Scio etiã epm semel pꝛo adolescẽte quẽ non vidit oꝛasse: atq; ilico eũ demone caruisse. ℟. Intuens in celũ beatus stephan⁹ vidit gloꝛiã dei ⁊ ait. Ecce video celos aptos et filiũ hois stantẽ a dextris virtutis dei. ℣. Cũq; aspiceret beat⁹ stephan⁹ in celũ vidit gloꝛiã dei et ait. Ecce. Le.v.

AD aquas tibilitanas episcopo asserẽte pꝛecto apud dicti martyꝛis memoꝛiã veniebat magna multitudo concursu et occursu: ibi ceca mulier vt ad epm duceretur oꝛauit: moꝛq; oculos recepit. Stupẽtibus qui ibi aderant pꝛeibat exultãs viã carpens et vie ducẽ vlteꝛius non requirẽs. ℟. Hesterna die dñs natus est in terris vt stephanus nasceretur in celis: ingressus est dñs mũdũ. Vt stephanus ingrederetur in celum. ℣. Heri enĩ rex noster trabea carnis indut⁹ de aula vteri virginalis egrediens visitare dignatus est mundũ. Vt stepha. Let.vi.

Vchari⁹ pzesbyter ex hiſpania: veteri mozbo calculi laboꝛabat: ſed ꝑ memoziã ſcti martyꝛis stephani ſalu⁹ factus eſt. Idē ipſe poſtea mozbo alio reualeſcẽte mozt⁹ ſic iacebat vt ei etiã pollices ligarent. Sed memoꝛati martyꝛis opitulatione cũ tunica ei⁹ ſup iacẽtis coꝛpus eſſet miſſa ſuſcitat⁹ eſt. ℟. Impetũ fecerũt vnanimiter in eũ et eiecerũt eũ extra ciuitatẽ. Inuocãtẽ et dicẽtẽ. Dñe accipe ſpiritũ meũ. Iſte vſus dicet in diẽ tantũ. ℣. Stephan⁹ dei gꝛa plenus erat: in plebe multa ſigna faciebat celos apertos aſpiciebat ieſum ſtantẽ videbat a dextꝛis dei ⁊ dicebat Domine. Gloꝛia ꝑ imẽſa patri ſũmo eiuſq; pꝛoli ſibi digne nato vtriuſq; flamini ſacro ſicut erat pꝛimo ⁊ nũc et ſẽꝑ et in ſecula amen. Dñe ac. Alius vſus i octaua die tãtũ dicẽd⁹ ſi dominica fuerit ℣. Et teſtes depoſuerunt veſti mẽta ſua ſecus pedes adoleſcẽtis q̃ vocabat ſaulus ⁊ lapidabãt stephanũ. Inuocantẽ. Gloꝛia pꝛi. Dñe acci. ℂ In. iũ. nocẽ. ãn. In dño deo ſuo cõfiſus foꝛtẽ athleta stephan⁹ lapidũ foꝛtiter ſuſtinuit ictus ⁊ idcirco ad mõtẽ virtutum tranſmigrauit victoꝛioſus. ℣. In dño ꝓfidã. ℟. Sine macula beat⁹ ſtephanus ingreſſus eſt dñe in tabernacula tua: etq; opat⁹ eſt iuſtitiã requieſcit i mõte ſcõ tuo. ℣. Dñe q̃s hĩtabit. ãn. Dñe virtus ⁊ leticia rectoꝛ q̃m tu ꝓueniſti dilectum tibi ſtephanũ dono gratuite benedictionis te pꝛim⁹ ſecutus eſt moꝛte gloꝛioſe pallionis vnde cũ coꝛona martyꝛij dediſti ei vitam in ſeculũ ſeculi. ℣. Dñe in ⁊tute. ℟. Magna eſt. Scõm matthẽũ

In illo tpe. Dicebat ieſus turbis iudeoꝛ ⁊ pncipibus ſacerdotũ. Ecce ego mitto ad vos ꝓphetas ⁊ ſapientes et ſcribas: ⁊ ex illis occidetis ⁊ crucifigetis: et ex eis flagellabitis in ſynagogis veſtris. Et reł. Sermo ex cõmẽtario beati hieꝛonimi pbꝛi de eadẽ lectiõe. ł. vij.

Hoc q̃d ãte dixerat vos implete mẽſurã pꝛim⁹ boꝛ: ad perſonã dñi ꝓtinere videtur eo ꝙ occidendus eſſet ab eis. Poteſt et ad diſcipulos eius referri: de quibus nunc dicit. Ecce ego

mitto ad vos pphetas ⁊ sapictes ⁊ scribas ℞. vt iplea tis mensurã patrũ vestroꝝ. ℟. Stephanus seruus dei quẽ lapidabant iudei vidit celos apertos: vidit ⁊ introiuit. Beatus hõ cui celi patebunt. ℣. Intuẽs in celũ vidit stephanus vidit gloziã dei. Beatus homo. Lcõ. viij

SImulqz obserua iuxta apostolũ scribentẽ ad corinthios varia dona esse discipulorꝝ xpi. Alios pphetas q̃ vẽtura predicãt: alios sapiẽtes q̃ nouerunt quãdo dicãt pferre sermonẽ: alios scribas i lege doctissimos: ex quib⁹ lapidat⁹ est stephan⁹/ paulus occisus: crucifixus petrus: flagellati in actibus apl'orꝝ discipuli: ⁊ persecuti sunt eos de ciuitate i ciuitatẽ: expellentes de iudea vt ad gẽtiũ populũ trãsmigrarẽt. ℟. Impij cum iustũ iacturã fecerũt vt eũ morti traderẽt. At ille gaudens suscepit lapides vt mereret accipere coronã glozie. Iste vsus dicet in die tanto. ℣. Hebreorum gens pfida morte christi sanguinea/ in stephanũ maliuola pfecerũt cõsilia: quẽ occiderũt nequiter lapidãdo cru-

deliter. At ille. Alius vsus in octaua si dñica fuerit dicend⁹. ℣. Cõtinuerũt aures suas ⁊ impetum fecerunt vna nimiter in eum et eiçientes eum extra ciuitatem lapidabant. At ille. Lectio no:

UT veniat super vos iquit dñs: ois sanguis iustus q̃ effusus est sup terrã: a sanguine abel iusti vsqz ad sanguinem zacharie filij barachie/ q̃ occisus est inter tẽplũ ⁊ altare. De abel nulla est ambiguitas: qui is sit quem cayn frater occiderit. Queramus quis sit iste zacharias/ filius barachie: quia multos legimus zacharias. Alij zachariã filiũ barachie dicunt: q̃ in duodecim pphetis vndecim⁹ est. Sed vbi occisus est an inter tẽplũ ⁊ altare: scriptura nõ loquit. Alij zachariam patrẽ iohãnis intelligũt: q̃ propterea occisus sit q̃ saluatoziis p̃dicauit aduentũ. Alij volũt esse zachariã q̃ occisus est a ioas rege iudee inter tẽplũ et altare: sicut regum narrat hystoria Sed obseruãdũ est q̃ ille zacharias nõ sit filius barachie sed filius ioiade sacerdotis. Cũ ergo zacharias multos

William Robinson anno domini 1534

Of William Robinson book good
Give him grass on it to lose 20
and more young fol doth not lose

legim⁹:quare dicit filiꝰ barachie ꝛ non ioyade.Barachias in lingua nr̃a bñdictꝰ dñi dicit:sacerdotis ioyade/ iustitia hebꝛeo nomine demonstrat. In euãgelio quo vtũtur nazarei/ p filio barachie filiũ ioyade scriptũ reperimus. ℟. Lapides torrentes illi dulces fuerunt. Ipsũ sequunt oẽs aie iuste. ℣. Iste vlus dicet tm̃ in die v. Worte enī quã saluatoꝛ dignatꝰ est p oibꝰ pati:hãc ille primus reddidit saluatori. Ipsum Alꝰ vlus i octa.die v. Lapidauerũt stephanũ et ipse iuocabat dñm dicẽs:ne statuas illis hoc pctm̃. Ipsũ Glꝛia. Ipm. ps Te deum. ℣. Posuisti. ℭ In laudibꝰ ãn.

Lapidauerũt stephanũ et ipse iuocabat dñm dicens ne statuas illis hoc pctm̃. ps Dñs regnauit. ãn. Lapides torrẽtes illi dulces fuerũt:ipsum sequũtur oẽs anime iuste. ps Jubilate. ã. Adhesit aia mea post te:qꝛ caro mea lapidata est pro te deꝰ meꝰ. ℟. Deꝰ deꝰ meꝰ. ãn. Stephanꝰ vidit celos aptos vidit ꝛ introiuit:btũs hõ cui celi patebũt. ℟. Bñd. ã. Ecce video celos aptos:ꝛ ihesũ stãtẽ a dextris dei. ℟ Laudate. Cp.

Stephanus plenꝰ gratia et fortitudine/ faciebat prodigia et signa magna in populo. Hymnus.

Sancte dei precipue pro thoma martyꝛ stephane q̃ virtute, charitatꝫ circũfultꝰ undiq; dñm p inimico exorasti pl'o. Unde preces pro deuoto tibi nunc collegio:vt tuo propiciatus interuentu dominꝰ nos purgatos a peccatis iungat celi ciuibus.

Et corone q̃ nitescis almus sacri nominis nos q̃ tibi famulemur fac ꝗsortes fieri et exptes dire morti i die iudicij Glozia ꝛ honoꝛ deo vsq; quo altissimo vna patri filioq; inclito paraclito cui laus est ꝛ potestas p eterna scl'a. Amẽ ℣. Justus vt pal. In euã. ãn Impij sup iustũ iacturã fecerunt:vt eũ morti traderent: at ille gaudens suscepit lapides vt mereretur accipere coronam glozie all'a. ps. Benedictus. Oꝝ. Da nobis q̃s. Memoria de natiui. ã. Virgo verbo concepit. ℣. Benedictus qui venit. Oro. Concede q̃s ops deꝰ. ℭ Ad. i. hyꝰ. Agnoscat. ãn. Lapidauerũt. ps. Deꝰ in nomine. ã. Gr̃as.

p̄s. Quicūq; vult. ℂ Ad. iij. hy⁹ Maria ventre. Lapides. p̄s Legem pone. Capm Stephan⁹. ℟. Gl'ia et hoñ. cū all'a. ℣. Posuisti. Oratio. Da nobis q̄s. ℂ Ad. vi. hy⁹. Præsepe. ān. Adhesit. p̄s. Defecit in salu. Capitulū.

QUm autē esset stephanus plen⁹ spiritu sancto/vidit gloriam dei/et ait: ecce video celos apertos/et iesum stantē a dextris virtutis dei. ℟. Posuisti. cū all'a. ℣ Magna est. or. Da nobis quesum⁹ op̄s. ℂ Ad. ix. hy⁹. Adam vetus. ān Ecce vi. p̄s Mirabilia testimōia. Cp̄m.

POlitis autē genib⁹ ihs tus stephanus clamauit voce magna dicens: dñe ne statuas illis hoc peccatū/ et cū hoc dixisset: obdormiuit in dño. ℟. Magna ē. cū all'. ℣. Justus vt pal. or. Da no. ℂ Ad hs. a Tecū p̄incipiū. p̄s Dixit dñs. ā. c̄p̄m. Stephan⁹ plen⁹. ℟. Sanctissimi martyris stephani solēnitatē recolentes te xp̄e deprecamur. Vt nos sēp intercessiōe illi⁹ cōseruare digneris. ℣ Tibi iunctus igit cum triūpho mitē te nobis pius ost̄edat. Vt. Gl'ia p̄ri. cū p̄s.

QOnserua sup hanc familiā. ℣. P̄ro quib⁹ rex regū dedit cātica. ℣. Voce iocūda. ℣. Quē cherubi collaudāt. ℣. Atq; ouātes. ℣. Quē seraphin exultant. ℣. Vbi pax sempiterna. ℣. Caritas eterna. ℣. Tu es oibus sctis per secula. ℣ Cū quib⁹ splēdet lucida. ℣ P̄rothomartyr̄ corona. ℣. Stephan⁹ leuita. ℣. Vbi nos quādoq; sua inclita. ℣. Voce p̄seruare digneris. hy⁹. Sācte dei p̄cio. ℣. Gl'ia et hoñ. In euāg. ān. Patefacte sūt ianue celi xp̄i martyri btō stephano q̄ i numero martyr̄ iuēt⁹ est p̄m⁹: et ideo triūphat in celis coronat⁹ all'. ℣ Magt. or. Da nobis q̄s. Mēo. de scō iohē. ān. Ecce ego iohannes vidi ostiū aptū i celo: et ecce sedes posita erat i eo: et i medio sedis et i circuitu ei⁹ quatuor aialia plena oculis āte et retro: et dabant gloriā et honorē et bñdictionē sedenti sup thronū viuenti in scl'a scl'orū. ℟. Valde hono. cum all'a. ℣.

ECclesiā tuā q̄s dñe benign⁹ illustra: vt beati iohānis ap'li tui et euāgeliste illuminata doctrinis/ad dona queniat sempiterna. p̄r.

Mco. de natiui. ā Nescies mater. Tang spōsus. ov. Cōcede qs. ℂ In die sci iohānis apli et euāgeliste. Ad matuti. Inuita. Adoremus deū apl'or. Qui priuilegio amoris iohānē dilexit apostolū. ps Venite. hy Eterna xpi munera. ℂ In. i. noct. in. Iohānes apl's et euāgelista ūgo est electus a dño atq iter ceteros magis dilectus. p. Celi enarrant. a Supra pectus dñi iesu recūbēs: euāgeliū fluēta de ipo sacro dñici pectoris fōte potauit. p Bñdicā. a Quasi vn⁹ de paradisi fluminib⁹ euangelista iohānes ūbi dei grām i tota trarū orbe diffudit. p Eructa. v. In oēm. l. i

Iohānes apl's et euangelista filius zebedei frater iacobi virgo est electus a dño: atq inter ceteros magis dilectus. Qui etiā supra pectus dñi magistri i cena recūbens euāgeliū sui fluenta de ipso sacro dñici pectoris fonte potauit: quasi vn⁹ de paradisi fluminib⁹ ūbi dei gratiā i toto terrarum orbe diffudit. ℣. Valde honorandus est btūs iohānes q supra pectus dñi in cena recubuit. Cui xps in cruce matrē ūgini cōmēdauit. ℟. Mulier ecce filius tuus: ad discipulū autē ecce mā tua. Cui. l. i

Quiq i loco xpi xpo imbēte successit: du suscipiens matrē magistri discipul⁹ par post xpm alter q̄dā modo derelictus est filius. Hic dū i alia euāgeliū xpi p̄dicaret: a domicião cesare i pathmos insula metallo relegat: vbi etiā posit⁹ apocalipsim scripsit. ℣. In illa die suscipiā te seruū meū: et ponā te sicut signaculū i aspectu meo Qm̄ ego elegi te dicit dñs. ℟. In tribulatione inuocasti me et exaudiui te et liberaui te. Quoniam. Lād. iq.

Domicianus aūt eodē āno q iussit sctm̄ iohānē exulari: a senatu romāo interfect⁹ est. Et qm̄ deo curs fuit de apl'o suo: ex toti⁹ senat⁹ assultu hoc difficilitū est vt q̄q̄d domicianus fieri voluit: cassaret. Hic factū est vt sctus iohānes cū honore ad ephesū remearet. ℣. Similitudo vultus alialiū facies hois et facies leonis a dextris ipsor quatuor: facies ūo vituli atq aq̄le a sinistris ipsor quatuor. Et facies et pēne extente desup erant. ℟. Du

pene singulor ingebant: et due tegebāt eor corpa. Et. Gl'ia. Et. ℣. In. ij. nocf. ān. In seruētis olei doliū miss⁹ iohēs apl's diuina se ptegē tegēa illesus exiuit. ℟. Dēs gētes ā. Propter insupabilē euāgelizādi gstātiā exilio relegat⁹ diuine visiōis t alloeutiōis meruit crebra gsolatiōe releuari. ℟. Exaudi de⁹ de pā. Occurrit btō iohi ab exilio reuertēti ois pl's virsū ac mulierū clamātiū et dicētiū: bñdictus q̄ venit in noie dñi. ℟. Exaudi de⁹ oratione. ℣. Constitues. Ic. iiij.

Quam aūt sctūs iohēs ingredereť ciuitatē epheson: drusiana q̄ eū sēp secuta fuerat: efferebať moztua. Tūc sctūs iohēs iussit de pnti feretrū dicens. In noie dñi nr̄i ihesu xp̄i surge drusiana/ et ꝑpara michi quiuiū in domo tua. Ad hāc vocem surrexit: t cepit ire sollicita ad iussum apl'i: ita vt videreť: q̄ nō de morte/ sed de somno excitasset eā. ℟. Qui vicerit faciā illū colūnā i tēplo meo dicit dñs. Et scribam super eū nomē meū t nomē ciuitatis noue hierusalē. ℣. Vincenti dabo edere de ligno vite qđ est i medio paradisi dei viui. Et scribam. Lectio. v.

Altera vero die crathō philosoph⁹ qui i forō ꝑpolauerat de cōtentu hui⁹ mūdi spectaculū: itavt duos iuuenes frēs ditissimos ꝑduceret quos fecerat distractis ꝓprimonio gēmas emere singulas q̄s i gspectu apl'i frā gerēt pueri. Qđ cū fecerant cōtigit trālitū habere apl'm t quocās ad se crathonē philosophū ait. Stultus est iste mūdi cōtēt⁹ q̄ hoim ore laudať: sz gdēnať dīno iudicio ℟. Iste est iohēs Cui chzist⁹ in cruce matrē virginē virgini cōmēdauit. ℣. Virgo est electus a dño atq̄ inter ceteros magis dilectus. Cui. Ic. vi.

Qui crathon dixit. Si de⁹ est magister tuus: et vult hoc fieri vt pauprib⁹ eroget cēlus pcū har gēmarū: fac reintegrari gēmas. Ut qđ ego feci ad famā hominū: tu facias ad gl'iaz ei⁹. Tūc sctūs iohānes itaq̄ recuperauit fragmenta gēmarum: vt nec signum aliqđ de eo videreť q̄ ille gēme vn̄ fuerant fracte. Cū autē esset sanctus iohēs annor. lxxxx. et nouē: appuit ei ihesus xp̄s

cū discipulis suis ⁊ ait. Veni mecū qz tps est vt epuler in quiuio meo cū frib⁹ tuis. Post hec iussit btūs iohānes sibi fouea fieri iuxta altare: et terrā fozas ecclesiā puehi: ⁊ descēdit in eā expandens manus suas et dicens. Inuitat⁹ ad quiuiū tuū venio gr̄as agens. Et cum ois pl's rndisset amē: lux tanta apparuit supza apostolū fere vna hoza: vt null⁹ sufferret aspectus. Postea inuenta est illa fouea plena/ nichil aliud in se habens nisi manna. Die vo resurrectionis dmi nice migrauit ex hoc mundo ad eum qui viuit et regnat in secula seculozū amen. Ve. Quatuoz aialia ibant et reuertebātur in similitudinē fulguris chozuscanti: et erat in medio splendoz ignis et de igne fulgur egrediens. v. Erat aūt quasi vitio discurrens in medio quatuoz animaliū. Et de. Gloria. Et de.

℣ In.iij.noct.an Apparuit charo suo iohāni dñs iesus xp̄s cū discipulis suis/et ait illi: veni dilecte me⁹ ad me: qz tps est vt epuleris in cōuiuio meo cū fratrib⁹ tuis. ps. Cōfitebimur. ℣ Expādens man⁹ suas ad dm̄ dixit: inultatus ad quiuiū tuum venio gr̄as agens qz me dignatus es dñe iesu xp̄e ad tuas epulas iuitare sciens q ex toto cozde meo deliderabā te. ps. Dñs re. ℣ Dñe suscipe me vt cū frib⁹ meis sim cū q̄bus veniēs iuitasti me: aperi mi chi ianuā vite: et pduc me ad cōuiuiū epularū tuaz: tu es eni xp̄s fili⁹ dei viui q̄ p̄cepto patr̄ mūdū saluasti: tibi gr̄as referim⁹ p infinita secula seculoz scl'a. ℣ Dñs reg. iral.

℣ Nimis ho. Scōm iohānē

In illo tpe. Dixit iesus petro. Sequere me. Cōuersus petr⁹/ vidit illū discipulū quē diligebat iesus sequentē q ⁊ recubuit i cena sup pectus ei⁹ ⁊ dixit. Dñe quis est qui tradet te. Et reliqua.

Omēt.veñ.be.pbēt.Lcō.vij

Patet nāq; frēs: qz cum dñs dixisset petro. Sequere me id est crucē patiēm imitare: surrexit de loco quiuis ⁊ abire iā cepit. Secutus est aūt petr⁹ etiā icessu pedū cupiens implere qđ audiuit Seqre me. Vi. Sic eū volo manere donec veniā. Quid ad te tu me seqre. Iste v. dicebat die tñ. ℣ Cōuersus p

trus vidit illū discipulū quē diligebat ihesus de q̄ interrogabat cū dicens: dñe hic aūt q̄d: cui ihesus respōdit. Quid ad li⁹ v. in oct. die tm̄ si dñica fuerit. ℣. Hūc ergo cū vidisset petrus dixit ihesu dñe/ hic autē quid. Quid. Lcō. viij.

SEcutus est ille discipulus quē diligebat ies⁹ iohānes videlicet: cuius hodie festa celebramus qui hoc scripsit euāgelium. Diligebat autē eū ihesus nō excepto ceteris singulariter solū: sz pz̄ ceteris quos diligebat familiarius vnū: quē specialis pz̄rogatiua castitatis āpliori dilectione fecerat dignum ℟. Iste est iohānes q̄ supza pectus dñi in cena recubuit. Beat⁹ ap'ls cui revelata sūt secreta celestia. Iste versus dicetur in die tm̄. ℣. Johannes hic theolog⁹ quē dēbzia uit spūs aquila volans celitus palā fecit mozt̄alib⁹ xp̄s marie filius q̄d sit verbū dei de⁹. Beatus. Alius ℣lus in oct. die tm̄ si dñica fuerit. ℣. Iste est iohannes cui xp̄s in cruce matrē virginē virgini cōmendauit. Btūs Lcō. ix.

QVod autē supza pect⁹ magistri recubuit/ figurabat in hoc iā tūc euāgelistā q̄d idē discipul⁹ erat scripturus vberius atq̄ alti⁹ ceteris sacre scripture paginis archana diuine maiestatis esse cōpzehensurum. Sequitur. Hūc ergo cū vidisset petrus/ dixit ihesu. Dñe: hic autem quid: Dicit ei ihesus. Nolo eū p̄ passionē martyrij cōsummari: sed absq̄ violentia pcussoris diē expectare nouissimū. ℟. In medio ecclesie aperuit os suum. Et ipleuit eū dñs spū sapientie et intellectus. ℣. Jocūditatē et exultationem thesauriza uit sup eū. Et im. Gloria p̄ri Et ipl̄e. ℟. Te deū. ℣. Valde honozādus. ℣ In laud. ām.

HIc est discipul⁹ ille q̄ testimoniū phibuit: et scim⁹ q̄z verū est testimoniū ei⁹. ℟. Dñs reg̃. Ām. Hic est discipul⁹ me⁹: sic eū volo manere donec veniā. ℣. Jubilate ām. Ecce puer me⁹ electus quē elegi: posui sup eū spūm meū. ℟. De⁹ de⁹ me⁹. Ā. Sunt de hic stantib⁹ q̄ nō gustabūt mozt̄ē donec videāt filiū hominis i regno suo. ℣. Vñ dicite ām. Sic eū volo manere donec veniā tu me seqūre. ℟. Laudate dñm de celis. ℣ Im

e iiij

Qui timet deū faciet bo
na: et q̄ continens est
iustitie apprehendet illā: et
obuiabit illi quasi mater ho
norificata. Hy⁹. Exultet ce
lum. ℣. Dedisti hereditatē.
In euāge.ān. Ite et iohan
nes qui supra pectus dñi in
cena recubuit: beatus apo
stol⁹ cui reuelata sunt secre
ta celestia. ps Bñdict⁹. Dō
Ecclesiā tuā. Memo. de na
ti.ān. Virgo hodie. ℣. Bene
dictus qui venit. Dō. Cōce
de q̄s. Memo. de scō stepha
no. ān Lapidauerūt. ℣. Ju
stus vt palma. Dō. Da no
bis q̄s. Ad. t.ān. Hic est disci
pulus. ps. Deus in noie. ān.
Grates. ps. Quicūq; vult.
tc. vts. Ad tertiā. ān. Hic est
discipulus meus. ps Legem
pone. Cpm Qui timet. ℟.
In omnē terrā. cū Alleluya
℣. Constitues. Dō. Eccle
siam tuā. Ad sextā. ān. Ecce
puer. ps. Defecit. Capitulū

IN medio ecclesie ape
ruit os eius: et imple
uit eū dñs spiritu sapientie
et intellectus/stola glorie in
duit eum. ℟m Constitues
eos. cū Alleluya. ℣. Nimis
hono. Dō vtā. Ad nonā ān
Sic eū. ps. Mirabilia. Cpm

Jocunditatē et exulta
tionē thesaurizauit su
per eū/ et noie eterno hereditabit illum dñs deus noster
℟. Nimis ho. cū alla. ℣. De
disti. Dō vts. Ad vesp. ā. Te
cū principiū. ps Dixit dñs.
tc. cp Qui timet. ℟. Quat
tuor aīalia. Hy⁹. Exultet ce
lū. ℣. Valde hono. In euan
ge. ā. In medio ecclesie ape
ruit os eius: et impleuit eū
dñs spū sapientie et intelle
ctus/stolaq; glorie induit eū
alla alla alla. ps Magnifi
cat. Dō Ecclesiā tuā. Me
mo. de innocen. Innocētes
pro xpō infantes occisi sūt
ab iniquo rege/ lactantes in
terfecti sunt ipsum laudan
tes agnū sine macula: et di
cunt semp gloria tibi dñe. ℣
Mirabilis deus in sctis suis
Et glorios⁹ i maiestate sua/
alleluya. Oratio.

Deus cuius hodierna
die preconiū innocen
tes martyres nō loquēdo sed
moriēdo cōfessi sunt: oīa in
nobis viciorū mala mortifi
ca: vt fidē tuā quā lingua no
stra loquitur/ etiā moribꝰ vi
ta fateatur. Per. Memo. de
nati.ān Nato dño. ℣. Tāq
sponsus. Dō. Concede q̄s

Memo. de scõ stephano. ãn Lapides torrẽ. ỹ. Gloria et honore. Oratio Da nobis.

In die sanctoꝝ innocentiũ ad matu. inuita. Mirabilẽ deũ in sanctis suis. Venite adoremus collaudãtes ꝑ. Venite. Hyꝫ Eterna chriſti munera et martyrũ. cũ versu Gloria tibi dñe. In. i. notatur. ãn. Herodes videns qꝛ illusus esset a magis/ misit in bethleẽ: ꝛ occidit oẽs pueros qui erant in ea: et in oĩbus finibus eius. ps. Beatꝫ vir. ãn. Chriſtus infans nõ dꝛspexit suos coetaneos milites: sed prouexit q̃bus dedit ante triũphare q̃ viuere ps. Quare fremuerũt. ã Arridebat paruulus occisoꝛi: gladio adiocabat infantulꝫ nutricis loco attendebat lactens percussoꝛis horroꝛem ps. Cum inuocarẽ. ỹ. Exultẽt iusti. Notãdũ q oẽs versiculi isto die vsq ad processionẽ in vesperis dicẽt sine all'a: nisi dñica fuerit. Lec. i.

Hodie fratres charissimi natalẽ illoꝝ infantiũ colimus: quos ab herode crudelissimo rege iterfectos esse euãgelij textus eloquit. Et idꝛo cũ summa exultatione gaudeamus: tantoꝝ impioꝛantes sanctoꝝ patrocinia: et ad martyꝛiũ illoꝝ cõuertamus eloquia. ỹ. Sub altare dei audiui voces occisoꝝ dicentiũ. Quare nõ defendis sanguinẽ nostrũ: ꝛ acceperũt diuinũ ꝛesponsum/ adhuc sustinete modicũ tempus donec impleatur numerus fratrũ vestroꝝ. Ille. ỹ. dicetur in die tñ. ỹ. Chriſto nato ex virgine parui cedũtur vulnere ab herode seuissimo lactentiũ fit discerptio agni sub alas pueri clamãt agnũ dignissimũ his vocibꝫ almifluis. Quare. Alꝫ. ỹ. oct. die tñ. ỹ. Vidi sub altare dei aias sanctoꝝ propter verbũ dei qđ habebãt: et clara voce dicebãt. Quare. ỹ.

Chriſto igit nato ĩ bethleem iude tẽpoꝛibꝫ herodis regis: de oꝛientis partibus aduẽtantes quidã viri ex magoꝝ gente percuntantur ab herode: vbi nã esset rex q̃ nuper natus est rex iudeoꝝ/ affirmãtes se vidisse stellã eius in oꝛiẽte que sibi etiã dux itineris extitisset Causa vero tante ꝓperationis adoꝛandi ac veneꝛandi nuper editi regis esset.

Effuderunt sanguinē sctōꝝ velut aquā in circuitu hieru salē. Et nō erat q̄ sepeliret. ℣. Vindica dñe sanguinem sctōꝝ tuoꝝ q̄ effusus. Et ℣. tij

Quibus ille auditis incredibiliter deterret: timens ac verēs ne stat⁹ sui periclitaretur iperij. Herodes ergo aduocatis legisdoctozibus percūctatur: vbinā chzistūs nasci sperarēt. Moꝝ vero ex michee ozaculis: locus natiuitatis ei⁹ apd bethleē designatus est. Vno ꝑcepto iussit rex oēs lactētes pueros occidi: nō solū apud bethleē: sed in oibus finib⁹ eius a bimatu et infra. Sed ꝑuentis regis insidijs/ puer iesus adduct⁹ est in egyptū/ parētibus de dolo regis angelo pzenūciante ꝛmonitis. ℟. Adozauerūt viuentē in secula seculozū. Vittentes cozonas suas ante thzonū dñi dei sui. ℣. Et ceciderunt in cōspectu thzoni in facies suas/ et adozauerūt viuentē in secula. Vittētes. Gloria. Vittētes In.ū.noc.ān

Nozūt ifantes laudare deū qui loqui non nouerāt: fiūt periti laude qui fuerāt imperiti sermone. ℣s. Verba. ān.

Erigitur itaꝝ ifantiū etas in laudē que delictozū nō nouerat crimen. ℣s. Dñe dñs noster. ā. Dignus a dignus laudatur/ et innocens innocentiū testimonio cōꝑzobatur. ℣s. Cōserua me. ℣. Letamini in dño. Sermo. ꝯc. tiij.

Decept⁹ ita ꝛ herodes rex ꝛ illusus a magis/ misit in bethleē et in oibus finibus ei⁹: vt iterficerent oēs pueri a bimatu et infra Occidūtur pzo xp̄o paruuli: pzo iustitia mozitur innocentia. Btā es o bethleē terra iuda q̄ herodis regis immanitatē in pueroꝝ extinctione ꝑpessa es: que subdno tpe cādidatā plebē imbellis infantie deo offerre meruisti. ℟. Justi sunt scti qui passi sunt pzopter te dñe vindica eos. Quia clamāt ad te quotidie. ℣. Vidica dñe sanguinē sanctozū tuoꝝ q̄ effusus est. Quia clamant. Lectio. v.

Ogne tñ natalē illoꝝ olim⁹: quos beatius eterne vite munus edidit: q̄ quos maternoꝝ viscerū partus effudit. Infelix tyrān⁹ herodes putabat se dñi saluatozis aduētu regali solio detrudendū: sed nō ita. Nā

ad hoc venerat xp̄us vt alie-
nā glozīā inuaderet: sed vt
suā donaret. Nō inq̄ ad hoc
venerat vt cōstituerē super
sceptra magnificus: sed vt
crucifigerē illusus. ℟. Cā-
tabant scī canticū nouū an-
te sedē dei et agni. Et reso-
nabat terra in voces illozū.
℣. Sub thzono dei oēs scī
clamāt/ vindica sanguinem
nostrū deus noster. Et. ℣. vt.

Alcente ergo dño con
turbat herodes et ois
hierosolyma cū illo. Ite in
quit reḡrite de puero/ et cū
inueneritis renūciate michi
vt et ego veniens adozē eū.
Simulabat herodes adoza
re se velle: quē conabat occi
dere: sed non timet veritas/
falsitatis insidias. Chzistū
eni nō potest inuenire pfidia
q̄ deus nō est ḡrendus cru-
delitate: sed credulitate.
Isti sunt sancti q̄ nō inqui-
nauerūt vestimēta sua. Am
bulabūt mecū in albis/ q̄ di
gni sunt. Ite. ℣. in die tm.
℣. O btā paruulozū infantia
obere sine labe innocētia i
qua diuina sic claruit boni-
tas vt quos recens ediderat
natiuitas: mūdus diu nō te
neret: sed quos hostis chzisti
causa extinxerat illos celis
xp̄s triūphantes inuexit/ et
agnū quocūq̄ ierit sequunt
dicentē. Ambulabunt. Gl'ia
deo p̄ri altissimo eiusq̄ vni-
genito et spūi sancto. Ambu
labūt. Alius. ℣. in octa. die
tm. ℣. Hi sunt q̄ cū mulieri-
bus nō sunt coīquinati/ vir-
gines eni sunt. Ambulabūt
In. iij. noc. an. Dicūt infan
tes dño laudes: trucidati ab
herode occisi p̄dicāt quod
viui nō poterāt. ps. Dñi est
terra. Licuit sanguine lo-
qui quibus lingua nō licuit:
miscēt cū dño colloquia: qui
bus hūana negata sunt ver
ba. ps. Beati quoz. An. Cla-
māt clamāt clamāt dñm in-
nocētes resonat luctus mul
tis matrib⁹ in excelsis/ gau
det ecclesia sup martyzes in
nocētes. ℣. De⁹ venerūt. ℣.
Justozū aie. Scdm matheū

In illo tpe. Angel⁹ dñi
apparuit in somnis io
seph dicēs. Surge et accipe
puerū ⁊ matrē ei⁹/ ⁊ fuge in
egyptū: et esto ibi vsq̄ dū di-
cā tibi. Et reliqua. Omelia
venerabilis bede pb̄i. ℣. vij.

De mozte p̄ciosa mar-
tyzū chzisti innocētiū
sacra nobis est fratres caris

simi euāgelij lectio recitata: in qua tamen omniū christi martyrū p̄ciosa est mors designata. Quod enī paruuli occisi sunt: signat p̄ humilitatis meritū ad martyrij gloriā peruenientiū: et quia nisi cōuersus fuerit q̄s et effectus vt paruulus: non possit animā dare p̄ro christo. ℟. Sub throno dei oēs sancti clamāt. Uindica sanguinē nostrū deus noster. ℣. Sub altare dei audiui voces occisorū clamantiū et dicentiū, Uindica sangui. Lectio viij

QUod vox in rama id est in excelso audita est: ploratus et vlulatus/ manifeste denūciat luctū sancte ecclesie: que de iniusta mēbrorū suorū nece gemit nō vt hostes garriūt in vacuū cedere: sed vlq; ad solitū superni iudicis ascēdere. Quod rachel plorasse filios suos dicitur/ nec voluisse cōsolari quia nō sunt: signat ecclesiā plorare sanctorū de hoc seculo ablationē/ sed non ita belle consolari: vt q̄ seculū morte vicerūt: rursus ad seculi certamina secū tolerāda redeant quia nō sunt reuocādi in mūdū q̄ de erūnis ei⁹ semel euaserūt coronandi ad xp̄m. ℟. Ambulabunt mecū in albis q̄m digni sunt. Et nō delebo nomina eorū de libro vite. ℣. Hi sunt qui cū mulieribus nō sunt coinquinati/ virgines enim sunt. Et non. Lec. ix.

QUod occisis p̄ro dño pueris: herodes nō lōge post obijt/ et ioseph mōnēte angelo dominū cū matre ad terram israel reduxit signat omnes persecutiōes que cōtra ecclesiā erant mouende ipsorū p̄secutorū morte vindicādas/ eisdēq; multatis p̄secutoribus pacē ecclesie denuo reddendā. Dō autē defuncto herode redit ad terrā israel iesus: finē seculi denūciat quādo enoch et helya p̄dicātibus iudei sopita moderne iuidie flāmā fidē veritatis accipient. ℟. Cētū quadraginta quatuor mīlia qui empti sunt de terra: hi sunt qui cū mulieribus nō sunt coinq̄nati virgines enī permanserūt. Ideo regnant cū deo: et agnus dei cū illis. ℣. Hi empti sunt ex hominibus p̄primitie deo et agno et in ore ipsorū nō est inuentū mēdaciū. Ideo. Glia. Ideo

Reincipiat ℟. et dicat pls

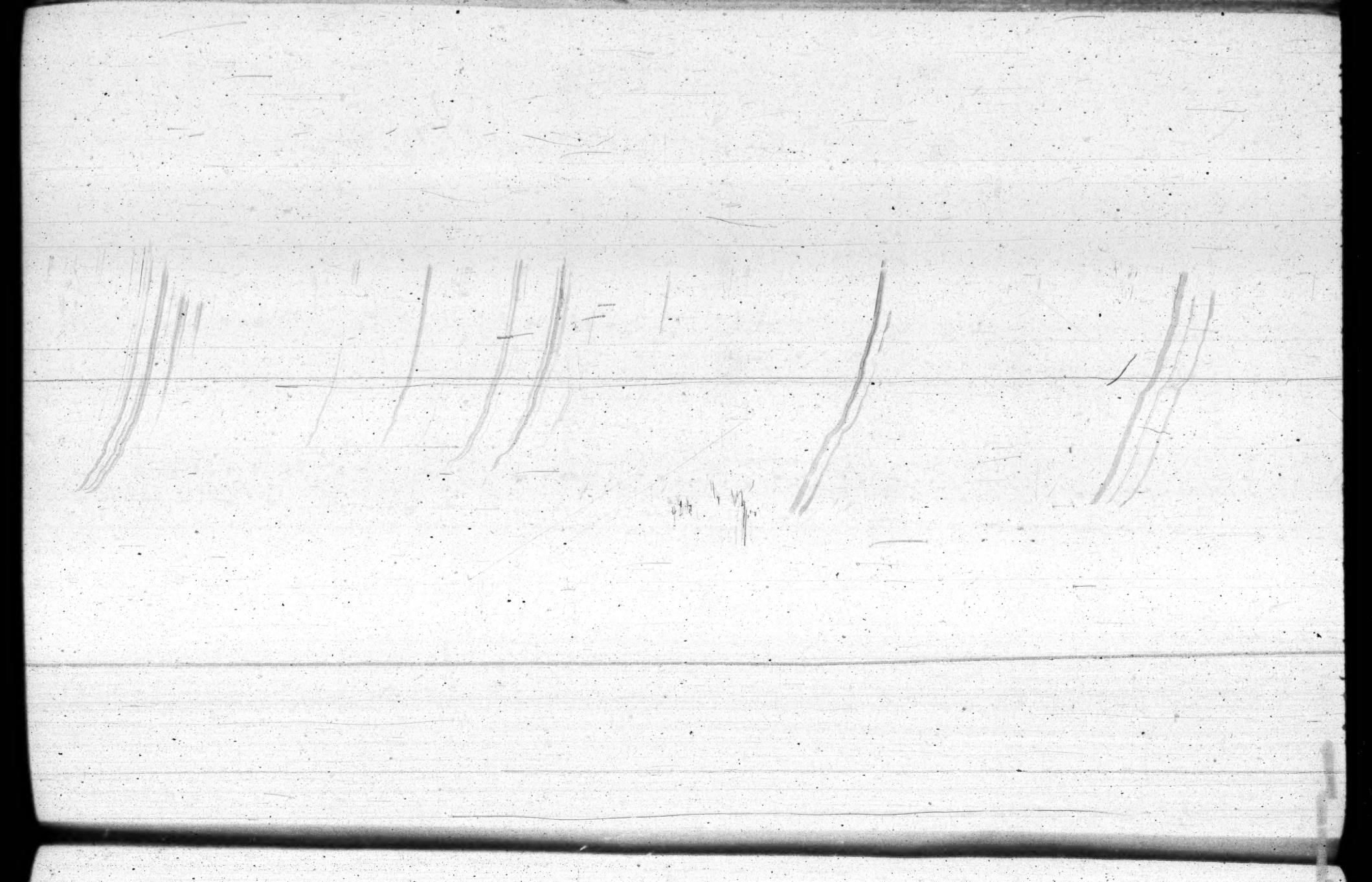

HOdie veritas de terra
ozta est: chzistus de car
ne nat⁹ est. Gaudete solēni-
ter: ⁊ sempitnū diē/ hodier-
nū quoz ꝙ admōiti cogitate:
eterna dona spe firmissima
concupiscite: filij dei esse ac-
cepta potestate ꝑsumite. ℟.
Quē vidō. ℣. Dicite. Lectio. ij

PRopter vos tēpozalis
effect⁹/ est tpm effectoz:
ꝓpter vos in carne apparuit
mūdi ꝙditoz: ꝓpt ws nat⁹ est
saluatoz. Quid adhuc moz-
tales reb⁹ mortalib⁹ oblecta
mini: et fugitiuā vitā si figi
plet: tenere conamini. ℟.
O magnū. ℣. Dñe audiui.

SPes lōge clarioz (i. ij.
effulsit i terris: vt ter-
renis vita ꝓmitteretur in
celis. Hoc vt crederetur: res
incredibilioz ꝓrogata est.
Deos fact⁹ q̄ hoies erāt/
hō factus est: q̄ de⁹ erat nec a
mittēs qō erat/ fieri voluit
ipse de⁹ qō fecerat: qz hoiem
deo addidit: non dēū in hoie
perdidit. ℟. Verbum caro
factum est. ℣. In pzincipio
erat verbum. Sine pla. tc. iij

MIramur virginis par
tum: ⁊ nouū ipsum na
scendi modū. ⁊ incredulis ꝑ
suadere conamur: ꝙ in vte-
ro nō seminatū germē pzo-
lis exoztum est. Et a comple
xu carnis viscera imunia fi
lium hominis ꝓtulerūt: cu-
ius patrē hominē non tule-
runt. ℟. O regem celi. vtš.
post expositionem. Lectio. v.

SEmpitern⁹ cū patre:
hodiernus ex matre.
Post matrē de matre factus
est: ante omnia de patre na-
tus est: sine quo pater nun-
q̄ fuit: sine quo mater nūq̄
fuisset. Exultate vgines xpi
cōloz⁹ vestra mater est xpi:
xpm parere nō ꝓtuistis: sed
pzopter xpm parere nolui-
stis. Qui nō ex vobis natus
est: sed vobis datus est. ℟.
Te laudāt angeli sancta dei
genitrix que virum non co-
gnouisti/ et dominum in tuo
vtero baiulasti: ꝙcepisti per
aurem dñm nostrum. At be
nedicta dicaris inter omnes
mulieres. ℣. Ipsuz genuisti
et ī ꝑsepe ꝓsuisti: quē adozat
multitudo āgeloz. At tene.

Alius ℣ lus dicendus in die circũcisionis tñ. ℣. Ipsum quẽ totꝰ nequit mundus cõprehendere: tu ℣go tuo concepisti vtero patrẽq; tuũ qui te filiã genuit genuisti: et in presepe posuisti quẽ adorat multitudo ãgelorꝝ. Ut supra.

Exultate vidue xpi: qa fecundã fecit virginitatẽ ille: cui vouistis cõtinẽtiã sanctitatis. Exultet etiã castitas nuptialis: oẽs fideles viuite cũ coniugibus vr̃is: et qõ amisistis i corpore: i corde seruate. Vbi iam non potest esse a cõcubitu caro integra: sit fidelis i fide ℣go scientia/ secm quã ℣go est ois eccl'ia. ℟. Beata es maria. ℣. Aue maria. Repo. Erat ioseph & maria. vt sẽ Quetia seqnti. viij. ℟. Btã dei ge. ℣. Btã que credidisti. viij. ℟. Stã & imaculata. ℣. Benedicta tu. ut. ℟ Descendit. ℣. Tanꝝ spõsus. ℟ Te deũ. ℣. Verbũ caro. In lau. ã. Quẽ vidistis cũ sequẽtibꝰ ãis super psal. Capm. Multipharie. hyꝰ. Ad solis ortu. ℣. Benedictus qui venit. In euãg. ã. Dum mediũ silentiũ. ℟s. Benedictus. oõo. Deus qui salutis. Mẽoria de scõ stephano. ãn

Lapides. Mẽo. de scõ iohãne. a. Sic eũ. Mẽoria de innocentiũꝰ an. Vox in rama. ãc. vtã. Ad primã et ad alias horas: añe. cap. et Ria & oõo de natiuita. scz Concede qs.

Sancti siluestri ... con fessoris. Ad vsũ. Tecu principiũ. ℟s. Dixit dñs. ãc. cpm. Ecce sacerdos. ℣m. Miles christi. hyꝰ. Iste cõfessor. ℣. Amauit eũ. In euãg. ã. Cõfessor dñi ℟s. Magt. ory. Da qs. ut supra. Si dñica sit: fiat memo. de dñica cum hac ãn. Puer iesus crescebat & confortabat plenus sapiẽtia: & gra dei erat in eo. ℣. Tanꝝ sponsus. ory. Deꝰ q salutis. Si autem dies alia fuerit q̃ dñica fiat memo. de nativitate. cum ãn. Nato domino. ℣. Tanꝝ spõsus. ory. Cõcep. Mẽo. de sancto stephano. ã. Adhesit anima. Mẽoria de sancto iohãne. ãn. Hic est discipulus ille. Mẽoria de innocenti. ã. Sub throno dei.

Ad matuti. Invitatoriũ. Unum deũ. ℟s. Venite. hyꝰ. Iste cõfessor. & cetera vnius confessoris & põtificis. Ut supra.

Siluester igit vrbis rome epscũ esset infantulus a vidua matre iusta no-

mine et opere nutritus: traditus est cyrino presbytero. Cuius vitā imitatus et mores: ad summū apicem xpiane religionis attigit. Quicq cum esset triceſimus annum etatis gerens: a scō melchia de epo dyaconus factus est. Nec multo post ad gradum sacerdotij promotus est. Sancto igitur melchiade epo migrante ad dñm/ab oi populo siluester eligit: et honorifice eps cōsecrat. ℟. Euge. ℣. Ic. ij.

IN illo tēpore erāt edictum a cōstantino augusto/vt christiani ad sacrificā dū idolis cogerent. Unde factum est: vt secedens ab vrbe fatus siluester/in monte serapti latibulo cū suis se clericis collocaret. Cōstātin⁹ aūt august⁹ cū multos xpianos occidisset: elephantie morbo a deo i toto corpore percussus est. Huic capitolij pontifices hoc dederūt cōsiliū: vt piscinā repleri faceret infantū occisoꝝ sanguine: i qua ipse augustus descēdens/ mūdaret a lepra. ℟. Ecce sacer. ℣. Ic. iij.

STatim missum est ad predia regia: et tria milia infantū adducti sunt romam. Die autem constituta cum imperator iret ad capitoliū: et iam parati adessent qui occidendi erant pueri: occurrit multitudo innumerabiliū mulierū fundentes amaras lachrymas. Tūc pietate motus imperator dixit Melius est pro salute innocentium mori: q̄ per interitum innocentium vitā recuperare crudelē. Et hec dicēs iussit filios reddi mātib⁹ suis insup dona annonas et vehicula infinita exhiberi: vt gaudētes reuerterent ad ciuitates suas. ℟. Agmina sac. ℣. Tanq̄ spō. In die l'c. de nati. Sermo vti augu. epi. l'c. iiij.

QUis tantaꝝ rerū verborūq̄ copia instruct⁹ existit: qui huius diei gratiam dignis possit laudibus predicare. Unde si huiusmodi nullus est: nō erubescimus etiam si nobis nitidior dicēdi facūdia deest: vel mediocri tamen sermone partum sacre virginis: et ortum dominici corporis disserentes conabimur explicare. Natalis est ergo saluatoris hodie de quo angelus pastoribus dicit. Natus est nobis hodie saluator. ℟. Quem vidistis. ℣. Dicite. In eadē quita.

de celis. Fe.iii.de epy.ãn.cup.p.Wñó⁹ Et titrãtes.mẽo. de
fel.iii.lec.tm̃. Fe.iiii.ꝛ.v.de epy. Fe.vi.de oc.epy.medie lc.
de cõfel.cũ mẽo.de eis cũ ỽli. Sacerdotes tui.tã ad pzimas
vel.q̃ ad mat. Ad vel.eodẽ die fiat mẽo.de dña.ã. Relicis
mc̃.ꝛ mẽo.de.l.felice nõ põti. Sab.de dña.mẽo.de.l.felice
2 A Dñica de circũci.dñi festũ dup. Fe.ii.de octa.l.stepha.vt in
i.litera dñicali.A.pka.cõis. Fe.iii.de octa.l.iohãnis.ꝛc.vts
Fe.iiii.de oct.innocẽ.ꝛc.vts. Fe.v.de vigi.epy.ꝛc.vts. Fe.
vi.de festo epy.vts. Ad vel.mẽo.de scõ edvvardo. Sab.de
sancto edvvardo.vts.medie lec.de epy.ꝛc. vt in.i. litera.A.
3 A Dominica de translatione sancti vvillelmi.vts. Feria.ii.iii.
iiii.v.vi.et sabbato:omnia vt supza in pzima litera.A.
7 A Dñica de circũci.dñi.ad.ii.vel.mẽo.de.l.steph.tm̃. Fe.ii.
de octa.l.steph.pka.cõis.Fe.iii.de octa.l.iohã.pka.de apl'is.
Fe.iiii.de oc.innocẽ.pka.cõis.vel. de dña nõ dñr in chozo
Fe.v.de vigi.epy.sine reg.chozi. Nulla mẽo. Fe.vi.de fel.
epy.ad.ii.vel.mẽo.de.l.edvvar. Sab.de.l.edvvardo.med.
lec.de epy.quere plus de.l.edvvardo:vt in.i.lẽa dñicali.A.
Dñica de trãslatione scti vvillelmi: quere plus de sancto
vvill'o.in.i.lẽa dñicali.A. Fe.ii.de dñica infra cũ expolitio-
ne.vts. Fe.iii. de epy.mẽo.de dña:et de sancto paulo cõfel
soze. Fe.iiii.et.v.de epy. Fe.vi.de octa.epy.medie lec.de cõ
fello.ỽli. Sacerdotes.tã ad vel.q̃ ad matu. Sabba.de dña:
4 A Circũcisio dñi.ad.ii.velpe.mẽo.de.l.stepha. Fe.ii.de octa.
l.stepha.pka.cõis. Feria.iii. de octa.l.iohan. pka.de apl'is.
Fe.iiii.de octa.scõzũ innocẽ.pka.cõis. Fe.v.de vigi.epyph.
Fe.vi.de epy.ad.ii.vel.mẽo.de.l.edvvardo. Sabba.de scõ
edvvar.medie lec.de epy.ꝛc.oia vt patet in.i.lẽa dñicali.A
Dñica de sancto vvillelmo.ꝛc.oia.vts. Fe.ii.de dñica infra
octa.vts. Fe.iii.de epy.mẽo.de sancto. Fe.iiii.et.v.de epy.
Fe.vi.de octa.epy.medie lec.de confel.verſi. Sacerdotes.
tam ad velpe.q̃ ad matu. Sabba.de dña. Domine ne i tra.
5 A Dñica de circũcisione dñi. Ad vel.mẽo.de.l.stepha. Fe.
ij.de octa.sancti stepha.pzeka.cõis.vts. Fe.iii.de octa.sancti
iohãnis.pka.de apl'is. Fe.iiii.de octa.sanctozũ innocentiũ.

ꝓfatio cõis. Fe. v. de vigi. epy. Feẽ. lecta de epypha. dñi. ad vespe. mẽo. de sctõ edvvardo. Sabba. de sancto edvvardo. medie lec. de epy. oia. vtꝫ. in. i. lra. A. Fe. ii. de dñica infra cũ expositione. Fe. iii. de epy. me. iii. lec. Feẽ. iiii. et. v. de epy. Feria. vi. de octa. epy. medie lec. de cõfes. ꝛc. vt supra. Sabbato de dña. memoria de sancto felice confes. non pontifi. ¶ Circuncisio dñi. Dñica de oct. sancti stephani cum. ix. lec. ꝓfa. cõis. vespe. erunt de sancto stepha. cũ memo. de sctõ iohan. de dña: et de innocen. Fe. ii. de oct. s. iohãnis. Fe. iii. de octa. sanctoz̃ innocen. ꝓfa. cõis: in ista fe. iii. dicunt vesp. de vigi. et chorus regitur a duobus in cappis albis. vespe. de dña non dicũtur in choro. Fe. iiii. de vigi. epy. sine regi. chori. Fe. v. de festo epy. ad. ii. vesp. fiat mẽo. de s. edvvardo. Fe. vi. de sancto edvardo. medie le. de epy. cũ mẽo. de eadẽ: ꝛ de dña. Et notandũ ꝙ. ℟. de die ordinatim dicuntur iterata. ita ꝙ. ℟. Hodie in iordane. dicit tãtum in die et. ℟. Reges tharsis. viii. die dicit tertio loco. Sab. de festo epy. mẽo. de dña. ad vtrasq; vespe. s. vvil. dñr añe. et ꝑi. de epy. Dñica de transl. s. vvil. mẽo. de epy. ꝛ de dña. Ad. ij. vesp. ãn. Ante luciferũ. vt ꝓdicit. cp̃. ꝛc. de s. vvillel. me. de epy. de dña et de s. paulo. Fe. ij. de dñica infra octa. cũ expositione. ℟. Tria sunt ℟. Incolũe. ℟. Reges tharsis ã. in euãg. Leli apti. mẽo. de dña et de s. paulo cõfes. Ad vesp. ã. Mor de celis. Fe. iii. et. iiii. de epy. Fe. v. de octa. epy. medie ꝛc. de ꝓfes. mẽo. de eisdẽ cũ ỽli. Sacerdotes tã ad vesp. q̃ ad matu. Fe. vi. de s. felice cõfes. nõ põti. Sab. de dña. me. de s. mauro ab. ¶ Circũcisio dñi. Dñica de octa. s. stepha. cũ. ix. lec. vespere erunt de sancto stephano. Fe. ij. de octa. s. iohannis. Fe. iii. de octa. innocen. ꝛc. vt in ꝓma. ¶. Fe. iiii. de vigi. sine regimine cho. Fe. v. de festo epy. Ad. ij. vespe. fiat mẽo. de s. edvvardo. Fe. vi. de s. edvvardo. medie lec. de epy. cũ mẽo. de eadẽ: et de dña. Et notandũ ꝙ. ℟. de die ordinatim iterata dicunt: ita ꝙ. ℟. Hodie in iordane. dicat in die tñ. et. ℟. Reges tharsis dicat in. viij. die. ij. loco. Sab. de epy. mẽo. de dña. Ad vtrasq; vespe. s. vvillel. dicũtur añe et ꝑi. de epy.

Dñica de transla.ſcti vvillelmi.mẽo.de epy.et de dña.ad ij.vel.ān. Ante luciferū vt p̄dicit.cp̄.ꝛc̄.de.l.vvil'o.mẽo.de epy.de dña.et de.l.paulo. Fe.ij.de dñica infra octa.epy. Ter cia ſunt ij. In colūbe. iij. Reges tharſis.ān. Celi aperti Ad vel.ān. Mor de celis Fe.iij.de epy.ān.ad Benedictus Stellā quā vide. Fer.iiij.de epy.ān.ad Bñdictus. Stella iſta. Ad vel.mẽo.de confeſ. Fe.v.de oc.epy.medie lec.de cõfeſ.vſi. Sacerd.tã ad vel.q̄ ad mat. Fe.vi.de.l.felice ꝛfeſ. nõ põtifi. Sab.de dña.mẽo.de dña:et de.l.mauro abbate

3 B Circūciſio dñi. Dñica de oct.l.ſteph.vel.erūt de eo.me. de.l.iohanne. Fe.ij.de.l.iohan.cū regi.cho. Fe.iij.de oct.in nocẽ.in iſta fe.iij.dñr vel.de vigi.et choz⁹ re.a duob⁹ i cappis albis.vel.de dña nõ dicũtur in choro. Fer.iiij.de vigil. Fe.v.de feſto epy. Ad.ij.vel.fiet mẽo.de ſcõ edvvardo. Fe. vi.de ſcõ edvvardo.medie lect.de epy.cũ mẽo.de eadẽ/et de dña.ꝛc̄.vt ſupza in ſecunda lẽa dñicali. B. Sabba.de epy. mẽo.de dña ad vtraſq; vel.l.vvil.dñr añe et p̄ de epypha. Dñica de tranſ.l.vvillelmi. cũ mẽo.de epy. et de dña. Ad ij.vel.ān. Ante luciferū vt p̄dicitur. cp̄ ꝛc̄.de.l.vvillelmo. mẽo.de epy.de dña et de ſancto paulo. Fe.ij.de dñica infra cũ expoſitione.ꝛc̄.vt ſupza in.ij.litera dñicali. B. Fe.iij.de epy.mẽo de ſancto pauli.confeſ. Feria quarta de epy. Fe. v.de octa.epy.medie lec.de confeſ.verſi. Sacerd.tam ad ve ſperas q̄ ad matutinas: memoria de dña. Fer.vi. de ſancto

4 B kelice. Sabbato de dña.memoria de ſancto mauro abbate. Circūciſio dñi. Dñica de octa.l.ſtepha.cũ.ix.lec.veſpere erunt de eo.mẽo.de ſancto iohãne ad.ij.vel. Fe.ij.de octa.l. iohãnis. Fe.iij.de octa.innocen. In iſta fe.iij.dicunt vel.de vigi.ꝛ choꝛus regit a duob⁹ in cappis albis.vel.de dña nõ dicuntur in choro. Fe.iiij.de vigi.ſine regimine choꝛi. Fe. v.de feſto epy. Ad.ij.vel. fiet memo.de ſancto edvvardo tñ. Fe.vi.de ſancto edvvardo/medie lec.de epy.cũ memoria de eadẽ et de dña. Sabbato de epypha.memoria de domina ad vtraſq; veſpe.ſancti vvillelmi dicuntur añe et pſal.de epy. Dñica de tranſ.l.vvillelmi cũ memoria de epy. et de dña.

Ad.ij.vel.ān. Antelucferū ꝛc̄. Lp̄.de.l.vbillelmo.mēo.de epy.de dña.et de sctō paulo. Fe.ij.de dñica infra cū expositione. Ry. Tria sunt. ij. Incolube iij. Reges tharsis ān.ad Bñdictus. Celiaperti ad vel. ān.ad Magt. Tor de celis. Fe.iii.et.iiii.de epy.mēoria de dña. Fe.v.de oct.epy.medie lec.de cōfel.verſi. Sacerdotes Fe.vi.de ſancto felice confeſſore. Sabbato de dña.memoria de sctō mauro abbate.

C Circūcilio dñi. Dñica de octa.l.ſtepha.ad.ij.vel.memo. de sctō iohāne. Fe.ii.de octa.l.iohānis. Fe.iii.de oct.inno. In iſta feria.iii.dicūtur veſpe.de vigi.et cho.re.vel.de dña non dicūtur in choro. Fe.iiii.de vigi.epy.cine regi.chori.ꝛ cine p̄o. Deus venerūt gētes ad miſſam. Fe.v.de feſ.epy. ad ſcdas veſp.mēo.de sctō edvvardo. Fe.vi.de sctō edvvardo: medie lec.de epy.ꝛc̄.vt ſupra. Sabba.de epy.memo.de dña.ad vtraſq veſpe.l.vbillelmi dicūtur añe et p̄i de epy. Dñica de tranſ.ſancti vbillelmi:mēo.de epy.et de vmina Ad ſecūdas veſpe.ān. Antelucferū. vt p̄dicitur.memo.de epy.de dña et de ſancto paulo. Fe.ſecūda de dñica infra oc. epy.cū expoſitione. Ry. vt ſupra.ꝛc̄.memo.de dña ꝛ de ſancto paulo. Fe.tertia ꝛ quarta de epy. Fe.v.de octa.epy.medie lect.de confeſſo.vt ſupra. Feria ſexta de ſancto felice. Sabbato de domina.memoria de ſancto mauro abbate.

C Circuncilio dñi. Sabba.de octa.l.ſtephani.p̄fatio cōis. Dñica de oct.l.iohā.cū.ix.lec.vel.erūt de.l.iohā.p̄f.de apo. Fe.ii.de oc.ino.p̄fa.cōis. Fe.iii.de vigi. Feſ.iiii.de feſ.epy. Ad.ii.vel.fiat mēo.de.l.edvvardo. Feſ.v.de.l.edvvardo. medie lec.de epy.ꝛc̄.oia vt in p̄ima lr̄a. A. Fe.vi.et ſabba. de epy.ad vtraſq veſp.l.vbil.dicūtur añe et p̄i de epyp̄ha. Dñica de feſto tranſ.l.vbillelmi.mēo.de epy.de dña et de.l. paulo p̄imo heremita.cū.ā. Euge ſerue bone. Ry. Juſtū de durit. Dño. Adeſto. Fe.ii.de dñica infra cū expoſitione.ān ad Bñdꝰ. Celiapti ad vel. Tor de celis. Fe.iii.de epy.ān Stella iſta. Fe.iiii.de oct.epy. medie lec.de cōfeſ.vñi. Sacerdotā ad vel.q̄ ad mat. Fe.v.de.l.felice cōfeſ. Fe.vi.de.l. mauro abba. Ry. de.ii.turba. Sabba. de dña.mēo.de ſancto

2 ℂ Circũcisio dñi. Sab. de oct. l. stepha. Dñica de oct. l. iohãnis cũ. ix. lec. vel. erũt de. l. iohan. Fe. ij. de octa. inno. Fe. iij. de vigi. epy. sine re. cho. ⁊ vel. de vigi. cũ re. cho. ⁊ regit cho. a duobus in cappis albis. vel. de dña nõ dñr in cho. Fe. iiij. de fel. epy. Ad. ij. velp. fiet mẽo. de. l. edvvardo. Fer. vi. de. l. edvvar. medie lec. de epy. cũ mẽo. de eadẽ: et de dña. ⁊ c. vt in pzima lĩa dñicali. A. Fe. vi. et sab. de epy. ad vtrasq; velpe. sancti vvillel. dñr añe ⁊ pi. de epy. Dñica de festo transl. l. vvil. mẽo. de epy. de dña/et de. l. paulo ãn. Euge ser. verli. Justũ deduxit. Dño. A festo. Fe. ij. de dñica infra cũ expõne ãn. ad Vñd9. Celi apti ad vel. Vox de celis. Fe. iij. de epy. Fe. iiij. de octa. epy. medi lec. de cõfel. cũ mẽo. de eisdẽ cũ vli. Sacerdotes. tã ad vel. q̃ ad matu. Fe. v. de. l. felice. Fe. vi. de. l. mauro ab. Rx. de. ij. turba. Sabba. de dña: meo. de sctõ

3 ℂ Circũcisio dñi. Sab. de octa. l. stepha. Dñica de octa. l. iohan. cũ. ix. lec. vel. erũt de illis. Fe. ij. de oct. inno. Fer. iij. de vigi. epy. Fe. iiij. de festo epy. ad. ij. vel. mẽo. de sctõ edvvardo. Fe. v. de. l. edvvardo. medie lec de epy. mẽo. de eadẽ/⁊ de dña. vt in. i. lĩa. A. Fe. vi. ⁊ sab. de epy. ad vtrasq; vel. l. vvil lelmi dñr añe et pi. de epy. vt patet i. i. lĩa. A. Dñica de fel. transl. l. vvillelmi mẽo. de dña: et de. l. paulo cõfel. vertcu. Magnificauit tam ad vel. q̃ ad matu. Fe. ij. de dñica infra cũ expositione. ⁊ c. vts. Fe. iij. de epy. Fe. de octa. epy. medie lec. de cõfel. mẽo. de eisdẽ cũ vli. Sacerdotes. tam ad vel. q̃ ad matu. Fe. v. de. l. felice cõfel. Fe. vi. de. l. mauro abba. Rx ia. de. ij. turba. Sabbato de dña: memozia. iij. lectionum

4 ℂ Circũci. Sab. de oct. l. stepha. Dñica de octa. l. iohannis cũ. ix. lec. vel. erunt de iplis oct. Fe. ij. de octa. innocen. Fe. iij. de vigi. sine regi. chozi. Fe. iiij. de festo epy. ad vel. mẽo. de. l. edvvar. Fe. v. de. l. edvvardo. medie lec. de epy. cũ mẽo. de eadẽ/⁊ dña. Fe. vi. ⁊ sab. de epy. ad vtrasq; vel. l. vvil. dñr añe et pi. de epy. Dñica de trãl. l. vvil. mẽo. de epy. de dña/et de sctõ. vli. Justũ deduxit tã ad vel. q̃ ad matu. Fe. ij. de dñica infra cũ expõne. ã. ad Vñd9. Celi apti ad velp. Vox de celi ⁊. Fe. iij. de epy. Fe. iiij. de octa. epy. medie lec. de ꝑfes.

mẽo.de eilde.cũ vli. Sacerdotes.tã ad vel.ỹ ad mat.Fe. v.de.l.felice cõfel.Fe.vi.de sancto mauro abba.cũ.Ry.de.ij turba. Sabba.de dña/ memoria de sancto marcello mart. ¶ Circũcisio dñi.Sab.de octa.l.stepha. Dñica de oct.l.iohãnis cũ.ix.lec.vel.erunt de.l.iohãne.Fe.ij.de oct.innocẽ. Fe.iij.vigi.sine regi.chori.vel.dñr cũ re.cho.vel.de dña nõ dñr in choro.Fe.iiii.de festo epy.ad.ij.vel.fiat mẽo.de scõ edvvardo tm̃.Fe.v.de sancto edvvardo:medie lec.de epy. cũ mẽo.de eadẽ:et de dña.Ad.ij.vel.ãn. Ante luciferũ ⁊c.ãe cũ pis de epy.mẽo.de eadẽ. Oes nationes ⁊ de dña.Fe.vi. et sabba.de epy.ad vtrasqz vel.l.vvil.dñr añe et pi de epy. Dñica de transl.sancti vvillelmi/mẽo.de epy.de dña:de.l. paulo cũ vli. Magnificauit.tã ad vel.ỹ ad matu.Fe.ij.de dñica infra cũ expolitione.ãn.ad Vñdictus. Celi aperti. ad vel. Mor de celis.Fe.iij.de epy.Fe.iiii.de octa.epy.me- die lec.de confel.vli. Sacerdotes.tam ad vel.ỹ ad matu. Fe.v.de.l.felice confel.Fe.vi.de.l.mauro abbate.cum.Ry de secũda turba. Sabba.de dña:mẽo.de sancto marcello. ¶ Notandũ ỹ ista litera.D.pxima sequens nunq̃ dici- tur nisi tantũ quãdo aureus numerus fuerit.xvi.et.D.li- tera dñicalis et annus cõis:et nunq̃ in anno bissextili:sed cũ pxima litera.E.incipit in circũcisione in anno bissexti- li:tunc mutabitur in pximã literã.D.in loco bissextili. Et hoc modo erit Anno.M.d.lxviij.et ante hoc tempus non erit.Et iterum erit elapso tẽpore quingentorũ.xxxiij.co- rum.ca.corũ annorum.et sic deinceps. ¶ Dximum. ¶ Circũcisio dñi.ad.ij.vel.mẽo.de.l.stepha.Fe.vi.de octa. l.stephani:pka.cõis.Sabba.de oct.l.iohãnis.pka.de apl̃is. Dñica de octa.innocen.pka.cõis.ij.vel.dicũtur plene de in nocen.cũ mẽo.de dña.ãn. O admirabile vel.de dña nõ dicẽ- tur in choro.Fe.ii.de vigi.epy.Fe.iii.de festo epy.ad.ii.vel. fiet memoria de sancto edvvardo tm̃.Fe.iiii.de.l.edvvardo medie lect.de epy.cũ memo.de eadẽ.ãn. Admoniti memo. de dña:ad vespe.de epy.cum.ãn. Mor de celis ⁊c.vtã.i pxi- ma litera.A.Fe.v.s.vi.de epy.Sab.de epy.me.de.l.paulo

Dñica de trāl.l.vbilli.me.de epy.⁊ de dña.ad vtraq; vel.l. vbilli dñr ãe.⁊ p̄i de epy.me.de ead̄.⁊ de dña. Fe.ij.de w.ikra cū expōne ⁊ cū regi.choz. Ad Bñ⁹.ã. Celi apti. ad vel.ãn. Baptisat. Fe.iij.de oc.epy.med̄.ꝛc.de ꝑfes.cū mēo. de eisd̄ vbi. Dacerowtes. tã ad vel.q̄ ad matu. Fer̄.iiij.de do.i.post oct.epy. Fe.v.de w.ij.cū Rx.feria.mēo.de sct̄o. Sabbato de domina: mēoria de sancto Anthonio.⁊ claudet alleluya.

2 D Circūcisio dñi. Fe.vi.de oc.l.stephi cū re.choz̄i p̄fatio cōis. Sab.de oct.l. Johānis cū re.choz̄i.p̄fa.de apostolis. Dñica de oct.inocē.cū re.cho.p̄fa.cōis.cū.ix.ꝛc.velpe erūt de illis cū mēo.de dña.vel.de dña nō dñr i cho. Fe.ij.de vigi. epy. Fe.iij.de festo epy.ad.ij.vel.fiat me.de sct̄o Edvvardo. Fe.iiij.de.l.Edvvardo.medie ꝛc.de epy.me.de sct̄o paulo. Dñica de fel.transla.l.vbilli.cum mēo.de epy.⁊ de dña. ad vtraq; velpe.l.vbilli dicūtur ãe et p̄i de epy. cum mēo. de eadē et de dña. Fer̄.ij.de dñica ikra oc.epy.cū re.cho.ãn. Celi aperti. ad psal.Bñ⁹.ad velp.ãn. Baptisat. Feria.iij. de octa.epyphanie.medie lec.de cōfesso.et cetera vt supra.

3 D Circuncisio dñi. Fer̄.vi.de oct.l.stephani cū re.cho.p̄fa. cōis. Sabbato de oc.sct̄i iohānis cū reg.cho.p̄fa.de aposto. Dñica de oct.inocē.cū re.cho.p̄fa.cōis cū.ix.ꝛc.vel.erūt de illis. Fe.ij.de vigi.epy. Fe.iij.de festo epy.ad.ij.vel.me.de.l. Edvvardo. Fe.iiij.de l.Edvvar.med̄.ꝛ.de epy.⁊c.vtsi.i.lra D. Fe.v.de epy. Fe.vi.de epy. Sabbō de epy.me.de.l.paulo Dñica de festo trāsla.l.vbilli.cū memo.de epy.⁊ de dña.ad vtraq; vel.dñr ãe ⁊ p̄i de epy.⁊ me.de eadē ⁊ de dña. Fe.ij.de dñica ikra oct.epy.cū reg.cho.ã. Celi apti. ad vel.ã. Baptisat. Fer̄.iij.de octa.epy.medie lectiones de confessoribus.

4 D Circūcisio dñi ad.ij.vel.fiet me.de.l.steph. Fe.vi.de oc.l. stephi cū regi.cho.p̄fa.cōis. Sab.de octa.l.iohis.p̄fa.de ap. Dñica de oct.inocē.cū.ix.lec.p̄fa.cōis.vel.erunt plene de illis. Fe.ij.de vig.epy.sine re.cho. Fe.iij.de festo epy.ad vel. mēo.de.l.Edvvardo. Fe.iiij.de.l.Edvvar.med̄.ꝛc.de epy. cū mēo.de eadē ⁊ de dña ⁊c.vt in.i.lra D. Fe.v.⁊ vi.de epy. Sabbato de epy.mēo.de sct̄o paulo cōfesso.non pontifice.

D ñica de festo transla.l.vbil'i.cū mēo.de epy.z de dña ad vtraqz vel.dñr ãe et p̃i de epyppa.cū mēo.de eadē z de dña. Feſ.ij.de dñica infra oct.cū exp̃oe.cū re.cho.ãn. Celi aperti. ad Bñ9.et ad vel.ã. Baptizat. Fe.iij.de oc.epy.međ.l'.de q̃f. Feſ.iiij.de.l.felice q̃fel.nō p̃ti.mēo.de dña. Fe.v.de sancto mauro. Feria.vi.de sancto marcello. Sabbato de domina:memoria de sancto/ad vesperas. Ꝛ. Deus qui sedes.

C Circūci.dñi. Fe.vi.de oc.scti stephi.p̃fa.cōis. Hab.de oct. scti iohis.p̃fa.de apo. D ñica de octa.innocen.cū.ix.lec.vel. erunt de illis. Feſ.ij.de vigi. Fe.iij.de festo epy.ad vel.mēo. de sancto Edvvardo tm̃. Feſ.iiij.de sctō Edvvardo.međ.l'c. de epy.z c̄.oia vt in.i.lr̃a. D. Feſ.v.vi.et sabbato de epy.memoria de sancto. ad vtraqz vesp.l.vbil'i dñr ãe et p̃i de epy. D ñica de fel.transla.l.vbil'i.mēo.de epy.z c̄.vtš. Feſ.ij.de dñica infra.ãn.ad Bñ9. Celi ayti. ad vel.ãn. Aor de celis. Feria tertia de oc.epy.međ.l'c.de confesso.z cete.vtš. Feria quarta de sancto felice. Feſ.v.de sctō mauro. Feſ.vi.de sctō marcello. Sabbato de dña.memoria de sancto anthonio.

C Notãdum est q̃ anno dñi.M.d.L.L.xxxvi. dubium erit magnū p̃z.lxx.accipienda et p̃z diuersis caulis tunc tēporis contingentibus/scz p̃z.D.lr̃a dñicali insipiente in Circūcisione dñi:et anno bisextili/qz in.C.lr̃am mutabit et aureo numero qui erit.viij. Ideoqz.lxx.erit in cathedra scti petri/scz.viij.kalen.Martij. Sed in die illa dñica dicit de sctō petro:vt ibi notat.cū Laus tibi dñe rex eterne gl'ie. Et tunc dies pasche.erit in festo scti marci euãgeliste. Sic erit iterū elapso tp̃e.cccc.xxxij. Annoz̄ et sic deinceps. et ꝓpter hoc dubiū seruitiū enodabo.per.D.vi.qđ hoc anno erit accipiēdū atqz dicendū vsqz ad locū bisextilē.z ibi scz i loco bisextili.C.v.est accipiēdū z dicēdū p̃ totū annū sequē tē:scz vsqz ad locū circūci.dñi sicut post illud.D.vi.notabile Insup illud dubiū enodaui i tabula pēdēte i monasterio. Ebꝛacē.s.vbi pascha erit quã.s.tabulã de multi et diuersis reb9 cōposui. C Circūci.dñi. Fe.vi.de oc.l.stephi. Hab.de oct. scti iohis. D ñica i oc.innocē.cū.ix.l'c.vel.erūt de illis cū mēo.

de dña. Fe. ij. de vigi. epy. Fe. iij. de fel. epy. Fe. iiij. de ſcō
Edvvardw. međ. ł. de epy. Fe. v. ⁊ vi. de epy. Sab. de epy. me.
de ſ. paulo. O ñica de feſto trāſla. vvilł'i. Fe. ij. de dw. Fe. iij.
de oct. epy. međ. ł. de ꝛfel. Fe. iiij. de ſ. felice. Fe. v. de ſ. mau
ro. Fe. vi. de ſ. marcello. Sab. de dña. mēo. de ſcō āthonio.

1 A ℣ Circū dñi. Fe. v. de octa. ſ. ſtephi cū re. cho. ꝓfatio cōis.
Feŕ. v. de oct. ſ. iohis cum regi. cho. p̄fatio fit de apoſtolis.
Sabbato de innoceñ. cū re. cho. p̄fa. cōis. O ñica de vigilia
epy. viij. ℟. Nefciens. Fe. ij. de fel. epy. ad. ij. veſp. mēo. de
ſcō Edvvardw. Fe. iij. de. ſ. Edvvardw. međ. lect. de epypha.
cum memo. de eadem. et etiam de dña. ⁊c. vt in. i. lr̄a. A. ad
ſcđas veſpas de ſancto Edvuardw dñr ān et p̄i de epypha.
Laū. ⁊c. de ſancto Edvvardw. cū mēo. de epy. et etiā de dña.
Feŕ. iiij. de dñica infra. ān. ad Bñ⁹. Celi aperti. ad veſpas
Nox de celis. Fe. v. de epy. mēo. tantū de iij. lect. ā. ad Bñ⁹.
Vidim⁹ ſtellā. Feŕ. v. de epy. me. tm̄ de. iij. lec. Sab. de epy.
ad vtraſq; veſ. ſ. vvilł'i. dñr ān et p̄i de epy. cū mēo. de eadem.
et etiā de dña. O ñica de feſto tranſla. ſ. vvilł'i: memoria de
epy. et de dña. ad vtraſq; veſ. ān et p̄i de epy. Feŕ. ij. de octa.
epy. međ. lec. de cōfeſ. v. Sacerdotes. tā ad veſ q̄ ad matut.

2 A ℣ Circūcilio dñi. Fe. v. de oct. ſ. ſtephi. cū re. ch. p̄fa. cōis. Fe.
vi. de oct ſ. iohis. cū re. cho. p̄fa. de apł'is. Sab. de oct. inno-
ceñ. cum re. cho. p̄fa. cōis. O ñica de vigił. epypha. viij. ℟.
Nefciēs mit. Fe. ij. de fel. epy. ad. ij. veſ. mēo. de. ſ. Edvvardw
Fe. iij. de ſancto Evvardw. međ. ł'c. de epy. ⁊c. vt̄s. in. i. lr̄a. E.
Feŕ. iiij. de dñica infra. cū expōne. ⁊c. Feŕ. v. vi. et Sabbō de
epy. mēo. de ſcō. ⁊c. oia vt in ōma lr̄a. E. O ñica de feſto. ſ.
vilł'i. mēo. de epy. et de dña. Feŕ. ij. de octa. epy. međ. lect. de
confeſſo. v̄li. Sacerdotes. tam ad veſpas q̄ ad matutinas

3 A ℣ Circūci. dñi. Feŕ. v. de oct. ſ. ſtephi. p̄fa. cōis. Fe. vi. de oct.
ſcī Johis. p̄fa. de apł'is. Sabbō de oct. inoceñ. p̄fatio. cōis.
O ñica de vigił. epy. Fe. ij. de fel. epy. ad. ij. veſ. memo. de. ſ.
Edvvardw. Feŕ. iij. de. ſ. Edvvardw. međ. lect. de epypha. ⁊c.
vt̄s in. i. lr̄a. E. Feŕ. iiij. de dñica infra cū expōne. Fe. v. vi. ⁊
ſabbō de epy. me. de ſcō. ⁊c. oia vt in. i. lr̄a. E. O ñica de. ſ.

vbillelmo.mẽo.de epy.⁊ de dña.Fe.ij.de oct.epy.med.lec.de cõfel.vbli.Sacerd.tã ad vel.q̃ ad matu.Fe.iij.de ſcõ felice.

℄ Circũ.dñi.Feſ.v.de oct.ſ.ſtephi.p̃ka.cõis.Feſ.v.de octa. ſancti Johis.p̃ka.de ap̃lis.Sabbõ de oct.innocen.p̃ka.cõis. Ñica de vigi.epy.viij.℟.Neſciens mr. Fe.ij.de feſ.epy. ad.ij.vel.memo.de ſcõ Edvvardo.Fe.iij.de ſcõ Edvvardo med.lect.de epy.⁊c.omnia ſicut in.i.lr̃a E.Feſ.iiij.de dñica infra vt ſupra.Feſ.v.vi.⁊ ſabbato de epy.memo.de ſancto paulo.⁊c.vt in.i.lr̃a.E. Ñica de feſto.tranſla.ſcti vbilli. mẽo.de epy.et de dña.Feſ.ij.de oct.epy.med.lect.de confeſſo. vbli.Sacerdotes. tam ad vel.q̃ ad matu.Fe.iij.de ſancto felice.Feria quarta de ſcõ mauro abba.Fe.v.de.ſ.marcello p̃.⁊ mart.Fe.vi.de ſ.anthonio.Sab.de dña mẽo.de vrgi.

℄ Circũci.dñi.Fe.v.de.oct.ſ.ſtephi.p̃ſka.cõis.Fe.vi.de oc. ſcti Johãnis.p̃ka.de apoſto.Sab.de octa.innocẽ.p̃ka.cõis. Ñica de vigi.epy.viij.℟.Neſciẽs mr. Fe.ij.de epy.ad.ij. vel.ã.de ſ.Edvvardo.Feſ.iij.de.ſ.Edvvardo med.lec.de epy. et cete.oia ſicut in.i.lr̃a E.Fe.quarta de dñica infra.⁊c vt̃ Feſ.v.vi.et ſab.de epy.mẽo.de ſ.paulo ⁊c.ſicut in.i.lr̃a E. Ñica de feſ.tranſla.ſ.vbilli mẽo.de epy.⁊ de dña.Fe.ij.de octa.epy.med.lec.de cõfeſſo.cũ vbli.Sacerdo. tã ad vel.q̃ ad matu.Fe.iij.de.ſ.felice.Fe.iiij.de ſcõ mauro ab.Feſ.v.de.ſ. mar.Fe.v.de.ſ.ãthonio.Sab.de dña.me.de virgi.

℄ Circũciſio dñi.ad.vel.fiet mẽo.de.ſ.ſtepha.tm̃.Feſ.iij. de octa.ſ.ſtephi.p̃ka.cõis cũ re.cho.Fe.v.de octa.ſ.iohis.p̃ka. de ap̃lis.cũ re.cho.Feſ.vi.de octa.ſ.inocen.p̃ka tio cõis cũ re. cho.veſpe i fe.vi.dñr de vigi.⁊ cho.regit̃ a duobus in capis albis.vel.de dña nõ dñr i choro.Sab.de vigi.epy.ſine re.c. Ñica de feſ.epy.ad.ij.vel.fiet me.de.ſ.Edvvardo.rege et cõfeſ.tm̃.Fe.ij.de ſcõ Edvvardo.med.lec de epy.cũ mẽo.de eadẽ.⁊ de dña.Et notãdũ eſt q̃ ℟.de die oꝛdia.dñr ita q̃ ℟. Regesthariis. vltio loco dicat.℟.Hodie in oꝛdane. tm̃ in die et ℟.Regesthariis. octauo loco dicat:tm̃ octauo die di cat̃ ttio loco.Fe.ij.de w.ifra cũ expõne.ã. Celi apti ad vel. ã Noꝛde celis.Fe.iiij.v.⁊.vi.de epy.mẽo.de.ſ.paulo confeſ.

Sabbato de oct.epy.cũ me.lec.de ꝫkel.vel.de.l.vbilꝛo cum
cuis ãis ꝓpis.scz In vbilꝛi laud ꝛc.cũ mẽo.ỹ oc.epy.de dña
et de ꝫkel.cũ ỹli. Sacerdotes tã ad vel.q̃ ad matu.tũc nõ dr
Gloria tibi nec alꝛa post ỹli. Oñica de transla.l.vbilꝛi
mẽo.de dña ꝫ de confel.ỹ. Sacerdo.tam ad vel.q̃ ad matu.

2 H Circũ.dñi.Feꝛ.iiij.de oc.l.stephi.Feꝛ.v.de sc.l.Johãnis
Feꝛ.vi.de oc.inocẽ.vespe dñe de vigi.ꝫ cho.regiꝛ.vel.de dña
nõ dñi chozo.Sab.de vigiꝛ. Oñica de fest.epy.ad vel.me.
de l.Edvvardo.Feꝛ.ij.de l.Edvvardo meỹ.lc.de epy.ꝛc.vt in
i.lꝛa.F.Feꝛ.iij.de do.ikra cũ expõne.Feꝛ.iiij.de epy.Fe.v.de
epy.mẽo.de sctõ paulo ꝑmo here.Feꝛ.vi.de epy. Sabbõ de
octa.epy.cũ ix.lec.ad vel.ã. In vbilꝛi laud.ꝛc.vt in.i.lꝛa.F
Oñica de trãsla.l.vbilꝛi/mẽo.de dña ꝫ ꝫkel.cũ ỹli. Sacerd.

3 H tã ad vel.q̃ ad matu. Circũcisio dñi.Feꝛ.iiij.de oct.l.ste-
phani cũ re.cho.ꝑpa.cõis.Fe.v.de oc.l.iohis.cũ re.cho.ꝑpa.
de ap̃w.Fe.vi.de oc.inocen̄.Sab.de vigi. Oñica de festo epy.
Ad.ij.vel.mẽo.de l.Edvvardo.Fe.ij.de l.Edvvardo.meỹ.lc.
de epy.ꝛc.vtꝫ.in.i.lꝛa.F.Feꝛ.iij.de do.inkra cũ expositione
Feꝛ.v.ꝫ vi.de epy.mẽo.de l.paulo.Sabbõ de octa.epy.cum
ix.lec.ad vel.ãn. In vbilꝛi laud. Oñica de sctõ vbilꝛo.mẽo.
de dña et de ꝫkel.ỹli. Sacerdotes tam ad vel.q̃ ad matuti.

4 H Circũ.dñi.Feꝛ.iiij.de oc.l.stephi.ꝑpa.cõis.cum regi.cho.
Feꝛ.v.de oc.l.iohis.ꝑpa.de apꝛis cũ regi.cho.Feꝛ.vi.de oct.
sctõrũ inocen̄.ꝑpa.cõis cũ re.cho.vt in F.ꝑmũ.Sab.de vigi.
Oñica de fest.epy.ad vel.mẽo.de.l.Edvvardo tñ.Feꝛ.ij.
de.l.Edvvardo.meỹ.lecꝛ.de epy.ꝛc.vtꝫ in F.primũ.Fe.iij.
de dñica ikra cum expõne.Feꝛ.iiij.de epypha.Fe.v.et.vi.de
epy.mẽo.de sctõ. Sabbõ de octa.epy.cũ.ix.lec.Ad vespe.ãn
In vbilꝛi laud vtꝫ. Oñica de sctõ vbilꝛo.mẽo.de dña ꝫ de
cõfessoꝛibꝰ.ỹli. Sacerdotes tã ad vesperas q̃ ad matuti.

5 H Circũcisio dñi.Feꝛ.iiij.de octa.l.stephi cũ regi.cho.vtꝫ.
Feꝛ.v.de oct.l.iohis.Feꝛ.vi.de octa.l.inocen̄.ꝛc.in.i.lꝛa.F.
Sabbõ de vigi.sine re.cho. Oñica de festo Ephie.ad secũ
das vel.mẽo.de.l.Edvvardo tñ.Fe.ij.de.l.Edvvardo.meỹ.
lec.de epy.vtꝫ.Feꝛ.iii.de dñica inkra cum expõne vt supꝛa.

Feꝛ.iiij.v.et vi.epy.memo.de ſcto. Sabbō de octa.epy.cum
ix.lc.vel.erunt de.l.vuill'o.ꝛc vtꝫ. Dñica de ſancto vuill'o.
mēo.de dña et de cōfeſſo.vſi. Sacerdotes tam ad veſperas
ꝙ ad matu. Feꝛ.ij.de l.felice. Fe.iij.de ſancto mauro abbate
Feꝛ.iiii.de l.marcello [illegible] mar. Fe.v.de ſancto anthonio.
Feꝛ.vi.de ſancta pziſca. Sabbato de dña.memo.de marty.
Dñica de marty.fabia.et feba. Fe.ij.de ſcta agne. Feꝛ.iii.
de l.vincētio mar. Feꝛ.iiii.de ſcta emerentia. Feꝛ.v.de mar.
babilla ſocijs q̄ ei⁹. Feꝛ.vi.de cōuerſione ſcti pauli.memo.
i.de dña.ij.de mar.iij.de l.agnete. Sab.de do.memo.de ſcto 16
¶ Circūciſio dñi. Fe.iii.de oct.l.ſtephi.pka.cōis cū re.cho.
Feꝛ.iiii.de oct.l.Johis.pka.de apl'is.cū re.cho. Fe.v.de oct.
inocē.pka.cōis cū re.ch. Fe.vi.de vigi.epy.ſine re.ch. Sab.
de epypha.dñi.ad.ij.veſ.fiat memo.de ſcto vuillelmo tm̄.
Dñica de ſcto vuill'o ad veſ.mēo.de.l.Edvvardo.ꝛ de epy.ꝛ
etiā de dña. Fe.ij.de ſcto Edvvardo.med̄.lec.de epy.cū me.de
eadem/et etiā de dña. Et notandū q̄ Ry.de epy.ordinatim
iterata dñr ita q̄ Ry. Reges tharſis Vltimo loco dicatur:ꝛ
Ry. In iordane dicit̄ tm̄ in die.cū Ry. Reges viii.die dz.iii.
loco. Feꝛ.iii.de dñica ikra.ā.ſup Bñ⁹. Celi apti.ꝛ ad pſal.
mag. Vox de celis. Feꝛ.iiii.de epy.ān. Et intrantes ſuper
p.Bñ⁹. Fe.v.ꝛ vi.de epy. Sabbato de octa.epy.med̄.lect.de
confeſſo.cū vſi. Sacerdotes tui tā ad veſ.ꝙ ad matutinas.
Veſpere in ſabbō [illegible] erūt de dñica cūāis et p̄is ferialib⁹.
ppter iceptionē hylto. Dñe ne i ira.cū mēo.de oct.ꝛ de dña
et de.l.felice.ꝛ dñr.vſi.ſine all'a.et dñr veſ.de dña in choꝛo 26
¶ Circūciſio dñi.ad veſ.me.de.l.ſtephō. Fe.iij.de oct.l.ſte-
phani.pka.cōis.cū re.cho. Fe.iiii.de oct.l.iohis.pka.de apo.
cū re.cho. Fe.v.de oc.l.inocē.pka.cōis.cū re.ch. Fe.vi.d vigi.
epy.ſine r.ch. Sab.de feſ.epy.ad.ij.vs̄.fiat me.de.l.vuill'o.
Dñica de ſcto vuill'o.cū mēo.de epy.ꝛ de dña.ad.ij.veſ.me.
de ſcto Edvvardo de epy.ꝛ de dña. Fe.ij.de l.Edvvardo.med̄.
lec.de epy.ꝛ ceta oia ſicut patent i.i.lēa dñicali.G. Fe.iij.de
dñica ikra oia vtꝫ. Fe.iiii.de epy.vtꝫ.me.de ſcto. Fe.v.ꝛ.vi.
de epy.ꝛc.vtꝫ. Sabbato de .oct.epy.med̄.lect.ꝛc.omnia vtꝫ.

3 C Circuncisio dñi.ad vel.mẽo.de sctõ stephõ.Fe.iij.de oc. sancti stephi.pfa.cõis.cũre.ch.Fe.iiij.de oct.l.iohis.pzefa. de apl'is cũ re.ch.Fe.v.de oct.l.innocẽ.pzefa.cõis cũ re.ch. Fe vi.de vigi.epy.sine re.ch.Nulla mẽo.Sab.de epy.dñi ad.ij.vel.fiat mẽo.de.l.vbill'o.ꝛ.ete.oia vt in.i.lr̃a dñicali G ad septuage.Dñica de transla.l.vbill'i.cũ mẽo.de sctõ Edvvardo.ꝛc.vtꝫ.in.i. G Fe.ij.de sancto Edvvardo med. lec.ꝛc.vtꝫ.Feꝛ.iij.de dñica ifra.ꝛc.vtꝫ.Feꝛ.iiij.de epypha. mẽo.de sancto.Fe.v.et.vi.de epy.Sabbõ de oct.epy.medie lec.Ad vel.ã.Bñ ꝛc.vtꝫ.de hysto.cũme.de oc.de dña:et de 4 G sctõ felice. C Circuncisio dñi.ad vel.mẽo.de sctõ stephano. Fe.iij.de oct.l.stephi.Fe.iiij.de oct.l.iohis.Fe.v.de oct.in nocẽ.Fe.vi.de vigi.epy.sine re.c.Sab.de epypha dñi. Dñica de.l.vbill'o.mẽo.de.l.Edvvardo.Feꝛ.ij.de sancto Edvvardo.med.lec.de epy.Feꝛ.iij.de dñica infra.Feꝛ.iiij. de epy.Sabbato de oct.epy.med.lec.de confello.ꝛc.omnia. sicut patet illo sabbato in pzima littera dominicali. G. 5 C Circuncisio dñi. G quintũ et vltimũ mẽo.vtꝫ.Feꝛ.iij. de oct.l.stephi.Fe.iiij.de oct.l.Iohis.Fe.v.de oct.innocẽ. Feꝛ.vi.de vigiꝛ.epy.Sabbato de festo epy.post vel.tantũ mẽo.de.l.vbill'o. Dñica de translatione.l.vbill'i.Fe.ij.de sancto Edvvardo.med.lec.de epy.Feꝛ.iij.de dñica infra cũ expolitione.Feꝛ.iiij.de epy.memo.de.l.paulo.ã. Iustum deduxit.Feꝛ.v.et.vi.de epypha.ꝛc.vtꝫ.in pma littera. G. Sabbato de oct.epy.med.lec.de cõfello.Ad vel.ã. Bñdicꝫ. C In circuncisione dñi Ad vesp.ãn Tecũ pzincipiũ. ps Dixit dñs. Lpin Multipharie. R Verbum caro cubersu Glia. et pla Quẽ ethera. hymn Aclolis oztꝫ. V Tanꝫ spõsus. In euangel.ãn Qui de terra est de terra loquitur:qui de celo venit/sup oẽs est:et qđ vidit et audiuit/hoc testat:ꝛ testimoniũ signauit/quia verax est deus. ps Magt. ov Concede ql̃umus. vt i die nati.dñi Nulla fiat memozia.Ad matuti.Invita.Natũ sub lege rpm.Venite cũcti ad collaudãdũ:quos eiꝫ icarnatio redemit ꝛ pallio. Venite. hyꝫ Xpe redẽptoz. In.i.nocẽ.ãn

Dominus dixit ad me: filius meus es tu ego hodie genui te. ℣. Quare fremuerũt. ān. In sole posuit tabernaculũ suũ: et ipse tãꝙ sponsus procedens de thalamo suo. ps. Celi enarrant. ān. Eleuamini portę eternales: et introibit rex glorie. ℣. Dñi est terra. ℟. Tanꝙ sponsus. Lectio. i.

Christus autem sicut pro nobis suscepit mortẽ: sta circũcisionẽ nõ respuit: vt nos spiritu circuncidere mur: qm̃ circũcisione corde delectatur sicut dicit pphęta In nouissimis diebꝰ circuncidet dñs cor tuũ: et nõ carnẽ tuã. Et iterũ. Circuncidite corda vestra et non corpora. ℟. Quem vidistis. Lectio. ii.

Hec est enim circũcisio cordis: vt deponamus veterẽ hoiem cũ actibꝰ eius: qui corrũpit scõm desideria erroris: et deponẽtes oẽm irã et blasphemiã: et fornicationẽ: et immundiciã: et auariciã et cupiditatẽ (que est idolorũ seruitꝰ) et cetera his silia: et induamur nouũ homiuẽ: id est xpm qui renouat de die in diẽ: id est mandata eiꝰ custodiamꝰ: et sicut ille ãbulauit: ita ambulare debemus. ℟. O magnũ. ℣. Dñe audiui.

Hec sunt mãdata xpi et hec circũcisio qua mandauit nos circũcidi: non carne/sed corde. Qui non crediderit eã: nõ habebit vitã: sed ira dei manet sup eũ: sicut ipse dñs testat dicens. Qui no crediderit filiũ/nõ habebit vitã: sed ira dei manet sup eũ. Ipse est q̃ non credit filio: q̃ cõtumaci corde/et contrario spũ/trãsgredit mandata eiꝰ ℟. Verbũ caro factũ est. ℣. In pncipio erat verbũ et verbum. cũ Glia pri. et Prosa. Quę ethera et terra atq; ma. ℣ In. ij. noct. ān. Speciosus forma prę filijs hoim: diffusa est gra in labijs tuis. ps. Eructauit cor meũ. ān. Suscepimus deus miam tuã in medio templi tui. ℣. Magnꝰ dominus. ān. Veritas de terra orta est: et iustitia de celo prospexit. ps. Benedixisti. ℣. Verbum caro. Lectio. iii.

Hec sunt mysteria circũcisionis xpi. Hec sũt mandata quibꝰ precepit: vt quicq̃d superflui cordi nẽo siue aio irrepserit: abscidamus a nobis/et circũcidamꝰ. Ob id enĩ circũcisionẽ accepit: qm̃ omnia q̃cunq; vcuit

dñs hec et opere cõpleuit: sicut scriptũ est de eo. Quę cepit iesus facere et docere. Re. ℣. Mirabi. vt supra in dñica infra. Lectio ꝗnta.

ET vt impleti sũt dies octo: ductus est vt circũcideretur puer iesus ⁊ adduceretur in templũ/ et purificaretur: et vt offerret ꝓ illo sacrificiũ scdm ꝙ scriptũ est in lege dñi. Lex dñi erat ritus sacrificioꝝ: et sabbata et decimas sacerdotibus dare/ et circũcisionẽ facere. Et oia quecunqꝫ acceperunt iudei ex lege moysi: oia imperfecta erant: et consummantes seruare non poterãt. Re. Te laudant. ℣. Iplum quẽ totus. quere in do. infra. l. vi.

QUi autẽ fratres i carne sunt/ hoc est i pcõ: siue in veteri testamento/ siue in nouo deo placere non pñt. Qui autẽ in spũ scõ/ id est in scis ⁊ pijs operibus ꝙ est xps et ꝙ pdiximus: hi filij dei sunt: heredes dei: coheredes autẽ xpi: ꝙ vt prędixim⁹ sine spũ pfici nõ possunt. Re. Btã es maria. ℣. Btã es virgo. In. iij. noc ãn. Homo natus est in ea: ⁊ ipse fundauit eã altissimus. ps. Fundamẽta. ãn. Exultabũt oia ligna siluarũ ante faciẽ dñi qm venit. ps. Cantate. i. ãn. In ꝑncipio et ante secula de⁹ erat verbũ: et ipse nat⁹ est hodie saluator mundi. ps. Dñs regnauit exultet. ℣. Ipse invocauit. Secundũ lucam.

IN illo tpe. Postꝙ consummati sunt dies octo vt circũcideret puer: vocatũ est nomẽ eius iesus. Et rel. Dme. vene. bede pbr̃i. lc. vij.

SAnctã venerandãqꝫ psentis festi memoriaꝫ paucis quidẽ verbis euãgelista cõprehẽdit: sed nõ pauca celestis mysterij ℣tute grauidã reliquit. Chr̃ist⁹ igit̃ suscepit circũcisionẽ lege decretã in carne: ꝙ absqꝫ oi prorsus labe pollutionis in carne fuerat: et vndã baptismatis qua populos a peccatoꝝ sordę lauari voluit/ ipse nõ necessitatis sed exempli causa subijt. Re. Beata dei genitrix ℣. Btã ꝙ credidisti. l. vij

SCire eteni debem⁹: qz idẽ salutifere curationis auxiliũ circũcisio in lege cõtra originalis pcti vulnus agebat: quod nũc baptism⁹ agere reuelate gratie tpe cõsueuit/ excepto ꝙ regni cele-

stis ianuã nec dũ intrare po terãt: donec aduenies bene dictionẽ daret qui legẽ dedit vt videri posset deus deozũ in syon: sed tm̃ in sinu abza he post mozte btã requie cõ solati: supne pacis ingressũ spe felici expectabãt. ℟. Sã cta et imacu. ℣. O vere. l.ix.

QVi eni nunc per euan geliũ suũ terribiliter ac salubziter clamat: nisi qs renat⁹ fuerit ex aqua et spũ scõ: nõ põt itroire in regnũ dei. Ipse dudũ per legẽ suã clamabat. Masculus cuius pputij caro nõ circũcisa fue rit: peribit aia illa de popu lo suo: quia pactũ meũ irritũ fecit/ id est pibit de cetu scõ rũ/ si ei nõ fuerit remedio sa lutari subuentũ. Quotidia nã igitur circũcisionẽ/ id est mẽtis castigationẽ in aio re tinete: vt cũ apl'o possitis in nouitate vite ambulare ipo adiuuãte qui cũ patre et spũ sancto viuit et regnat de⁹ in secula seculozũ amẽ. ℟. De scendit. cũ versu Gloria. et prosa. Facture. ℣. Te deũ. ℣. Verbũ caro. In laud. ãn.

O Admirabile cõmerciũ creatoz generis humani: animatũ cozpus sumens de virgine nasci dignat⁹ est et pzocedẽs homo sine semi ne largit⁹ est nobis suã dei tatẽ. ps. Dñs regnauit. ãn. Quãdo natus es ineffabili ter ex virgine/ tunc implete sunt scripture sicut pluuia i vellus descẽdisti vt saluũ fa ceres genus humanũ te lau damus deus noster. ps. Ju bilate. ã. Rubũ quẽ viderat moyses incõbustũ conserua tã agnouimus tuã laudabi lem virginitatẽ dei genitrix intercede p nobis. ps. De⁹ deus meus. ãn Germinauit radix iesse ozta est stella ex ia cob: virgo peperit saluato rẽ: te laudamus deus noster ps. Benedicite. ãn. Ecce ma ria genuit nobis saluatozẽ: quẽ iohãnes vidẽs exclama uit dicens: ecce agnus dei/ ec ce qui tollit pcã mundi al'a ps Laudate dñm. ℣. Mul tipharie. hy⁹ A solis oztus. ℣. Benedictus qui venit. In euãge. ã. Mirabile misteriũ declaratur hodie innouanẽ nature: deus homo fact⁹ est in quo fuit ymãsit: ⁊ qd non erat assũpsit: nõ cõmixtionẽ pass⁹ neq; diuisione. ℣ Bñ⁹

DEus q̃ nobis na Oti saluatozis diẽ cele-

bzare ꝛcedis octauū: fac nos q̄s ei⁹ ꝓpetua diuinitate muniri: cuius sum⁹ carnali cō-mercio reparati. Qui tecū. Nulla mēo. fiat. Ad pmā. ān. O admirabile. ps. Deus in noie. ps. Quicūq; vult. cp Dñe miserere. ℟. Jesu xpe ℣. Cu patris. Ad tertiā ⁊ ad alias hozas cetere ae de lau. cpa et Reia sicut in die nati. dñi cū collecta. Concede. Ad vesp. ae de laud. ps. Dixit dñs et ceteri. cpm. Multipharie. ℟. Delcēdit. cū versu. Gloria patri: ⁊ pla. Facture. hy⁹ A solis oztus. ℣. Tanq̄ spōsus. In euāgel. ān. Magnū hereditatis misteriū templū dei factus est vterus nesciēs virū/ non est pollutus ex ea carnē assumens: oēs gentes venient dicentes gloria tibi dñe. ps. Magnificat. Mēo. Deus q̄ nobis. Mēo. de sancto stephano tm. ān. Intuēs in celū. ℣. Gloria et honoze. Mēo. Da q̄s dñe. ¶ De oct. sancti stephani. Iste oc. sunt ꝑcipue. Et sunt octa. ꝑcipue videlicet octa. nati. dñi: sancti stephani: sci iohānis euā ge. sanctoz̄ innocē. Itē oct. epp. pasche/ ascēsionis/ pen the. cozpozis xpi ⁊ depositio nis sci vdalci: apl̄oz̄ petri et pauli: assumpt. beate marie virgi. et natiui. eiusdem. Infra quas octa. p̄dictas dicetur inuitat. a duob⁹ cū regimine chozi. et psal. Te deū ad matu. De festis aut̄ triū lec. infra octa. cōtingēt⁹: dicetur memo. tm: ꝓterq̄ in dñica infra oct. sancti vdalci vbi dicēt⁹ medie lec. de sāc si occurrat. Cōmemoziones etiā de dña/ ⁊ sic de alijs: ac suffragia cōsueta non dicātur. Exequie etiā de functo rū nisi pro obitu speciali: et ves. beate virginis infra dictas octa. omittant⁹ in choro Sūt etiā alie octa. non oīno ꝑcipue: videlicet octa. nati. sci iohānis baptiste/ et sancti petri ad vincula: infra q̄s octa. dicetur de cōmemo. bt̄e marie vginis. ⁊ de festis. iij. lec. fiet cū regimine choziet psal. Te deū. nisi in festo sci leonis: cetera fiant sicut supza notatur de octa. ꝓcipuis. Octaue aūt simplices het sunt. videlicet octa. s. andzee/ sc̄e agnetis: sci laur. et. s. martini: infra q̄s oc. dicet⁹ de fes. iij. lec. et sine psal. Te deū. Dicent⁹ etiā suffragia cōsueta. De nulla cōme

mo̅ratione dicet infra tales octa. nisi de dñs tm̃ ¶ De octa. vero dedica. ecclie/vi de infra ad octa. ipsius festi. Ad matu. Inuiẽ Chṙistũ natũ. ps Venite. hy. Deꝰ tuo cũ. ãn Beatus stephanus. ỹ. Beatus vir. et ceteri psalmi vnus mart. cum hac ãn. ỹ. Gloṙia et hono. Sermo beati fulgentij epi̅scopi. Lectio.i.

STephanꝰ ergo vt nois sui coṙonã meruisset accipere/charitatẽ p armis habebat: ⁊ p ipsam vbiq; vincebat. Per charitatẽ dei seuiẽtibus iudeis nõ cessit: p charitatẽ pṙoximi pṙo lapidantibus intercessit. Lectio secũda.

PEr charitatẽ arguebat errãtes: vt coṙrigerentur p charitatẽ: pṙo lapidantibus oṙabat ne punirẽtur. Charitaꝫ vtute subnixꝰ vicit saulũ seuiẽtẽ: et quẽ habuit in terra persecutoṙẽ/in celo meruit habere consoṙtẽ ℟ Stephanus autẽ. ỹ. Et non poterant. Lectio tertia

IPsa letã ⁊ indefessa charitas desiderabat oṙãdo acq̃rere: quos nequit monẽdo cõuertere. Hoc aũt faciẽs ⁊ pñtibꝰ charitatẽ btũs martyṙ exhibuit / et vtile nimis exemplũ posteris dereliquit

QUi eni errantẽ nõ coṙripuerit: de negligentia iudicaꝫ. Qui autẽ pṙo eo nõ oṙauerit: de pnicie cõdẽnatur. Chṙisti ergo charitate cõpulsi/⁊ bonos hoṙtamur vt in bono pmaneãt: et malos cõpellim9: vt a malo discedãt. ℟ Videbãt oĩs ỹ Stephanus autẽ. Lec.v.

ET q̃ bonus est equitatẽ vsq; in fiñẽ teneat: qui autẽ malus est: quantotius a sua peruersitate discedat. Bonus timeat ne cadat: malus conetur vt surgat. Le.vi

QUisq̃s ergo malus est cũ paulo pṙosternaꝫ i malo/vt cũ eo erigaꝫ i bono: qm̃ ille cecidit malus: et surrexit bonus: pṙostratꝰ est iniquꝰ: et erectꝰ est iustꝰ. Cõiunctus est itaq; stephano/factꝰ ouis ex lupo. Lapides toṙ. ỹ Lapidauerũt. ps Te deũ. ỹ Posuisti dñe. In laudibus hec sola. ãn Lapidauerunt. ps Dñs regnauit. Capitulũ Stephanus plenus hyꝰ Martyṙ dei. et cetera ut in die sancti stepha. Memoria de sancta maria. ãn. O admirabile. ỹ. Post partũ. Oro. Deus qui salutis.

Memo. de sancto iohãne. ã. **Ecce puer meus.** Memo. de innocẽtibus. ãn **Herodes iratus.** De mẽo. beate marie dicatur ab octa. dñi vsq; ad purificationẽ beate marie virginis: nisi in vespe. ante vigi. epy. quãdo vel. non dicãtur de innocẽtibus: et in vigi. epy. et in die: et preterq; quãdo fit ꝯmemoratio eiusdẽ beate virginis/ fiat mẽo. de sctã maria cũ aĩs. **O admirabile.** cũ **Quãdo natus. Rubũ quẽ. Germinauit. Ecce maria.** feriatim repetitis ante. vsi. **Post partũ.** tam in matu. q; in vespe. et collecta. **Deus qui salutis.** Et sciendũ q; in prima mẽo. faciẽda post plenũ seruitiũ cõmẽoratio nis beate virginis semp reincipiendũ est ab ã. **O admirabile.** et eodẽ modo incipiendum est in crastino epy. Ad. i. ãn **Lapides tor. p.** **Deꝰ in noie tuo.** ad pſal **Quicũq; vult.** ãn. de trinitate. **Dñe Jesu chriſte.** cũ alĩa. ℣. **Qui de ℣gine.** Ad alias horas dicant ãne sequẽtes de laud. ⁊ cetera sicut in die. Si autẽ dies dñica fuerit. ix. lectiões fiant de sancto stephano/ scz ser de illis tribus lectionibꝰ precedẽtibus: et tres lec. vltime de expositione euãgelij: et cũ ℣ꝝ et versi. sicut die intitulatũ est. In laud. dicantur oẽs ãne. ⁊c. sicut in die cum hym. **Martyr dei.** Ad primã. ãn **Lapidauerũt ps Deus in noie.** ⁊c. ad ꝓm. **Quicũq; vult.** dicat ãn **Gratias tibi deus.** sicut in oibus festis sanctorũ. ix. lec. et vel. diei dicãtur de sctõ stephano cũ aĩs **Cecũ pricipiũ.** et ceteris. cpm. **Stephanus plenꝰ hyꝰ Martyr dei.** ⁊c. sicut in die. Memo. de sancto iohanne. ã **Ecce ego iohãnes.** De sancta maria mẽo ãn **Quãdo natus.** Memo. de innocẽtibus. ãn **A bimatu.** Si autẽ alia dies fuerit: vespe. dicant de sancto iohãne: ⁊ memoria de sctã maria: et de innocen. Simili modo fiat si octa. sancti iohãnis vel innocentiũ in dñica euenerit/ et sit sctus cuiꝰ oc. die lune euenerit: nullas in oct. suis habebit vespas tali anno: quia hmõi octa. nisi in dñica euentũ cũ. iij. lec. semp fiant. Et fes. iij. lec. ℣. vespis semp caret. Mõ si sequat fes. ix. lc. nichil in primis vel. nisi mẽoriam sibi poterit vendicare.

Reis ad hoc in his iij. oct. cū alla. dicātur. ¶ In oct. s. iohannis ad vespe. hec sola. ā. Tecū pncipiū. nisi eueneri in die dnica: et tunc dicē de sunt ane sequētes super psal. Dixit dns. c. cap. Qui timet deū. Hy⁹. Bina celestis aule luminaria/ iacobe necnō iohānes theologe: pscite nobis veniā rogantib⁹ quam venit xps gratis dare miseris. hy⁹ Annue chziste. ℣. Valde hono. In euāg. ā. Ecce ego iohānes. ℣. Magt. Dño. Ecclesiā tuā. Mag. de dnica. ān. Qñ natus es. Mag. de innocen. ā. A bimatu. ℟. Ad matu. Inuitato. Adoremus regē. ps. Venite. Hy⁹. Eterna xpi munera. In pzimo noc. ā. Iohānes ap'lus. ps. Celi enarrant. Et ceteri pi vnius ap'li sub hac ān. ℣. In oēm ter. Sermo bti eusebij de btō iohāne ap'lo. ℟. i

IOhānes ap'ls et euāgelista cū post tyzāni domiciani obitū de pathmos insula ephesum rediret: rogabatur etiā vicinas illustrare pvincias/ q̄ vel ecclesias fundaret in quibus nō erant locis: vel in q̄bus erāt: sacerdotes ac ministros instituret: scōm q̄ ei de vnoquoq; spūs sanctus indicasset. Lec. scda.

QVm ergo venisset ad quandā vzbē haud longe pcitā oībus ecclesiasticis solēniter adipletis: vidit iuuenē quendā validū corpze et vultu elegantē: sedet aio acrē nimis. Respicienscq; ad epm q̄ nuper fuerat ozdinatus: hūc inquit tibi summo studio cōmendo sub testimonio chzisti et totius ecclesie. Eū ille suscipiens omnē se abhibiturū sicut pcipiebat: diligētiā pollicet. ℣. Valde honozā. ℟. Mulier ecce. ℣. in

QVrū tpe elapso cū rei ita pvpscisset vtilitas inuitat iterū ad illā vzbē iohānes. Et cū ceteraquozumgēa venerat ozdinasset/ age inquit o epe dpositū reposcenta: qō tibi ego plane ex xps cōmendauim⁹ eccl'ia teste quā regis. At ille obstupuit pzimo pecuniā putans a se reposci quā nō acceperat/ sed rursum cōsiderabat: nec pos se fallere iohannē: nec quod non dedit querere. Herebat igitur stupens quē iohānes herentem videns: iuuenem illum inquit repeto abste: ex animā fratris. Lectio. iij.

TUnc grauiter suspirãs senior/et in lachrymis resolutus ille ait mortuus est. Quõ inquit vel quali morte? Deo ait mortuus est: qz pessim⁹ et flagitiosus euasit: ad vltimũ etiã latrocinijũ aggressus est. Quibus auditis apostolus vestẽ qua erat indutus scidit: et cũ ingenti gemitu feriens caput suũ: bonũ te inq̃t custodẽ fratris anime dereliqui: sed iã nunc equus michi paretur: et dux itineris. ℟. Iste est iohãnes cui. ℣. Virgo est. ℟. v.

QUm ergo sanct⁹ iohannes prueniſſet ad locũ quẽ ꝑdictus iuuenis cũ multa latronũ manu occupauit detinet ab his latronib⁹ qui custodias obseruabãt. Sed ille neqz effugere neqz prorsus declinare vlqz nitẽs: ingenti tamẽ voce clamabat: quia ad hoc ipm veni/adducite michi principẽ vestrum. Qui cũ veniret armat⁹: eminus agnito iohãne ap'o: pudore ortus in fugã vertitur. Ille equo post eũ admisso cõtinuo insequit fugitantẽ: et iã etatis oblit⁹ simul exclamãs. Quid fugis o fili prẽz tuũ? Miser noli timere: hẽs adhuc spem vite. Ego xp̃o rationẽ reddo p te: sta tm̃/et cre de mihi qz xp̃s me misit. ℟. vi.

ATille mox senis genibus ꝓuoluitur/et vberrimis lachrymarũ suaz fontibus iterũ baptizabatur: occultans solã dexterã suam: apostol⁹ vero iusiurandi sacramẽto ei a saluatore impetraturũ veniã pollicens/simulqz genib⁹ ei⁹ ꝓuolutus. atqz dexterã (ex cui⁹ rei de cõscientia torquebat) tanq̃ iam penitentia purgatã deosculãs: ad ecclesiã reuocat/et indesinẽter p eo oõnes fundẽs: et cu eo pariter crebra ieiunia ducens: indulgẽtiã a deo quã ei pollicit⁹ fuerat expetebat. Cuius etiã interuentio nobis hoc obtineat: vt celestib⁹ protecti ꝓsidijs/ab hostiũ liberemur insidijs ℟. In medio ecclesie. ℣. Iocunditatẽ. ℟. Te deũ laudamus. Valde honorãdus. In laudibus hec sola ãn. Hic est discipul⁹ ille. ℣. Dñs regnauit. ℟. Capm. Qui timet deũ. ℣. Exultet celũ laudibus. ℟. Dedisti hereditatẽ. In euã ge. ãn. Iste est iohannes. ℣. Benedictus. ℟. Dño. Eccleſiã tuã. ℣. Dño. de sancta maria.

ān. Rubū quē sicut oratio vt supra. Memo. de innocen. ān. Vox in rama audita Ad prim. ā. Hic est discipulus ille ps. Deus in noīe tuo. ad ptal. Quicūq; vult. ān. de trini. Ad reteras horas cetere ant de laudibus. Capla vt i die et Viaticū alia. ℣ In octa. innocē. ān. Tecū prīcipiū ps. Dixit dñs. ℟. cpm. Vidi supra montē lyō. hy. Sanctorū meritis. ℣. Mirabilis deus. In euan. ān. Innocētes ps. Magnificat. or. Deus cui. hodierna. Mēo. de dña. ā. Germinauit radix ℟. Ad matu. inui. Mirabilē deū ps. Venite exultemus. hy. Eterna christi munera. In noctur. ān. Herodes videns ps. Vatus vir et ceteri psal. p̄mo nocturno mart. sub hac ān Exultent iusti. Lectio. i.

IGitur herodes occidit omnes pueros q̄ erant in bethleem: et omnibus finibus eius. Putabat enim q̄ li omnes pueri occiderent: vnus quem querebat euadere non posset. Unde a bima su et infra pueros iussit occidere: hoc est a puero duoꝝ annorum vsq; ad puerū vnius noctis. Lectio secunda.

IPse vero herodes eo tē poꝛe quando regem iudeoꝛū a magis audierat natum: accusantibus aduersa rīs vocatus ab imperatoꝛe romā venit: et ante cesarem honestissime purgauit quecūq; sibi fuerant obiecta: et maioꝛi gloꝛia ab imperatoꝛe est exaltatus: intantū vt ei regiū diadema tribueret: et regnādi potestatē in iudea confirmaret. Nem. Sub altare. ℣. Vidi. Lectio tertia.

ECtum post duos annos in magna gloꝛia iudeam esset reuersus / recogitans quod audierat a magis natum esse regem iudeorum: misit occidere omnes pueros qui erant in bethleē et oībus finibus eius: estimās q̄ oībus occisis christ⁹ effugere non posset. Lec. iij.

QUod autem nato domino persecutio cepit significat̄ per omne tēpus vite p̄lentis non deesse futuros: qui electos dei p̄sequantur. Quod autē non solū in bethleē / sed etiā i oībus finibus ei⁹ pueri occisi sunt: significatū est: q̄ nō solū in iudea vnde eccl'ia oꝛiginē sumpserat / persecutio erat futu

tes/sed etiā vsq; ad fines ire. ℟. Justi sunt sancti q̄ nō coinquinauerunt. ℣. Hi sunt. Lectō. v.

ET qđ dominꝰ ꝓpter persecutionē herodis in egyptum fugit: significat electos sepius maloꝝ impzobitate suis effugandos sedibus/vel etiā exilio dānādos. Ubi simul exemplum datur fidelibꝰ ne dubitent rabiem persequentiū declinare fugiēdo: cū hoc deū ac dñm suū fecisse meminerint. Lectō. vi.

SIquidem ipse qui erat suis ꝓcepturus: cum vos ꝑsecuti fuerint in ciuitate ista: fugite i aliā. Ꝓius fecit quod ꝓcepit fugiendo hominem quasi homo ī terra: quē magis paulo āte mō strauit stella de celo. Quod vero defuncto herode iterum angelo monente ad terram israel reuersus est: significat eosdem electos ꝑsit cōꝓhensam hereticoꝝ falsitatem ad ꝓꝓrias sedes esse reuersuros. ℟. Centū quadꝛaginta. ℣. Hi empti sunt. et cetera. sed sine ꝓsa. ꝑs. Te deū. ℣. Mirabilis deus. ¶ In laudibus. hec sola ān. Herodes iratꝰ. ꝑs. Dominꝰ regnauit. capm. Vidi supꝛa montem. hyꝰ. Rex glozioſe mar. ℣. Justi autem iperpe. In euangelio ān. Hi sunt q̄ cum mulieribus. ꝑs. Benedictus. Ozꝺ. Deus cuius ho. Memozia de dña. ān. Ecce maria. ¶ Ad ꝓmā. ā. A bimatu. ꝑs. Deus in nomine. Ad ꝑsal Quicunq; vult. ān. de trinitate. ℟. Jesu chziste ℣. Qui de virg̃. Reꝑta ad horas cum alla. dicant in quacūq; die octa. euenerint. Ꝓp. ōō. ꝛc. vt in die. Si dominica sit/vespere dicantur de innocēū. cum mēo. de sancta maria. añs. O admirabile. Si autez sabbatū fuerit/ita fiat ad ves. ā. ¶ Cecū ꝓcipiū. cū alijs āis sequentibus. In alijs vo fer. dicat vna ā. sup ꝑsal. Capm. Multipharie. hyꝰ. A solis ozt℞ ℣. Tanꝯ sponsus. In euangelio. ān Nescies mater. ꝑs. Magt. Ōō dñicat. Nulla mēoꝛia. ¶ In vigil. epyphanie fiat seruitium de vigil. et non de sancto Edwardo: sed differatur eius festum vsq; in crastinū epyphanie. ¶ Tamē si in crastino epyphanie fuerit dies dñica: in illa die dicetur de sancto willelmo: et die lune de sancto Edwardo.

¶ In vigil. epyphanie. Ad matu. iuita. Chzist⁹ nat⁹ est. ℟. Venite. hy⁹ Ꝥe redēptoz ān. Dñs dixit. psal. sicut in circucisiōe dñi sub hac. ā. v. Cāᷠ spōsus. Scōz matheū.

IN illo tēpoze: Defuncto herode: ecce angel⁹ domini apparuit in somnis ioseph i egypto dicēs. Surge/et accipe puerū et matrē eius ⁊ vade in terram israel. Defuncti sunt enim qui ꝗrebant aiam pueri. Et reliqua Omelia bti augusti. epi. lc. i.

DEfuncto autē herode. Obit⁹ quippe herodis terminū intētionis malicio se (qua nūc cōtra eccleſiam iudea seuit) insinuat Ecce an gelus dñi apparuit i somnis ioseph i egypto dicēs. Surge ⁊ accipe puerum ⁊ matrē eius: ⁊ vade in terram israel In somnis/hoc semp signi ficat: qz moztuis mūdo/ angeli sunt ꝓsentes. ℣. Quē vidistis. ℟. Dicite. Lectio. ij.

AT bene cū iudeā deseꝛit fugere: ⁊ hoc in nocte dicit. Cū vero reuertitur: nulla non solū fuge: sed nec noctis fit mentio/qz nimirū quos ob peccatoz tenebzas seculi ꝑsecutozes reliquit: ipsos ob lucē fidei tandem se querētes reuisit. ℣. Nescions mater vgo virum peperit sine dolore saluatozē seculoz ipsū regē angeloz. ℟. Sola vgo lactabat vbera de celo plena. ℣. Beata viscera marie vginis q̄ portauerūt eterni ꝓtis filiū. Sola. ℣. ij.

DEfuncti sunt enim q̄ querebāt aiam pueri. Ex hoc loco intelligim⁹ nō solū herodē: sed ⁊ sacerdotes et scribas eo tēpze necē dñi meditatos. Qui surgens ac cepit puerū et matrē eius: ⁊ cetera. Non dixit: accepit filium suū et vxoꝛē suam: sed puerū et matrē ei⁹: quasi nutricius nō maritus. ℣. Te laudant. ℟. Ipsum genuisti Ut benedicta. ꝗre supza in dñica infra. Nō dicim⁹ ꝓsal. Te deum, nisi dñica fuerit: quia quasi vigilia habetur. ℟⁹. Verbum caro. In laudibus hec sola. ān. O admirabile. ꝑs. Dominus regnauit. ℟. Cal'm. Apparuit benignitas. hy⁹. Solis oztus. ℟⁹. Benedictus qui ve. In euange. ā. Reuertere in terrā iude: moztui enī sunt qui querebant aiam pueri. ꝑs. Benedictus. Oꝛatio.

Oꝛda nr̃a q̃s dñe ventu-
re festiuitatis splen
doꝛ illustret: quo mundi hu-
ius tenebꝛis carere valea-
mus: et perueniamus ad pa
triã claritatis eterne. per ꝺ.
Nulla sequat memoꝛia. Ad
pꝛimã. ã. Quando natus es.
ps. Deus in nomine nõ mu
tetur. ãn. ad psal. Quicunq;
vult. ℟. Jesu chꝛiste ꝺ. Qui
de virginẽ ã alĩa. Ad alias
ho. ãe. frequentes de lau. cap.
et ℟. de nati. Oꝛo dñicalis
scilicet Deus qui salutis ℭ.
Si dñica fuerit: in vigilia epi
phanie inuitat. ℟ps natꝰ est.
ps Venite. cetera vt supꝛa
cũ. ix. ãis/ et totidẽ psalmis et
℟ℯ̃s pꝛout oꝛdinatũ est in
circuncisione dñi nisi q; ℟.
Nescies matertera octauũ
Sermo bti augusti. epi. ℟c. i.

Illustrissimũ marie virgi-
nis vterũ: spõse virgi-
nis clausum ventris cubicu
lum: signatũ pudoꝛis cena-
culum merito plenissime col
laudarem si messem meterẽ
quã nõ seminarem. De qua
apl's dicit. Quecũq; semina
uerit homo: hec et metet. ℟ij

Verum est oĩmodo ve-
rum est hoc omnẽ ho
minẽ metere qõ seminauit.
Deus solus potest metere q̃
non seminauit: sicut ipse fi-
lius virginis in quada euan
gelij lectiõe dixit. Meto vbi
non seminaui: et colligo vbi
non sparsi. Lectio tertia.

Oscat et maria. Et ego
te filiũ generaui: sed
virginitatẽ meã nõ violaui.
Regnũ tenui vginitatis: et
regem genui castitatis. In-
gredientẽ et egrediẽtẽ habui
in palatio vẽtris filiũ ipꝛa-
toꝛis: et e manib⁹ meis nõ a-
misi clauẽ regij pudoꝛis. ℟. iij.

Poꝛta facta sum celi: ia
nua facta sum filio ꝺi.
Illa pꝛta facta sum clausa:
quam in visione diuina eze-
chiel vidit pꝛopheta dicens.
Vidi poꝛtã in domo domini
clausam et dixit ad me ange
lus. Poꝛta quã vides nõ ap
rietur: et homo non transiet
per eã: qm̃ dñs solus intrat/
et egredietur p eam/ et clausa
erit in eternum. Lectio. v.

Quid est poꝛta in domo
domini clausa: nisi qꝺ
maria virgo semper erit in-
tacta: Et quid est homo non
transiet per eam: nisi quod
ioseph non cognoscet eam:
Et quid est dñs solus intrat
et egredietur per eã: nisi q;

ſpiritus ſanctus impꝛegna-
bit eam: et angelozum deus
naſcetur per eam: Lcō.vi.
Et q̄d eſt clauſa erit ie-
t:rnū:niſi qꝛ maria vꝛ-
go eſt āte ptū: vꝛgo i partu/ꝛ
vꝛgo poſt ptū. Dicat ergo ma
ria. Pozta ſcā cū celi: ianua
facta ſum filio dei. Adimple
uit ventrē meū diuinitate:ꝛ
vterum meū non euacuauit
caſtitate. Expoſitio. Defun
cto herode. vtā. ps. Te deum
℟. Verbū caro. ℭ In lau. ā.
O admirabile. alie āe ſeqn
tes. ps. Dñs regna. et ceteri
pſal. Cap. ꝛc. vtā. Ad pmā. ā.
O admirabile. ps. Deus in
noie. non mutet ān. ad pſal.
Quicunqꝛ vult. ꝛc. Ad alias
hozas cetere añe de laudib⁹
Cpm. ꝛ Ria de natiuita. dñi
cū oꝛone. Deus qui ſalutis.
ℭ In vigil. epyphanie Ad
veſperas. ān. Tecū pncipiū.
ps. Dixit dñs dño. ꝛc. Cpm.
Surge illuminare hie-
ruſalē/qꝛ venit lumen
tuū ꝛ glꝛia dñi ſup te oꝛta eſt.
℟. Reges tharſis et inſule
munera offerēt. Reges ara-
bū et ſaba dona dño deo ad
ducent. ℣. Et adozabunt eū
oēs reges: oēs gētes ſeruiēt
ei. Reges. Glꝛia. Reges. hy⁹

Hostis herodes impie/
chꝛiſtū venire quid ti-
mes: nō eripit moꝛtalia/qui
regna dat celeſtia. Iuant
magi quā viderāt/ſtellā ſeqn
tes pꝛeuiā: lumē requirūt lu
mine/dēū fatentur munere.
Lauachꝛa puri gurgitis/
celeſtis agn⁹ attigit: pꝛcata
q̄ nō detulit/nos abluēdo ſu-
ſtulit. Nouū genus pietātis/
aque rubeſcūt hydꝛie: vinūq̄
iuſſa fundere/mutauit vnda
oꝛiginē. Glꝛia tibi dñe q̄ ap-
paruiſti hodie: cū patre ꝛ ſāc-
to ſpū/in ſēpiterna ſecula.
Amē. Hic vꝛſus dicat in fine
oim hymnoꝛ quoꝛ metro cō
uenit p octa. ℣. Reges thar-
ſis ꝛ inſule munera offerēt.
Reges arabum et ſaba dona
adducent alla. In euāge. ℣.
Magi videntes ſtellā dixerūt
ad inuicē: hoc ſignū magni
regis eſt: eamus et inq̄ram⁹
eum: et offeram⁹ ei munera
aurum thus ꝛ myꝛrham. ps.
Magt. Dño. Coꝛda noſtra.
Nulla ſequat mēo. Ad ypl.
vt notat poſt pſal. fol. lxxij.
ℭ Ad matuti. Inuitat. hac
noce non dicimus: ſed dicto
Dñe labia. et Deus in ad-
iutoꝛiū. ꝛ Glꝛia patri. cum
alla. ī fine: ſtatim cū hymno

incipimus matutinas. Hyꝰ.

A Patre unigenitus/ad nos venit per virginē: baptisma cruce consecrans/ cunctos fideles generans.

De celo celsꝰ pdūt/excepit formā hois: facturā morte redimens gaudia vite largiēs

Hoc te redēptor q̄s/illabere ppiciꝰ: clarūq; nr̄is sensibus/lumen prebe fidelibus.

Mane nobiscū dñe/noctem obscurā remoue: omne delictū ablue/piā medelā tribue.

Que iā venisse nouimꝰ/redire itē credimꝰ: tu sceptrū tuū iclitū/tuo defende clypeo.

Gl'ia tibi dñe/qui apparuisti hodie. ℣ In dōmo noct. ā.

Afferte dño filij dei: adorate dominum in aula sancta eius. ℟s. Ipsum. ān. Fluminis impetus letificat alleluya: ciuitatē dei alla. ℣p. Deus noster refugium. ān. Psallite deo nostro psallite: psallite regi nr̄o: psallite sapiēter. ℟p. Dēs gētes. ℣. Reges tharsis et insule. Lct̄o. i.

Het est hereditas seruorum domini: et iusticia eorum apud me dicit dominus. Omnes sitientes venite ad aquas: et qui non habetis argentū pperate/emite: et comedite. Venite emite absq; argēto: et absq; vlla cōmutatione vinum et lac. Quare appenditis argentū nō in panibꝰ: et laborem vestrū nō in saturitate? Audite audientes me: et comedite bonū: et delectabit̄ in crassitudine aia vestra. Hec dicit dñs deus q̄ hodierna die in iordane baptizari dignatus est: quertimini ad me et salui eritis. ℟. Hodie in iordane baptizato dño apti sūt celi: et sicut colūba sup eū spiritꝰ mansit: et vox patris intonuit. Hic est filius meus dilectus in quo mihi cōplacui. ℣. Celi aperti sunt sup eum et vox patris audita est. Hic est filius meus. Lectio scda.

Surge illuminare hierusalem quia venit lumen tuum: et glozia dñi sup te orta est. Quia ecce tenebre operient terrā: et caligo populos. Sup te autē oriet dñs: et glozia eius in te videbitur. Et ambulabunt gentes in lumine tuo: et reges in splendore oztus tui. Leua in circuitu oculos tuos et vide: omnes isti congregati sunt/venerunt tibi. Filij tui de longe venient: et filie tue

de latere surgent. Hec dicit dñs. vt supra. ℟. Illumina re illuminare hierusalem: venit lux tua. Et gloria dñi super te orta est. ℣. Et ambulabunt gentes in lumine tuo: et reges in splẽdore ortus tui. Et gloria. Lectio. iij.

GAudens gaudebo in domino/et exultabit aia mea in deo meo: quia induit me dñs vestimento salutis: et indumento letitie circũdedit me. Quasi sponsum decoratum corona: ⁊ quasi sponsam ornatã monilibus suis Sicut enim pfert terra germẽ suũ: ⁊ sicut hortus semẽ suum germinat sic dñs deus germinabit iustitiã et laudẽ coram vniuersis gentib⁹. Hec dicit dñs deus qui hodierna die in ior. vt supra. ℟. Dẽs de saba venient aurũ ⁊ thus deferentes: et laudẽ domino annunciãtes. Alleluya alla alla. ℣ Reges tharsis et insule munera offerent reges arabũ et saba dona adducẽt. Alla. Gloria. Alla. ℭ In. ij. nocte. ã. Omnis terra adoret te et psallat tibi psalmũ dicat nomini tuo dñe. ps. Jubilate deo. i. ãn. Reges tharsis et insule munera offerẽt regi dño. ps. De⁹ iudiciũ ãn Omnes gentes quascũq; feceris venient ⁊ adorabunt coram te dñe. ps. Inclina dñe. ℣. Omnes de saba venient. Aurũ et thus deferentes/et laudẽ dño annũciãtes alla. Sermo vti leõis [illegible] lc. iij.

QVelebrato proximo die quo intemerata virginitas humani generis edidit saluatorem: epyphanie nobis dilectissimi veneranda festiuitas dat perseuerãtiã gaudiorũ/vt inter cognatarũ solẽnitatũ vicina sacramẽta: exultationis vigor et feruor fidei nõ tepescat. ℟. Magi veniũt ab oriente hierosolimã querẽtes ⁊ dicẽtes Vbi est q̃ natus est cuius stellam vidim⁹/et venim⁹ adorare dñm. ℣. Magi veniunt ab oriente inquirẽtes faciẽ dñi et dicentes. Vbi. Lcõ. v.

AD omnium enim hominũ spectat salutem: q̃ infantia mediatoris dei ⁊ hominũ iam vniuerso declarabatur mundo: cum adhuc exiguo detineretur oppidulo Quãuis eni israeliticã gentem: ⁊ ipsius gentis vnã familiam delegisset: de qua naturã vniuerse humanitatis

assumeret: noluit tamē intra materne habitationis angustias oztus sui latere ꝓmozdia: sed mox ab oībus voluit agnosci q̄ dignat⁹ est ꝓ oīb⁹ nasci. ℟. Interrogabat magos herodes/ qō signū vidistis suꝝ natū regē: stellā magnā fulgentē cuius splendoz illuminat mūdū. Et nos cognouim⁹ et venim⁹ adozare dñm. ℣. Vidim⁹ enī stellam eius in oziēte. Et nos. ℟. vi.

TRibus igitur magis ī regione oziētis stella noue claritatis apparuit: q̄ illustrioz ceteris pulcrioz q̄ syderib⁹: facile in se intuentiū oculos animosq̄ querteret: vt cōfestim aduerteretur nō esse ociosum qō tā insolitum videbat. Dedit ergo aspiciē tibus intellectū: qui prestitit signū: et qō fecit intelligi fecit inquiri: et se inueniendū obtulit requisit⁹. ℟. Stella quā viderant magi in oziēte antecedebat eos donec veniret ad locū vbi puer erat. Videntes autē eā/ gauisi sunt gaudio magno. ℣. Et intrātes domum inuenerunt puerum cum maria matre ei⁹/ et procidentes adozauerunt eū. Videntes. Glia pī. Gauisi

CIn. iij. nocturn. Venite adorem⁹ dēū: q̄ ipse est dñs de⁹ nē. ps. Venite. Adozate dominū alla: ī aula sctā ei⁹ alla. ps. Cātate. i. ān. Adozate dēū alla: oēs angeli ei⁹ alla. ps. Dñs regnauit exul. ℣. Oēs gentes quascūq̄ fecisti. Venient et adozabunt cozā te domine alla. Scōm matheum

QUm natus esset iesus in bethleē iude in diebus herodis regis. Ecce magi ab oziēte venerunt hierosolimā dicentes. Vbi est qui natus est rex iudeoz? Et rel. Omelia bti grego. ℣. vij.

SIcut in lectione euangelica audistis fratres carissimi/ celi rege nato/ rex terre turbat⁹ est: q̄ nimirū terrena altitudo ꝓfundit/ cū celsitudo celestis aperit. Sed querēdum est nobis quidnā sit q̄ redemptoze nato pastoribus in iudea angelus apparuit: atq̄ ad adzandū hunc ab oziēte magos nō angel⁹/ sed stella ꝓduxit? Q̄z videlicet iudeis tanq̄ ratione vtēti b⁹ rationale aial: id est angelus ꝓdicare debuit: gentiles vero q̄z vti ratione nesciebant/ ad cognoscendum dñm: nō per vocem: sed per

signa yducunt. ℟. Uidētes stellā magi gauisi sunt gaudio magno / ⁊ intrantes domū inuenerūt puerū cū maria matre ei⁹ / ⁊ ꝓcidētes adorauerunt eum. Et aptis thesauris suis obtulerūt ei munera aurū th⁹ ⁊ myrrhā. ℣. Stella quā viderant in oriēte antecedebat eos vsq; dū veniens staret supra vbi erat puer. Et apertis. Lectio. viij

SED in omnib⁹ signis / q̄ vel nascēte dño / vel moriēte mōstrata sunt: cōsiderandum nobis est quanta fuerit in quorūdam iudeorū corde duricia: que hunc nec per prophetie donū / nec per miracula agnouit. Omnia quippe elementa auctorem suū venisse testata sunt. Ut eni de his quodā vsu humano loquar: deū hunc celi esse cognouerunt: q; ptin⁹ stellā miserunt. Mare cognouit / q; sub plātis ei⁹ se calcabile prebuit. Terra cognouit: q; tēpore mortis ei⁹ cōtremuit Sol cognouit: q; lucis sue radios eodē tēpore abscondit. ℟. Tria sunt munera preciosa q̄ obtulerunt magi dño in die ista / ⁊ habēt in se diuina mysteria. In auro vt ostēdatur regis potentia: in thure sacerdotē magnū cōsidera: et i myrrha dnicā sepultura. ℣. Salutis nostre auctorē magi venerati sunt in cunabulis ⁊ de thesauris suis misticas ei munex ⁊ species obtulerunt. In auro. ℟. c. ix.

SAxa et parietes cognouerunt / q; tēpore mortis ei⁹ scissa sunt. Infernus cognouit: q; hos quos tenebat mortuos reddidit. Et tamen hūc quem deum omnia elementa insensibilia senserunt: adhuc infideliū iudeorum corda deum esse minime cognoscunt: ⁊ duriora saxis scindi ad pnitentiam nolunt / eūq; confiteri abnegant: quem elementa vt diximus / aut signis aut scissionibus deum clamant. ℟. In columbe specie spūs sanct⁹ visus est / paterna vox audita est. Hic est fili⁹ me⁹ dilectus In quo michi bene placui / ipsum audite. ℣. Celi aperti sunt super eum et vox patris audita est. Hic est. Gloria. In quo mihi. ℟. In columbe. non repetatur / nisi fiat ꝓpter aliquam representationē / vel ꝓpter diaconum qui euangeliū can-

tare dꝛbet: sed statim sequa-
tur genealogia hoc modo.
Dñs vobiscū. Et cū spū tuo
Sequentia sancti euangelij
scōm lucā. Glozia tibi dñe.

HActū est cū baptizaret̄
ois popul⁹ / et iesu ba
ptizato et ozante / apertū est
celū: et descendit spūs san-
ctus cozpozali specie sicut co
lūba in ipsum. Et vox de ce-
lo facta est: tu es filius me⁹
dilectus / in te cōplacuit mi-
chi. Et ipse iesus erat inci-
piens quasi annozū triginta
ta / vt putabat̄ filius ioseph.
Qui fuit hely. Qui fuit ma
that. Qui fuit leui. Qui fuit
melchi. Qui fuit ianne Qui
fuit ioseph Qui fuit matha
thie. Qui fuit āmos. Qui fu
it naū. Qui fuit esly. q̄ fuit
nagge. Qui fuit mathat. qui
fuit mathahie. Qui fuit se-
mei. Qui fuit ioseph. Qui
fuit iuda. Qui fuit iohanna
Qui fuit resa. Qui fuit zozo
babel. Qui fuit salathiel. q̄
fuit neri. Qui fuit melchi.
Qui fuit addi. Qui fuit cho
sam. Qui fuit helmadam.
Qui fuit her. Qui fuit iesu
Qui fuit eleezer Qui fuit io
rim. Qui fuit mathat. Qui
fuit leui. Qui fuit symeon.
Qui fuit iuda. Qui fuit io-
seph. Qui fuit iona. Qui fu
it eliachim. Qui fuit melcas
Qui fuit menna. Qui fuit
mathathie. Qui fuit nathā.
Qui fuit dauid. Qui fuit ies
se. Qui fuit obeth. Qui fuit
booz. Qui fuit salmon. Qui
fuit naasō. q̄ fuit aminadab
Qui fuit arā. Qui fuit esrō.
Qui fuit phares. Qui fuit
iude. Qui fuit iacob. Qui fu
it ysaac. Qui fuit abzahe. q̄
fuit thare. Qui fuit nacoz.
Qui fuit seruch. Qui fuit
ragau. Qui fuit phaleg. qui
fuit heber. Qui fuit sale. qui
fuit caynā. Qui fuit arpha-
xat. Qui fuit sem. Qui fuit
noe. Qui fuit lameth. Qui
fuit matusale. q̄ fuit enoch.
Qui fuit iared. Qui fuit ma
laleel. Qui fuit caynam. qui
fuit enos. Qui fuit seth. qui
fuit adam. Qui fuit dei. Je-
sus autē plenus spū sancto
regressus est ab iozdane. Se
quatur. ps. Te deū lauda. ℣.
Dēs de sabba. ℭ In lau. ān

ANte luciferū genitus /
et ante secula dñs sal-
uatoz noster hodie mūdo ap-
paruit. ps. Dñs regnauit. ā.
Mēit lumē tuū hierꝛz gl'ia
dñi sup te ozta ē / s ābulabūt

gẽtes i luie tuo al'a. ℘s. Jubilate. an. Apertis thesauris suis obtulerũt magi dño aurũ/thus/et myrrhã alleluya ℘s. Deus deus meus. ān. Maria ꝛ flumina bñdicite dño: hymnũ dicite fontes dño alleluya. ℘s. Bñdicite. ā. Tria sunt munera que obtulerũt magi dño: aurũ/thus/ꝛ myrrhã filio dei regi magno alleluya. ℘s Laudate. Capm. Surge illuminare. hyꝰ. Hostis herodes. ℣. Venit lumẽ tuũ hierusalẽ. Et gloria dñi sup te orta est alleluya. In euãge. ān. Hodie celesti sponso iuncta est ecclesia: qm̃ in iordane lauit christus eius crimia: currũt cũ muneribꝰ magi ad regales nuptias/ ꝛ ex aqua facto vino letantur cõuiue al'a. ℘ Bñdictꝰ. Oro

DEus qui hodierna die vnigenitũ tuum gentibus stella duce reuelasti: concede propicius: vt qui iam te ex fide cognouimus vsq; ad cõtemplandã speciẽ tue celsitudinis perducamur. Per eundẽ. Nulla mẽo. fiat. Ad ān Ante luciferũ. ℘s. Deꝰ in noie. ℘s Beati immaculati. ān. nõ mutatur ad psal. Quicũq; vult. ℟ Jesu christe. Ad. ij. ān. Venit lumen. ℘ Legem pone. cpm. Surge illumina re. ℟. Reges tharsis et insule munera offerẽt al'a al'a. ℣. Reges arabũ et saba dona adducent. alleluya al'a. Gloria pri. Reges. ℣ꝰ. Oẽs de saba. Oro. Deus qui hodier. Ad. vi. ān. Apertis thesauris. ℘s. Defecit. Cp.

LEua in circuitu oculos tuos et vide: oẽs isti congregati sunt venerũt tibi. ℟. Oẽs de saba venicẽt: al'a al'a. ℣ Aurũ et thus deferentes: ꝛ laudẽ dño annũciãtes. al'a al'a. Gloria pri. Oẽs de sa. ℣. Omnes gentes quascunq;. Oro. Deus qui ho. Ad. ix. ān. Tria sunt ℘s. Mirabilia. Capitulum.

OMnes de saba venicẽt/ aurũ et thus deferentes: et laudẽ dño annũciantes. ℟. Oẽs gẽtes quascũq; feciſti/ alleluya al'a. ℣. Venient et adorabũt coram te domine/ al'a al'a. Gloria pri. Oẽs gentes. ℣. Venit lumẽ tuũ. Oro. Deus qui hodier. Ad vespe. ān. Ante luciferũ.

Et cetere ad̃e de laudib⁹.ps Dixit dñs.ꝛc.capm. Surge illumnare.Ry. In columne ⁹. Celi aperti. hy⁹. Hostis herodes. ℣. Reges tharsis. In euãge.ãn. Ab oriente venerunt magi in bethleẽ adorare dominũ/ꝛ apertis thesauris suis pciosa munera obtulerũt: aurũ sicut regi magno:thus sicut deo vero: myrrhã sepulture ei⁹/alleluya.ps.Magnificat.oco. Deus q̃ hodier. Et fiat memoria de sancto edwar. tm ad vesp. nisi dñica fuerit in crastino:quia tunc fiat tantũ memo. de scõ wwillelmo; et in secũdis vespe.scti wwillelmi fiat memoria de sãcto edwardo.ãn. Justum deduxit.℣. Amauit eũ. Oratio.

OMnipotẽs sempiterne de⁹: qui beatissimũ regẽ edwardũ confessorem tuũ eternitatis gloria et honore coronasti:fac nos q̃sumus ita eũ venerari in terris vt cũ eo regnare possim⁹ in celis.Per. ¶ Depositio sancti edwardi regis.ad matu. inuitato Justus florebit.ps. Venite.ꝛc. de cõfessoribꝰ. Lectio

IN dieb⁹ illis.Cuntone rege rebus humanis exẽplo filiyscꝫ eius immatura morte pceptis: angli danico iugo quasi ab egyptiaca seruitute liberati:beatũ edwardũ in regẽ elegerũt. Quẽ cũ summo honore archiepi cãtuariẽsis et eboracẽsis cum vniuersis fere anglie epis vnxerunt et consecrauerũt. Cõfirmato vero ipsius imperio: oibusꝫ summa pace ac psperitate cõposita: pceres de successiõe solliciti/regẽ de vxore ducenda cõueniũt. Lectio

REge igitur procerum voluntati oportune ꝛ importune insistẽtiũ cõsensũ pbente:querebat virgo q̃ tanti regis digna esset complexibus. Erat inter potentes anglie quidã ptẽtissim⁹ comes Godwinus:nõ magnaꝫ opũ: sed astutie singularis:regũꝫ regni proditor. Sed sicut spina rosam genuit godwin⁹ edgidã. Godwinus vero volens animũ regis sibi arti⁹ vincire:egit per amicos regisꝫ secretarios :vt filiã regijs nuptijs copulare dignaretur. Lectio

HAutẽ qui dño suo artiori iherebãt aspectu: proditionẽ comitis quã sepe

fuerāt experti plurimū formidātes/hoc ipsum pnecessariū regi arbitrabātur. Ex vtriusq; igitur diuitijs paratur nuptiale conuiuiū: complēt pōtifices sacramentū: et in reginā puella coronat. Cōuenientibus igit in vnū rex et regina/de castitate seruanda pacisc̄untur: fit illa cōiunx mente/ non carne: ille maritus noie nō opere. Ve die lect. de epyph. Sermo beati Fulgentij epi. Lec. iiij.

NOstis charissimi fratres/quia dies iste qui nobis in honorē dñi per annos singulos celebrat: ore cunctorū fideliū epyphania venerabiliter nuncupatur. Et quia grecū probatur esse vocabulū: multis est latinis incognitū. Lectio quinta.

INde est q nomen istud oēs quidē latini dicunt sed nō oēs inueniūtur nosse quod dicunt. Proinde bonū est vt cuncti qui diem hodiernū epyphaniā nuncupant: et cur hoc dicatur ignorant: sacramētū diei huius nois interptatione cognoscāt. L. vi.

DEbet enī diei huius solēnitas a fidelib⁹ celebrari: et ideo solēnitat̄ causa nō debet ignorari. Hūc ergo diē sicut diximus/ epyphaniā vocat christiana religio. Epyphania vero interpat manifestatio. Vela de epy. super medias lec. R. Illūinare. R. Oēs de saba. R. Magi veniūt. Septima fr. de exposi. euā. S. lucā. Nemo accēdit lu. Vne. vt in cōi. R. vi

INterea rex sc̄us euo iā grauis militie sue stipē dijs parabat. Obitū suū longe ante p̄sciuit: vnde et post modicū ad patriā profecturus. Verū iā cōstructā bti petri basilicā (quā ipe renouauerat) ante obitū suū voluit dedicari. Cogitans ergo: vt solēnius posset exhiberi ipa cōsecratio: decreuit i die sanctorū innocentiū istā celebritatē cōpleri. Sed in ipsa nocte dñice natiuitat̄ febre corripit: et mox instās festiuitas vertitur in dolorē. Verūtamē trib⁹ diēb⁹ de ipso morbo triūphans/ iter epōs et pceres in cōuiuio regalia instrumēta sustinēs/ cū aliqua alacritate resedit. Lectio. ix.

ILlucescebat igit sanctorū innocētiū iocūda festiuitas / conuenientibusq; episcopis pagit̄ sacra dedica

tionis solẽnitas. Scies igitur rex/ quia appropinquauit hora eius vt transiret de hoc mũdo ad christum: iuuet suos a fletibus temperare. In ecclesia vero beati petri quã a fundamẽtis ipse construxerat/ sepulturã sibi fieri postulauit: suũq; transitũ dñici corporis et sanguinis perceptione muniuit. Totũ se demũ cõmendans deo in fide xpi/ senex & plenus dierũ migrauit e seculo. Obiit autẽ pridie nonas ianuarij: anno incarnationis dominimillesimo sexagesimo sexto regnaturus in celo cũ sctis q eũ qui viuit & regnat in secula deus. Cetera de cõi vnius cõfes. nõ põtifi. cũ oõne pro pria: et mẽo. de epp. et de dñica. Ad. i. Ve Ihesu christe. ℟ Qui apparuisti. cũ alĩa. Cetera ad horas de cõi cũ oõne proprio. Ad ves. ã. Ante luciferũ. ps Dixit dñs. cũ ceteris afinis et psal. sequẽtibus. Cetera de cõi cũ oõne Dipotẽs sempiterne. Mẽo. de epp. et de dñica. Si festũ alicuius sancti triũ lec. infra oct. euenerit: tãtũ fiat de eo memoria ad ves. et ad matu. siue sit dñica siue non. Die infra octauas

infra octauas inuitatorium Christi apparuit nobis. Venite adoremus. ps Venite. hy Ihesu pẽ vnigenitus. Una tantũ ãn. super ix. psal. ãn. Afferte. ps. Ipm. ps. Deus noster refugiũ. ps. Dẽs gentes. ps. Jubilate deo. ps. Deus iudiciũ. ps. Inclina dñe. ps Cãtate. i. ps Dñs regnauit exultet. ps Cantate. q. d Reges tharsis. Lectio pma.

QRaditũ autẽ tenemus a patribus/ q vnigenitus deus postq̃ est scõm carnẽ tẽporaliter natus: in isto die est magis veniẽtib9 manifestat9. A quibus est (oblatis muneribus) suppliciter adoratus. Vsq; ad die ordinatim. iterata dicantur ita/ q responsoriũ Reges tharsis/ vltimo loco dicatur. et ℣ Hodie in iordane/ dicatur tantũ in die. Lectio scda.

NAm quia ipse est deus qui sibi in veteri testamento primitias offerri mãdauit: idẽ deus homo natus gentiũ primitias suo cultui dedicauit. Apostolica vero testatur auctoritas q vn9 est deus qui iustificat circumcisionẽ ex fide: preputiũ q fidẽ: circũcisiõis noie iudeos/

pputij noie gentes indubitãter ostendẽs. Lectio.iij.

ISti sunt duo parietes qui ex diuerso venerũt: et in lapidẽ qui factus est in caput anguli/vnitate fidei conuenerunt. Vnus paries venit ex iudeis: alter venit ex gẽtibus. Lõge a se diuersi erant: quãdo diuersa credebãt. ps. Te deũ lau. v9. Dẽs de saba. ℣ In lauḍ. hec sola ãn. Ante luciferũ. p. Dñs regnauit. ℟c. cp̃. Surge illumina re. hy9. Hostis herodes. v Venit lumẽ. In euãge. vna de añis ititulatis infra que cõgruerit. ps. Benedictus. Dño Deus q̃ hodier. Mẽo. de sancta maria. Ad.i.ã. Venit lumẽ. Ad psal. Quicũq; vult. nõ mutatur ãn. R. Jesu christe. cũ alla v. Qui appa. Ad. iij. et ad alias horas retere añe de lau. Cp̃. R. et oratio vt in die. Ad vesp. hec sola ãn Ante luciferũ. p. Dixit dñs. ℟c. cpm. Surge illũinare. hy9 Hostis herodes. v Reges tharsis. In euãge. ãque congruerit. ps. Magnificat. Dño. ptõ. Mẽo. de sancta maria. ℣ Hec añe sequentes dicãtur super psalmos. Benedictus. et Magnificat quotidie infra oct. vel ad memoriã quãdo dicitur de alio festo. Quãdo vero expliciũ scilz. Venit iesus a galilea. igitur iñc ad matu. cum vsal. Benedicti/dicet ãn Celi apti sunt. et ad vesp. illo die sup psal. Magnificat. ã. Vox de celis. quia de euãge. sumpte sunt. z oẽs alie añe singulis diebus dicantur suo ordine. Et tamen sciendũ q̃ quãdo dicitur de dñica infra die immediate precedẽti diẽ octa. ãn Vox de celis. dicenda est suo ordine: p eo q̃ antipho. Baptizat: ipso die in vespe ris est dicenda. Antiphona.

ADmoniti magi i somnis ab angelo: per aliã viam reuersi sunt in regionem suã. ãn. Vox de celis sonuit/et vox patris audita ẽ: hic est filius meus in quo mihi cõplacuit/ipsum audite. ãn. Dẽs nationes venient a longe pr̃tates munera sua alleluya. ãn. Vidimus stellã eius in oriente: et venimus cũ muneribus adorare dñm ãn Magi viderũt stellã/obtulerũt dño aurũ thus z myrrhã. ãn. Et intrãtes domũ/inuenerũt puerũ cũ maria matre eius: et procidẽtes adora

nerũt eũ alla. ℟. Salutis nostre auctozem magi venerati sunt in cunabulis: ⁊ de thesauris suis mysticas ei munerũ species obtulerunt. ℣n Celi apti sunt sup eũ: ⁊ vox facta est de celo dicẽs: hic est filius meus dilectus/ in quo michi complacui. ℟n. Stella quã viderãt magi antecedebat eos donec venirẽt supza vbi erat puer. ℣n Videntes stellã magi gauisi sunt gaudio magno: ⁊ intrãtes domũ obtulerũt dño aurũ thus et myzrhã. ℟n. Stella ista sicut flãma chozuscat: et regẽ regũ natũ demõstrat/ magi eã viderũt: ⁊ chzisto regi munera obtulerũt. ¶ Ozdo seruit̃ supza scriptus p interia centes dies vsq; ad octauas quãdo de epypha. dicitur observetur. ¶ Itẽ alie lectiones infra octauas. Lectio. i.

POlit⁹ est in medio lapis angularis: qui ad se vtrũq; parietẽ duceret: et vno noie nũcuparet: essentq; vnum cõmunione vocabuli que fierent in vna gratia sacramenti. Lectio scda.

PEr chzistũ enim qui est pax nr̃a faciẽs vtraq; vnã: iudei et gentiles facti sunt vnũ: quibus fidei vnitas vnũ ididit nominis chzistiani vocabulũ. Ad lapidem ergo angularẽ vterq; paries venit: et verũ angulũ fidei vnitas fecit. Lectio tertia.

HOzũ duozũ parietum vnus adduct⁹ est quãdo pastozibus iudeis chzistũ natum angelus nunciauit: alter paries adduct⁹ est quãdo gentilibus magis nouũ sydus apparuit. Item infra octauas. Lectio pzima.

PRope enim erãt indei qui deũ colebant: longe erant gentes que ydolis seruiebãt. Hoc vtiq; significabant pastozes/ qui nascente chzisto pzope sunt inuenti: et magi qui sunt de lõginquis adducti. Lectio secunda

QVi tamen venientes cũ ipsi iudei nõ essent/ regẽ iudeozũ se querere pzofessi sunt: et ad ipsum adozãdũ se venisse dixerũt. Ait enim euãgelista: qz magi ab oziente venerũt hierosolymã dicentes. Vbi est qui natus est rex iudeoz ⁊ Vidimus enim stellam eius in oziente: et venimus adozare eũ. Lectio. iij

QVid est hoc dilectissimi fratres/ vt istis ma-

gi regem iudeorũ adorandũ quererent: cũ ipsi iudei non essent: Et quem regẽ: Vtiq; non herodẽ: sed christum volunt adorare regẽ nuper natum: nec adorant regem ante annos aliquot ordinatũ. ¶ Festũ translationis sancti Wilhelmi: semper in dñica proxima post diẽ epyphanie vt confusio dierũ feriatorum tollatur: placuit celebrari: tanq; duplex et principale: sed propter octauas epyphanie dicũtur in primis vesperis super psal. ãn. Ante luciferũ. et cetere sequẽtes. ps. Dixit dñs. et incipietur ad cpm. de sancto Wilh'. ℣. Ecce sacerdos. ℟. Plebs occurrit. hy9. Iste cõfessor dñi sacratus: lob. ca. ℣. Amauit eum. In euãge. ãn. Ñri patris in ministerio letas laudes dicet devotio: celi regem lactet oratio: vt iungamur eius consortio. pẽ Dñt. Dño

OMnipotens et miseri cors deus: qui gloriosi confessoris tui atq; pontificis Wilhelmi corpus in imo reconditũ dignũ sublimatione monstrasti: concede nobis translationẽ eius celebrantibus: ab hac valle miserie ad celestia regna transferri. Per. Memoria de epyphania: et de dña: et de festo triũ lectionũ si euenerit. Ad matutinas suffragiũ. Omnes deũ adoremus. Qui trãslatum iam videmus corpus nostri presulis. ps. Venite hy9. Iste confessor. In. i. nocturn. ãn. Ortus clari germinis hunc nobilitauit: et mẽtis nobilitas genus geminauit. ps. Beat9 vir. a. In agẽdis strenuus: fidus in cõmissis: ad censurã rigidus: firmus i promissis. ℣. Quare fremuerũt. ãn. Mitis in cõfortatis: in loquela rar9: in rñsis prouid9: in sensu preclar9. ps. Dñe quid multiplicati. ℣9 Amauit eum. Lectio. i.

GLoriosus antistes eboracẽsis Wilhelm9 postq; migrauit a sc'lo: multis ac magnis choruscauit miraculis Vnde ex decreto summi pontificis: fratrum assensu: catalogo sanctorũ adscriptus est. Dies etiã obit9 fuit: tota puincia eboracẽsi cũctis fidelib9 celeberrime ẽ custodit9. Verũ licet a clero et pp'lo ita gl'iosus haberet': hortame ad cumulũ gl'ie et laudis ipsius sancti deesse videbat': q' sctis

simꝰ corpus eius de quo per lapidis duriciem oleum frequentius resudabat: in ymo tenebat inclusum. ℟. Volũtatis trutina no legis cassatus. Virũ nouũ induit celitꝰ mutatus. ℣. Iuuentutis ianuas claudit cassatio: sic malum sepius boni fit occasio. Virum nouum. Lectio. ij.

QVnde ad laudis et glorie cõsummationem ipsius sancti corporis translatio a prelatis eboza. eccl'ie desiderio ardenti affectabatur. Vt vbi venit plenitudo tẽporis quo deꝰ i sui secreti sinu sanctũ suũ decreuerat sublimari uerexit i archipresulem eboza. uenerabilẽ patrem vbillelmũ qui priꝰ per multa tẽpora i eadem eccl'ia cancellarie officio fungebatur: cuiꝰ ministerio gloriosꝰ confessoris sui corporis trãslationẽ preordinauerat sꝙmari ℟. Vir ad sui gloriã redit i gloriosus. Vt vnguẽti baculum mundet melius. ℣. Lachrimarũ lauacro purgatis ꝓcionis ꝙ ferꝝ diuinitꝰ munꝰ mutionis. Vt vnguẽti. ℟. ij.

ANno igitur ab incarnatiõe dñi millesimo ducentesimo octogesimo tertio: et prefati patris vbilli anno tertio: nobili viro anthonio Beck electo ad regimen epyscopatus dunelmẽsis/ cũ esset electio eiꝰ ꝙ firmata: archiepyscopus i electus eodẽ spiritu ispiratꝰ/ ad hoc vota sua vnanimiter direxerunt: vt translatio sancti vbillelmi i cõsecratio ipsius electi eodẽ die celebrarẽtur. Firmato ita ꝓposito/ inuitantꝰ illustris rex anglie Edwardus: ac serenissima regina elianoza/ necnõ i magnates anglie tã persone ecclesiastice ꝙ seculares: vt tãte solẽnitati interessent. ℟. Laceratum ecrulem morsibꝰ malignis. Nec faux frangit odij/ nec liuoris ignis. ℣. Clus. Probat hunc exilium sicut hyems laurũ: in fornace ponitur purũ erit aurũ. Net. Gl'ia. Nec. ℣ In. ij. noct. ãn Ne sanconem dalida faciat perire/ hic carnẽ spiritui cogit obedire. ℣. Cũ inuocarem ãn. Agrum mentis seminat semẽtis virtutũ i mundicias spernit velut lutũ. ℣. Verba. ãn. Ne recentes flosculi virtutũ marcescãt/ hos scripture riuulis irrigat/ vt crescãt. ℣. Dñe dñs noster.

lapide z inferiozi cozpozam et quasi dentibus mozdicatam. Ancens vero predictus seruiens se a tanto periculo liberatum/ deo omnipotēti et sācto vbillelmo grās egit. ℣. Unguum chrisl⁹ oleo tam large liniuit. ℟. Quod adhuc i moztuo oleū fons viuit. ℣⁹. Ut sit nomen psulis oleū effusum cozpus fundit oleū ad egrozum. Dñe. Lūd. ir

Ode vero die circa horam primā conuenientibus ad ecclesiam prelatis presentibus etiam rege z regina ac maxima comitiua comitum/ et baronum propositio prius verbo dei per venerabilem vbillelmum tunc tempozis archiepyscopum rex ipse vnacum epyscopis qui aderant capsam in qua sancte reliquie erāt cū summa deuotione in humeris suis circa vnam partem chori ad locum vbi nūc cozpus sancti requiescit baiulabant Sic igitur sancti vbillelmi cozpus cum solēnitate qua decuit ab inno in altum/ a cō muni loco in choz um venerabiliter est translatū ad laudem domini nostri ihesu xpi. ℣. Adit sancti tumulū laneguidozū cetus. Et qui plangens venerat plaudens redit letus. ℟. Pzesulis antidotū pzesens est egenis quo deuotos liberat plurimus a penis. Et qui plā. Gl'ia. Et qui plā. ℣. Te deum. ℟. Ozs pzo nobis. ℣ In laudib⁹ ā.

Laudi recti redeunt: curoz effugatur epilēsis pallio sanitas datur. ps Dñs regñ. ān. Purgantur vdzopici/ laudes fantur muti /dāt paraliticis suis mēbzis vti. ℣. Jubilate. ā. Lepze tergit maculas/ mēbza dat castratis/ lumen dat pluribus sine luce natis. ps. Deus deus meus. ān. Rapiunt a pugile lex et hostis lumen qō per sanctum reparat cecocoli numen. ℣. Benedā. ā. Ab abysli faucibus biduo submersum mater natū recipit a mozte reuersum. ps. Laudate. cp. Benedictionē. ℣⁹. Jesu redemptoz. ℟⁹. Justus ger. ān. euange. ān. O vbillelme pastoz bone cleri pater z patrone mūdi nobis in agone confer opem z deponebite sozdes et cozone celestis da gaudia. ℟. Ñd⁹. Dēo vtē. Ad hoc ā. de laud. ā. de cōi cū oz. Dñe. Ad vesp.

ij

ān. Ante luciferum. ℣ cetere añe lequẽtes cum psal. de natiuitate. Lañm. Benedicti nem. ℣. Adit sancti. hymn⁹ Jesu redẽptor. ℣. Amauit. In euangelio. ān. Jesu nostra fiducia/ honor noster/ ℣ gloria amatorū⁹/ leticia vita veritas ℣ via tuoꝝ/ pax ℣ patera tua nos clementia vvillelmi per suffragia/ de mundi miseria/ transfer ad celestia. ps. Magnificat. oꝝ. Omnipotens ℣ misericors.

¶ Si autem istud festum et oct. occurrerint ī dominica. anticipetur seruitium octa. et fiat die sabbati cum. ix. lc, et cum expositione euãgel'.

Audit iohannes iesum venientem. et cum eidem ãis que ponuntur in octa. et fiat de festo sancti vvillelmi in dominica sc̃m modū ꝓordinatum: et tunc dicant ãe super psal. feriales in ꝑmis vel ã.

IN vvillelmi laudibus laret clerus ioca: sit in hymnis canticis concio cauora. ān. Dū patris hodie/ corpus est translatum: quod in imo fuerit in alto locatū. ān. Quondam thesaurari⁹/ ista thesaurus cleri ℣ dedit opes meditꝝ/ nunc dat opa meti. ān. Celum solū sitiens gazas christi miles: ne scandentem retrahant/ calcat vt res viles. ān. Ne doctrina solidum cibum dat prouectis/ et lactis dulcedinem miscet imperfectis. Nec fiat aliqua mentio de inceps de octa. nisi memoria tantū cū. ān. Fontes aquarum. ℣ Reges tharsis. Dño. Deꝰ cuius vnige. et dicãtur ℣ sticuli sine all'a. De confessoribus / tantum fiat memoria in ꝓmis vesperis et matuti. illo anno.

¶ Si festuz epyphanie alia die ꝙ sabbato: dñica vel die lune euenerit/ dicat de officio dñicali die lune ifra octauas: cū tribus lectionibus de expositione euange. Venit iesus. ℣ aīs sumptis de euãgel'. illo vt̃s notatur. Si vo huiusmodi festum die sabbati/ vel dñica cõtigerit: fiat de officio dñicali die martis Si autē die lune euenerit: dicetur de officio dñicali die mercurij cū euãgel'. et ãis vt supza. Secūdum matheum.

IN illo tempoze. Venit iesus a galilea in iozdanem ad iohannē: vt baptizaretur ab eo. Et rel'. Omelia venerabilis bede pbi. lc. i.

VEnit filius dei baptizari ab homine nō an gria necessitate abluendi alicuius sui peccati: qui peccatum non fecit vllum/ nec inuētus est dolus in ore eius: sed pia dispensatione abluēdi omnis nostri contagionē peccati: qui in multis offendimus omnes. Lectio sēda.

ET si dixerimus qz peccatū non habem⁹: nos ipsos seducimus: et veritas in nobis non est. Venit baptizari in aquis ipsarū cōditor aquarū. Ut nobis qui in iniq̄tatibus cōcepti/ et in delictis generati sumus: secūde natiuitatis (que p aquā z spiritū celebzatur) appetendū insinuaret mysteriū. ℟. iij.

SEquitur. Johānes autē prohibebat eū dicēs Ego a te debeo baptizari: et tu venis ad me? Expauit illū ad se venisse vt baptizaretur aqua/ cui nulla inerat q̄ baptismo tergeretur culpa: immo qui p sui gratiā spūs cunctā credentibus tolleret culpā. ¶ In oct. epyphanie ad vesp. ān. Ante luciferū. Et cetere añe sequētes. ps. Dixit dñs. ꝛc. ℣pm. Surge illuminare. ℟. non dicitur, hy⁹ Hostis herodes. ℟⁹. Reges tharsis. In cuāge. ā. Baptizat miles regē: seruus dominum suū iohannes saluatorē aqua iordanis stupuit/ columba protestabatur: paterna vox audita est: hic est filiꝰ meus. ps. Magnificat. Dō

DEus cuius vnigenit⁹ in substātia nostre carnis apparuit/ presta quesumus: vt per eū quē similē nobis foris agnouimus: intus reformari mereamur. Qui tecū. Memoria de sanctis hylario et remigio: nisi octaue anticipētur. ān. Fulgebunt iu. ℟⁹ Sacerdotes tui. Dō vt in cōi plurimorū confessorū. Memoria de sancta maria. Ad matutinas inuitatorium. Christus apparuit. ps. Venite exultem⁹. hy⁹ A patre vni. In. i. nocť. ā. Afferte ps. Ipm. ā. Fluui⁹. ps. De⁹ nr̄ refugiū. ān. Psallite deo ps. Dēs gentes. ℟⁹ Reges tharsis, Sermo beati maximi episcopi. Lectio prima.

QVomplura nobis fratres atq̄ diuersa festiuitas hui⁹ diei salutariū mysteriorū sacramenta multiplicat. Nam sicut posteritati sue fidelis mandauit anti

quitas. Hodie saluator humani generis celestib⁹ ostensus indicijs a chaldeis est adoratus. ℟. Illuminare. Ve. ij.

HOdie christus beati iohānis ministerio fluēta iordanis bñdictione p̄pria baptismatis cōsecrauit. Hodie etiā inuitatus ad nuptias/ diuinitatis sue potentiā manifestās: aquas inquā vtit in vinū/ id est ās sctificauit i baptismo/ nobilitauit i nuptijs. ℟. Dēs de sa. V. ij.

TRia quidē hec fratres vnius diei mysteria recensemusque p vnū dñm dignatio trinitatis impleuit. Nec ren aliquādo in operatione virtutū abesse sibi vnitas potest aut vnq̄ separari ab inuicē poterit quod deitate est indiuisum. ℟. Reges tharsis. In. ij. no. ā. Dis terrās. Jubilate deo. ā. Reges tharsis. ps. Deus iudiciū. ān. Dēs gentes. p. Jncli na dñe. ℣. Exultēt iusti. We die lec. de confes. Lectio. iiij.

SVblimiū igitur virorū christi hylariū atq̄ remigiū: quos se patronos ecclesia gratulatur habere magnificos: solenni deuotione festa celebramus. Quilicet diuersis regnorū partibus & tēporibus multipliciter florerent in terris/ pari tamen deuotione laborabant christo imaculati assistere: ecclesiā regere atq̄ protegere. ℟. Justi sunt viri sancti. ℣. Sancti per fidem. Lectio quinta.

IGitur beatus p̄sul remigius puellā a demone captā sanabat: & cui⁹ os dyabolus se fatebat nō posse exp̄lli/ nisi soli⁹ remigij/ oronib⁹. Quā etiā sicut prius ab insana mēte liberauit sic etiā post modicū a morte resuscitauit. ℟. Fulgebunt iusti. ℣. Justi imper. Lec. vi.

SVmmus et p̄clarus iste hilarius duodenis clarissimis voluminib⁹ ōs hereticorū errores extinxit/ et p̄ veritate quā p̄dicabat/ plurima aduersa iuste sustinebat: etiā exiliū innocens tolerabat: vbi et defuncto p̄cibus vitā dedisse legitur. Digne etenim patres isti apostolici hylarius et remigius recepti sunt iter angelos: quia vita eorū immunis extitit inter pctōres. Quorū p̄cibus diuina nos custodiat misericordia: et ad illa perducat gaudia q̄ nesciunt

finire p̄ secula. ℟. Sint lū-
bi vestri. ℣. Vigilate ergo.
Quādo octa. epy. anticipen
tur: tunc versiculus Dēs de
saba venient Lectio quarta

DEniq̄ cū baptizaret̄
saluator: et se nō deel
se vnigenito pater i voce p̄-
didit: spūs in columba. Nō
ergo miremur fratres qui-
bus i fide est trinitas si tria
vnū nobis diē mysteria con
secrarūt: hodie itaq̄ vt dixi
mus magus per stellā repe-
rit: quod iudeus noluit, cre-
dere p̄ prophetas: hodie gen
tilitas edocta de celo: redem
ptorē mundi inquirit vt re-
gem: muneratur vt forte
adorat vt deum. Et q̄ recte
charissimi i testimoniū noue
natiuitatis/ noua terris stel
la resplēduit. Lectio quinta.

QVa stella resplēduit
cuius vtiq̄ iudeorum
gens perfida/ nec radiū oc-
cultare potuit/ nec abscōdere
veritatē. Neq̄ eni vlla iam
per os poterat locū habere
maligne interp̄tationis ob-
scuritas: vbi celū ipsum vni
uersorū oculis sydereo lumi
ne credēdo fulgebat. Le. vi.

ET quam hoc mirabile
quod exiguus stelle ra
dius stupentia alienigenar̄
corda permouit cum illū iu-
daicū populū: cui mare diui
sum/ cui p̄bitū manna de nu
bibus/ nec ignea potuerit et
ipsa de celo micās colūna cō
uertere. Sed iam ad xp̄i ba-
ptismū p̄roperemus. Venit
igitur iesus in iordanem: vt
baptizaretur a iohāne. Cui
ait iohannes/ ego a te debeo
baptizari: quia michi est ex
paterna p̄uaricatione cor
ruptio: et tibi i paterna ma-
iestate cōmunio In. vij. noc.
ān. Adorate dñm. ps. Cāta-
te. ā. Adorate deū. ps. Dñs
regn̄. exul. ān. Notum fecit
dñs alleluya. ps. Cantate. ℣. Dēs
gen. Secundū Iohannem.

IN illo tpe. Vidit iohan
nes iesum venientē ad se
et ait. Ecce agnus dei: ecce q̄
tollit peccata mundi. Et re-
liqua. Omelia venerabilis
bede p̄sbyteri. Lectio. vij

ECce inquit iohannes:
agn9 dei: ecce innocēs
ab omni p̄cō imunis: vt po
te cuius os quidē de ossibus
adam et caro de carne adam:
sed nullam de carne pecca-
trice traxit maculā culpe. ℟.
Videntes stellā Lectio. vij.

Ecce qui tollit peccata mundi/ecce qui iustus iter peccatores/mitis inter impios:hoc est quasi agnus inter lupos apparens/etiã pctores et impios iustificandi habet potestatẽ. ℟. Tria sunt munera. Lectio nona.

Quomodo autẽ peccata mũdi tollat/vel peccatores iustificet/iohannes apostolus testatur dicens: qui dilexit nos et lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo. Christus autẽ (fratres) lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo: nõ solum quando sanguinẽ suũ dedit in cruce pro nobis/vel quando vnusq; q; nostrũ mysterio passionis illi⁹ baptismo aq̃ ablutus est: sed quotidie lauat nos sanguine suo/cum eiusdem beate passionis memoria ad altare replicatur. ℟. In colũbe. ps. Te deum laudamus. ℣. Omnes de saba venient. In laudib⁹. ãn.

Veterẽ hominẽ renouãs saluator venit ad baptismũ vt naturã que corrupta est per aquã recuperaret incorruptibili veste circũamictãs nos. ℣. Dñs regnauit. ãn. Te qui in spiritu et igne purificas humana contagia deũ et redemptorẽ omnes glorificamus. ps. Jubilate. ãn. Baptista cõtremuit et non audet tangere sanctũ dei verticẽ/sed clamat cum tremore: sanctifica me salus tor. ps. Deus deus meus. ã. Caput drachonis saluator contriuit in iordanis flumine: ab eius potestate oẽs eripuit. ps. Benedicite. ãn. Magnũ mysteriũ declaratur hodie: q; creator omniũ in iordane expurgat nostra facinora. ps. Laudate. Capl'm.

Domine deus me⁹ honorificabo te: laudem tribuã nomini tuo qui facis mirabiles res: consiliũ tuũ antiquũ verũ erat. Hy⁹. Hostis herodes. ℣. Venit lumẽ In euange. ã. Precursor iohannes exultat cum iordane: baptizato dño facta est orbis terrarũ exultatio/facta est nostrorũ peccatorũ remissio: sanctificans aquas ipsi oẽs clamemus/miserere nobis. ps Benedictus. Oratio Deus cuius vnige. Mẽo. de sanctis confes. ãn. Sint lũbi. ℣. Sacerdotes tui. Oratio. Deus qui nos. Memoria de sancta maria. Ad p̃mã

ãn. Aqua cõburit peccatũ ho die apparens liberatoꝛ/ ⁊ ro tat omnẽ mundũ diuinita tis opeꝝ ps. Deus in nomie. non mutet ãn. ad psal. Qui cũq; vult. Ad. iij. ã. Pater de celis filiũ testificatur et spi ritus sancti ꝓlentia adue nit vnũ edcens qui baptiza tur chꝛistus. ps. Legẽ pone. Capꝛa/ ℞ia/ ⁊ versiculi/ ad horas sicut i die epyphanie: cũ oꝛatione Deus cuiꝰ vni ge. Ad. vi. ãn. Baptizat chꝛi stus et sanctificatur oĩs mũ dus: et tribuit nobis remis sionẽ peccatoꝛũ: aqua ⁊ spũ oẽs purificamur. ps. Defe cit. Ad. ix. ãn. Peccati aculeꝰ conteꝛitur hodie baptizato dño: et nobis donata est re generatio. ꝑ. Mirabilia. Ad bes. ãn. Ueterẽ hominẽ. ⁊ ce tere añe de laudi. ps. Dixit dñs. ãc. Cõm. Dñe deus me us. Hyꝰ. Hostis herodes. ỽ Reges tharsis. In euãg. ã. Fontes aquarũ sanctificati sunt chꝛisto apparẽte in glo ria oꝛbi terraꝝ: haurite aq̃s de fonte saluatoꝛis: sancti ficauit enim nunc oẽm crea turã chꝛistus deus noster. ps Magnificat. Oꝛatio. Deus cuius vnigeni. Memoꝛia de sancta maria: et de sancto fe lice pꝛesbytero et confes. ãn Justum deduxit. ỽ Amauit eũ. Oꝛatio. Concede q̃s oĩp tens deus: vt ad meloꝛẽ vitã Ad cõple. vt supꝛa/ nisi i sab bato euenerint octa. Si ve ro octa. iste in sabbato euene rint. vespere dicaꝫ die sab bati de dñica cũ. ã. Benedi ctus. ⁊c. ꝓpter inceptionẽ hystoꝛie: et memoꝛia fiat de octa. cum ãn. Fontes aquaꝝ ỽ. Reges tharsis. sine alla. Oꝛatio. Deus cuius vnige. Deinde de sancta maria: et de sancto felice: ⁊ incipiatur hystoꝛia Domine ne in ira. Ad comple. ãn. Miserere. ⁊c sicut inferius in sabbato an te hystoꝛiã Domine ne in ira oꝛdinatum est. De memo ꝛijs quotidianis patet.

In ꝓfestis vero dieb⁹ ab octa. epyphanie vsq; ad ꝓximã dñicã quadꝛagesi me repetãtur suffragia quo tidiana vꝫ delicet de sctã ma ria cũ ãn. Admirabile. ãn. Quando natus es. ãn. Ru bum quẽ. ãn. Germinauit. ã Ecce maria. oꝛdinatim ite rari. ỽ Post partũ. Oꝛatio. Deus qui saluti. vsq; ad pu rificationẽ: et post purifica.

ad matuti. cũ ãn. Beata mater. ỹ. Post partũ. Oro. Cõcede nos famulos. ℟ ad vel. ãn. Sancta dei genitrix. ỹ. Post partũ. Oratio. Omps. necnõ. de apostolis: de sancto vvillel. de reliquijs: de sãctis confes. iohãne/ vvilfrido et cuthberto: de oibus sanctis: pro pace/ sicut infra notatur ante psalteriũ. Et agẽda mortuorũ frequentẽtur. De cruce aũt nulla fiat mẽoria his diebꝰ sicut nec in dñicis: vel alijs huius tẽporis diebus ad processionẽ de trinitate. ¶ Rubrica post octa. epyphanie de dominicis in ferijs faciẽdis isto tempore.

QUotandũ vero ꝙ si oct. epy. in do. euenerint/ siue in feria secunda aut tercia/ et tempus ita breue fuerit ꝙ vsq; ad septuagesimã non interfit nisi vna dñica: tunc in crastino oct. ferialis nocturnus dicatur: et expositio. Cum factus esset iesus annorũ duodecim. ad matu. legatur cũ Rijs eiusdẽ ferie non de hystoria. Dñe ne in ira. quia omnia Ria tam ferialia ꝙ dñicalia de psal. sũt sumpta: et cũ inuita. et hym. ferialibus. Quãdo dñica fit in secũda feria. ℣. Quã magna. ℟. Benedicã ℣. Delectare. Eo dẽ autẽ modo fiat quãdocũq; fit dñica in feria inter octa. epyphanie. et. lxx. scz cũ ãnis super nocturnũ: ℟ Rijs ferialibus: dicanꝫ etiã super lauꝺ. ãne feriales aut dñicales super psal. Benedictus. ℓ. Filiquid fecisti. Ora Vota quesumꝰ dñe. Per dõ. Memoria de sancto felice: ℟ suffragia ꝙ sueta nisi de cruce: vt dictũ est. Et sciendũ est ꝙ si aliqua dñica sequẽs primã dñicã fiat ferialiter inter octa. epyphanie et. lxx. tunc in ferialibus vesperis precedentibus dicetur oratio de dñica precedẽti non illa que sequetur in crastino ad expositionẽ. Et siue de ꝓma dñica siue de alia debeat dici ferialiter in crastino. ix. ℓc. in secundis vesperis huius festi ix. lec. nulla faciendae est memoria de dñica: et eodẽ modo de dñicis ferialiter dicendis ab hystoria. Deus omnis. vsq; ad aduentũ domini.

¶ Quot dominice fiãt inter octauas epyphanie et. lxx.

SEcundum quantitatẽ vero tẽporis prouideatur ꝙ inter octa. epyphanie

et.lxx.quinq; dñice dicãtur vel tres ad minus etiã in diebus ferialib⁹ si opus fuerit modo quo ꝓdictũ est: quia si nulla dñica inter octa.epy phanie et.lxx.euenerit: tunc de necessitate opoꝛtet ꝙ ille tres dñice ꝓdicte ī medijs ferijs dicãtur: ⁊ foꝛte aliquã illarũ in quintã feriam vel sextã fieri opoꝛtebit: cũ rñ soꝛijs feriã contingẽtibus: et de festis triũ lec. sanctoꝛũ illis diebus accidẽtibus / nichil fiat nisi mẽo.tm̃: nec videatur incõueniẽs si aliqua ꝑdictarũ triũ dñicarũ dicat in.v.feria.vel.vi. licet sit cõtra sedulã alias scriptã Nec moueat quẽq; si tunc nõ dicãtur Ꝛeia de hystoꝛia. Dñe ne in ira. ⁊c. cũ sint de psalmis sicut illa de feria. Si veꝛo ꝓlixũ fuerit tẽpus inter epy.et.lxx.ita ꝙ in dieb⁹ dñicis et alijs ferijs vacãtibus / possint oẽs dñice ꝯgrue celebꝛari: nõ dicatur de dñica in crastino oct.ꝑdictarũ: sed de sctõ felice: et singulis ferijs de singulis festis sctoꝛũ exceptis.iij.ferijs.sez.iij.v. ⁊ sabbato qñ fit cõmemoꝛatio de sctõ vbil.de apl'is: ⁊ de dñia: si fieri poterit cõpetenter. Si veꝛo festũ sanctoꝛ fabiani ⁊ sebastiani in dñica contigerit: et tẽpus fuerit ꝓlixũ: ⁊ plures vel vna ex dieb⁹ dñicis ante.lxx.a festo.ix.lec.vacauerit: ita ꝙ aliquo die dñico possit celebꝛari de officio dñicali: tunc dicetur de martyꝛib⁹ suo die / et de alijs dñicis oꝛdinetur dñicaliter seu ferialiter dicendũ ꝓout cõgruentius fieri poterit. Nõ si nulla alia dñica a festo vacauerit: in ipso die fit de officio dñicali: et ꝓcoccupetur festum: et fiet die sabbati ꝑcedenti. Festũ veꝛo agnetis ⁊ vincẽtij festũ / etiã si in dñica contigerint quacũq; ante lxx.semp suis locis celebꝛẽtur: siue tẽpus fuerit ꝓlixũ / siue bꝛeue. Ratio est / quia si festũ agnetis / siue festũ vincentij in dñica cõtigerit: poterit plene dici de officio dñicali in dñica ꝓcedenti. Si veꝛo inter octa.epyphanie ⁊ lxx.tempus abundet: dñicalia officia suis locis dicant: et de reliquis post tria officia dicta repetatur officium. Adoꝛate. Cũ collectis epistolis ⁊ euãgelijs in missali denotatis. ¶ De medijs lectionibus quando fiet in dñica.

HOc autem per totū annum sit generale q̄ in omni dñica quādo incipitur hystoria/nunq̄ erunt medie lectiones de festo triū lectionū. Alijs vero dñicis quādo cantatur de dñica/et non incipitur hystoria: medie lectiones erūt de sanctis si de eis proprie lectiones habeātur. Et quādocūq̄ occurit festū alicuius sancti triū lectionū/si de eo dici nō possit/fiat de eo memoria ad vespe. et ad matu. p̄terq̄ in cena dñi: et a die illo vsq̄ ad diem sabbati in septimana pasche: ꝛ p̄ter in die penthe. cū sex diebus sequentibus: et festo ascensionis et corporis x̄pi.

¶ De festo nouem lectionū ad aliud sequente.

ET notandū q̄ si in crastino nouē l'c. aliud' sequatur festū. ix. lec. in secundis vespe. p̄rioris festi in quibus āe de lau. p̄prie vel cōes dicūtur sup psal. incipiet ad cp̄. de scdo: ꝛ finiet̄ur vesp. de eodē ꝛ sequat mēo. de p̄mo: nisi p̄rimū fuerit duplex festū: q̄ tūc habebit plene vltimas vespe. suas/ et fiet tātū mēo. de festo sequēti. Eodē modo vt p̄ri fiat de dñica si sequatur festū. ix. l'c. excepto q̄ si oc. assumptionis vel nati. in sab. euenerint: tunc eni vltime vesp. erunt de octa. vt ibi notat: et excepto q̄ si incipiat aliqua hystoria p̄cipua/non dicātur āe de lauds. cuius festū p̄cesserit sup psal. sed āe. Benedictus ꝛ nisi sit tale festū quod nō habuit p̄rimas vesp. p̄pter festū duplex q̄d p̄cesserit i feria sexta: tūc eni in sabbato. erunt vesp. de sctō: et mēo. de hysto. Deo. Siquidē. ā. Adonay. non dicūtur p̄cipue: quia dependent. ā. Si bona. vnde p̄roptereas nō omittit quin ad vesp. in earū inceptione dicētur āe de laudi. festiui. ix. lect. in sabbato p̄cedēti tamen in inceptione illarū non fient medie lec. Alie autem oēs quasi p̄cipue sunt.

¶ Itē si duplex festū sequatur aliud duplex: incipiet de eo ad cp̄m in. ij. vesp. vt p̄rius dictū est de festo simplici. ix. lec. exceptis festis duplicib⁹ infra octa. nati. et festis epy phanie/ascēsiōis dñi: ꝛ corporis x̄pi: q̄ tria festa habebunt plene vtras q̄ vesp. suas licet aliud festum duplex p̄cedat vel sequatur.

ORdo officior dñicaliū inter oc.epyphie.ꝛ lxx.

℔ Dñica.i.lxx.15.kal's.
Littera dñicalis. D
Fyl'r 1 19 kl'.
Fyl'r 2 18 kl'. Febzua.
Fyl'r 3 17 kl'
Dñica.i.lxx.14.vel15.kl'. febzu. Lr̃a dñical'. E. vel F

℔ Tres dñice dicanť in diebus kl'.superius designatis.

℔ Dñica.i.lxx.12.kl'.febr̃.
Lr̃a dñicalis. G
Do. 1 19 kl'.
Fyl'r 2 18 kl'. Febzua.
Fyl'r 3 16 kl'.

℔ Dñica.i.lxx.11.kl's.febr̃.
Lr̃a dñicalis. A
Do. 1 18 kl'.
Fyl'r 2 17 kl'. Febzua.
Fyl'r 3 15 kl'.

℔ Dñica.i.lxx.10.kl's.febr̃.
Lr̃a dñicalis. B
Do. 1 17 kl'
Fyl'r 2 16 kl'. Febzua.
Fyl'r 3 14 kl'.

℔ Dñica.i.lxx.9.kal'.febr̃.
Lr̃a dñicalis. C
Do. 1 16 kl'.
Fyl'r 2 16 kl'. Febzua.
Fyl'r 3 14 kl'.

℔ Dñica.i.lxx.8.kl'.febzua.
Lr̃a dñicalis. D
Fyl'r 1 19 kl'.
Do. 2 15 kl'. Febzua.
Fyl'r 3 14 kl'.

℔ Dñica.i.lxx.7.kl'.febzu.
Lr̃a dñicalis. E
Fyl'r 1 19 kl'.
Fyl'r 2 18 kl'. Febzua.
Do. 3 14 kl'.

℔ Dñica.i.lxx.6.kl'.febzu.
Lr̃a dñicalis. F
Fyl'r 1 19 kl'
Fyl'r 2 18 kl'. Febzua.
Fyl'r 3 17 kl'.
Do. 4 13 kl'.
Fyl'r 5 10 kl'. febr̃.ꝛ poc cuper̃ fest.fabiāi ꝛ sebastiāi.

℔ Dñica.i.lxx.5.kalē.febr̃.
Lr̃a dñicalis. G
Do. 1 19 kal.
Fyl'r 2 18 kal.
Fyl'r 3 16 kal. Febzua.
Fyl'r 4 10 kal.
Fyl'r 5 9 kal.

℔ Dñica.i.lxx.4.kal.febr̃.
Lr̃a dñicalis. A
Do. 1 18 kal.
Fyl'r 2 17 kal.
Fyl'r 3 15 kal. Febzua.
Fyl'r 4 10 kal.
Fyl'r 5 9 kal.

℔ Dñica.i.lxx.3.kal.febzu.
Lr̃a dñicalis. B
Do. 1 17 kal.
Fyl'r 2 16 kal.
Fyl'r 3 14 kal. Febzua.
Do. 4 10 kal.
Fyl'r 5 7 kal.

¶ Dñica.i.lxx.2.kal.febzu. L
Lẽa dñicalis.
Do. 1 16 kl'.
Fyl̃ 2 15 kl'.
Fyl̃ 3 14 kl'. Febzua.
Do. 4 9 kl'
Fyl̃ 5 6 kl'.

¶ Dñica.i.lxx.kalen.febr. D
Lẽa dñicalis.
Fyl'r 1 19 kl'.
Do. 2 15 kl'.
Fyl'r 3 14 kl'. Febzua.
Fyl'r 4 7 kl'.
Fyl̃. 5 6 kl'.

¶ Dñica.i.lxx.4.no.febr. E
Lẽa dñicalis.
Fyl̃ 1 18 kl'.
Do. 2 14 kl'.
Do. 3 7 kl'. Febzua.
Fyl̃ 4 4 kl'.
Fyl̃ 5 4 kl'

¶ Dñica.i.lxx.3.no.febzu. F
Lẽa dñicalis.
Fyl̃ 1 19 kl'.
Fyl̃ 2 10 kl'.
Do. 5 6 kl'. Febzua.
Fyl̃ 4 4 kl'
Fyl̃ 5 3 kl'.

¶ Dñica.i.lxx.2.no.febzu. G
Lẽa dñicalis.
Do. 1 19 kl'
Fyl̃ 2 9 kl'
Do. 3 5 kl'. Febzua.
Fyl̃ 4 4 kl'.
Fyl̃ 5 2 kl'

¶ Dñica.i.lxx.nonis.febr. A
Lẽa dñicalis.
Do. 1 18 kl' Febzua.
Fyl̃ 2 15 kl'.
Do. 3 14 kl'. Febzua.
Fyl̃ 4 3 kl'.
Fyl̃ 5 2 kl'

¶ Dñica.i.lxx.8.id9.febr. B
Lẽa dñicalis.
Do. 1 17 kl'
Do. 2 10 kl'
Fyl̃ 3 9 kl'. Febzua.
Do. 4 3 kl'
Fyl̃ 5 2 kl'.

¶ Dñica.i.lxx.7.idus febr. C
Lẽa dñicalis.
Do. 1 16 kl'.
Fyl̃ 2 15 kl'.
Do. 3 9 kl'. Febzua.
Fyl̃ 4 6 kl'
Do. 5 2 kl'.

¶ Dñica.i.lxx.6.idus febr. D
Lẽa dñicalis.
Do. 1 15 kl'.
Fer. 2 14 kl'. Febzua.
Fyl̃ 3 7 kl'.
Do. 4 kal.
Fyl̃ 5 2 no.

¶ Dñica.i.lxx.5.idus febr. E
Lẽa dñicalis.
Do. 1 14 kal.
Do. 2 7 kl'.
Fyl̃ 3 6 kal. Febzua.
Fyl̃ 4 4 kal.
Fyl̃ 5 2 no.

¶ Dñica.i.lxx.4.idus febr.
Lra dñicalis. F
Fyli 1 19 kal. Februa.
Fyli 2 10 kal. Februa.
Do 3 6 kal.
Fyli 4 4 kal. Februa.
Do. 5 3 no.
¶ Do.i.lxx.3.idus februa.
Littera dñicalis. G
Do. 1 19 kl'.
Fyli 2 10 kal.
Do. 3 4 in dñi- Febru.
cis sequentibus
Fyli 5 7 idus
¶ Dñica.i.lxx.3.id9 febru.
Lra dñicalis. A
Do. 1 18 kal.
Fyli 2 10 kal.
Do. 3 4 kl' Februa.
Fyli 4 2 kl'.
Fyli 5 9 idus.
¶ Dñica.i.lxx.idibus febr.
Lra dñicalis. B
Do. 1 17 kl'.
Do. 2 3 4 in dñi- Febr.
cis sequentibus.
Fyli 5 7 kl'.
Dñica.i.lxx.16.kl'. Martij.
Lra dñicalis. C
Do. 1 16 kl'.
Do. 2 3 4 in dñi- febr.
cis sequentibus.
Fyli 3 9 idus.
Dñica.i.lxx.15.kal'. Martij.
Lra dñicalis. D
Fyli 1 15 kl'.
Do. 2 kl'
Do. 3 6 idus Februa.
Fyli 4 5 idus.
Fyli 5 3 idus
Dñica.i.lxx.14.kl'. Martij.
Lra dñicalis. E
Do. 1 14 kl'.
Do. 2 7 kl'.
Fyli 3 4 kl'. Februa.
Do. 4 5 idus
Do. 5 2 idus.
¶ Do.i.lxx.13.kal'. Martij.
Lra dñicalis. F
Do. 1 16 kl'.
Do. 2 3 in dñi- Februa.
cis sequentibus.
Fyli. 4 3 idus.
Fyli 5 Idibus.
¶ Do.i.lxx.12.kal'. Martij.
Lra dñicalis. G
Do. 1 19 kl'.
Do. 2 5 kl'.
Do. 3 4 in dñi- Februa.
cis sequentibus.
Fyli 5 2 idus.
¶ Do.i.lxx.11.kal'. Martij.
Lra dñicalis. A
Do. 1 18 kl'.
Do. 2 4 kl'.
Fyli 3 6 idus Februa.
Do. 4 2 idus
Fyli 5 Idibus.
¶ Do.i.lxx.10.kal'. Martij.
Lra dñicalis. B

Do. 1 17 kl'.
Do. 2 3 4 ꝛ 5 in Febzua.
dñicis sequentibus.
℣ Do. 1. lxx. 9. kl'. Martij.
Lra dñicalis ℒ
Do. 2 16 kl'.
Do. 2 3 ꝛ 5 in Febzua.

℣ Sciendum est autem: ꝙ tempoze ꝓscripto nō est necesse plusq; tria officia dicere/nisi plixitate tēpozis exigente cū plures fuerint dominice vacantes.

1 A ℣ Dñica. i. post oct. epy. Dñe ne in ira memo. de dña/et de scto. Ad missam seqn. Celeste ozganū pzeka. Quia pericar nati. Fer. ij. de dñica. ij. cū Re. ker. memo. de dña/et de sancto Marcello [illegible] mar. Fer. iij. de sancto Anthonio confesso. mēo. de dña. Fe. iiij. de dñica. iij. cū Re. keri. mēo. de dña/ꝛ de sancta pzisca vgine ꝛ mar. Fe. v. de dña. mēo. de mar. Fe. vi. de mar. Fabiano ꝛ sebastiano. me. de dña. Ad vesp. ā. de laud. cū pis ker. Cp. ꝛ c. de scta Agnete. mēo. de mar. ꝛ de dña. Sab. de sancta agnete. me. de dña. ꝛ claudet alla. ad vesp. ān. Bñ et cete. et tantum memozia de sancta agnete et de domina.

2 A ℣ Dñica. i. post epy. Dñe ne in ira. Fer. ij. de dñica. ij. cum Re. ker. Fer. iii. de sancto Anthonio cōfes. Fe. iiij. de dñica iij. Re. ker. Fe. v. de dña. Fe. vi. de mar. Fabiano et sebastia. Sabbato de scta Agnete. Dñica de scto Vincentio marty. Fer. ij. de dñica ārta. ꝛ. Fe. iij. de dñica. v. cū. Re. ker. Fe. iiij. de ℒ ōuersione. s. Pauli. i. mēo. de dña. ij. de marty. iij. de scta agnete. Fer. v. de. s. policarpo marty. ꝛ epo. Fer. vi. de dña. mēo. de scto iuliano. Sab. de octa. s. agnetis ꝛ claudet alla.

3 A ℣ Dñica. i. post oct. epy. Dñe ne in ira. ad missam. Celeste ozganum pzeka. Qz incarnati. Fe. ij. de. s. marcello [illegible] et mar. Fe. iij. de. s. anthonio cōfes. Fer. iiij. de dñica. ii. Re. ker. Fe. v. de dña. Fe. vi. de marty. Fabiano et Sebastiano Sabbō de. s. Agnete. Dñica de. s. vincentio mar. Fe. ij. de sancta Emerentiana. vgine. vsi. de. s. Agnete. Adiuuabit. Fe. iij. de scto Babilla socijsq; eius marty. Fer. iiij. de quer sione s. pauli apo. i. mēo. de dña. ij. de marty. iij. de. s. agnete Fe. v. de scto Policarpo mar. Fer. vi. de dña. mēo. de sancto Sab. de oct. s. agnetis. Ad vesperas. ān. dñical'. Maneant.

Dñica.iij.post octa.epy.lec.ad mat. Paulus apl's ihesu xpi per volūtatē dei ⁊ thimotheus frater. Ad missam Seqntia Letabundus. pfa. Quia per incarnati. Feria secunda de dñica.iiij.cum Rx.ferialibus.memozia de dña:et de sancta batilda. Feria.iij.de dñica.v.Rx.feri. Feria quarta de sancta Bzigida virgi. Feria.v.de festo purifica. beate Marie Feſ.vi.de s.Blasio marty.Benedictio. Omnipotens dns.

¶ Dñica.i.post oct.epy.mēo.de dña.⁊ de sctō mauro abbate ad missā seqn. Celeste ozganū. pfa. Qz pincarnati. Ad vesp. in dñica.i.me.de s.marcello.ij.de dña. Fe.ij.de s.marcel. ij. Fe.iij.s.āthonio ⁊ fest. Fe.iiij.de dña. Fe.v.de apl'is:vel loci Fe.vi.de mar. Fabiano ⁊ Sebastiano. Sabbō de s.agnete.

Dñica de s.vicētio.mēo.ad vesp.i dñica.i.mēo.de dña.ij.de sctā emerentiana:⁊.iij.de s.agnete. Fe.ij.de dñica.ij.Rx.feſ. mēo.de dña ⁊ de ōgi. Fe.iij.de mar. Babilla socijsqz et⁹. Fe. iij.de quersiōe scti pauli.mēo.de dña.de mar.⁊ de s. agnete. Fe.v.de s.Policarpo mar. Fe.vi.de dña.me.de s.iulião ⁊ de s.agnete. Sab.de oct.s.agnetis. Ad vesp.ā.dñicaſ. Maneant

Dñica.iij.post oct.epy.ſc.ad matu. Paul⁹ apl's ihesu xpi p voluntatē dei ⁊ timothe⁹ frat. Ad missam seqn. Letabūd⁹. pfa. Quia per incarnati. Fe.ij.de s.batilda. Feſ.iij.de dñica quarta.Rx.fe. Feſ.iiij.de sctā bzigida virg.cū Rx.de ij.turba Bñdictio. Omps dñs. Fe.v.de fest.purifi.v.Marie. Fe.vi. de s.blasio mar. Sab.de do.me.de s.gilberto cōfes.nō pōti.

Dñica de s.Agatha. Fe.ij.de cōfes. Fe.iij.de s.vbil'o. Feſ. iiij.de do.v.Rx.feſ. Feſ.v de apl'is:vel loci. Feſ.vi.de sancta scolastica virgine. Sabbato de domina,⁊ claudet alleluya.

¶ Dñica.i.post oct.epy.ad missam seqn. Celeste ozganū. pfa. Quia p incarnati. Feſ.ij.de sctō marcello mar. Feſ.iij. de sancto anthonio. Feſ.iiij.de dña. Fe.v.de apl'is:vel loci. Feſ.vi.de marty. Fabiano ⁊ seba. Sabbato de sctā agnete.

Dñica de sancto vincentio:mar.ad vesp.i.mēo.de ōgi.ij.de dñica:⁊ iij.de s.agnete. Feſ.ij.de s.Emerētiana ōgi.de sctā agnete. Adiuuabit eam dñs. Feſ.iij.de mar.babilla socijsqz ei⁹.ad.ij.vesp.s.pauli.i.me.de dña.ij.de mar.⁊.iij.de s.agnete

Feř.iiij.de querlione ſ.Pauli.mēo.de dña.de mar.ꝫ de ſcā agnete.Ad.ij.vel.ſ.pauli.i.me.de ſcō Policarpo.ij.de dña et iij.de ſ.agnete.Fe.iiij.de ſ.Policarpo mar.Feř.vi.de domina:mēo.de ſ.iuliano. Sab.de oct.ſ.agnetis ad vel.ā.do. Ffresc̄ofoztamini. Dñica.ij.poſt octa.epy.ad matu.lectio. Paulus vocat⁹ apl's pr̄ volūtatē dei:ꝫ ſoſtenes frat ecclie. ad miſſam ſeq̄n. Letabūdus p̄ſa. Quia p̄icar. Fe.ij.de ſcā batilda regina. Feř iij.de apl'is:vel loci. Feř.iiij.de ſancta v'rgida virgine.cum Vꝛ.de.ij.turba. Fe.v.de feſto purifica. vīe Marie. Feř.vi.de ſ.blaſio mar. Vñd. Dipotens dñs. Sabbō de dña. Dñica de ſcā agatha. Fe.ij.de cōfeſ. Fe.iij. de ſ.vbil'o. Fe.iiij.de dñica.iij.Vꝛ.ke. Fe.v.de apl'is:vel loci Feř.vi.de ſ.ſcolaſtica virg. Sab.de dña ad veſpe.ā.dñical'. Fratres gr'ſi. Dñica.iiij.poſt oct.epy.k'c.ad mal'. Paulus apl's nō ab hominib⁹ ad miſſam ſeq̄ntia.. Voce iubilātes. pzeka.cōis. Feř.ij.de dñica.v.Vꝛ.feria. Feř.iij.de ſcō valē- tino mar. Feř.iiij.de ſcō vbil'o. Feř.v.de ſ.iuliano. Fe.vi. de apl'is:vel loci. Sabbato de domia:et claudetur alleluya.

℣ ℟ Dñica.i. Dñe ne in ira mēo.de dña:ꝫ de martyze. Feria ſcda de Dñica.ij.Vꝛ.feř.mēo.de dña et de ſancto Anthonio Feř.iij.de dña.mēo.de ſ.pziſca virgi.ꝫ mar. Fe.iiij.de d.ij. Vꝛ.feř.me.de dña:ꝫ de mar. Fe.v.de mal'. Fabiano ꝫ Seba. Fe.vi.de ſcā agnete. Sab.de ſ.Micētio mar.ꝫ claudē alla.

℣ ℟ Dñica p̄ma Dñe ne in ira mēo.de domina:et de ſancto Feria ſcda de dñica.ij.Vꝛ.feř.mēo.de ſancto anthonio. Fe ria.iij.de dña.mēo.de virgi. Feř.iiij.de dñica.ij.Vꝛ.ke.mēo. de ſ.germanico. Fe.v.de mar. Fabiano et ſebaſtiano. Fe. vi.de ſcā agnete. Sabbō de ſcō vincentio.vel.in ſab.a cp̄o. erunt de dñica.ān.dñical'. Fratres gloziſi p̄s. Magnificat. cū mēo.de ſ. Vincentio:de virgi.de dña:ꝫ de ſ.agnete.verſi. Speciē tua. Dñica.iiij.lec.eiuſdē dñice med.lect.de ſancta Emerentiana:cum memo.de dña:ꝫ de ſ.agnete.cum verſi. Adiuuabit eam. Feř.ij.de mar.babilla ſocijſq̄ eius. Feria tertia de conuerſione ſancti Pauli:mēo.de dña:de mar.ꝫ de ſancta agnete. Feria quarta de dñica.v.Vꝛ.ke.mēo.de dña/

de mar.⁊ de ſ.agnete.Feŕ.v.de ſ.Juliano epō.Fe.vi.de oct.
ſancte agnetis.Sabbato de domina/et claudetur alleluya.
℣ Dñica.i.Dñe ne in ira. mēo.de dña ⁊ de ſ.marcello.Fe. 3 B
ſcda de ſcō anthonio.Fe.iij.de apl'is:vel loci.Fe.iiij.de dña
Feria quinta de mar.Fabiano et Sebaſtiano.Feŕ.vi.de
ſctā agnete.Sabbato de ſctō Vincentio mar.vel.in ſabba.
erunt de dominica a capl'o.ān.dñicaľ.Fratres confor. ps.
Magnificat. cū mēo.de ſctō vincētio:de virg.de domina:et
de ſ.agne.ℵſi.Specie tua. D ñica.ij.medˀ.lec.de ſ.Emeten
tiana:cū mēo.de eadē:de dña:⁊ de ſ.agnete.ℵſi.Adiuuabit.
Feŕ.ij.de dñica.iij.℟.feŕ.mēo.de mar.Fe.iij.de cōuerſione
ſcī Pauli.mēo.de dña:de mar.et de ſctā agnete.Feŕ.iij.de
ſctō Policarpo mar.Feŕ.v.de ſ.Juliano epō.Feria.vi.de
octa.ſ.agnete. Sabbato de dña:ad veſ.ā.dñicaľ.Fres gli.
D ñica.iiij.le.eiuſdē medˀ.lec.de ſ.batilde.Fe.ij.de w.v.℟.
ſe.Fe.iij.de ſ.brigide.℟.de.ij.turba.Fe.iiij.de purifica.btē
marie.Feŕ.v.de ſ.blaſio mar.Fe.vi.de ſ.Gilberto cōfeſ.nō
ponti.Sabbato de ſancta Agatha: Et claudatur alleluya.
℣ Dñica.i.Dñe ne in ira. mēo.de dña:⁊ de ſctō marcello. 4 B
Feŕ.ij.de ſctō Anthonio.Fe.iij.de apl'is:vel loci.Fe.iiij.de
dña.Fe.v.de mar.Fabiano⁊ ſeba.Fe.vi.de ſ.agnete.Sab.
de ſ.Vincētio vel.i ſab.a capi.erūt de dñica.ā.dñicaľ.Fres
cōfor.ta. cū me.de ſ.Vicētio.de ꝟgie:de dña:⁊ de ſ.agne.ℵſi.
Specie tua. D ñica.ij.medˀ.leck.de ſ.emerentiana.memo.
de eadem:de dña:et de ſ.agnete.ℵſi.Adiuuabit. Feria.ij.de
mar.babilla ſocijſq; eius.Feŕ.iij.de ꝙerſiōe ſ.Pauli:me.
de dña:de mar.et de ſctā agnete.Feŕ.iiij.de ſctō Policarpo
mar.Feŕ.v.de ſ.iuliano epō.Fe.vi.de octa.ſ.agnetis.Sab.
de dña.ā.ad magn.Maneant. D ñica.iij.medˀ.lec.de ſancta
batilda.Feŕ.ij.de apl'is vel loci.Fe.iij.de ſ.brigida ℟.de.ij.
turba.Fe.iiij.de Purifica.btē Marie.Feŕ.v.de ſctō blaſio
mar.Feŕ.vi.de ſ.gilberto.Sab.de ſ. Agatha.veſpe.a cp̄o.
erūt de do.ā.dñicaľ.Fres glifi. cū me.de ſ.agatha/⁊ de ꝙfeſ.
D ñica.iiij.medˀ.leck.de ꝙfeſ.cū ℵſi.Sacerdotes. tā ad veſ.
ꝙ ad matut.Feria ſecūda de dñica.v.℟.feŕ.Feria tertia de

lancto vbilleo. Feꝛ. iiij. de apl'is vel loci. Fe. v. de l. scolastica virgi. Feꝛ. vi. de feꝛ. lec. ꝛ missa de dñica. v. Sabba. de dña: et claudaꝛ alla ℣ Dñica. i. Dñe ne i ira mẽo. de dña ꝛ de sctõ marcello. Feꝛ. ij. de sctõ anthonio. Feꝛ. iij. de apl'is: vel loci. mẽo. de l. pzisca. Feꝛ. quarta de dña. Fe. v. de mar. Fabiano et seba. Feꝛ. vi. de l. agnete. Sabba. de l. vincentio. vespe. in sab. a capl'o erunt de dñica: ꝛ mẽo. de l. vincẽtio. Dñica. ij. post octa. epy. medꝰ. lec. de virgi. memo. de eadẽ. de dña: et de sancta agnete. ℟ bi. Adiuuabit Feꝛ. ij. de mar. Feꝛ. iij. de cõuersione. l. Pauli. mẽo. de dña: de mar. ꝛ de l. agnete. Feria quarta de l. Policarpo. Fe. v. de l. iuliano. Fe. vi. de oct. sctẽ agnetis. Sabbato de dña. ad vespe. ã. dñicalis. ℣ enant. Dñica. iij. medꝰ. lect. de sctã batilda. Feꝛ. ij. de apo. ℟. de. ij. turba. Feꝛ. iij. de l. bzigida. Fe. iiij. de purifica. btẽ Marie. Feꝛ. v. de l. blasio mar. Feꝛ. vi. de l. gilberto cõfes. nõ ponti. Sabbato de sctã agatha. vesp. in sab. a cpo erunt de dñica. ã. dñicaꝛ. Fratres glo. cũ mẽo. de l. agatha. ꝛ de confessozibus Dñica. iiij. medꝰ. lec. de cõfes. pfa. cõis. Sequẽtia. Voce iubilantes. Fe. ij. de apo. Fe. iij. de l. vbilleo. Fe. iiij. de fe. Fe. v de sctã scolastica. Fe. vi. de feꝛ. Sab. de dña. ad vesp. ã. dñicaꝛ Fres pfecti. Dñica. v. Seqn. Voce iubilã. pfa. cõis. Feꝛ. ij de sctõ valẽtino mar. Fe. iij. de l. vbilleo. Feꝛ. iiij. de l. iuliana virgi. ꝛ mar. Fe. v. de apo. vel loci. Fe. vi. de feꝛ. cum ℟. feꝛ. missa de dñica feꝛ. dicta. quia in ista septimana nõ est epl'a. nec euãg. quarte ꝛ sexte feꝛ. Sab. de dña ꝛ claudaꝛ alleluya.

℣ Dñica. i. Dñe ne in ira. memo. de dña: ꝛ de l. Anthonio. Feꝛ. ij. de dñica. ij. ℟. feri. mẽo. de dña/ ꝛ de sanctis. Feꝛ. iij. de dñica. iij. ℟. feri. mẽo. de dña/ ꝛ de sanctis. Fe. iiij. de mar. fabiano ꝛ seba. Feꝛ. v. de l. agnete. Feꝛ. vi. de l. ẽ vincẽtio. Sabbato de domina memozia de virgine. et claudaꝛ alla.

℣ Dñica. i. Dñe ne in ira. mẽo. de dña/ et de sctõ anthonio. Feꝛ. ij. de dñica. ij. ℟. feꝛ. mẽo. de dña/ ꝛ de sanctis. Fe. iij. de dñica. iij. ℟. feꝛ. mẽo. de dña/ ꝛ de sctis. Feꝛ. iiij. de marty. fabiano ꝛ seba. Feꝛ. v. de sctã agnete. Fe. vi. de l. vincẽtio ꝛ de sctã agnete. Sab. de dña. mẽo. de ℣gi. ꝛ de l. agnete. Sabbã

ad vel.ān.dñicalis. Frēs glo me.de mar.de dña: ⁊ de lancta agnete. Dñica.iiij.lec.eiusdē dñice.meō.lec.de mar.Fe.ij. de conuerlione lancti Pauli.memo.de dña de mar.⁊ ō lctā agne.Fe.iij.de.l.policarpo.Fe.iiij.de dñica.v.R̄.keī.me. de dña de ꝓcel.⁊ de.l.agne.Fe.vi.de.l.vbillō.vel ō ꝓcel.loci Sabbato de dña.me.de.lctā batilda et claudetur alleluya.

¶ Dñica.i.Dñe ne in ira.me.iij.lect.Fe.ij.de ō.ij.R̄.keī memo.de dña:⁊ de lanctis.Fe.iij.de apl̄is:vel loci.memoī. de dña ⁊ de lanctis.Feī.iiij.de mar. Fabiano ⁊ lebaltiano. Fe.v.de.l.agnete.Fe.vi.de.l.Vincētio.Sab.de dña.me. de virg.et mar. Dñica.iij.lec.eiusdē.meō.lec.de mar.Feī.ij. de Conuerlio.l.Pauli.memoī.de dña:de mar.et de lancta agnete.Fe.iij.de.lctō Policarpo mar.Fe.iiij.de dñica.iiij. R̄.keī.memo.de dña:de mar.de conlel.et de lancta agnete. Fe.v.de oc.l.agnetl.Fe.vi.ō.l.vbill'o vel de felto loci. Sab. de dña.me.de.l.batilda. Dñica.v.lec.eiusdē dñice. Feī.ij. de.l.brigida.Fe.iij.de felto Purifi.b.Marie.Feī.iiij.de.l. Blalio mar.Fe.v.de apl̄is:vel loci.mēo.de lācto gilberto Fe.vi.de.l.agata. Sab.de dña.me.ō lanctis ⁊ clandeī all̄.

¶ Dñica.i.Dñe ne in ira.memo.de ō .et de.iij.lectio.Feī. ij.de lctā pzilca.cū mēoz̄ijs.Fe.iij.ō apoltolis.mēo.de mar. Fe.iiij.de marty.Fabia.⁊ leba.Fe.v.de laucta agnete.Feī. vi.de.l.Vincē.mar.Sab.de ō.memo.de virgi. ad velp.ān. dñicalis. Frēs cōfozt. Dominica. ij.lect.ad matu. Paul⁹ apoltolus.meō.lec. de mar.Feī.ij.de conuerlione.l.pauli. memo.de domina/⁊ de martyze ⁊ de.l.agnete.Fe.iij.de lācto Policarpo.Fe.iiij.de lancto Juliano epō.Fe.v.de oct.lctē agnetis.Fe.vi.de.l.villō vel loci.Sab.de ō.mēoz̄ia de lan cta batilda.ān.dñical'. Maneant. Dñica.iij.polt oct.epp. lec.Paulus apo.ielu x̄bi. per voluntatem dei ⁊ thimoth. Fe.ij.de.l.brigida.Feī.iij.de felto Purifica.beate Marie. Feī.iiij.de lctō blalio marty.Fe.v.de apl̄is/vel loci.mēo. de.l.gilberto.Feī.vi.de.l.agatha.Sab.de domina.mēoī.de cōfello.ān.dñical'. Frēs glo. Dñica.iiij.lec. Paulus apl̄s nō ab hoibus.Fe.ij.de dñica.v.R̄.keī.Fe.iij.ō.lcō vbillō.

Fe.iiij.de.l.scolastica.Fe.v.de apostolis/vel loci.Fer.vi.de fer.epla ⁊ eua.vi.ferie.Sab.de domina/⁊ claudatur alla.

5 C Dnica.i.Dne ne in ira memo.de dna:⁊ de.l.anthonio. Fe.ij.de.l.pzisca.memozia.de dna/Fe.iij.de aposto.vel loci memo.de dna/et de.l.germanico Fe.iiij.de marty.Fabia.⁊ seba Fe.v.de.l.agnete.Fe.vi.de.l.Vincentio.Sab.d dna Dnica.ij lec.ad matuti.Paulus apo.per volu. dei ⁊ sosthe. med.lec.de marty.Fe.ij.de conuer.l.Pauli memo. de dna. de marty.⁊ de.l.agnete.Fe.iij.de.l.Policarpo marty.Fer. iiij.de.l.Juliano epo.Feria.v.de octa.l.agnetis.Feria.vi. de.l.vvillo/vel de festo loci.Sab.de dna. memo. de sancta batilda.an.dnicalis.Vancat.Dominica.ij.lec.Paulus apo.iesu xpi per vo.dei ⁊ thimotheus Fe.ij. de sancta bzigida.Feria.iij.de festo puriki.beate Marie.Fe.iiij. de sco blasio mar.Fe.v de apl'is/vel loci.memozia de.l.gilberto Fe.vi.de.l.agatha.Sabbato de dna/memo.de cofessio an. dnical'.Frs glo.Dnica.iiij.lec.Paulus apo.non ab hominibus pfa.cois.Fe.ij.d fer.epla ⁊ euagel. quarte ferie. Fe.iij.d.l.vvillo.Fe.iiij.de.l.scolastica.Fe.v.d apo.vl'loci.Fe.vi.de fe.Sab.de dna.an.dominicalis.Fratres perfecti.Dnica.v.lec.Paulus apo.iesu xpi per voluntate dei sanctis qui sunt Epheli med.lec.de.l.Valetino mar.pfacois.Fe.ij.de.l.vvillo.Fe.iij. de.l.Juliana virgi. ⁊ marty. Fe.iiij.de fer.milla sicut in dnica.v.Fe.v.d apostolis. Fevi.de fer.milla sicut in d.v.Sab.d dna.⁊ claudetur alla.

1 D Feria quarta post octa.epy.de dnica.i.Feria quinta.de dnica.ij.cum.Vr.fer.memo.de scto.Feria.vi. de dominica tertia/cu.Vr.fer.memozia de sancto Sabbato de dominica/memozia de sancto Anthonio.et claudetur alleluya.

2 D Feria.iiij.post octa.epy.de dnica.i.Vr.fer.memozia de dna et de sancto.Fe.v.de.l.mauro abb.Fe.vi.de.l.Marcel lo' marty.Sab.de dna.memozia de sancto anthonio. Ad vel.Vr.Deus q.Dominica.ij.lectō.eiusdem dominice. Dne ne in ira mco.de domina/et de sancta pzisca.Fe.ij.de dnica.iij.Vr.fer. memo.de dna ⁊ de sancto germa. Fe.iij.

de mr.kab.ꝛ leb.Fe.iiij.de.l.agne.Fe.v.d.l. vicē.mar.Fe. vi.de.l.Emerentiana virgi. mēo.de.l.Agne.ỽ. Adiuua- bit. Sab.de domina.mēo. de marty.ꝛ claudetur alleluya.

℣ Feria quarta post octa.epy.de dominica.i.Rꝛ.ke.me.de dña/ꝛ de ſancto mauro.Feria.v.de ſancto mauro.abbate. Fe.vi.de.l.marcello ... mar. Sabbato de domina.mēo. de ſctō.ad vel.Rꝛ. Dñica.ij.lect.eiuſdē dominice. Dñe ne in ira.mēo.d dña/et de ſanctis. Feria.ij.de dñica. iij.Rꝛ.ke.Fe.iij.de marty.Fabia.ꝛ ſebaſtia.Fe.iiij. de ſctā agnete.Fe.v.de.l.Vincē.mar.Feſt.vi.de.l.Emerentiana virg.memoria de.l.agnete.cum ỽ. Adiuuabit Sabbato.d dña mēo.de mar. Dñica de cōuerſi.l.pauli. memoria de dña/de ſctō/et de.l.agnete. Fe.iij.de dñica.iiij.Rꝛ.keſt. me. de dominica de ſancto ꝛ de.l.agnete.Fe.iij. de v.v.Rꝛ.keſt. Fe.iiij.de oc.l.agnetis.Feſt.v.de.l. vbillō vel de feſt. loci. Fe.vi.de.l.batilda.Sabb.de domina. Et claudatur alla.

℣ Dñica.i.lec.eiuſd. Dñe ne in ira.mēo.de dña ꝛ de virg. Fe.ij. de dñica.ij.Rꝛ.keſt.mēo.de mar.Fe.iij.de marty.Fa- bia.ꝛ ſeba.Fe.iiij.de.l.agnete.Fe.v.de.l.Vincentio mar. Fe.vi.de.l.Emerentiana virg.memo.de.l.agne.ỽ. Adiu- uabit Sab.de dña.mēo.de mar. Dominica de cōmemo. ſancti pauli.memo.de dña/de mar.et de.l.agne. Feria.ij. de dñica.iij.Rꝛ.keſt.mēo.de dña/ꝛ de.l.agne.Feſt.iij.de ſan cto Juliano.Feria.iiij.de octa.l.agnetis.Fe.v.de.l.vbillō: vel de feſto loci.Feria.vi.de.l.batilda. Sabbato d dña.ad vel.ān. Glorificate ad ps. Magn. Dñica.iiij.lec. eiuſdez. medie lect.de virg.vel. erunt de dña cum memo. de dñica. Fe.ij.de feſto purifi.b.marie.Fe.iij.de.l.blaſio. Fe.iiij. de dñica.v.Rꝛ.keſt.memo.de ſctō.Fe.v.de.l.Agatha. Feſt. vi. de cōfeſſoribus.Sabba.de domina et claudetur. alleluya.

℣ Dñica.i. Dñe ne in ira.mēoria de virgi.Fe.ij.de ſancto Germano.Fe.iij.de mar.Fabia.ꝛ ſebaſtia.Fe.iiij. de ſācta agnete.Fe.v.de.l.Vincētio.Fe.vi.de.l.Emerentiana:ꝛ d ſctā agnete.ỽ. Adiuuabit. Sabbato de domina.mēoria d

mar. Dñica de conuerſi. l. Pauli memoria de domina/de marty. ⁊ de. l. agnete. Fe. ij. de marty. Feſ. iij. de. l. Juliano. Fe. iiij. de oct. l. agnetis. Fe. v. de apoſtolis vel loci. Fe. vi. ỏ ſancta batilda. Sab. de domina. Dominica. ij. meỏ. lect. de virgi. vel. erunt de domina cũ meo. de dominica. Fe. ij. de feſto purifica. b. Marie. Fe. iij. de ſancto blaſio. Fe. iiij. de ſancto gilberto. Fe. v. de. l. agatha. Feſ. vi. de confeſſo. Sab. de domina. Dominica. iij. poſt octa. epy. Feſ. ij. de dñica. iiij. Rx. feſ. Feſ. iij. de. l. ſcolaſtica. Fe. iiij. de dominica. v. Rx. feſ. Fe. v. de apl̃is/vel loci. Fe. vi. de. l. vvillelmo. Sab. de domina/⁊ claudetur alleluya memoria de ſancto Valentino.

6 O ℂ Dñica. i. Dñe ne in ira meo. de virg. Fe. ij. de. l. germa. Fe. iij. de mar. Fabia. et leba. Fe. iiij. de. l. agne. Feſ. v. ỏ. l. Vincẽtio. Fe. vi. de. l. Emerentia. Sab. de dña. me. ỏ mar. Dñica de cõuer. l. pauli. me. Fe. ij. de. l. Policar. Fe. iij. de ſancto Juliano epõ. Fe. iiij. de oc. l. agnetis. Fe. v. de ſãcto vvillõ/vel de feſto loci. Fe. vi. de. l. batilda. Sab de domina. Dñica. ij. meỏ. lec. de. l. bzigi. Fe. ij. ỏ feſ. puriſi. b. Marie. Fe. iij. de. l. blaſio. Fe. iiij. de. l. gilberto. Feſ. v. ỏ. l. agatha. Fe. vi. de cõfeſ. veda. ⁊ amãdo. Sab. ỏ dña. Dñica. iij. poſt oc. epy. Seq̃. Voce iubilãtes. pſa. cõis. Fe. ij. ỏ. lctõ vvillõ. Fe. iij. ỏ. l. Scolaſtica. Fe. iiij. de feſ. Feſ. v. de apl̃is. Feſ. vi. de fe. Sab. ỏ dña/me. de. l. Valẽtino. Dñica. iiij. p9 oc. epy. Seq̃. pſa. cõis. Feſ. ij. de. l. Juliana. Fe. iij. ỏ. l. vvillõ. Fe. iiij. de dñica. v. Rx. feſ. Feſ. v. de apl̃is. Feſ. vi. de feſ. Sab. de dña/⁊ claudat alr. more ſolito. Ad vel. dr̃ Laus ti vt dñe rex. ⁊c. ãn. Que dicũt hoies. ⁊c. oia licut in cathe. l. petri notanꝫ. cum memo. de. lxx. ãn. Plantauerat autem dñs. verſi. Veſpertina oratio. Oratio Preces populi tui.

1 A ℂ Fe. iij. poſt. oc. epy. de dñica. i. cũ. Rx. feſ. Feſ. iiij. de w. ij. Rx. feſ. me. de ſctõ. Fe. v. ỏ dñica. iij. Rx. feſ. me. de ſctõ. Fe. vi. ỏ. l. ãthonio. me. de. l. Sab. ỏ dña. me. ỏ. ſcõ. ⁊ claudeſ ar.

2 A ℂ Fe. iij. de dñica. i. poſt octa. epy. cũ. Rx. feſ. memo. de ſcõ. Fe. iiij. de dñica. ij. Rx. feſ. me. de ſctõ. Fe. v. ỏ. l. marcel[illegible] mar. me. de ſctõ. Feſ. vi. de. l. anthonio. me. de. l. Sab. de

dña.me.de.l.pzilca.z de lctõ.Ad vel.Rx.Deus q̃ sedes.ãn.
dñicaꝝ.Maneãt.Dñica.iij.sine med̃.lec.me.tm̃ d̃ dña z d̃
sancto.Fe.ij.de marty.fabiano z seba.Fe.iij.de.l.agnete.
Fe.iiij.de sancto Vincẽtio.Fe.v.de.l.Emerentiana v̈li.
de.l.agnete.Adiuuabit.Fe.vi.de dña.z de mar.Sab.d̃ cõ
uerl.l.pauli.mẽo.de dña de mar.z de.l.agne.z claudeꝝ.
℣ Fe.iiij.post oc.epy.d̃ dñica.i.Rx.feꝝ.me.d̃ lctõ.Fe.v.d̃.l. 3a
marcello.Feꝝ.vi.de.l.Anthyo.Sab.de dña/me.de lctã.Ad
vel.Rx.Deꝰ q̃ sed ã.dñicaꝝ.Frẽs zfort.Dñica.ij.post oct.
epy.lec.eiusd̃.me.d̃ dña/z d̃ lctõ.Fe.ij.d̃ mar.Fabiano z se
bastia.Fe.iij.d̃.l.agnete.Fe.iiij.d̃.l.vincẽtio.Fe.v. de lctã
Emerẽcia.v̈li.de.l.agnete.Adiuuabit eam.Feꝝ.vi.d̃ dña.
me.d̃ mar.Sab.de cõuer.l.pauli.me.de dña.d̃ mar.z de.l.
agne vel crũt d̃ v.ãn.dñicaꝝ.Maneãt vob cũ me.de lctõ
paulo.de dña/z de.l.agne.Dñica.iij.med̃.lec.de lctõ.Fe.
ij.de dñica.iiij.Rx.feꝝ.me.de lctõ.Fe.iij.de octa. l. agnetis.
Fe.iiij.de d̃.v.Rx.fe.Fe.v.de.l.batil.Feꝝ.vi.de apo. Sab.
de dña.me.d̃ lctõ:z claudeꝝ alla. ℣ Dñica.i.post oc.epy. li- 4a
ne med̃.lec.Dñe ne ira.me.de dña z de mar.Fe.ij.d̃ mar.
Fabia.z seba.Fe.iij.de.l.agne.Fe.iiij.d̃.l.Vincẽtio.Fe.v.
de.l.Emerencia.v̈li.de.l.agnete.Adiuuabit.Fe.vi.d̃ dña/
memo.de mar.Sab.de cõuerl.l.pauli me.de dña.de mar.z
de.l.agnete.vel.in sab.a cp̃.erũt de dña.ã. dñicaꝝ.Frẽs cõ-
zce.cũ me.de.l.paulo/de mar.de dña/et de.l. agne.Dñica
ij.lec.ad matu.Paulꝰ vocatꝰ apo.p voluntatẽ dei z sosse.
med̃.lec.de mar.Ad missã seq̃.Letabũdus pk.Quia p icar.
Fe.ij.de dñica.iij.Rx.fe.me.de dña.Fe.iij.de oc. l.agnetis/
me.de dña.Fe.iiij.de dñica.iiij.cũ.Rx.fe.me.de dña.Fe.v.
d̃.l.batilda.Fe.vi.de apo.Sab.d̃ dña/me.de v̈gi.Dñica d̃
fest.purifica.b.Marie.Fe.ij.d̃.l.blasio mar.Fe.iij.d̃ do.v.
cũ.Rx.fe.me.d̃.l.gilberto.Fe.iiij.de.l.aga.Fe.v.d̃ zfes.ve-
dasto z amã.Fe.vi.d̃ apo.vel loci Sab.d̃ dña/z claudeꝝ aꝝ.
℣ Dñica.i.post oc.epy.sine med̃.le.Dñe ne ira.me.d̃ dña 5a
et de mar.Fe.ij.de mar.ka.z seba.Fe.iij.de.l.agne.Fe.iiij.
de sancto Vincẽtio.Fe.v.de.l.Emerẽciana.Fe.vi.d̃ dña z

me.de mar. Sab.de cõuer.l.pauli.i.me.de dña.ij. de mar.et postea de.l.agnete.vel.a cp̃.erũt de dñica.ãn.dñical'. Frẽs cõfor.ꝛc.cũ memo.de.l.paulo.de marty.de dña:ꝛ de.l.agne. Dñica ij.l'. Paul⁹ vocat⁹ apo.p̃ voluntate dei ꝛ fore med̃. lec.de mar. Fe.ij.de.l. Juliano. Fe.iij.de oct.l.agne. Fe.iij. de dñica.ij. Ỹe.ker. F.v.de.l.batilda. Fe.vi.de ap'lis vel loci. Sab.de dña/me.de virg. Dñica de festo purifi.b. marie. Fe.ij.de.l.blasio mar. Fe.iij.de.l.vvillõ.me.de.l. Gilberto. Fe.iiij.de.l.agatha. Fe.v.de cõfes.vedasto ꝛ amando. Fer. vi.de ap'lis vel loci. Sab.ỏ dña.ad vel.ãn. Frẽs glo. Dñica.iiij.lect.eiusdẽ dñice.leg̃. Voce tubi p̃f.cõis. Fe.ij. de.l. scolastica. Fe.iij.de.l.vvillõ. Fe.iiij.de dñica.v. Ỹe.ke. Fe.v. de apo.vl' loci. Fe.vi.ỏ.l.valẽti. Sab.de dña/ꝛ claudet all'.

1 H Fe.ij.post.oct.epy.de dñ.i.Ỹe.ke. Fe.iij.de dñica.ij.Ỹe.ker. me.iij.lec. Fe.iiij.de dñica.iij.Ỹe.ke.me.iij.lec. Fe.v.de.l.anthonio cõfes. Fe.vi.de dña.me.de virg. Sab.de mar. Fab. ꝛ Seba.me.de mar.et claudet: all' ad vel.ãn. Bñdictus ꝛc.

2 H Fe.ij.post oc.epy.de dñ.i.Ỹe.ke.me.de.lan. Fe.iij.de dñica ij.Ỹe.ke.me.de.l. Fe.iiij.de dñica.iij.Ỹe.ke.me.ỏ sancto. Fe. v.de.l.anthonio. Fe.vi.de dña/Sab.de mar. Fabia.ꝛ seba. ad vel.ãn. Benedictus ꝛc.ãne cũ p̃is fe. Cp̃.ꝛc. de dñica cũ Ỹe. Deꝰ q̃ sedes ãn.dñical'. Frẽs glori seq̃tur me.ỏ mar. et de dña. Dñica.iiij.lec.ad mat. Paul⁹ ap'lis nõ ab hominib⁹. ad millã.leg̃. Celeste organũ p̃f Qꝛ y icar. Dñe ne in ira. Fe.ij.de.l.agnete. Fe.iij.de.l. Vincẽt. marty. Fer.iij. de dñica.v. Ỹe.keri.cum memo.de virgi. Feria.v. de sancto Babilla socijsq̃ eius marty. Fe.vi. de conuersione sancti Pauli.i.memo.de dña:ꝛ de mar.et de sancta agnete. Sab. de domina.memoria de sancto. Et claudetur alleluya.

3 H Fe.ij.post oc.epy.de dñica.i.Ỹe.ke.me.de.l. Fe.iij. de scto Mauro abb. Fe.iiij.de.l.marcello [illegible] mar. Fer.v. de scto Anthonio. Fe.vi.de.l.vzilca. Sab.de dña:me.de.l. Dñica de mar. Fabia.ꝛ seba. Fe.ij.de.l.agne. Fe.iij.de.l. Vincẽtio. Fe.iiij.de do.ij.Ỹe.ke.me.de.l. Fe.v.de mar. Babilla socijsq̃ eius. Fe.vi.de cõuersione.l.pauli.i.me.de dña.ij. de mar. et

postea de sancta Agnete. Sab. de dña. me. de. l. ad vel. dicit. Rx. De6 qui sedes ān. dñicalis. Maneant. Oñica iij. lect. Paulus apo. ieſu xpi per voluntatem dei: ⁊ thimotheꝰ ff. line meō lect. me. de sancto. Ad missam seq. Celeste. pzeſa. Quia per incar. Dñe ne in tra. Fe. ij. de oct. l. agnetis. Fe. iij. de dñica. iij. Rx. ke. Fe. iiij. de do. v. Rx. ke. me. de. l. Fe. v. de apl̄is: vel loci. Fe. vi. de sctā Brigida virgi. Sabba. de festo Pnrifi. btē marie. vel. erūt oīno de fel. Puri. Et claud. all'.

¶ Feria. ij. post oct. epy. de w. i. Rx. ke. me. de. l. Fe. ij. de sancto Mauro abba. Fe. iiij. de. l. marcello [illegible] mar. Feſ. v. de. l. Anthonio. Fe. vi. de. l. pzisca vgi. Sabba. de dña: me. de mar. Oñica de mar. Fabia ⁊ sebastia. Fe. ij. de. l. agne. Fe. iij. de sancto Vincentio mar. Fe. iiij. de w. ij. Rx. ke. me. de. l. Fe. v. de marty. Babilla socij sq̄z eius. Feria. vi. de conuerſ. sancti Pauli. i. memozia de domina: ⁊ de marty. et postea de sancta Agnete. Sab. de dña. memo. de mar. ad vel. Rx. De9 qui sedes. ān. dñicalis. Maneāt. Oñica. iij. lec. eiusdē dñice Fe. ij. de oct. l. agne. Fe. ij. ō w. iiij. Rx. ke. Fe. iiij. de. l. batilda. Fe. vi. de apl̄is: vel loci. Fe. vi. de. l. Brigida. Rx. de. ij. turba. Sab. de Puri. b. Marie. vel. erūt de dña: cum me. w. ān. Frēs pfe. estote. ⁊ postea ō mar. Oñica. v. lec. eiusd. dñice med. leck. de mar. Fe. ij. de. l. gilberto. Fe. iij de. l. agatha. Fe. iiij. de cōfeſ. Fe. v. de apl̄is: vl̄ loci. Fe. vi. ō. l. villō. Sabb. de dña ⁊ claudat. all'.

¶ Oñica. i. post oc. epy. me. tm̄ de. l. Feſ. ij. de oc. l. agnetis. Fe. ij. de. l. vvillō. Fe. iiij. ō. l. batilda. Fe. v. de apl̄is: vl̄ loci. Fe. vi. de. l. brigida. Rx. de. ij. turba. Sab. de feſt. Puri. b. Ma. ad. ij. vel. fiat me. de w. cū ān. Frēs cō. et me. de. l. blasio. Oñica. ij. lec. Paul9 vocat9 apo. p volū. dei ⁊ soltenes. me. le. de. l. blasio. Fe. ij. ō. l. gilberto. Fe. iiij. de. l. agatha. Fe. iiij. de cōfeſ. Medasto ⁊ amādo. Feſ. v. de apl̄is. Fe. vi. de. l. vvillō. Sab. de dña: ad vel. ān. dñicalis. Maneāt. Oñica. iij. le. Paul9 apo. p vo. dei: ⁊ thimothe9. me. le. de virgi. Fe. ij. de w. iiij. Rx. ke. Fe. ij. de. l. vvillō. Fe. iiij. de w. v. Rx. ke. Fe. v. de. l. Valenti. mar. Fe. vi. de apl̄is: vel de sctō loci. Sabbō de dña: me. de. l. Et claudatur: all'.

16 ¶ Dñica. i. pōst oc. epy. me. de dña ⁊ de l. kelice. Dñe ne i ira Feĕ. ij. de do. Ry. ke. me. de dña: ⁊ de sctō. Feĕ. iij. de l. marcello. mar. me. de dña. Fe. iiij. de do. iij. Ry. ke. Fe. v. de apo. vel loci. Fe. vi. ō dña. Sab. de mar. Fab. ⁊ seb. ⁊ claudaṫ. aĺ.

26 ¶ Dñica. i. post oc. epy Dñe ne in ira. Fe. ij. ō do. ij. Ry. ke. Fe. iij. de. l. marcello mar. Fe. iiij. de do. iij. Ry. ke. Fe. v. de fest. loci. Fe. vi. de dña Sa. de mar. Fabia. ⁊ sebastia. Dñica de. l. agne. Fe. ij. de sancto Vincētio mar. Fe. iij. de dñica. iiij. Ry. keĕ. Fe. iiij. de dñica. v. Ry. keĕ. Fe. v. de conuer sione sancti Pauli apo. memo. de dña. Fe. vi. de sancto Po licarpo mar. Sab. de dña. mēo. de sctō. ⁊ claudatur alleluya.

36 ¶ Dñica. i. pⁿ oc. epy. Dñe ne i ira Fe. ij. ō sctō mauro ab. Fe. iij. de. l. marcello mar. Fe. iiij. de. l. Anthonio. Fe. v. de apo. vel loci. me. de virgi. Fe. vi. de dña. Sab. de mar. Fabia. ⁊ Seba. Dñica de. l. agnete. Feĕ. ij. de. l. Vincentio mar. Fe. iij. de. l. Emerentiana. Fe. iiij. de dñica. ij. Ry. keĕ. Fe. v. de conuer. l. Pauli. ⁊ me. de dña. Fe. vi. de. l. Policar= po mar. Sab. de dña. me. de sctō. iuliano, ad vel. ān. dñicaĺ. Maneāt sup ps. Magnificat. Dñica. iij. lec. ad ma. Pau= lus apo. iesu xpi pvo. dei: ⁊ thi mēd. lec. ō oc. l. agneti. Ad missam seq. Letabūdus. pfa. Qz pincar. Fe. ij. ō dñica. iiij. Ry. keĕ. Fe. iij. ō. l. batil. regia. Fe. iiij. de dñica. v. Ry. ke. Fe. v. de. l. brigida virg. cū. Ry. de. ij. turba. Fe. vi. de festo Purifi ca. btē Marie. Sab. ō dña. mēo. de san. Et claudetur. allā.

46 ¶ Dñica. i. post oc. epy. Dñe ne i ira. Fe. ij. ō. l. mauro ab. Fe. iij. ō. l. marcello mar. Fe. iiij. ō. l. Anthonio. Fe. v. de apo. vel loci. Fe. vi. ō dña. Sab. ō mar. fabia. ⁊ sebastia. Dñica de. l. agne. Feĕ. ij. de. l. Vincētio m. Fe. iij. de dñica. Ry. ke. Fe. iiij. de mar. Fe. v. de conuer. l. Pauli. apo. i. me. de dña. Fe. vi. de. l. policar. my. Sab. de dña. me. de. l. ad vel. ān. dñicaĺ. Maneāt i vo. Dñica. iij. ĺ. ad ma. Paul⁹ apo. iesu xpi. pvo. dei ⁊ thi med. ĺ. ō. l. cta agnete. Fe. ij. de. l. bvll. Fe. iij. de. l. batilde Fe. iiij. de apo. vl loci. Fe. v. ō. l. brigida cū. Ry. ō. ij. turba. Fe. vi. de puriki. v. ma. Sab. de. dña. me. de mar. ad vel. ā. Frēs glo. Do. iiij. le. ad mat Paul⁹ apl⁹us

nō ab ho. meō. r̄. ō. l. gilberto. 2k. ad missam leq̄. Voce iubi. p̄k. cōis. Fe. ij. de. l. aga. Fe. iij. de 2kel. Fe. iiij. de dñica. v. Rx. feř. Feř. v. de apo. vel loci. Feř. vi. de l. vbill'o. Sab. de dña. mēo. de xp̄o. ⁊ claudeř all'a. ℂ Dñica. i. Dñe ne in ira. Fe. ij. de l. mauro ab. Fe. iij. de l. marcello [illegible]n. Fe. iiij. de l. ātho. Feř. v. de festo loci. Feř. vi. de dña. Sab. de mr. fabia. ⁊ seba. Dñica de l. agne. Feř. ij. de l. vincētio mr. Fe. iij. de l. emerē tiana. xp̄i. de l. agne. Adiuuabit. Feř. iiij. de mar. Fe. v. de cō uer. l. pauli. mēo. de dña de mar. ⁊ de l. agne. Fe. vi. de l. poli. mr. Sab. de dña. me. de l. iuliano. Ad vel. ā. dñicaľ. Fr̄es cō. Dñica. ij. r̄. ad mat. Paulus apľs ꝙ volūta. dei et̄ sostenes. cū meō. r̄c. de l. agne. ad missam leq̄n. Letabūdus. Fe. ij. de l. vbill'o. Fe. iij. de l. batilda. Feř. iiij. de apo. vel loci. Feria. v. de l. bzigida virg. cū Rx. de ij. turba. Feř. vi. de fel. purifi. btē marie. Sab. de dña. mēo. de sctō. Ad vel. ā. dñicaľ. Maneāt. Dñica. iij. lec. ad mat. Paulus apľs iesu xp̄i meō. lec. de l. gilber. ad mil. leq̄n. Jubilā p̄ka. cōis. Fe. ij. de l. aga. Feř. iij. de 2kel. Fe. iiij. de l. vbill'o. Fe. v. de apľis. Fe. vi. de fe. Rx. fe. Epľa ⁊ euāg. vi. feř. Sab. de dña. me. de vir. ad vel. ā. dñicaľ. Fr̄es glo. Dñica. iiij. lec. ad mat. Paulus apľs nō ab hoī. ad missā leq̄n. Voce iubi p̄ka. cōis. Feř. ij. de dñica. v. Rx. fe. Feř. iij. de l. vbill'o. Fe. iiij. de l. valētino mar. Fe. v. de apľis Feř. vi. de l. iuliana virg. ⁊ mar. Sab. de dña / ⁊ claudeř all'a. leluya. ℣ Magnificat. Oēc.

℣ Dominica p̄ma post octa uas epyphanie Sabbato ad vesperas. Ān. Benedictus. ps. Ipsum r̄c. Capm. Benedictus deus. ℟. Deus qui sedes. Hyp̄. O lux beata trinitas. ℣. Vespertina oratio. In euangelio ańa. Fratres existimo enim ꝙ non sunt condigne passiones huius tempꝛis ad futurā gloziam que reuelabitur in vobis al-

℣ Ota quesumus dñe supplicantis populi celesti pietate ꝓsequere: vt que agēda sunt videant: et adimplēda que viderint conualescant. Per dominum nostrum iesum chꝛistum filium tuum. Qui tecū viuit ⁊ regnat in vnitate spiritus sancti deus. Per omnia secula seculoꝛum. Amē.

Completorijs: vt notatur in completorijs post psalteriū ordinate positis. fol. lxxiij.

¶ Ad matutinas Inuitat. Venite exultemus domino iubilemus deo salutari nostro. ℣s. Preoccupemus. ℟. Hymnus. Nocte surgentes. In ꝑmo nocturno. ā. Seruite domino. Et sciendum ꝙ ille āe dicuntur super psal. nocturn. singulis diebꝫ dominicis quibus de dominica dicitur vsqꝫ ad. xl. ꝑ. Beatꝰ vir. cum ceteris psal. sicut notatur dominica ꝑma aduentus domini. ān. Deus deus. ān. Respice ℣lus. Memor fui.

¶ Lectiões de epistolis pauli ad romanos. Lectio ꝑma.

PAulus seruꝰ ieſu chriſti vocatus apostolus: segregatus in euangelium dei qđ ante promiserat per prophetas suos in scripturis sanctis de filio suo/qui factus est ei ex semine dauid secundum carnem. Qui prędestinatus est filiꝰ dei in virtute secundum spiritū sanctificationis ex resurrectione mortuorum ieſu chriſti domini nostri. ℟. Domine ne in ira tua arguas me: neqꝫ in furore tuo corripias me. Miserere mihi domie quoniam infirmus sum. ℣. Timor et tremor venerunt super me: et cōtexerunt me tenebrę ⁊ dixi. Miserere mihi dñe qm infirmus sum. Lectio ij.

PEr quē accepimus gratiam ⁊ apostolatum ad obediendum fidei in omnibus gentibꝰ ꝓ nomine eiꝰ in quibus estis et vos vocati ieſu chriſti oībus qui sunt rome dilectis dei vocatis sanctis. Gratia vobis et pax a deo patre nostro: et domino ieſu chriſto. ℟. Deus qui sedes super thronum/et iudicas equitatem esto refugium pauperum in tribulatione. Quia tu solus laborem/⁊ dolorem consideras. ℣. Tibi enim domine derelictus est pauper: pupillo tu eris adiutor. Quia tu solus labꝫ ⁊ dolorem cōsideras. Lectio iij.

DEstis enim michi est deus cui seruio in spiritu meo ī euāgelio filiō eiꝰ/ ꝙ sine intermissione memoriam vestri facio semper in orationibus meis obsecrās si quo modo tandē aliquā dō prosperū iter habeam in voluntate dei veniendi ad vos Desidero videre vos/vt ali-

quid impartiar vobis gratie spiritalis ad confirmandos vos. ℟. A dextris est mihi dominus ne cõmouear. Propter hoc dilatatum est cor meum. Et exultauit lingus mea. ℣. Conserua me domine quoniam speraui in te: dixi domino deus meus es tu. Propter hoc dilatatũ est cor meũ. Gloria patri. Et exultauit. ℭ In scdo nocturn. ān. Bonorum. ān. Inclina. ān. Dominus firmamentũ. ℣ Media nocte. Lectio. iiij.

NOlo autem vos ignorare fratres: quia sepe proposui venire ad vos: et prohibit⁹ sum vsq; adhuc vt aliquem fructum habeam in vobis: sicut et in ceteris gentibus Grecis ac Barbaris: sapientibus et insipientibus debitor sum / ita q̃ in me promptum est: et vobis qui rome estis euangelizare. ℟. Notas mihi fecisti domine vias vite: adimplebis me leticia cũ vultu tuo. Delectatiões in dextera tua vsq; in finem. ℣. Conserua me domine quoniã speraui in te dixi domino deus meus es tu. Delectationes in dextera. Lectio quinta.

NOn enim erubesco euãgelium. Virtus enim dei est in salutem omni credenti: iudeo primum et greco. Justitia enim dei in eo reuelatur ex fide in fidem: sicut scriptum est. Justus autem ex fide viuit. ℟. Diligam te domine virtus mea. Dominus firmamentũ meum / et refugium meum. ℣. Laudans inuocabo dominũ: et ab inimicis meis saluus ero. Dñs firmamentũ meũ ⁊ refugiũ meũ. Lectõ. vi.

REuelatur enim ira dei de celo super omnem impietatem / et iniustitiã hominum eorum / qui veritatẽ dei in iniustitia detinent: quia qđ notum est dei manifestũ est in illis. Deus enim illis manifestauit. Inuisibilia enim ipsi⁹ a creatura mũdi per ea que facta sunt intellecta cõspiciuntur. ℟. Dñi est terra ⁊ plenitudo ei⁹. Orbis terrarũ et vniuersi. Qui habitant in eo. ℣. Ipse super maria fundauit eum: et super flumina ꝓparauit eũ. Orbis ter. Gria. Qui. In. iñ. nocturn. Nõ sunt loquele. ān. Exaudiat. ān. Dñe in vtute. ℣. Exaltare dñe. Scdm lucam

IN illo tempore: Cum factus esset iesus annorum duodecim ascendentibus illis hierosolymam secundum consuetudinem diei festi: remansit puer iesus in hierusalem. Et reliqua.

Omelia venerabilis Bede presbyteri. Lectio septima.

QUod christus duodenis in medio doctorū sedit audiens/ et interrogās illos/ humane est humilitatis indicium: imo etiam eximium discende humilitatis exemplum. Dei quippe virtus/ et dei sapientia que diuinitus loquitur. Ego sapiētia habito in consilio: et eruditis interstum cogitationibus. ℣. Ad te domine leuaui animam meā. Deus meus in te confido non erubescam. ℟. Neq; irrideant me inimici mei/ etenim vniuersi qui sustinent te non confundentur. Deus meus in te cōfido nō erubescā. Le. viij.

ET bene q̄ iuuenis erat doctrine subiturus officium paruulus adhuc seniores audit et interrogat/ vt videlicet eorum prouida dispēsatione compescat audaciam: qui non solum indocti sed etiam impubes: ad docendum prorumpere magis q̄ ad discendum voluntt submitti. ℣. Audiam domine vocē laudis tue. Et enarrem vniuersa mirabilia tua ℟. Domine dilexi decorem domus tue/ et locum habitationis glorie tue. Et enarrē vniuersa mira. tua. Ic. ix.

NE autem aliquis putet dominum ob imperitie necessitatem adiisse: audisseq; vel interrogasse magistros: audiat quid sequatur. Stupebant autem omnes super prudentia: et responsis eius. Quia igitur iesus verus deus: et verus homo erat: ad ostendendum quia homo erat: homines magistros audiebat: ad comprobandum/ quia deus erat eisdem loquentibus sublimiter respōdebat. Quod autem matri respōdit. Nescie batis quia in his que patris mei. ꝛc. diuine hoc maiestati indiciū fuit. De qua alibi ait. Omnia quecūq; habet pater mea sunt. ℣. Abscōdi tanq̄ aurū peccata mea: et celaui sinu meo iniquitatē meam. Miserere mei de⁹ scōm magnam misericordiā tuā. ℟.

Quoniã iniquitatez meam ego agnosco: et delictũ meũ contra me est semp: tibi soli peccaui. Miserere. Gloria. Miserere. ps Te deum. ỹ. Excelsus super omnes gentes domin⁹. Et super celos gloria eius. In laudib⁹ ãn. Regnauit. ps. Dominus regnauit. ꝛc. Cap. Benedictio et claritas. hy⁹ Ecce iã noctis. ỹ. Dominus regnauit. vt supra in psalterio. In euãgelio. ãn. Fili quid feciſti nobis sic: ego et pater tuus dolentes querebam⁹ te: ꝛ quid est q̃ me querebatis: nesciebatis quia in his que patris mei sunt: oportet me esse. ps Benedictus. Oro. Vota q̃s.

¶ Et notandum q̃ hymni O lux beata trinitas. Nocte surgentes. Ecce iam noctis. sicut ponit hic dñica / dicãt die⁹ dñicis, vsq; ad. lxx. ꝛ a Deus omnium vsq; ad primã dominicam hãt. augustꝰ. Versi. super nock. capitulũ et versiculi ad laudes, vsq; ad quadragesimã. ꝛ a Deus omnium. vsq; ad aduentum dñi. Versiculi ante laudes. et ãe sup laudes vsq; ad. lxx. et a Deus omniũ. vsq; ad aduẽtum dñi: q̃ de dñica dicitur

¶ Ad primã. hy⁹. Jam lucis. In Dñs regit. ps Deus de⁹ meus respice. ꝛc. vt in prima dñica aduentus. Ad. iq̃. ãn. Da michi. capm. Sana me domine. ℟. Inclina. vsus. Auerte. Glia pri. Inclina. ỹ. Ego dixi. Oro. Vota q̃s. Ad. vi. ãn. Adiuua me. Cap. Omnia autẽ pbate. ℟. In eternũ domine. ỹ. In celo. ỹ. Dñs regit. vtã. Ad. ix. ãn. Aspice i me. Cap. Alter alterius. ℟. Clamaui. ỹ. Justificationes. ỹ Ab occultis Oro vtã. Ite hoze dicantur hoc modo diebus dñicis vsq; ad lxx. tantũ quãdo de dñica agit. Ad vel. ãn. Dixit dñs. ps. Ipsum. ꝛc. cp. Dñs autẽ dirigat. hy⁹ Lucis creatoz. ỹ. Dirigatur dñe. Querant oia ista predicta in psalteris In euange. ãn. Puer iesus proficiebat etate / et sapientia / apud deũ et homines ps. Magt. Oro vtã. Singulis feriis vsq; lxx. sanctoꝝ festiuitãs hñtib⁹ preter sabbatũ q̃n de stã maria: et die martis q̃n de stõ vbilio: ꝛ preter feriam quintã q̃n de aplis dicetur: cantabit de ferialibus et leget de epistis pauli nisi fiat de dñica aliq̃ tali feria.

Feria.ij. Jnuitatoziu. Venite exultemus dño. ps. Jubilemus deo. ⁊c. hyᵖ. Somno refectis. Jn noc. ā. Dñs defensoz. ps. Dñs illuminatio. ceta. Ad matut. et hozas pzeter Rēia ad matut. querātur in psalterio ⁊ sic de singulis ferijs sequētibᵍ. ℣. Dñe in celo. Rēia feriali. pnu ℟. Quā magna multitudo dulcedinis tue dñe. Quā abscondisti timentibᵍ te. ℣. Perfecisti eis qui sperant in te in cōspectu filiozū hominum. Quam. ij. ℟. Benedicā dñm in oi tempoze. Semp laus eius in oze meo ℣. In dño laudabit anima mea: audiant mansueti et letentur. Semper. ij. ℟. Delectare in dño. Et dabit tibi pētiones cozdis tui. ℣. Reuela dño viam tuam ⁊ spera in eo/ ⁊ ipse faciet. Et dabit. Glia. Et. ℣. Fiat mia tua. In laud. un. Miserere. ps. Ipsum ⁊c. vt i psalterio. cap. Vigilatem hyᵖ. Sptꝰ doz paterne. ℣. In matutinis dñe. In euangel. ā. Benedictus. ps. Ipsum. Kyrie eleison ⁊c. vt i psalterio. ordinalis. Ad pzimā. ān. Deꝰ exaudiꝭ Deus in nomine. ps. Beati imaculati. ℟. Retribue. cup psal. Quicunq; vult. ān de trinitate contingens feriā. ℟. In domum. ℣. Qui sedes. ⁊c. Ad. iij. ān. Da michi intellectū. ps. Legē pone. cap. Sana me dñe. ℟. Sana aiam. ℣. Ego dixi. ℣. Adiutoz meᵘ. Kyrie el. Pzeces ⁊c. vts. ordinalis ad omnes hozas. Ad. vi. ān. Adiuua me. ps. Dereliquit. cp. Omnia aūt ꝑba. ℟. Benedicā dñm. ℣. Semp laus. ℣. Dñs regit. ⁊c. Ad. ix. ā. Aspice in me. ps. Mirabilia. cap. Alter alterius. ℟. Redime. ℣. Pes ei me. ℣. Ab occulti. Hoc modo dicātur hozei omnibus ferijs vsq; ad. lxx. et a Deᵘ omniū. vsq; ad aductū dñi qñ de refectorio fit siue de dominica ferialiter. Antiphōe autē dicēde sunt vsq; ad diē cinerū. Ad vl. ā. Inclinauit. ps. Dilexi. ⁊c. vt i psalterio. Feria. iij. ad matu. suffrag. Jubilemus deo. ps. Venite hyᵖ. Conclozs paterni lu. Jn nocte. ā. Ut nō delinquā. ps. Dixi custodiā. ⁊c. ℣. Immola deo sacrifi. ℟. iij. Auribus pcipe dñe lachrymas meas. Ne sileas a me remitte michi/ qñ incola sum ego

apud te et peregrinus. ℣. Dixi custodiã vias meas/vt nõ delinquã in lingua mea. Ne cile. ℟. Statuit dñs supra petram pedes meos/et direxit gressus meos deꝰ meus. Et imisit in os meũ canticum nouũ. ℣. Expectãs expectaui dñm/et respexit me: et exaudiuit deprecationem meam. Et imisit. ℟. Ego dixi dñe miserere mei. Sana aiam meã/qz peccaui tibi. ℣. Dñe ne in ira tua arguas me: neqz in furore tuo corripias me. Sana. Gl'ia. Sana. ℣. Fiat mia tua dñe. In laud. ã. Secõm magnã. ℣. Miserere. ℟. vt i psalterio. Ad hor. vtã. ℣. Feria. iij. Ad vesp. ãn. Jesu xpe. Letatus ℟. vt in psalterio. ℣. Feria iij. Ad matut. iuit. In manu tua. ℣. Uenite. ℟. Rerũ creatoꝛ. In noct. ã. Auertet dñs. ℣. Dixit insipiẽs. ℟. Deꝰ vitã. Ad hon. vtã. ℣. Paratũ coꝛ meũ deꝰ paratũ coꝛ meũ. Cantabo et psalmũ dicã dño. ℣. Exurge gloria mea exurge psalteriũ et cithara exurgam diluculo. Cãtabo. ℟. Adiutoꝛ meus tibi psallam quia deꝰ susceptoꝛ meus es. Deꝰ meꝰ mia mea. ℣. Eripe me de inimicis meis deꝰ meꝰ et ab insurgentibꝰ in me libera me. Deus meus. ℟. Exaudi deꝰ deprecationem meam intende orationi mee A finibus tre ad te clamaui dñe. Dum anxiaretur coꝛ meũ in petra exaltasti me de duxisti me. A finibꝰ. Gloria. A fi. ℣. Fiat mia tua. In laudibꝰ ãn. Amplius laua. ps. Miserere. ℟. vt in psalterio. Ad horas vtã. Ad vesp. ã. Beatus vir. ps. Nisi dñs edificaue. ℟. vt in psalterio. Feria v. Ad matu. iuitat. Adoremus dñm. ℣. Uenite. In noct. ã. Noxatra rerũ. ℣. Dñe deus iu adiuto. Saluũ me fac. ℟. Gaudebunt labia. Ad hon. vtã. Replea tur os meũ laude/vt hymnũ dicã gl'ie tue tota die magnificentie tue: noli me pꝛicere in tẽpoꝛe senectutis. Cũ defecerit virtꝰ mea deꝰ ne derelinquas me. ℣. Gaudebũt labia mea dũ cantauero tibi: et aia mea quã redemisti. Cũ. ℟. Gaudebunt labia mea dũ cãtauero tibi. Et aia mea quã redemisti dñe. ℣. Sed et lingua mea meditabit iustitiã tuã tota die laudem tuã. Et aia. ℟. Michi autem

adherere deo bonū est Ponere in dño deo spem meā. ℣ Ut annunciē oēs predicationes tuas in portis filie syon. Ponere. Gloria. Ponere. ℣. Fiat mia tua. In lau. ān. Tibi soli. ps Miserere ⁊c. vt in psalterio. Ad horas vtās. Ad vesp. ān Et ois ps. Memento. ⁊c. vt in psalterio. ¶ Feria. vi. ad matutinuita Dñm qui fecit. ℟. Venite. hyp. Cu trinitatis. In noc. ān. Exultate. ps. Ipm. ℣ Intret oratio. ℟ Confiteor tibi dñe deus in toto corde meo: et honorificabo nomen tuum in eternū. Quia mia tua dñe / magna est sup me. ℣ Et eruisti animā meā ex inferno inferiori. Quia. ℟ Mia tua dñe magna est supor me Et liberasti animā meā ex inferno inferiori. ℣ Deus iniqui insurrexerūt in me: et fortes quesierūt animā meā. Et li. ℟. Factus est michi dñs in refugiū. Et deus me⁹ in auxiliū spei mee. ℣ De⁹ vltionū dñs: deus vltionū libere egit. Et. Gloria. Et deus ℣ Fiat mia. In lau. ān Sacrificiū deo. ps. Miserere ⁊c. vt in psalterio. Ad horas vt

supra. Ad vesp. ān. In cōspectu ps. Confiteor ⁊c. vt in psalterio. ¶ Hucusq; ordo ferarū de inuitatorio seruetur in oibus ferijs vsq; ad cenā dñi: et a Deus omniū, vsq; ad aduentū dñi. De ānis vero cū suis psal. ad vesp. et ad matu. in noc. per totū annum extra tēpus paschale. De hym. et ℣liculis ad matuti. et ad vesp. a Dñe ne in ira vsq; ad. xl. et a Deus omniū vsq; ad aduen. dñi. De ānis autē in laudibus similiter p totū annū extra tempus paschale: ⁊ nisi in tertia ebdo. aduen. dñi: et proxima ebd. ante pascha. De ānis vero ad matuti. a Dñe ne in ira. vsq; ad. lxx. tm. De ānis autē sup psal. Benedic⁹. et Magnificat. vsq; ad. lxx. ⁊ a Deus omniū. vsq; ad aduē. dñi qñ nō agit de dñica ferialiē. Et si aliqō fer. in aliqua p̄dictarū feriarū cōtigerit / nichil ominus ordo feriarū de inuitato. ānis psal. et ℣li. in noct. ānis et psal. in lau. ⁊ ānis sup psal. Benedic⁹. et Magnificat ser uet de sequē. fer. ¶ De exequijs mortuorū per totū annū

Hat seruitiū mortuor per totū annū in con-

uentu:exceptis diebus dñi-
cis et festis duplicibus tã vi
gilijs q̃ dieb9 et oibus festis
ix.lec.et exceptis octa.pzeci-
puis et diebus in quibus fit
seruitiũ cũ regimine chozi:ꝛ
exceptis diebus a die qua in
cipitur ℣ Sapientia. vsq; ad
oct.epyphanie:ꝛ a feria.iiij.
ante pascha vsq; in crastinũ
sancte trinitatis/ nisi obit9
acciderit specialis. In pasc.
tamen tẽpoze si obitus spe-
cialis/ vel anniuersariũ eue
nerit:semp fiet cũ tribus le-
ctionib9 tm̃. ¶ Notandũ ve
ro q̃ oibus festis.ix.lec.tam
duplicibus q̃ simplicibus:ꝛ
diebus alijs quib9 Placebo
et Dirige. nõ dicitur in con-
uentu:debet ebdomadarius
matricis ecclesie pziuatim q̃
se ante vesp.sicut debent oẽs
capellani totius pzouincie/
parrochiales ecclesias re-
gentes/exequias mozтuozũ
cũ tribus lectionibus cõple-
re. Capellanus autẽ parro
chialis in ecclesijs vbi est ca-
rẽtia alteri9 sacerdotis:etiã
pzo obitu in diebus dñicis ꝛ
festis.ix.lec.duplicibus siue
simplicibus/ non debet mis
sam pzo defunctis celebzare
Sed celebzet missam pzout
seruitiũ dei requirit. Si au-
tẽ p̃ cozpoze p̃lenti celebzan
dũ fuerit/ꝛ talis persona sit
mozтua q̃ liceat ꝛ deceat bis
eodẽ die celebzare:in pzima
missa nõ debet sumere reli
querationes calicis:sed pone
re eas in alio calice si habea
tur. Si autẽ ponãtur i alio
base mũdo:et post relincera
tiões vltime misse sumptas
reponãtur pzime in calicẽ ꝛ
sumantur. ¶ Dñica.ij. post
octa.epp.ad vespe.ãn. Bene
dictus.ps. Ipm.ir. Capr̃m.
Benedictus deus. Hymnus.
O lux beata trinitas. ℣. Ve
spertina oratio. In euãg.ã.
Fratres cõfortamini in gra
tia dei que est i xp̃o iesu dño
nostro all'a. ps. Magt. Dño.

O Omnipotens sempiter
ne deus:qui celestia si-
mul et terrena moderaris:
supplicationes pp̃li tui cle-
menter exaudi:ꝛ pacẽ tuam
nostris concede tẽpozibus.
Per dñm. Ad matu. inuita.
hymni añe psal. versiculi et
Ppia sicut in pzecedenti dñi
ca.et sic fiat omnibus dñicis
vsq; ad septuagesimã quan
do de dñica agitur. Lectio-
nes de epistolis pauli ad co
rinthios. Lectio pzima.

PAulus vocatus apsto
lus per voluntatẽ dei ⁊
sosthenes frater eccleſie que
est corinthi sctificatis in chri
sto ieſu vocatis sanctis cum
oĩbus qui inuocant nomen
dñi nostri ieſu chriſti in om-
ni loco ipsorũ ⁊ nostro. Grã
vobis et pax a deo patre no
stro et dño ieſu chriſto.

Ps in dñica pcedenti.fc.ij.

GRatias ago deo meo
semp pro vobis in gra
tia dei que data est vobis in
xpo ieſu. Quia in oĩbus di-
uites factiestis in illo: in om
ni verbo: et in omni sciẽtia:
sicut testimoniũ chriſti con-
firmatum est in vobis: ita vt
nichil vobis deſiti vlla gra
tia expectãtibus reuelatio-
nẽ dñi nostri ieſu xpi: qui et
cõfirmabit vos vsq; in finẽ
sine crimine in die aduẽtus
dñi nostri ieſu chriſti. Lec.ij.

FIdelis deus per quẽ
vocati estis in societa
tem filij eius ieſu chriſti dñi
nostri. Obsecro autem vos
fratres per nomen dñi no-
stri ieſu chriſti: vt idipm di-
catis omnes: et non sint in
vobis scismata: sitis autem
perfecti in eodem sensu ⁊ in
eadem scientia. Lectio.iij.

SIgnificatum est michi
de vobis fratres mei ab
his qui sunt cloes: qz contẽ-
tiones inter vos sunt. Hoc
autẽ dico quod vnusq̃sq; ve
strũ dicit. Ego quidem sum
pauli: ego autẽ apollo: ego
vero cephe: ego aũt xpi. Ps.v.

DIuisus est ergo xps/
nũquid paulus cruci-
fixus est p vobis: aut i noĩe
pauli baptizati estis? Grãs
ago deo meo q̃ neminẽ ve-
strũ baptisaui nisi crispũ et
gayũ/ ne q̃s dicat q̃ in nomi
ne meo baptisati estis. Ps.vi.

BAptizaui aũt ⁊ stepha
ne domũ: cetey nesci o
si quẽ aliũ vestrũ baptizaue
rim. Non enim misit me chri-
stus baptizare/ sed euãgeli-
zare: nõ in sapiẽtia verbi: vt
nõ euacuet crux chriſti. Ver
bũ enim crucis pereuntib9 qui
dẽ stultitia est: his autẽ qui
salui fiunt: id est nobis vir-
tus dei est.

Scdm iohannẽ.

IN illo tpe Nuptie facte
sunt in chana galilee:
et erat mat ieſu ibi. Et vet.

Dñe.bene.bedepbri.fc.vij.

DIscumbente itaq; fra
tres dño ad nuptias/
vinũ defecit: vt melioze vino
q̃ ipsum mirabili ozdine fa-

cto/manifestet gloria in homine latentis dei: et credentiū in eum fides proficeret. Quod dicit/qd michi et tibi est mulier: significat nō se diuinitatis p̄ncipiū qua miracula erat factur⁹ tpaliter accepisse de mē: sed eternitatē semp habuisse de pē. ℟. viij.

Ondū (inq̄t) venit hora mea: vt fragilitatē sūpte hūanitat̄ ex te/monstrē. Qui⁹ est vt potētiā eterne deitat̄ virtutes operād patefaciā. Venit ergo hora fratres: vt q̄d sibi ⁊ mī cōmune esset dñs ostēderet: cū eā moriturus i cruce discipulo v̄gini matrē v̄ginē cōmendare curauit. ℟. ix.

Idrie aūt fres sunt vasa aquarū receptui parata. Grece enim aqua/ydor noiatur. Aqua autē scripture sacre scientiā designat: q̄ suos auditores/et a pcōrū sordе abluere: et diuine cognitionis solet fonte ptare Vasa vero in q̄bus ptinebatur aqua: cozda sunt deuota scōrū. In euā. Nuptie facte sunt in chana galilee: et erat ibi ihesus cū maria mē ei⁹. ℣. Bñd⁹. cū oratione. Ops sempiterne deus. Ad vesp. in euā. ā. Deficiēte vino iussit ihesus implere hydrias aqua q̄ in vinū cōuersa est alla. ps Magt. Oz vts ℣ Dñica. iij Sab. ad vesp. in euāg. ā. Maneāt in vobis spes fides charitas/tria hec: maior aūt his est charitas. ps Magt. Dēo.

O Ops sempiterne deus infirmitatē nostrā ppicius respice: atq; ad ptegendū nos dexterā tue maiestatis extēde. Per dñm. Cetera vt in dñica. i. Lectiōes de epistolis pauli ad corinth. ij. ℟. i.

Paulus apl's ihesu xp̄i p voluntatē dei/et timotheus frater ecclesie dei q̄ est corinthi: cū sctis oibus q̄ sūt in vniuersa achaia. Gra vobis ⁊ pax a deo patre nostro et dño ihesu xp̄o. Lectio scda

Benedictus deus ⁊ pater dñi nostri ihesu xp̄i p̄ miarū: et deus toti⁹ cōsolationis q̄ cōsolat nos in oi tribulatione nra: vt possim⁹ et ipsi cōsolari eos q̄ i omni pressura sunt p exhortationē q̄ exhortamur ⁊ ipsi a deo. ℟. iij

Quoniā sicut abūdant passiones xp̄i i nobis: ita et p xp̄m abundat cōsolatio nra. Siue autē tribulamur p vestra exhortatione ⁊

salute siue consolamur p̄ vestra cōsolatione: siue exhortamur p̄ nr̄a exhortatione ⁊ salute: que operat tolerātiā earundem passionū quas et nos patimur/ vt spes nostra firma sit p̄ vobis. Lec. iiij.

SIentes q̄m sicut socij passionum estis: sic eritis et cōsolationis. Non enī volumus ignorare vos fratres de tribulatione nostra que facta est in asia: q̄m supra modū grauati sumus et supra virtutē: ita vt tederet nos etiā viuere. Lectio. v.

SEd ⁊ ipsi in nobisip̄is responsum mortis habuimus vt non simus fidentes in nobis/ sed in dño qui suscitat mortuos qui de tantis periculis eripuit nos in quo speramus. Lectio. vi.

QUoniam et adhuc erit adiuuantibus et vobis in orationibus p̄ nobis: vt ex multarū personis facies: eius q̄ in nobis est donationis p̄ multos gr̄e agātur p̄ nobis. Nā gloria nostra hec est testimoniū cōscientie nostre q̄ in simplicitate ⁊ sinceritate dei: et nō in sapiētia carnali: sed in gr̄a dei cōuersati sum⁹. Sctm̄ math.

IN illo tpe. Cū descēdisset ihesus de mōte: secute sunt eū turbe multe. Et ecce leprosus veniens/ adorabat eū dicens. Dñe si vis potes me mūdare. Et reliq̄. Omelia origenis doctoris. Le. vij.

DEscēdente dño de mōte: hoc est inclināte se ad hūanitatē: ecce homo leprosus vnus ex illis qui curationē querebāt qui leuamen desiderabāt: adorabat eū dicens. Dñe/ si vis potes me mundare. Lectio. viij.

TU dñe inq̄t digne adoraris: qui merito coleris: te ego vt dominū adoro: ideoq̄ et dominū dico: opera prius contestās: et sic verba loquēs. Perte enī oia facta sunt. Tu ergo dñe si vis potes me mūdare. Voluntas tua op⁹ est: q̄ ⁊ opa voluntati tue obediunt: ideoq̄ si vis potes me mundare. Lec. ix.

RESpōdit autē dñs leproso. Confiteris/ q̄ ego possum. p̄fiteris/ quia si volo fit. ideoq̄ volo. Mundare. Voluntatē p̄caris: potentiā cōfiteris: volo mūdare. Magnifice credis: magnifice et mūdaris. Plenissime cōfiteris: plenissime letifica

vis:volo mūdare. In eūā. Cū descēdisset iesus de mōte:ecce leprosus veniēs adorabat eū dicens. Dñe si vis potes me mūdare. Et extendēs iesus manū tetigit eū dicens. Volo mūdare alla. ps Benedicā, Cetera ad mat. et hozas: vt in prima dñica cū oratione. Dipotēs sempiterne deus infir. Ad vesp. in euāge. ān. Dñe puer meus iacet paraliticus in domo ⁊ male torquet:amē dico tibi ego veniā et curabo eū. ps. Magnificat. Oro vtā. Lectiones de feria. Lectio prima.

DEi enī filius iesus xps qui ī vobis p nos predicatus est per me ⁊ siluanū et timotheū non fuit in illo est et nō: sed est in illo fuit. Quotquot enī promissiones dei:sunt in illo est. Ideo ⁊ p ipsum dicimus amen ad gloziā nostrā. Lectio secūda

QUi autē cōfirmatvos nobiscū in chzisto qui et vnxit nos: deus est et qui signauit nos: ⁊ dedit pignus spiritus in cozdibus nostris. Ego autem testem deum inuoco in animā meam / quia parcens vobis non veni vltra cozinthum. Lectio.iij.

NOn quia dñamur fidei vestre: sed adiutozes sumus gaudij vestri. Nā fide statis. Statui autē hoc ipm apud me ne iterū in tristitia venirē ad vos. Si enim ego contristo vos/et q̄s est q̄ me letificet:nisi q̄ cōtristatur ex me? Dñica.iiij. Sabbo. ad vespe. in euange. ā. Fratres glozificate et pozrtate dominum in cozpoze vestro alleluya. ps Magnificat. Oro.

DEus q̄ nos in tātis periculis cōstitutos pro humana scis fragilitate nō posse subsistere/da nobis salutē mētis et cozpozis:vt ea q̄ pro pctis nostris patimur te adiuuāte vincamus. Per dñm. Cetera vtā. Lectiones de epistolis pauli ad gal. c. i.

PAulus apostol⁹ nō ab hoībus neq; p hominē sed p iesum xpm et deū patrē qui suscitauit eū a mozuis:et qui mecum sunt oēs frēs ecclesijs galathie. lec. ij.

GRatia vobis/ et pax a deo patre ⁊ dño nostro iesu xpo qui dedit semetipz pro pctis nostris: vt eriperet nos de plenti seculo nequā: scdm voluntatē dei et patris nostri: cui est gloria

in secula seculoꝝ amē. Lec.iij

Miror q̄ sic tā cito trāsferimini ab eo qui vos vocauit in gratiā xp̄i i aliud euangeliū: qđ nō est aliud nisi sunt aliqui q̄ vos ꝙturbāt: et volūt ꝙuertere euangeliū xp̄i. Sed licet nos vel angelus de celo euāgelizet vobis p̄terq̄ euangelizauimus vobis: anathema sit. Lectio.iij.

Modo enim hoibus suadeo an deo: aut quero hoibus placere? Si adhuc hoibus placerē: chr̄isti seruus non essem. Notū enī vobis facio fratres euāgeliū quod euangelizatū est a me: qz nō est scōm hominē. Lectio.v.

Neq̄ enim ab hoie ego accepi illud/ neq̄ didici: sed p̄ reuelationē ieſu xp̄i Audistis enī conuersationē meā aliq̄n in iudaismo: q̄m supra modū p̄sequebar ecclīaz dei et expugnabā illā. lec.vi.

Cum aūt placuit ei qui segregauit me de vtero matris mee / et vocauit p̄ gratiā suā: vt reuelaret filiū suū in me vt euangelizarē illū in gentibus: cōtinuo non acquieui carni et sanguini: neq̄ veni hierosolymā ad anteceſſoꝛes meos ap̄los: sed abij i arabiā: ⁊ iterū reuersus sū damascū. Scōm matheū.

In illo tēpoꝛe. Ascendēte ieſu in nauiculā: secuti sunt eū discipuli ei⁹. Et ecce motus magn⁹ factus est in mari. Et reliqua. Omelia oꝛigenis doctoꝛis. Lec.vij.

Ingressus ergo nauiculā dñs fratres: fecit mare turbari. Cōmouit vētos: cōcitauit fluctus. Cur hoc? Ideo vt discipulos mitteret in timoꝛē: et suū auxiliū postularēt. suāq̄ potētiā rogātibus manifestaret. Lec.viij

Dominus vero (inquit euāgelista) dormiebat Dormiebat q̄dē coꝛpoꝛe: sed vigilabat deitate. Dormiebat vero coꝛpoꝛe: deitate vero cōcitabat mare: ⁊ iterum idē placabat. Ipse qui dormiebat: illud verbū sanctum dicit. Ego dormio / et coꝛ meū vigilat. Lectio nona

Ad quē accedentes discipuli: suscitabant eū dicentes. Dñe salua nos/ perimus. Tanto fuerāt metu ꝙterriti: et pene animo alienati: vt irruerēt in eū: et nō modeste aut leniter suggererent: sed turbulēter suscitarēt eum dicētes. Dñe salua

nos perimus. In euāge.ām. Ascendēte iesu in nauiculā. ecce motꝰ magnꝰ factus est in mari: ⁊ fulcitauerūt eū discipuli eiꝰ dicētes: dñe salua nos. ps. Bñdictꝰ. Letera ad mār. et hozas vt i.i. dñica cū octone. Vus q̄ nos in tantis peri. Ad vespe. in euāge. ām. Dixit iesus discipulis suis: q̄d timidi estis modicę fidei: tūc surgēs imperauit vētis et mari/ et facta est tranquillitas magna. ps. Magt. octo vts

Lectiones feriales. V.i.

Deide post annos tres veni hierosolymā videre petrū/ ⁊ mansi apud eū diebus quindecim. Aliū autem apostolozū neminē vidi nisi iacobū fratrē dñi. Que autē scribo vobis: ecce cozā deo q̄z non mentioz. Lec.ij.

Deinde veni in partes syrie et cilicie. Erā autē ignotus facie ecclesijs iudee que erant in xp̄o. Tantū autē auditū habebāt: q̄m qui plequebatur nos aliquādo nunc euāgelizat fidē quā aliquādo expugnabat: et in me clarificabāt deū. Lec.iij.

Deide post annos quatuozdecim: iterū ascēdi hierosolymā cū barnaba assumpto ettito. Ascendi autē secundū reuelationē dñi et contuli cū illis euangeliū quod p̄dico in gentibus.

Itē lectiones de feria. lec.i.

Sed neq̄ titus qui mecum erat cū esset gentilis compulsus est circūcidi: sed p̄pter introductos falsos fratres: qui subintroierunt explozare libertatē nostram quā habemus in chzisto iesu: vt nos in seruitutē redigerent. Lectio secunda.

Quibus neq̄ ad hozam cessimus subiectioni / vt veritas euangelij permaneat apud vos. Ab his autē qui videbantur esse aliquid: quales aliquādo fuerint nichil mea interest. Lectio.iij.

Deus autē ploīā hois nō accipit. Michi autē q̄ videbātur aliq̄d esse/ nichil contulerūt. Sed ecōtra cū vidissent q̄ creditū est michi euangeliū p̄putij sicut et petro circūcisionis. Qui enī operatꝰ est petro in ap'latū circūcisionis: operatꝰ est et michi inter gētes. ℣ Dñica. b Wab. ad vel. In euā. ā. Fratres ylecti estote/ pacē habete: et deꝰ dilectionis et pacis erit vobiscū al'. p. Mgt.

Hamiliã tuã quesumus dñe continua pietate cũstodi/ vt que i sola spe gre celestis inititur/ tua semper protectione muniat. Per dñ. Letera vti. Lectoes de epistis Pauli ad Ephesios. Lcõ.i.

Paulus apostol⁹ chzisti iesu per voluntatẽ dei sanctis oib⁹ qui sunt epheli/ et fidelibus in xpo iesu. Gratia vobis et pax a deo patre nostro ⁊ dño iesu xpo. Ic.ij.

Benedictus deus et pater dñi nostri iesu xpi: qui bñdixit nos in omni benedictione spirituali in celestibus i chzisto iesu. Sicut elegit nos in ipso ante mundi constitutionem/ vt essemus sancti ⁊ imaculati in conspectu eius in caritate. Lcõ.iij.

Qui predestinauit nos in adoptionem filioz per iesum chzistum in ipsuz scdm propositũ voluntatis sue: in laudem glozie gratie sue: in qua gratificauit nos in dilecto filio suo. Lcõ.iiij.

In quo habemus redẽptionẽ p sanguinẽ ei⁹ remissionẽ pcatozũ secundum diuitias gratie ei⁹ que superabundauit in nobis in oĩ sapiẽtia ⁊ puidentia. Ic.v.

Ut notum faceret nobis sacramẽtũ voluntatis sue scdm beneplacitũ ei⁹ qđ ppposuit i eo in dispẽsatione plenitudinis temporũ instaurare omnia in chzisto que in celis/ et que in terra sunt in ipso. Lectio.vi.

In quo etiam nos sorte vocati sumus predestinati scdm propositũ ei⁹ qui oia operat scdm cõsiliũ voluntatis sue: vt simus i laudẽ glozie ei⁹ nos q̃ ante spe rauim⁹ in xpo. Scdm lucã.

In illo tẽpoze. Regressus est iesus in virtute spũs in galileã: et fama exiit p vniuersam regionẽ de illo Et reliq̃. Sermo ex q̃mentario venerabi. bede pbri. l'. vij

Virtutẽ spirit⁹/ signa miraculozũ dicit. Iesus ergo in virtute spiritus regressus esse: et in synagogis eozũ dcuisse perhibetur Unde merito ⁊ magnificatur a presentibus: ⁊ per absentes quoq; fama vulgatus asseritur. Lectio octaua.

Intrauit ergo iesus die sabbati in synagogam vt ritum legis mosayce cumulo gratie celestis adipleret. Et surrexit legere. Qđ

dñs stando lectozis suscepit officium:humilime dispensationis ei⁹ est indiciū. Pulchre iesus libzum pzophete clausum accepit:sed reuolutū legit:qz mysteriū incarnationis sue ppetarum voce pzescriptū/et pzius suscepit exhibēdū:z post moztalibus apparuit intelligendum. Lc.ix

ET cum plicuisset iesus libzum/reddidit ministro:et sedit. Libzum dñs omnibus qui aderant audientib⁹ legit. Lectum vero ministro reddidit: quia cum esset in mundo palā locutus est mūdo:semp docens in synagoga/et in templo quo omnes iudei cōsueuerant cōuenire. Sed ad celestia regressur⁹: his qui ab initio ipsum viderunt/ et ministri fuerunt sermonis:euāgelizandi officium tradidit. In euāge.ām

Et cū plicuisset iesus libzum reddidit ministro/z sedit: et omnium in synagoga oculi erant intendentes in eum. ps. Benedictus. Cetera ad matutinū.et hozas vti ꝓma dñica cum oratione Familiā tuā. Ad vesp. In euāge.ā. Cepit iesus dicere ad illos/qz hodie impleta est hec scriptura in auribus vestris alla. ps. Magnificat. Oō vt supza.

Lectiones feriales. Lec.i.

IN quo et vos cum audisletis verbū veritatis euangeliū salutis vestre/ in quo z credētes signati estis spiritu pzomissionis sancto qui est pign⁹ hereditatis nr̄e in redēptionē acquisitionis in laudē gl'ie ipsius. Actō.v.

PRopterea et ego audiens fidem vestram/ que est in chzisto iesu:z dilectionem in oēs sanctos/non cesso gratias agere pzo vobis/memoziā vestri faciens in ozationibus meis:vt de⁹ dñi nostri iesu xp̄i pater glorie det vobis spiritū sapientie/et reuelationis in agnitionē eius illuminatos oculos coꝛdis vestri. Lectio.ij.

UT sciatis que sit spes vocatiōis eius:et que diuitie gl'ie hereditatis ei⁹ in sanctis. Et que sit supereminens magnitudo virtutis eius in nos:qui credim⁹ scd̄m operationem ptentie virtutis ei⁹ in nos quā operatus est ī chzisto suscitans eum a moztuis/z cōstituens ad dexterā suā in celestibus.

Itē lectiōes feriales. Lc.i.

ET vos conuiuificauit cum esletis mortui delictis et peccatis vestris: in quibus aliquando ambulastis secūdum seculum mūdi huius secundum principem potestatis aeris huius spiritus qui nunc operatur in filios diffidentie. Lectio.ij.

IN quib⁹ et nos oēs aliquād cōuersati sumus in desideriis carnis nostre facientes volūtates carnis/et cogitationū/eramus natura filij ire sicut ⁊ ceteri. Deus autē qui diues est in misericordia ꝓpter nimiā caritatē suā qua dilexit nos: ⁊ cū essemus mortui peccatis/conuiuificauit nos ī chzisto. ⁊c. iij.

HUius rei gr̄a ego paulus victus chzisto iesu pro vobis gentibus: si tamē audistis dispensationē gratie dei que data est michi in vobis: quoniam secundū reuelationem notum michi factum est sacramentum sicut suprascripsi in breui prout potestis legentes intelligere prudentiam meam in ministerio chzisti. ¶De alleluya claudendo. Sabbato proximo ante ixx. claudatur all'a. a duob⁹ post nonā ꝓpletā in medio chori stantib⁹ et sabbatizantib⁹. Benedicam⁹ dño all'a. Deo gr̄as all'a all'. all'.

¶Rubrica de festis infra ixx. contigenti. et. xl. Notādum q̄ si aliq̄ festū duplex in sabbato proximo ante primam dnicā ixx. vel ī alijs sabbatis vsq; ad quadragesimā euenerit: secūde vesperę erunt omnino de scto: et mēoria tantū de dnica. Et si in dnica infra tempus predictum tale festū euenerit. totum fiat de festo: et tm̄ memoria fiat de dnica: tā in primis vesperis q̄ in secūdis ⁊ matu. cū añis et versiculis dnicā cōtingentib⁹: ⁊ oōne dnicali. et in crastino si a festo. ix. lec. vacauerit incipiatur hystoria ferialis cū iij. lec. tm̄ de expōne euange. non impediente festo. iij. lec. ⁊ dicetur super psal. Benedict⁹. añia contigens feriam: et sequatur oratio dnicalis: et si quod Re. fit de euange. intra talē hystoriā debet ptermitti. Si vero festū simplex. ix. lectio. in tali sabbato euenerit: vesp. i sabbō dicant de dnica: et fiat mēo. de scto. Si vō dnica euene. tale festū differat vsq; in crastinum si vacauerit a festo. ix lec. ⁊ in dnica

ad vel. incipiat de sancto ad capitulum/et fiat mēoria de dñica. Si vero festum sancte agnetis qđ nō potest differri in crastinū ꝓpter sequens festū sctī vincentij/vel aliud consimile in hmōi dñica euenerit: differat in tertiam feriā. Festū autē fabiani ⁊ sebastiani si in dñica. lxx. cōtigerit: ātecipetur sicut supra notatum est quādo contingit dñica ꝑma post oct. epyphanie. In quacūqz feria a. lxx. vsqz ad caput ieiunij festum iij. lec. contigerit hȳs ꝓpriā legēdā / totum seruitiū fiat de eo/nisi ex causa percantationis alicuius hystorie de qua in dominica propter festum duplex dici nō potuit: et propterea ⁊ in medijs ferijs pcantanda impediat. Dñ vero de tali festo triū lec. dr: fiat memoria de. lxx. ad vel. et ad matu. ⁊ ad missam: que scz mēo. in nullo festo omittitur: nec i festo purificationis: in quo festo etiam si in dñica euenerit/ fiat mēo. de lxx. cūān. ⁊ or̄one dñicalib⁹. Sed si festū purificationis euenerit in dñica āte. lxx. nō fiet memoria de dñica. In dominicis vero nichil fiet de festis. iij. lect. nisi mēoria tātū. Si autē de festis sctōrū hui⁹ tpis min⁹ plene hic inuenit: querat infra i festis eorūdē. Et fiat seruitiū de ap̄lis: de sctō vvill'o: et de dña infra lxx. vsqz ad caput ieiunij.

¶ Dñica. lxx. xi. kalē. febru. Lta dñicat. A. i. prefa. cōis. Et fiat me. de dña quotidie vsqz ad purifica. Et icipiat ad vel. ad cp̄. de s. vincētio mar. ⁊ me. de dñica de dña de s. emerētiana/ ⁊ de s. agnete. Et fiat me. de s. agne. q̄tidie ꝑ oc. Fe. ij. de sctō vicētio mar. me. de lxx. q̄ i nullo festo omittit. me. de dña de virgi. ⁊ de s. agnete. Fe. iij. de mar. babilla socijsqz ei⁹. me. de lxx. de dña ⁊ de s. agnete. Fe. iiij. de festo ꝙuer. s. pauli: me. de lxx. de dña de mar. ⁊ de s. agnete. Fe. v. de s. policarpo mar. me. de lxx. de dña ⁊ de s. agne. Fe. vi. de dña. me. de lxx. de ꝙfes. et de s. agne. Sab. de oct. s. agnetis. bñdictiōes ad matu. ps dns. mēo. de lxx. ⁊ de dña. ¶ Dñica. lxx. iiij. kl'. febru. Fe. ij. de s. batilde. Fe. iij. de fer. Ep̄la ⁊ euāg. iiij. fe. Fe. iiij. de s. brigida. Ps. de. ij. turba. Fe. v. de puriki. b. marie. me. de. lxx. Fe. vi. de mar. Sab. de dña. me. de. s. gilberto. ꝙfessō. nō pontifi.

3 A ℂ Dñica.lxx.nonas febꝛu.Fe.ij.de ſ.agatha.Fe.iij.de ſe. Epł'a ⁊ euāg.iiij.ſe.Fe.iiij.de ſe.Epł'a ⁊ euāg.vi.ſe.Fe.v,
4 A de apł'is.Fe.vi.de ſ.ſcolaſtica.Sab.de dña.℣ Dñica.lxx.ij. Idus febꝛu.Fe.ij.de apł'is.Fe.iij.de ſ.valētino.Feꝛ.iiij.de ſe.Fe.v.de ſ.iuliana v̄g.⁊ m̄.Fe.vi.de ſe.Sabbato de dña.
5 A ℂ Dñica.lxx.xi.kł'.martij.Fe.ij.de.ſe.Epł'a et euā.iiij.ſe. Fe.iij.de ſ.vbil'o/vel de ſe.Epł'a et euāg.vi.ſe.Fe.iij.de ca thedꝛa.ſ.petri.Fe.v.de ſe.Epł'a ⁊ euāg.vi.ſe.vel de feſ.loci Fe.vi.de ſ.mathia apo.Sab.de dña.Sed ſi fuerit biſſext⁹ tunc ſe.ij.de ſe.Epł'e ⁊ euā.iiij.ſe.Feꝛ.iij.de ſ.vbil'o vel de. dña.Fe.iiij.d̄ cathe.ſ.petri.Fe.v.de dña vł' de feſto loci.Fe. vi.de ſe.Sab.de feſto.ſ.mathie ⁊c̄.oia p totū annū ſicut ptz ī vltia lr̄a dñicali G.Sed ī ānis cōib⁹ ſic dicēdū eſt.Fe.vi.
1 B de ſ.mathia apo.vt p̄dī.Sab.de dña.℣ Dñica.lxx.x.kał' febꝛua.mēo.de dña de virg.⁊ de ſ.agne.veſ.erūt de dña.Fe. ij.de mar.mēo.de lxx.de dña ⁊ de.ſ.agnete.Fe.iij.de ꝙuer.ſ. pauli:mēo.de lxx.⁊ de dña.Fe.iiij.de ſ.policarpo mar.Feꝛ. v.de ſ.iuliano epō.Fe.vi.de octa.ſ.agnetis.Sabba.de dña.
2 B ℂ Dñica.lxx.iij.kał'.febꝛ.me.de dña ⁊ de ſ.batilda.Feꝛ.ij. de ſe.Epł'a ⁊ euāg.iiij.ſe.Fe.iij.de ſ.bꝛigida.Fe.iiij.de feſ. purifica.b.Marie.me.de.lxx.Fe.v.de ſ.blaſio mar.Feꝛ.vi.
3 B de ſ.gilberto.Sab.de ſ.Agatha.℣ Dñica.lxx.mēo.de con feſſo.Fe.ij.de apł'is.Fe.iij.de ſ.vbil'o.Feꝛ.iiij.de ſe.Feꝛ.v. de ſancta ſcolaſtica virgi.Fe.vi.de feꝛ.Sabbato de domina.
4 B ℂ Do.lxx.Idus febꝛ.Fe.ij.de ſ.Valentino.Feꝛ.iij.de ſe. Epł'a ⁊ euāg.iiij.ſe.Fe.iiij.de ſ.iuliana.Feꝛ.v.de apł'is vel
5 B loci.Fe.vi.de ſe.Sab.de dña.℣ Do.lxx.x.kł'.Martij.p̄ſa. cōis ſ̄ra.lxx.Fe.ij.de ſ.vbil'o.vel de feſto loci.Fe.iij.de ca thedꝛa ſ.petri.Fe.iiij.de ſe.Vigi.Fe.v.de ſ.mathia ap.niſi fuerit biſſext⁹:qz tūc p̄dicta feꝛ.ij.de.ſ.vbil.vel de ſe.Epł'a et euāg.iiij.ſe.Fe.iij.de cathe.ſ.petri.vt p̄dī.Feꝛ.iiij.de ſe. Epł'a ⁊ euāg.iiij.ſe.vel.vi.ſe.Fe.v.de ſe.Epł'a ⁊ euā.vi.ſe. vel de feſ.loci.Vigi.Fe.vi.de feſ.ſ.Mathie.⁊c̄.omnia vt in ſ.lr̄a dñicali.A.ſed ī ānis cōib⁹ ſic dicēdū eſt.Fe.v.de.feſ.ſ. mathie.vt p̄dicit.Feria.vi.de feꝛ.Sabbato de domina.

William Robinson

¶ Dñica.lxx.ix.kal'.feb.mẽo.de dña:et de mar.Fer̃.ij.de cõuer.l.pauli:mẽo.de.lxx.de dña:de mar.et de.l.agnete. Fe.iij.de.l.policarpo.Fe.iiij.de.l.iuliano epõs.Feria.v.de octa.l.agnetis.Fe.vi.de fe.Sabba.de dña:me.de.l.batilde 1 C

¶ Do.lxx.ij.kal'.feb.Fe.ij.de.l.brigida.Fe.iij.de fel.puri.b.ma.me.de.lxx.Fe.iiij.de.l.blasio.Fe.v.de apo.vel loci.Fe.vi.de.l.agatha.Sab.de dña:me.de.lxx.et de confes. 2 C

¶ Dñica.lxx.vij.idus feb.Fe.ij.de fe.Epl'a et euã.iiij.fe. Fe.iij.de.l.vbillelmo.Fe.iiij.de.l.scolastica.Fe.v.de apl'is Fe.vi.de fe.Sabba.de dña. ¶ Dñica.lxx.xvi.kal'.martij. mẽo.de.l.valentino pbõo.Fe.ij.de.l.vbillelmo.Fer̃.iij.de scta iuliana.Fe.iiij.de fe.Fe.v.de apl'is.Fe.vi.de fe.Sabba.de dña. 3 C 4 C

¶ Dñica.lxx.ix.kal'.martij.Fer̃.ij.de cathedra l.petri.Fe.iij.de.l.vbillel.vel de fe.Epl'a et euãge.quarte ferie.Vigilia.Fe.iiij.de festo.l.mathie.Fe.v.de fe.Epl'a euãge.quarte ferie:vel de festo loci.Nisi fuerit bissextus: qz tunc pdicta fe.iij.de.l.vbillel.vel de festo loci.Fe.iiij.de fe.vigi.Fe.v.de festo.l.mathie.et cetera oia sicut patet in vltima litera dñicali.B. Sed in annis cõibus sic dicendũ est.Fe.iij.de.l.vbil.vel de fe.vt pdõ.Fe.iiij.de fel.l.mathie: vt pdicit.Fe.v.de fe.vel de fel.loci.Fe.vi.de fe.Sab.de dña 5 C

¶ Dñica.lxx.xv.kal'.febzu.memo.de virgi.Fe.ij.de feria Epl'a et euãge.quarte ferie:mẽo.de dña:et de sctõ germanico.Fe.iij.de marty.fabiano et sebastia.Fe.iiij.de.l.agne.Fe.v.de.l.vincẽtio.Fe.vi.de.l.emerẽtiana.Sabba.de dña mẽo.de.lxx.de mar.et de sancta agnete. ¶ Dñica.lxx.viij. kal'.febzua.et differatur festũ:fiat mẽo.de dña:et de mar. de.l.agnete.Fe.ij.de cõuer.l.pauli.Fe.iij.de.l.iuliano epõ Fe.iiij.de octa.l.agnetis.Fe.v.de fe.Epl'a et euã.quarte ferie.Fe.vi.de.l.batilde.Sabba.de dña.me.de septuagesima 6 D

¶ Dñica lxx.kal'.febzua.me.de dña:z de virgi.vel pe. erũt dño de fel.puri.b.marie.Fe.ij.de puriti.Fe.iij.de.l.basilio Fe.iiij.de.l.gilberto.Fe.v.de.l.aga.Fe.vi.de confes.Sab. de dña. ¶ Dñica.lxx.vi.idus febzu.Fe.ij.de.l.vbillel.Fe. iij.de.l.scolastica.Fe.iiij.de fe.Fe.v.de apl'is.Fe.vi.de fes. 7 D 8 D 9 D 10 D 11 D 12 D 13 D 14 D

William Robinson 1684

5 D Sab.de dña.mẽo.de.l.valen. ¶ Dñica.lxx.xv.kal'.mar-
tij.Fe.ij.de.l.iuliana.Fe.iij.de.l.vvillelmo.Fe.iiij.de fe-
cia.Fe.v.de apostolis/vel loci.Fe.vi.de fe.Sabba.de dña
6 D ¶ Dñica de cathedza.l.petri:me.de.lxx.cũ ãn. Simile est
regnũ verli. Dñs regnauit oõo. Preces ppli. Ad missam
me.de.lxx.sub vna ꝛcluſione. Ad vel.me.de.lxx.ãn. Dixit
paterta ẅli. Dirigat dñe oõo. Preces ppli. Fe.iij.de dñi
ca.lxx.cũ tribus lec.de expõne:et tribus ꝑmis.ẅ ijs. Fet.
iij.de.l.vvillelmo:vel de fe.Epl'a et euãge.quarte fe. Fet.
iiij.de fel.l.mathie apli.mẽo.de.lxx.Fe.v.de fe. Epistola
et euange.iiij.fe.vel de festo loci.Fe.vi.de fe.Sab.de dña
7 E ¶ Dñica.lxx.xiiij.kal'.feb.mẽo.de dña:et de ſctõ.Fe.ij.de
marty.fabia.et sebastia.Fe.iij.de.l.agnete.Fet.iiij.de ſctõ
vincẽtio.Fe.v.de ſctã emerentiana.Fe.vi.de dña:mẽo.de
marty.Sab.de cõuerſione.l.pauli.ad vel.ãn. Benedict⁹.
8 E ¶ Dñica.lxx.vij.kalẽ.feb.me.de dña:de marty.ꝫ de ſancta
agnete.F.ij.de.l.iuliano epõ.Fe.iij.de octa.l.agnetis.Fet.
iiij.de fe.Fe.v.de.l.batilde.Fe.vi.de fe. Sab.de dña:mẽo.
9 E de.lxx.et de.l.bzigida. ¶ Dñica de festo puriſi.b.marie.ad
vel.mẽo.de dñica.lxx.Fe.ij.de dñica lxx.cũ expõne/ mẽo.
de marty.Fe.iij.de.l.gilberto.Fe.iiij.de.l.agatha.Fe.v.de
l.conſel.vedasto et amando.Fet.vi.de fe.Sabba.de dña.
10 E ¶ Do.lxx.v.idus feb.Fe.ij.de.l.ſcolaſt.Fe.iij.de fe.epl'a ꝫ
euã.iiij.fe.Fe.iiij.de fe.epl'a et euãge.vi.fe.Fe.v.de apoſt.
11 E Fe.vi.de.l.valẽ.Sab.de dña. ¶ Do.lxx.xiiij.kal'.mar.me.
de virgi.Fe.ij.de fe.mil.de ẅ.vel de dña.Fe.iij de.l.vvillel-
mo.Fe.iiij.de fe.Fe.v.de dña:vel de fel.loci.Fe.vi.de fet.
Sabba.de cathedza ſancti petri. Ad vel.tantũ mẽo.de dñi
12 H ca tam in ſabba.ꝫ in dñica. ¶ Dñica.lxx.xij.kal'.feb.Fe.
ij.de.l.agnete.Fe.iij.de.l.vincentio.Fe.iiij.de.l.emerẽtia-
na.Fe.v.de marty.Fet.vi.de cõuerſione.l.pauli. Sab.de
13 H dña:mẽo.de marty. ¶ Dñica.lxx.vi.kal'.febzu.me.de dña:
et de.l.Fe.ij.de octa.l.agnetis.Fe.iij.de fet.Epl'a et euãg.
iiij.fe.Fe.iiij.de.l.batilde.Fe.v.de fe.Epl'a et euang.ſerie
ſerie.Fe.vi.de.l.bzigida.Sab.de festo puriſi.b.marie.Ad

vel.tñ mẽo.de dñica et de.l.blasio. ¶ Do.lxx.iij.nonas fe
bzu.me.de.l.Fe.ij.de.l.gilberto.Fe.iij.de.l.agatha.Fe.iiij. 3 H
de.l.vedasto et amãdo.Fe.v.de fe.Epl'a ꝛ euã.iiij.fe.Fe.vi.
de fe.Sab.de dña. ¶ Do.lxx.iiij.idꝰ feb.mẽo.de.l.scolasti.
Fe.ij.de apl'is:vel loci.Fe.iij.de.l.vbil.Fe.iiij.de fe.Fe.v. 4 H
de.l.valentino.Feꝛ.vi.de fe.Sab.de dna:me.de.l.iuliana.
¶ Do.lxx.xij kal'.martij.Fe.ij.de fe.missa de dño.vel epl'a.
et euã.iiij.fe.Fe.iij.de.l.vbil.Fe.iiij.de fe.Epl'a et euãge. 5 H
eiusdẽ:vel de fe.vi.Fe.v.de fe.Epl'a et euã.vi.fe.vel de fes.
loci.Feria.vi.de cathedza.l.petri.Sabba.de dña.Vigilia.
¶ Do.lxx.xij.kalẽ.feb.me.de dña.Fe.ij.de.l.vincẽtio mar.
mẽo.de.lxx.ꝛ de dña.Fe.iij.de.l.agnete.mẽo.de.lxx.de dña: 1 6
et de virgi.Fe.iiij.de mar.Fe.v.de cõuersione sancti pau'
li:mẽo.de.lxx.et de dña.Feꝛ.vi.de marty.Sabba.de dña.
¶ Dñica.lxx.v.kal'.feb.me.de dña:ꝛ de octa.Fe.ij.de feꝛ.
Epl'a et euã.iiij.fe.Fe.iij.de.l.batilde.Fe.iij.de fe.Epl'a et 2 6
euã.vi.fe.Feꝛ.v.de.l.vzigida vgi.me.de.lxx.Fe.vi.de festo
purif.b.marie.me.de.lxx.Sab.de dña:me.de.lxx.ꝛ de mar.
¶ Dñica.lxx.ij.nonas febzu.mẽo.de.l.Fe.ij.de.l.agatha.
Feria.iij.de.l.confes.vedasto et amando.Fe.iiij.de fe.Fe. 3 6
v.de apostolis.Feria.vi.de fe.Sabba.de dña:memozia de
sancta scolastica. ¶ Dñica.lxx.iij.idus febzua.Fe.ij.de fe.
Epl'a et euan.quarte ferie.Fe.iij.de fe.Epl'a et euã.sexte 4 6
fe.Fe.iiij.de.l.valẽtino.Fe.v.de apl'is.Fe.vi.de.l.iuliana
Sabba.de dña. ¶ Dñica.lxx.xij.kal'.martij.Fe.ij.de dña
In alijs locis de festo loci.Feꝛ.iij.de.l.vbil. In alijs locis 5 6
de dña.Fe.v.de cathe.l.petri.Fe.vi.de fe.Sab.de.l.math.

¶ Dñica lxx. Sab. ad vesp. Deus in adiutozĩũ. Glozia patri vsq; Amẽ. statim seq̃t Laus tibi dñe rex etne glie. Ab hinc vsq; ad mis. in vigi. pasche non dicit' al'a. sed in ꝓncipio hozarũ loco al'a dicit Laus tibi dñe. ꝛc. ¶ Dñ. dict⁹. p. Ipm. Ipm. Benedictus deus. et Ve. Igit ꝓfecti. hy⁹ deꝰ creatoꝛ. ¶ Vesp̃ti na oꝛatio. In euã. ¶ Plãtauerat autẽ dñs deꝰ paradisum voluptatis a ꝓncipio in quo posuit hoiem quẽ foꝛmauerat. ꝑs Magt. Oꝛatio

PReces populi tui q̃sumus dñe clementer exaudi: vt q̃ iuste p̃ peccatis n̄ris affligimur/pro tui nois gloria misericorditer liberemur. Per dñm. Ad matu. inuitat. Preoccupemus faciem dñi. Et in psalmis iubilemus ei. ℣. Venite. vsq̃ Salutari nostro. et tuc repetatur inuitat. Preoccupemus. a choro. ℣. Quoniã deus magnus. ℟. Hy⁹. Primo dierũ omn̄. In primo noct. ãn. Seruite. ps. Beatus vir. ℟. ℣⁹. Memor fui. Penthatheucus moyli incipiatur et legatur vsq̃ ad passionẽ dñi: excepta prima ebdo. xl. et addat si opus fuerit/iosue/iudicũ: et ruth. l. i.

IN principio creauit deus celum et terrã: terra autẽ erat inanis et vacua/ et tenebre erãt sup faciẽ abyssi: et spũs dñi ferebatur sup aquas. Dixitq̃ de⁹. Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit de⁹ lucẽ q̃ esset bona: et diuisit lucem a tenebris. Appellauitq̃ lucẽ diem: et tenebras nocte. Factũq̃ est vespere et mane dies vn⁹. ℣. In principio fecit deus relũ et terrã: et creauit in ea hominẽ Ad imaginẽ et similitudinẽ suã ℣. Formauit igitur dñs hominẽ de limo terre: et inspirauit in faciẽ eius spiraculũ vite. Ad imaginẽ. Lec. ij.

DIxit quoq̃ deus. Fiat firmamẽtũ in medio aquarũ: et diuidat aquas ab aquis. Et fecit de⁹ firmamẽtũ: diuisitq̃ aquas que erãt sub firmamẽto / ab his que erant super firmamẽtũ. Et factum est ita. Vocauitq̃ firmamentũ celum. Et factũ est vespere et mane dies secundus. Rem. In principio deus creauit celũ et terrã: et spũs dñi ferebatur super aquas. Et vidit deus cuncta que fecerat: et erãt valde bona. ℣. Igitur perfecti sunt celi et terra: et omnis ornatus eorum. Et vidit deus. Lec. iij.

DIxit vero deus. Congregentur aque q̃ sub celo sunt in locũ vnũ: et appareat arida. Factũq̃ est ita. Et vocauit deus aridã terrã: cõgregationesq̃ aquarũ appellauit maria. Et vidit deus q̃ esset bonum. Et ait. Germinet terra herbã virẽtẽ et facientẽ semẽ: et lignũ pomiferũ faciẽs fructũ iuxta genus suũ: cuius semẽ in semetipso sit super terram

Et factū est ita. ℟. Igit perfecti sunt celi et terra: et omis ornatus eorū: cōpleuitq; deꝰ die septimo opus suū quod fecerat. Et requieuit ab omni ope quod patrarat. ℣. Vidit q; deus cūcta q̄ fecerat: et erant valde bona. Et. Glia. Et. In.q̄.nocturn.ān. Bona cū.ps Conserua me dñe. ℟. ℣. Media nocte. Sermo beati augustini episcopi. lec. iiij.

QVanta dignitas humane cōditionis esse sciatur/ vt non solo iubētis sermone vt alia ser dierū opera: sed consilio sancte trinitatis et opere maiestatis diuine creatus est homo: vt ex prime cōditionis honore intelligeret quātū suo ꝓditori deberet: dū tantū in cōditione mox dignitatis priuilegiū prestitit ei cōditor: vt tāto ardentius amaret conditorē: quanto mirabilius se ab eo conditū intelligeret. ℟. Formauit igitur dñs hominē de limo terre. Et īspirauit in faciē eius spiraculum vite: et factus est homo in animā viuentē. ℣. In ꝑncipio fecit deus celum et terram: et creauit in ea hominem. Et inspirauit. Lec. v.

FAciamus inquit hominē ad imaginē & similitudinē nostrā. Nec ob hoc solū q̄ sancte trinitatis consilio sic ab excellentia conditoris conditus est: sed etiam q̄ ad imaginē et similitudinem suam: ipse creator omniū eum creauit/ quod nulli alij ex creaturis donauit. ℟. Tulit ergo dñs hominem & posuit eū in paradisum voluptatis/ Vt operaretur et custodiret illū. ℣. Plantauerat autem dñs deus paradisum voluptatis a principio: in quo posuit hominē quem formauerat. Vt. Lectio. vi.

QVe imago diligētius exterioris hois nobilitate est intuēda. Primo siquidē vt sicuti deus vnus semper vbiq; totus est: oia viuificans/ mouēs & gubernās/ sicut apostolus cōfirmat: q̄ in eo viuimus/ mouemur/ & sumus: sic et aīa in suo corpore vbiq; tota viget: et viuificās illud mouens & gubernans. ℟. Plātauerat autē dñs deus paradisum voluptatis a principio. In quo posuit hoīem quē formauerat. ℣. Plātauerat autē dñs deus lignū pulchrū visu/ et ad vesm iij

scendū suane: lignū etiā vi-
te i medio paradisi. In quo
Glozia pri. In. In.iij.nocte.
an. Nō sunt loquele. ps. Ce-
li enarrant, tc.69 Exaltare
domine. Scōm Matheum.

IN illo tpe. Dixit ihesus
discipulis suis parabo
lā hāc. Simile est regnū ce-
lozū homini patrifamilias:
q̄ exijt primo mane ꝙducere
oparios i vineā suā. Et rel.
Omelia bti grego. lec.viij

PAtrisfamilias similitu-
dinē fratres nemo
alius tenet nisi redēptoz no
ster/ qui regit quos cōdidit:
& electos suos sic possidet in
hoc mundo quasi subiectos
dñs in vmo. Qui habet vi-
neā vniuersam scilicet eccle
siā que ab abel iusto vsq; ad
vltimū electū q̄ in fine mūdi
nascitur9 est: quot stōs pro-
tulit quasi tot palmites mi
sit, ℣. Dixit dñs ad adā: de
ligno qđ est in medio para-
disi ne comedas. In q̄ hora
comederis: morte morieris.
℟. Precepit ei dñs de9: ex oi
ligno paradisi comede: de li
gno aut̄ sciētie boni & ma-
li ne comedas. In. Lec.viij.

HIc itaq; paterfamili-
as ad excolēdā vineā
suā mane/ hora tertia/ sexta
nona/ et vndecima/ oparios
conducit: quia a mūdi huius
initio vsq; in fine ad erudiē
dam plebē fideliū predicato
res mittere non desistit. Va-
rietas horarū quibus opera
rij in vinee culturā mittun-
tur: varia signat tempora i
quibus sancti operarij vti-
que fideles ad spiritalē vineam
excolendā missi sunt. ℣. Di
xit dñs deus: non est bonum
esse hominē solū. Faciamus
ei adiutoziū simile sibi. ℟.
Ade vero nō inueniebatur
adiutor similis ei9: dixit ve
ro deus. Faciamus. Lec.ix.

MAne ą̄pte mundi fuit
ab adam vsq; ad noe.
Tertia a noe vsq; ad abra-
ham. Sexta ab abrahā vsq;
ad moysen. Nona a moyse
vsq; ad aduentū dñi. Vnde-
cima ab aduētu dñi vsq; ad
finem seculi. Diuersis ergo
horis operarij in vineā mit
tunt: quia in diuersis etati-
bus homines ꝙ diuinā gra-
tiā ad bona operanda vocā
tur. Vbi est abel frater
tuus/ dixit dñs ad cayn: ne-
scio dñe/ nūquid ego custos
fratris mei sum ego: & dixit
ad eū/ quid fecisti: Ecce vox

sanguinis frīs tui abel clamat ad me de terra. ℣. Maledicta terra in ope suo que aperuit os suū: ꝛ suscepit sāguinē fratris tui de manu tua. Ecce. Gloria. Ecce. ℟e incipiat ℟. Ubi est abel. ℣s Te deū. non dicat̄ vtš notat̄ in pzima dñica aduēt̄us dñi ℟eia ferialia. ℟. Immisit dñs sopozē in adam/et tulit vnā de costis ei⁹: et edificauit costā quā tulerat dñs de adam in mulierē: ꝛ adduxit eā ad adā vt videret q̄d vocaret eā. Et vocauit nomē ei⁹ virago: qz de viro suo sūpta est. ℣. Hoc nūc os ex ossibus meis/ et caro de carne mea. Et vocauit. ℟. Dū ambularet dñs in paradisum ad auꝝ post meridiē clamauit et dixit/ adā vbi es? audiui dñe vocem tuā. Et abscondi me. ℣. Vocē tuā dñe audiui in paradiso/ ꝛ timui eo q⁹ nud⁹ essem. Et abscōdi. ℟. In sudore vultus tui vesceris pane tuo/ dixit dñs ad adā. Cū operatus fueris terrā/ non dabit fructus suos: sed spinas et tribulos germinabit tibi. ℣. Pro eo q⁹ obedisti voci vxoris tue plusq̄ mee/ maledicta terra in ope tuo. Cū. ℟. Ecce adā qualibn⁹ ex nobis fact⁹ est scīēs bnū ꝛ malū. Videte ne forte sumat de ligno vite ꝛ viuat i eternū. ℣. Collocauit ante paradisum cherubi: ꝛ flameū gladiū atq; ℣satilē ad custodiēdā viā ligni vite dicēs. Videte ne. ℣. Fiat mia. ℭ In laudi. ān.

MIserere mei deus: ꝛ a delicto meo mūda me: qz tibi soli peccaui. ℣. Ipm. ān. Confitebor tibi dñe qm exaudisti me. ℣. Cōfitemini dño qm. ān. De⁹ de⁹ me⁹ ad te de luce vigilo: qz factus es adiutor me⁹ ℣. Ipm. ā. Bñdict⁹ es in firmamēto celi: et laudabilis in scl'a de⁹ nī ps. Bñdicite. ā. Laudate dñm de ce. ℣. Ipm. Alti psal. dicant̄ laud. dieb⁹ dñicis vsq; ad pascha q̄n de tpali agit̄. Cūm. Bñdictio ꝛ claritas. hy⁹ Iā nūc pēna cla. Et notandū q⁹ hymni Deus creator olim. Primo dierū. et Iā nūc pēna cla. sicut ponunt̄ hac dominica diebus dñicis vsq; ad xl. et a pzima dñica kalē. augusti vsq; ad aduē. dñi q̄n de do. agit̄. ℣. Dñs re. Im euā. ān. Simile est regnū celorū hoi pīfamilias qui exijt pzimo mane cōducere oparios

in vineā tuā. ℣. Benedictus qui venit. ℟. Preces populi tui. ℭ Ad primā ān. Conuentione autē facta cū operarijs ex denario diurno/misit eos in vineā suā. ps. Deus deus meus respice. Et ceteri psalmi dñi in prima dñica aduentus excepto q loco psalmi. Confitemini. dicatur psalmus. Dñs regnauit. Et sic dicantur omnibus diebus dñicis vsq ad pascha quādo de dominica agitur. ān. Te deum patrē. ps. Quicūq vult sal. Cap. Domine miserere. ℟. Jesu christe. ℣. Qui sedes ꝛc ℭ Ad. iij. ān. Ite & vos in vineam meā: et qđ iustū fuerit dabo vobis. ps. Legē pone. Cap. Sana me dñe. ℟. Ad iutor meus esto dñe. Ne derelinquas me. ℣. Neq despicias me deus salutaris me⁹. Ne derelinquas. Gloria pri Adiutor. ℣. Ego dixi. Oro. Preces pri tui. ℭ Ad. vi. ān Quid hic statis tota die ociosi: rñderunt & dixerūt nemo nos conduxit. ps. Defecit. Cap. Dīa autem ꝓbate. ℟. Deus misereat nostri. Et benedicat nos. ℣. Illuminet vultū suum super nos/et misereatur nostri. Et benedi. Gria. Deus. ℣. Dñs regit. Oratio ℭ Ad nonā ān. Quid hic statis tota die ociosi: ite & vos in vineam meā. ps. Mirabilia. Cap. Alter alterius. ℟. Custodi nos domine Ut pupillam oculi. ℣. Sub vmbra alarum tuarū protege nos. Ut pu. Gria pri. Custodi. ℣. Ab occultis meis. Oro vt̄. ℭ Ad vespas. ān. Dixit dñs. ps. Ipsum. ꝛc. cap. Dominus autē dirigat. ℟. Spes mea dñe. A iuuentute mea. ℣. In te confirmatus sum ex vtero de vētre matris mee tu es meus protector. A iuuentute. Gria. Spes mea. Hoc ℟. dicat singulis diebus ad vesperas vsq ad. xl. qñ de tēpore agit̄ p̄ter in sabbatis. hy⁹. Lucis creator. ℣. Dirigat. In euāg. ān Dixit paterfamilias operarijs suis quid hic statis tota die ociosi: at illi rñdētes dixerūt: q nemo nos cōduxit: ite in vineā meā/et quod iustum fuerit dabo vobis. ps. Magt. Preces pri tui. Capitulo. ℣o nō mutat vsq in die sabbati post cineres. ℭ Et notandū q ℣siculi qui ponūtur hac die singulis dominicis vsq ad. xl. debēt dici

Feria vo hozalia. ℣ Adiutoz meus. ℟c. cū capitulis et vli. pzenotatis singulis diebus vsqz ad idē tēpus: nisi cū de aliquo festo agatur dicūtur ad hozas excepto die cinez cū trib⁹ diebus sequētibus/ vbi mutantur āe. et cap. ad hozas. In ferijs vero hymni et añe. tam in matut. q̄ in vesp. pzeter añas super psal. Magnificat. et Benedict⁹. vsqz ad. xl. sumātur de feria. oz. vero dñicalis vsqz ad dié cinerū semp dicat ad hozas

¶ Feria secūda ad matuti. Inuita. Venite. ps. Jubilemus deo. hy⁹. Sōno refecti. In nocturno. ā Dñs defensoz. p. Dñs illuminatio. ℟. ā Domine in ce. Lectio. i.

ET ptulit terra herbā virentem et afferentē semen iuxta genus suum: lignūqz faciens fructum: ℟ habens vnūqdqz sementē scōm speciem suā. Et vidit de⁹ q̄ esset wnū: factūqz est vespere et mane dies tertius. ℟c. ij.

DIxit autē de⁹. Fiāt luminaria in firmamēto celi: et diuidant dié ac noctem: ℟ sint in signa/ ℟ tēpza et dies ℟ annos/ vt luceāt in firmamēto celi: ℟ illuminēt terrā. Et factū est ita. ℟c. iij.

HEcitqz deus duo magna luminaria: luminare maiꝰ/ vt pzeesset diei: et luminare minus/ vt pzeesset nocti. Et stellas. Et posuit eas in firmamento celi vt lucerēt sup terrā: ℟ pzeessent diei ac nocti: et diuiderēt lucē ac tenebzas. Et vidit deus qd̄ esset bonū: et factum est vespere ℟ mane dies quartus. ℣ Fiat mia tua dn̄e. In laudi. ān Miserere. ps. Ipsum ℟c. Cōm. Vigilate. hy⁹. Splendoz pater. ℣⁹. In matuti. In euangel. ān Cum autē sero factum esset dixit dñs vinee pzocuratozi suo: voca opzarios/ ℟ redde illis mercedē. ps Bñdictus. Kyzieł. ℟c. Ōro. Pzeces populi tui. Suffragia dicātur. ¶ Ad pzimā. ā De⁹ exaudi. ps. De⁹ in nomine tuo. ān. Adesto. ps Quicumqz vult. Ad tertiā. ān Da michi. ps. Legem pone. Cōm Sana me domine. ℣ Adiutoz meus. ℣ Ego dixi. Kyzieleyſō. ℟c. oō. Pzeces populi tui. Ad sextam. ān Adiuua me. ps. Defecit. Cp. Omnia autem. ℣ Deus misereatur. ℣ Dñs regit. Kyzieleyſō. ℟c.

Oratio vt supra. Ad nonā. ān. Aspice in me. ps. Mirabilia. Capm. Alter alterius. Custodi nos. ỽ. Ab occultis. Kyrieꝰ. xc. Deo vtiq. Ad vesperas ān. Inclinauit ps. Dilexi. xc. Capm. Dominus autem dirigat. Rem. Spes mea. hyꝫ. Immense celi. ỽ. Dirigat. In euāg. ā. Voca operarios et redde illis mercedem suā dicit dñs. ꝓ. Magt. ov. Preces populi tui. ℭ Feria. iij. Lectio ōma

DIxit etiam deꝰ. Producant aq̄ reptile aie viuentis/et volatile sup terram: sub firmamento celi. Creauitq; deus cete grādia/et omnem animā viuentem atq; motabilē quā produxerūt aque i species suas: et omne volatile/scōm genꝰ suū. ℣. ij.

℟ Vidit deꝰ qđ esset bonū: benedixitq; eis dicens. Crescite et multiplicamini/⁊ replete aquas marꝭ: auesq; multiplicentur sup terrā. Et factum est vespere et mane dies quintus. ℣. iij.

DIxit quoq; deus Producat terra aiam viuentē in genere suo: iumenta et reptilia/ et bestias terre secundū species suas. Factūq; est ita. In euāgelio. ān. Hi nouissimi vna hora fecerūt/et pares illos nobis fecisti qui portauimꝰ pondus diei et estus. ꝓ. Benedictus. Ad vesperas in euāgeꝝ. ān. Dixit aūt pāfamilias/amice nō facio tibi iniuriā: nōne ex denario conuenisti mecū: tolle qđ tuum est/et vade. ꝓs Magt. xc. ℭ Feria. iiij. ℣. i.

℟ Fecit deꝰ bestias terre iuxta species suas: et iumenta et omne reptile terre in genere suo. Et vidit deus qꝫ esset bonum ⁊ ait. Faciamus hominē ad imaginē et similitudinē nostrā: et prelit piscibꝰ maris ⁊ volatilibꝰ celi/⁊ bestijs: vniuerseq; terre omniq; reptili qđ mouetur in terra. Lectio. ij.

℟ Creauit deꝰ hominē ad imaginē et similitudinem suā: masculum et feminā creauit eos. Benedixitq; illis deꝰ/et ait. Crescite et multiplicamini/⁊ replete terrā: ⁊ subijcite eā: ⁊ dñamini piscibꝰ maris/⁊ volatilibus celi: ⁊ vniuersis aiantibus q̄ monent sup terram. Lectō. iij.

DIxitq; deus. Ecce dedi vobis omnē herbam afferentē semen sup terrā:

et vniuersa ligna que habēt in semetipsis semētē generis sui: vt sint vobis in escā: et cūctis aiantib⁹ terre: oiq̄ volucri celi/ et vniuersis que mouent in terra: et in quib⁹ est aīa viuens; vt habeāt ad vescēdū. Et factū est ita. Vidit q̄ de⁹ cūcta que fecerat: et erant valde bona. Et factum est vespe et mane dies sext⁹. In euāgel. ān. Tolle qđ tuū est et vade: q̄ ego bonus sum dicit dom⁹. ℣. Benedictus. Ad vesperas in euangel. ān. Amice non facio tibi iniuriā: nōne ex denario conuenisti mecū: tolle qđ tuū est et vade. ℣s. Magt. ℣ Feria.v. Lec.i.

IGitur pfecti sunt celi et terra: et oīs ornat⁹ eor̄. Cōpleuit q̄ de⁹ die septimo opus suū qđ fecerat: et requieuit die septimo ab oi opere qđ patrarat. Et bñdixit de⁹ diei septimo/ et sanctificauit illum: q̄ in ipso cessauerat ab omni opere suo qđ creauit deus vt faceret. Lcō.ij.

ISte igit̄ gñatiōes celi et terre qñ create sunt i die quo fecit dñs celū et trā: et omne virgultū agri ātēq̄ oriret in terra: omnēq̄ herbā regionis priusq̄ germinaret. Nōn enī pluerat dñs de⁹ super terrā: et hō non erat q̄ operaret terrā: sed fons ascēdebat e terra irrigans vniuersam superficiē terre. Lc.iij.

HOrmauit igit̄ de⁹ hominē de limo terre/ et inspirauit i faciē ei⁹ spiraculum vite: et factus est hō in aiam viuentē. Plantauerat aūt dñs de⁹ paradisum voluptatis a pncipio in q̄ posuit hoiem quē formauerat. In euā.ō. Nō licet michi facere qđ volo? an oculus tuus nequā est: q̄ ego bon⁹ sum dicit dñs ℣s. Bñdict⁹. Ad ves. in euāg. ān. Sic erūt nouissimi pmi/ et pmi nouissimi: multi enī sūt vocati: pauci vero electi. ℣s. Magt. ℣ Feria.vi. Lc.i.

PRoduxit q̄ dñs deus de humo omne lignū pulchrū visu: et ad escēdū suaue lignūq̄ etiā vite i medio paradisi: lignūq̄ scientie bni et mali. Et fluui⁹ egrediebat de loco voluptatis ad irrigandū paradisū: et inde diuidit in quatuor capita. Lc.ij.

OMē vni phyſō: ipse est q̄ circuit oēm trā eiulath vbi nascit aur̄ et aur̄ tre illi⁹ optimū est. Ibiq̄ inuenitur bdelliū: et lapis onichin⁹. Lc.iij.

Et nomẽ fluuij secũdi gyon: ipse est q̃ circuit omnẽ terrã ethiopie Nomẽ vero fluminis tertij tygris: ipse vadit ꝓtra assyrios. Fluuiꝰ vo quartꝰ ipse est eufrates. In euãge.ãn. Erũt ꝑmi nouissimi/et nouissimi ꝑmi: multi enim sunt vocati: pauci vo electi dicit dñs. ꝑ vñdꝰ. Ad vesp. in euãgeľ. ãn. Multi enim sunt vocati: pauci vero electi dicit dñs. ps. Magt. ¶ Sabbato dicetur de dña cum memoria de.lxx.ã. Sic erunt nouissimi. et ceta vtš.

1 A ¶ Dñica.lx.mẽo.de dña ad vesp.me.de sctã batilde ⁊ de dña. Feť.ij.de sctã batilde.mẽo.de.lx.et de dña.Fe.iij.de fe.Epľa et euãg.de q̃rta fe.mẽo.de dña. Fe.iiij.de s.brigida vgi.R̃. de ij.turba.mẽo.de.lx.et de domina. Feť.v.de festo purificationis beate marie virginis.memo.de.lx.Feť.vi.de sancto blasio mẽo.de lx. Sab.de dña.mẽo.de lx.⁊ de s.gilberto.cf.

2 A ¶ Dñica.lx.differat festũ.nisi q̃.de.s.agatha.mẽo.de lx.et de cfes.Fe.iij.de feť.Epľa et euãg.q̃rte feť.Fe.q̃rta de feť. Epľa ⁊ euãge.vi.fe.Fe.v.de apľis/vel loci.Fe.vi.de.s.scolastica.Sab.de dña. ¶ Do.lx.Fe.ij.de apľis.Fe.iij.de sctõ valẽtino mar.Fe.q̃rta de feť.Fe.v.de sctã Julianavirgine

4 A et mar.Fe.vi.de feť.Sab.de dña. ¶ Dñica.lx.Feť.ij.de fe. Epľa ⁊ euangeľ.iij.feť.Feť.iiij.de sctõ vbilľo.Fe.quarta de cathe.s.petri.Fe.v.de fe.Epľa et euãge.vi.fe.Fe.vi.de s. mathia apo.Sab.de dña. Sed si fuerit bissextus: tũc dicit de dña in feť.v.et fe.vi.de feť.et sab.de sctõ mathia. In alijs vero locis vbi festũ loci non est de apľis agatur hoc modo. Feť.ij.de feť.Epľa ⁊ euã.q̃rte fe.Fe.iij.de feť.Epľa ⁊ euã. vi.fe.Feť.iiij.de cathedra s.petri.Fe.v.de festo loci.Fe.vi. de sctõ mathia.Sab.de dña.Nisi fuerit bissextus: quia tunc agatur hoc modo.Fe.ij.de fe.Epľa ⁊ euã.iij.feť.Feť.iij.de dña.Fe.q̃rta de cathedra s.petri.Feť.v.de fes.loci.Feť.vi. de feť. Sab.de festo s.mathie ⁊c.per totũ ãnũ sicut patet in quarta lẽa dñicali.G. Sed in annis cõibus sic dicendũ est.

5 A ¶ Dñica.lx.Feť.ij.de fe.Epľa et euãge.q̃rte feť.Fe.iij.de apľis.Fe.iiij.de s.albino epo.Fe.v.de s.Cedda archiepiscopo eboracensi.Feria sexta de feria.Sabbato de domina.

¶ Dñica.lx.mẽo.de dña ⁊ de l.batilde.Feŕ.ij.de fe.Epl'a et euãg.iiij.fe.Fe.ij.de l.brigida.Fe.iiij.de fel.purifica.beate marie.Fe.v.de l.blasio m.Fe.vi.de l.gilber.Sab.de.l.aga. 1 B

¶ Dñica.lx.mẽo.de ꝑfel.Fe.ij.de apo.Fe.iij.de ctõ vvill'o Feŕ.iiij.de fe.Fe.v.de l.scolastica.Fe.vi.de fe.Sab.de dña. 2 B

¶ Dñica.lx.Fe.ij.de l.valentino.Fe.iij.de fe.Epl'a ⁊ euã. quarte fe.Fe.iiij.de l.Juliana virg.Fe.v.de apo.Feŕ.vi.de fe.Sab.de dña. ¶ Dñica.lx.Fe.ij.de l.vvill'o/vel de fel.loci.Feŕ.iij.de cathedra l.petri.Fe.iiij.de feŕ.Vigil'.Feŕ.v.de festo.l.mathie.apo.Nisi fuerit billext⁹/qz tũc ꝑdicta.fe.ij. de l.vvill'o/vel de fe.Epl'a ⁊ euã.iiij.fe.Fe.iij.de cathe.l.petri.Fe.iiij.de fe.vel epl'a ⁊ euãg.vi.feŕ.Fe.v.de fe.Epl'a et euãg.vi.fe.vel de festo loci.Feŕ.vi.de l.mathia ⁊c. oia sicut notaŕ in quarta lra dñicali.A.sed i ãnis cõib⁹ sic dicẽdũ est Feŕ.v.de festo l.mathie vt ꝑdr.Feŕ.vi de fe.Sabbõ de dña 3 B 4 B

¶ Dñica lx.Fe.ij.de fe.Epl'a ⁊ euã.ꝗrte fe.Fe.iij.de l.albio epo.Fe.iiij.de l.Cedda.Fe.v.de apo.Fe.vi.ð fe.Sab.ð dña 5 B

¶ Dñica.lx.me.de dña.Fe.ij.de l.brigi.Fe.iij.de purifica. btẽ marie.Fe.iiij.de.l.blasio.Fe.v.de l.gilberto.Feŕ.vi.de sctã agatha.Sab.de dña.mẽo.de lx.⁊ de sanctis cõfessoribꝫ. 1 C

¶ Dñica.lx.Feŕ.ij.de feŕ.Epistola et euange.quarte feŕ. Feria tertia de ctõ vvill'o.Feria quarta de sctã scolastica. Feŕ.v.de apostolis vel loci.Feŕ.vi.de fe.Sabbato de dña. 2 C

¶ Dñica.lx.memo.de sancto valentino.Feria scda de sancto vvill'o.Feŕ.iij.de sancta iuliana virgine.Feria quarta de fe.Feŕ.v.de apostolis.Feŕ.vi.de fe.Sabbato de domina. 3 C

¶ Dñica.lx.vesꝑe erunt de ctõ ꝑtro.Feŕ.ij.de cathedra scti ꝑtri.Feŕ.iij.de festo scti mathie.Fe.v.de fe.Epl'a ⁊ euã. quarte feŕ.Vigilia.Feŕ.iiij.de festo scti mathie.Fe.v.de fe. Epl'a ⁊ euã.ꝗrte feŕ.vel de festo loci.Nisi fuerit billertus: quia tunc ꝑdicta fe.ij.de ctõ vvill'o/vel loci.Feŕ.iij.de feŕ. Feŕ.v.de festo.l.mathie.⁊ ceta oia sicut patent i quarta lra dñicali.B.sed in ãnis cõib⁹ sic dicendũ est.Feŕ.ij.de ctõ vvill'o/vel de feŕ.vtð.Fe.iij.de festo l.mathie vt predicit. Feŕ.v.de feŕ.vel de festo loci vtð.Feŕ.vi.de fe.Sab.de dña. 4 C

5 C ¶ Dominica.lx. Feť.ij. de sancto albino episcopo. Feria tertia de sancto Cedda. Feria quarta de feria. Feria quinta de apostolis. Feria sexta de feria. Sabbato de domina.

1 D ¶ Dñica.lx.et differat festū.me.de dña/de mar.ꝛ de s.agnete. Feť.ij. de festo querlionis s.pauli.mēo.de.lx.de dña:et de sctō pricarpo. Fe.iij. de s.iuliano epō. Fe.iiij. de oct.s.agne. Fe.v.de fe. Epl'a ꝛ euā.iiij.fe. Fe.vi.de s.batil. Sab.de dña

2 D ¶ Dñica.lx.me.de virg.vel.erūt oīno de purifica. Feť.ij. de festo purifi.btē marie. Fe.iij. de s.blasio. Fe.iiij. de s.gilber. Fe.v.de s.agatha. Fe.vi.de s.vedasto ꝛ amādo. Sab.de dña.

3 D ¶ Dñica.lx. Fe.ij. de s.vvill'o. Fe.iij. de s.scolasti. Fe.iiij. de feť. Fe.v.de apl'is. Fe.vi.de fe. Sab.de dña.me.de s.valētio

4 D ¶ Dñica.lx. Fe.ij. de s.iuliana. Fe.iij. de s.vvill'o. Feť.iiij. de feť. Feť.v.de apl'is. Feť.vi.de feť. Sabbato de domina.

5 D ¶ Dñica de cathedza s.petri. Feť.ij. de dñica.lx.cūexpōne. Feť.iij. de festo s.mathie apl'i. Fe.iiij. de fe. Fe.v. de s.vvill'o vel de festo loci. Nisi fuerit billextꝰ:qz tūc fe.ij. de s.vvill'o: vel de fe. Epl'a ꝛ euāg.iiij.fe. Fe.iiij. de festo s.mathie. Fe.v. de fe. Epl'a ꝛ euāg.iiij.fe.vel de festo loci.ꝛc.oia sicut patēt in quarta lēa dñicali C. sed in ānis cōibꝰ sic dicēdū est. Fe. tertia de fe.s.mathie vt pdē. Feť.quarta de fe. Fe.v.de sctō vvill'o:vel de festo loci. Feť.vi.de fe. Sabbato de domina.

6 D ¶ Dñica.lx.lēa dñicalis.CC. Fe.ij. de s.albino. Feť.iij. de s.Cedda. Fe.iiij. de fe. Fe.v. de apo.ꝛc. oia pannū sicut patēt i.v.lēa do.C.qz billextꝰ ē/ꝛ alit nō pterit eē vllo mō.

1 E ¶ Dñica.lx.mēo.de dña de mar.et de sancta agnete. Feť.ij. de sancto iuliano. Fe.iij. de octa.s.agnetis. Feria quarta de fe. Feť.v.de s.batilde. Fe.vi.de fe. Sab.de dña:mēo.de sctā.

2 E ¶ Dñica.lx.de festo purifica.btē marie.me.de dñica. Fe.ij. de dñica.lx.cum.iij.let.de expōne. Feť.iij.de sancto gilberto feria quarta de sancta agatha. Feria quinta de sanctis vedasto ꝛ amando. Feria sexta de feria. Sabbato de domina.

3 E ¶ Dñica.lx. Feria.ij. de sctā scolastica. Feria tertia de feť. Epl'a ꝛ euā.quarte feť. Feria quarta de fe. Epl'a ꝛ euā.vi. fe. Feť.v.de apl'is. Fe.vi.de s.Valentino. Sab.de domina.

¶ Dñica.lx.mẽo.de ſ.iuliana.Feſ.ij.de fe.miſſa de dñica/ vel de dña.Feria tertia de ſctõ vuilfo.Feſ.quarta de feria Fe.v.de dña/vel de feſto loci.Fe.vi.de fe.Sab.de cathedza ſancti petri.Ad velperas tantũ.mẽo.de dñica.Jeiunetur. 4 G

¶ Dñica.lx.Fe.ij.de feſto mathie.Nili fuerit billextus/qz tunc feſ.ij.de fe.miſſa de dñica/ vel de ſancto vuilfo.Feſ. tertia de feſto ſancti mathie.Fe.quarta de fe.Feſ.v.de ſancto vuilfo/vel de feſto loci.et cetera omnia ſicut patent in quinta lra dñicali.D.Sed in annis cõibus ſic dicendũ eſt Feria ſecunda de feſto ſancti mathie vt pzedt.Feſ.iij.de ſ. vuilfo.Feſ.quarta de fe.Feſ.v.de.fe.miſſa de dñica/vel de feſto loci.Feſ.vi.de fe.Sabbato de dña:memo.de ſancto. 5 G

¶ Dñica.lx.mẽo.de ſctõ.Fe.ij.de oct.ſ.agneti.Fe.iij.de fe. Epfa ꝫ euãg.ãrte fe.Fe.iiij.de.ſ.batilde.Fe.v.de fe. Epfa et euã.vi.fe.Fe.vi.de.ſ.bzigida.Sab.de feſ.puri.b.marie. 1 H

¶ Dñica.lx.mẽo.de mar.Feſ.ij.de ſancto gilberto.Feria tertia de ſ.agatha.Fe.iij.de ſctis vedaſto ꝫ amãdo.Feſ.v. de fe.Epfa et euãg.iij.fe.Fe.vi.de fe.Sabbato de vmia. 2 H

¶ Dñica.lx.memo.de ſctã ſcolaſtica.Fe.ij.de apfis.Feria tertia de ſancto vuilfo.Feſ.quarta de feſ.Feſ.v.de ſancto valentino.Feſ.vi.de fe.Sabbato de dña:memo.de virgi. 3 H

¶ Do.lx.Fe.ij.de fe.i alijs locis cũ epi.ꝫ euãg.iij.fe.Feſ. iij.de ſ.vuilfo.Fe.iij.de fe.i alijs locis cũ epfa ꝫ euã.vi.fe. Fe.v.de fe.Epfa ꝫ euã.vi.feſ.ſed i alijs locis dz de feſto loci feſ.vi.de Cathedza ſcti Petri Sabbato de dña. Vigilia. 4 H

¶ Dñica.lx.de feſto ſ.Mathie.Fe.ij.de dñica.lx.Nili fuerit billextꝰ/qz tũc die dñica dicitur de dñica.lx.et feſ.ij.erit feſ.ſcti Mathie.ꝛc.oia ſicut patent i vltia lra dominicali. E.Sed in annis cõibus ſic dicẽdũ eſt.Dñica de feſto ſancti Mathie.mẽo.de dominica cũ ã.ꝫ p.et oõne ad dz.pertineñ. Fe.ij.de do.lx.cum tribus lec.de expõne: et tribꝰ pmis ℟. Fe.iij.de feſ.Epfa et euã.quarte fe.Fe.iiij.de feſ.Epfa ꝫ euãg.vi.feſ.Fe.v.de dña.Fe.vi.de ſ.albino.Sab.de ſ.Ced. 5 H

¶ Dñica.lx.mẽo.de dña/ꝫ de oct.ſ.agnetis.Fe.ij.de feria Epfa ꝫ euã.ãrte fe.Fe.iij.de ſ.batilde.Fe.iiij.de fe.Epfa 1 G

et euãge.lexte fe. Fe.v.de.l.brigida. Fe.vi.de festo puriti.
2 G beate marie. Sab.de dña. ¶ Dñica.lx. Fe.ij.de.l.agatha.
memo.de.lx. Fe.iij.de confes. memo.de.lx. Fe.iiij.de feria
3 G Fe.v.de apostolis. Fe.vi.de fe. Sabba.de dña. ¶ Dñica.lx.
Fe.ij.de fe. Epla et euãge.quarte ferie. Fe.iij.de fe. Epla
et euãge.vi.ferie. Feĩ.iiij.de.l.valentino. Feĩ.v.de aplis.
4 G Fe.vi.de.l.iuliana. Sabba.de dña. ¶ Dñica.lx. Feĩ.ij.de
dña: in alijs locis de fes.loci. Fe.iij.de.l.vbillelmo: in alijs
locis de dña. Fe.iiij.de fe. Fe.v.de cathedza.l.petri. Fe.vi.
de fe. Vigilia. Sabba.de.l.mathia apl'o. Nisi fuerit viller
tus: quia tunc isto modo dicat. Fe.ij.de fe. in alijs locis de
festo loci. Fe.iij.de sancto vbillel. Fe.iiij.de fe. Fe.v.de ca-
thedza sancti petri. Fe.vi.de fe. Sabba.de dña. ¶ Dñica de
festo sancti mathie apli. Fe.ij.de dñica.l.cũ expositione: z
tria pzima Rgia. Fe.iij.de dña. Fe.iiij.de capite ieiunij. ꝛc.
5 G per totum annũ: sicut patet in quarta litera. F. ¶ Dñica
lx. Fe. secũda de feria. Epistola et euange. quarte ferie. Fe.
iij.de apostolis. Fe.iiij.de fe. Epistola et euã. lexte fe. Fe.
v.de sancto albino epo. Fe.vi.de sancto beda. Sab.de dña.

¶ Dñica.lx. Sab.ad vespe. ãn. Benedictus ps. Ipsum. ℣. Benedictus deus z pa ter ℟. Benedicẽs ergo dñs noe ait: nequaq̃ vltra male dicã terre pzopter hoies. Ad imaginẽ quippe dei factꝰ est homo. Hoc erit signũ fede ris inter me et terrã: arcum meum ponã in nubibus celi Ad imagi. Glozia. Ad imagi nem ℟. Deus creatoz. Vespertina ozatio. Ineuã ge.ãn. Loquens dñs ad noe dixit: ponã arcũ meũ in nu bibus celi: et erit signũ fede ris inter me et inter terram ps. Magnificat. Ozatio.

DEus qui conspicis qz ex nulla nostra actio ne cõfidimus concede pzopi cius: vt contra aduersa oia doctozis gentiũ pzotectione muniamur. Per dominum. Ad matuti. Inuitato. Quo niam deus magnus dñs. Et rex magnus super oẽs deos ℣. Venite. Et notandũ q̃ di cto inuitatozio post p̃mũ ver sum psal. Venite. cetera tur sequẽs versus ibi. Quonã non repellet. et sic fiat alibi

cū inuita.kuerit de ikra.psal. Venite.hy⁹. Primo dierū. In noc.ā. Seruite.ps. Beatus vir. ℣. Memor fui. lec.i.

NOe vero cū quingēto rū esset annor/genuit sem/cham/et iaphet. Cunq; cepissent hoies multiplicari sup̄ terrā ⁊ filios procreassent: videntes filij dei filias hoim q̄ essent pulchre: acceperunt vxores sibi ex oībus q̄s elegerant. ℟. Dixit dñs ad noe finis vniuerse carnis venit coram me. Repleta est terra iniquitate eor̄ū: ⁊ ego disperdā eos cum terra. ℣. Fac tibi archā de lignis leuigatis: māsiunculas in ea facies. Repleta. Lectio.ij.

DIxit deus. Non permanebit spūs me⁹ in hoie in eternū: quia caro est Eruntq; dies illius centū viginti annor̄ū. Gigātes aut̄ erant super terrā in diebus illis. Postq̄ eni ingressi sunt filij dei ad filias hoim/illeq; genuerunt: isti sunt potentes a seculo viri famosi. ℟. Quadraginta dies ⁊ noctes aperti sunt celi: ⁊ ex oīni carne habēte spiritū vite. Ingressi sunt i archā: ⁊ clausit a foris ostiū dñs. ℣. Noe vero ⁊ vxor ei⁹/filij ei⁹ et vxores filior̄ū eius. Ingressi. lec.iij.

VIdēs aut̄ de⁹ q̄ multa malicia hoim esset i terra: ⁊ cūcta cogitatio cordis intēta esset ad malū oīni tpe: pœnituit eū q̄ hominē fecisset in terra: ⁊ p̄cauēs in futurū: ⁊ tact⁹ dolore cordis intrinsec⁹: delebo inq̄t hoiem quem creaui a facie terre: ab hoie vsq; ad animantia: a reptili vsq; ad volucres celi: pœnitet enī me fecisse eos. Noe vero inuenit gratiā cor̄ā dño. ℟. Facto diluuio sup̄ terrā quadraginta dieb⁹ multiplicate sunt aque. Et eleuauerūt archā in sublime a terra ℣. Vehemēter inundauerūt aque et repleuerūt oīa in superficie terre. Et. Gloria. Et. In.ij.noc.ā. Bonor̄ū. p. Cōserua. ⁊c. ℣. Media nocte. Vel lec. de sermōe bti iohis epi de lapsu primi hois. f. iiij

NEmo est qui nesciat i principio hominē sic a deo plasmatū: vt instrueretur prudētia: cōsilio firmaret: rationis capax diuia p̄uidētia redderet. Instrueretur in quā prudētia qua hostis calliditatē vitaret. Cōsilio quo salutaria a recta p̄

quireret. Ratiõe qua deo genitozi parẽdum esse cognoscceret. ℟. Archa ferebatur sup aquas: et aqua nimiũ pualente. Operti sunt montes excelsi subvniuerso celo. ℣. Aqua cubitis quindecim supergrediẽte montes quos operuerat. Opti. ℟.v.

Cteni dñs deus videns hominẽ innocẽtẽ quẽ fecerat: instruxit/monuit/ z armauit. Quippe q̃ cũ diabolo fuerat pugnatur⁹: velut quibusdã armis: hoc est pzudentia consilio: ratione fuerat instruẽdus. ℟. Deletis cunctis subsãtijs super terrã. Remansit solus noe et q̃ cũ eo erant in archa. ℣. Consumpta vero omni carne et oĩbus in quibus erat spiraculũ vite. Remansit. Lec.vi.

Addidit pzeterea legẽ qua dei voluntatẽ cognoscceret: et q̃d contẽnenti euenire posset/ adiscceret. Qui quidẽ homo incautus plus diabolo persuadẽti q̃ dño iubenti cõsensit: sic et vitã quam habuit pdidit: et mozte quã ignozabat accepit. ℟. Peractis centũ quinquagita diebus dñs aquas iminuit. Fõtes abyssi et catharactas celi clausit/ pluuiasq; de celo cessare fecit. ℣. Recozdatus dñs noe et eorũ q̃ erant cũ eo. Fõtes. Gloria. Fõtes. In.ty.no.ã. Nõ sunt loquele. ps. Celi enarrant. ℣. Exaltare. Se.lucã.

In illo tẽpoze. Cũ turba plurima cõuenirẽt adiesum: et de ciuitatib⁹ pperarent ad eũ: dixit per similitudinẽ. Exijt q̃ seminat seminare semẽ suũ. Et reĺ. Omeĺ.vtigreg. ℣.vñ.

Hanc similitudinẽ fratres p semetipm dñs dignat⁹ est exponere. Sed vnũ nobis ad inquirẽdũ reliquit: videlicet satozẽ quẽ nullũ meli⁹ q̃ ipsum dñm iesum chzistũ intelligere debemus: q̃ homo factus semen verbi dei in cozdibus hominũ semiauit. ℟. Requieuit archa mẽse septimo sup mõtes armenie. Et aque ibant et decrescebant vsq; ad decimũ mẽsem. ℣. Decimo enim mense pzimo die mensis cacumina mõtiũ apparuerũt. Et aque ibant. Lectio.viij.

Qui autẽ secus viã/ hi sunt qui audiũt: et cũ audierint: cõtinuo venit satanas: z auferit verbũ quod

seminatū est in cordib⁹ eor. Quia sunt nōnulli qui verbū dei audiūt: sed dū in eorū cordibus immundā cogitationē immūdior seqtur operatio: quasi a viātib⁹ verbū dei cōculcat ne fructificare possit. ℣. Volens noe scire si iā cessassent aq: emisit columbā q ramū viretis oliue in ore suo deferens. Ad archā reuersa est. ℣. Deferēs autē signū clemētie dei colūba in ore suo. Ad ar-

Lec.ix.

QAmqui sup petrā: q cū audierint cum gaudio suscipiunt verbū. Quia sunt nōnulli qui cum verbū dei p̄dicari audiūt: totis votis se seruaturos promittūt sed vbi locus peccādi aduenerit: subito quod pri⁹ promiserāt obliuiscunt. Quod autē in spinis cecidit: hi sūt q audierunt. Spine vero vitia ⁊ pcā significāt. Qd autē tradidit in terrā bonā: hi sunt q in corde bono et optimo verbū retinēt: ⁊ fructū afferūt in patiētia. ℣. Benedicēs ergo. ℣. Hoc erit vt.

Feria tertia. ℣. Edificauit noe altare dño offerens sup illud holocaustū. odorat⁹ est dñs odorē suauitatis et dixit eis. Crescite et multiplicamini: et replete terrā. ℣. Ecce ego statuā pactū meum vobiscū: et cū semie vro post vos. Cresci. ℣. Ponā arcū meū in nubib⁹ celi: dixit dñs ad noe. Et recorda-

bor federis mei qd pepigi te cū. ℣. Cūq obduxero nubibus celū: apparebit arc⁹ me⁹ in nubib⁹. Et recor. ℣. Per memetipm iurauit dicit dñs: nō adiiciā vltra aq̄s diluuij sup terrā: pactū meū recordabor. Vt non perdā aq̄s diluuij omnē carnē. ℣. Ponā arcū meū in nubib⁹ celi: ⁊ iurabo p dexterā meā. Vt nō. ℣. Noe vir iust⁹ atq; p̄fectus cū deo ambulauit. Et fecit oīa quecūq; p̄cepit ei de⁹. ℣. Fecit sibi archam noe vt saluaret vniuersum semē ei⁹. Et ℣. Fiat mia tua. In lau. ām.

SEcūdum multitudinē miserationū tuarū domine dele iniquitatē meam ps. Miserere ām. Deus me⁹ es tu et cōfitebor tibi: deus meus es tu/ et exaltabo te. ps. Confitemini. ām. Ad te de luce vigilo deus vt videā virtutē tuā. ps. Deus deus meus. ām. Hymnū dicite ⁊ superexaltate eū in scla bene-

dicite. ps. Benedicite. an. Oēs angeli eius laudate dñm de celis. ps. Laudate. cp. Benedictio. hy. Iā nūc pēna. ℣. Dñs regit. In neuāge. ā. Cū turba plurima cōueniret ad iesum/ et de ciuitatibus properarēt ad eū/ dixit p similitudinē: exijt qui seminat seminare semē suū. ps. Benedictus. oco Deus q̄ conspicis. Ad pzima. ān. Exijt q̄ seminat seminare semen suū: et dū semiat aliud cecidit i terrā bonā: et fecit fructū centuplū. ℣. Deꝰ deꝰ meus respice. ℟. Te deū. ℣. Quicūq; vult &c. Ad. ij. ā. Semē cecidit in terrā bonā: et attulit fructū in patiētia. ps. Legē p. cp. Sana me. ℣. Adiutoz. ℣ꝰ. Ego dixi. Oco vtā. Ad vi. ā Semē cecidit in terrā bonā et attulit fructū: aliud centesimum/ et aliud sexagesimū ℣. Defecit. Capm. Omnia autē pzoba. ℟. Deus miserēatur. ℣ꝰ. Dñs regit. Oza tio vtā. Ad. ix. ān Semen cecidit in terrā bonā/ et oztum fecit fructū cētuplū. ps. Mirabilia. cpm. Alter alterius. ℣. Custodi. ℣. Ab occultis. Oco vtā. Ad vesp. ān. Dixit dñs. ps. Ipsum. ā. Capm. Dñs autē. ℣. Spes mea. hyꝰ Lucis creatoz. ℣. Dirigatur. In euā. ā. Iesus hec dicēs clamabat: q̄ habet aures audiēdi audiat. ℣. Bñgt. Oco Deus qui cōspicis. &c. Feria. ij. ad matu. inuita. Venite. ps. Jubilem⁹. hyꝰ. Somno refec. In nocē. ān. Dñs defensoz. ps. Dñs illu. ℣. Dñs in celo. Lec. pzima.

HEc sunt gñatiōes noe. Noe vir iustꝰ atq; perfectus fuit in generationibꝰ suis. Cum deo ambulauit: et genuit tres filios: sem/ chā et iaphet. Coꝛrupta est autē terra coꝛam deo: et repleta est iniquitate. Lectio secūda

QVimq; vidisset deus terram esse coꝛruptā/ omis quippe caro coꝛruperat viā suā sup terrā. Dixit ad noe. Finis vniuerse carnis venit coꝛam me. Repleta est terra iniquitate a facie eoꝝ: et ego disperdā eos cū terra. Lec. ij.

DIxit deꝰ ad noe. Fac tibi archam de lignis leuigatis: mansiūculas in ea facies/ et bitumine linies intrinsecus et extrinsecus: et sic facies eam. Trecentoꝛum cubitoꝛū erit longitudo arche: quinquaginta cubito

rum latitudo:et triginta cubitoꝝ altitudo illius. In euang.ān. Vobis datum est nosse mysteriū regni dei: ceteris autē in parabolis dixit ihesus discipulis suis. ps. Benedictus. Ad vesp. in euā. ān. Semen est verbū dei: sator autē christus: oīs qui audit eū manebit in eternū. ps Magnificat. ¶ Fe.iij.lec.i.

HEnestrā ꝛro in archa facies:et in cubito cōsummabis summitatē illi⁹. Ostium arche ponesin latere deoꝛsum. Cenacula ꝛ tristega facies in ea. Ecce ego adducam diluuiū aquas super terram:vt interficiā omnē carnē in qua spiritus vite est subter celū. Lectio.ij.

ET vniuersa itaq; que in terra sunt consumētur. Ponāq; fedus meū tecum:et ingrederis archā/tu et filij tui: vxoꝛ tua et vxores filioꝝ tuoꝝ tecū. Et ex cūctis animātibus vniuerse carnis bina īduces in archā vt viuant tecū masculini sexus et feminini. Lectio.iij.

DE volucrib⁹ iuxta genus suū:et de iumentis in genere suo: ꝛ ex omni reptili terre scōm gen⁹ suū: bina ex omnibus ingredientur tecum vt possint viuere. Colles ergo tecum ex omnibus escis que mādi possunt: et erūt tam tibi q̄ illis in cibum. Fecit ergo noe omnia que pꝛeceperat ei deus. In euangel.ān. Qui verbū dei retinēt coꝛde pfecto et optimo:fructū afferūt in patientia. ps. Benedictus. Ad vesp. In euan.ān. Quod autē cecidit in terrā bonā: hi sunt qui in coꝛde bono ꝛ optimo verbū retinēt et fructū afferunt in patiētia. ps. Magnificat. ¶ Feriaquarta. lec.i.

DIxitq; dñs ad noe Ingrediere tu ꝛ omnis domus tua īarchā : te enī vidi iustū coꝛā me i gnatione hac Ex oibus animātib⁹ mūdis tolles septena et septena: masculū et feminā. Lec.ij.

DE animantibus vero nō mūdis duo et duo: masculū et feminā. Sed et de volatilibus celi septena et septena/ masculū et feminā:vt saluetur semen super faciē vniuerse terre. Lec.iij.

ADhuc enim ꝛ post dies septē ego pluam super terrā quadꝛaginta diebus ꝛ quadꝛaginta noctib⁹:

et delebo omnẽ substãtiam quã feci de superficie terre. In euange.ãn. Si vere fratres diuites esse cupitis: veras diuitias amate. ℣s. Benedictus. Ad vesp.ãn. Si cui mens veri honoris queritis ad illã celestẽ patriã quãto tius properate. ℣s. Magnificat. ¶Feria quinta. Lec.i.

FEcit ergo noe omnia que mãdauerat ei dñs Eratq; sexcentorũ annorũ quando diluuij aque inũdauerũt super terrã. Et ingressus est noe et filij eius: uxor eius/ et uxores filiorũ eius cum eo in archam propter aquas diluuij. Lectio secunda

DE animãtibus quoq; mundis et immũdis: et de volucribus et ex omni quod mouet sup terrã: duo et duo ingressa sunt ad noe in archã: masculus et femina sicut ꝓceperat deus noe. Cũq; transissent septẽ dies aque diluuij inundauerunt super terram. Lectio tertia.

ANno sexcentesimo vite noe: mense secundo septimodecimo die mensis: rupti sunt oĩs fontes abyssi mãgne: et catharacte celi aperte sunt. Et facta est pluuia super terram quadraginta diebus ⁊ quadraginta noctibus. In euange.ãn. Nobis datũ est ℣s. Benedictus. Require in feria.ij. ad matuti. Ad vesp. in euan.ãn. Semen est verbũ dei. ℣s. Magnificat. Require vt supra in feria.ij ¶Feria.vi. Lectio.i.

IN articulo autẽ diei illius ingressus est noe ⁊ sem ⁊ cham ⁊ iaphet filij ei⁹ et uxor illi⁹ ⁊ tres uxores filiorũ ei⁹ cũ eis in archã: ipse et oĩe aial scdm gen⁹ suũ: vniuersaq; iumẽta in genere suo: et oĩe qd mouet sup terrã in genere suo: cũctũq; volatile scdm gen⁹ snũ. V.ij.

UNiuersa aues oĩesq; volucres ingresse sunt ad noe in archam bina ex oĩ carne in qua erat spiritus vite. Et que ingressa sunt masculus et femina ex omni carne introierũt sicut ꝓceperat ei deus. V.iij.

ET inclusit eum dominus de foris. Factũq; est diluuiũ quadraginta diebus super terrã: et multiplicate sunt aque/ et leuauerũt archam in sublime a terra. Vehemẽter q; inũdauerũt: et omnia repleuerunt in su

perficie terre. Spiritus archa ferebat sup aquas: et aque pzeualuerūt nimis sup terram. ℣. In euange. ā. Qui verbū dei. ℟s. Benedictus. vt supra feria.iij. Ad vesperas. ā. Quod autē cecidit, vt supra Sab. dicetur de dña si dacta uerit: cū mēo. de. ix. ā. Si culmen. vt s. feria.iiij. ad vesp.

¶ Dñica.l. ad vel. ān. et psal. dñicales. cp. ꝛc. de l. agatha. cū mēo. de dñica: et de confes. Fe. ij. de. l. agatha: cū mēo. de dñica ꝛ de confes. ad vel. mēo. de dña: ꝛ de. l. Fe. iij. de dña: et mēo. de. l. Fe. iiij. de fe. caput ieiunij. Fe. v. de fe. Feꝝ. vi. de feria: memo. de virgine. Sabba. de feria. ¶ Dñica. l. Feꝝ. ij. de apostolis. Fe. iij. de dña: mēo. de. l. et de mar. caput ieiunij. Fe. iiij. de capite ieiunij. Fe. v. vi. et sab. de fe. mēo. de virgi. ¶ Dñica. l. Feꝝ. ij. de. l. vbillelmo/vel loci. Feꝝ. iij. de dña. Fe. iiij. de cathedza. l. petri. in capite ieiunij. Fe. v. de feria. Fe. vi. de. l. mathia ap'o. Et nota q̄ si fuerit bissextus: tunc ista fe. vi. dicitur de fe. ꝛ festū. l. mathie/erit in sab. ꝛc. per totum annū sicut patet in. iij. litera dñicali. G. Sed in annis cōibus sic dicendū est sicut pzedicitur. Sabba. de fe. ¶ Dñica. l. Fe. ij. de apostolis. Fe. iij. de dña. Fe. iiij. de capite ieiunij: memo. de sancto. Fe. v. de sancto cedda. Fe. vi. et sabbato de feria. ¶ Dñica. l. Fe. ij. de apostolis. Feꝝ. iij. de dña. Fe. iiij. de capite ieiunij. Feꝝ. v. vi. et sabbato de feria. ¶ Dñica. l. memo. de confes. Fe. ij. de apostolis. Feꝝ. iij. de dña. Feria. iiij. de capite ieiunij. Feꝝ. v. de feria: mēo. de virgi. Feria sexta et sabba. de feria. ¶ Dñica. l. Feria secūda de sancto valentino marty. Feria. iij. de dña. Fe. iiij. de capite ieiunij: mēo. de virgi. Fe. v. vi. et sabba. de fe. ¶ Dñica. l. Feria secunda de dña. Fe. iij. de cathedza sancti petri. Feria quarta de capite ieiunij. Feria. v. de festo sancti mathie. Nisi fuerit bissextus: quia tunc fe. iiij. de capite ieiunij. Feria. v. de feria. Vigilia. Fe. vi. de festo. l. mathie: ꝛ cetera oia i tertia litera dñicali. A. Sed in annis cōibus sic dicendū est. Fe. iiij. de capite ieiunij. vt pzedicit. Vigi. Fe. v. de festo sancti mathie: vt pzedicitur. Fe. vi. et sab. de feꝝ. ¶ Dñica. l. Fe. ij. de ap'lis vel loci. Fe. iij. de dña: me. de. l. ꝛ

1 A
2 A
3 A
4 A
5 A
1 B
2 B
3 B
4 B

de l.albino.Fe.iiij.de l.Cedda.me.de capite ieiu.Feŕ.v.vi.
5 B et lab.de fe. ¶ Do.l.Fe.ij.de apl'is.Fe.iij.de dña.Fe.iiij.de
ca.ieiu.Fe.v.z vi.de feŕ. Sab.de l.greg.vel.erũt de eo.z me.
1 C de dñica. ¶ Dñica.l.Fe.ij.de apo.Fe.iij.de dña.Feŕ.iiij.de
capi.ieiu.mẽo.de l.Scolastica.Feŕ.v.vi.et sabbato de feria.
2 C ¶ Dñica.l.me.de mar.Fe.ij.de apo.vel loci.Fe.iij.de dña
mẽo.de l.iuliana.Fe.iiij.de capite ieiu.Fe v.vi.z sab.de fe.
3 C ¶ Dñica.l.vel.de l.petro.Fe.ij.de cathe.l.petri apo.Feŕ.
iij.de dña.Vigilia.Fe.iiij.de fel.l.mathie.Nisi villexť fue
rit:tũc fiat.feŕ.iiij.de capite ieiu.Vigiľ.Fe.v.de fel.l.math.
apo.zc.oia ꝑ ãnũ sicut patẽt in.iij.lra dñicali B.Sed i an-
nis cõibꝰ sic dicẽdũ est.Fe.iiij.de festo l.mathie:vt p̃dr.et
mẽo.de capite ieiunij.Feria quinta sexta et sabbato de fe.
4 C ¶ Dñica.l.Feŕ.ij.de dña.me.de.l.et de l.albino.Feŕ.iij.de
sctõ cedda.Fe.iiij.de capite ieiunij.Fe.v.vi.et sab.de feria.
5 C ¶ Dñica.l.Fe.ij.de apo.Fe.iij.de dña.Fe.iiij.de ca.ieiu-
nij.Feŕ.v.de fe.Fe.vi de sancto gregorio.Sabbato de feŕ.
1 D ¶ Do.l.me.de dña/z de virg.vel.erũt oino de dña.Fe.ij.de
fel.puriti.b.marie.Fe.iij.de l.blasio.Fe.iiij.de ca.ieiu.me.
de sctõ.Feŕ.v.de l.agatha.Fe.vi.z sab.de feŕ.me.de cõfesso.
2 D ¶ Do.l.Fe.ij.de apl'is.Fe.iij.de dña.me.de l.Scolastica.Fe.
iiij.de capi.ieiu.Feŕ.v.z vi.de fe.Sab.de feŕ.mẽo.de marty.
3 D ¶ Dominica.l.Feria.ij.de sancta iuliana.Feria.iij.de do
mina.Fe.quarta de capi.ieiu.Feria.v.vi.z sabbato de feŕ.
4 D ¶ Dñica de cathedra sci ꝑri.Fe.ij.de dñica.l.cum expõne.
Vigiľ.Feŕ.iij.de sctõ mathia apl'o.Nisi fuerit villexť:qz
tunc feria.iij.de dña.Vigilia.Feria.iiij.de sancto mathia.
mẽoria de capite ieiuñ.zc.oia sicut patent in.iij.lra dñicali
B.Sed in annis cõibus sic dicendũ est.Feria.iij.de sancto
mathia/vt p̃dr.Fe.iiij.de capite ieiu.Feria.v.vi.z sab.de fe.
5 D ¶ Dominica.l.memo.de l.albino.Feria.ij.de sctõ Cedda.
Feria.iij.de dña.Fe.iiij.de capite ieiu.Fe.v.vi.z sab.de fe.
1 E ¶ Dominica de festo Purifica.btẽ Marie.mẽo.de dñica.
Feria.ij.de dñica.l.cum expõne z tribus p̃mis Ry.cum ãn.
contingẽ.feriaľ.super p̃s.Bñ9.Feria.iij.de sancto gilber

to. Feria.iiij.de sancta agatha. In capite ieiunij. Feria.v.
de feria: memoria de confessoꝝ. Feꝝ.vi.ꝫ sabbato de feria.
¶ Dominica.l. Feꝝ.ij.de sācta scolastica. Feria.iij.de dña. 2 A
Fe.iiij.de capi.ieiu. Fe.v.vi.ꝫ sab.de fe.mēo.de.l.valētino.
¶ Dñica.l.me.de l.iuliana. Feꝝ.ij.de l.vbill'o: vel de fest. 3 A
loci. Feꝝ.iij.de dña. Fe.iiij.de capite ieiunij. Feꝝ.v.et vi.de
feꝝ. Sabbato de cathedra s. Petri. ¶ Dñica.l.vespe erūt 4 A
omnino de s.mathia. Feꝝ.ij.de festo sancti mathie. Feꝝ.iij.
de dña. Milikue.billext⁹: qz tunc feꝝ.ij.dz de dña. Feꝝ.iij.de
festo s.mathie. Et cetera oia per annū sicut patent in quarta
lra dñicali. D. Sed in annis cōib⁹ sic dicēdū est. Feꝝ.ij.de
fest.s.mathie: vt predꝝ. Fe.iij.de dña. Fe.iiij.de capite ieiu.
Feria.v.et vi.de feꝝ. Sabbato de fe.mēo.de sancto albino.
¶ Dñica.l.et differat festū. Fe.ij.de scō Cedda. Feꝝ.iij.de 5 A
dña. Feꝝ.iiij.de capite ieiunij. Feꝝ.v.vi.ꝫ sabbato de feria.
¶ Do.l.mēo.de s.blasio. Feꝝ.ij.de dña.me.de s.Fe.iij.de s. 1 H
agatha. Fe.iiij.de ca.ieiu.me.de cōfes. Fe.v.vi.ꝫ sab.de feꝝ.
¶ Dñica.l.mēo.de scā scolastica. Fe.ij.de apl'is. Fe.iij.de 2 H
dña. Feꝝ.iiij.de capite ieiu. Fe.v.vi.et sab.de feꝝ.me.iij.l'c.
¶ Do.l.Feꝝ.ij.de l.vbill'o: i alijs locis de fes.loci. Fe.iij.de 3 H
dña. Fe.iiij.de ca.ieiu. Fe.v.de fe. Fe.vi.de cathedra s.ptri.
Sab.de fe.Vigilia. ¶ Dñica de scō mathia apo. Fe.ij.de 4 H
dñica: l'c.cū expōne Mili fuerit billext⁹: qz tūc die dñica dz
de dñica.l.ꝫ feꝝ.ij.de festo scti mathie.ꝫ cetera.p totū ānū sicut
patēt i qrta lra dñicali E. Sed in ānis cōib⁹ sic dicēdū est.
Dñica de festo scti mathie. Feꝝ.ij.de dñica.l.vt predi. Feꝝ.
iij.de dña. Feꝝ.iiij.ꝫ v.de feꝝ.in capite ieiu.memo.de sancto.
Feria.v.de feria.mēo.de sancto. Sabbato de scō Cedda.
¶ Dominica.l.Feria.ij.de apostolis. Feria tertia de dña. 5 H
Feria qrta in capite ieiunij. Feꝝ.v.vi.et sabbato de feria.
¶ Dominica.l.mēoria de sancto. Feꝝ.ij.de sancta agatha. 16
Feria.iij.de dña. Fe.iiij.v.vi.et sabbō de feꝝ.caput ieiunij.
¶ Dominica.l. Feꝝ.ij.de apl'is. Feꝝ.iij.de dña. Feria.iiij. 36
de capite ieiunij.memo.de sancto valentino. Feria.v.de
feria. Feria.vi.de feꝝ.memo.de virgi. Sabbato de feria.

36 ¶ Dñica.l.Feria.ij.de ſcō vbill'o:in alijs vō locis de feſto loci dr.Fe.iij.de dña.Fe.iij.de feř.in capite ieiunij.Fe.v. de cathedra ſancti petri.Feria.vi.de feř. Sabbato de ſancto Mathia apoſto.niſi fuerit billext⁹/qr tunc iſto ſabbato dicitur de feř.et dñica de do.i.xl.et feř.ij.dicitur de feſto ſancti mathie apli.rc.per totū annū ſicut patet i.iij.lra dñicali. F. Sed in annis cōmunibus ſic dicendū eſt vt predicitur.

46 ¶ Dñica.l.Feria.ij.de aplis.Feř.iij.de dña.Feř.iiij.de fe. in capite ieiunij.Feř.v.de feř.mēo.de ſcō albino.Feř.vi.de ſcō Cedda. Sabbato de feria:niſi fuerit billextus/qr tunc Dominica de feſto ſancti mathie.Feř.ij.de dñica.l.cū expoſitione ⁊ tribus primis Rr.Feř.iij.de dña.Fe.iiij.de capite ieiunij.rc.per totum annum ſicut patet in quarta lra. F.

56 ¶ Dñica.l.Feria.ij.de aplis.Feř.iij.de domina.Feria.iiij. de feria.In capite ieiunij.Feria.v.vi.et ſabbato de feria.

¶ Dominica in.l. ſabbato

Ad vel.ā. Bñdictus.ps. Ipſum.Capm. Bñdictus deus et pater.Rr. Reuertēti. hy⁹. Deus creator.v. Melperti-na. In euāg.ān. Dum ſtaret abraham ad radicem membre vidit tres pueros dēcēdentes p viam tres vidit/et vnū adorauit.ps. Magt. or.

Rectes noſtras ꝙs dñe clementer exaudi:atq; a peccatorum vinculis abſolutos:ab omni nos aduerſitate cuſtodi.Per dñm no.

¶ Ad matut. Inuit. In manu tua dñe. Oēs fines terre ps. Venite.hy⁹. Prio dieru. In ōmo noct.ā. Seruite.p. Btūs vir.v. Memor fui.l.i.

HEc ſunt generationes thare. Thare genuit abrām et nachor et arā. Porro aram genuit loth. Mortuuſq; eſt arā ante thare patrē ſuū:in terra natiuitatis ſue. Rr. Locutus eſt dñs ad abrahā:dicens:egredere de terra/et de cognatione tua: et veni in terrā quā mōſtrauero tibi.Et faciā te creſcere in gentē magnā.v. Benedicens bñicam tibi/et multiplicabo te.Et faciā. Ltō.ij.

Duxerūt aūt abram/et nachor vxores Nomē vxoris abram ſarai:⁊ nomē vxoris nachor melcha filia arā pris melche/⁊ pris ieſce. Erat autē ſarai ſterilis/nec

hatebat libros. ℣. Apparuerũt tres viri abrahe ad ilicẽ mẽbre: et dixit ad eos: dñe si inueni gratiã in oculis vr̃is Trãlite et requiescite i loco isto. ℟. Afferã paxillũ aq̃: vt lauent pedes vr̃i. Trãsi. ℣. iij.

VIlit itaq; thare abrã filiũ suũ/et loth filiũ arã filij sui/z sarai nurũ suã vxorẽ abrã filij sui/et eduxit eos de vr chaldeoꝝ vt irrarẽt in terrã chanaã. Venerũtq; vsq; ad aran: z habitauerũt ibi. Et facti sunt dies thare ducẽtoꝝ q̃nq; ãnoꝝ: et mortuꝰ est i aran. ℟. Reuertẽti abrã a cede quatuoꝝ regũ: occurrit ei rex salem melchisedech offerens panẽ et vinũ. Erat enĩ dei sacerdos. Et benedixit illi. ℣. Bñdictꝰ abrahã deo altissimo/q̃ creauit celum z terrã. Erat. Gr̃ia. Et. In. ij. nocte. ãn. Bonoꝝ. ps. Conserua. ℣. Media nocte.

Sermo vtĩ iohis epi de fide abrahe z imolatiõe ysaac. l. 4.

FIdes est religionis sanctissime fundamentũ/ caritatis vinculũ: amoris subsidiũ. Hec castitatẽ firmat: castitatem roborat: dignitates exornat. In pueris splẽdet: in iuuenib⁹ floret: i pectis apparet: gubernat sexus: gradus puchit: officia cuncta custodit: in paupere grata est: i mediocre leta: in locuplete honesta. ℟. Eduxit dominꝰ abrahã foras/z ait illi. Suspice celũ z numera stellas si potes: sic erit semẽ tuum. ℣. Credidit abrahã deo: z reputatũ ẽ illi ad iustitiã. Su. l. v.

FIdes amicitiã seruat collegia copulat artes cõmendat. Nullum despicit: nullum contennit: nulli deest: nisi qui ei forte defuerit. Fides mandata tenet: precepta seruat: promissa cõsumat. Fides familiares efficit deo: amicos constituit xpo. Neq; enim quisq̃ fidei promissa percipiet: nisi professionẽ actib⁹ seruet: aut premioꝝ cõpos potest existere: qui promissam fidem noluerit cõseruare: vt iam aut implete fidei merces homini repensetur: aut violate pena competens tribuat. ℟. Dixit autẽ dñs ad abrahã: ego sum et pactum meũ tecũ. Sanctificetur in vobis omne masculinum et erit signũ inter me et semen tuũ. ℣. Ex te nanq; egredietꝰ in quo omnes gentes benedicentur. Sanctificet. l. vi.

HUius fidei ab abrahã duc amus exordiũ: qui cum in occidua cõstitutꝰ eta te filiũ a deo ꝓmissum se cre deret accepturũ / ⁊ fide ꝓputiũ in filio plperit: ⁊ in stellarũ numerũ suã sobolẽ redũdãtẽ fide eadẽ ꝙperit. ℟. Clamor inquit dñs sodomorũ et gomorre / venit ad me. Descẽdã ⁊ videbo vtrũ clamorẽ opere cõpleuerint. ℣. Abraham stabat corã deo: et ait ablit a te dñe: vt ꝑdas iustũ cũ impio. Descendã. Gl'ia. Descẽdã In.iij.nocẽ.ã. Nõ sunt loq̃le. ps. Celi enarrãt. ℣. Exaltare. Secõm lucam. IN illo tpe. Assũpsit ie sus duodecim discipulos suos / ⁊ ait illis Ecce ascẽ dimꝰ hierosolymã: ⁊ cõsummabunt oia q̃ scripta sunt ꝑ pphetas de filio hois. Etc. Omel'.bti greg[illegible] l'c.vij. Passionem suam dñs prędicẽs fratres magis se filiũ hominis q̃ filium dei appellari voluit: vt ostenderet: ꝙa per hoc ꝙ filiꝰ hois fuit potuit teneri: flagellari: crucifigi: diuinitas autẽ ipassibilis mãsit. ℟. Dit aũt abrahã ad dñm: obsecro dñe mi: nõ deleas oẽm locũ ꝓpter iustos decẽ. Rñdit dñs deꝰ nõ delebo ꝓpter decẽ. ℣. Ne q̃so dñe iracaris / si loquar semel q̃d facies: si inuenti fuerint decẽ. Respon. Lcõ.viij.

QUam ergo dñs hierico appropinquauit: cecus illuminatꝰ est videlicet genꝰ humanũ: qz cũ mortalitate carnis nr̃e indutus fuit: ad suã immortalitatem nos reformauit Bene aũt cecꝰ ille secus viã sedere / ⁊ mẽdicare dicit: qz sunt nonnulli q̃ nec secus viã sedẽt / nec mẽdicãt. id est q̃ nec deũ credunt: nec spiritales diuitias ab eo q̃runt. ℟. Descẽdẽs ergo deꝰ ab abraham pluit ignẽ ⁊ sulphur super sodomã. Abrahã mane surgens stetit: ⁊ euersas vrbes a lõge cõspexit. ℣. Recordatꝰ est deus abrahe: et liberauit loth de subuersione sodome. Abrahã. Lc.ix.

SUnt iterum et alij qui secus viam sedent: sed non mendicant: sicut puerli et falsi chr̃istiani / qui deũ credunt: sed a bono opere torpentes: spiritales diuitias querere non student. Adhuc etiã sunt alij q̃ secus viã sedent ⁊ mẽdicant: id est q̃ deũ credunt: et celestem gloziam

assiduis orationib⁹ querere non cessant. ℟. Secus sedebat secus viã trãseũte dño: et exclamauit ad eũ/ait ei dñe mi⁹ Quid vis vt faciã tibi: raboni vt videam lumẽ. ℣. Stans aũt iesus iussit eum adduci ad se/⁊ cũ approp̃inquasset/ interrogauit eũ dicẽs Quid vis. Gloria. Quid vis Hoc Reiũ. Secus. non dicatur in feriis: sed in dñica tñ Ria ferialia. ℟. Dũ staret abrahã ad ilicẽ mẽbre vidit tres pueros descendẽtes p̃r viã. Tres vidit et vnũ adorauit. ℣. Cumq; eleuasset oculos/ apparuerunt ei tres viri stantes iuxta eũ. Tres. ℟. Tentauit de⁹ abraham/ et dixit ad eũ Tolle filiũ tuũ quẽ diligis ysaac: et offeres illũ ibi in olocaustum super vnũ montiũ quẽ dixero tibi. ℣. Vocatus quoq; a dñino rñdit ssuz/⁊ dixit ei dñe mi⁹ Tolle. ℟. Igitur abrahã de nocte cõsurgens abiit ad mõtem quẽ monstraturus erat ei de⁹. Ut immolaret ysaac quem genuit. ℣. Edificato altari/⁊ desuper lignis impositis gladiũ arripuit manũ erexit. Ut. Gl'ia. Ut. ℟. Angelus dñi vocauit abraham dicẽs. Ne extẽdas manum tuã sup̃r puerum eo q̃ timeas dñm. ℣. Cumq; extẽdisset manũ/vt imolaret filium: ecce angel⁹ dñi clamauit dicens. Ne. ℟. Vocauit angel⁹ dñi abraham de celo dicens. Bñdicã tibi ⁊ multiplicabo te sicut stellas celi. ℣. Et ꝛenedicentur in semine tuo oẽs gẽtes terre: quia obedisti voci mee. Bñdi. ℟. Dormiuit abraham cũ p̃tribus suis/ et plantarũt eũ ysaac ⁊ ismael. Et post obitum ei⁹ bñdixit de⁹ filio ei⁹ ysaac. ℣. Qui orauit ad dominum: ⁊ dedit illi de vxore sterili filiũ. Et post. Gloria. Et. ℣. Fiat mia. In laud. ãn

Aperte dñe faciem tuã a p̃tis meis/et oẽs iniquitates meas dele. ℣s. Miserere. ãn. Fortitudo mea et laus mea dñs ⁊ factus est mihi in salutẽ. ℣. Cõfitemini. ãn. In matutinis dñe medita bor⁹ i te: q; factus es adiutor meus. ℣. Deus de⁹ me⁹. ãn. Bñdicam⁹ patrẽ ⁊ filiũ in sc'a cũ sctõ spũ. ℣. Bñdicite. ã. Iuuenes ⁊ v̄gines senes cũ iunioꝛib⁹ laudẽt nomen dñi. ℣s. Laudate. ℣pm Bñdicto ⁊ clari. ℟. Iã nũc

pater. ℣. Dñs regit. In euã ge. an. Ecce alcẽdim⁹ hiero solymã ⁊ cõsũmabuntur oia q̃ scripta sunt p̃ pphetas de filio hois. ps. Bñdictus. or. Pzeces nostras. ℂ Ad. i. ãn. Iter faciẽte iesu dum ambularet hierico cecus clamabat ad eũ/vt lumẽ recipere mereretur. ps. Deus deus meus respice. ãn. Te deũ. ps. Qui cũq̃ vult. ℟ Ad. iij. ã. Cecus sedebat sec⁹ viã: ⁊ clamabat miserere mei fili dauid. ps. Legẽ pone. cp. Sana me. ℟. Adiutoz. Or. Pzeces nr̃as. Ad. vi. a. Trãseunte dño clamabat cecus ad eũ miserere mei fili dauid. ℣. Defecit. cp. Oia aũt. ℟. De⁹ misereat. Or̃ o vts. Ad. ix. a. Cecus magis ac magis clamabat vt eũ dñs illuminaret. ps. Mirabilia. cp. Alter alterius. ℟. Custodi nos. Or̃o vts. Ad vel. ã Dixit dñs. ℣. Ipm. ⁊ c. cap. Dñs autem dirigat. ℟. Spes mea d. hy⁹. Lucis creato⁹. ℣. Dirigat. In euang. an Stans aut̃ iesus iussit cecum adduci ad se/et ait illi: quid vis faciã tibi/dñe vt videam: ⁊ iesus ait illi: respice fides tua te saluũ fecit: ⁊ cõfestim vidit et sequebat illũ magnificans deũ. ps. Magẽ. Oro. Pzeces nostras. ⁊ ceta ℂ Fer. ij. Ad matu. Inuita. Venite. ℣. Jubilemus. hy⁹. Sõno refectis. In nocẽ. ãn. Dñs defen. ps. Dñs illuiatio. ℣. Dñe in telo. Lectio. i.

Dixit autẽ dominus ad abzã Egredere de terra tua et de cognatione tua/et de domo patris tui: et veni in terram quã monstrauero tibi. Faciãq̃ te in gentẽ magnam et benedicam tibi: et magnificabo nomen tuum: eriscq̃ benedictus. Lectio. ij.

Benedicam benedicẽtibus tibi: ⁊ maledicam maledicẽtib⁹ tibi: atq̃ in te bñdicentur vniuersle cognationes tre. Egressus est itaq̃ abzam sicut pzeceperat ei dñs ⁊ iuit cum eo loth. Lc. iij.

Septuagintaquiq̃ annoz̃ erat abzam: cum egrederetur de arã. Tulitq̃ sarai vxoz̃ suã: ⁊ loth filiũ fratr̃ sui/vniuersamq̃ substantiã quam possederant: ⁊ aias quas fecerant in aran. ℟. de dñica. ℣. Fiat mia tua. In laud. ãn. Miserere. ps. Ipsum ⁊ c. cp. Vigilate. hy⁹. Splendoz patne. ℣. In matutinis. In euangelio añe.

Tradetur enī gentib⁹ ad illudendū ⁊ flagellandū ⁊ crucifigendum. p. Benedictus. Kyrieleyson. xc. or. Preces nostras. Ad vesp. in euage. a. Miserere mei fili dauid q̄d vis faciā tibi/ dñe vt videam ps. Magnificat. ¶ Feria. iij dicetur de dna: si a festo. ix. vel. iij. lect. vacauerit cū memoria de. l. ān. Abūt ergo ceteus ille magnificans deum/ ⁊ omnis plebs vt vidit dedit laudē deo. ℣. In matutinis Or. Preces nostras. et cera Ad vesp. i euāg. ā. Dis plebs vt vidit dedit laudem deo. ps. Magnificat. Kyrie eleyson ⁊ cerā. oro. Preces nostras. ¶ Si in capite ieiunij festū duplex vel. ix. lect. euenerit: vel aliquo triū dierū sequētiū seruitiū ad vesp. et matutinas fiat de sctō: ⁊ memo. de ieiunio. Nichil fiet his diebus de festis trium lectionū nisi mēoria tm̄/ nec etiam de sctō valentino: licet isti quatuor dies nō sint de. xl. vnde non dicit̄ ps. Miserere. post prandiū/ nec fiet aliq̄ mutatio i bñdictiōe cene vel gratis i vsq; in die lune sequētē. ¶ Fer. iiij. in capite ieiunij. Ad matut. Innuit. In manu tua. ps. Venite. hy⁹ Rerum creator. In noct. ā. Aperte. ps. Dixit insipiens. ℣. De⁹ vitam meam. Lectio prima.

EGressi sunt vt irent in terrā chanaā Cūq; venissent i eā/ ptrāsiuit abrā terrā vsq; ad locū sichem/ et vsq; ad cōuallē illustrē. Chananeꝰ aūt tūc erat i tra. l. ij.

APparuit autē dominꝰ abram: et dixit ei. Semini tuo dabo terram hanc Qui edificauit ibi altare domino q̄ apparuerat ei. lc. iij.

ET inde trāsgrediēs ad mōtē: q̄ erat ptra oriētē bethel: tetēdit ibi tabernaculū suū ab occidēte habens bethel: ⁊ ab oriēte hai. Edificauit quoq; ibi altare dño/ ⁊ inuocauit ibi nomen eius. R̄. de hystoria precedenti. ℣. Fiat mia tua. In laudibꝰ. ā. Implius. ps. Miserere. cp.

COnuertimini ad me i toto corde vestro in ieiunio/ et fletu/ et planctu/ et scindite corda vestra: ⁊ nō vestimenta vestra ait dñs ops. Nox capit dicetur ad laudes et ad vesp. quotidie vsq; ad xl. quando de feria agit. hy⁹. Nox et tenebre. ℣⁹ In matutinis. In euage. an. Cum

ieiunat⁹ nolite fieri sicut hypocrite tristes. ℣s. Benedictus. Kyrie eleyson. cū pceribus minoribus. Oratio.

QOncede nobis q̄s dñe p̄sidia militie christiane sanctis ichoare ieiunijs: vt cōtra spiritales neq̄tias pugnaturi/ q̄tinētie munia mur auxilijs. Per. Suffragia dicatur vt⁹. Ad pcim. ℟ Cōuertimini ad me in toto corde vro/ in ieiunio z fletu et planctu dicit dñs. ℣s. Deus in noie tuo. ān. Te lemp. ℣s. Quicūq vult. c. Ad. iij. ān. Quis scit si cōuertatur et ignoscat deus et reliquat post se benedictionē. ℣s. Legem pone. Capitulū.

QOnuertimini ad dñm deū vestrū: quia benignus z misericors est/ z pstabilis sup malicia. ℟. Ad introi. Kyrie eleyson. c. oro. Concede. Ad sexta. ān. Conuertimini ad dominū deum vestrū: quia benignus et misericors est: z pstabilis super malicia. ℣s. Defecit. Capm.

QUis scit si cōuertatur et ignoscat deus et reliquat post se bñdictionē z sacrificiū et libamen domino deo nostro. ℟. Deus mi sereat. Kyrie eleyson. c. oro vt supra. Ad nona. ān. Ubi est thesaurus tuus: ibi est et cor tuū. ℣s. Mirabilia. Capm.

PArce dñe parce populo tuo: z ne des hereditatē tuā in oppr̄obriū: vt dominentur eis nationes. ℟. Custodi nos. Kyrie eleyson. c. oro vt supra. Ad vespe. ān. Beatus vir. c. Nili dñs. ℣. Conuertimini ad me. Hym. Spes mea. hy⁹. Deli deus. ℣. Dirigatur. In euāge. ān. Thesaurizate vobis thesauros i celo vbi nec erugo nec tinea demolit. ℣. Magt. oro

INclinantes se dñe maiestati tue pr̄opiciatus intēde: vt qui diuino munere sunt refecti/ celestib⁹ semper nutriātur auxilijs. Per. Et cetera de feria. Suffragia dicantur. Et notandū q̄ oratio super populū ab hoc die in singulis vesperis nisi in sabbatis et in festis sanctorū dicitur vsq̄ ad cenam dñi. Hec vero et capt̄a que sunt ad horas in capite ieiunij: dicētur ad horas p tres dies sequētes. Item oratio que dicitur ad matu. in quadragesima: debet dici generaliter super horas sex a sa

william robinson

pite ieiunij vsq; adcenā dñi

¶ Feria quinta. Lectio.i.

PErrexitq; abzā vadēs et vltra pzogrediens ad meridiē: facta est autē fames in terra. Descenditq; abzam in egyptum: vt peregrinaret ibi. Pzeualuerat enim fames in terra. Lec.ij.

QUmq; pzope esset vt ingrederetur egyptū: dixit sarai vxozi sue. Noui: q pulchza sis mulier/et cū viderint te egyptij / dicturi sūt quia vxoz ipsius est: et interficient me/et te reseruabūt. Dicergo obsecro te q sozoz mea sis: vt bene michi sit pter te: et viuat anima mea ob gratiam tui. Lectio.iij.

QUm itaq; ingressus esset abzā in egyptū viderunt egyptij mulierē q esset pulchza nimis: et nunciauerūt pzincipes pharaoni z laudauerūt eā apud illum: z sublata est mulier in domū pharaonis. Abzā autē bene vsi sunt pzopter illam. Fuerūtq; ei boues et asine z serui et famuli et camelī. Ym. Dñe puer meus iacet paraliticus in domo: et male tozquet. Amē dico tibi: ego veniam et curabo eū. ℣. Dñe nō sum dignus vt intres sub tectū meū: sed tantū dic verbo/z sanabitur puer meus. Amē. Gloria. Amē. Jneus. ān. Dñe puer meus iacet paraliticus in domo et male tozquetur: amen dico tibi / ego veniā et curabo eum. ps. Benedictus. Kyrieel'. Oratio.

DEus qui culpa offenderis/ penitentia placaris: pces ppuli tui supplicātis ppicius respice: z flagella tue iracundie q̄ pmeruimus auerte. Per. Suffragia cōsueta. Ad hoc vsq; ad. iij. cum oōne de die. Ad vesp. Jneus. ā. Dñe nō sum dignus vt intres sub tectū meū: sed tm̄ dic verbo z sanabit puer meus. p. Magt. Oro

PArce dñe parce populo tuo vt dignis flagellationibus castigatus: in tua miseratione respiret. Per dñm. ¶ Feria sexta. Lec.i.

FLagellauit autē dñs pharaonē plagis maximis: et domū eius pter sarai vxozē abzam. Vocauitq; pharao abzam: et dixit ei. Quidnā est qđ fecisti michi: Quare nō indicasti michi q vxoz tua esset: Quā ob causam dixisti esse sozozē tuam:

vt tollerē eam michi in vxo
rē. Nuncergo ecce coniunx
tua accipe eā et vade. Lec. ij.

Recepitq; pharao sup
abrā viris: et deduxe-
runt eū et vxorē illius/ & oia
que habebat. Ascendit ergo
abrā de egypto ipse et vxor
eius: et oia que habebat: et
loth cū eo ad australē plagā
Erat aūt diues valde i pssef
sione auri et argēti. Lec. iij.

Reuersusq; est abram
per iter quo veniebat
a meridie i bethel/ vsq; ad lo
cum vbi pr̄ius fixerat taber
naculū inter bethel et hai in
loco altaris qđ fecerat pr̄ius
et inuocauit ibi nomen dñi.
In euāge. ām. Cū facis ele-
mosinā/ nesciat sinistra tua
quid faciat dextera tua. ps.
Benedictus. Oratio.

Inchoata ieiunia q̄su-
mus dñe benigno fauo
re plequere: vt obseruantiā
quā corporaliter exhibem9/
mentibus etiā sinceris exer
cere valeamus. Per do. Ad
vesp. In euā. ām. Tu autē cū
oraueris/ intra in cubiculū
tuū: & clauso ostio ora patrē
tuū. ps. Magnificat. Ora.

Uere dñe pplm tuū
et ab oib9 pcatis cle
menter emunda: quia nulla
ei nocebit aduersitas/ si nul
la ei dñetur iniq̄tas. Per do
minū. Cauato. Lectio i.

Sed et loth qui erat cū
abram fuerunt greges
ouiū/ et armenta et taberna
cula: nec poterat eos capere
terra: vt habitarent simul.
Erat quippe substātia eorū
multa/ & nō quibāt habitare
cōiter. Unde et facta est rixa
inter pastores gregū abram
et loth. Eo autem tempore
chananeus & pherezeus ha
bitabāt in terra illa. Lec. ij.

Dixit ergo Abram ad
loth. Ne quesso sit iur
giū inter me et te: et iter pa
stores meos & pastores tuos
Fratres enim sumus. Ecce
vniuersa terra coram te est: re
cede a me obsecro. Si ad si-
nistrā ieris: ego dexterā te-
nebo. Si dexterā elegeris:
ego ad sinistrā pergā. Lec. iij.

Eleuatis itaq; loth ocu
lis vidit omnē circa re
gionē iordanis que vniuer-
sa irrigabat̄ anteqū subuer-
teret dñs sodomā et gomor-
ram sicut paradisus dñi: et
sicut egyptū veniētibus in
segor. Elegit sibi loth regio
nem circa iordanē: & recessit

ab oziente: diuisiq; sunt alterutrū a fratre suo. In eūg ge. ān. Dum sero esset factū erat nauis in medio mari: & iesus solus in terra: et videns eos laborantes in remigādo: erat enī vēt⁹ contrarius eis. Bñdict⁹.

OBseruationis hui⁹ iesiunij annua celebzitate letātes: quesumus dñe vt quadzagesimalibus actionibus inherētes: plenis eius effectibus gaudeamus. Per dominū. Ad horas vt supza Si in isto sabbato. xl. vel in alijs sabbatis vsq; ad dñicā in ramis palmarū festū dupler euenerit: vesperę erunt de festo: et memoria de dñica. Si vero festū ix. lec. in tali sabbato euenerit: vesperę erunt de dñica: et mēoria de scō. Si autē in dō pzima. xl. vel in alijs dñicis vsq; ad dñicā in ramis palmarū festū. ix lec. euenerit/ siue sit duplex siue simplex: differat. Sed si sit duplex/ de eo dicantur vespe. in dñica: et fiat mēoria de dñica. Si vō simplex incipiat de sancto ad cpm: et fiat mēoria de dñica. Itē in xl. fiat tantū mēoria de festo trium lec. que fez in ferijs dicetur ante memoriā de pcis.

A Dñica pzima. xl. Fe. ij. de fe. Fe. iij. de feria: memo. de sancto valentino. Fe. iiij. de fe. Quatuoz tempozū. Fe. v. de feria: mēo. de sancta iuliana. Feria. vi. de feria. Sab. de feria

A Dñica pzima. xl. Feria. ij. z. iij. de feria. Fe. iiij. de cathedza sancti petri. Quatuoz tempozū. Fe. v. de feria. Fer. vi. de. s. mathia apostolo. Et nota q; si fuerit bissextus: tūc ista feria. vi. de feria. et festum. s. mathie erit in sabbato. ic. per totū annū sicut patet in scda lra dñicali. G. Sed in annis cōibus sic dicendū est vt pdicitur. Sabba. de fe

A Dñica. i. xl. Fe. ij. z. iij. de fe. Fe. iiij. de fe. memo. de. s. albino episcopo et confes. iiij. tpm. Fe. v. de. s. cedda epo. Fe. vi. et sab. de fer.

A Dñica pzima. xl. Feria. ij. iij. iiij. v. vi. et sabbato: de feria

A Dñica pzima. xl. iiij. idus martij: vesp. erunt oīno de scō grego. Fer. ij. de. s. gregozio. Feria. iij. iiij. v. vi. et sab. de fe.

B Dñica pzima. xl. idibus febzu. Fe. ij. iij. et iiij. de fe. me. de sancta. Quatuoz tempozū. Feria. v. vi. et sabba. de fer.

B Dñica pma. xl. x. kal. martij. Fe. ij. de fe. Fe. iij. de cathe-

dza.l.petri.Fe.iiij.de fe.iiij.tpm.et Vigi.Fe.v.de.l.math.
ap'o.Nili fuerit villextus:quia tunc feť.iiij.et.v.de feria.
Vigi Fe.vi.de feſto.l.mathie.et cetera oia in.ij.lťa dñica li.A.Sed in annis cõibus ſic dicendũ eſt.Fe.iiij.de feť.vt
3 B ꝑdicit.Fe.v.de feſto.l.mathie vt ꝑdicit.Fe.vi.et ſab.de fe. ¶ Dñica.i.xl.iij.kaľ.martij.Fe.ij.de fe.Fe.iij.de fe.me.de
l.albino.Fe.iiij.de.l.ccdda.Quatuoz tpm.Fe.v.vi.et ſab.
4 B de fe. ¶ Dñica pzima.xl.ij.nonas martij.Fe.ij.et.iij.de fe.
Fe.iiij.de fe.iiij.tpm.Fe.v.et.vi.de fe.Hab.de.l.greg.vel.
5 B erũt de eo. ¶ Dñica.i.xl.iij.idus martij.Fe.ij.iij.iiij.v.ꝛ.vi.
de feria.iiij.tpm.Sabba.de.l.cuthberto quod antefertur.
1 C vel.erũt de dñica. ¶ Dñica.i.xl.xvi.kaľ.martij:me.de ſctõ
valẽtino.Fe.ij.de fe.Fe.iij de fe.me.de.l.iuliana.iiij.tpm.
2 C Fe.iiij.v.vi.et ſabba.de fe. ¶ Dñica pzima.xl.ix.kaľ.mar
tij:vel pe.erunt de.l.petro.Fe.ij.de cathedza.l.petri.Feť.
iij.de feť.Vigilia.Feť.iiij.de feſto ſancti mathie:nili fue-
rit villextus:quia tunc feť.iiij. de feria.Vigilia.Feť.v.de
feſto ſancti mathie:et cetera oia per annũ ſicut patent in
in ſcda lťa.B.Sed in annis cõibus ſic dicendũ eſt.Fe.iij.
de feſto.l.mathie vt ꝑdicit.iiij.tpm.Fe.v.vi.et ſab. de feť.
3 C ¶ Dñica pzima xl.ij.kaľ.martij.Fe.ij.de fe.me.de.l. albi
4 C no.Fe.iij.de.l.cedda.Fe.iiij.v.vi.et ſab.de fe. ¶ Dñica.i.
xl.nonas martij.Fe.ij.iij.iiij.et.v.de fe.Quatuoz tẽpozũ.
5 C Fe.vi.de.l.grego.Sab.de fe. ¶ Dñica.i.xl.ij.idus martij.
Fe.ij.iij.iiij.v.et.vi.de feť.iiij.tpm.Sab. de ſctõ cuthberto.
1 D ¶ Dñica.i.xl.vi.idus feb.Fe.ij.de fe.Fe.iij.de fe.memo.de
l.Quatuoz tpm.Fe.iiij.v.et.vi.de fe.Sabba.de fe.mẽo.iij.
2 D lectionũ. ¶ Dñica pzima.xl.xv.kaľ.martij.Fe.ſecunda de
feria:memo.de virgi.Fe.iij.iiij.v.vi.et ſabbato de feria.
~~3 D ¶ Dñica pzima.xl.et differat feſtũ.Fe.ij.de cathedza ſan-~~
~~ctipetri.Ad vel.ch.ſẽ.de.l.mathia.Fe.iij.de.l.mathia.Si~~
~~fi fuerit villextꝰ:qz tũc fe.iij.de fe.Feť.iiij.de.l.mathia.ſẽ-~~
~~dia ſicut patẽt in.ij.lťa dñicali.L.Sed in annis cõibus ſic~~
~~dicẽdũ eſt.Fe.iij.de.l.mathia.vt ꝑdicitur.Fe.iiij.de fe.iiij.~~
4 D tpm.Fe.v.vi.et ſab.de fe. ¶ Dñica pzima.xl.kaľ.mar.me.

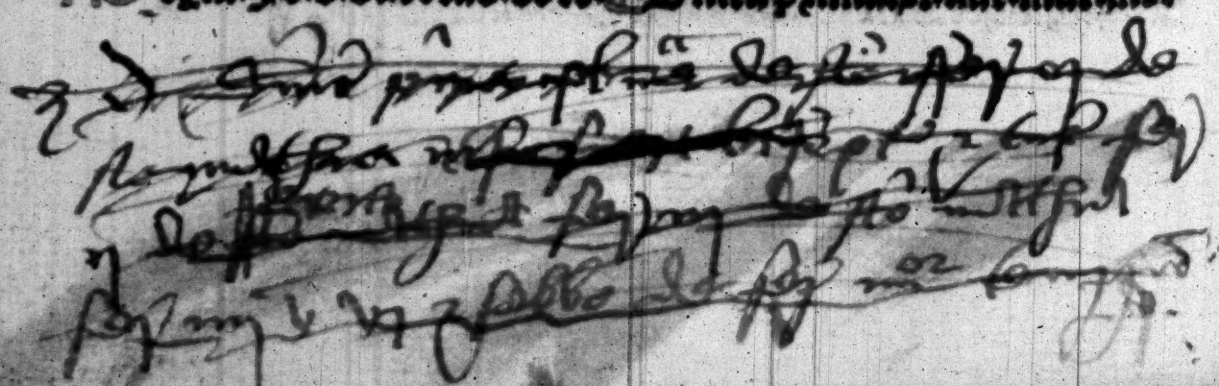

de sancto. Fe.ij. de.l.cedda. Fe.iij.iiij.v.vi.z sabbato de ce. 5 D
¶ Dñica.i.xl.viij.idus martij. Fe.ij.iij.z.iiij. de feria.iiij. temporũ. Fe.v. de sctõ gregorio. Fe.vi.z sabbato de feria. 1 G
¶ Dñica prima.xl.v.idus feb. Fe.ij.iij.iiij.v.vi.et sabba. de se.me.de sanctis. ¶ Dñica prima.xl.memo.de.l.iuliana Fe.ij.iij.iiij.v.et.vi.de se.quatuor temporũ. Sab.de cathe dra.l.petri. ¶ Dñica.i.xl. Fe.de festo.l.mathie apli. Nisi fuerit bissextus:qz tunc fe.ij.dz de se. Vigi. Fe.iij. de.l.ma thia apli.o.zc.oia per annũ sicut patẽt i.iij.lra dñicali. D. Sed in annis cõib9 sic dicendũ est. Fe.ij. de festo.l.mathie vt pdicit Fe.iij.iiij.v.vi.et sab.de se.me.de.l. ¶ Dñica.i.xl. 2 G et differat festũ. Fe.ij.de.l.cedda. Fer.iij.iiij.v.vi.et sab. de se.iiij.tpm. ¶ Dñica.i.xl.vij.idus martij. Fe.ij.z.iij.de fer. 3 G Fe.iiij.de.l.gregorio. Quatuor tpm. Fe.v.vi.z sab.de feria ¶ Dñica.i.xl.me.de.l.scolastica. Fe.ij.et.iij.de se. Fer.iiij. 1 H de se.iiij.tpm. Fe.v.de se. Fe.vi.de se.me.de mar. Sab.de se. ¶ Dñica.i.xl.xiij.kal.martij. Fe.ij.iij.iiij.et.v.de se.iiij.tẽ 2 H porũ. Fe.vi.de cathe.l.petri. Sab.de se. ¶ Dñica pma.xl. 3 H vi.kal.martij:et differat festũ. Fe.ij.de festo.l.mathie. Ni si fuerit bissext9:qz tũc festũ ei9 erit cõtingens in hac fe.ij. et ibi fit de eo.zc.p totũ annũ sicut patet i.iij.lra dñicali ℰ Sed in annis cõibus sic dicendũ est. Fe.ij.de fe.l.mathie: qđ differet a do. Fe.iij.de se. Fe.iiij.de se.iiij.tpm. Fer.v.et vi.de se.me.de sctõ. Sab.de.l.cedda. ¶ Dñica.i.xl.v.nonas 4 H martij. Fe.ij.iij.iiij.v.vi.z sab.de se. Quatuor tpm. ¶ Do. 5 H i.xl.vi.idus martij. Fe.ij.de se. Fe.iij.de.l.grego. Fe.iiij.v. vi.et sab.de se. Quatuor tpm. ¶ Do.i.xl. Fe.ij.iij.et.iiij.de 1 G se.me.de.l.valẽtino.iiij.tpm. Fe.v.de se. Fe.vi.de se.me.de virgi. Sab.de se. ¶ Dñica.i.xl.xij.kal.martij. Fe.ij.z.iij.de 2 G se. Fe.iiij.de se.iiij.tpm. Fe.v.de cathe.l.petri. Fe.vi.de se. Sab.de.l.mathia apli.o. Nisi fuerit bissext9:qz tunc in isto sab.dicet de se. Et do.de dñica.ij.xl.z se.ij.dicetur de.l.ma thia apli.o.zc.p totũ annũ sicut patet i.ij.lra dñicali. F. Sed in annis cõibus sic dicendũ est vt pdicitur. ¶ Dñica.i.xl. 3 G Fe.ij.iij.iiij.z.v.de se.me.de san. Quatuor tpm. Fe.vi.de.l.

redda. Sab. de feria. ¶ Dñica pzima. xl. iiij. nonas martij.
46 Fer. ij. iij. iiij. v. vi. et sab. de feria. Quatuoz tpm. ¶ Dñica
56 pzima. xl. v. idus martij: vespere erūt omnino de scō gre-
gozio. Fe. ij. de sancto greg. Fe. iij. iiij. v. vi. et sab. de feria.

¶ Dñica pzima. xl. Sab. ad
uel. ā. Bñdictus. Ipm. Ch

HOztamur vos ne i va-
cuū gratiā dei recipia-
tis: ait enim/ tēpoze accepto
exaudiui te: ⁊ in die salutis
adiuuite. Ip. Emēdem⁹. hy⁹

EX moze docti mystico/
seruemus hoc ieiuniū:
deno diey circulo/ ducto qua
ter notissimo. Lex et pphe
te pzimitus/ hoc pzetulerūt
postmodū: chzistus sacrauit
omnū/ rex atq; factoz tēpo-
rū. Ut amur ergo parcius/
verbis cibis ⁊ potibus: som
no iocis et artius/ perstem⁹
in custodiā. Uitemus autē
pessima/ que subzuūt mētes
vagas: nullūq; demus calli-
do/ hosti locū tyzānidis. Oi
camus oēs cernui/ clamem⁹
atq; singuli: plozemus ante
iudicē/ flectamus iram vin-
dicē. Nostris malis offendi
mus/ tuā deus clementiā: ef
funde nobis desuper/ remis
soz indulgentiā. Memento
q; sum⁹ tui/ licet caduci plas
matis: ne dēs honozē noīs/
tui pzecamur alteri. Ut axa

malū qd fecimus/ auge bnū
quod poscim⁹: placere quo
tandē tibi/ possim⁹ hic ⁊ per
petim. Pzesta btā trinitas/
concede simplex vnitas: vt
fructuosa sint tuis/ ieiunio-
rū munera. Amen. Ange
lis suis deus mādauit de te.
Ut custodiant te in oīb⁹ vīs
tuis. In euā. An. Ecce nunc
tēpus acceptabile/ ecce nūc
dies salutis: in his ergo die
bus exhibeam⁹ nos sicut dei
ministros: in multa patien-
tia/ in vigilijs/ in ieiunijs: ⁊
in charitate nō ficta. ℣. Vīgt

DEus q̄ eccleſiā (Oō.
tuā ānua q̄dzagesima
li obseruatione purificas:
p̄sta familie tue: vt quod a te
obtinere abstinēdo nititur:
hoc bonis operib⁹ exequat.
Per. Ad cōple. ān. Signatū
est sup nos lu. Require in fi
ne psalterij. Io. lxxiij. ¶ Ad
mat. ānita. Non sit vobis va
nū surgere ante lucē. Quia
pzomisit dñs cozonam vigi
lātibus. ℣. Venite. hy⁹.

SUmme largitoz p̄mij/
spes qui es vnica mun

di: ꝑces intẽde seruoꝝ/ad te deuote clamãtũ. ℣. Cõtra te cõ scientia/graue offendisse mõ stratquã emũdes supplicam⁹ ab oib⁹ piaculis. ℟. Si renuis q̃s tribuet/idulge q̃ potẽs es: te coꝛde rogare mũdo fac nos ꝑcamur dñe. ℣. Ergo ac ceptare nr̃m q̃ sacrasti ieiu niũ quo mistice paschalia ca piamus sacr̃a. ℟. Sũma nobis hoc cõferat in deitate trini tas i qua gloꝛiaꝝ vn⁹ ꝑ cũcta scl̃a de⁹ amẽ. In. i. no. a. Ꝓro fidei meritis. ps. Beat⁹ vir. ꝛc. cũ psal. vt notat in. i. do. aduen. ℣. Dicet dño. Susce ptoꝛ meus es tu/et refugiũ meũ: deus meus sperabo in eũ. Ser. bti marini eñi. r. i.

AUdistis fr̃es charissi mi: sicut euãgelica tu ba cecinit dñm redẽptoꝛẽ no nr̃m aduers⁹ tẽtamẽta dia boli reluctantẽ q̃dẽ vbis: sed spũ dimicantẽ. Sermõe eni certamẽ agit: sed ꝓgit maie state victoꝛiã: nec sine ingẽti misterio huiusmodi putem⁹ esse cõflictũ: in quo accẽsus diabol⁹ in verba ꝓꝛupit: aut rerũ dñs tẽtatoꝛi suo ꝛer bis nichilominus rñdere di gnaꝝ. ℟. Ecce nũc tps acce ptabile: ecce nũc dies saluti cõmendem⁹ nosmetipsos in multa patientia/in ieiuniis multis. ℣. Per arma iustitie vir tutis dei. ℟. In oib⁹ exhibea m⁹ nosmetipos: sicut dei mi stros i multa patiẽtia. ℣. Per. ℟. IN his autẽ oib⁹ ꝛc. ℣. nostre salutis est ratio: nobis saluatoꝛ esurit: ꝑ no bis loquit̃: nos in illo vinci mus: q̃ nos ei causa sumus pugnãdi. Nã quis ambigat vnigenitũ ꝑis cui nulla ob uiare poterat creatura/ ꝑ il lis inisse certamẽ: quoꝝũ se carne vestiuit. ℟. In oibus exhibeam⁹ nos sicut dei mi nistros i multa patiẽtia. Ut nõ vituper̃et ministeriũ nr̃m ℣. Ecce nũc tps acceptabile ecce nunc dies salutis cõmẽ demus nosmetipsos in mul ta patientia. Ut non. ꝛc. ℟.

HUmani igit̃ coꝛporis sꝛoꝛma hostẽ callidissi mũ ꝓdire cualit ad ꝓfectũ: quẽ ver⁹ dei filiꝰ veri hois rñsio ne ꝛefudit. Ꝓꝛopter qđ erra bund⁹ ꝛ anceps tẽtatoꝛi mol lia supẽsaq̃ tentamenta ri mat̃: q̃ licet carnalis viri spẽ cies cõtẽplaret̃ in xꝓo: pñtia tamẽ diuinitatis ei⁹ cõcita tus suspicabat̃ eũ plus deũ eẽ q̃ hoiez ℟. Paradisi poꝛ

tas apruit nobis ieiunij tẽ pus Suscipiam⁹ illud ozã tes ⁊ ꝓpzecantes. Ut in die resurrectionis cum dño glo riemur. ℣. Ecce nunc tẽpus acceptabile: ecce nunc dies salutis nemini dantes vllã offensionẽ. Vti. Glia. Ut. In.q.noct.ãn. Nature. ps. Conserua me. tc. ℣. Ipse li berauit me. De laques venã tiũ/⁊ a verbo aspero. tc. iij.

ANimabat itaq; illum ꝓsumere, cõgressum partus femineus: sed terre bat ℣ginitas pariẽtẽ. Quã uis enĩ xp̃m maria eue vtiq; filia ꝓperillet: nõ tamẽ eum cõceperat de adã. Cum ergo inimicus dei filiũ videret tãta ꝑ miracula ꝓcreatũ: volue bat secũ vt arbitroz/atq; ad mirãs dicebat. Quis iste est q̃ nesciẽte me/hũc ingressus est mundum? ℟. Emendemus in melius q̃ ignozãter peccauim⁹ ne subito ꝓccupati diei mozti queram⁹ spaciũ penitentie ⁊ inuenire nõ possim⁹. Attẽde dñe ⁊ miserere/quia peccauim⁹ tibi. ℣. Peccauimus cum patribus nostris: iniuste egim⁹: iniqui tatẽ fecim⁹. Attẽ tc. ℣.

NOui quidẽ quia de femina nat⁹ est: ⁊ nescio vnde cõceptus. Astat ecce mater: sed patrẽ inuestigare nõ ꝓ sum ꝓ Partum video: sed non agnosco nascentẽ. Et quod stupozi meo accrescit: incõ sueta lege pariẽdi etiã edito filio mater exultat vt virgo ℟. In ieiunio et fletu plo rabant sacerdotes dicentes. Parce dñe parce ꝓp̃lo tuo/⁊ ne des hereditatẽ tuã in ꝑditionẽ. ℣. Inter vestibulũ et altare plozabant sacerdo tes dicẽtes. Parce dñe. tc. vi.

ENĩ iacet in cunabulis paruul⁹: suffundit la chrymis vultũ. Similẽq; se esse mozaliũ vagitib⁹ ꝓdit. Et cum nichil ei de infantia desit: nulla tamen inest ei ve lut in ifante corruptio. Pãnis oblitus sozdet: sed celũ illi radio stelle letiozis arri det: atq; in honozẽ ipsi⁹ mi nistrãtes angeli/ inter syde ra terras q̃ cõcurrũt: ⁊ exul tantes annũciãt quã nõ in telligo nouitatẽ. ℟. Scin dite corda vestra/⁊ nõ vesti menta vr̃a. Et cõuertimini ad dñm deum q; benignus ⁊ misericors est. ℣. Reuerti mini vnusq̃sq; a via sua ma la/⁊ pessimis cogitationib⁹

Pl 56

luis. Et cõuertimini. Ps'lia. Et cõuer. In.iij.nocturn.ãn. Sponsus. ỹs. Celienar. ℟. Scapulis suis obumbrabit tibi, Et sub pennis eius sperabis. Secũdum matheum.

IN illo tempore. Ductus est iesus in desertum a spiritu/vt tentaretur a dyabolo. Et reliqua. Omelia beati gregorij .ſc.viij.

OStendit enim fratres euangelista matheus iesum non ab alieno: sed ab ipso spiritusancto (qui sup eũ in specie colũbe descẽdit) in desertum esse ductuz. Permisit se enim a maligno spũ tentari/vt nobis exẽplũ pugnandi ostenderet. ℟. Abscondite elemosynã in sinu pauperis/et ipsa orat pro vobis ad dñm. Mz sicut aq̃ extinguit ignẽ: ita elemosyna extinguit pcm̃. ℣. Honora dominũ de tua substantia/et de primitijs frugum tuarũ da pauperib9. Mz sicut. ſc.viij.

QUam ergo maius sit occidi q̃ tentari: non est mirũ si se ꝓmisit a capite tẽtari: qui se ꝓmisit a mẽbris crucifigi. In eo enĩ q̃ supaturus dyabolũ. xl. diebus et xl. noctib9 ieiunauit: necessaria nobis arma cõtra tentationes dyaboli/ ieiunium et orationem esse ostẽdit. ℟. Angelis suis mandauit de te/vt custodiant te in oĩbus vijs tuis. In manibus portabunt te/ ne vnq̃ offendas ad lapidẽ pedẽ tuũ. ℣. Sup aspidem et basiliscum ambulabis z conculcabis leonẽ et draconem. In ma. ſc.ix.

OIgnũ est enĩ fratres/ vt qui per totũ annũ nobis viximꝰ: saltẽ istis diebus sacris deo viuamus: vt nõ solum de nr̃is rebus: sed etiã de nr̃is corporibꝰ deo decimas demus. Sicut enĩ fomentũ oĩm viciorũ est gula/ sic nutrix oĩm virtutũ est abstinẽtia. Quandiu enĩ ꝓmi parentes in paradiso in abstinẽtia mãserũt: tãdiu cibo vetito abstinuerunt. Postq̃ vero gule desideriis satisfecerunt: paradisi amenitatẽ protinꝰ amiserunt. ℟. Ductus est iesus in desertum a spiritu/vt tentaretur a diabolo. Et accedens tentator dixit ei. Si filiꝰ dei es dic vt lapides isti panes fiant. ℣. Et cũ ieiunasset quadragita diebꝰ/z quadraginta noctibus postea esurijt. Et ac-

cedens. Gloria ꝓ̃ri. Hi filij. viij. Ry. ℣. ix. non nisi in dnica dicant: q̃ de euãge. sumitur Rium̃ feriale. Ry. Tribularer si nescirem misericordias tuas dñe tu dixisti nolo mortẽ peccatoris: sed potiꝰ conuertatur et viuat. Qui chananeã ℣ publicanum vocasti ad penitentiam. ỹ. Et petrũ lachrymantẽ suscepisti misericors dñe. Qui cha. Et notãdũ q̃ ꝑsit Ry. feriale incipiendũ est ad ꝑmũ Rium̃. Ecce nunc. in ferijs q̃ non fit de aliqua hystoria dñicali nisi de hac: ℣ istud ꝑmũ Ry. dicitur hic in feria: ꝓpter paucitatẽ Rioꝝ̃, cum duo Ria eiusdẽ hystorie excipiunt̃ q̃ ad ferias. s. vij̃. Ry. ℣. ix. ỹ. Ipse liberauit. ℣. In laudib⁹. ãn.

QUor mundũ crea in me deus/et spiritũ rectum innoua in visceribus meis. ꝑ. Miserere. ĩ. O dñe saluũ me fac: o dñe benepꝛosperare. ꝑs. Confitemini. ãn. Sic benedicã te in vita mea dñe: et in nomine tuo leuabo manus meas. ꝑs. De⁹ de⁹ me⁹. ãn. In spiritu humilitatis ℣ animo ꝗrito suscipiamur domine a te: et sic fiat sacrificium nostrum/vt a te suscipiatur hodie: et placeat tibi dñe de⁹. ꝑs. Benedicite. ãn. Laudate dñm̃ celi celoꝝ et aq̃ oẽs. ꝑs. Laudate dñm. Lym

ECce nunc tempus acceptabile: ecce nunc dies salutis nemini dãtes vllam offensionem: vt non vitupe retur ministerium nostrum. Deo gratias. Hymnus.

AUdi benigne conditor/ nostras ꝓces cũ fletibus: in hoc sacro ieiunio/ fusas quadragenario. ℣ Scrutator alme cordiũ/ sine ma tu scis viriũ: ad te reuersis exhibe/ remissionis gr̃am Multũ q̃dẽ ꝑccauimus/ sed ꝑce cõfitentiꝰ: ad laudẽ tui nois/ ℣ fer medelã lãguidis. Sic corpus extra conteri/ dona per abstinentiam: ieiunet vt mens sobria/ a labe ꝓrsus criminum. Ꝓzesta beata trinitas. ỹ. Scuto circũdabit te veritas eius. Non timebis a timore nocturno. In euangeľ. ã. Ductus est iesus in desertum a spiritu: vt tentaretur a dyabolo: et cum ieiunasset quadraginta diebus/ et quadraginta noctibus postea esurijt. ꝑs. Benedictus. or. Deus qui ecclesiam tuã.

Ad primã.ãn. Jesus autẽ cũ ieiunasset quadraginta diebus/et quadraginta noctibus postea esurijt. ps. Deus deus meus respice. ã. Te deũ. ps. Quicũq; vult. Ad.iij.ãn. Non in solo panevivit homo: sed in omni verbo quod procedit de ore dei. ps. Legem pone michi. Capitulũ. Derelinquat impius viã suam/et vir iniquus cogitationes suas: et reuertat ad dñm/et miserebit eius/et ad deũ nr̃m: qm̃ multus est ad ignoscẽdum. ℟. Participẽ me fac deus oim timentium te. Et custodientiũ mandata tua. ℣. Aspice in me et miserere mei scdm iudiciũ diligentiũ nomẽ tuũ. Et custo. Gl'ia. Participem. ℣. Dicet dño. Oy. Deus qui ecclesiã. Ad.vi.ãn. Vade sathana nõ tentabis dominũ deum tuũ. ps. Defecit in salu. Capitm. Querite dominus dum inueniri potest: inuocate eum dum prope est/ait dominus omnipotens. ℟. Ab omni via mala prohibui pedes meos. Ut custodiam mandata tua dñe. ℣. A iudicijs tuis non declinaui/quia tu legẽ posuisti mihi. Ut custodiã. Gloria. Ab omni. ℣. Ipse liberauit. Oratio vis. Ad nonã.ã. Dñm deũ tuum adorabis: et illi soli seruies. ps. Mirabilia testi. Capitm. In omibus exhibeamus nosmetipsos sicut dei ministros in multa patiẽtia ℟. Declara super nos deus. Tuã miam. ℣. Declaratio sermonũ tuorum dat intellectus dñe. Tuã mise. Gl'ia. Declara. ℣. Scapulis suis. Oratio vt supra. Ad vesperas.ãn. Dixit dominus. hs. Ipsum sc̃. capm. Hortamur vos. ℟. Esto nobis domine. Turris fortitudinis. ℣. A facie inimici. Turris for. Gloria pri. Esto nobis. hy. Ex more docti mistico. Visus Angelis suis. In euãgelio. ãn. Reliquit eum tentator et accesserunt angeli/et ministrabant ei. ps. Magt. Oco. Deus q̃ ecclesiã tuã. Dete hore vespar. i quadragesima Vespere in oibus dñicis diebus. xl. dicantur hore vespere: et nõ ab prãdiũ: oẽs alie vespere tã. ix. lec. duplicium festor q̃ feriarum dicunt ãte prandiũ. Et notandũ q̃ pars ut̃ vltim. et capitula que ponunt hac dñica dicunt cõti-

nue tam diebus dñicis ꝙ feriis cum .xl. agitur vsq; ad passionem dñi. Hymni vero Feria hozalia et ℣. Esto nobis. tantū ꝑ ꝓma ⁊ nona ℣ De ꝓstratione ad Pater noster. Et notandū ꝙ in xl. omnib⁹ diebus ꝓfestis finita pulsatione anteq̄ incipiātur hoze: dicat cōiter ab oib⁹ ch̄ꝓstratione oco dñicalis/ scz Pt nr̄. Deide surgētib⁹ cūctis incipiat ebdarius hozā: in cuius iceptiōe dicto Deus i adiutoziū meum intende. Dñe ad adiuuandū me fe. Dēs genu flectant/ terrā vel scrabellū siue libz: si cozā eis fuerit osculādo: et iste ozdo in iceptiōe cuiuslibz hoze seruet. Similiter ad matut. dūdz. Pat nr̄. aū lec. fiat ꝓstratio a toto chozo ⁊ dz Et ne nos. Itē eodē modo fiat ꝓstratio in laud. Ad vs. De⁹ in adiutoziū sicut fit in iceptiōe hozar. ⁊c. Fer. ij. ad matu. iuitato. Venite. os Jubilemus hy⁹. Sūme largitoz. In nocr̄. Dñs dr̄e/ tozū Domin⁹ illuminatio. ⁊ cele ñe ⁊ psal. illi⁹ ferie ℣ Dicet dño. Sermo. Lectio i

QUia igitur fratres nobis ēt collucratio adversus ch̄ales nequitias: arripiam⁹ ieiuniū: vt et vicia/ et auctozes vicioz gl̄ioso certamine ſupare possimus: ieiunium vero aperuit celum: paradisum reserauit/ legem meruit: gr̄am cōtulit. Nā dñs diabol⁹ adā ⁊ gulā exclusit: ch̄s latronē ieiunando reduxit. ℣. Tribularer. Lectō. ij.

IEiuniū etiā helyā eleuauit ad celū: et crapula populum israeliticum demersit ad tartarū. Et legem fratres quā aaron perdidit manducādo: reparauit moyses iterum ieiunando. Et qđ sup oia est: ieiunauit et dñs vt largiretur ⁊ gratiam. ℣. Ecce nunc. Lectio tertia.

QUia sunt fratres que obtinent nostre salut̄ sacramētum: lex/ pphetia/ ⁊ gr̄a: q̄ tamē humano generi quadzaginta dierū sunt acc̄lita ieiunio. Nam ⁊ moyses quadzaginta dieb⁹/ et noctib⁹: ⁊ helyas ⁊ dñs tot dieb⁹/ totidē ꝙ noctib⁹ ieiunauerūt vt sociata et equata ieiunia/ vnius auctozis ꝓderent sacramentū. ℣. In omnibus ℟. Ipse liberauit me. In laudib⁹ ñ. Miserere. ℣. Ipsum cap. Ecce nunc tempus. hy⁹.

Audi benigne conditor. ꝝ. Scuto circũdabit. In euangelio. ãn. Venite benedicti patris mei percipite regnum/ quod vobis paratum est ab origine mũdi. ps. Benedictus. Kyrieleyson. Hic prosternat se chorus ⁊ sacerdos sil'r in medio chori sup scabellũ. Pater noster. Et ne nos. Sed libera. Ego dixi domine miserere mei. Sana animam meã: quia peccaui tibi. Conuertere dñe vsqꝫquo. Et deprecabilis esto sup seruos tuos. Oculi domini sup iustos. Et aures eius ad preces eor. Fiat misericordia tua dñe super nos. Quẽadmodum speravimus in te.

Oremꝰ pro oi gradu eccl'ie. Sacerdotes tui induãtur iustitiã: et sancti tui exultent.

Pro pastore nostro. Dñs cõseruet eũ ⁊ vivificet eum: et beatum faciat eũ in terra et nõ tradat eũ in aiam inimicorum eiꝰ. Pro rege nostro. Dñe salvum fac regem et exaudi nos in die qua invocaverimꝰ te. Pro cuncto populo xpiano. Salvum fac populum tuũ dñe: et benedic hereditati tue: et rege eos et extolle illos vsqꝫ in eternũ.

Pro cunctis benefactoribus nostris. Bñfac dñe bonis ⁊ rectis corde. Pro pace Fiat pax in virtute tua: et abundãtia in turribus tuis.

Oremus pro fidelibus defunctis. Requiẽ eternã dona eis dñe: et lux perpetua luceat eis. Requiescant i pace. amẽ.

Pro fratribus nostris absentibus. Salvos fac seruos tuos: et ancillas tuas/ deus meus sperantes in te.

Pro afflictis et captiuis. Libera eos deus israel ex oĩbus tribulationibus eorum

Mitte eis dñe auxilium de sancto. Et de syon tuere eos

Etiã p̃ patris ⁊ negligentijs nris. Dñe ne memineris iniquitatũ nostrarũ antiquarũ cito anticipent nos misericordie tue/ qz pauperes facti sumꝰ nimis.

Adiuua nos deus salutaris noster. Et propter gloriaz nominis tui domine libera nos ⁊ propicius esto peccatis nostris ꝓpter nomẽ tuũ.

Exaudi dñe vocẽ meã qua clamaui ad te Miserere mei et exaudi me. ps. Misereres mei deꝰ. ꝛc tot' ps'al. dicat cũ Gris ps'al. arhoro alternati. Iste pres maiores dicãt ad matu. ⁊ ad vesp. Minores ve-

cos ad horas. Ad tertiam num.
Exurge dñe adiuua nos.
Et libera nos ppt nomē tuū
In matut. ℣ vesperis surgat
coqus sacerdos/alijs psrat;
et dicat orationem. Oratio.

ONuerte nos deꝰ salu
taris nr: ℣ vt nobis ie-
iunium quadragesimale p-
ficiat: mētes nostras celesti
bus instrue disciplinis. p dñ.
Hic surgant oēs. Memoria
pro pctis/oibus stantibꝰ di-
catur. ān **Conuertimini ad**
me ī toto corde vr̄o: in ieiu-
nio/℣ fletu ℣ plāctu dicit dñs
℟ **Dñe nō sc̄dm pcta nr̄a fa-**
cias nobis. Chorꝰ flexis ge
nibꝰ rñdeat **Neq; sc̄dm iiq̄-**
tates nr̄as retribuas nobis
Sacerdos stans dicat sōnē

EXaudi q̄s dñe supplicū
preces et cōfitētiū tibi
parce pctis: vt pariter nob;
indulgētiā tribuas benignꝰ
et pacē. p dñm. Hic surgant oēs
Bñdicamꝰ dño. Deo gr̄as.
Deinde psternat se sacerdos
et chorus sil'r vt prius/usq;
post psalmos familiares cū
oribꝰ cōpletos: q̄ sēp incipiē
tur ex ea pte qua regit cho-
rus: ℣ alternati a choro dicent
Sequāt̄r psal. familiares
et dicēdi sūt psalmi cū ps̄ra
tione p totā quadragesimā
ad oēs horas usq; ad ve-in
cena dñi: q̄ festiue dicent: ni
si in festis sc̄oꝝ ℣ dñicis. ps
Ad dñm cū tribu. cū Gloria
patri. ℟. **Saluos fac seruos**
tuos et ancillas tuas. Deus
meꝰ sperātes in te. ℟. **Mitte**
eis dñe auxiliū de sc̄o. Et de
syon tuere eos. Dñs vobis-
cum. Et cū spiritu tuo. Oro

DEus qui caritatis do-
na p gratiā sc̄i spiritꝰ
tuoꝝ cordibus tuor̄ liū infu-
disti: da famulis et famula-
bus tuis pro quibus tuā de-
precamur clementiā salutez
mētis ℣ corporis/vt te tota
virtute diligant: ℣ q̄ tibi pla
cita sūt tota dilectiōe ptciāt
Per xp̄m. Oro defunctis ps.
De profūdis. sine Gl'ia pa. ℟.
Requiē etnā. ℟. Reqescant.
Dominus vobiscū. Oratio.

ABsolue quesumus dñe
mine aias famulor̄ fa
mularūq; tuar̄ ab omni vin
culo delictorū: vt in resurre-
ctionis gloria inter sanctos
et electos tuos resuscitatire
spirēt. Per xp̄m. Post psal-
mos familiares nunc dicit
Requiescāt i pace. Sequā-
tur laudes pro defunctis ān.
Exultabūt. ℟. Dē est pro-

cessus de pstratiōib⁹ in feriā lib⁹ vel quadragesime. In alijs vero hozis ad vīciliū. Exurge dñe. Sacerdos cum alijs pstrat⁹ erit post ozōnē et psal. familiares: plenarie cū ozationib⁹ predictis. In precibus. l. ad matut. et vesp. semper incipitur psal. Miserere mei de⁹ ex ea pte qua chozus regitur. Ad pmā. ān. Viuo ego dicit dominus nolo moztem pcatozis: sed vt magis cōuertat et viuat. ps. De⁹ in noie. ān. Adesto. ps. Quicūq; vult. ℣. Jesu xpe. Kyrieꝛ. ꝛc. ꝑces solite. Dñe scē pat oīps. ꝛc. psal. famil. Leuaui oculos. Glozia pri ℣. Saluos fac. ℣. Mitte eis⁹ Dominus vobiscū. Ozatio

PRetende domine famulis et famulab⁹ tuis dexteram celestis auxilij: vt te toto coꝛde perquirant: et quos digne postulant assequantur. Per chzistum do. Pro defunctis. ps. De profundis. ℣. Requiem eternā. ℣. Requiescant in pace. ℟. Dominus vobiscū. Ozatio.

FIdelium deus omniū conditoꝛ ⁊ redemptoꝛ animabus famulozū famularūq; tuarum: remissionem cunctozū tribue peccatozū: vt indulgentiam quā semp optauerūt pijs supplicationibus consequant. Qui vi. ¶ Sequātur septē psal. penitentiales quotidie in pfestis diebus vsq; ad cenā dñi cū. ān. Ne reminiscaris dñe delicta nra vel parentū nrōrum: neq; vindictā sumas de pctis nris. Post septē psal. cū pdicta ā. predictus sacerdos i medio chozi sup scabellum pstrat⁹ dicat letaniā/ cū precibus ⁊ ozationib⁹ sequentib⁹: vt patet in fine psalteriū chozo respōdēte. Omnes oīones cū pstratione diant a sacerdote post septem psal. semp/ nisi i die Absolutiōis. Sacerdos in medio chozi pstrat⁹ vt pdictū/ incipiat letaniā sic Kyrieꝛ. Xpe eꝛ. Xpe audi nos ꝛc. Et sic psequat totā letaniā sacerdos/ ⁊ chorus siꝛ dicat idem q sacerdos iā pdixerit vsq; Kyrieꝛ. ante oīonē dñicā. Dicit. vij. psal. et letania cū oīonibus Deide sequit lectio martyrologij ꝛc. i capitulo. vt i alijs diebus Preciosa i cōspectu dñi. Ad oīones vero in capitulo. Dācta maria. ꝛc. Ops sempiterne deus. ꝛc. nullus erit

prostratus in matrice ecclesia/nec alibi nisi qui voluerit ex deuotione: quia quasi memorie sunt ꝛc. Postea sequatur ymnus in choro videlicet. ps. Beati immaculati. vsq; Ad dñm cũ tribularer. In fine vero tm dicat. Requiẽ eternã. Kyrie eleyson Christe el̃. Kyrie el̃. Pat noster. Et ne nos. Requiẽ eternam. Credo videre. A porta. Dñs vobiscũ. oro. Absolue. Per christũ dñm nostrũ. Requiescant in pace. Ad. iij. ãn. Cognoscimus dñe qz peccauimus ventã petim9 quã nõ meremur: manũ tuã porrige lapsis: qui latroni confitẽti paradisi tuã aperuisti. ps. Legẽ pone. cpm. Dereliq̃t ℟. Participẽ. ℣. Dicet dño Kyrie el̃. ꝛc. Preces minores. Oro. Conuerte nos. ps famil̃. Letatus sum. Preces vtã. oro. Deus q̃ ca. per christũ. Pro defunctis. ꝛc. ps De profundis. oro. Absolue. p christũ. Ad. vi. ã. Per arma iustitie virtutis de commendemus nosmetipsos in multa patiẽtia. ps. Defecit. capm. Querite dñm. ℟. Ab omni. ℣. Ipse libera. Kyrie eleyson. ꝛc. Oro. Conuerte nos. Pro famil̃. ps. Ad te leuaui. Preces vt supra. oro. Pretẽde. Pro defunctis. ps. De profundis. ꝛc. oro. Fidelium. a. s. ir. an. Aduenerũt nobis dies penitentie ad redimenda pcta et saluãdas animas. ps. Mirabilia. cap. In oibus exhibeamus. ℟. Declara. ℣. Scapulis. Kyrie el̃. ꝛc. oro. Cõuerte. psal. fami. Nisi quia dñs. Preces vt supra. oro. Deus q̃ ca. Pro defunctis. p. De profundis. ꝛc. oro. Absolue. p christum. ꝛc. He ãe predicte super horas dicãtur quotidie qñ de feria agitur vsq; ad passionẽ dñi. Ad vesp. ãn. Inclinauit. ps Dilexi. cpm. Hortamur vos ℟. Esto nobis. hy9. Ex more docti. ℣. Angelis suis. In eum ãn. Quod vni ex minimis meis fecistis: michi fecistis dicit dñs. ps. Magt. oro

Absolue quesum9 dñe nostro rũ vincula pcto rum: et quicqd pro eis meremur/propiciat9 auerte. Per dñm. Memo. pro pecat. ã. Quis scit si conuertatur et ignoscat deus et relinquat post se venedictionẽ? ℣. Dñe non secũdm. oro. Exaudiq; nos quesumus dñe. Predicte memo

cie ꝓro ꝑcīs dicāt̄ur ad ma-
tu.et ad vesp.in ferīs vsq; ad
cenā dñi. Psal.fami. Qui
confidūt. Preces vtš. Oco.
Pzetēde. Pro defunctis.ps
De pfundis.cū.vtš. Oco.

ANimabus q̄s dñe fa-
mulozum famularūq;
tuarū ozatio pzoficiat sup-
plicantiū: vteas et a pcīs oī
bus exuas: et tue redēptio-
nis facias esse participes.
Qui viuis. Ad copie.vt su-
pza. Psal.fami. In conuer-
tēdo. Preces vtš. Oco. Deus
qui charitatis. Pro defunc-
tis. De pzofundis. cū. ozatio
Fideliū de⁹. Hoc ozdine agi
tur in diebus pzofestis vsq;
ad cenam dñi: excepto Rio
Jesu chziste, quod in passio
ne nō dicit nisi in festis san
ctozū. Mutabūt aūt ãe Ryia
capitula et ōnes/ et ỽ. ad
completoziū: z hymni scōm
quod in antiphonario ozdi
natū est: ozdie tamē nō mu
tato. ¶ Fer. tertia. Sermo
beati leonis [illegible]. Lectio.i.

LIcet nobis dilectissi-
mi appzopinquās pa-
schale ieiuniū quadzagesi-
me ipse legitimi tēpzis cur
sus idicet: cohoztatio tamē
nō etiā sermonis adhiben
da est: q̄ auxiliante dño nec
inutilis sit pigris: nec one-
rosa dꝛuotis. Nam cū omnē
obseruantiā nostram ratio
istozū dierū poscat augeri:
nemo est vt cōfido de vobis
qui se ad opus bonū nō gau
deat incitari. Lectio secūda.

NAtura etenim nostra
adhuc manente moz-
talitate mutabilis/ etiam si
ad summa quecq; virtutū stu
dia pzouehatur: semper ta-
men sicut potest habere quo
receda t: ita potest habere q̄
crescat. Hec est vtiq; pfecto-
rum vera iustitia: vt nunq;
se pzesumant esse perfectos:
ne ab itineris nondum fini
ti intētione cessantes/ ibi in
cidant in deficiendi pericu-
lū vbi pzoficiendi deposue-
runt appetitū. Lectio.iij.

OMia ergo nemo nr̄m
dilectissimi tam perfe
ctus z sanctus est: vt pfectioz
sanctioꝛq; esse nō possit: oēs
simul sine differentia gra-
duū/ sine discretione meri-
toꝛ/ ab his in q̄ peruenim⁹
in ea que nondū appzehēdi
m⁹/ pia auiditate curram⁹:
z ad mensurā cōsuetudinis
nr̄e necessarijs aliquid adda
m⁹ augmēti. Ineuā. ā. Do-

1686

mus mea domus orationis vocabit. ℣s Benedictus. Oro

Respice quesumus domine familiam tuam et presta: vt apud te mens nostra tuo desiderio fulgeat: q̃ se carnis maceratione castigat. Per dñm. Memo. p pec catis. ãn. Conuertimini ℟. Dñe non scõm Oro. Exaudi q̃s. ꝛc. vt supra. Ad vespe. Ineuãge. ãn Abijt iesus fras extra ciuitatẽ in bethaniam: ibiq; docebat eos de regno dei. ℣ Magnificat. Oz

Hocendãt ad te dñe preces nostre: et ab ecclesia tua cunctã repelle nequitiã. Per dñm. Memo. p pec catis ãn. Quis scit. ℟. ℣. Oratio vt supra. Cle. fe. iiij. Sermo beati leonis Lec. j.

Semperquidẽ nos dilectissimi sapiẽter ⁊ iuste viuere decet: ⁊ in id voluntates nostras actionesq; dirigere: quod diuine nouimus placere iustitie. Sed cum hi appropinquãt dies quos illustriores nobis salutis nostre sacramẽta fecerunt: diligẽtiore sollicitudine corda mundanda sunt/ ⁊ studiosi⁹ exercenda est disciplina virtutum: vt sicut ipsa misteria quadã sui parte maiora sũt: ita et nostra obseruantia superet in aliquo consuetudinem suam. Lectio secunda.

Sit enĩ rationale ⁊ quodãmodo religiosum videtur per diẽ festũ in vestitu nitidiore p̃dire ⁊ habitu corporali hylaritatem mentis ostendere. Si ipsam quoq; orationis domũ p̃propensiore tũc cura/ et ampliore cultu quãtũ possumus adornamus: nonne dignũ est vt aia x̃piana que verũ viuũq; dei tẽplũ est/ speciẽ suã p̃udẽter exornet: et redẽptionis sue celebratura sacramẽtũ omni circunspectione p̃caueat: ne vlla eam macula iniquitatis obscuret. Lectio tertia

Nam qd p̃o dest honestatis cozmã p̃ferre cultus exterioz: si interioza hominis aliquozũ cozrodeant cõtaminatione vicioz. Dia igitur que animi puritatẽ et speculũ mentis obnubilant et abstergenda sedulo ⁊ quadãlimatione reddẽda sunt Scrutetur quisq; conscientiã suã/ seq;ante se statuat: p̃propẽ censura iudicij et videat: si in secreto cozdis sui illã quam x̃ps dat pacẽ inue

uiat. Ineuāge.ān. Generatio hec prauа et peruersa signū querit et signū nō dabitur ei nisi signū ione pphetē. Benedictus. Oratio.

Preces nostras quesumus dñe clementer exaudi: et cōtra cūcta nobis aduersantia dexterā tue maiestatis extende. Per. Ad vesp. Ineuang.ān. Sicut fuit ionas in vētre ceti tribus diebus et tribus noctibus: ita erit filius hominis in cozde terre. Magnificat. Oro.

Mentes nrās qs dñe lumie tue claritatis illustra: vt videre possimus q̄ agenda sunt: et q̄ recta sunt agere valeam⁹. Per. Ad.vesp.

Feria quita. Sermo ire leonis. Lectio pma.

Predicaturus vobis dilectissimi sacratissimū maximūq; ieiunii/ quo aptius vtar exordio q̄ vt verbis apl̄i que xps loquebat̄/ inciā dicāq; qđ lectū est: Ecce nūc tēpus acceptabile: ecce nunc dies salutis. Lectio.ij.

Quāuis enī nulla sint tēpora q̄ diuinis non sint plena muneribus/ et semper nobis ad misericordiam dei per ipsius gratiā pateat accessus: nūctamē oīm mentes maiori studio ad spirituales pfectus moueri/ et ampliori fiducia aīari oportet quando ad vniuersa pietatis officia illius nos diei in quo redēpti sum⁹ recursus inuitat vt excellens sup oīa dūice passionis sacramentū purificatis et cozpozibus et animis celebremus. Lec.iij.

Debebatur quidē tantis misteriis sita incessabilis deuotio: et continua reuerētia vt tales pmaneremus in cōspectu dei: quales nos in ipso paschali festo dignū est inueniri. Sed quia hec fortitudo paucozū est: et dum carnis fragilitati austeriozi obseruātia relaxatur: dūq; p varias actiones vite hui⁹ sollicitudo distēdit necesse est de mūdano pulvere etiā religiosa cozda sozdescere: magna institutionis diuine salubritate pensum est vt ad reparandū mentiū puritatem quadraginta nobis dierū exercitatione medeatur. Ineua.ān. Si vos mānseritis in sermone meo: veri discipuli mei eritis/ et cognoscetis veritatē: et veritas liberabit vos. Ad vesp. Oro

p q

OMps lempiterne deus qui nobis in obseruatione ieiunij/et elemosinax largitione/ pluisti nostrox remedia peccatozū: concede nos mente et cozpe tibi semper esse deuotos. Per dñm.

Ad vesperas in euange. ān.

Ego enim ex deo pzocessi et veni: neqz enim a meipso veni: sed pater me9 ille me misit. ps Magnificat. Oratio.

AVerte qs dñe irā tuā pzopiciatus a nobis: et facinoza nīa quib9 indignationē tuā puocam9 expelle. Per dñm. Feria.vi. Sermo beati augustini epi. lc.i.

QVoniā ieiuniozū tempus est fratres charissimi/ de ieiunio cū sanctitate vestra tractādum est: vt sciatis quemadmodū ieiunetis. Ieiunia enim chzistianozū spiritaliter potius q̄ carnaliter exercenda sunt. Unde a peccatis pzincipaliter ieiunemus: nē ieiunia nostra sicut iudeozū ieiunia/ a domino respuantur. Lectio sca.

QVale est ieiunium vt a cibis (quos dñs creauit) nescio: quis impostoz abstineat et peccatox sagina pinguescat. Non tale ieiunium ego elegi dicit dñs. Nā si flexus tuas inquit vt circulū ceruicē tuā: cilicium autē et cinerē substernas: nec sic vocabis inquit ieiuniū electū. Lec.iij.

SEd quid? Solue inquit nodū iniq̄tatis et obstinationē malozū: dimitte afflictos in requiē: et omnē conuentionē dissipa. Parū est ieiuniū abstinere tantūmodo a pctis nisi addamus et bona. Frange inquit esurienti panē tuum: et egenos sine tecto educ in domū tuā. Si videris nudū: vesti eum. In euāg. ān. Angelus dñi descendebat de celo/ et mouebatur aqua: et sanabatur vnus. ps. Benedictus. Oro.

EStO dñe pzopicius plebi tue: et quā tibi facis esse deuotā benigno refoue miseratus auxilio. Per do. Ad ves. in euan. ān. Qui me sanū fecit/ ille michi pcepit: tolle grabatū tuū et ambula in pace. ps. Magnificat. Oro.

EXaudi nos misericoz deus: et mentibus nostris gr̄e tue lumen ostende. Per dñm. Sabba. Sermo beati iohannis epi. lc.i.

QVniteminī dño quoniā vnus est. Spiritꝰ

ſanctus medelā purgādi facinoꝛis et curā admiſſi delicti obtulit: dum qualiter irā dei placaremus oſtēdit. Nō vult peccatoꝛibꝰ inferre vindictam: qui dare querit cōfitentibus veniam. Lectio.ij.

NOn enī vult iraſci qui pꝛeſtruit. Sāctitatī cōſulit: qui medicinā vulneribus ſuggerit. Miſereri cupit: qui reis ſalutis conſilia et vtilitatis remedia tribuit. Ceterū punire non vult: quia ad hoc pꝛemonet ne cogatur vlciſci. Vult enī aboleri offenſam: ſi qui offendeꝛit dānauerit culpā. Lec.iij.

VUlt vt confeſſione iā viuat: qui pꝛecepta contēpſit vt pereat/ et cui pctm attulit moꝛtē: ꝛ cōfeſſio affeꝛat ſanitatē. Cōfeſſio ei pœnitentiā mōſtrat: pœna ſatiſfactionē oſtēdit: ſatiſfactio veniā ſibi diuina pietate cōliat. Nec enī poterit īdulgētia tribui/ niſi ira dei poſſit cōfeſſione placari. Ineuā.ā Aſſumpſit ieſus diſcipulos ſuos/ ꝛ aſcēdit i mōtē ꝛ trāſfiguratꝰ eſt āte eos. ℣. Vñ.

POpulū tuū qs dñe pꝛopicius reſpice atq; ab eo flagella tue iracū die clemēter auerte. Per dñ.

Dñica ſecunda.xl. Fe.ij. et.iij. de feria. Fe.iiij. de cathe. ſancti petri/ feſtū duplex: me. de.xl. Fe.v. de fe. Fe.vi. de ſcō mathia apl'o/ feſtū du. me. de.xl. Et nota q; ſi fuerit biſſextus/ tūc iſtud feſtū. ſ. mathie apl'i erit in ſab. ꝛc. q totū annū ſicut patet in pꝛima lr̄a dñicali. G. Sed in annis cōibꝰ ſic dicendū eſt vt pꝛdicitur. Sab. de fe. 1 A

Dñica ſecūda.xl. Fe.ij. iij. et.iiij. de fe. me. de confeſ. Fe.v. de ſancto cedda. Fe.vi. et ſabba. de feria. 2 A

Dñica ſecūda.xl. Fe.ij. iij. iiij. v. vi. et ſab. de feria. 3 A

Dñica ſecūda.xl. vel. erunt oino de ſancto gregoꝛio. Fe.ij. de ſancto gregoꝛio. Fe.iij. iiij. v. vi. et ſab. de feria 4 A

Dñica ſecunda.xl. a cpo vel. erunt de ſancto cuthberto cū mēo. de.xl. Fe.ij. de ſancto cuthberto. Fe.iij. de ſancto benedicto. Fe.iiij. v. et. vi. de fe. Sab. de feſto annū. b. marie. 5 A

Dñica ſecunda.xl. Fe.ij. de feria. Fe.iij. de cathedꝛa ſancti petri. Fe.iiij. de feria. Vigilia. Fe. v. de feſto. ſ. mathie apoſtoli: niſi fuerit biſſextus: quia tunc fe.iiij. ꝛ. v. de feria. Vigilia. Fe.vi. de feſto. ſ. mathie. ꝛc. oia i pꝛima lr̄a dñicali. 1 B

A. Sed in annis cõibus sic dicendũ est. Fer. iiij. de feria: vt
pdicitur. Fe. v. de festo sancti mathie: vt pdicitur. Feria. vi.
2 B et sab. de feria. ¶ Dñica secũda. xl. Fe. ij. de feria. Fe. iij. de
fe. memo. de sancto albino. Fe. iiij. de sancto cedda. Fer. v.
3 B vi. et sabba. de feria. ¶ Dñica secunda. xl. Fe. ij. iij. iiij. v. ꝛ
4 B vi. de feria. Sab. de sancto grego. vel. erunt de eo. ¶ Dñi-
ca secũda. xl. Fe. ij. iij. iiij. v. et. vi. de feria. Sab. de festo gre-
5 B gorii. vel. erunt de eo. ¶ Dñica secunda. xl. Fe. ij. de san-
cto benedicto. Feria. iij. iiij. ꝛ. v. de feria. Feria sexta de fe-
1 C sto annũciationis beate marie. Sabba. de feria. ¶ Dñica
secunda. xl. vel pe. erunt omnino de sancto petro: et tantũ
memo. de dñica. Feria. ij. de cathedra sancti petri. Fe. iij. de
feria. Vigilia. Feria. iiij. de festo sancti mathie nisi fuerit
bissextus: quia tunc feria. iiij. de feria. Fer. v. de festo sancti
mathie: et cetera oia per annũ sicut patet in pzima litera
dñicali. B. Sed in annis cõibus sic dicendũ est. Feria. iiij.
de festo sancti mathie vt pzedicitur. Fe. v. vi. ꝛ sabba. de fe.
2 C ¶ Dñica secunda. xl. Fe. ij. de feria: memo. de sancto albi-
3 C no. Fe. iij. de. c. cedda. Feria. iiij. v. vi. et sab. de fe. ¶ Dñica
scda. xl. Fe. ij. iij. iiij. ꝛ. v. de fe. Fe. vi. de. c. grego. Sab. de fer.
4 C ¶ Dñica. ij. xl. Fe. ij. iij. iiij. v. ꝛ. vi. de fe. Sab. de. c. cuthber.
5 C ¶ Dñica scda. xl. et differatur festũ. Fe. ij. de. c. benedi. Fe.
iij. ꝛ. iiij. de fe. Fe. v. de festo annũ. b. ma. Fe. vi. et sab. de. fe.
1 D ¶ Dñica secunda. xl. Fer. ij. iij. iiij. v. vi. et sabba. de feria.
2 D ¶ Dñica secunda. xl. et differatur festũ cathe. Fe. ij. de ca-
the. c. petri, ad vel. cpm. ꝛ cetera de. c. mathia: et Vigi. Fer.
iij. de. c. mathia nisi fuerit bissextus: qz tũc fe. iij. de fe. missa
de. xl. Vigi. Fe. iiij. de festo. c. math. ꝛc. oia vt patẽt in pzima
lĩa dñicali. C. Sed in annis cõibus sic dicendũ est. Fer. iij.
3 D de. c. mathia vt pdicit. Fe. iiij. v. vi. ꝛ sab. de fe. ¶ Dñica. ij.
4 D xl. me. de. c. cedda. Fe. ij. iij. v. vi. et sab. de fe. ¶ Dñica scda
xl. Fe. ij. iij. et. iiij. de fe. Fe. v. de. c. grego. Fe. vi. et sab. de fe.
5 D ¶ Dñica secũda. xl. Fe. ij. iij. iiij. et. v. de fe. Fe. vi. de sancto
cuthberto. Sab. de. c. bñdicto: vel. erunt de dñica cũ me. de san.
1 E ¶ Dñica secunda. xl. mẽo. de. c. iuliana. Feria. ij. iij. iiij. v. ꝛ

vi.de feria. Sab.de cathedra sancti petri. Jeiunet. ¶ Dñica secunda.xl. Fe.ij.de sancto mathia nisi fuerit bissextus: quia tūc fe.ij.dicitur de fe. Vigilia. Fe.iij.de festo.s.mathie et cetera oia per annū sicut patent in.ij.litera dñicali. D. Sed in annis cōibus sic dicendū est. Fe.ij.de.s.math.apo. vt p̄dicitur. Fe.iij.iiij.v.vi.et sab.de fe.me.de sctō. ¶ Dñica secunda.xl.et differatur festū. Fe.ij.de.s.cedda. Fe.iij.iiij. v.vi.et sab.de feria. ¶ Dñica secunda xl. Fe.ij.z.iij.de feī. Fe.iiij.de sancto gregorio. Fe.v.vi.et sab.de fe. ¶ Dñica secunda.xl. Fe.ij.iij.z.iiij.de feria. Fe.v.de sancto cuthberto. Feī.vi.de sancto benedicto. Sab.de feria. ¶ Dñica secunda.xl. Fe.ij.iij.iiij.z.v.de feria. Fe.vi de cathedra sancti petri. Sab.de fe. ¶ Dñica secunda.xl. et differatur festū in crastino nisi fuerit bissextus. quia tūc differat festū s.mat.a dñica.i.ij.fe.sed festū ei⁹ erit cōtingens in hac fe. ij. et ibi dicit de eo.et cetera oia p totū sicut patēt in.ij.lra dñicali.E. Sed in annis cōibus sic dicendū est. Fe.ij.de festo.s.mathie quod differat a do. Fe.iij.iiij.v.et.vi.de feria: me.de sctō. Sab.de sancto cedda. ¶ Dñica secūda.xl. Feī. ij.iij.iiij.v.vi.et sab.de feria. ¶ Dñica secunda.xl. Fe.ij.de feria. Fe.iij.de sancto gregorio. Fe.iiij.v.vi. et sab.de feī. ¶ Dñica secunda.xl. Feria.ij.z.iij.de feria. Fe.iiij.de sancto cuthberto. Fe.v.de sancto benedicto. Fe.vi.z sab.de fe. ¶ Dñica secūda.xl. Fe.ij.iij.z.iiij.de fe. Fe.v.de cathedra s.petri. Fe.vi.de fe. Vigi. Sab.de festo.s.mathie apo. Et nota q̄ si fuerit bissextus: tunc isto sab. dicet de feī. Et die v.de dñica.iij.xl. Et fe.ij.dicit de.s.mathia.z̄.per totū annū sicut patet in.i.lra dñicali. F. Sed in annis cōib⁹ sic dicēdū est vt̄.in sab. ¶ Dñica.ij.xl. Fe.ij.iij.et.iiij.de feria. Fe.v.de fe.me.de.s.albino epo. Fe.vi.de.s.cedda archiepo ebor. Sab.de fe. ¶ Dñica secunda.xl. Fe.ij.iij.iiij.v.vi.et sab.de feria. ¶ Dñica secunda.xl.dec.erunt oīno de.s.gregozio. Fe.ij.de sancto gregozio. Fe.iij.iiij.v.vi.et sab.de fe. ¶ Dñica secunda.xl. Fe.ij.de fe. Fe.iij.de sancto cuthber. Fe.iiij.de sancto benedicto. Fe.v.vi.et sabbato de feria.

2 G
3 G
4 G
5 G
1 H
2 H
3 H
4 H
5 H
6
6
2 6
3 6
4 6
5 6

¶ Dñica .ij. quadragesime. Sabbato. Ad vel. ā. Bñdictus. ps. Ipsum. cp̄m Hortamur. ℟. Ecce odor. hy⁹. Ex more docti. ℣. Angelis suis. In euāglio. ā. Nemmi dixeritis visionem donec filius hominis a mortuis resurgat. ps Magnificat. Dño.

DEus qui conspicis oi nos virtute destitui interius/exteriusq; custodi: vt et ab omnibus aduersitatibus muniamur in corpore: et a prauis cogitationibus mundemur in mēte. Per d.

¶ Ad matutinas. Inuitat. Ploremus coram domino deo nostro. Qui fecit nos. ℣. Venite. hy⁹. Summe largitor. In p̄mo nocturno. ān. Pro fidei. ps. Conserua. ꝛc. ℣⁹. Dicet domino. Lectio p̄ma.

SEnuit autē ysaac ꝛ caligauerunt oculi ei⁹/ꝛ videre nō poterat. Vocauitq; esau filiū suū maiorem/ꝛ dixit ei. Fili mi. Qui respōdit. Adsum Cui pater. Vides inquit q senuerim: ꝛ ignorē diē mortis mee. Sume arma tua/et pharetram: et arcum et egredere foras. Cūq; venatu aliquid apprehenderis/fac michi inde pulmentū sicut me velle nosti: et affer vt comedā: et bñdicat tibi aia mea āteqū moriar. ℟. Tolle arma tua/pharetrā et arcū/et affer de venatione tua: vt comedā. Et bñdicat tibi aia mea. ℣. Cūq; venatu aliquid attuleris fac michi inde pulmētum vt comedā. Et. ꝛc. .ij.

QUod cum audisset rebecca/et ille abiisset in agrū: vt iussionē p̄ris expleret: dixit filio suo iacob. Audiui patrē tuū loquentem/cū esau fratre tuo: ꝛ dicentē ei. Affer michi de venatiōe tua/et fac cibos vt comedā: ꝛ benedicā tibi coram dño āteqū moriar. ℟. Ecce odor filij mei sicut odor agri pleni quē benedixit dñs: crescere te faciat deus me⁹ sicut arenam maris. Et donet tibi de rore celi benedictionem. ℣⁹ Qui maledixerit tibi/sit ille maledictus: ꝛ qui benedixerit tibi: benedictionibus repleatur. Et donet. Lectio tertia.

NUnc ergo fili mi acq̄sce consilijs meis: et pergens ad gregem: affer michi duos edos optimos: vt faciā escas p̄ri tuo: quib⁹ libēter vescit. Quas cū intuleris/ꝛ comederit bñdicat tibi

priusq̃ moriatur. ℟. Det tibi deus de rore celi: et de pinguedine terre abundãtiam: seruiant tibi tribus populi. Esto dñs fratrum tuorũ. ℣. Et incuruentur ante te filij matris tue. Esto. Gloria pr̃i Esto. ¶ In. ij. nocturno ãn. Nature. ℣ Beatus vir. ℟c. ℣. Ipse liberauit. Sermo bti iohannis episcopi. Lcõ. iiij.

PRotabat autẽ rebecca geminos in vtero fratres ante ortꝰ principia vel latores. Certãtes filios ãte mater sentit q̃ nouit: ante patitur q̃ videt: ãte sustinet/ q̃ agnoscit. Licuit filiorum bella sentire/quos nondum licuit generare. ℟. Dũ iret iacob de berſabee: et pgeret arã/locutus est ei deꝰ dicens. Terrã in qua dormis tibi dabo/ꝛ semini tuo. ℣. Edificauit ibi iacob ex lapidibꝰ altare in honorem dñi fundens oleum desuper: et bñdixit ei deus dicens. Terram. ℟c. ℣.

QUertamẽ inter fratres in vtero geritur: bellũ inter innatos cõmittit: materna viscera quatiũtur: nec ad ortus principia propera tur: sed ante pricipia noua certamina celebrant. Vellẽ causas tanti certaminis nescere. Quis certare docuerat quis pugnare monstrarat? Sed notum est cunctis istorum certamie fratrum/causas duoꝝ exprimi populoꝝ. ℟. Dum exiret iacob de terra sua: vidit gloriã dei/ꝛ ait. Quã terribilis est locutꝰ iste nõ est hic aliud nisi domꝰ dei et porta celi. ℣. Vere dominus est in loco isto/et ego nesciebam. Quam terri. ℟c. ℣.

DEinꝝ interrogat dominũ. Quid est inquit dñe istud qđ geritur? Quid est qđ i vtero meo te teste tractatur? Quid facturi sũt nati: qui sic luctantur innati? Aut que natoruꝝ suscipiam vota: cũ sic luctamine inatorũ cõcutior? Duo sunt (inquit dñs) ꝓpulii vtero tuo: et due gentes de ventre tuo diuidentur: ꝛ populus populum superabit: ꝛ maiorꝝ minori seruiet. ℟. Vere dominus est in loco isto/ꝛ ego nesciebam. Quã terribilis est locus iste/nõ est hic aliud: nisi domus dei/et porta celi. ℣. Cũꝝ euigilasset iacob a sõno ait. Quã. Gloria. Quã. ¶ In. iij. nocr. ãn. Spõsus. ꝓs. Celi enarrãt. ℟c. ℣. Sca-

pulis suis. Secōm matheum

IN illo tempore. Egressus iesus de genesareth secessit in partes tyri/ & sydonis. Et ecce mulier chananea a finib⁹ illis egressa clamauit dicens. Miserere mei dñe fili dauid. Et reliqua.

Omelia bti iohis epi. Xc.viij.

DIrus nanq; ktes sors dñi interpretat. Dñs autē finibus tyri appropinquauit: qñ p redēptione generis humani venit i mūdū quaten⁹ ipsuz genus hūanū de sorte diaboli/ ad sortē suā reuocaret. ℟. Si dñs deus meus fuerit mecū in via ista qua ego ambulo/ & custodierit me: et dederit michi panē ad edendum: et vestimētum quo operiar/ et reuocauerit me cū salute. Erit michi dominus in refugium: & lapis iste in signū. ℣. Surgens ergo mane iacob tulit lapidez quē supposuerat capiti suo: et erexit in titulū: fundēsq; oleū desup dixit. Erit. Xc.viij

SIdon vero inutilis venatio dicitur. Et dominus fines sydonis approquauit: qñ genus humanuz de inutili venatione diaboli ad vtilem pertraxit. Mulier quoq; chananea typū ecclesie tenet: que quotidie spiritaliter tot filios parit: quot fideles per vndam baptismatis regenerat. Notandū autem q mulier primum a finibus suis egressa post dominū clamasse dicitur: quia nisi ecclesia prius pristinos errores anathematizasset: ad noticiam dei puenire nō posset. ℟. Erit michi dñs in deū: et lapis iste quē erexi in titulū vocabit dom⁹ dei et de vniuersis que dederis michi. Decimas et hostias pacificas offerā tibi. ℣. Si reuersus fuero pspere in domū patris mei. Decimas. Lcō.ix.

ADgauit ergo mater p filia / quia ecclesia p incorruptione eorū: qui peccatis et vicijs subiacent: sollicite inuigilat: aliquādo suadendo: aliquando exhortando: aliquādo eam acrius increpando: aliquādo oōnis opem impendendo. Ideo etiā dñs mulieri clamanti nō respōdit: vt cōstātia mulieris probaret: vtrū in pce perseueraret an nō. Mulier post ap'los clamauit: quia eccl'ia non solū eorū doctrinā diligit: sed etiā actiones imitat.

℟. Vidi dñm facie ad faciē. Et salua facta est ania mea. ℣. Et dixit nequaq̃ vocaberis iacob: sed israel erit nomen tuum. Et. Gloria. Et. Feris feriatia. ℟. Dixit iacob et dixit: dñe q̃ dixisti michi/ reuertere in terrā natiuitatis tue. Erue me de manu fratris mei: quia valde eū timeo. ℣. Deus in cuius cōspectu ambulauerunt patres mei: dñe qui pascis me a iuuentute mea. Erue. ℟. Dixit angel⁹ ad iacob. Dimitte me auroza est: respondit ei: non dimittam te nisi benedixeris michi: et benedixit eum in eodem loco. ℣. Cūq̃ mature surrexisset iacob: ecce vir luctabatur cum eo vsq̃ mane: ⁊ cum vidisset q̃ superare eū non posset dixit ad eū. Dimitte. ℟. Minoz sum cunctis miserationibus tuis dñe abzaha/ i baculo meo trāsiui iozdanem istum: ⁊ nunc cū duabus turmis regredioz. Libera me dñe de manib⁹ esau/ q̃ valde cōtremuit coz meū illū timens. ℣. Dñe q̃ dixisti michi reuertere i terrā natiuitatis tue: ⁊ bñficiā tibi. Libera. ℣. Ipse liberauit. In laud. ān

Dñe labia mea aperies: et os meū annūciabit laudē tuā. ps. Miserere. ān. Dextera dñi fecit virtutem: dextera dñi exaltauit me. ps. Confitemini. ān. Factus est adiutoz meus deus meus. ps. Deus deus meus. ān. Triū pueroz cantemus hymnū quē cantabant in camino ignis bñdicētes dñm. ps. Benedicite. ān. Statuit ea in eternū/ ⁊ in seculū seculi: pzeceptū posuit et non pzeteribit. ps. Laudate. Capm. Ecce nunc. Hyp⁹ Audi beni. ℣. Scuto. In euangel. ān. Egressus iesus secessit i partes tyri/ et sydonis: et ecce mulier chananea a finibus illis egressa/ clamauit dicēs. miserere mei dñe fili dauid. ps. Benedictus. or. De⁹ qui cōspicis. C Ad. i. ā. Dñe dimitte eā/ quia clamat post nos: ait illis iesus: non sum missus nisi ad oues q̃ pierūt dom⁹ israel. ps. De⁹ de⁹ meus respice. ān. Te deū. ps. Quicūq̃. ⁊c. Ad. iij. ān. Non sum missus nisi ad oues q̃ pierūt dom⁹ israel. p. Legē pone. cp. De relinquat. ℟. Participē ℣. Dicet dño. or. Deus qui cōspi. Ad. vi. ān. Missus sum

ad oues que pierunt dñm̄ ysrael dicit dñs. ℣s. Defecit. cap̄. Querite do. ℟. Ab oi. ℣. Ipse litera. Oco vt supra Ab. ix. ān. O mulier magna est fides tua/fiat tibi sicut petisti. ℣s Mirabilia. cpm. In oibus. ℟. Declara. ℣. Scapulis. Oco vts. Ad vesp. ān. Dixit dñs. ℣. Ipsum. ꝛc. cp̄. Hoztamur. ℟. Esto nobis. hym̄ Ex moze voti. ℣. Angelis suis. In euāg. ān. Dixit dñs mulieri chananee: non est bonū sumere panē filioꝝ et mittere canib̄ ad mandu candū. vtiq; dñe: nā ꝑ catelli edunt de micis/que cadūt de mensa dñoꝝ suoꝝ: ait illi iesus: mulier/magna est fides tua: fiat tibi sicut petisti. ℣s. Magt. Oꝝ. Deꝰ q̄ cōsp. ℣ Fer. ij. ad matut. Invita. Venite. ℣s. Jubilemus. hym̄ Dūme largitoꝝ. In nocr. ān. Dñs defensoꝝ. ℣s. Dñs illuminatio. ꝛc. ℣. Dicet dño. ℟. i.

DIxit aūt iacob rebecce matri sue. Nosti q̄ esau frater meꝰ homo pilosꝰ est/ꝑ ego lenis. Si attrectauerit me pat meꝰ ꝑ senserit: timeo ne putet me sibi voluisse illudere: ꝑ inducat sup me maledictionē ꝓ benedictione. Ad quē mater. In me sit ait ista maledictio fili mi/audi tantū vocem meā ꝑ pergens affer que dixi. ꝛc. ij.

ABit ꝑ attulit: deditq; matri Parauit autem rebecca cibos sicut nouerat velle patrē illius/ꝑ vestibus esau valde bonis (quas apd se habebat dom̄i) induit eum Pelliculasq; hedoꝝ circundedit manibus / et colli nuda ptexit. Lectio tertia

DEditq; pulmentum: ꝑ panes quos coxerat / tradidit. Quib̄ illatis: dixit Pater mi. Qui respōdit. Audio. Quis es tu fili mi: Dixitq; iacob. Ego sū esau pmogenitꝰ tuꝰ/feci sicut preceptisti michi. Surge sede ꝑ comede de venatione mea: vt benedicat michi anima tua. ℣. Ipse liberauit me. In laudib̄. ā. Miserere. p̄. Ipsum ꝑ ceta. In euangelio. ā. Ego principium qui ꝑ loquoꝝ vobis. ℣s. Benedictus. Oratio

PResta q̄s oīps deꝰ/vt familia tua que se affligendo carnem ab alimentis abstinet: sectando iustitiam a culpa ieiunet. Per dñm. Mēoria p pcis et pi. famil. ꝛc vts. Ad horas vtiferia. ij.

ebdomade p̄cedētis. Ad vesp. In euāgel.ā. Qui me misit mecū est: et non reliquit me solum: q̄ que placita sunt ei facio semp. p̄s. Magt. Dño.

A Desto supplicationib⁹ nostris oīpotens de⁹: et quib⁹ fiduciā sp̄rāde pietatis indulges cōsuete mie tribue benign⁹ effectū. p dō.

℣ Feria tertia. Lectio p̄ma.

B Ursum ysaac ad filiū suū. Quomodo inquit tā cito inuenire potuisti fili mi? Qui respōdit. Volūtas dei fuit/vt cito mihi occurreret qđ volebā. Dixitq̄ ysaac Accede huc/vt tangam te fili mi: ⁊ p̄zobem vtrū tu sis filius meus esau an nō. ℟c.ij.

A Ccessit ille ad patrē: ⁊ palpato eo dixit ysaac Vox quidē/vox iacob est: sed manus: manus sunt esau. Et non cognouit eum: quia pilose manus similitudinē maioris exp̄ssserant. ℟c.iij.

G Eneducēs ergo illi ait Tu es fili⁹ me⁹ esau? Respōdit. Ego sum. Ait ille Affer michi inquit cibos de venatione tua fili mi/vt bñdicat tibi aīa mea. Quos cū oblatos comedisset: obtulit etiā vinū. Quo hausto dixit ad eū. Accede ad me/⁊ da michi oscūlū fili mi. Accessit et osculatus est eū. In euāg.ā. Unus est enim magister vester/qui in celis est x̄p̄s dñs. p̄s. Benedictus. Oratio.

P Erfice q̄s dñe benign⁹ in nobis obseruātie sācte subsidiuz: vt q̄ te auctoze faciēda cognouim⁹: te opitulāte impleamus. Per do. Ad vesperas in euangel.ām Qui maioz est vestrū erit minister vester: q̄z omnis qui se exaltat humiliabit: dicit dominus. p̄s. Magnificat. oz.

P Ropiciare dñe supplicationib⁹ nr̄is/⁊ aiarū nostrarū medere lāguozib⁹: vt remissione p̄cepta/i tua semp benedictione letemur. Per dō. ℣ Feria.iiij. Lcō.i.

S Tatiq̄ vt sensit vestimentoz illi⁹ fragrantiā: bñdicēs ait. Ecce odoz filij mei sicut odoz agri pleni: cui bñdixit dñs Det tibi dñs de⁹ de roze celi: ⁊ de pinguedine terre/abūdantiā frumēti vini/⁊ olei: ⁊ seruiāt tibi populi/⁊ adorent te trib⁹. ℟c.ij.

E Sto dñs fratrū tuoz̄ et incuruētur ante te/filij matris tue. Qui maledixerit tibi/sit ille maledict⁹

et qui benedixerit tibi: bñdi
ctionibus repleatur. Tñ.iij

Q Ui ysaac sermonē im
pleuerat/ꝛ egresso ia-
cob foras: venit esau coctos-
qꝫ de venatione cibos intulit
patri dicēs. Surge pat mi/ꝛ
comede de venatiōe filij tui:
vt bñdicat mihi aia tua. In
euāg.ā. Ecce ascēdim⁹ hiero
solimā/ꝛ filius hois tradet ad
crucifigēdū. ps. Bñdict⁹. ou.

P Opulū tuū dñe ppici⁹
respice/et ꝗs ab escis
carnalib⁹ pcipis abstinere: a
noxijs quoqꝫ vicijs cessare cō
cede. Per dn̄. Ad vesperas in
euāg.ā. Tradet eni gētib⁹
ad illudēdū/et flagellādū/et
crucifigēdū. ps. Magt.

D Eus innocentie resti
tutor/ꝛ amator/dirige
ad te tuor̄ corda seruor̄: vt
spirit⁹ tui fruore cōcepto: et
in fide inueniantur stabiles
et in opere efficaces. Per dn̄.
Feria quinta. Lectio pma

D Ixitqꝫ illi ysaac/ quis
eni es tu? Qui rñdit.
Ego sum filius tu⁹ ꝓmogeni
tus esau. Expauit ysaac stu-
pore vehemēti: ꝛ vltra q̄ cre-
di potest admirās/ait. Quis
igit̄ ille est qui dudū captam
venationē attulit mihi: et
comedi ex oīb⁹ priusq̄ tu
venires? Benedixiqꝫ ei: et
erit benedictus. Lectio scda.

A Uditis esau sermoni-
bus patris/ir tugijt cla
more magno: ꝛ cōsternat⁹ ait
Benedic etiā/ꝛ mihi pater
mi. Qui ait. Venit germa-
nus tu⁹ fraudulēter/ꝛ acce-
pit bñdictionem tuam. Tc.iij.

A Tille subiunxit. Ju-
ste vocatū est nomē ei⁹
iacob. Supplantauit eni me
en alterabice. Primogenita
mea ante tulit: et nunc scdo
surripuit bñdictionē meam.
In euang. ān. Ego non ab
homine testimoniū accipio/
sed hec dico: vt vos salui si-
tis. ps. Benedictus. Oratio.

P Resta nobis dñe que-
sumus auxiliū gr̄e tue
vt ieiunijs et oblationib⁹ cōue-
nienter intēti/liberemur ab
hostib⁹ mentis et corporis.
Per dn̄. Ad vesp. in euāge. ān.
Opera q̄ ego facio testimo-
niū perhibent de me/ qz pat
me misit. ps. Magt. Oratio

A Desto dñe famulis tu
is/et ppetua dona lar-
gire poscentib⁹/ vt his qui te
auctore/ꝛ gubernatore glo-
riantur: ꝛ cōgregata restau-
res/et restaurata cōserues.

Per dñm. ℭ Feria.vi. Le.i.

AUdiuitq esau ad patrē. Nūquid nō reseruasti ait/ et mihi bñdictionē? Rñdit ysaac. Dñm tuū illū cōstitui: et oēs fratres eius seruituti illius subiugaui. Frumēto et vino stabiliui eū: et tibi postea fili mi vltra q̄d faciam? Cui esau ait. Nūquid vnā inq̄t tm̄/ bñdictionem habes pater? Mihi quoq̄ obsecro: vt benedicas. Cu. Lectio.ij.

QUamq̄ eiulatu magno fleret/ motus ysaac dixit ad eum. In pinguedine terre: et in roze celi desuper erit bñdictio tua. Viues gladio/ et fratri tuo seruies tēpusq̄ veniet cū excuties: et solues iugū eius de ceruicib⁹ tuis. Le.iij.

ODerat ergo sēp esau iacob p bñdictiōe/ qua bñdixerat ei pater. Dixitq̄ in corde suo. Veniēt dies luctus p̄is mei: vt occidam iacob fratrē meū. Nūciata sūt hec rebecce: q̄ mittens/ et vocans iacob filiū suū dixit ad eū. Ecce esau frater tuus minat̄: vt occidat te. In euā gel.ān. Malos male perdet: et vineam suam locabit alijs agricolis/ q̄ reddāt ei fructū tēpoz⁹ suis. ℣ Bñdict⁹. or.

OAq̄sumus omnipotens de⁹/ vt sacro nos purificante ieiunio sinceris mentibus ad sancta ventura facias peruenire. Per dñm. Ad vesperas in euāgelio. ā. Querentes eum tenere timuerunt turbas: quia sicut pz̄ophetam eum habebant. ps. Magnificat. Oratio.

OAq̄s dñe populo tuo salutē mētis et corpoꝛis: vt bonis op̄ribus inherendo: tue semper virtutis mereatur p̄tectione defendi Per dñm. ℭ Sabbato. Le.i.

NUnc ergo fili audi vocem meā/ et cōsurgens fuge ad labā fratrē meum in arā/ habitabisq̄ cum eo dies paucos donec quiescat furoꝛ fratris tui/ et cesset indignatio eius obliuiscaturq̄ eoꝛū q̄ fecisti in eū: postea mittā et adducā te inde huc. Cur vtroq̄ oꝛbaboꝛ filio i vno die? Le.ij.

DIxitq̄ rebecca ad ysaac. Tedet me vite mee p̄pter filias heth. Si acceperit iacob vxoꝛē de stirpe huius tre nolo viuere. Vocauit itaq̄ ysaac iacob ad eū/ et bñdixit eum: p̄cepitq̄ ei dicens. Noli accip̄ere cōiugem de genere chanaan. Le.iij.

SEd vade et ꝓfice re i mesopothomiaz syzie ad domū bathuel patris matris tue: et accipe tibi inde vxozē de filiabus labā auunculi tui. Deus autē omnipotens benedicat tibi/et crescere te faciat atq; multiplicet: vt sis in turbas populoz: et det tibi benedictionē abzahā et semini tuo post te: vt possideas terram peregrinationis tue quā pollicit⁹ est auo tuo. ℟. Pater/peccaui in celum et coz̄ te: nam non sum dignus vocari filius tuus. Fac me sicut vnū ex mercenarijs tuis. ℣. Quanti mercennarij in domo p̄ris mei abundant panibus: ego autem hic fame ꝑeo. surgam et ibo ad patrē meum: et dicam ei. Fac me. Gloria patri Fac me. In euangelio añā. Tadam ad patrem meū: dicā ei: pater fac me sicut vnū ex mercennarijs tuis. psal. Benedictus. Oratio.

DEsquesumus domine nostris effectum ieiunijs salutarem: vt castigatio carnis assumpta ad nostrarum vegetationē transeat animarū. Per dñm nostrū.

1 A ¶ Dñica tertia.xl. Fe.ij.et.iij. de fe. Fe.iiij. de fe. me. de sancto albino epo. Fe.v. de sancto cedda archiepo eboz. me. de
2 A xl. Fe.vi. et sab. de fe. ¶ Dñica tertia.xl. Fe.ij. iij. et.iiij. de
3 A feria. Fe.v.vi. et sab. de feria. ¶ Dñica tertia.xl. Fer.ij. de sancto grego. confes. z doc. dup. festū de minozibus. Feria
4 A iiij.v.vi. et sab. de feria. ¶ Dñica tertia.xl. Fe.ij. de sancto cuthberto. Fe.iij. de sancto benedicto. Fe.iiij.v. et.vi. de fe
5 A ria. Sab. de festo annūciationis beate marie. ¶ Dñica ter
1 B tia.xl. Fe.ij.iij.iiij.v.vi. et sab. de feria. ¶ Dñica tertia.xl.
Fe.ij. de feria. Fe.iij. de fe. memo. de sancto albino. Fe.iiij.
2 B de sancto cedda epo. Fe.v.vi. et sabba. de feria. ¶ Dñica
tertia.xl. Fe.ij.iij.iiij.v. et.vi. de feria. Sab. de sancto gre-
+ 3 B gozio: vesperunt de eodē. ¶ Dñica tertia.xl. Fer.ij.iij.iiij.
v. et.vi. de feria. Sabba. de.s. gregozio: vespere erūt de eo.
4 B ¶ Dñica tertia.xl. Fe.ij. de sancto benedicto. Fe.iij. z iiij.
de feria. Fe.v. de festo annūciationis beate marie. Fe.vi. z
5 B sab. de feria. ¶ Dñica tertia.xl. Fe.ij.iij.iiij.v.vi. et sabba.
1 C de feria. ¶ Dñica tertia.xl. Feria.ij. de feria: mēo. de con-

fel. Fe.iij. de sancto cedda. Fer. iiij. v. vi. et sabba. de feria.
¶ Dñica tertia.xl. Fe.ij. iij. iiij. z. v. de feria. Fe. vi. de. l. gre 2 G
gozio. Sabba. de feria. ¶ Dñica tertia.xl. Fe.ij. iij. iiij v. et 3 G
vi. de feria. Sab. de sancto cuthberto. ¶ Dñica tertia.xl. et 4 G
differatur festū. Fe.ij. de. l. benedicto. Fe. iij. et. iiij. de fe. Fe.
v. de festo annūciationis beate marie. Fe. vi. et sab. de fer.
¶ Dñica tertia.xl. Feria.ij. iij. iiij. v. vi. et sabbato de feria 5 G
¶ Dñica. iij. xl. et differat festū. vel. oino erunt de. l. petro 1 D
Fe.ij. de cathe. l. petri: incipiet ad cpm de. l. mathia. Fe. iij.
de festo. l. mat. Et nō erit bissext⁹. Fe. iiij. v. vi. et sab. de fe.
¶ Dñica. iij. xl. me. de. l. Fe.ij. de. l. cedda. Fe. iij. iiij. v. vi. et 2 D
sab. de fe. ¶ Dñica. iij. xl. Fe.ij. iij. et. iiij. de fe. Fe. v. de sctō 3 D
grego. Fe. vi. et sab. de fe. ¶ Dñica. iij. xl. Fe.ij. iij. iiij. et v. 4 D
de fe. Fe. vi. de. l. cuthberto. Sab. de. l. benedicto. ¶ Dñica 5 D
iij. xl. Fe.ij. et. iij. de fe. Fe. iiij. de festo annun. b. marie. Fer.
v. vi. et sab. de feria. ¶ Dñica. iij. xl. Fe.ij. de. l. mathia/ nisi 1 E
fuerit bissextus: qz tunc agatur hoc modo. Fe.ij. de fe. z ie-
iunet. Vigi. Fe. iij. de fel. l. math. apo. ꝛc. oia p annū. sicut
patet in. i. ꝛa dñicali. D. Sed in annis cōibus sic dicendū
est. Fe.ij. de festo. l. mathie apo. vtš. Fe. iij. iiij. v. vi. et sab. de
fe. me. de. l. ¶ Dñica. iij. xl. et differat festū. Fe.ij. de. l. ced- 2 E
da. Fe. iij. iiij. v. vi. et sab. de fe. ¶ Dñica. iij. xl. Fe.ij. z. iij. de 3 E
fe. Fe. iiij. de. l. gregozio. Fe. v. vi. et sab. de fe. ¶ Dñica. iij. 4 E
xl. Fe.ij. iij. et. iiij. de feria. Fe. v. de sancto cuthberto. Fe. vi.
de. l. benedicto. Sab. de feria. ¶ Dñica. iij. xl. Fe.ij. de fer. 5 E
Fe. iij. de festo annūciacionis beate marie. Fer. iiij. v. vi. et
sabbato de feria. ¶ Dñica tertia.xl. z differatur festū vsq 1 F
in crastinū. Feria.ij. de sancto mathia apo. Et nota q si fue-
rit bissextus: tunc non differtur festum sancti mathie apo.
a dñica in secundam feriam: sed hoc festū erit contingens
in hac secūda feria/ et ibi dicit de eo. z cetera p annū sicut
patet in pzima litera dñicali. E. Sed in annis cōibus sic
dicendū est. Feria.ij. de festo sancti mathie quod differtur
vt pzedicit. Fer. iij. iiij. v. z. vi. de fe. me. de. l. albino. sab. de. l.
cedda. ¶ Dñica tertia.xl. Feria.ij. iij. iiij. v. vi. et sabba. de 2 F

3 H feria. ℂ Dñica tertia. xl. Feria. ij. de feria. Fe. iij. de sancto
4 H grego. Fe. iiij. v. vi. et sab. de fe. ℂ Dñica. iij. xl. Fe. ij. et. iij.
de feria. Fe. iiij. de. l. cuthberto. Fe. v. de. l. benedicto. Fe.
5 H vi. et sab. de feria. ℂ Dñica. iij. xl. vel. erunt oino de festo
annũciationis beate marie. cũ memo. de dñica. Fe. ij. de fe-
sto annũciationis. Feria. iij. iiij. v. vi. et sabbato de feria.
1 G ℂ Dñica tertia. xl. Feria. ij. iij. iiij. et. v. de fe. memozia de
sancto albino epo. Feria. vi. de sancto cedda. Sab. de feria
2 G ℂ Dñica tertia. xl. Feria. ij. iij. iiij. v. vi. et sabbato de feria
3 G ℂ Dñica tertia. xl. Feria. ij. de. l. gregozio. Fe. iij. iiij. v. vi.
4 G et sab. de feria. ℂ Dñica tertia. xl. Fe. ij. de fe. Fe. iij. de san
cto cuthberto. Fe. iiij. de. l. benedicto. Fe. v. vi. et sab. de fe.
5 G ℂ Dñica tertia. xl. vel pe. erunt oino de dña. Fe. ij. de festo
annũciationis beate marie. Fe. iij. iiij. v. vi. et sab. de feria.

ℂ Dñica tertia quadragesi-
me. Sabba. ad vespe. ℟. Be-
nedictus. ℣. Ipsum. Lapm
Hoztamur vos. ℟. Igitur
ioseph ductus est in egyptũ
fuitq; dñs cũeo. Per quem
erat vir ix cunctis pzospere
agens. ℣. Misertus eni est
deus illius et oia opera di-
rigebat. Per quẽ. Hymnus.

IAm ter quaternis tra-
hitur/ hozis dies ad ve
sperũ: occasu sol pzonũciat/
noctis redire tẽpoza. Nos
ergo signo domini/ tutemur
claustra pctozis: ne serpens
ille callidus/ intrãdi tentet
aditus. Sed armis pudici-
tie/ mens fulta vigil libere:
sobzietate comite/ hostem re
pellat impzobũ. Ednecti-
bozũ crapula/ tandẽ dissol-
dat cozpoza: ne vi per som-
nũ aiam/ ludificatã polluat
Pzesta beata trinitas/ con
cede simplex vnitas: vt fru-
ctuosa sint tuis/ ieiuniozum
munera. Amen. ℣. Angelis
suis. ℟. Dedit pater
pnitẽti filio stolã pzimã pa
riter et anulũ: nam et calcia
menta illi tribuens celebza
uit magnum cõuiuiũ: habe-
mus stolam pzimã in laua-
chzo et anulũ fidei signacu-
lũ. Magnificat. Oratio.

OMesumus ops de⁹ vo
ta h umilium respice:
atq; ad defensionẽ nostram
dexterã tue maiestatis extẽ-
de. Per dñm. ℂ Admatut.
Inuitato. Populus domini

et oues pascue eius. Venite adoremus. ps. Venite. hy.

Qlarum decus ieiunij/
mõstratur ozbi celit9:
quod xps auctoz oim / cibis
dicauit abstinẽs. Hoc moy
ses car9 deo/legisqz latoz fá
ctus est: hoc helyẽ per aera/
curru leuauit igneo. Hinc
daniel mysteria/ victoz leo-
nũ viderat: p hoc amicus in
timus/sponsi iohannes cla
cuit. Hec nos seq dona de-
us/exempla parsimonie: tu
cobur auge mentiũ/dãs spi
ritale gaudiũ. Hzesta pater
perfectiũ/pñta per almũ spm:
rũ his p euũ triplici/vn9 de9
cognomine. Amẽ. Im. i. noc.
ãn. Pro fidei. ps. Beat9 vir.
rc. v. Dicet dño. Lectio pma

Ioseph cũ sedecim esset
annoz ũ pascebat gregẽ
cũ fratrib9 suis adhuc puer:
et erat cũ filijs bale z zelphe
vroz ũ pris sui. Accusauitqz
fres suos apud patrẽ crimi
ne pessimo. Israel autẽ dili
gebat ioseph sup oes filios:
eo p i senectute genuisset eũ
Fecitqz ei tunicã polimitã.
R. Videtes ioseph a longe
loquebant mutuo fres dicẽ
tes: ecce sõniatoz venit. Ve
nite occidam9 eũ z videam9
si p sint illi somnia sua. ℣.
Cunqz vidissent ioseph fres
sui p a pre cũctis frib9 pl9
amare oderãt eũ/nec pote-
rãt ei qcq pacifice loqui vn-
de et dicebãt. Venite. Lec. ij.

Videtes aũt fres ei9 p
a pre plus cũctis frib9
amare/oderãt eũ/ nec pote
rãt ei qcq pacifice loqui. Ac
cidit quoqz vt vnus somniũ re
ferret fratrib9 suis: q causa
maioris odij seminariũ fuit
R. Dixit iudas fratrib9 su-
is: ecce hysmaelite trãseũt/
venite venũdem: et man9 nre
nõ polluant. Caro eni z fra
ter noster est. ℣. Cũqz venis-
set rubẽ ad puteũ et nõ inue
nisset eũ: scissis vestib9 pgẽs
ad fratres ait: puer nõ cõpa
ret/rego quo ibo? Caro. iij

Dixit ad eos. Audite
somniũ meũ quod vi-
di. Putabã nos ligare mani
pulos in agro: et quasi ẏsur
gere manipulũ meũ et stare:
vestros qz manipulos circun
stãtes adorare manipulum
meũ. Rñderũt fres ei9. Nũ
quid rex nr eris: aut subcie
mur ditiõi tue? Hec ergo cau
sa sõnioꝝ atqz sermonũ/ iui
die et odij fomitẽ miistrabat
R. Extrahentes ioseph de

lacu vendiderunt hysmaelitis trigita argẽteis. Reuersusq; ruben ad puteũ et cum non inuenisset eũ scidit vestimenta sua cũ fletu et dixit Puer non comparet: et ego quo ibo. ℣. At illi intincta tunica ioseph in sanguine hedi: miserũt q̃ ferret eã ad patrẽ et diceret: vide si tunica filij tui sit an nõ. ℟. Gloria. Puer. In. ũ. noc. ãn. Nature. ps. Conserua. ℣. Ipse liberauit. Sermo beati iohannis epi. Lectio. iiij.

Ittit a iacob pr̃e sanctissimo ioseph sanct⁹ ad fratres: q̃ salutẽ patris ad illos: et ipsoꝝ ad patrẽ deferret: vt inter absentes medius vtriusq; salutis nuncius existeret: vt quod de semetipsis absentes scire nõ pterãt/ ioseph referẽte cognoscerent: et diliũctos hui⁹ relatio iũgeret quos locoꝝ diuersitas seiungebat. ℟. Vidẽs iacob vestimẽta ioseph/ scidit vestimenta sua cũ fletu et dixit. Fera pessima deuorauit filiũ meũ ioseph. ℣. Congregatis autẽ cunctis liberis eius vt cõsolarẽtur dolorẽ patris sui noluit eos audire: sed dixit. Fera pessima. ℟. Vide si tunica filij tui sit an non: quã cũ agnouisset pater ait. Fera pessima. Lec. v.

Quẽ cũ venientẽ de lõge conspicerẽt: ecce inquiunt: ecce adest somniatoꝝ ille. Venite itaq; occidam⁹ illũ: et videamus q̃d prȝotendant illi somnia eius. O ne phãda rabies iniquoꝝ. Nõ licet ioseph: non licet inquã impunitũ esse q̃ bon⁹ est. Nũ licet meliorẽ tutũ esse cũ malis: et quasi inuidi aliq̃d perdant: aut dispendiũ alicui⁹ rei incurrant: sic bonoꝝ vita est detrimentũ pessimoꝝ ℟. Joseph dum intraret in terrã egypti: linguã quã nõ nouit audiuit. Manus eius in laboꝝib⁹ seruierũt: et lingua ei⁹ iter ꝓncipes loquebatur sapiẽtiã. ℣. Diuertit ab onerib⁹ doꝝsũ ei⁹. Ma. v. vi.

3 Elãt mansuetũ inuidi: modestũ superbi: prȝobũ impȝobi/ mitẽ tumidi inimica emulatione lacescũt. Patit ioseph sanct⁹ innocẽtis vite insidiã: et emulos in se fratres sancta exercitat vita. Bonũ mali videre nõ possunt. Deniq; ad se venientẽ lacerant/ seuiũt: ne-

care festinant. Nolũt melio rẽ viuere: ne degeneres ipsi possent imp̃roperia sustinere. ℟. Memẽto mei dũ bene tibi fuerit Ut suggeras pharaõi vt educat me de isto carcere: q̃ furtim sublat⁹ sum et hic innocẽs in lacũ missus sum. ℣. Tres enĩ adhuc dies sũt post quos recordabitur pharao ministerij tui ⁊ reuocabit te in gradum pristinũ/ tunc memento mei. Ut sug Gloria. Ut. In. vij. nocte. An. Spõsus. ps. Celi enarrant ℣. Scapulis. Sedm lucam.

IN illo tẽpore. Erat iesus eiciẽs demoniũ: ⁊ illud erat mutũ. Et cũ eiecisset demoniũ/ locutus est mutus: ⁊ admirate sunt turbe. Et reliqua. Omelia beati augustini epi. Lectio. vij.

IN vno eodẽq̃ hoie fratres charissimi domin⁹ tria mirabilia operatus est. Cecus videt. Mutus loquit: obsessus a demonio eruitur Signat enĩ genus humanũ quod tunc dyabolo se subdidit quando deũ creatorẽ suũ dyabolo suadẽte contẽpsit. ℟. Merito hec patimur/ q̃ peccauimus in fratrem nostrum videntes angustiã anime eius dum deprecaretur nos et non audiuimus. Idcirco venit super nos tribulatio. ℣. Dixit ruben fratribus suis/ nũquid nõ dixi vobis: nolite peccare in puerũ ⁊ nõ audistis me? Idc. l. vij.

CAnc etiã videndi deũ perdidit dignitatem: quando ad concupiscẽdũ vetitum lignũ oculos aperuit. Loquelã pariter amisit: q̃ postq̃ peccato se subdidit a laude dei cessauit. Veniente itaq̃ fratres in mundũ dño demoniacus iste curatus est: quia postq̃ de⁹ humanã naturã sibi coniunxit; immundorũ spirituũ potestates ab humanis cordibus expulit. Tunc enĩ videndi deum officium recepit: quando per fidẽ illum intueri cepit. ℟. Dixit ruben fratribus suis nũquid non dixi vobis: nolite peccare in puerũ et non audistis me? En sanguis ei⁹ requirit. ℣. Merito hec patimur/ q̃ peccauim⁹ in fratrẽ nostrũ videntes angustiã aie ei⁹ dũ deprecaretur nos et non audiuimus. En. lec. ix.

LOquelã pariter recepit: quando genus humanũ ora prius tacentia ad

confessionē aperuit. Et cum eiecisset demonium locutus est mutus: et admirate sunt turbe. Turbavero que mirabātur: immūdi sunt spūs intelligendi q̄ videntes genus humanū de sua potestate liberari et illuminari: timore simul et admiratione pterriti sunt. ℣. Nunciauerūt iacob dicentes ioseph filius tuus viuit/et ipse dñatur in tota terra egypti: quo audito reuixit spūs eius et dixit. Sufficit michi vadā et videbo eum anteqū moriar. ℣. Cūq̄ audisset iacob q̄ filius eius viueret quasi de graui somno euigilans ait. Sufficit. Gloria. Sufficit. ℟. In ferialia. ℣. Tollite hinc vobiscū munera et ite ad dñm terre: et cū inueneritis adorate eū super terrā. Deus autē meus faciat vobis eū placabilē et remittat: et hūc fratrē vestrū vobiscū et eū quē tenet in vinculis. ℟. Sumite de optimis terre frugib⁹ in vasis vestris: et deferte viro munera. Deus aūt. ℣. Iste est frater vester minimus de quo dixeratis michi: deus misereat tui fili mi. festinauitq̄ in domo et ploravit. Quia erūpebant lachryme et nō poterat se cōtinere. ℟. Attollēs autē ioseph oculos vidit beniamin flentem cōmota sunt oia viscera ei⁹ super fratre suo. Quia erū. ℣. Loquēs ioseph fratrib⁹ suis ⁊ dixit: pax vobis nolite timere. Pro salute enī vestra misit me dñs ante vos. ℟. Nolite timere nec durū vobis esse videat quod vos vēdidistis me in his regionib⁹ Pro salute. Gloria. Pro salute. ℣. Dixit ioseph vndecim fratrib⁹: ego cū ioseph quē vendidistis in egyptum adhuc viuit pater vester senior de quo dixeratis michi. Ite adducite eum ad me vt possit viuere. ℟. Biennīū est enī q̄ cepit fames esse in terra et adhuc restāt anni q̄nq̄ Ite. Gloria. Ite. ℟. Ipse liberauit.

¶ In laudib⁹ añā

Hec benigne i bona voluntate tua vt edificentur dñe muri hierusalem. ps Miserere. ℟. Dñs michi adiutor est: nō timebo quid faciat michi homo. ps. Confitemini. ℟ Deus misereatur nr̄i et bñdicat nobis. ps. Deꝰ deus meus. ℟. Vim virtutis sue oblitus est ignis vt pue

ri tui liberarent illesi. ℣. Benedicite ān. Sol et luna laudate dñm: quia exaltatū est nomen eius solius. ℟. Laudate. Capm. Ecce nunc. Hy.

IEsu quadragenarie/dicator abstinētie: qui ob salutē mētiū/ hoc sanxeras ieiuniū. Quo paradiso redderes/seruata parsimonia: quos inde castrimargia/huc illecebra depulit. Adesto nūc ecclesie/ adesto penitentie: q̄ pro suis excessib⁹/orat profusis fletib⁹. Ut retroacta crimia/ tua remitte gr̄a et a futuris adhibe/custodiā mitissime. Ut expiati annuis/ieiuniorū victimis: tēdam⁹ ad paschalia/digne colēda gaudia. Presta p̄ per filium. ℣. Scuto circūdabit ℟. Ineua. ℣. Erat ihesus eiciēs demoniū: ⁊ illud erat mutū: et cū eiecisset demoniū/ locutus est mut⁹: ⁊ admirate sūt turbe. ℟. Benedictus. Dño Quesumus oēs deus. Ad.i. ān. Si in digito dei eiecio demonia/ p̄fecto venit i vos regnū dei. ℟. Deus de⁹ meus respi. ān. Te deū. ℣. Quicūq; vult. Ad.ii.ān. Dū fortis armatus custodit atriū suū in pace sunt oīa que possidet ℟. Legē pone. capm. Derelinquat. ℣. Bonū michi dne q̄ humiliasti me: ut discā mandata tua. Sup milia auri et argenti. ℣. Manus tue dñe fecerūt me/et plasmaue runt me: da michi intellectū vt discā mandata tua. Sup. Gloria. Bonū. ℣. Dicet dño Oratio. Quesumus oēs. Ad.vi.ān. Qui non colligit mecū dispergit: et qui nō est mecū/contra me est. ℟. Defecit. Capm. Querite dñm. ℣. Seruus tuus ego sum. Da michi intellectū dñe. ℣. Ut discā mandata tua. Da. Gloria. Seruus. ℣. Ipse liberauit. Dño vtā. Ap.ii.ān. Cū immūd⁹ spūs exierit ab hoīe/ambulat per loca inaquosa querēs requiē et non inuenit. ℟. Mirabilia. Capm In eibus. ℣. Septies i die laudē dixi tibi dñe de⁹ meus Ne perdas me. ℣. Erraui sicut ouis que perierat rēq̄re seruū tuū dñe: quia mandata tua nō sum oblitus. Ne. Gloria. Septies. ℣. Scapulis suis. Dño vtā. Advel.ān. Dixit dñs. ℟. Ipsum. capm. Hortamur vos. ℣. Educ de carcere animā meā Ut confiteatur nomini tuo dñe. ℣.

Perijt fuga a me: et non est qui requirat animā meā. Ut cō. Glia. Educ. hy⁹. Jā ter quater. ℣. Angelis suis. In euāgel. ā. Extollens quedā mulier vocem de turba dixit: beatus venter qui te portauit/et vbera que suxisti: at ie sus ait illi: quinimo/beati q̄ audiunt verbum dei/⁊ custodiunt illud. ℘s. Magnificat. Dño. Quesumus oṗs deus.

℣ Et notādi q̄ hyemi Feria quinta. ⁊ ℣ Educ de carcere. que ponūtur hac dñica dicantur quotidie / tam dieb⁹ dñicis q̄ ferialibus per istā quindenā cum de. xl. agitur.

℣ Feria. ij. ad matu. iuitat. Venite. ℘s. Jubilem⁹. hy⁹. Clarum decus. In nocte. ān. Dñs defensor. ps. Dñs illuminatio. ℣. Dicet dño. ℟. i.

Aliud quoq; somnium vidit qđ narrans fratribus ait. Vidi per somniū quasi solem/⁊ lunam et stellas vndecim adorare me. Qđ cum patri suo/et fratribus retulisset: increpauit eum pater/et dixit. Quid sibi vult hoc somnium quod vidisti? Num ego ⁊ mater tua/⁊ fratres tui adorabimus te super terrā? Invidebant igitur ei fratres sui: pater vero rem tacitus considerabat. Lcō. ij.

Cunq; fratres illius in pascendis gregib⁹ morarētur in sichē: dixit ad eū israel. Fratres tui pascunt oues in sichimis: veni mittā te ad eos. Quo respōdente: presto sum ait. Vade ⁊ vide si cuncta prospera sint erga fratres tuos ⁊ pecora: ⁊ renūcia michi quid agatur. Lcō. iij.

Missus de valle ebron: venit in sichē. Inuenitq; eum vir errantē in agro: et interrogauit quid quereret. At ille rndit. Fratres meos quero: indica michi vbi pascunt greges. Dixitq; ei vir. Recesserunt de loco isto: audiui autē eos dicētes eam⁹ in dothayn. ℣. Ipse liberauit. In laud. ān. Miserere. ℘. Ipsum. ℟. Cp. Ecce nūc. hy⁹. Jesu quadrag. ℣. Scuto circundabit. In euāge. ā. Amē dico vobis: q̄ nemo p̄pheta accept⁹ est in p̄ria sua. ℘. Bñdict⁹. Kyrie el'. ℟. Dñe

Oridibus nostris q̄s domine gratiā tuā benign⁹ infunde: vt sicut ab escis corporalib⁹ abstinemus: ita q̄q; sensus nr̄os a noxijs retrahamus excessib⁹. Per dñm.

Memoria pro peccatis. An. Conuertimini. ℣. Dñe nō. Dō. Exaudi. Psal. familiares. vts. Ad ꝓma. ā. Aiuo ego. ps. Deus i nomine. An. Ad sto. ps. Quicūq; vult. ꝛc. Ad tertiā. An. Cognoscim⁹. ps. Legem pone. Cōm. Derelinquat. ℟. Bonum michi. ℣. Dicet do. Kyrie eleysō ꝛc. Dō. Coꝛdibus. Ad. vi. ā. Per arma. ℣. Defecit in sa. Cōm Querite. ℟. Seruus tuus. Ipse libera. Kyrie el'. ꝛc. Dō vts. Ad nonam. An. Aduenerunt. ps Mirabilia Capitulū. In omnibus. ℟. Septies. ℣. Scapulis. Kyrie el'. ꝛc. Dō vts. Ad vesp. ā. Inclinauit. ps. Dilexi. cap. Hoꝛtamur. ℟. Educ. Hy⁹. Iā ter qua. ℣. Angelis suis. In euangelio. ā. Iesus autem transiens per medium illoꝛum ibat. ps. Magnificat. Kyrie eleysō. ꝛc. Oratio

SAbueniat nobis dñe misericoꝛdia tua: vt ab iminētibus peccatoꝛū nostroꝛū periculis te mereamur ꝓtegēte saluari. p dñm.

℣ Feria tertia. Lectio ꝓma.

DErrexit ergo ioseph oculos fratres suos: ⁊ inuenit eos in dothaym. Qui cū vidissent eū ꝓcul anteq; accederet ad eos/ cogitauerūt occidere illū/ ⁊ mutuo loquebantur. Ecce somniatoꝛ venit: venite occidamus eum: et mittam⁹ in cisternā veterē dicemusq; fera pessima deuoꝛauit eū. Et tūc apparebit q̄d illi ꝓsint sōnia sua. ℟. ij.

AUdiens autē hoc rubē nitebat liberare eū de manibus eoꝛum/ et dicebat. Nō interficiamus aiam ei⁹: nec effundamus sanguinē: sed ꝓiicite eū in cisternā hāc que est i solitudine: manusq; vestras seruate innoxias Hoc autē dicebat volens eripere eum de manibus eoꝛū/ et reddere patri suo. ℟. iij.

QOntestim igitur vt peruenit ad fratres/ nudauerunt eū tunica talari ⁊ polimita: miseruntq; in cisternā que nō habebat aquā. Et sedentes vt comederent panez viderunt viatoꝛes hysmaelitas venire de galaad/ et camelos eoꝛum ꝓtantes aromata/ ⁊ resinā: ⁊ stactē i egyptum. In euāg. ā. Si duo ex vobis cōsenserint sup terrā de omni re quācūq; petierint fiet illis a patre meo dicit dominus. ps. Benedictus. Oꝛ

Exaudi nos ops ⁊ misericors dr: ⁊ cōtinentie salutaris ppicio nobis dona cōcede. Per dñm. Ad vesp. in euāgel. ān. Ubi duo vel tres cōgregati fuerint i nomine meo i medio eorum sum dicit dñs. ps. Magt. Oratio.

Tua nos dñe protectione defendat: ⁊ ab omni semper iniquitate custodi. p dñm. ℭ Feria. iij. Lectio. i.

Dixit ergo iudas fratribus suis. Quid aūt nobis prodest si occiderimus fratrem nostrum: ⁊ celauerimus sanguinē ipius? Melius est vt vendatur hysmahelitis/ ⁊ manus nostre non polluant: frater enim ⁊ caro nostra est. Acquieuerunt fratres sermonibus eius. Rc. ij.

Et pretereuntib⁹ hysmahelitis negociatoribus extrahentes eū de cisterna vendiderunt hysmaelitis trigīta argēteis: q̄ duxerūt eū in egyptū. Reuersusq; rubē ad cisternā nō inuenit puer et scissis vestibus/ pgensq; ad fratres suos ait. Puer non cōparet/ ⁊ ego quo ibo? R. iij.

Tulerūt autē tunicam ei⁹/ ⁊ i sanguine hedi/ quē occiderāt/ tinxerūt: mittentes qui ferrent ad patrē: et dicerēt. Hanc inuenim⁹: vide vtrum tunica filij tui sit an non? Quā cum agnouisset iacob ait. Tunica filij mei est: fera pessima comedit eum/ bestia deuorauit ioseph. In euāgelio. ān. Audite et intelligite traditiones quas dominus dedit vobis. ps. Benedictus. Oratio.

Resta nobis q̄s dñe: vt salutarib⁹ ieiunijs eruditi a noxijs quoq; vicijs abstinētes ppiationē tuā facilius impetremus. Per do. Ad vesp. in euāg. ān. Nōlotis manib⁹ manducare nō coinquinat hoiem. p. Magt. Oy.

Oncede q̄s ops de⁹/ vt qui protectionis tue gratiā querim⁹ liberati a malis oib⁹ secura tibi mēte seruiamus. Per d. ℭ Feria. p. Rc. i.

Scissisq; vestibus induitus est cilicio lugens filium multo tempore. Congregatis autem cunctis liberis ei⁹: vt linirent vlcerē patris: noluit recipere consolationē/ sed ait. Descendā ad filiū meū lugens in infernū. Rc. ij.

Igitur ductus est ioseph in egyptum. Emitq; eū putiphar eunuchus pharao

nis princeps exercitus vir egiptius de manu hysmaelitarum a quibus perductus erat. Fuitq; dominus cum eo:et erat vir in cunctis prosperę agens. Lectio tertia.

Habitabatq; ī domo dñi sui q̄ optime nouerat dñm esse cū eo:& oia q̄ gerebat ab eo dirigi ī manu illi⁹. Inuenitq; ioseph gratiā coram dño suo:et ministrabat ei. A quo prepositus oib⁹ gubernabat creditā sibi domū/& vniuersa q̄ tradita ei fuerāt. In euangelio.ā. Operamini non cibum qui perit: sed qui permanet in vitam eternam.ps.Benedictus. Oratio.

Concede quesumus omptens de⁹: vt ieiuniorū nobis sctā devotio/& purificationē tribuat:et maiestati tue/nos reddat acceptos. Per dñm. Advel.in euāg.ā. Panis enim dei est qui descendit de celo/et dat vitam mundo.ps.Magt. Oratio.

Subiectum tibi populū q̄s dñe propiciatio celestis amplificet:et tuis sēp faciat seruire mādatis.Per dñm. ¶ Feria.vi. Lectio.i.

Benedixit dñs domui egyptī ppter ioseph et multiplicauit tam in edibus/q̄ ī agris cuncta substātia ei⁹:nec quicq̄ aliud nouerat:nisi panē quo vescebat. Erat autem ioseph pulcher facie & decorus aspectu. Tr.q.

Post multos itaq; dies iniecit domina oculos suos in ioseph/et ait. Dormi mecum.Qui nequaq̄ acquiescens operi nepharios dixit ad eā.Ecce dom⁹ meus oibus michi traditis ignorat quid habeat ī domo sua: nec quicq̄ est qđ non in mea sit potestate vel non tradiderit michi preter te/q̄ vxor eius es. Lectio tertia.

Quomodo ergo possum malū hoc facere/& peccare in dñm meū? Huiuscemodi verbis p singulos dies loquebat/et mulier molesta erat adolescenti/& ille recusabat stuprum.Accidit autē vt quadā die intraret ioseph domū/& operis quippiā absq; arbitris faceret:et illa apprehensa vestimēti eius lacinia diceret. Dormi mecuz. Qui relicto in manu eius pallio fugit:et egressus est foras. In euāg.ā. Aqua quā ego dedero/q̄ biberit ex ea nō sitiet vnq̄.ps.Benedictus. Ōro.

Ieiunia nostra quesumus dñe benigno fauore prosequere: vt sicut ab alimentis abstinem⁹ in corpore: ita a vicijs ieiunemus in mente. Per dñm. Ad vesp. in euāgel. ān. Veri adoratores adorabūt patrē i spiritu et veritate. ps. Magt. Oto.

Oresta ās omps de⁹/vt qui in tua protectione cōfidim⁹/cuncta nobis aduersantia te adiuuāte vincam⁹. Per dñm. ¶ Sabbato. Le. i.

Cumq vidisset mulier vestem in manibus suis: et se esse contemptam: vocauit homines dom⁹ sue/et ait ad eos. En introduxit virū hebreum vt illuderet nobis. Ingress⁹ est ad me vt coiret mecum. Cūq ego succlamassem/et audisset vocem meā: reliquit pallium qđ tenebā/et fugit foras. Lectio secda.

In argumentū ergo fidei retentū palliū ostendit marito reuertenti domū et ait. Ingressus est ad me seruus hebreus quē adduxisti/vt illuderet michi. Cumq vidisset me clamare: reliquit pallium/et fugit foras. His auditis dominus/et nimium credulus verbis cōiugis iratus est valde. Tradiditq ioseph in carcerem/vbi vincti regis custodiebantur et erat ibi claulus. Lectio tertia.

Fuit autem dom⁹ cū ioseph/et misertus illius/dedit ei gratiā in cōspectu principis carceris: q̄ tradidit in manu ipsi⁹ vniuersos vinctos/qui in custodia tenebantur: et quicquid fiebat sub ipso erat/nec nouerat aliquid cunctis ei creditis. Dñs enim erat cū illo: et oia opera eius dirigebat. In euāgelio. ā. Inclinauit se ihesus et scribebat i terra: si quis sine pcto est mittat i eā lapidē. ps. Bñdictus. Oro

Oresta ās omps de⁹: vt qui se affligendo carnē ab alimētis abstinēt: sectādo iustitiā a culpa ieiunēt. p dñm.

¶ Dñica quarta. xl. Feſt. scda tertia q̄rta v. vi. et sab. de fest.

1 A ¶ Dñica quarta. xl. vespe erūt oīno de s. gregorio/et mēo. de

2 A dñica tm. Feſt. ij. de s. grego. Feria. iij. iiij. v. vi. et sab. de fest.

¶ Dñica quarta. xl. Feria secūda de sancto cuthberto epo

3 A et cōfesso. Feſt. tertia de sancto bñdicto abbate et cōfes. Feſt. quarta v. et vi. de fest. Sab. de festo ānūciationis btē marie.

¶ Dñica quarta.xl.Feŕ.ij.tertia q̃rta v.vi.et sabba.de feŕ. 4 A
¶ Dñica quarta.xl.Feria secunda de feŕ.Feria tertia de 5 A
sancto Ambrosio.Feria quarta.v.sexta:et sabbato de feŕ.
¶ Dñica q̃rta.xl.Fe.ij.iij.iiij.v.et vi.de fe.Sab.de s.greg. 1 B
¶ Dñica quarta.xl.Feria secunda tertia quarta v.ꝫ vi.de 2 B
feŕ.Sabba.de sancto Cuthberto cuius festum antefertur.
¶ Dñica quarta.xl.Feŕ.scda de s.bñdicto.Feŕ.tertia q̃rta 3 B
et v.de feŕ.Feŕ.vi.de festo annunciationis beate Marie.
¶ Dñica quarta.xl.Feŕ.scda tertia q̃rta v.vi.ꝫ sab.de feŕ. 4 B
¶ Dñica quarta.xl.vesp.erunt de scto ambrosio.Feria scda 5 B
de s.ambrosio.Feŕ.tertia quarta.v.sexta:ꝫ sabbato de feŕ.
¶ Dñica quarta.xl.Feria secunda tertia quarta:ꝫ quinta 1 C
de feŕ.Feria sexta de sancto gregorio.Sabbato de feria.
¶ Dñica quarta.xl.Feria secunda tertia quarta quinta:ꝫ 2 C
vi.de feŕ.Sabbato de scto cuthberto.vespere erũt de dñica.
¶ Dñica quarta.xl.et differaŕ festũ.Feŕ.scda de s.bñdicto. 3 C
Fe.iij.ꝫ.iiij.de fe.Fe.v.de fes.ānũcia.v.ma.Fe.vi.ꝫ sa.de fe.
¶ Dñica quarta.xl.Feŕ.scda tertia q̃rta v.vi.ꝫ sab.de feŕ. 4 C
¶ Dñica quarta.xl.et differaŕ festũ:vespe erunt de sancto 5 C
ãbrosio.Feŕ.scda de s.ãbrosio.Feŕ.iij.iiij.v.vi.ꝫ sab.de feŕ.
¶ Dñica quarta.xl.mẽo.de scto albino.Feŕ.scda de sancto 1 D
Cedda.Feria tertia quarta quinta sexta/et sabbato de feŕ.
¶ Dñica quarta.xl.Feria secunda tertia et quarta de feŕ. 2 D
Feŕ.v.de sancto Gregorio.Feŕ.sexta et sabbato de feria.
¶ Dñica quarta.xl.Feria secũda tertia quarta et v.de feŕ. 3 D
Feria.vi.de sancto cuthberto.Sabbato de sancto bñdicto.
¶ Dñica quarta.xl.Feŕ.scda ꝫ tertia de fe.Fe.quarta de fe 4 D
sto Annũciationis btẽ marie.Feŕ.v.vi.ꝫ sabbato de feria.
¶ Dominica quarta.xl.Feria secunda tertia quarta: v.et 5 D
sexta de feria.Sabbato de sancto ambrosio.vesp.erũt de eo.
¶ Dñica quarta.xl.et differatur festum.Feria secunda de 1 E
sancto Cedda.Feria tertia quarta.v.vi.et sabbato de feria.
¶ Dñica quarta.xl.Feŕ.scda et tertia de feŕ.Feria quarta 2 E
de sancto gregorio.Feria quinta sexta et sabbato de feria.
¶ Dñica quarta.xl.Fe.scda tertia et quarta de feŕ.Feŕ.v. 3 E

† Dñica de Letare

de sancto cuthberto. Feŕ. vi. de ſ. bñdicto. Sabbato de feria.

4 G ¶ Dñica quarta. xl. Feŕ. ſecūda de feŕ. Fe. tertia de annū-
ciatione beate marie. Feŕ. quarta v. vi. et ſabbato de feria.

5 G ¶ Dñica quarta. xl. Feŕ. ſcda tertia quarta / ⁊ quinta de fe.
Feria ſexta de ſancto Ambꝛoſio. Sabbato vero de feria.

1 H ¶ Dñica quarta. xl. Feŕ. ſcda tertia q̄rta. v. vi. ⁊ ſab. de feŕ.

2 H ¶ Dñica quarta. xl. Feria. ij. de feŕ. Feria tertia de ſancto
gregoꝛio. Feria quarta quinta ſexta / et ſabbato de feria.

3 H ¶ Dñica quarta. xl. Feŕ. ij. ⁊ tertia de feŕ. Fe. iiij. de ſ. cuth-
berto. Feŕ. v. de ſcō bñdicto. Feŕ. ſexta / et ſabbato de feria.

4 H ¶ Dñica. iiij. xl. veſ. erunt oīno de feſ. ānūcia. Fe. ij. de feſ.
annūciatiōis btē marie. Feŕ. iij. iiij. v. vi. et ſabbato de feŕ.

5 H ¶ Dominica quarta. xl. Feria ſecunda tertia et quarta de
feria. Feria quinta de ſcō ambꝛoſio. Feŕ. vi. ⁊ ſabbō de feŕ.

1 G ¶ Dñica quarta. xl. Feŕ. ij. iij. iiij. v. vi. et ſabbato de feria.

2 G ¶ Dominica quarta. xl. Feria ſecunda de ſancto gregoꝛio
Feria tertia quarta quinta ſexta : et ſabbato de feria.

3 G ¶ Dñica quarta. xl. Feria ſecunda de feria. Feŕ. iij. de ſcō
cuthberto. Feŕ. q̄rta de ſ. bñdicto. Feŕ. v. vi. et ſabbato de fe.

4 G ¶ Dñica quarta. xl. veſ. erunt omnino de Annunciatione
beate marie. Feria ſecunda de feſto annunciationis beate
Marie. Feria tertia quarta quinta ſexta / ⁊ ſabbato de feŕ.

5 G ¶ Dñica quarta. xl. Feŕ. ſcda ⁊ tertia de feŕ. Feria q̄rta de
ſancto Ambꝛoſio. Feria quinta ſexta / et ſabbato de feria.

¶ Dñica. iiij. xl. Sabbato ad veſ. ā. Bñdict⁹. p. Ipſum ŕ. ch. Hoꝛtamur. Ry. Moyſes ka[illegible]⁹. Iamter quater. ℣. Angelis ſuis. In euāg. ā. Nemo te condemnauit mulier ⁊ nemo dñe / nec ego te condēnabo iā amplius noli peccare ps. Magt. Oratio.

¶ Oncede q̄s omps de⁹: vt qui ex merito noſtre actionis affligimur tue gratie conſolatione reſpiremus. Per dñm. Adꝛpletoꝛiū vt notat in cōpleŕ. poſt pſalteriū oꝛdina. poſtea. ſo. xxxiij.

¶ Ad matutinas Inuitat. Hodie ſi vocē dñi audieritis. Nolite obdurare coꝛda vra. ps. Venite. Pſalmꝰ. Antiphona. Inuitatoꝛio poſt tertiū ℣ ſum reſtoꝛes choꝛi ſequāt pſalmū

Sicut in exacerbatione, ꝛc. ℣. Clarum decus. In primo nocturno. ān. Pro fidei. ps. Beatus vir ꝛ cetera ℣. Dicet domino. Lectio ꝑma.

HEc sunt noīa filiorū̄ israel: q̄ ingressi sunt in egyptum cū̄ iacob singuli cū̄ domib⁹ suis introierunt: ruben/symeon/leui/iudas/ yssachar/zabulon/ꝛ bẽniamī dam/ꝛ neptali/gad/et azer. ℟. Locutus est dñs ad moysem dicens descende in egyptum dic pharaōi/vt dimittat populum meū. Induratum est cor pharaonis non vult dimittere populū meū nisi in manu forti. ℣. Vidēs vidi afflictionē populi mei qui est in egypto/ꝛ gemitus eorum audiui/ꝛ descendi liberare eū. Indurat̄ū est cor pharaonis non vult. Lcō. ij.

EXant igitur oēs anime eorum/qui egressi sūt de femore iacob septuaginta quinq. Joseph autez in egypto erat. Quo mortuo/et vniuersis fratribus eius omniq cognatione sua filij israel creuerūt: et quasi germinātes multiplicati sunt ac roborati nimis/impleuerunt terram. ℟. Stetit moyses coram pharaone/et dixit: hec dicit dominus. Dimitte ppulum meum/vt sacrificet mihi in deserto. ℣. Dominus deus hebreorum misit me ad te/vt dicam tibi. Dimitte populum meum vt sac. Lectio. iij.

SUrrexit i terra rex nouus super egyptū/qui ignorabat ioseph/et ait ad populum suū. Ecce popul⁹ filiorū̄ israel multus et fortior nobis est. Venite sapiēter opprimamus eū ne forte multiplicetur/et si ingruerit cōtra nos bellum addat inimicis nostris expugnatisq nobis egrediatur e terra. Proposuit itaq eis magistros operum/vt affligerent eos oneribus. Edificauerunt̄q vrbes tabernaculorum pharaōis phiton/ꝛ rames ses quanto⁹q opprimebā tur tanto magis multiplicabantur/ꝛ crescebāt. ℟. Cā temus dño/ glorioseni ho norificatus est: equū̄ ꝛ ascensorē proiecit in mare. Adiutor ꝛ protector factus est michi dominus in salutez. ℣. Currus pharaonis et exercitum eius proiecit in mare Adiutor. Gℓia ꝑri. Adiutor.

¶In.ij.nocturn.ān. Nature. ps. Conserua. ℣. Ipse liberauit me de laqueo venantium. Sermo beati iohannis episcopi. Lectio quarta.

STabat moyses in mōte non armis sed precibus pugnatur⁹. Stabat extensis ad celum manibus deuoto orans affectu nō de terra/sed de celo auxiliū postulabat. Pugnat cū hostib⁹ absens cū externis sine bello decertat vt quē loci diuersitas ab inimicis seiunxerat: orationis effectus bellatorē presentē hostibus exhiberet ℟. In mari via tua:et semite tue in aquis multis. Deduxisti sicut oues populum tuū in manu moysi et aarō. ℣. Illuxerunt choruscationes tue orbi terre/commota est et cōtremuit terra. Deduxisti sicut oues. Lectio.v.

HAbt moyse orante pugna occulta: sed manifesta victoria. Latenter dimicat: vt euidēter deuicat. Solus orat vt multi saluētur. Stabat moyses in monte iam proximus celo: iam vicinus syderibus: et quanto eū sublimitas montis extulerat: tanto oratio deo proximū exhibebat. ℟. Qui persequebantur populū tuum dñe demersisti eos in profundum. Et in columna nubis ductor eorum fuisti domine. ℣. Deduxisti sicut oues populū tuū in manu moysi et aaron. Et in eo Lectio sexta

HAbt moyse orante victoria: cessante mestitia. Potentior hostis efficitur: iusti corpore fatigato. Desinit israel vincere moyse desistente in prece: vt dum aduersa populis exhibentur: ōnis nobis potētia monstraretur. Denicz tādiu ista aduersitas valuit: quamdiu iugis oratio defuit. Perseuerante prece: perseuerans victoria roborat. ℟. Moyses famulus dñi seiunauit quadraginta diebus et quadraginta noctibus. Vt legē domini mereretur accipere ℣. Ascendit moyses in montem synai. Vt legē domini. Gloria patri. Vt legem dñi.

¶In.iij.noc.ān. Sponsus ps. Celi enarrāt. ℣. Scapulis suis ob. Sēm iohannē.

IN illo tēpore. Abiit iesus trans mare galilee quod est tyberiadis: et sequebatur eū multitudo magna:

quia videbant signa q̄ faciebat sup his qui infirmabant. Et reliqua. Omelia venerabilis bede pbr̄i. Lectio. viij.

Arbe fratres que dominū secute sunt: electorum ecclesia intelligitur: ex omnibus gentibus collecta. Hec enim quotidie dominū sequitur nō gressu pedis: sed imitatione operis. Ecce etenim appropinquante pascha die festo iudeorum seqūtem se multitudinem dominus verbo salutis pariter/ et opere curationis erigebat. ℣. Splendida facta est facies moysi dum respiceret in eum dominus. Videntes seniores claritatem vultus eius admirantes timuerunt valde. ℟. Descēdit moyses de monte synai portans duas tabulas lapideas in manib⁹ suis scriptas utraq; digito dei. Videtes. Lectio. viij.

At nos ergo fratres carissimi huius exemplo facti appropinquāte pascha/ id est die nostre redemptionis adiuncta fratrum caterua dominum toto corde sequamur: et eius gratiam flagitemus: ut nos spiritalium donis virtutū satiare dignet quatenꝰ tēpore sacrosancte resurrectionis illius interꝰ exteriusq; dēcter ornati: sacramenta nostre salutis puro corpore simul/ et corde sumamus. ℣. Ecce mitto angelū meū qui precedat te/ et custodiat semp. Observa et audi vocem meā/ et inimicus ero inimicis tuis: et affligētes te affligam: et precedet te angelus meus. ℟. Israel si me audieris/ non erit in te deus recens: neq; adorabis deum alienum ego enim dominus. Observa. Lectio. ix.

Quod subleuasse oculos iesus/ et venientē ad se multitudinē vidisse prohibetur: diuine pietatis indiciū est: qz videlicet cunctis ad se venire querentib⁹ gr̄a misericordie celestis occurrere cōsueuit: et ne querendo errare possint: lucem sui spiritus aperire currentib⁹ solitus est. Quinq; autē panes quib⁹ dñs multitudinē pr̄i saturauit: quinq; sunt libri moysi. Possumus enī et per duos pisces alios duos intelligere libros: oracula scilz pphetarū et cātica psalmor. ℣. Audi israel precepta dñi et ea in corde tuo quasi in libro

scribe. Et dabo tibi terram fluentē lac ⁊ mel. ℣. Obserua igitur ⁊ audi vocē meam et inimicus ero ĩimicis tuis Et dabo. Gl'ia. Et da. ℟. Attendite popule me⁹ legē meā. Inclinate aurē vestrā in v̄ba oz̄is mei. ℟. Aperiā in parabolis os meū loquar p̄positiones ab initio scr'i. Inclina. ℟. Vos qui transituri estis ioz̄danē edificate altare dño de lapidibus quos ferrū nō tetigit. Et offerte sup illud olocausta/ et hostias pacificas deo vestro. ℟. Cunq; intraueritis terram quā dñs daturus est vobis edificate ibi altare domino deo. Et offerte. ℟. Sicut fui cū moyse: ita ero tecum dicit dominus. Confoz̄tare ⁊ esto robust⁹: introduces populū meū ad terrā lacte et melle manantem. ℣. Qm̄ tecū sum dñs deus tu⁹ in oīb⁹ ad quecūq; perrexeris. Cōfoz̄. ℟. Popule me⁹ quid feci aut quid molestus fui tibi: respond̄e michi qm̄ ego eduxi vos de terra egypti ⁊ de domo seruitut̄: quadz̄aginta ānis i heremo mānna plui vobis. Et obliti estis me dicit domin⁹. ℣. Adduxi vos per desertū quadz̄aginta annis ego dñs. Et obliti. ℟. Adduxi vos per desertū quadz̄aginta annis ego dñs non sunt attrita vestimenta vestra: mānna de celo plui vobis. Et obliti estis me dicit dñs. ℣. Popule me⁹ quid feci tibi/ aut quid molestus fui respōde michi: qm̄ ego eduxi vos de terra egypti. Et obli. ℟. Adduxit eos dñs in foz̄titudine fre: cibauit eos nascentijs agroz̄ū. Suxerunt mel de petra ⁊ oleū de firma petra. ℣. Cibauit eos ex adipe frumēti/ et de petra melle saturauit eos. Suxerunt. ℣. Ipse liberauit. In laud. ān

Hanc acceptabis sacrificium iustitie si auerteris faciē tuam a peccatis meis. ps. Miserere. ān. Bonū est sperare in dño q̄ sperare in p̄ncipib⁹. ps. Confitemini. ān. Bñdicat nos deus deus nr̄: benedicat nos deus. ps. Deus deus me⁹. ān. Potens es dñe eripere nos: ⁊ de manu moz̄tis liberare nos deus nr̄. ps. Bñdicite. ān. Reges terre ⁊ oēs populi laudate deum. ps. Laudate. cp̄m Ecce nunc tēpus. hy⁹. Jesu quadz̄a. ℟. Scuto circūd.

In euangel. ān. Abijt iesus trans mare galilee ꝛ sequebatur eū multitudo magna: qz videbant signa que faciebat erat autē primū pascha dies festus iudeoꝝ. ps. Bñdictus. Oco. Cōcede quesum⁹. ℂ Ad prima. ān. Cū sublevasset oculos iesus/et vidisset maximam multitudinē ꝛ venientem ad se/ dixit ad philippum: vnde emem⁹ panes vt māducent hi: hoc autē dicebat tentans eum: ipse enim sciebat quid esset facturus. ps. Deus deus me⁹ respice. ān. Te deum. ps. Quicunqz vult. ℂ Ad. iij. ā. Accepit ergo iesus panes et cū gratias egisset distribuit discūbentibus similiter/et ex piscibus quantū volebant. p. Legem pone. cap. Derelinquat. Ry. Bonum. v. Dicet dño. Oro. Cōcede. ℂ Ad. vi. ā. De quinqz panib⁹ et duob⁹ piscibus satiauit dominus quinqz milia hominū. ps. Defecit. cp. Querite. Ry. Seruus. v. Ipse liberauit. Oratio vt. ℂ Ad. ix. ān. Satiauit dominus quinqz milia hominum de quinqz panibus/et duob⁹ piscib⁹. ps. Mirabi. cap. In oib⁹. Ry. Septies. v. Stapulis suis. Oco vt. ic. Ad vesp̄n. Dixit dñs. ps. Jpm. cap. Hoztamur. Ry. Educ. Hy⁹. Jā ter q̄ter. v. Angelis suis In euāge. ā. Cum vidissent turbe signum qđ fecerat iesus dicebāt vere hic est pphe ta q̄ vēturꝰ est in mundū. ps. Magt. oz. Cōcede quesum⁹ ℂ Feria. ij. ad matu. inuita. Venite. ps. Jubilemus. Hy⁹ Clarum decus. In nocte. ān. Dñs defensoz. p. Dñs illuminatio. v. Dicet do. Lauō. i.

Oderuntqz filios israel egyptij: et affligebant illudētes eis atqz ad amaritudinē pducebant vitā eoꝝ operib⁹ durisluti et lateris oiqz famulatu quo in terre operib⁹ pmebantur. Lauō. ij.

Dixit autez rex egypti obstetricibus hebzeorum: quarum vna vocabatur Sephora: altera phua: pzcipiens eis. Quādo obstetricabitis hebzeas/ꝛ partus tempus aduenerit: si masculus fuerit interficite illū: si femina reseruate. Lectio. ij.

Timuerunt autem obstetrices deū: ꝛ non fecerunt iuxta pzceptum regis egypti: sed cōseruabant mares. Quibus ad se accer-

citis rex ait. Quidnã est hoc qd facere voluistis: vt pueros reseruaret? Que respõderunt. Non sunt hebree sicut egyptie mulieres. Ipse enim obstetricandi habent scientiam/et pziusq; veniamus ad eas pariunt. ℣ Ipse liberauit. In laudibus. ãn. Miserere. ps. Ipsum. Cap. Ecce nũc. Hyp. Jesu quadragenarie. ℣ Scuto. In euãg. ãn Auferte ista hinc dicit dominus/z nolite facere domũ patris mei domum negotiationis. ps Benedictus. Or.

Resta quesumus omnipotens deus: vt obseruatiões sacras annua deuotione recolentes: et corpore tibi placeamus z mente. Per dñm. Mcoxia p peccatis/z psalmi familia. vtã. Ad horas ãe cap. Re. ℣si. rc. vtã. oco de die. Ad vespe. ãn. Inclinauit. ps. Dilexi. cap. Hortamur. Re. Educ. Hyp. Jam terquater. ℣. Angelis suis. In euãge. ãn. Soluite tẽplũ hoc dicit dns/z post triduũ excitabo illud: hoc autẽ dicebat de templo corporis sui. ps. Magnificat. Oratio

Oexpzecationem nostram quesum? domine benignus exaudi: z quib? supplicandi pzestas affectũ: tribue defensionis auxilium. Per dõ. ℂ Feria.iij. Lcõ.i.

Bene ergo fecit deus obstetricib?: et creuit populus cõfortatusq; est nimis. Et quia timuerunt obstetrices deum: edificauit illis domos. Pzecepit ergo pharao omni populo suo dicens. Quicquid masculini sexus natũ fuerit / in flumẽ pziicite: quicquid autem feminei/ reseruate. Lectio.ij.

Egressus est post hec vir de domo leui/z accepit vxozẽ stirpis sue: que concepit/z peperit filiũ: et videns eũ infantẽ elegantẽ/ abscondit trib? mensib?. Lectio.iij.

Quanq; iam celare non posset: sumpsit fiscellã scirpeam: et liniuit eam bitumine ac pice: posuit intus infantulum: z exposuit eum i charecto ripe fluminis: stãte procul sozore eius: z considerante euentũ rei. In euãgel. ãn. Mea doctrina nõ est mea: sed ei? qui misit me patris. ps Benedictus. Oratio.

Sacre nobis dñe quesumus obseruationis ieiunia: et pie conuersationis

augmentum: ⁊ tue propicia
tionis cõtinuũ p̃sẽt auxi-
liũ. p. do. Ad vel. in eua. ãn.
Unum opus feci ⁊ admira-
mini: q̃ totũ hoiem sanũ fe
ci in sabbato. p. Magt. oco.

Miserere domine po-
pulo tuo: ⁊ continuis
tribulationib⁹ laborantem
propicius respirare cõcede.
Per do. Feria. iiij. Lectio. i.

Ecce autem descende-
bat filia Pharaonis
vt lauaretur in flumine: et
puelle eius gradiebantur p
crepidinem aluei. Que cum
vidisset fiscellaz in papirio-
ne: misit vnam de famula-
bus suis/ ⁊ allatã aperiens:
cernensq̃ in ea paruulum
vagiantẽ / miserta eius ait.
De infantibus hebreorum
hic est. Lectio secunda.

Mi sopor pueri. Mis
inquit vt vadam et vocem ti
bi hebream mulierem/ que
nutrire possit infantulum?
Respondit. Vade. Perre-
xit puella: et vocauit matrẽ
eius. Ad quam locuta filia
Pharaonis. Accipe ait pue-
rum istum et nutri mihi: et
ego dabo tibi mercedẽ tuaz.
Accepit mu- (Lectõ. iij.
lier ⁊ nutriuit pueruz:
adultũq̃ tradidit filie Pha
raonis. Quem illa adopta-
uit in locuz filij. Vocauitq̃
nomen eius Moyses dicẽs:
quia de aqua tuli eum. In
euangel. ãn. Rabbi quis pec
cauit: hic aut parentes eius
vt cecus nasceretur: respon
dit Jesus et dixit: neq̃ hic
peccauit: neq̃ parẽtes eius:
sed vt manifestentur opera
dei in illo. p. Wñdic⁹. Oco.

Deus qui et iustis pre-
mia meritorum/ ⁊ pec
catoribus per ieiunium ve-
niam prebes: miserere sup-
plicibus tuis: vt reatus no-
stri confessio indulgentiam
valeat percipere delictorum
Per dominũ. Ad vesperas
in euange. ana. A seculo nõ
est auditum: quia quis ape-
ruit oculos ceci nati. psal.

Magnificat. Oratio.

Ateant aures miseri-
cordie tue domine precibus
supplicantium: ⁊ vt peten-
tibus desiderata concedas:
fac eos que tibi sunt placita
postulare. Per eundem do.

¶ Feria quinta. Lectio. i.

In diebus illis. Postq̃
creuerat Moyses / e-
gressus ad fratres suos vi-
dit afflictionem eorum ⁊ vi-

tum egyptium percutientē quendā de hebꝛeis fratribꝰ suis. Cūqꝫ circūspexisset huc atqꝫ illuc/ꝫ nullū adesse vidisset: percussum egyptiū absco-dit sabulo. Lectio secunda.

EGressus die altero conspexit duos hebꝛeos rixātes. Dixitqꝫ ei q̄ faciebat iniuriaꝫ. Quare percutis pꝛoximū tuū? Qui rñdit Quis ꝯstituit te p̄ncipē ꝫ iudicē super nos? Nū occidere tu me vis: sicut occidisti heri egyptium? Lectio. iij.

DImuit moyses et ait. Nūo palā factū est verbum istud? Adiuitqꝫ pharao sermonē hūc: ꝫ q̄rebat occidere moysē. Qui fugiēs de cōspectu eiꝰ mozatꝰ ēsti terra madian: ꝫ sedit iuxta puteum. Ineuāg.ā. Pater diligit filiū ꝫ oia demonstrat ei que ipse facit. ps. Bñꝰ. Dño.

PResta nobis q̄s dñe vt salutaribꝰ ieiunijs erudit a noxijs quoqꝫ vicijs abstinētes: pꝛopiciatio nē tuā facilius impetremus. Per dñm. Advs. Ineuā.ā. Sicut pater suscitat moztuos ꝫ viuificat: sic et filiꝰ q̄s vult viuificat. p. Magt. on.

OPuli tui deus institutoꝫ ꝫ rectoꝫ pꝛecata quibus impugnatur expelle: vt semper tibi placitus/ et tuo munimine sit securus. Per do.

Feria sexta. Lectio pma.

ERant autem sacerdoti madian septem filie. Que venerūt ad hauriēdam aquam ꝫ implerūt canalibus adaquare cupiebant greges pꝛis sui. Superuenere pastoꝛes ꝫ eiecerūt eas Surrexitqꝫ moyses ꝫ defensis puellis adaquauit oues

QUe cuꝫ re- (eaꝫ. L.ū. uertissent ad Raguel patrem suum dixit ad eas. Cur velocius venistis solito? Rꝛesponderunt. Vir egyptius liberauit nos de manu pastoꝛum/ insuperꝫ hausit aquam nobiscum potūqꝫ dedit ouibus. At ille. Ubi est inquit? Quare dimisistis hominem? Vocate eum vt comedat panem. Lectio. iij.

IUrauit ergo Moyses q̄ habitaret cū eo. Acceditqꝫ sephoꝛā filiā eiusdꝫ oꝛē que peperit ei filiuꝫ: quē vocauit gersan dicens. Aduena fui in terra aliena. Alterum vero peperit: quē vocauit eleazar dicens. Deus eniꝫ pꝛis mei adiutoꝫ meꝰ: ꝫ

eripuit me de manu pharaonis. In euage. Lazarus amicus noster dormit: eamus/et a somno excitemus eum. ps. Benedictus. Dño.

DEus qui ineffabilib⁹ mūdū renouas sacramētis. pśta qs: vt eccl'ia tua eternis pficiat institutis: et tpalibus non destituat auxiliis. Per do. Ad vs in euag. an. Dñe si hic fuisses lazar⁹ non esset mortuus ecce iam fetet quatriduan⁹ in monumento. ps. Magt. Oratio.

DAl qs ops deus: vt qui infirmitatis nostre cōscī/de tua virtute confidimus: sub tua semper protectione gaudeamus. Per do.

¶ Sabbato. Lectio prima.

POst multum tpis mortuus est rex egypti ⁊ ingemiscētes filij ysrael ppter opera vociferati sunt. Ascēditq; clamor eorū ad deum pro operibus: et audiuit gemitum eor ac recordat⁹ est federis quod pepigerat cum abraham ysaac et iacob. Et respexit dominus filios israel ⁊ liberauit eos. Lcō. ij.

MOyses autē pascebat oues iethro soceri sui sacerdotis madiā. Cūq; minasset gregem ad interiora deserti: venit ad montē dei oreb. Apparuitq; ei domin⁹ in flāma ignis de medio rubi ⁊ videbat q rubus arderet ⁊ nō cōburerē. Lcō. iij.

DIxit ergo Moyses. Vadam ⁊ videbo visionem hāc magnam: quare nō comburatur rubus. Cernens autem dominus q per geret ad videndum: vocauit eum de medio rubi: et ait. Moyses moyses. Qui respondit Ecce. Ille. Ne appropries inquit huc. Solue calciamenta de pedibus tuis. Locus enim i quo stas terra sancta est. Et ait: ego sum deus patris tui. Deus abraham: et deus ysaac et deus iacob. Abscondit moyses faciem suam: non enim audebat respicere ad dēū. In euangel. ańa. Ego sum lux mundi qui sequitur me nō ambulat in tenebris: sed habebit lumen vite dicit dominus. ps. Benedict⁹. Dño.

QUat qs domine q gratiam tuam fructuosus nostre deuotionis affectus: quia tunc nobis prodesse nt suscepta ieiunia si tuelint placita pietati. Per do.

1A Dñica in passione: vespere erũt oino de sancto gregorio: ⁊ me. de dñica. Fe. ij. de sancto gregozio: fel. du. memo. de. xl. Feria tertia et quarta. de fe. Feĩ. v. de sctõ cuthberto. mẽo. de. xl. Fe. vi. de sancto benedicto. memo. de. xl. Sabbato de festo Annunciationis beate Marie virginis. secunde vespere erunt oino de dña: et memoria tantum de dñica.

2A Dñica in passione. Fe. ij. de. s. cuthberto. Fe. iij. de. s. bñdicto. Fe. iiij. v. et. vi. ỏ fe. Sab. de annũciatione. b. marie v̈g.

3A Dñica in passione. Fe. ij. iij. iiij. v. ⁊. vi de feĩ. Sabbato. de sancto Ambzosio ep̃o. confes. et docto. du. de minozibus.

4A Dñica in passione. Feria secũda. de feria. Feria tertia. de sancto Ambzosio. Feria quarta. v. vi. et sabbato. de feĩ.

5A Dñica in passione. Feria secũda tertia quarta/et q̃nta. de feĩ. Feria sexta de fe. mẽo. de Marty. Sabbato de feria.

1B Dñica in passione. Fe. ij. iij. et. iiij. de fe. Fe. v. de sancto Cuthberto. Fe. vi. de sctõ benedicto. Sab. de fes. Annũcia. beate Marie. vespere erunt de dña. ⁊ mẽo. tantũ de dñica.

2B Dñica in passione. Fe. ij. iij. iiij. et. v. de feĩ. Feria. vi. de festo Annunciationis beate Marie. Sabbato. de ferijs.

3B Dñica in passione. Fe. ij. iij. iiij. v. et. vi. de feĩ. Sabbato de festo sancti Ambzosij. qđ antefertur: vespere erũt de eo.

4B Dñica in passione. vespe erunt de sancto Ambzo. Fe. ij. de sctõ Ambzosis docto. Feĩ. iij. iiij. v. vi. et sabbato de feĩ.

5B Dñica in passione. Fe. ij. iij. et. iiij. de fe. Fe. v. de fe. mẽo. de marty. Feĩ. vi. de feĩ. Sabbato de sctõ Geozgio: cum. ix. lectio. ser pzime erunt de communi: octaua et nona de vita eius: vespere erunt de eo. memoria tantum de dominica.

1C Dñica in passiõe. Fe. ij. iij. et. iiij. de fe. Feĩ. v. de. s. Cuthberto. Fe. vi. de. s. benedicto. Sab. de fes. Annũcia. b. Marie.

2C Dñica in passiõe. et differat fes. Fe. ij. de. s. bñdicto. Feĩ. tertia et quarta de feria. Feria quinta de festo annunciationis beate Marie. Feria sexta: et sabbato de feria.

3C Dñica in passione. Feria secunda: tertia et quarta. de feria. Feria quinta et sexta. de feria. Sabbato de sctõ Ambzosio: qđ anticipatur de dñica. vel. erunt de. s. Ambzosio

Dñica in passione.et differat festū.vespere erūt de fest. 4 A
Fe.ij.de.l.Ambrosio. Feř.iij.iiij.v.vi.et sabbato. de feria.
Dñica in passione.Feria.ij.et.iij.de fe.Fe.iiij.de fe.mēo. 5 A
de marty.Fe.v.de fe.Feria.vi.de sancto Georgio:et Sab-
bato de translatione sancti vvilfridi.cum.ix.lectionibus.
quia dup̄.sunt.prime vespere erunt de sancto vvilfrido.
Dominica in passione.Feria secunda.tertia:et quar- 1 O
ta.de feria.Feria quinta de sancto Gregorio.Feria sex-
ta de sancto cuthberto. Sabbato de sancto Benedicto.
Dñica in passione.Feria.ij.iij.et.iiij.de feř.Feria.v. de 2 O
sancto Benedicto.Fe.vi.de sctō cuthberto.Sabbato de fe-
sto Annunciationis beate Marie.vespere erunt de dña.
Dñica in passione.Feria.ij.et.iij.de feř.Feria.iiij.de fe- 3 O
sto Annunciationis beate Marie.Fe.v.et.vi.de feř.Sab.
de.l.ambrosio.vesl.erūt oīno de eo.ꝫ tantū memo. de dñica.
Dñica in passione.Feria.ij.iij.iiij.v.et.vi.de feř.Sāb- 4 O
bato.de sancto Ambrosio.vespere erunt de eo.
Dñica in passione.Feř.ij.iij.iiij.v.vi. et sabbato.de feř. 5 O
Dñica in passione.Feria.ij.et.iij.de feř.Feria.iiij.de san 1 A
cto Gregorio.ad vesl.tantū mēo.de sctō cuthberto.Feř.v.de
sancto cuthberto.Fe.vi.de sancto benedicto. Saba. de feř.
Dñica in passione.Feria secūda:tertia:ꝫ quarta.de fe. 2 A
Feria.v. de sancto cuthberto. Feria.vi.de sctō benedicto.
Sabbato de festo annunciationis beate Marie. vespere
erunt omnino de domina:et memoria tantum de dñica.
Dñica in passione.Fe.secunda.de fe.Fe.tertia de festo 3 A
Annūciationis btē marie.Feria.iiij.v.et.vi.de fe. Sab. de
sctō Ambrosio.vesl.erunt oīno de eo.ꝫ tantū me. de dñica.
Dñica in passioue.Fe.secūda.de feria.Feria tertia.iiij. 4 A
et.v.de fe.Feria.vi.de sancto Ambrosio.Sabbato de feria.
Dñica in passione.Feria.ij.iij.iiij.v.vi.ꝫ sabbato.de fe. 5 A
Dñica in passione.Fe.ij.de fe.Fe.iij.de.l.Grego. Feria 1 B
iiij.de.l.cuthberto.Fe.v.de.l.Bñdicto.Feř.vi.ꝫ sab. de feř.
Dñica in passione.Fe.secūda et tertia.de fe.Fe.quarta. 2 B
de sancto cuthberto.Fe.v.de sancto benedicto.Fe.vi.de fe.

Sabbato de festo Annũciationis btẽ marie qđ anticipat.

3 M ¶ Dñica in passione. vespere erũt oino de dña. Feria.ij. de Annunciatione beate Marie. Feria tertia quarta quinta et sexta de feria. Sabbato de sancto Ambrosio. vespere erunt omnino de eo: et memoria tantum de dominica.

4 M ¶ Dñica in passione. Feẽ. secũda tertia et quarta de feria. Fe. quinta de. s. Ambrosio. Feria sexta et sabbato de feria.

5 M ¶ Dñica in passione. Fe.ij.iij.iiij.v.vi. et sabbato de feria.

16 ¶ Dñica in passione. Fe.ij. de sancto Egego. Fe.iij. de sancto cuthberto Fe.iiij. de. s. bñdicto. Fe.v.vi. et sabbõ de feẽ.

26 ¶ Dominica in passione. Feria secunda de feria. Feẽ. ij. de sancto Cuthberto. Feria.iiij. de sancto benedicto. Fe.v. et.vi. de feẽ. Sabbato de festo Annunciationis btẽ marie.

36 ¶ Dominica in passione. Feria secunda de Annũciatione beate Marie. Feria quarta. v.vi. et sabbato de feria.

46 ¶ Dñica in passione. Fe. secunda et tertia de fe. Feẽ. iiij. de sancto Ambrosio. Feria quinta. vi. et sabbato de feria.

56 ¶ Dñica i passione. Fe.ij.iij.iiij.v.vi. sab. dñe. me. ỏ mar.

¶ Dñica in passione dominica missa: nec i matu. ad Venite. nisi in festis sanctoꝝ. hyꝰ.

Vexilla regis prodeũt fulget crucis misteriũ quo carne carnis conditor suspensus est patibulo. Ỏ fixa clauis viscera tendens manus vestigia redemptionis gratia. hic immolata est hostia. Quo vulneratus insuper mucrone dire lancee vt nos lauaret crimine manauit vnda sanguine. Impleta sunt que concinit david fidelis carmie dicendo nationibus regnauit a ligno deus. Arbor decora

Sabbato ad vs. ana Benedictus. ps. Ipsum. Capm.

Facie meam nõ auerti ab increpantibus et cõspuentibus in me dñs deus auxiliator meus: et ideo nõ sum cõfusus. ℣ Circumdederunt me viri mendaces: sine causa flagellis ceciderunt me. Sed tu domine defensor vindica me. ℣. Quoniam tribulatio prima est: et non est qui adiuuet. Sed tu. Et reincipiatur Kyrie qui in passione dñi non dicit. Gria pri. ad Ite missa est vel ad offertoriũ in

fulgida ornata regis purpura electa digno stipite tam sctā mēbra tangere. Beata cuius brachijs pciū pependit scli: statera fctā est corpis: pdāq; tulit tartaris. O crux aue spes vnica hoc passiōis tpe: auge pijs iustitiā reisq; dona veniā. Qui e sūma deꝰ trinitas collaudet ois spūs quos p crucis misteriuz salvas rege p scla. Amē. ℣. Dederūt in escā meā fel. Et in siti mea potauerūt me aceto. ℟. In euang. ān. Ego sum qui testimoniū phibeo de me ipso: z testimoniū phibet de me qui misit me pater. psal. O Magnificat. Oratio. Ve sumus ops deꝰ familiam tuam propicius respice: vt te largiente regatur in corpore: et te seruante custodiatur in mēte. Per do. Ad matu. inuita. Quadraginta annis proximus fui generationi huic. Et dixi semper hi errant corde. ps. Venite. Finito pmo ver su reiciuiat inuita. ℣. Dñs deus magnꝰ. ℟. Et dixi. ℟. Mercantato autem vltimo versu. ſ. Quadraginta. a re uoze chori incipiat inuita. z cantet a choro nes sequitur. Gl'ia patri. Et hoc ordine dicatur. psal. Venite. cū suo inuitato. quotiēs infra passionem de passione dicit: siue dñica: siue feria. Hymnꝰ.

Pange lingua gl'iosi prelium certaminis: z supcrucis tropheū dic triūphū nobilem: qualiter redemptor orbis immolatꝰ vicerit. De parentis prothoplasti fraude facta cōdolens quando pomi noxialis morte morsu corruit: ipse lignum tunc notauit damna ligni vt solueret. Hoc opus nostre salutis ordo depoposcerat: multiformis proditoris ars vt artem falleret et medelam ferret inde hostis vnde leserat. Quando venit ergo sacri plenitudo temporis: missus est ab arce patris natus orbis conditor: atq; ventre virginali carne factus prodijt. Gl'ia et honor deo vsq; quo altissimo vna patri filioq; inclito paraclito: cui laus est et potestas per eterna secla. Amē. In. i. nocti. ℣. Pro fidei. ps. Beatꝰ vir. a. Psal. vo finiāt cū Gl'ia pēi. vt prius. ℣. Erue a framea deus aiam meā. Et de manu canis vnicam meam. Ad cō. i.

Verba hieremie pphe-
te filij helchie de sa-
cerdotibus qui fuerunt in
Anathothi terra beniamin
q̃ fact̃ est verbũ dñi ad eũ i
dieb⁹ Josie filij Amon re-
gis iuda: in tertiodecio ãno
regni ei⁹. Hec dicit dñs.
Sic finiẽtur oẽs lectiones
de pphetis per totum annũ
exceptis trib⁹ noctib⁹ tene-
brarũ. ℟. Isti sunt dies q̃s
obseruare debetis tempori
bus suis Quartadecima die
ad vesperũ pascha domini
est. ℣. et in quintadecima solẽni-
tatẽ celebrabitis altissimo
dño. ℟⁹. Locutus est dñs ad
Moysem dicens: loquere fi
lijs israel/ et dices ad eos.
Quartadecima. Lectio. ij.

Factum est in diebus
Joachim filij iosie re-
gis iuda vsq̃ ad cõsumma-
tionem vndecimi ãni sede-
chie filij iosie regis iuda vsq̃
ad translmigrationẽ hieru-
salẽ in mẽse quito. ℟. Mul
tiplicati sunt q̃ tribulãt me:
et dicũt nõ est salus illi in deo
eius. Exurge dñe saluũ me
fac de⁹ me⁹. ℟⁹. Neq̃ dicat
inimic⁹ meus: prevalui ad-
uersꝰ eũ. Exurge. ℣. ij.

Et factum est verbũ dñi
ad me dicens. Priusq̃ te for
mare in vtero noui te: et an-
teq̃ exires de vulua sanctifi
caui te: et prophetã in gẽtib⁹
dedi te. Et dixi. A. a. a. dñe
deus. Ecce nescio loqui: q̃
puer ego sum. ℟m. Deus
me⁹ es tu ne discedas a me.
Q̃m tribulatio proxima est:
et nõ est qui adiuuet. ℟. De⁹
deus me⁹ respice i me qua-
re me dereliquisti. Q̃m. Nõ
tanduz p. iij. Vtium. vi. t. ix.
omisso Gl̃ia patri. repeti de
bent. In. ij. nocturn. ãn. Na-
ture. ps. Cõserua. ℟c. ℟⁹. De
ore leonis libera me domie.
Et a cornibus vnicornium
humilitatẽ meam. Sermo
beati Johannis epi. L. iij.

Magnum hieremie san
ctissimi meritum ma-
gnum in eum collatũ est di-
uinitus donum. Magnũ in
quam hieremie est meritũ: q̃
ante promeretur q̃ nascit:
ante sanctificatur q̃ editur:
ante propheta constituitur
q̃ mundi exordio potiatur.
℣. In te iactat⁹ sum ex vte-
ro de vẽtre matris mee: de⁹
me⁹ es tu ne discedas a me.
Quoniam tribulatio proxi
ma est et nõ est q̃ adiuuet. ℟.
Salua me ex ore leonis: et

a cognibus vnicogniũ humilitatem meam. Qm. Lcto.v.

IUdicũtur eius merita: ꝛ ab eo necdum exercẽtur officia Dona narrãtur: nec tamen donogum cause tractantur. Promotio dicit: et necdum promotionis negocium aperitur. Noli (inquit dominus) putare hieremiaꝙ hodie prophetam te cõstituo: aut nunc primum ad istam gẽtem corrigendã premitto. ℟. In proximo est tribulatio mea dñe: ꝛ nõ est qui adiuuet vt fodiãt manus meas et pedes meos libera me de ore leonis. Vt enarrem nomẽ tuum fratribus meis. ℣. Erue a framea deus animã meã ꝛ de manu canis vnicam meã. Vt. L.vi.

OLim enim olim mihi probatus ac notus es olim consecratus ac dignꝰ olim propheta gẽtibus institutus. Te mihi aptum te idoneũ presentia ipsa monstrauit. Tibi prophetandi presagium et fiduciam predicandi attribui. Perte pphete officia: ꝛ mee dispositionis nuncia proferri ad illos institui. ℟. Tota die cõtristatus ingrediebar dñm. ne quoniam anima mea impleta est illusionibus. Et vñ faciebant qui querebãt animã meam. ℣. Et q̃ui inquirebãt mala michi locuti sũt vanitates et dolos tota die meditabantur. Et vñ facie. C In.iij.noct.ã. Sponsus. ps. Celi enarrant. tc. ℣. Ne perdas cũ impijs deꝰ aiam meã. Et cũ viris sanguinuz vitam meã. Secũm iohannẽ

IN illo tẽpore: Dicebat iesus turbis iudeorum et principibus sacerdotum. Quis ex vobis arguet me de pcõ. Si veritatẽ dico: quare vos nõ creditis mihi? Et rel.

Omelia beati gregorij de eadem lectione. Lecto.vij

NEmo enim fratres dominum de peccato arguere poterat: qui in mundum absq; peccato venerat: vt peccatores a peccato solueret. Vt autem ostenderet eos a peccatis posse liberari si in eũ credere vellent: subiunxit dicens. Si veritatem dico: quare non creditis michi? Qui est ex deo: id est qui verbum dei libenter audit: ꝛ libentius opere cõplet: nullo modo se ex deo esse dubitet. ℟. Doceboiniquos vi-

as tuas et impij ad te cõuer-
tentur. Libera me de sangui
nibus deus salutis mee. ℣. Domine labia mea aperies et os meũ annunciabit lau-
dem tuã. Libera. Lectio. viij.

QUi vero verbũ dei au
dire contẽnit: vel si id
cum aure corporis audierit:
illud nullo studio in ope mit
tere conatur: profecto se ex
deo non esse manifestat. Nõ
enim dñs verbum de iudeis
testatur q̃ ex deo non essent:
ipsi se de operibus manife-
stant dicẽtes. Nõne bene di
cimus/quia samaritanus es
tu & demoniũ habes? Sama
ritanus quippe interpretat
custos. ℟. Ne auertas faciẽ
tuam a puero tuo dñe. Quo
niã tribulor velociter exau-
di me. ℣. Eripe me dñe ab homine malo a viro iniquo
libera me. Quoniã tribulor velociter exaudi me. Lectõ. ix.

NEgauit enim dñs de-
moniũ se habere: sed
non negauit se samaritanũ
esse/quia nouerat se nostrũ
custodẽ esse. Nam quos per
increpationẽ corrigere non
valebat: blãda promissione
ad corrigendũ puocabat di-
cens. Amen amen dico vo-
bis si quis sermonem meum
seruauerit: mortem non vi-
debit in eternũ. Alia est enim
mors anime/ & alia corporis
Alia vero fratres q̃ pcãm mo
ritur: corpus etiã ppter pe-
nã peccati. ℟. Qui custodie
bant aiam meã consiliũ fece
runt in vnũ dicentes. Deus
dereliquit eũ/ persequimini et
cõprehẽdite eũ/ qz nõ est qui
liberet eũ: deus ne longe eas
a me de⁹ meus in adiutoriũ
meũ intende. ℣. Dẽs inimici
mei aduersum me cogitabãt
mala michi verbũ iniquum
mandauerũt aduersum me
dicẽtes. De⁹ dere. Hec Ria
que sequuntur per ferias di
cantur cũ alijs de hystoria si
opus fuerit Ria ferialia ℟.
Deus meus eripe me de ma
nu pcãtoris & de manu contra
legem agẽtis et iniqui. Quã
tu es patientia mea. ℣. De⁹
ne elongeris a me deus me⁹
in auxilium meum respice.
Quoniã. ℟. Adiutor et su-
sceptor meus tu es dñe & in
verbum tuũ speraui. Decli-
nate a me maligni/et scruta
bor mãdata dei mei. ℣. Ini-
quos odio habui/et legem
tuam dilexi. Declinate. ℟.
Ne perdas cum impijs de⁹

animā meam/et cum viris sanguinum vitam meā. Redime me domine. ℣. Ne tradideris me in animas tribulantium me quoniam insurrexerūt in me testes iniqui. Redime. ℟. Pacifice loquebantur michi inimici mei/et in ira molesti erant michi. Vidisti domine ne sileas ne discedas a me. ℣. Ego autē dum mihi molesti essent induebam me cilicio:et humiliabam in ieiunio animam meaz. Vidisti. ℟. Vide quia tribuloz velociter exaudi me Intende anime mee et libera eā ꝓpter inimicos meos eripe me domine. ℣. Libera me ab his qui oderunt me/z ne auertas faciem tuā a puero tuo. Intēde ani. ℣. Intende anime mee z libera eam. Ꝓpter inimicos meos eripe me. In laud. ān

VIde domine afflictionem meā quoniā erectus est inimicus meus. ꝑs. Miserere. ān. In tribulatione inuocaui dominum et exaudiuit me in latitudine. ꝑs. Confitemini. ān. Judicasti domine causam anime mee defensoz vite mee domine deus meus. ꝑs. Deꝰ deus meꝰ. ān. Populе meus quid feci tibi aut qđ molestus fui respōde michi. ꝑs. Vñdicite. ān. Nunqđ redditur ꝑ bono malū:qz foderunt foueā aie mee. ꝑ. Laudate. Capitulū.

CHristus assistens pontifex futurozum bonorum peramplius et perfectius tabernaculum nō manufactum: id est non huius creationis. neqz per sanguinem hyrcozum aut vitulorum:sed per ꝓpꝛium sanguinem introiuit semel in sancta eterna redemptione inuenta. Deo gr̄as. Hymnꝰ

VExilla regis ꝓdeunt ip̄lens coꝛpꝛis tēpus ip̄lens coꝛpꝛis se volēte natus ad hoc passioni dꝛditus agnus in cruce leuatur immolandus stipite. Hic acetum fel arundo sputa clauis lācea mite coꝛpus perfoꝛatur sanguis vnda ꝑ flunt:terra pontꝰ astra mūdus quo lauantur flumine. Crux fidelis inter omnes arboꝛ vna nobilis: nulla silua talem ꝓfert fondꝛe flore germine: dulce lignum dulces clauos/ dulce pōdus sustinet. Flecte ramos arboꝛ alta tensa laxa viscera/ et rigoꝛ lentescat ille quem

dedit natiuitas: vt superni membra regis miti tendas stipite. Sola digna tu fuisti ferre pretiū seculi atq; portum preparare nauta mūdo naufrago quem sacer cruor perunxit fusus agni corpore. Gloria et honor deo vsq; quo altissimo vna patri filioq; inclito paraclito: cui laus est et potestas p eterna secula. Amen. ℣. Eripe me de inimicis meis de⁹ meus. Et ab insurgentibus in me libera me. In euangelio. ān. Quis ex vobis arguet me de peccato/si veritatē dico quare vos non creditis michi: q̄ est ex deo verba dei audit. propterea vos nō auditis/quia ex deo non estis. ps. Beneditus. Or̄o. Quesumus oipotens deus. Ad pīnā. ān. Anime impiorū fremebant aduersum me/et grauatum est cor meum super eos. ps. Deus deus me⁹ respice. ps. Quicūq; vult. Non mutetur ān. in passione: nisi in festis sanctor. Cō. Dñe miserere. statim sequatur versiculus. Exurge domine adiuua nos quia Jesu christe. nō dicitur infra passionē/nisi in festis sanctor. Ad. ic̄. ā. Ego deum nium nō habeo: sed honorifico patrem meum dicit dñs ps. Legem pone. Capitulū.

Confundantur qui me persequūtur: et nō cōfundar ego: paueant illi/et non paueam ego: ait dominus omnipotens. ℟. Erue a framea deus animā meam Et de manu canis vnicā meam. ℣. Saluā me ex ore leonis/et a cornibus vnicorniū. Et de manu. ℟. Erue. repetatur. Eodem modo fiat de alijs ℟ijs. ad horas. ℣. De ore leonis. Or̄. Quesumus oipotens deus. Ad. vi. ān. Ego gloriam meā non quero: est qui querat et iudicet. ps. Defecit in salu. Capl'm.

Iudicasti domine causam anime mee defensor vite mee dñe de⁹ me⁹. ℟. De ore leonis libera me domine. Et a cornibus vnicorniū humilitatem meā. ℣. Erue a framea deus animā meam/et de manu canis vnicam meā. Et a cornib⁹. ℟. De ore. ℣. Intende anime. Or̄o vt s. Ad. ix. ān. Abraham pater videt et exultauit/vt videret diem meum: vidit et gauisus est. ps. Mirabilia testimonia. Capitulū.

POsui faciē meā vt petram durissimā: et scio quoniā non confundar ait dñs omnipotens. ℣. Principes persecuti sunt me gratis: et a verbis tuis formidauit cor meum. Letabor ego super eloquia tua. ℟. Quasi qui inuenit spolia multa. Letabor. ℣. Principes. ℟. Ne pердas. Oratio vt supra ad vesperas. ān. Dixit dñs. ps. Ipsum. Cap. Faciē meā. ℣. Usququo exaltabitur inimicus meus super me. Respice et exaudi me domine deus meus. ℟. Qui tribulāt me exultabunt si motus fuero ego autē in misericordia tua speraui. Respice. Incipiatur. Re. Usququo. Hoc ℣. dicatur quotidie ad vesper ebdomadam quando de temporali agitur. Hymnus Vexilla regis prodeunt. Et notādum q̄ capta et hymni q̄ dicunt in hac dñica dicenda sunt quotidie vsq; ad cenam dñi quando de tēporali agitur: et per idem tēpus dicēdi sunt versiculi ad vesperas ante laudes / et in laudibus. ℟. Vederunt in escam. In euāg. ān. Tulerunt lapides vt iacerent in ieſū: ieſus autē abscondit se et exiuit de tēplo. ps. Magt. or. Quesumus oēs deus. C Feria sca ad matuti. Inuita. Venite. ps. Jubilemus. hy. Pange lingua. In nocti. ān. Dominus defensor. ps. Domin illuminatio. ℟. Erue. Lāō.

ET dixit dñs ad me Noli dicere q̄ puer sum: q̄m ad oia que mittā te ibis: et vniuersa que mandauero tibi loqueris. Ne timeas a facie eorum: quia ego tecum sum / et eruam te dicit dominus. Hec dicit. Lāō. ij.

ET misit dñs manum suā et tetigit os meum et dixit dñs ad me. Ecce dedi verba mea in ore tuo. Ecce cōstitui te hodie sup gentes et super regna: vt euellas et destruas et dispdas et dissipes et edifices et plātes. Le. iij

ET factū est vbū dñi ad me dicēs. Quid tu vides hieremia? Et dixi. Virgam vigilātē ego video. Et dixit dñs ad me. Bene vidisti: q̄ vigilabo ego sup vbo meo vt faciā illud. Tertium ℣. post versum repetat. ℟. Intende ae. nim In laud. ān. Miserere. ps. Ipsum. Cap. Christus assistens. hy. Ius

stra lex qui. ℣. Eripe me. In euāg. ān. In die magno festiuitat; stabat ihesus / ꝛ clamabat dicens: si quis sitit veniat ad me ꝛ bibat. ℣. Ben̄dictus. Kyrie eleyson. Dño.

SAnctifica q̄sumus domine nostra ieiunia / et cunctay nobis ꝓpiciꝰ indulgentiā largire culparū. Per dñm. Memoria pro pace: et psal. famil. vts. Ad ꝓmā. ān. Inime impioy. ps. Deus in nomine. ps. Beati immaculati. ps. Quicūq; vult. Cpm. Dñe miserere. ℣. Exurge domine. ꝛc. Ad. iij. ā. Judicasti ꝓ Legem pone. cp. Confundantur. ℣. Erue a framea. ℣. De ozeleonis. Kyrie eł. ꝛc. Dño vts. Sanctifica q̄s dñe. Ad. vi. ān. Populeme. ps. Defecit. cpm. Judicasti. ℣. De ozeleonis. ℣. Intende aie. Kyrie eł. ꝛc. Dño vts. Ad. ix. ān. Nunquid red. ps. Mirabilia. cp. Posui faciē. ℣. Ozincipes. ℣. Ne pdas Kyrie eleyson. ꝛc. Dño vts. Sic dicātur hoze in hac pma ebdomada passionis vt i ista feria ꝓnotatur q̄ de tēporali agitur. Ad vesp. ā. Inclinauit. ps. Dilexi. ꝛc. cpm. Faciē meā. ℣. Usqquo. hy. Vexilla regis. ℣. Dederunt. In euāgel. ān. Si quis sitit veniat et bibat: et de ventre eiꝰ fluent aque viue. ℣. Magnificat. Kyrie eleyson. Dy.

DA q̄s dñe populo tuo salutē mentis ꝛ corporis: vt bonis operibus inhe rendo tua semp mereatur ꝓtectione defendi. Per dñm.

℣ Feria tertia. Lectio ꝓma.

ET factum est verbū dñi ad me sc̄do dicēs Quid tu vides? Et dixi. Olla succēsam ego video: et facie eius a facie aquilonis. Lectio. ij.

ET dixit dominꝰ ad me. Ab aquilone pandetur omne malū: sup oēs habitatores tre: q; ecce ego cōuocabo oēs cognatiōes regnoꝝ aquilonis dicit dñs. Lectio. iij.

ET veniēt ꝛ ponēt vnusquisq; soliū suū in introitu portarū hierl'm: et super muros eius in circuitu / ꝛ super vniuersas vrbes iuda / ꝛ loquar iudicia mea cum eis sup oi malicia eoy / q̄ dereliquerūt me: et libauerūt dīs alienis: et adozauerūt opus manuū suarū. In euāg. ān. Tēpus meū nōdū aduenit tēpus aūt vestrū sēp est paratum. ps. Ben̄. Kyrie eł. Dño

NOstra tibi quesumus dñe sint accepta ieiunia que nos et expiãdo gĩa tua dignos efficiãt: et ad remedia ꝙducãt eterna. Per ꝺ. Ad vesp. in euãg. ãn. Quidam aũt iudei dicebãt: qz bonꝰ est alꝙ aũt dicebãt nõ: sed seducit turbas. ps. Magt. Oco.

DA nobis qs dñe perseuerantẽ in tua voluntate famulatũ: vti diebꝰ nostris/et meritoꝝ numero populus tibi seruiens augeat. Per dñm. ℭ Feria. iiij. l'c. i.

ET dixit dominꝰ ad me. Tu ergo accinge lumbos tuos ꝛ surge/et loquere ad eos oia ꝙ ego precipio tibi. Ne formides a facie eoꝝ: nec enim timere te faciã vultum eoꝝ. Hec dicit. Lectio. ũ.

EGo quippe dedi te hodie in ciuitatem munitam/ꝛ in colũnam ferream: et in murũ eneum super omnẽ terrã regibus iuda principibus eius/et sacerdotibꝰ et omni populo terre. l'c. iij.

ET bellabũt aduersum te/ꝛ nõ ꝓualebũt: quia tecũ ego sum ait dñs/vt liberẽ te. Et factũ est verbum dñi ad me dicens Vade et clama in auribus hierusalẽ dicens Hec dixit dominus. Recordatus sum tui miserãs adolescentiam tuã. In euangelio. ãn. Oues mee vocẽ meã audiunt: ꝛ ego dñs agnosco eas. ps. Benedictus. Oratio

SAnctificato hoc ieunio deꝰ tuoꝝ cordia fidelium miseratoꝛ illustra: et ꝙbꝰ deuotionis ꝑstas affectũ prebe supplicãtibꝰ pium benignus auditum. Per dñm. Ad vesp. in euãg. ãn Multa bona opa opatus sum vobis ꝓpter qõ opus vultis me occidere? ps. Magnificat. Oꝛa.

ADesto supplicationibꝰ nr̃is oipotens deus: et quibꝰ fiduciã sperãde pietatis indulges: ꝙsuete miseracoꝛdie tribue benignus effectum. Per dñm. ℭ Feria. v. l'. i.

AUdite verbũ dñi dominꝰ iacob: et oẽs cognationes domus israel. Hec dicit dñs. Quid inuenerunt patres vestri in me iniq̃tatis: qz elõgauerũt a me: ꝛ ambulauerũt post vanitatẽ: et vani facti sũt? Hec dicit dñs. l'c. ij.

ET nõ dixerunt vbi est dominꝰ: qui ascendere nos fecit de terra egypti: ꝙ transduxit nos per desertũ/ per terram inhabitabilẽ: et

inulã per terrã sitis: ⁊ imaginem moꝛtis: ꝑ terram in qua non ambulauit vir: neq; habitauit homo. Lectio.iij.

ET induxi vos in terrã carmeli: vt comederetis fructum eius / et optima illius: et ingressi contaminastis terrã meã / et hereditatẽ meã posuistis in abominationẽ. In euãg.ã Magister dicit: tẽpꝰ meũ ꝓpe est apud te facio pascha cum discipulis meis. ℘s Bñdictus. Oro.

QResta quesumꝰ omps deus: vt dignitas conditionis humane perimoderantiam sanctiata: medicinalis parsimonie studio refoꝛmetur. ℘er dñm. Ad vesꝑas in euãgel.ã Desiderio desideraui hoc pascha manducare vobiscum anteq; patiar. ℘s Magnificat. Oratio.

ESto quesumus dñe ꝓpicius plebi tue vt q̃ tibi nõ placent respuẽs tuoꝝ potius repleatur delectationibus mãdatoꝛũ. ℘er dñm. ℭ Feria.vi. Lectio.i.

HEc dicit dñs. Sacerdotes nõ dixerunt vbi est dñs: ⁊ tenẽtes legẽ nescierunt me: ⁊ pastoꝛes ꝓuaricati sunt in me: ⁊ ꝓphete ꝓphetauerũt in baal: et idola secuti sunt. Hec dicit. Lectio.ij.

QRoptera adhuc iudicio cõtendã vobiscum ait dñs / ⁊ cũ filiꝭs vr̃is disceptabo. Transite ad insulas cethym / et videte / et in cedar mittite ⁊ ꝓsiderate vehemẽter: videte si factum est hmõi si mutauit gens deos suos / ⁊ certe ipsi non sunt dij. Lectio.iij.

QPopulus vero meꝰ mutauit gloꝛiã suã in idolum. Obstupescite celi sup̃r hoc: et poꝛte eius desolamini vehementer dicit dominus. Duo enĩ mala fecit populus meꝰ Me dereliquerũt fontẽ aque viue: et foderunt sibi cisternas dissipatas que cõtinere non valent aquas. In euangel.ãn. Quid molesti estis huic mulieri: opus enim bonum operata est in me. ℘s Benedictus. Oratio

QOꝛdibus nostris q̃s domine gratiã tuã benignus infunde: vt peccata nostra castigatione voluntaria cohibẽtes: temporaliter potiꝰ maceremur: q̃ cupplicꝭs deputemur eternis. ℘er dñm. Ad vesꝑ. in euãg.ã Mittens her mulier in coꝛpꝰ meũ hoc vnguentum ad sepeliẽdum

me fecit. ℞s. Magt. Oratio.

CConcede q̃s oꝑs deus vt qui ꝓtectionis tue gratiam querim⁹ liberati a malis oibus/ secura tibi mente seruiamus. Per dominum.

CSabbato. Lectio ꝓma.

Hec dicit dñs deus. Nunquid seruus est israel aut vernaculus? Quare ergo fact⁹ est in ꝓdam/ super eum rugierunt leones: & dederunt vocẽ suã. Posuerunt terram eius in solitudinem: & ciuitates eius exuste sunt: & nõ est qui habitet in eis. Hec dicit. Lectio. ij.

Et nũc quid tibi vis in via egypti vt bibas aquam turbidam? Et quid tibi cũ via assyrioꝝ vt bibas aquam fluminis? Arguet te malicia tua & auersio tua increpabit te. Scito & vide: q̃ malũ & amarum est reliquisse te dñm deum tuũ: et nõ esse timorẽ ei⁹ apud te: dicit dñs deus exercituum. Lectio. iij.

A Seculo cõfregisti iugum meũ: rupisti vincula mea et dixisti. Non seruiam. In omni enim sublimi colle: et sub omni ligno frondoso stupro ꝓsternebaris meretrix. Ego plantaui te vineã electã: omne semen verum. Quomodo ergo cõuersa es in ꝓsauũ vinea aliena? Si lauer te nitro & multiplicaueris tibi herbam borith: maculata es iniquitate tua coram me dicit dominus de⁹. In euãg. ãn. Principes sacerdotum consiliũ fecerunt vt iesum occiderẽt. dicebãt autem non in die festo ne forte tumultus fieret in populo. ℞s Bñ⁹. Oratio.

Proficiat quesumus domine plebs tibi dicata pie deuotionis affectu: vt sacris actionibus erudita/ quanto maiestati tue sit gratior: tãto donis potioribus augeatur. Per dñm nostrũ.

CDñica in ramis palmarũ. Fe. ij. iij. et. iiij. de fe. Feria. v. de cena dñi. Fer. vi. de parasceue. Sabba. de sab. sancto dñi. 1 A

CDñica in ramis palmarũ. Feria. ij. iij. et. iiij. de feria. Fe. v. de cena dñi. Fe. vi. de parasceue. Sabb. d' sab. sancto dñi. 2 A

CDñica i ramis palmarũ. Fe. ij. iij. & iiij. de fe. Fe. v. de cena dñi. Fe. vi. de parasceue. Sabbato de sab. sancto domini. 3 A

CDñica in ramis palmarũ. Fe. ij. iij. & iiij. de fe. Fe. v. de cena dñi. Fe. vi. de parasceue. Sabbato sancto de ipso sabba. 4 A

5 A ¶ Dñica in ramilpalmarū. Fe. ij. iij. et. iiij. de ke. Feria. v. de cena dñi. Fe. vi. de paralceue. Sabba. de lab. lancto dñi.

1 B ¶ Dñica in ramilpal. Fe. ij. iij. et. iiij. de ke. Fe. v. de cena domini. Fe. vi. de paralceue. Sabbato de labbato lancto dñi.

2 B ¶ Dñica in ramilpalmarū. Fe. ij. iij. et. iiij. de keř. Feria. v. de cena dñi. Feria. vi. de paralceue. Sab. de lab. lancto dñi.

3 B ¶ Dñica in ramilpal. Feria. ij. iij. et. iiij. de keř. Feria. v. de cena dñi. Fe. vi. de paralceue. Sabbato de labb. lancto dñi.

4 B ¶ Dñica in ramilpalmarū. Feria. ij. iij. et. iiij. de keř. Feria v. de cena domini. nulla memoria de marty. Feria lexta. de paralcene. Sabbato de labbato lancto domini.

5 B ¶ Dñica in ramilpalma. Feria. ij. iij. et. iiij. de keř. Feria. v. de cena dñi. Fe. vi. de paralceue. Sabb. de labb. lancto dñi.

1 C ¶ Dñica in ramilpalmarū. Feria. ij. iij. et. iiij. de ke. Fe. v. de cena dñi. Feria. vi. de paralceue. Sab. de lab. lancto dñi.

2 C ¶ Dñica in ramilpal. Fe. ij. iij. et. iiij. de ke. Feria. v. de cena dñi. Fe. vi. de paralceue. Sabbato de labba. lancto domini.

3 C ¶ Dñica in ramilpal. Feria. ij. iij. et. iiij. de keř. Feria. v. de cena dñi. Fe. vi. de paralceue. Sabbato de lab. lancto dñi.

4 C ¶ Dñica in ramilpalma. Fe. ij. iij. et. iiij. de ke. Fe. v. de cena dñi. Fe. vi. de paralceue. Sabbato de labbato lancto dñi.

5 C ¶ Dñica in ramilpal. Fe. ij. iij. et. iiij. de ke. Feria. v. de cena dñi. Feř. vi. de paralceue. Sabbato de labb. lancto dñi.

1 D ¶ Dñica in ramilpal. Fe. ij. iij. et. iiij. de keř. Feria. v. de cena dñi. Feria. vi. de paralceue. Sabbato de lab. lancto dñi.

2 D ¶ Dñica in ramilpal. Feria. ij. iij. et. iiij. de ke. Feř. v. de cena dñi. Feria. vi. de paralceue. Sabbato de lab. lancto dñi.

3 D ¶ Dñica in ramilpalmar. Feria. ij. iij. et. iiij. de ke. Fe. v. de cena dñi. Fe. vi. de paralceue. Sabbato de lab. lancto dñi.

4 D ¶ Dñica in ramilpal. Feria. ij. iij. et. iiij. de keř. Feria. v. de cena dñi. Fe. vi. de paralceue. Sabbato de lab. lancto dñi.

5 D ¶ Dñica in ramilpal. Fe. ij. iij. et. iiij. de keř. Feria. v. de cena dñi. Feř. vi. de paralceue. Sabbato de labb. lancto dñi.

1 E ¶ Dñica in ramilpal. Feria. ij. iij. et. iiij. de keř. Feria. v. de cena dñi. Fe. vi. de paralceue. Sabbato de lab. lancto dñi.

¶ Dñica in ramispal. Feria.ij.iij.et.iiij.de feĕ. Feria.v.de cena dñi. Fe.vi.de paralceue. Sabbato de lab. lancto dñi. 2a

¶ Dñica in ramispal. Feria.ij.iij.et.iiij. de feĕ. Feria.v. de cena dñi. Feria.vi. de paralceue. Sabb. de lab. lctō dñi. 3a

¶ Dñica in ramispal. Feria.ij.iij.et.iiij. de feria. Feria.v. de cena dñi. Fe.vi. de paralceue. Sabba. de lab. lancto dñi. 4a

¶ Do. in ramispal. Fe.ij. de fe. me. ō mar. Fe.iij. ꝛ. iiij. ō fe. Fe.v. de cena dñi. Fe.vi. de paralceue. Sab. de labb. lancto. 5a

¶ Do. in ramispal. Fe.ij.iij.et.iiij. de fe. Fe. v. de cena dñi. Feĕ. vi. de paralceue. Sabbato de labbato lancto domini. 1H

¶ Dñica in ramispal. Feria.ij.iij.et.iiij. de feĕ. Feria.v. de cena dñi. Feĕ. vi. de paralceue. Sabbato de labb. lctō dñi. 2H

¶ Dñica in ramispal. Feria.ij.iij.et.iiij. de feĕ. Feria.v. de cena dñi. Feria.vi. de paralceue. Sabbato de lab. lctō dñi. 3H

¶ Dñica in ramispal. Feria.ij.iij.et.iiij. de feĕ. Feria.v. de cena dñi. Fe.vi. de paralceue. Sabbato de lab. lancto dñi. 4H

¶ Dñica in ramispal. Feria.ij.iij.et.iiij. de feĕ. Feria.v. de cena dñi. Feria.vi. de paralceue. Sabbato de lab. lctō dñi. 5H

¶ Dñica in ramispal. Feria.ij.iij.et.iiij. de feĕ. Feria.v. de cena dñi. Feĕ. vi. de paralceue. Sabba. de labb. lancto dñi. 1G

¶ Dñica in ramispalmarū. Fe.ij.iij.et.iiij. de fe. Feĕ. v. de cena dñi. Fe.vi. de paralceue. Sabbato de labb. lancto dñi. 2G

¶ Dñica in ramispalmarū. Feria.ij.iij.et.iiij. de fe. Feĕ. v. de cena dñi. Fe.vi. de paralceue. Sabbato de lab. lctō. dñi. 3G

¶ Dñica in ramispal. Fe.ij.iij.et.iiij. de feĕ. Feria.v. de cena dñi. Feria.vi. de paralceue. Sabbato de lab. lancto dñi. 4G

¶ Dñica in ramispal. Fe.ij.iij.et.iiij. de feria. feria.v. de cena dñi. Fe.vi. de paralceue. Sabbato de labba. lancto dñi. 5G

¶ Dñica in ramispalmaru ad vesperas. ańa. Benedictus. ps. Ipsum. Capz. Faciem meam. Re. Circundederunt me. hymnus. Vexilla regis. ps. Dederunt. In euang. ān. Clarifica me pater apud temetipsum claritate quā habui pziusq̄ mundus kieret. ps. Magt. Dō.

OMnipotens sempiterne deus: qui humano generi ad imitandū humilitatis exemplū/ saluatorē nostrū

strum carnē sumere ⁊ crucē subire fecisti: concede pzopi cius: vt ⁊ patientie ipsi⁹ ha bere documenta / ⁊ resurrē ctionis cōsoztia mereamur. Per eundē. Ad mat. Invitat. Ipsi vero non cognouerūt vias meas. Quib⁹ iurauī in ira mea si introibūt in requiē meā. ps Venite. Dicto autē vltio ꝑsu sz Quadzaginta. vsqz ad hi errāt cozde. Chorus subiūgat inuita. ⁊ pcā ret sz ipsi vo. ⁊ cet. Sequa tur. hy⁹. Pāge lingua gl'iosi. In. i. noct. ām. Pzo fidei. ps. Beatus vir. ⁊c. v⁹. Erue a framea deus. Lectio pma.

Hec dicit dñs de⁹ exercituū deus israel: holocaustomata vēa addite victimis vēis: ⁊ comedite carnes qz non sum locutus cū patribus vestris ⁊ nō pcepi eis in die qua eduxi eos de terra egypti de verbo holocaustomatum ⁊ victimarū. ℣. In die qua inuocaui te dñe dixisti noli timere. Judicasti causam meā ⁊ liberasti me deus meus. ℟. In die tribulationis mee clamaui ad te qz exaudisti me. Judicasti. Lcō. ij.

Sed hoc verbum pcepi eis dicēs Audite vocē meā et ero vobis deus / et vos eritis mihi ppulus: ⁊ ābulate in omni via qua mādaui vobis. vt bene sit vobis. Non audierunt nec inclinauerūt aurē suā: sed abierūt in voluptatib⁹ ⁊ pzauitate cozdis sui mali. ℣m. Fratres mei elongauerunt a me et noti mei. Quasi alieni recesserūt a me. ℟. Amici mei ⁊ pzoximi mei. Quasi. Lcō tertia.

Ab diebus quoz exiērunt patres eozum de terra egypti vsqz ad diem hāc. Et dices ad eos: hec est gēs que non audiuit vocē meam dñi dei sui: nec recepit disciplinam. Perijt fides: ⁊ ablata est de oze eozū. Tōde capillum tuū ⁊ pijce ⁊ sume in directum planctum: qz piecit dñs ⁊ reliquit generationē furoris sui quia fecerunt filij iuda malū in oculis meis dicit dominus. ℣m. Attende domine ad me ⁊ audi voces aduersariozum meozū. Nunquid redditur pro bono malum quia foderūt foueam anime mee. ℟. Homo pacis mee in quo sperabam ampliauit aduersū me supplantationem. Nunquid.

℟. Attende. In sedo noct. ℣. Nature. ℟. Cōserua. ℟. ℣. De oze leo. Sermo beati maximi epi. Lcō quarta.

QSalmi vicesimi pzimi q̄ lectus est seriē decurrsuri: diligēter pzius debemus intendere quid in superscriptione contineat: vt cognita eius ozigine: intelligentiā ipsius facili⁹ consequamur: et manifestato capite possint rectius membza discerni. ℟. Concluslit vias meas inimic⁹ insidiatoz factus est mihi sicut leo in abscondito repleuit⁊ inebziauit me amaritudine deduxerunt in lacuz moztis vitam meam ⁊ posuerūt lapidē cōtra me. Vide dñe iniquitates illoz ⁊ iudica causaz aie mee defensoz vite mee. ℣. Factus sum in derisum omni populo meo canticū eozū tota die. Vide dñe. Lectio. v.

INscribit ei ita. In finē pro susceptione matutina psalm⁹ ipsi dauid. Nisi falloz susceptio matutina solis oztum semper anteuenit. Et pziusq̄ ozbem radiorum clarus splendoz illuminet: matutinum noctiuz tenebzis terminum ponit: ac resoluta sensim caliginum cecitate rebus cūctis facies quedam ac lumen infundit. ℟. Noli esse michi dñe alienus parce mihi in die mala cōfundant oēs q̄ me psequūtur. Et nō cōfundar ego. ℣. Cōfūdant oēs inimici mei qui querūt aiam meā vt auferant eam. Et nō. Lcō. vi.

ET cum veluti sub vna macerie tenebzaz mūdus i ꝛfusione iacuerit: iter ueniente matutino diuersa specierum varietate distinguitur: hoc est cum oia ceca fuerint oc'li oim reparant. Nox eni quodammō aufert oc'los mūdo: auroza restituit. Atq̄ ita antematutina susceptione pfruimur: vt gloriosius postmodū solis splē doze potiamur. ℟. Saluū me fac de⁹ qm̄ intrauerūt aq̄ vsq̄ ad animā meam. Non anertas faciē tuam a me qm̄ tribuloz exaudi me de⁹ me⁹. ℣. Intende aie mee ⁊ libera eam ꝓpter inimicos meos eripe me. Nō. ℟. Saluum. In. iij. noct. ān. Spōsus. ꝑe. Celi enarrāt. ℣. Ne perdas. Scōm matheum. Lectō. vij.

IN illo tpe. Cū appzopiquasset ies⁹ hieroso-

limis ⁊ venisset bethfage ad
montē oliueti: tūc misit du-
os discipulos dicēs eis. Ite
in castellum qđ contra vos
est et statim inuenietis asi-
nam alligatā et pullū cū ea.
Soluite/ei adducite michi.
Et reliqua. Omelia venera
bilis bede p̄bpteri in ea. lect.

DOminus quidē ihesus
ante q̄nq̄ dies pasche
venit cū turba multa in hie-
rusalē: ⁊ post hāc vicē nō re-
cessit inde donec patere ⁊ re-
surgeret a mortuis: vt etiā
p̄ hoc clarescceret qz nō inuī-
tus sed spōte pateretur. ℣.
Dñs ihesus āte sex dies pa-
sche venit bethaniā vbi fue
rat lazar⁹ mortu⁹. Quē su-
scitauit ihesus. ℟. Conuene-
runt aūt ibi multi iudeoꝝ vt
lazaꝝ viderēt. Quē. Icō. vuj.

ANte quinq̄ dies pasche
id est hodierna die ma
gno p̄cedentiū sequentiūq̄
ꝓpuloꝝ gaudio deduct⁹ ve-
nit in templū dei ⁊ erat quo-
tidie docens in eo. Quinto
demū peracto die vbi vete-
ris pasche sacramenta hac-
tenus obseruata cōsumma-
uit ac noui deinceps obser-
uanda discipulis sacramen
ta tradidit: egress⁹ i montē
oliueti tentus est a iudeis ⁊
mane crucifixus. ℣. Cogi-
tauerunt autē p̄incipes sa
cerdotū/ vt lazarū interfice-
rent. Propter quem multi
veniebāt et credebant in ie-
sum. ℟. Testimonium ergo
perhibebat turba que erat
cū eo quādo lazarū vocauit
de monumēto: ⁊ suscitauit
eū a mortuis. Propter. Ky-
rie.

AD montē igit oliueti
veniēs dñs ad exhibē
da sibi duo iumēta discipu-
los misit vt significaret in
vtrūq̄ ꝓpulū/ circūcisionis
scz ⁊ p̄putij p̄dicatores
esse destinādos. Sedet dñs
super asinā et pullum filiū
subiugalis: qz requiescit in
corde humiliū et quietoꝝ.
℣. Cū videret turba qz ve-
nit ihesus hierosolymaz. Cū
ramis palmarū p̄cesserūt
ei obuiā. ℟. Et cum appro-
piquasset ad descēsum mon
tis oliueti: oēs turbe gaudē
tes: ⁊ deum voce magna col
laudantes. Cū ramis. Re-
incipiat. ℣. Cum vidisset.
℟. Intēde aīe. In laud. ān.

DOminus deus auxi-
liator meus ⁊ ideo nō
sū cōfusus. ℟. Miserere mei
deus. ān. Circūdātes circū-

dederūt me: ⁊ i noīe dñi vin
dicabo⁊ in eis. ℣. Confite-
mini. ℟. Judica causā meā
defende: q⁊ ptens es domi-
ne. ℣. Deus deus meus. ℟.
Cum angelis ⁊ pueris fide-
les inuenianť triūphato⁊i
mo⁊tis clamantes: osanna
in excelsis. ℣. Bñdicite. ℟.
Confundāt⁊ qui me perse
quuntur: ⁊ nō cōfundar ego
dñe de⁹ meus. ℣. Laudate.
cp̄m. Chzistus assistens. hy⁹.
Lustra sex qui. ℣. Eripe
me dñe. Jneuāg. ℟. Turba
multa que cōuenerat ad diē
festū clamabat ad dñm bene
dictus q̄ venit in noīe dñi:
osanna in excelsis. ℣. Bñ-
dictus. Oro. Omps. Ad.i. ℟.
Vie impio⁊ū. ℣. Deus de⁹
meus respice. ℣. Quicunq⁊
vult. cp̄m. Dñe miserere. ℟.
Exurge dñe. Kyzieleyson.
Ad.iq.ā. Pueri hebzeo⁊um
tollētes ramos oliua⁊: ob-
uiauerūt dño clamātes ⁊ di-
cētes. osāna i excelsis. ℣. Le-
gē pone. ℣. Cōfundanť. ℟.
Frēs mei. ℣. Amici mei. ℟.
Erue a framea. Oro. Ōps
sempiēne de⁹. Ad.vi.ā. Pue
ri hebzeo⁊ vestimēta pster-
nebāt in via ⁊ clamabāt dicē
tes: osanna filio dauid be-
nedictus qui venit in noīe
dñi. ℣. Defecit. cp̄m. Judi-
casti do. ℟. Attēde. ℣. Homo
pacis. ℣. Intende aie. Oro.
vtś. Ad.ij.ān. Osanna filio
dauid bñdictus qui venit in
noīe dñi rex israel osāna in
excelsis. ℣. Mirabilia. cp̄m.
Posuifaciē. Rm. Nolīe esse.
℣. Confundanť. ℣. Ne per-
das. Oratio vt supra. Ad ve-
speras. añ. Dixit dñs. ps.
Ipsum. cp. Faciem meam.
Rm. Dominus ihesus. hy⁹.
Vexilla regis. ℣. Dederunt
in escam. Jneuang. ℟. Or
currunt turbe cū flo⁊ibus et
palmis redēpto⁊i obuiam ⁊
victo⁊i triumphanti digna
dant obsequia filiū dei o⁊e
gētes pdicant: ⁊ in laudē xpi
voces sonant q̄ nubila osan
na. ℣. Magñ. Oro. Ōps sem
piterne deus. Feria.ii. Ad
matutiñ. inuitato. Venite.
ps. Jubilemus, Hymnus.
Pange lingua. In noc. ān.
Dñs defenso⁊. ps. Dñs illu
minatio. ℣. Erue a fra. ℟. i.

Q Oluerunt offendicula
sua in domo: i qua in-
uocatum est nomen meum
vt polluerēt eā: ⁊ edificaue-
rūt excelsa tophet: que est in
valle filij ennōm vt iciderēt fi

lios suos: ⁊ filias suas igni
que non precepi nec cogita-
ui in corde meo. ℟. Domi-
nus mecum est tanq̃ bella-
tor fortis propterea perse-
cuti sunt me ⁊ intelligere nō
potuerunt dñe probās re-
nes et corda. Tibi reuelaui
causam meā. ℣. Tu aūt dñe
sabaoth qui iudicas iuste ⁊ p
bas renes ⁊ corda videā q̃so
ultionē tuā ex eis. Tibi. ℟. ū.

IDeo ecce dies venient
dicit dñs non dicetur
amplius tophet et vallis fi
lij ennō: sz vallis interfectio-
nis. Et sepelient ī tophet:
eo q̃ nō sit locꝰ ad sepelien
dum pre multitudine cada-
nerū. ℟. Dixerūt ipij apō se
nō recte cogitātes circunue-
niamꝰ iustū: qm̃ cōtrariꝰ est
operibus nostris: promittit
se scientiā dei habere: filiū
dei se noiat ⁊ gloziat̄ patrez
se habere deū. Videamus si
sermones illiꝰ veri sint: ⁊ si
est verus filius dei: liberet
eum de manibus nr̄is: moz-
te turpissima cōdemnemus
eum. ℣. Tanq̃ nugaces esti
mati sumus ab illo: ⁊ absti-
net se a vijs nostris tanq̃ ab
immūdicijs ⁊ prefert nouis-
sima iustorum. Vide. L. ij.

ET erit mozticinū ppe
li huiꝰ in cibos volucri
bus celi ⁊ bestijs terre: ⁊ non
erit q̃ abigat. Et q̃escere fa-
ciam de vrbibꝰ iuda: ⁊ de pla
teis hierl'm vocē gaudij ⁊ vo
cem letitie: vocē sponsi ⁊ vo-
cem sponse. In desolatione
eni erit terra. ℟. Dñs ielꝰ.
vts. ℣. Intēde. In laud. ān.

FAciem meā non auer-
ti ab increpātibꝰ ⁊ cō-
spuentibus in me. ps. Mi-
serere mei deꝰ. ān. Framea
suscitare aduersꝰ eos q̃ dis-
pergunt gregem meuz. ps.
Verba mea. aña. Appende-
runt mercedem meā trigin-
ta argēteis quos appreciā-
tus sum ab eis. ps. Deꝰ deꝰ
meus. ān. Inundauerunt
aque super caput meū: dixi
perij: inuocabo nomen tuū
dmine deus. ps. Cōfiteboz.
vltimus. aña. Labia insur-
gentium ⁊ cogitationes eo-
rum vide domine. ℣. Lauda-
te. Cōm. ℟ps assistens. hyꝰ.
Lustra sex qui. ℣. Eripe me.
In euang. ān. Nō haberes
in me potestatem: nisi de su
per datū tibi fuisset. ps. Be-
nedictus. Kyrieℓ. c̄. Oratio.

OMnipotens sempiter-
ne deus qui in tot aduersis

ex nostra infirmitate deficimus/intercedente vnigeniti filij tui passione respirem⁹. Qui tecū. Memoria p peccatis: ⁊ psalmi feriales vtš. Ad.i.ān. Anime impiorum. ps. Deus in noie. ps. Quirūq; vult. Cpm Domine miserere. ℣. Exurge. Kyrieł. xp̄e Ad tertiā.ān. Judicasti. ps. Legem pone. Capitulū. Cōfundātur. ℟. Fratres mei. ℣ Erue a framea. Kyrieł. xp̄e Da quesum⁹. Ad.vi.ān. Popule meus. ps. Defecit. Cap. Judicasti. ℟. Attende. ℣. Intende. Kyrieł. xp̄e. Oño vtš. Ad.ix.ān. Nunquid. ps. Mirabilia. Cpm Posui ad. ℟. Noli esse. ℣. Ne perdas. Kyrieł. Oño vtš. Et sic dicātur hore vsq; ad cenam dñi oñonib⁹ tm̄ mutat. Ad vesp. ān. Inclinauit. ps. Dilexi. Cp̄. Faciem meā. ℟. Saluū me fac. Hy⁹. Vexilla regis. ℣ Dederunt. In euāgeł.ān Tanto tēpore vobiscū erā docens vos in tēplo/et non me tenuistis: modo flagellatū ducitis ad crucifigēdū. ps Magnificat. Kyrieł. Oño.

ADiuua nos deus salutaris noster: ⁊ ad beneficia recolenda quibus nos instaurare dignatus es: tribue venire gaudentes. p dñ. ℭ Feria.iij. ad matu. inuit. Jubilemus. h. Venite. hy⁹. Pange lingua. In noct.ān Ut nō delinquā. ps. Dixi custod. ℣. Erue a framea. xp̄e.i.

HI in sterquilinijū sunt facie terre erūt: et eligent magis mortē ꝑ vitam oēs qui reliqui fuerint de cognatione hac pessima i vniuersis locis q̄ derelicta sunt ad q̄ eiecit eos dicit dominꝰ exercituum. ℟. Insurrexerunt in me viri iniqui absq; misericordia quesierunt me interficere: ⁊ nō pepercerūt in facie meā spuere: ⁊ lāceis suis vulnerauerunt me: et concussa sunt oia ossa mea. Ego autem estimabam me tanq̄ mortuum super terrā. ℣. Et dederūt in escam meā fel: et in siti mea potauerūt me aceto. Ego aūt. Lectio.ij.

ET dices ad eos. Hec dicit dñs. Nunquid qui cadet nō resurget: ⁊ qui auersus est nō reuertetur: quare ergo auersus est populꝰ iste in hierusalē auersione contentiosa? Apprehēderūt mēdacia: et noluerunt reuerti. Attendi ⁊ auscultaui: nemo

lios suos: ⁊ filias suas igni
que non precepi nec cogitaui in corde meo. ℟. Dominus mecum est tanq̃ bellator fortis propterea persecuti sunt me ⁊ intelligere nō potuerunt dñe probās renes et corda. Tibi reuelaui causam meā. ℣. Tu aūt dñe sabaoth qui iudicas iuste ⁊ probas renes ⁊ corda videā q̃solutionē tuā ex eis. Tibi. ℣. ii.

IDeo ecce dies venient dicit dñs non dicetur amplius tophet et vallis filij ennō: ſz vallis interfectionis. Et sepelient i tophet: eo q̃ nō sit locꝰ ad sepeliendum pre multitudine cadauerū. ℟. Dixerūt ipi apō se nō recte cogitātes circunueniamꝰ iustū: qm̃ cōtrariꝰ est operibus nostris: promittit se scientiā dei habere: filiū dei se noiat ⁊ gloriat patrē se habere deū. Videamus si sermones illiꝰ veri sint: ⁊ si est verus filius dei: liberet eum de manibus nīs: morte turpissima cōdemnemus eum. ℣. Tanq̃ nugaces estimati sumus ab illo: ⁊ abstinet se a vijs nostris tanq̃ ab immūdicijs ⁊ profert nouissima iustorum. Vide. ℣. iij.

ET erit morticinū ppt
li huiꝰ in cibos volucribus celi ⁊ bestijs terre: ⁊ non erit q̃ abigat. Et q̃escere faciam de vrbibꝰ iuda: ⁊ de plateis hierl'm vocē gaudij ⁊ vocem leticie: vocē sponsi ⁊ vocem sponse. In desolatione eni erit terra. ℟. Dñs ielꝰ. vts. ℣. Intēde. In laud. ān.

AUciem meā non auerti ab increpātibꝰ ⁊ cōspuentibus in me. ps. Miserere mei deꝰ. ān. Framea suscitare aduerſ9 eos q̃ dispergunt gregem meum. ps. Verba mea. ańa. Appendērunt mercedem meā triginta argēteis quos appretiatus sum ab eis. ps. Deꝰ deꝰ meus. ān. Inundauerunt aque super caput meū: dixi perij: inuocabo nomen tuū domine deus. ps. Cōfitebor. vltimus. ańa. Labia insurgentium ⁊ cogitationes eorum vide domine. ℣. Laudate. Cōm. Ips assistens. hyꝰ. Lustra sex qui. ℣. Eripe me. In euang. ān. Nō haberes in me potestatem: nisi desuper datū tibi fuisset. ps. Benedictus. Kyrieł. c. Oratio.

OAl quesumus opꝰ deꝰ vt qui in tot aduersis

ex nostra infirmitate deficimus/intercedente vnigeniti filij tui passione respiremꝰ. Qui tecū. Memoria p peccatis: ⁊ psalmi feriales vtā. Ad.i.ān. Anime impiorum. ps. Deus in noie. ps. Quicūq; vult. Cpm. Domine miserere. ℣. Exurge. Kyrieꝝ. ⁊c Ad tertiā.ān. Judicasti. ps. Legem pone. Capitulū. Cōfundātur. Rē. Fratres mei. ℣ Erue a framea. Kyrieꝝ. ⁊c Ad.vi.ān. Da quesumꝰ. Populeꝫ meus. ps. Defecit. Cap. Judicasti. Rē. Attende. ℣. Intende. Kyrieꝝ. ⁊c. Dño vtā. Ad.ix.ān. Nunquid. ps. Mirabilia. Cpm. Posui fa. Rē Noli esse. ℣. Ne perdas. Kyrieꝝ. Dño vtā. Et sic dicātur hore vsq; ad cenam dñi oōnibꝰ tñ mutat. Ad vesp. ān. Inclinauit. ps. Dilexi. Cp. Faciem meā. Rē Saluū me fac. Hyꝰ. Vexilla regis. ℣ Dederunt. In euāgeꝝ. ān Tanto tēpore vobiscū erā docens vos in tēplo/et non me tenuistis: modo flagellatū ducitis ad crucifigēdū. ps Magnificat. Kyrieꝝ. Dño.

ADiuua nos deus salutaris noster: ⁊ ad beneficia recolenda quibus nos instaurare dignatus es: tribue venire gaudentes. p dñm.

℣ Feria.iij. ad matu. inuit. Jubilemus. p Venite. hyꝰ. Pange lingua. In noct. ān Ut nō delinquā. ps. Dixi cu stod. ℣. Erue a framea. ⁊c. i.

HJ in sterquiliniū sup facie terre erūt: et eligent magis mortē ꝙ vitam oēs qui residui fuerint de cognatione hac pessima i vniuersis locis q derelicta sunt ad q eieci eos dicit dominꝰ exercituum. Rē. Insurrexerunt in me viri iniqui absq; misericordia quesierunt me interficere: ⁊ nō pepercerūt in facie meā spuere: ⁊ lāceis suis vulnerauerunt me: et concussa sunt oia ossa mea. Ego autem estimabam me tanq̄ mortuum super terrā. ℣. Et dederūt in escam meā fel: et in siti mea potauerūt me aceto. Ego aūt. Lectio.ij.

ET dices ad eos. Hec dicit dñs. Nunquid qui cadet nō resurget: ⁊ qui auersus est nō reuertetur: quare ergo auersus est popul⁹ iste in hierusalē auersione contentiosa? Apprehēderūt mēdaciū: et noluerunt reuerti. Attendi ⁊ auscultaui: nemo

qđ bonū est loquiꝫ: nullꝰ est qui agat penitentiam super peccato suo dicens. Quid feci? Omnes cōuersi sunt ad cursum suū quasi equꝰ impetu vadens ad prelium. ℣. Viri impij dixerūt oppzimamꝰ viz iustū inuste/ꝛ deglutiamus eū tāꝙ iferi viuū: auferamꝰ memoziā illius de terra. ꝛ de spolijs eius sozte mittamus inter nos: ipsi enim homici de thezauris auerūt sibi malum. Insipiētes et maligni oderunt sapientiā: ꝛ rei facti sunt i cogitationibꝰ suis. ℣. Dixerūt ipij apud se nō recte cogitātes: circūueniamꝰ iustum: quoniā cōtrarius est operibꝰ nr̄is. Insipiē. Ve. iij.

MIluus in celo cognouit tempus suum: turtur/ et hyzundo/ et cyconia custodierunt tempus aduentus sui: ꝓpulus aute meus non cognouit iudicium dñi. Quomodo dicitis sapiētes nos sumꝰ: ꝛ lex dñi nobiscū est? Vere mendacium operatus est stilus mendax scribarū: cōfusi sunt sapientes ꝑterriti ꝛ capti sunt: verbū eni dñi ꝓiecerūt/ et sapiētia nulla est in eis. ℣. Cogitauerunt. Ut supza in dñica. ℣.

Intende. In laudibus. ān.

QIde dñe et considera quoniā tribuloz velociter exaudi me. ꝑ. Miserere ān. Discerne causam meam domine ab homine iniquo: et dolioso eripe me. ꝑ. Judica ān. Dum tribularer clamaui ad dominum de ventre inferi et exaudiuit me. ꝑ. Deꝰ deus meꝰ. ān. Domine vim patioz respōde ꝓzo me: quia nescio qđ dicā inimicis meis. ps. Ego dixi. ān. Dixerunt ipij oppzimamus virū iustū: qm̄ ꝓtrariꝰ est opibꝰ nostris. ps. Laudate. capm. Ps̄ assistens. hyꝰ. Lustra lex qui. ℣. Eripe me. In euangelio. ā. Nemo tollet a me aiam meam: sed ego pono eā/ et iterū sumo eā. ps. Bñdictus. Dr̄o

OMps sempiterne deus da nobis ita dñice passionis sacramēta pagere: vt indulgētiā ꝓcipe mereamur Per eūdē dō. Ad vesp. in euang. ān. Potestatē habeo ponendi aiam meā: ꝛ iterū assumendi eā. ps. Magt. Oratio

QUa nos misericozdia deus: et ab omni surreptione vetustatis expurget: et capaces sancte nouitatis efficiat. Per dominū.

℣ Feria quarta ad matuti. tuitat. In manu. ℣ Venite. hy⁹ Pāge lingua. In nocē. ā. Auertet dñs. ℣ Dixit iſi piens. ℣ Erue a fra. Lcō. i.

DAbo mulieres eoꝝ exteris: agros eoꝝ hereditibus alienis: quia a minimo vſq; ad maximū oēs auaricitiam ſequūtur. A ppheta vſq; ad ſacerdotē cuncti faciunt mēdacium: et ſanabāt contritionē filie populi mei ad ignominiā dicētes. Pax pax: cū nō eſſet pax. ℣ De⁹ iſrael ꝓpter te ſuſtinui ipſo periū: operuit reuerētia faciē meā: extrane⁹ factus ſum fratrib⁹ meis / ⁊ hoſpes filijs matris mee Qm̄ zelus dom⁹ tue comedit me. ℣. Impꝛoperia ipꝛoꝛantiū tibi ceciderunt ſuper me. Qm̄. Pc. ij.

COnfuſi ſunt qꝛ abominationē feceꝛt: q̄nimo cōfuſione nō ſunt confuſi: ⁊ erubeſcere neſcieꝛt. Idcirco cadent inter coꝛruētes: in tē poꝛe viſitatiōis ſue coꝛruēt dicit dñs. ℣ Cōtumelias et terroꝛes paſſus ſum ab eis / q̄ erant pacifici mei: ⁊ cuſtodiētes lat⁹ meū. Dicētes deci piam⁹ eū / ⁊ ꝓualeam⁹ illi: ſz tu dñe mecū es tāq; bellatoꝛ foꝛtis cadāt in oppꝛobꝛiū ſēpiternū / ⁊ vlcīa vindictā in eis: qꝛ tibi reuelaui cauſam meā. ℣ Dēs inimici mei aduerſū me cogitabāt mala mi chi verbū iniquū mādauerunt aduerſum me. Dicētes. K. iij.

COngregās cōgregabo eos ait dñs. Nō eſt botrus in botrib⁹: et nō ſunt ficus in ficulnea: folium defluxit ⁊ dedi eis q̄ ꝓtergreſſa ſunt. Quare ſedem⁹ ⁊ Cōuenite et ingrediamur ciuitatē munitā / ⁊ ſileam⁹ ibi: quia dñs nr̄ ſilere nos fecit: ⁊ potū dedit nobis aquā felliſ. ℣ Cū audiſſet. ℣. Intende do. In laud. ām.

LIbera me de ſanguinibus deus de⁹ meus / et exultabit lingua mea iuſtitiam tuam. ℣ Miſerere. In Cōtumelias ⁊ terroꝛes paſſus ſū ab eis: ⁊ dñs mecū eſt tanq; bellatoꝛ foꝛtis. ℣ Te decet. ā. Ipſi vero i vanū q̄ſieruīt aiam meā itroibūt in inferioꝛa terre. ℣ De⁹ de⁹ me⁹. ā. Dēs inimici mei audierunt malū meū dñe letati ſunt qm̄ tu feciſti. ℣ Exultauit. ā. Alliga dñe in vinculis nationes gentiū: ⁊ reges eoꝝ in cōpedib⁹. ℣ Lauda. cpm. Chriſtus aſſiſtens. hy⁹.

Lustra lex q. ℣. Eripe me. In euãge. ã. Hymõ dormis nõ potuisti vna hora vigilare mecũ. ps. Benedictus. Oro.

Respice qs omps deus: vt qui nostris excellibus icessanter affligimur/ p vnigeniti tui passionẽ liberemur. Qui tecum. Mox pro pãis: et psalmi familiã. ℟ ad horas vt̃s. ¶ In cena dñi vesperę festiue sicut in dñica pulsentur et dicãtur: ℟ neuma dicat more solito. Ad vesp. ãn Beatus vir. ps. Nisi dñs. ℟. cpm. Faciẽ meã. ℟. Circumdederunt me. hy. Vexilla regis. ℣. Dederũt. In cena ãn. Quotidie apud vos eram in tẽplo docens: et nõ me tenuistis: ℟ ecce flagellatum ducitis ad crucifigẽdũ. ps. Magn. nec dicat Kyrieleyson. nec preces sequantur. Oro.

Respice qs domine super hãc familiã tuã p qua dñs noster iesus xps nõ dubitauit manib⁹ tradi nocentiũ: et crucis subire tormentũ. Qui tecum. Nec vlla fiet mẽoria. Ad completoriũ vt notatur in fine psal. fol. lxxiij. Ad matut. et ad hor. diei signa festiue pulsentur sicut i do. Pulsato aũt clasico ad matut. ℟ cereis. xxiij. et vno medio/ et eminẽtiore p. xxiiij. de cõsuetu. nõa accensis/ ℟ dicta a singulis octone do. sicut ad oẽs hor. per tres dies seqn. pretery ad vesp. cũ pstratione. Rector chori in stallo incipiat ãn zel⁹ dom⁹, ℣. Saluũ me fac deꝰ. astãtes intonizet psal. in cuius inceptione oẽs genua flectãt sicut superi⁹ diebꝰ ferialibus in quadragesima ordinat in inceptiõe. Deꝰ in adiutoriũ, et sic fiat duob⁹ diebꝰ seqntib⁹ Et notãdũ q hoc triduo Dñe labia. ℟ Deus in adiutoriũ. et Gl'ia pri. et neuma post ãnas et vsi. et Gl'ia pri, post psal. et Jube domine, et Tu ante dñe. ℟ biculus tabule crotalis ante laudes: ℟ que dicerent dici a capl'o pretermittunt: nisi in absolutiõe post septẽ psalmos: quorum singule ~~dicta~~ lubũgam⁹. ℟ In matut. post singulos psal. finitos: singule candele extinguant ab vno de trib⁹ sacristis: ℟ ad Gl'ia dicto ℣ su sil'r. Tres pme lectiones de hieremias quasi lamẽtãdo cãtant a pueris variata terminatione vltima. Tres medie lec. ℟ tres vltie pnũcient in modũ

℟ gl'ia patri p.

lectionis p defunctis. Ad matut. i nocte cene. In nocte. ān

Z Elus dom⁹ tue comedit me: ⁊ opprobria exprobrantium tibi ceciderūt super me. ps. Saluū me fac. ij. ā. Auertantur retrorsum et erubescāt qui cogitant mihi mala. ps. Deus in adiutoriū. ān. De⁹ me⁹ eripe me de manu pctōris. p. In te domine speraui nō cōfundar. ij. ōliculi. Respōsiones semi tono finiant. v. Exurge dñe. Et iudica causam meā. Pater nr̄. cū pstratione dicatur sicut fiet in oib⁹ ōnib⁹ dñicis istarū triū noctiū ante lec. pter in sabbato āte pnūciationē euāg. vt p⁹ iferi⁹. nec dicat Et ne nos. more soluto: sed statim dicto Pater nr̄. sequit pma lectio hoc modo. Lectio. i. Aleph.

Q Uomodo sedet sola ciuitas plena populo: facta est quasi vidua dña gētium princeps puinciarum facta est sub tributo. Beth. Plorās plorauit in nocte/et lachrime ei⁹ in maxillis ei⁹. Non est q̄ consolet eā ex oibus caris ei⁹. Oēs amici ei⁹ spreuerunt eā/⁊ facti sunt ei inimici. R. In mōte oliueti orauit ad patrē pater si fieri potest trāseat a me calix iste spūs quidē prōptus est: caro autē infirma. Fiat volūtas tua. v. Ueruntamen nō sicut ego volo: sed sicut tu vis Fiat volū. Lectio. ij. Gymel.

M Igrauitiuda propter afflictionē/⁊ multitudinem seruitutis: habitauit inter gentes/nec inuenit requiē. Oēs psecutores ei⁹ apprehēderūt eā iter angustias. Deleth. Sion lugent eo q̄ nō sint q̄ veniant ad solēnitatem. Omnes portę eius destructe: sacerdotes eius gementes virgines eius squalide: et ipsa oppressa amaritudine. R. Tristis est anima mea vsq; ad mortē: sustinete hic ⁊ vigilate mecū. Nūc videbitis turbā que circundabit me vos fugā capietis: et ego badā īmolari pro vobis v. Vigilate ⁊ orate dicit dom⁹: vt nō intretis i tēptationē. Nunc vide. Lāō. iij. Dee.

F Acti sunt hostes ei⁹ in capite: inimici illi⁹ locupletati sunt: q̄z dñs locut⁹ est super eā propter multitudinē iniquitatū ei⁹: parvuli ei⁹ ducti sunt in captiuitatē ante faciē tribulantis. Man

William Robinson 1880

Egressus est a filia syon omis decor ei⁹: facti sunt pncipes ei⁹ velut arietes nō inuenientes pascua: et abierūt absq; fortitudine ante faciē subsequētis. ℟. Ecce vidim⁹ eum nō habētē speciē neq; decorē aspectus ei⁹ in eo nō est: hic pcā nr̄a portauit/ et pro nobis dolēs: ipe aūt vulnerat⁹ est pptr iiq̄tates nr̄as. Cuius liuore sanati sumus. ℣. Vere lāguores nr̄os ipse tulit: et dolores nr̄os ipse portauit. Cuius. ℟. Ecce vidimus. reīcipiat. In. q. noct. ā. Liberauit dñs pauperem a potente: et inopē cui nō erat adiutor. ps. Dei⁹ iudiciū. ām. Cogitauerunt impij/ et locuti sunt nequitiā: iniq̄tatē in excelso locuti sunt. ps. Quā bonus. ā. Exurge dñe et iudica causam meā. p. Ut quid deus. ℣. Deus me⁹ eripe me. De manu pcōris. Expositio bti augu. de psal. lxiij. ℟. tiij.

EXaudi deus orōnē meā dum tribulor: a timore inimici erue animā meā. Seuierunt inimici i martyres. Quid orabat ista vox corpis christi? Hoc orabat vt eruerent ab inimicis: vt nō eos possent occidere inimici. ℟. Un⁹ ex discipulis meis tradet me hodie/ ve illi per quē tradar ego. Melius illi erat si natus non fuisset. ℣. Qui intingit mecum manum in parapside hic me traditurus est in manus peccatorū. Melius illi. Lectio quinta.

ERgo exauditi nō sunt quia occisi sunt: et deseruit dominus cōtritos corde seruos suos: et sperantes in se desperit? Absit. Quis enim inuocauit dominum/ et derelictus est? Quis sperauit in eum: et desertus est ab eo? Exaudiebantur ergo/ et occidebantur: et tamē ab inimicis eruebātur. ℟. Eram quasi agnus innocens ductus sum ad īmolandum et nescieb̄ā: consilium fecerūt inimici mei aduersum me dicentes. Venite mittamus lignum in panē ei⁹/ et eradamus eū de terra viuentiū. ℣. Dēs inimici mei aduersū me cogitabant mala michi v̄bū iniquū mādauer̄t aduersum me dicētes. Venite. Lcō. vi.

ERgo hoc orat vox martyrum: a timore inimici erue animā meam: non vt me non occidat inimicus: sed vt nō timeā occidētē inimicū.

Erue me a timore inimici: et
subde timori tuo. Nō timeā
eū q̄ corp⁹ occidit: sed timeā
eū q̄ habet potestatē z corp⁹
et animā occidere in gehēna
ignis. ℟. Una hora nō po-
tuistis vigilare mecum/q̄ ex-
hortabamini mori pme Vel
iudā nō videtis quomodo nō
dormit: sed festinat tradere
me iudeis. ℣. Quid dormitis
surgite z orate/vt nō intre-
tis in tentationē. Vel iudā.
Reincipiat. ℟. Una hora.
In. iij. nocte. ā. Dixi iniquis
nolite loqui aduersus deum
iniquitatē. ps. Cōfitebimur
ān. Terra tremuit z quieuit
dū resurgeret in iudicio de⁹.
ps. Not⁹ in iudea. ān. In die
tribulationis mee deū exqui
siui manib⁹ meis. ps. Voce
mea. ℣. Hō pacis mee in quo
sperabā. Ampliauit aduersū
me supplantationē. Lcō. vij

FRatres cōuenientibus
vobis in vnū/iam non
est dominicā cenā māducare.
Vnusquisq; enī suā cenam
p̄sumit ad manducādum.
Et ali⁹ q̄dē esurit: ali⁹ autē
ebrius est. Nunquid domos
nō habetis ad māducādū/et
bibendū: aut eccleſiā dei z-
nitis/et cōfunditis eos q̄ nō
habēt: Quid dicā vobis lau
do vos in hoc: nō laudo. ℟.
Seniores p̄ri cōsiliū fece-
runt/vt iesum dolo tenerēt/
et occiderent. Cū gladijs et
fustibus exierūt tanq̄ ad la-
tronē. ℣. Cogitauerunt ini-
quitatē sibi: et egrediebātur
foras. Cum gladijs. Lc. vij.

EGo enim accepi a dño
qđ et tradidi vobis: qm
dñs iesus in qua nocte tra-
debatur accepit panē/et gra
tias agēs fregit et dixit. Ac-
cipite et manducate hoc est
corpus meum qđ pro vobis
tradetur: hoc facite in meam
cōmemorationem. ℟. Reue
labunt celi iniquitatem iude:
et terra aduersus eum con-
surget: et manifestū erit pec
catū illius in die furoris do
mini. Cum eis qui dixerunt
domino deo. recede a nobis
scientiam viarum tuarū no
lum⁹. ℣. In die perditionis
seruabitur: z ad diem vltio-
nis ducetur. Cum eis. Lc. ix.

SImiliter et calicē post
q̄ cenauit accepit di-
rens. Hic calix nouū testamē
tum est i meo sanguine: hoc
facite quotiēscunq; bibetis
in meam commemorationē
Quotienscunq; enim man-

ducabitis panem hunc ⁊ calicē bibetis: moztē dñi annū ciabitis donec veniat. Ven. O iuda qui dereliquisti consilium pacis: ⁊ cū iudeis cōsiliat⁹ es: triginta argēteis vendidisti sanguinem iustū. Et pacē osculo ferebas quā in pectoze non habebas. ℣. Os tuum abūdauit malicia et lingua tua concinnabat dolos. Et pacē. ℟. O iuda, repetatur. Ad ℟m. ix. repetitionem pulsetur classicum Versicul⁹ sacerdotalis ante lauð. his tribus diebus non dicatur: sed statim incipiatur ā. sup lauð. Dēs etiā pstratione facīāt in inceptione pzime āe super lauð. et a versi. Moztē autē crucis. quousq; finiatur seruitiū fiat pstratio. Dicto autē vltimo ℟io/ rector chozi ebdomadari⁹ incipiat stati. ān. in stallo suo ān. Justificeris. In lauð. ān

JUstificeris dñe in sermonib⁹ tuis/ et vincas cum iudicaris. ℘. Miserere. ān. Dñs tanq̄ ouis ad victimam ductus est/ et non aperuit os suum. ℘s. Dñs refugium. ān. Contritum est coz meum in medio mei contremuerūt omnia ossa mea. ℘s. Deus de⁹ me⁹. ā. Exhozta tus es in virtute tua/ ⁊ in refectione tua sancta domine. ℘s Cantemus. ān. Oblatus est q̄z ipse voluit: et pcā nr̄a ipse poztauit. ℘s. Laudate. In euāge. ā. Traditoz autē dedit eis signū dicens quem osculatus fuero ipse est: tenete eum. ℘s. Benedictus. Hac ā. pzedicta incepta: stati altioz cereus qui solus accēsus supereſt extinguatur/ et pzouideatur vt nō appareat candela accensa in eccl'ia donec seruitiū finiat. Interim quiq̄ pueri stantes āte gradum altaris versi ad chozū vultib⁹ dicant alta voce Kyrieł. Kyrieł. Kyrieł. duo diaconi ante ostium chozi occidētalis respōdeāt. Dñe miserere nobis. Choz⁹ stās hinc inde subiungat. Christus dominus factus est obediens vsq; ad moztem. Pueri. Xpe eleyson. Tres vicarij in medio chozi dicāt. ℣. Qui passurus aduenisti ppter nos. Pueri Christe eleyson. Pzedicti vicarij x⁹. Qui discipulos pauisti cozpoze tuo/ atq; cruoze. Pueri. Christe eleyson. Idem vicarij. ℣. Agnomiti balia/ cui lupus dedit

benenolā. Duo dyaconi ante ostiuz chozi. Dñe miserere nobis. Chozus. Chzistus dñs. ꝛc. vt̄s. Queri iterꝫ Kyrie eleyſō. Kyzie eł. Kyzie eł. duo dyaconi. Dñe miserere. Chozus. Ps dñs. ꝛc. Predicti vicarij qui pzi⁹ cantabant tres versus dicāt versiculum. Mozt̄ aut̄ crucis. Sicqz oibus in silētio pzostratis dicta oratiōe dñicali dicant bini ⁊ bini pces mineres. s. ferialēs tacite. Et ne nos. Ego dixi dñe. Psal. vero. Miserere mei deus. a rectore chozi inceptus mediocri voce a chozo alternatim finiatur. Deinde psalmo finito singuli eozuz. Respice ās dñe vt̄s. Qui tecū. ꝛc. premisso tñ. Oremus tacite dicant ablqz tñ. Dñs vobiscū seu Bñdicamus dño. Qua finita dato a succentoze signo. s. percutiente ter manu libzū proferatur candela accensa. Hoc ozdine qualibet sriū noctiū fiat. Ad. i. ā. Dñs tanq̄ ouis ad victimā duct⁹ est ⁊ non aperuit os suū. ps. Deus in noie. ps. Beati immaculati. ps. Retribue ser. ℣. Ps factus est pzo nobis obediēs vsqz ad mozt̄. Mozt̄em aut̄ crucis. deinde Pater noster. ⁊ pzces minozes bini ⁊ bini pzemittendo Et ne nos. tacite cū pstratione dicāt. pm Miserere a rectore chozi incipiat̄ mediocri voce ⁊ a chozo alternetur. Sequat̄ statim post psal. Dño. Respice ās dñe. cum silētio. Pzeciosa, ⁊ cetere in capło pzetermittant̄. Esdē modo dicantur hore sequētes cum psal. ad ipsam horā pertinētibus: ⁊ sic fiat duobus diebus sequētibus. Hoc triduo missa pziuata non solet dici in matrici ecclesia. In secūdis vesperis in cena domini. Dicta communione cantoz incipiat ad vesperas. añā.

Qui licem salutaris accipiam ⁊ nomē dñi invocabo. ps. Credidi pzopterān. Cum his qui oderūt pacem eram pacificus cū loquebar illis impugnabant me gratis. ps. Ad dñm cū tribulān. Ab hoibus iniquis libera me dñe. ps. Eripe me doā. Custodi me a laqueo quē statuerunt mihi ⁊ ab scandalis operātiū iniquitatē. ps. Dñe clamaui. ān. Considerabam ad dexteram ⁊ videbam et non erat qui cognos-

lceret me. ℘s. Uote mea. A dyacono lerujente ad altare incipiatur. ān. per assignationem rectozis. chozi. añā. Lenantibus autem accepit iesus panem benedixit ac fregit dedit discipulis suis. ℘s. Magt. ān. sine neumatimia. ur Prelatus dicat Dñs vobilcū. Ozem⁹. Oto.

REfecti vitalibus alimentis quesum⁹ domine deus noster vt quod tē poze nēe moztalitatis exequimur: immoztalitatis tue munere conlequamur. Per dñm Dyaconus. Ite missa est. In ecclesiis exteriozibus dicatur. Benedicamus domino. Sicq; conlummatis omnibus recedant. Cōpleto, dicatur vt notatur est post plal. fo. lxxiiij. ¶ De benedictiōib⁹ ⁊ gratijs p annū.

BEnedictiones ⁊ gratie a festo lancte trinitatis vsq; ad cenā dñi dieb⁹ in quibus nō est ieiuniū pzterq; a natiuita. dñi vsq; post octa. epyphanie vbi mutat lectio vt infra. Hoc modo dicantur ante pzandium. Benedicite dñs. statim sequat. Oculi omnium. ⁊c. Gloria patri. ⁊c. Kyzieleyſō. Pe eſ. Kyzieleyſon. Pater noster. Et ne nos. Ozemus. Bñdic dñe nos. Per xpm dñm nostrū. Amen. Jube dñe. Men se cele. ⁊c. Lectio. Deus caritas. vsq; maneam⁹ in ipso. Post pzandiū. Deus pacis. Sequit. Confiteant. Gl'ia pri. Sicut erat. Agimus tibi gratias. ℘. Laudate dñm oēs gētes. Qm confir. Gl'ia patri. Sicut erat in. kyzieſ. Pe eſ. kyzieſ. Pater noster Et ne nos. Dilperlit. Benedicā. In dño. Magnificate. Sit nomē dñi. Sequitur sine Ozemus. Retribuere. Benedicamus dño. Aue regina celozum mater regis. ℘. Post partum. Ozemus. Meritis ⁊ pzecibus, ſ. ma. et sequatur benedictio epplcopalis si pſens fuerit. Deinde p defunctis singulis diebus nisi in festo duplici ⁊ iebdo. pasche. ℘s. De pzofundis kyzieſ. Pe eſ. kyzieſ Pater noster. Et ne nos. Requiē. Credo. A pozta. Dñs vobiſcum. Ozem⁹. Fideliū deus. Qui viuis. Fideliū anime. Ad cenā per totū annū pter ebdoma. pasche dicat. Bñdicite dñs. Lenam sanctificet. In noie pris et filij et spūs

lancti. Amē. Post cenā. Bñdicā deus. Adiutoziū. Sit nomen dñi. Retribuere. Aue regina. ꝛc. ps. De ꝓfundis. ad cenā nō dicit. Diebꝰ vero ieiunij per tpus ꝓdictū tēpoze quadragesimali excepto vt infra āte pzādiū dicatur Edent pauperes. ꝛc. vtš vsq; ad bñdictionē que erit. Cibo spūali. Lectio. Gēa dñi nostri ielu xpi. vsq; In xpō ielu dño nō. Post pzandium. Deꝰ pacis. Memoziā fecit. ꝛc. vtš. In natiuita. dñi tm mutat lectio q̄ erit. Apparuit gēa dei. vsq; viuamus in hoc seculo. Hec lectio dicatur tm vsq; ad epyphaniā. In epyphania ꝫ p octauā. Surge illuminare vsq; ozta est. et postea vtš. Die lune ꝑme ebdo. in quadragesima ꝫ oibus diebꝰ sequētibus vsq; ad cenam dñi nisi in dñicis diebꝰ dicat ante pzandiū. Edēt pauperes. ꝛc. Lectio. Frāge elurienti. vsq; ait dñs ops. Post pzandiū loco. Laudate dñm oēs gentes. dicat psal. Miserere mei deus. ꝛc. vtš. Diebus vero dominicis moze solito scz oculi omniuz. cum psal. Laudate dñm oēs gentes. Post pzandiū. Bñdictiones et gēe a cena dñi vsq; ad festū sancte trinitatis. In die cene benedictio ꝫ gēe cōmunes et solite scz. Edent pauperes. ꝛc. Lectio. Gzatia dñi. Dicit autē post pzandiū dicta lectiōe. Deꝰ pacis. ꝛc. ps. Laudate dñm oēs gentes. ꝛc. ob reuerentiā rene dñice. In die parasceue bñdictio ꝫ gratie vtš. In die cene. In vigilia pasche dicatur ꝑmo ad pzandiū. Benedicite dominus. Sequitur statim Alleluya. Confitemini domino quoniam bonus quoniā in seculū misericozdia eius. Glozia patri. ꝛc. nō dicatur. kyzielysō. vl Pater noster. sed statim sequatur Ozemꝰ. Benedic domine. ꝛc. Iube domine. ꝛc. Mense cele. Lectio. Si cōcurreritis. ꝛc. ceta. vsq; non que super terram. Post pzandiū. Deꝰ pacis. sequit. Laud. dñm oēs gētes. ꝛc. Glia patri. ꝛc. non sequit kyziel. vel Pr nr. scz statim. Ozemus. Spiritum nobis. Per dñm. in vnitate eiusdē spūs sancti. ꝫ respondeatur. Amen. Et sequitur bñdictio epalis si ps sit epūs: sinaūt nihil amplius. In die pas-

che ante prandiū. Bñdicite dñs. Hec dies. ꝛc Glia pri. ꝛc. vt prius. Oremus. Benedic dñe. ꝛc. vt prius. Lectio Expurgate. vsq; epulemur in dño. Post prandiū Deus pacis. ꝛc. ꝛ sequit Cōfitemini dño. ꝛc Glia pri. ꝛc. Oremus. Spiritū nobis. ꝛc. ꝛ sequatur benedictio ēpalis si sit presens. Ad cenā. Bñdicite dominus. Cenam sancti ficet. ꝛc. In noie pris. Post cenam Benedict⁹ deus. ꝛc. Adiutoriū. Sit nomē. Oremus Spiritū nobis. ꝛc. ꝛ sic per totam septimanam vsq; ad diē sabbati: ꝛ tūc dicat ante prandiuz. Alla. Hec dies. ꝛc. Post prandiū. Alla. Laudate pueri dñm. ꝛc. vt prius. Oremus Spiritū nobis. ꝛc. sequat benedictio ēpalis si sit presens. Die autē dñica sez i ocla. palche dicant gracie more consueto. s. Oculi omniū. ꝛc. ꝛ sequant. Kyrie eleyson. Xpe eleyso. Kyrie. et Pater noster remanente tm lectōe. Expurga. ꝛc. vsq; ad ascensionē dñi. Ab ascensione vero dñi. vsq; ad Pentheco. cum lect. Primū quidem. ꝛc. vsq; assumptus est. A pentheco. Do vsq; ad festū sancte trinitatis cum lectis. Dum complerētur. vsq; pariter in eodez loco. Diebus vo ieiuny tpe pdicto. Edēt pauperes. ꝛ cetera vtā cū lectionibus pdictis. ¶ Feria. vi. in parasceue dñi. ꝛc. Ad matutinas in pmo noct. ān.

ASTiterunt reges terre ꝛ pncipes cōuenerunt in vnū aduersus dñm ꝛ aduersus xpm eius. ps. Quare fremuerunt. ān. Diuisserūt sibi vestimenta mea ꝛ super vestē meā miserunt sortem ps. Deꝰ deꝰ meꝰ respice. ā. Insurrexerūt in me testes iniqui ꝛ mētita est iniquitas sibi. ps Dominꝰ illuminatio mea. vlꝰ. Diuisserūt sibi vestimēta mea. Et super vestem meam miserunt sortē. Pater noster. cū prostratione dicatur. Alepli. Lectio. i.

QVomodo obtexit caligine in furore suo dominus filiam syon: proiecit de celo i terrā inclitā israel: ꝛ nō est recordatus scabelli pedum suorum in die furoris sui. Beth. Precipitauit dominꝰ nec pepercit: omnia speciosa iacob destruxit: in furore suo munitiones virginis iuda deiecit in terraz:

polluit regnum ⁊ principes eius. Hem. Omnes amici mei dereliquerunt me ⁊ prevaluerunt insidiãtes mihi: tradidit me quem diligebaz et terribilibus oculis plaga crudeli percutiens. Aceto potauerunt me. Hel9. Et dederunt in escam meam fel et in siti mea Aceto potauerunt. Lectio secũda Gymel.

QOnfregit in ira furoris omne coznu israel: auertit retrozsum dexteraz suam a facie inimici ⁊ succendit in iacob quasi ignem flamme deuozãtis in gyzo. Deleth. Tetendit arcuz suum quasi inimicus: firmauit dexterã suam quasi hostis: et occidit omne qõ pulchzum erat visu in tabernaculo filie syon: effudit quasi ignem indignationem suã. Hem. Velum templi scissuz est et omnis terra tremuit latro de cruce clamabat dicens. Memento mei domine dum veneris in regnum tuum. Amen dico tibi hodie mecum eris in paradiso Memento. Lectio. iij. Phe.

FActus est dominus velut inimicus/ precipitauit israel: precipitauit omnia menia eius: dissipauit munitiones eius: et repleuit in filia iuda humiliatuz et humiliatam. Vau. Et dissipauit quasi ozтum tentorium suum: demolitus est tabernaculum suum. Obliuioni tradidit dominus in syon festiuitatem et sabbatum: in oppzobzium ⁊ in indignationem furozis sui regem et sacerdotem. Ze. Vinea mea electa ego te plantaui. Quomodo cõuersa es in amaritudine vt me cruci figeres et barrabam dimitteres. Ihus. Ego quidẽ plãtaui te vineam meam electam omne semen verum. Quomodo. Ze. Vinea mea. reincipiatur. In secũdo nocturno aña. Vim faciebant qui querebãt animam meã. ps. Domine ne in furore tuo. ii. aña. Confundantur et reuereantur qui querunt animam meam vt auferãt eam. ps. Expectãs expectaui dñm. aña. Alieni insurrexerunt in me et foztes quesierunt animam meam. ps. Deus in nomine tuo. v. Insurrexerũt in me testes iniqui. Et mẽtita est iniquitas sibi. Expositio beati au

gustini de pla'. lxiij. Lcō. iiij.

EXacuerunt tanq̄ gladium linguas suas: intenderunt arcum rem amaram. Arcum dicit insidias. Qui enim gladio cominus pugnat: apte pugnat. Qui sagittam mittit: fallit vt feriat. Prius eni sagitta percutit: q̄ venire ad vulnus pꝛeuideatur. Rm. Tanq̄ ad latronem existis cum gladijs compꝛehendere me. Quotidie apud vos eram in templo docens ⁊ non me tenuistis ⁊ ecce flagelatum ducitis ad crucifigendum. ℣. Sus. Cunqꝛ iniecissent manus in iesum et tenuissent eum dixit ad eos. Quotidie apud vos eram. Lectio. v.

SEd quem laterent insidie cozdis humani. Nunq̄d ⁊ dñm nostrū iesum xp̄m qui non opus habebat vt ei testimoniū quisq̄ pꝛhiberet de homine? Ipse eniz sciebat quid esset in homine sicut euāgelista testatur. Tamen audiam⁹ eos et intueamur eos quasi nesciente dñmino facere quod moliunt. Intenderūt arcū rem amaram vt sagittarent in absco dito immaculatū. Rꝛ. Barrabas latro dimittitur ⁊ innocens xp̄s occiditur naim ⁊ iudas armiduc'oꝛ sceleris qui per pacem didicit facere bellum. Osculādo tradidit dñm iesum xp̄m. ℣. Ecce turba ⁊ qui vocabat iudas venit ⁊ dum appꝛopinquaret ad iesum. Osculā. Lect. vij.

QUod dixit intenderūt arcū hoc est in absconditō quasi fallētes insidijs. Nostis enim quibus dolis id egerunt. quemadmodum discipulum ei coherentē pecunia coꝛruperunt / vt sibi traderetur: quomodo falsos testes pꝛocurauerunt: quibus insidijs ⁊ dolis egerunt: vt sagittarent in absconditō immaculatum. Rꝛ. Tradiderūt me in man⁹ impiozum ⁊ inter iniquos pierunt me ⁊ non pepercerūt anime mee congregati sunt aduersum me foztes. Et sicut gygantes steterunt contra me. ℣. Astiterunt reges terre et pꝛincipes conuenerunt in vnum. Ei sicut. Rꝛ. Tradiderunt, reincipiatur In. iij. noc. ān. Ad insurgētibus in me libera me dñe q̄z occupauerūt aiam meā. ps. Eripe me. ān. Longe fecisti

rotos meos a me traditus ſum ⁊ non egrediebar. ps. Dñe deus ſalutis ān. Captabunt in aiam iuſti ⁊ ſanguinē innocentē cōdēnabūt. ps. Deus vltionū ō. Ab inſurgentibus in me. Libera me dñe. Tres vltime lectiones de epiſtolis Pauli. ℣. vij.

FRatres. Feſtinemus ingredi in illā requiē: vt ne in idipſum quis incidat incredulitatis exemplū. Viuus eſt enim ſermo dei ⁊ efficax: ⁊ penetrabilior omni gladio ancipiti: ⁊ pertingens vſq; ad diuiſionem anime et ſpiritus. Compagum quoq; et medullarum ac diſcretor cogitationū ⁊ intentionum cordis ⁊ non eſt vlla creatura inuiſibilis in cōſpectu eius ℟. Jeſum tradidit impius ſummis pōtificibus ſacerdotūet ſenioribus pōpuli: petrus aūt ſequebatur a longe. Ut videret finem. ō. Et ingreſſus petrus in atriū pōtificis ſacerdotū ſedebat cum miniſtris. Ut videret Lectio. vij.

OMnia aūt nuda ⁊ aperta ſunt in oc̄lis ei⁹ ad quē nobis ſermo. Habentes ergo pontificem magnū qui penetrauit celos ieſum filiū dei teneam⁹ cōfeſſionem. Nō enim habem⁹ pontificē qui nō poſſit cōpati infirmitatibus noſtris tentatū autem per oīa pro ſimilitudine abſq; peccato. Adeamus ḡ cū fiducia ad thronum gr̄e eius vt miam conſequamur et gratiam inueniamus in auxilio opportuno ℟. Caligauerunt oculi mei a fletu meo q; elōgat⁹ eſt a me q̄ cōſolabat me videte oēs pp̄l: Si eſt dolor ſimilis ſicut dolor me⁹ ō⁹. O vos oēs qui tranſitis per viam attēdite et videte. Si eſt. dolor Lectio. ix.

OMnis namq; pontifex ex hoībus aſſumpt⁹ p hominibus cōſtituitur ⁊ his que pertinēt ad deū: vt offerat dona ⁊ ſacrificia pro peccatis. Qui condolere poſſit his qui ignorant et errant: qm̄ et ipſe circūdatus eſt infirmitate. Et propterea debet quēadmodū et pro populo: ita etiā et pro ſemetipſo offerre pro peccatis ℟. Tenebre facte ſunt dum crucifixiſſent ieſum iudei ⁊ circa horam nonam exclamauit ieſus voce magna: deus me⁹ vt quid me dereliquiſti. Et

iclinato capite emisit spiritum: tunc vnus ex militibus lancea latus eius perfozauit: et continuo exiuit sanguis et aqua. ℣. Cum ergo accepisset acetum dixit consummatum est. Et ℟. Tenebre incipiatur. Dicto aũt ℣. rectoz chozi ebdomadarij icipiãt aham. ã.

QRopzio filio suo non pepercit deus sed pzs nobis omnibus tradidit illum. ps. Miserere. aña. Anxiatus est super me spiritus meus et in me turbatum est coz meum. ps. Domine exaudi. ii. añ. Dit latro ad latronem nos quidem digna factis recipimus hic autem quid fecit: memento mei domine dum veneris in regnũ tuum. ps. Deus deus meus. ãn. Dum conturbata fuerit anima mea domine misericozdie memoz eris. ps. Domine audiui. ãn. Memẽto mei domine deus dum veneris in regnum tuum. ps. Laudate. Ozdo vt in cena domini hac nocte seruetur. Incuangel. ãn. Posuerunt super caput eius causam ipsius scriptam: iesus nazarenus rex iudeozum. ps. Benedictus. Finita ãn. lybigant pueri statim Kyrieley. ꝛc. vt supza ozdinatum est A tribus vicarijs. ℣. Te qui vinciri voluisti nosq; a moztis vinculis eripuisti. ℣. Qui expansis in cruce manibus traxisti omnia ad te secula. ℣. Vita in ligno mozitur: infernus et mozs lugens expoliatur. ꝛc. vt in nocte cene ozdinatũ est. Ad hozas sicut in cena domini: bini et bini dicãt hozas pziuatim ozdo vt superius.

¶De secundis vesperis in die parasceue. Pzelato autem cum silentio communicato cum ceteris qui communicari voluerint: idẽ pzelatus ad altare cum suis et in chozo bini et bini dicant pziuatim vesperas. Ad vesperas. ãn Calicem. ps. Credidi pzopter. ꝛc. vt supza. Inceuangelio. ãn. Jesus autem cum accepisset acetum dixit cõsummatum est: inclinato capite tradidit spiritum. ps. Magt. Finita. añ. voce submissa: pzelatus dicat mediocri voce. Ozemus Refecti vitalibus. Per do. Chozus. Amen. Sicq; pzelato ab altari digresso: cho-

rus discedat. Ad cōplet. vtq.

¶ In sācto sabbato paschę. Ad matut. In ꝓmo nocturn.

IN pace in idipsum dormiā et requiescam. ꝑs. Cum inuocarē. ān. Habitabit in tabernaculo tuo requiescet in mōte sancto tuo. ꝑs. Dñe quis habitabit. ān. Caro mea requiescet in spe. ꝑs. Conserua. ℣. In pace in idipsum. Dormiam et requiescam Lcō ꝓma. Aleph.

QUomodo obscuratus est aurum: mutatꝰ est color optimꝰ. Dispersi sunt lapides sanctuarij in capite omniū platearū. Beth. Filij syon inclyti / et amicti auro ꝓmo quomodo reputati sūt in vasa testea: et i opera manuum figuli. Gimel. Sed et lamię nudauerunt māmam lactauerunt catulos suos. Filia populi mei crudelis: quasi strutio in deserto. ℟. Sepulto domino signatū est monumentū volentes lapidem ad ostiū monumenti. Ponētes milites q̄ custodirēt illud. ℣. Ne forte veniāt discipuli eiꝰ / et furētur eū / et dicant plebi surrexit a mortuis. Bo. ℟. ij. Deleth. Adhesit lingua lactentis ad palatū eiꝰ in siti: parvuli petierunt panē / et non erat qui frangeret eis. Hee. Qui vescebantur voluptuose: interierūt in vijs qui nutriebātur in croceis amplexati sunt stercora. Mau. Et maior effecta est iniquitas filie pꝰi mei ꝓcō sodomorum q̄ subuersa est in momēto: et nō ceperūt in ea manus. ℟. Hierusalē luge et exuere vestibus iocunditatis induere cinere et cilicio. Quia in te occisus est saluator israel. ℣. Deduc quasi torrentem lachrymas per diem et noctem et nō taceat pupilla ocꝰli tui. Quia in te. Lectio. ij. Sai.

CAndidiores nazareis eius niue: nitidiores lacte: rubicundiores ebore antiquo: saphiro pulchriores. Heth. Denigrata est super carbones facies eorum: et non sunt cogniti in plateis adhesit cutis eorū ossib9: aruit et facta est quasi lignū. Teth. Melius fuit occisis gladio / q̄ interfectis fame: qm̄ illi sponte mortui sūt: isti extabuerunt cōsumpti ab sterilitate terre. ℟. Plange quasi virgo plebs mea: vlulate pastores in cinere / et cilicio. Quia ve-

niet dies dñi magna ⁊ amaravalde. ℣. Ululate pastores et clamate aspergite vos cinere. Qz vniet. ℟. Plange. In. ij. noc. ā. Eleuamini porte eternales/et introibit rex glie. ps. Dñi est terra. ā. Credo videre bona dñi in terra viuētiū. ps. Dñs illūinatio. ān. Dñe abstraxisti ab inferis aiam meā. ps. Exaltabo. ℣. Caro mea Requiescet ī spe. Expositio beati augustini de psalmo. lxiij. ℟. iij.

ACcedit homo ad cor altum/et exaltabit deus. Illi dixerunt quis nos videbit? Defecerunt scrutantes cōsilia mala. Accessit homo ad ipsa cōsilia: passus est teneri homo. Non enim teneretur nisi homo/ aut videretur nisi homo/aut crederetur nisi homo/aut crucifigeretur et mozeretur nisi hō. ℟. Recessit pastor nr fons aque viue: in cuius transitu sol obscuratus est: nam ⁊ ille captus est qui captiuū tenebat primum hominē. Hodie portas mortis/ et seras pariter saluator noster disrupit. ℣. Ante cuius cōspectum mors fugit ad cuius vocem mortui resurgunt: videtes autem eum porte mortis cōfracte sunt. Hodie portas mortis. Lectio quinta.

ACcessit ergo homo ad omnes illas passiones que in illo nichil valerent: nisi esset homo. Sed si ille non esset homo: non liberaretur homo. Accessit homo ad cor altum: id est cor secretū obijciens humanis aspectibus se hominem seruans intus deū: celans formā dei: in qua equalis est patri: ⁊ ferens formā serui quo maior est pater. ℟. O vos oēs qui transitis per viam attendite et videte. Si est dolor similis sicut dolor meus. ℣. Attendite vniuersi populi/ et videte. Si est dō. Lectio. vi.

IPse enim dixit vtrūq;/ sed aliud ex forma dei: aliud ex forma serui. Dixit ex forma dei: ego et pat vnū sumus: dixit ex forma serui/ quoniā pater maior me est. Unde ex forma dei ego ⁊ pat vnū sumus. Qz cū in forma dei esset constitut⁹: non rapinā arbitrat⁹ est esse equalē deo. Unde ex forma serui qm pat maior me est. Qz semetipsum exinaniuit formā serui accipiēs. Accessit ergo ho

mo ad coꝛ altum: et exaltabi
tur deus. ℣. Ecce quomodo
moꝛitur iustus: et nemo per
cipit coꝛde: et viri iniusti tol
luntur/ ⁊ nemo considerat:
a facie iniquitatis ablat⁹ est
iustus. Et erit in pace me-
moꝛia eius. ℟. In pace fa-
ctus est locus eius/ ⁊ in syon
habitatio eius. Et erit ī pa.
℣. Ecce quo. In. iij. nocť. ā.
Deus adiuuat me/ et domi-
nus susceptoꝛ est aīe mee. p̄s
Deus in nomine. ā. In pa-
ce factus est locus eius: et in
syon habitatio eius. p̄s Mo
tus in iudea. ān. Factus sum
sicut hō sine adiutoꝛio inter
moꝛtuos liber. p̄s Domine
deus salutis. ℟. In pace fa-
ctus est locus eius. Et habi-
tatio eius in syon. Hic non
fiat pstratio dum dicit oō
dn̄ica: sed stando dicat ob re-
uerētiā euāgelij. Tres vlti-
me lectiones de expositione
euangelij. Scōm matheū: de
omelia venerabilis bede pres
byteri: et legatur. vij. lectio
a diacono sine titulo/ et sine
Et relic̄. ⁊ sine pn̄ciatione
omelie hoc modo. Lectio. vij.

VEspere sabbati q̄ luce
scit ī pꝛima sabbati ve
nit maria magdalene/ ⁊ alte
ra maria videre sepulchꝛum

Vigilias nobis huius sa-
cratissime noctis sicut ex le-
ctione euāgelica fratres ca-
rissimi audiuimus: resurre-
ctio domini/ et saluatoꝛis no
stri dedicauit. Juste etenim
hanc pꝛo ei⁹ amoꝛe vigilias
celebꝛamus/ et hymnis: qui
pꝛo nostro amoꝛe in ea doꝛ-
mire in moꝛte ac de moꝛte
voluit excitari. ℣. Estima-
tus sum cum descendenti-
bus in lacum. Factus sum
sicut homo sine adiutoꝛio/
inter moꝛtuos liber. ℟. Po-
suerunt me in lacu inferio-
ri: in tenebꝛosis/ et ī vmbꝛa
moꝛtis. Factus sum sicut hō
sine adiutoꝛio. Lectio. vij.

NOt autem in lectio-
ne euangelica dictum
est: quia sancte mulieres ve-
spere sabbati/ que lucescit ī
pꝛima sabbati venerunt vi-
dere sepulchꝛum: ita intelli
gendū est: quia vespere qui-
dem venire ceperint: sed lu-
cescente mane in pꝛima sab
bati ad sepulchꝛum perue-
nerint: id est vespere aroma
ta parauerint quib⁹ coꝛpus
domini vngere desiderabāt
sed parata vespere aroma-
ta mane ad sepulchꝛū detu-

lerunt. ℟. Agnus dei christ⁹ īmolatus est pro salute mū di. Nam de parētis protho plasti fraude facta cōdolens quando pomi noxialis mor te morsu corruit: ipsum li gnum tunc notauit dāna li gni vt solueret. ℣. Christus factus est pro nobis obedi ens vsq; ad mortem: mortē autem crucis. Nam de parē tis pthoplasti. Lectio nona.

SEpulto nāq; sexta fe ria domino: reuerse a monumento mulieres para uerunt aromata ꝙdiu ope rari licebat Et sabbato qui dem siluerunt secundū man datum sicut lucas aperte de signat. Cum autem transis set sabbatum vesperaq; ad ueniente tempus operandi rediisset: mox prompte ad de uotionem emerunt que mi nus parauerant aromata si cut marcus commemorat / vt venientes vngerent ie sum. Et valde mane vna sab batorum venerūt ad monu mentum orto iam sole. ℟. Sicut ouis ad occisionē du ctus est: et dum male tracta retur non aperuit os suum. Traditus est ad mortem: vt viuificaret populum suum. ℣⁹. In pace factus est locus eius: et in syō habitatio ei⁹. Tradit⁹ est ad mor. ℟. Si cut ouis ad occi. In laud.

O Mors ero mors tua: morsus tu⁹ ero inferne. ℘s. Miserere. ān. Plangent eum quasi vnigenitum: quia innocens dominus occisus est. ℘s. Bonum est. ān. Attendite vniuersi populi: et videte dolorem meum. ℘s. Deus deus me⁹. ān. A porta inferi erue domine animam meam. ℘. Ego dixi. ā. O vos omnes qui transitis per viā attendite et videte si est dolor sicut dolor meus. ℘. Laudate. In euangel. ān. Mulieres sedentes ad monumētum lamētabantur flentes dñm. ℘. Benedictus. Finita ān. sequātur kyrieleyson. Cum pueris ꝛc. vt s. ℣. Qui pphetice promptisti ero mors tua / o mors. ℣. Qui latroni i cruce confitenti paradisi mansionē aperuisti. ℣. Fac nos tuā iesu mortē digne venerari. ꝛc. vt supra. Ad hor. vt s. bini et bini dicāt hor. Quatim ordo vt supra. Post missam cōpleto sacramēto / & cōmunicatis q̄ cōmunicari volue rint cantor incipiat vespe.

Jure? KL Januarij habet dies xxxi. Luna vero xxx.
nūc? Nox habet horas. xvi. Dies vero. viij.
iij A Januarij Circuncisio dñi du. fe. ij pncipa. ix. lec.
b iiij M Octaua sancti Stephani. viij. lec.
xi c iij M Octaua sancti Iohannis iij. lec.
d ij M Octaua sanctoꝝ innocentium ij. lec.
xix e Nonas Depō Scti Edwardi regis ℣ ℟. nō. pō. ix. lec.
viij f viij Jō Epyphania dñi duplex festum
g vij Jō Festum translationis Scti Edwi Westmonasterij.
xvi A vi Jō archiepi cēpi dñica pria post fm. epyphie
b b v Jō celebretur tanꝝ duplex pncipale.
c iiij Jō Scti pauli ꝑmi heremite ℣ ℟. nō pō. iij. lec.
xiij d iij Jō
ij e ij Jō Mēd. lec.
f Idibus Octa. epi. S. ℣ ℟. hilarij et remigij
g xix kal. Feb. Felicis in pincis ℣ ℟. nō pō. iij. lec.
xviij kal. Mauri abbatis confessoris iij. lec.
xvi b xvij kal. Marcelli martyris iij. lec.
viij c xvi kal. Anthonij monachi confes. xvi iij. lec.
d xv kal. Sancte pscē vōgi. et mar. v iij. lec.
xv e xiiij kal. Germanici martyris iij. lec.
iij f xiij kal. Fabiani et sebastiani mar. xiii ix. lec.
g xii kal. Agnetis virginis et mar. ij ix. lec.
xij A xi kal. Vincentij martyris x. lec.
i b x kal. Emerentiane virgi. & mar. x iij. lec.
c ix kal. Babille epi et so. eius mar. iij. lec.
ix d viij kal. Conuer. s. pauli ie. mar. me. xviij ix. lec.
e vij kal. Policarpi epi et mar. vij iij. lec.
xvij f vi kal. Juliani epi et confessoris iij. lec.
vi g v kal. Octaua sancte agnetis xv iij. lec.
A iiij kal. iiij
xiij b iij kal. Sancte batildis regine iij. lec.
ij c ij kal. xij
✠ i

Aure⁹ nūcr⁹ **K II** Februari⁹ habet dies.xxviij. Luna.xxx. est q̄n est bissext⁹ hꝫ dies.xxix. Luna.xxix. Nox habet horas.xiij. Dies vero.x.

	d	Februarij		Brigide virginis nō mar.	i	iii.let.
xi	e	iiij	N	Purificac.b.marie du.ke.ꝑnūi.		ix.let.
xix	f	iij	N	Blasij epiſcopi et martyzis	ix	iii.kl.
viij	g	ij	N	Gilberti confeſ.non ponciki.		iij.let.
	A	Nonas		Agathe virginis et martyzis	xvij	ix.kl.
xvi	b	viij	Jd	Vedaſti et amandi confeſ.	vi	iii.kl.
v	c	vij	Jō			
	d	vi	Jō		xiij	
viij	e	v	Jō		iii	
ij	f	iiij	Jd	Scolaſtice virginis non mar.		iii.kl.
	g	iij	Jō		xi	
	A	ij	Jō		xix	
	b	Idibus				
xviij	c	xvi	kal.	Wareꝝ Valentini pbri et	viij	
vij	d	xv	kal.	(martyzis		iii.let.
	e	xiiij	kal.	Juliane virginis ⁊ mar.		iii.let.
v	f	xiij	kal.			
iiij	g	xij	kal.			
	A	xi	kal.			
xij	b	x	kal.			
i	c	ix	kal.			
	d	viij	kal.	Cathedza ſ.petri apli du.ke.de mi.		ix.let.
ix	e	vij	kal.			
	f	vi	kal.	Mathie apli du.ke.ō.mi.Loc⁹ bi.		ix.kl.
xvij	g	v	kal.			
vi	A	iiij	kal.			
	b	iij	kal.			
xiij	c	ij	kal.			

Aure⁹ nucc⁹ **B II** Martius habet dies.xxxi. Luna.xxx. Nox habet horas.xi. Dies vero.xiij.

iij	b	Martij	Albini epi̇scopi et confessoris		lxi.lec.
	c	vi	Lede epi̇scopi et confessoris		lx.lec.
v	d	v			
	e	iiij			
vi	f	iij			
viij	g	ij			
	a				
xvi	b	viij			
x	c	vij			
	d	vi			
xiij	e	v			
xj	f	iiij	Gregorij	xpi. vn. fr. de mi.	lx.lec.
	g	iij			
v	a	ij			
	b	j			
xviij	c				
	d	xvij	kal.		
vij	e	xvi	kal.		
	f	xv	kal.		
xv	g	xiiij	kal.		
xxij	a	xiij	kal.	Cuthberti epi̇ & confessoris	lx.lec.
	b	xij	kal.	Benedicti abbatis & confessoris	xvi v lx.lx.
xij	c	xi	kal.		
j	d	x	kal.		
	e	ix	kal.		xiij
ix	f	viij	kal.	Annunciacio b. ma. fr. dn. ih.	ij
	g	vij	kal.		
xvij	a	vi	kal.		x
vi	b	v	kal.		
	c	iiij	kal.		xviij
xiiij	d	iij	kal.		vij
iij	e	ij	kal.		

Aureus numerus **XI** Aprilis habet dies.xxx. Luna.xxix.
Nox habet horas.x. Dies vero.xiiij.

	g	Aprilis			iiij
xi	A	iiij M			xv
	b	iij M			
xix	c	ij M	S.Ambrosij epi et cõfes. du.	xij	ix.lc.
viij	d	Nonas plex festum de minoribus.		i	
xvi	e	viij Jũ			
v	f	vij Jũ		ix	
	g	vi Jũ			
xiij	A	v Jũ		xvij	
ij	b	iiij Jo		vi	
	c	iij Jũ			
x	d	ij Jũ		xiij	
	e	Idibus		iij	
xviij	f	xviij kal. Madij	Sanctor martyrũ tyburcij & valeriani et maxi.	xi	iij.lec.
vij	g	xvij kal.			
	A	xvi kal.			
xv	b	xv kal.		xix	
iiij	c	xiiij kal.		viij	
	d	xiij kal.			
xij	e	xij kal.			
i	f	xi kal.			
	g	x kal.			
ix	A	ix kal.	S.Georgij mar. minoribus quall.ix.lec.		
	b	viij kal.	Tranlla.vdalrici.archi.epi.cõf.du.cũ de		
xvij	c	vij kal.	S.marci euã.cũ du.de mino.quall.ix.lc.		
vi	d	vi kal.			
	e	v kal.	Memoria.		
xiiij	f	iiij kal.	Sancti vitalis martyris		iij.lec.
iij	g	iij kal.			
	A	ij kal.			

Aureus numer⁹ **HL** Madius habet dies.xxxi. Luna.xxx.
Nox habet horas.viij. Dies vero.xvi.

xi b Madij Philippi ⁊ iacobi: duplex festum de mino-
c vi N (ribus quasi.ix.lec.
xix d v N Inuē.l.crucis.Alexandri/euētij ⁊ theodo-
viij e iiii N (ri marty. quasi.ix.lec.
f iii N
xvi g ij N Johannis ante portā latinā. quasi. ix.lec.
v A Nonis Dei ioh.is bellerati archiepi bon. duplex
b viii Jō (festum de minoribus quasi.ix.lec.
xiij c vii Jō xvi
ij d vi Jō Gordiani ⁊ epimachi mar. v iii.lec.
e v Jō
f iiii Jō S.mar.nerei ⁊ achilei xiii
g iii Jō (⁊ pācratij. ii ij.kr.
xvij A ij Jō
vij b Idibus
c xvii kal. Junij f
xv d xvi kal. xviij
iij e xv kal. vii
f xiiii kal. Dunstani epi ⁊ cōfessoris iii.lec.
xij g xiii kal. xv
i A xii kal. iiii
b xi kal.
ix c x kal. xii
d ix kal. i
xvij e viii kal. Urbani martyris iii.lec.
vi f vii kal. Augustini archiepi anglor ix ix.kr.
g vi kal. Bede pbri. mem.
xiij A v kal. Germani epi ⁊ cōfessoris xvij iii.kr.
iij b iiii kal. vi
c iii kal.
xi d ij kal. Petronille virgi.nis mar. xiij iii.kr.

Aureus Kalendarium habet dies.xxx. Lunas.xxix.
Kalmer' Nor habet horas.vi. Dies vero.xvi.

	e	Junii	Octi nichomedis martyris	iij	iii.lc.
xix	f	iiij	N	Marcellini & petri martyr		iii.lec.
viii	g	iii	N		xi	
xvi	A	ij	N	Petroci cõfello.nõ põtificis		iii.lec.
v	b	Nonas		Bonifacii martyris	xix	iii.lec.
	c	viii	Jõ		viij	
xiij	d	vii	Jõ			
ij	e	vi	Jõ	Aviti archiepi ebor.du.lcn pn.ix.lc.eõfec.		
	f	v	Jõ	Pzimi et feliciani.iii.lec.		(mem.
x	g	iiii	Jõ			
	A	iii	Jõ	Barnabe apostoli.		ix.lec.
xviij	b	ii	Jõ	Basilidis/cirini / nabozis et nazarij mar,		
viij	c	Idus			(tyzũ.iii.lc.	
	d	xviij	kal. Julij	Basilii archiepi et confec.		iii.lec.
xv	e	xvii	kal.	Octa.s.viti. Octõy my viti.		Mem.ix.lc.
iij	f	xvi	kal.	Cirici et iulite martyr		iii.lc.
	g	xv	kal.	Botulphi abbatis et confessoris		iii.lc.
xij	A	xiiii	kal.	Marci et marcelliani martyr		iii.lc.
i	b	xiii	kal.	Gerualij et pzothalij mar.		iii.lc.
	c	xii	kal.			
ix	d	xi	kal.	Leufridi abbatis & confessoris		iii.lc.
	e	x	kal.	Albani martyris		ix.lc.
xvij	f	ix	kal.	Etheldzede virg.nõ mar. Vigilia.		iii.lc.
vi	g	viii	kal.	Natiuitas Johis bap.dup.lcn.pzec.		ix.lc.
	A	vii	kal.			
xiij	b	vi	kal.	Johannis et pauli martyr		iii.lc.
ij	c	v	kal.			
	d	iiii	kal.	Leonis [illegible] zfec. Vigilia.		iii.lc.
x	e	iii	kal.	Apostolo petri & pauli du.lcn pn.		ix.lec.
	f	ii	kal.	Commemozatio sancti pauli.		ix.lc.

Fuere' nñer' **XXXI** Julias habet dies.xxxi. Luna vero.xxx.
Nox habet horas.viij. Dies vero.xvi.

xij	g	Julij		Octa.sancti iohannis baptiste iii.lec.
viij	A	vi	N	S. thuni epi & cfl. Sctōr um pcocel-
	b	v	N	(li & martiniani. ix.lec.
xvi	c	iiii	N	Tranl.l.martini turoñ.epi & cfello. ix.lec.
v	d	iii	N	
	e	ii	N	Octaua apostolor petri et pauli ix.lec.
xiij	f	Nonis		epi ix lc.
ij	g	viii	Jō	Grumbaldi sacerdotis et confes. iii.lc.
	A	vii	Jō	Eueraldis virginis nō martyris ix.lc.
x	b	vi	Jō	Sanctor martyr septē fratrum. iii.lc.
	c	v	Jō	
xviij	d	iiii	Jō	
ix	e	iii	Jō	
	f	ii	Jō	
xv	g	Idibus		
iij	A	xvii	kl.	Augusti
	b	xvi	kal.	
xij	c	xv	kal.	
i	d	xiiii	kal.	
	e	xiii	kal.	Margarete virginis et mar. ix.lec.
ix	f	xii	kal.	Hazaredis virginis non mar. iii.lec.
	g	xi	kal.	Marie magd. ix.l. S.dvan.abba. memo.
xvij	A	x	kal.	Apollinaris epi et martyris iii.lc.
vi	b	ix	kal.	Ephine virginis & mar. Vigilia. iii.lec.
	c	viii	kal.	Jacobi apli du.le.ix.l. Scti xpofori mar-
xiij	d	vii	kal.	Anne matris marie.ix.l. (tyris. memo.
iij	e	vi	kal.	Marthe virg. ix.l. Septē mr dozmi. memo.
	f	v	kal.	Sālonis epi & cf.iii.l. S.pāta.mar. memo.
xi	g	iiii	kal.	Felicicis / simplicij / faustini et beatricis
xix	A	iii	kal.	Abdon et sennem marty. (mar.iii.lec.
	b	ii	kal.	Germani episcopi et confessoris ix.lc.

Aure⁹ AL Augustus habet dies xxxi. Luna.xxx.
enũer⁹ Nox habet horas.x. Dies vero.xiiij.

viij e Auguſti Ad vincu.l.pe.du.fe.mzn. S.mar.mar.
xvi d iiij N Sancti ſtephani mar.iii.lec. Mẽo.
v e iii N Inuen.l.ſteph.pbro.et lo.eius mar.ix lec.
f ij N
xiij g Nonas Sancti oſwaldi regis et martyzis ix.lec.
ij A viii Jd Transfiguratio domini ix.lec.
b vii Jd Feſtum nominis ieſu
c vi Jd Octa.l.pe.S.cyziaci et lo.ei⁹ mar. ix.lec.
d v Jd Sancti romani marty. Vigilia.
xviij e iiii Jd Sancti laurenti marty. ix.lec.
vij f iii Jd Sancti tyburcii martyzis iii.lec.
g ii Jd
xv A Idibus S.ypoliti ſocioꝝũq; eius mar. iii.lec.
iiij b xix kal. Septẽb. Euſebij ẽp.nõ.põ.Vigil'. iii.lec.
c xviij kal. Aſſumptio b.ma.vgi.du.te.pzin.
xij d xvii kal.
i e xvi kal. Octaua ſancti laurentij tẽ mẽoria
f xv kal. Agapiti martyzis tẽ mẽoria
ix g xiiii kal. Magni martyzis tẽ mẽoria
A xiii kal.
xvij b xii kal. Vedie lec.
vi c xi kal. Oc.l.marie.S.m.tymo.ẽ ſimpho. ix.lec.
d x kal. Vigilia.
xiiij e ix kal. Bartho.apli du.te.de mi. S.audo.epi et
iij f viii kal. S.hilde.vgi.nõ mar.iii.l'. Cõ.meo.
g vii kal.
xi A vi kal. Rufi martyzis iii.lec.
xix b v kal. S.augu.epi. S.hereme.marty. du.ſcitu.
c iiii kal. Decol.l.io.bap. S.ſabine virgi. ix.lec.
viij d iii kal. Sanctoꝝ martyꝝ felicis ẽ audacti iii.l'.
e ii kal. Sancti aidani epi et confeſſozis iii.lec.

Aure⁹ nuer⁹ **EL** September hz dies.xxx. Luna.xxviiij. Nox habet horas.xii. Dies vero.xii.

xvi f Septēb. **Egidij abba. Pziſci marty.** ix.lec.
v g liii N
A iii N
xiij b ii N **Tranſl.ſ.cuthber.epi.Birini epi.** ix.lec.
ij c Nonas **Bertini abbatis et confeſſoris**
d viii Jd
x e vii Jd **Euurcii epi.** **Vigilia.** Mēo. iii.lec.
f vi Jd Natiui.b.marie.virgi. **Adziani martyris**
xviij g v Jd Grilogoni martyris mēo.du.prin.
viij A iiii Jd
b iii Jd **Pzothi et iacincti marty.** tñ mēo.
xv c ii Jd
iiij d Idibus **Maurili epi et ꝛc.tñ.Meō.lec.**
e xviij kl. Octobris. Exaltatio ſcē crucis. **Lozne-**
lii et cypziani marty. Mēo.tñ.ix.lec.
xij f xvii kal. **Octa.ſ.marie. Nichomedis mar.** ix.lc.
i g xvi kal. **Sctōy mar.eufe lucie geminiani** iii.lec.
A xv kal. **Lamberti epi et marty.** iii.lec.
ix b xiiii kal.
c xiii kal.
xvij d xii kal. **Vigilia.**
vi e xi kal. Mathei apli et euāg.ſe.du.de mio. ix.lec.
f x kal. **Mauricii ſocioꝝq eius mar.** ix.lec.
xiij g ix kal. **Tecle virginis et martyris** iii.lec.
iij A viij kal.
b vii kal. **Firmini epi et martyris** iii.lec.
xi c vi kal. **Cypziani et iuſtine mar.** iii.lec.
xix d v kal. **Coſme et damiani mar.** iii.lec.
e iiii kal.
viij f iii kal. Sctī michaelis archāg.de ſe.de mio.ix.lec.
g ii kal. **Hieronymi pbri.** du.ſe.de mino. ix.lec.

Iurz⁹ KL. October habet dies xxxi. Luna vero xxx.
ix ier⁹ Mor habet horas xiiij. Dies vero x.

xvi A Octob. Sanctor ꝛkel. ger. remi. ve. bauoñ. et pla:
v b vi N Octi tho. herkor. epi (tonū. We. ix. lec.
xiij c v N (ꝛk. Leodega. epi ꝛ mar. ix. lk.
ij d iiii N Francisci ꝛkesso. non pontifi. iii. lec.
e iii N
f ii N Octē fidis virgi. ꝛ mar. We. iii. lec.
g Nonas Marci [illegible] ꝛk. Sanctorū mar. marcelli et
xviij A viii Jd S. pelagie matrone. iii. lk. (apulei. iii. lk.
viij b vii Jd Dionysii sociorūq; ei⁹ mar. ix. lk.
c vi Jd Paulini mar. ix. lk. Octor mar. ge. lo. ch.
xv d v Jd Michalij mar. cum sociis suis iii. lec.
xiij e iiii Jd Juluestri archi. ebo. du. ke. ꝛ mino. ix. lec.
f iii Jd Transl. k. edwardi regis ꝛk. nō pō. ix. lec.
xij g ii Jd Calixti [illegible]. martyris iii. lec.
i A Idibus Juluestri epi ꝛ confessoris iii. lec.
b xvii kal. Nouembris
ix c xvi kal. Memo.
d xv kal. Lucie eua. S. iusti my. du. ke. de mi. ix. lec.
xviij e xiiii kal. Festū letar ꝛ reliquiar ebo. ō. ke. ō. mi. ix. l.
vi f xiii kal. Justreberte virginis nor mar. iii. lec.
g xii kal. Undecim milium virginū. ix. lec. Sancti
xxiij A xi kal. (hyliarionis monachi.
iij b x kal. Romani epi ꝛ confessoris iii. lec.
c ix kal.
xi d viij kal. Transl. sctī iohis beuer. ix. du. de minori-
xix e vii kal. (bus. Sāctor crispini ꝛ crispiniani. mo.
f vi kal. Vigilia.
viij g v kal. Apostolor symonis ꝛ iude. ke. ō. mo. ix. lk.
A iiii kal.
xvi b iii kal. Germani capuani epi ꝛ confessoris iii. lk.
v c ii kal. Sancti quintini. Vigilia. iii. lec.

Aure' nũcer' **XII** Nouẽber hꝫ dies.xxx. Luna vero.xxix.
Nor habet horas.xvi. Dies vero.viij.

	a	Nouẽb.	Festiuitas oim sanctoꝝ duplex cũ ỹnci.	
xiij	e	iiii	N Cõmẽoratio oĩm fideliũ defũctoꝝ. du. cc.	
ij	f	iii	N Eustachij sociorũq; eius mar.	iii. lec.
	g	ii	N	
g	A	Nonas		
	b	viii	Jõ Leonardi abbatis	ix. lc.
xviij	c	vii	Jõ Willebrodi epi et cõfessoris	iii. lec.
vij	d	vi	Jõ Sanctoꝝ mꝝ quattuoꝝ coronatoꝝ	iii. lec.
	e	v	Jõ Theodori martyris	iii. lec.
xv	f	iiii	Jõ Martini confessoris	iii. lec.
iij	g	iii	Jõ Martini epi & cf. Octẽ mẽne mꝝ.	ix. lec.
	A	ii	Jõ cme.	
xij	b	Idibus	Vticii episcopi et confessoris	iii. lec.
i	c	xviij kl.	Decembris.	
	d	xvii	kal. Machuti epi et confessoris	iii. lec.
ix	e	xvi	kal. Eadmundi archiepi cãtuar. & cfes.	ix. lec.
	f	xv	kal. Aniani episcopi et confessoris	iii. lec.
xviij	g	xiiii	kal. Octaua sancti martini epi	iii. lec.
viij	A	xiii	kal.	
	b	xii	kal. Edmundi regis et martyris.	ix. lec.
xvij	c	xi	kal.	
iij	d	x	kal. Cecilie virginis et martyris	ix. lc.
	e	ix	kal. Clemẽtis ... mꝝ. Felicitat. mar.	ix. lc.
xj	f	viij	kal. Grisogoni martyris	iii. lec.
xix	g	vii	kal. Katherine virginis & martyris	ix. lec.
	A	vi	kal. Lini ... martyris	iii. lec.
vij	b	v	kal.	
	c	iiii	kal.	
xvi	d	iij	kal. Saturnini epi & marty. Vigilia,	iii. lec.
ij	e	ii	kal. Andree apli duplex cũ de ymno.	ix. lec.

Aure⁹ nũer⁹ **KL** Decẽber hz dies.xxxi. Luna vero.xxx. Nor habet horas.xviij. Dies vero.vi.

	f	Decẽbris	**Octỹ martyrũ crisanti ⁊ darie.**		iii.let.
	g	iiii N			
	A	iii N			
	b	ii N	**Octã barbara** non est in vsu ebozaceñ.		
	c	Nonas			
xviij	d	viii Jd̃	Sancti nicholai epi ⁊ confes.		ir.let.
vij	e	vii Jd̃	**Octa.sci andree apli**		iii.let.
	f	vi Jd̃	Conceptio vr̃e marie.vgi.be.dei.pri.		ir.let.
xv	g	v Jd̃			
iiij	A	iiii Jd̃			
	b	iii Jd̃			
xij	c	ii Jd̃			
i	d	Jdibus	**Lucie virginis et martyris**		ix.li.
	e	xix kal.	Januarii.		
ix	f	xviij kal.			
	g	xvii kal.	**O sapientia.**		
xvij	A	xvi kal.			
vi	b	xv kal.			
	c	xiiii kal.			
xiij	d	xiii kal.	**Vigilia.**		
iij	e	xii kal.	Thome apli duplexte.de mino.ix.let.		
	f	xi kal.			
xi	g	x kal.			
xix	A	ix kal.	**Vigilia.**		
	b	viij kal.	Natiuitas dñi nostri iesu christi		
viij	c	vii kal.	Sancti stephani prothomartiris		duplicia festa
	d	vi kal.	Sancti iohannis apo.⁊ euãg.		
xvi	e	v kal.	Sanctorum innocentium		prinei.
v	f	iiii kal.	Octaue thome mar		
	g	iii kal.			
xiij	A	ii kal.	Sancti silueſtri [illegible]	2kel.	ir.let.

¶ Benedictiones communes dicende sunt per totum annum super lectiones matutinis nisi in festo omnium sanctorum et in omnibus festis beate marie virginis et commemoratione eiusdem.

℟ Benedictione perpetua: benedicat nos pater etern⁹.
℣ Deus dei filius: nos benedicere & adiuuare dignetur.
℟ Spiritussancti gratia illuminet corda & corpora nra
℣ Omnipotens dominus: sua gratia nos benedicat.
℟ Chriſt⁹ perpetue: det nobis gaudia vite.
℣ Intus & exteri⁹ nos purget spiritus almus.
℟ Secundū Johannē Fons euangelij: repleat nos dogmate celi
℣ Secundū Matheum Per euangelica dicta: deleantur nostra delicta
℟ Secundū Lucam Euangelica lectio: sit nobis salus et protectio
℣ Secundū Marcū Euangelicis armis muniat nos cōditor orbis.
℟ Diuinum auxilium maneat semper nobiscum.
℣ Rex angelorum: perducat nos ad regna celorum

¶ Quando vero non pronunciantur euangelium: ad matutinas dicatur septima benedictio hoc modo.
Creator omnium rerum: benedicat nos nunc et in euum

¶ In die omnium sanctorum.

℟ Det venie munus nobis rex trinus et vnus
℣ Virga virēs ielle: nos verum ducat adesse
℟ Turmis angelicis: societ nos conditor orbis.
℣ Ordo prophetarum: minuat penas animarum.
℟ Cetus apostolic⁹: sit nobis semper amicus.
℣ Martyribus cristi: faciat nos gratia chriſti.
℟ Grex confessorum: purget peccata reorum
℣ Virginei flores: nostros delere dolores.
℟ Nos rege nos muni sanctis deus omnibus vni.

¶ In festo purificatiōis beate marie virginis.

i Purificans pura: virgo rea pectora cura.
ij Rex puer oblatus: nos absterget reatus.
iij Nos latiet donis: puer ipleus spem symeonis.
iiij Virginis o proles: culparum dilue moles.
v Virgo fecunda: pia nos a crimine munda.
vi Nos benedic, grata pia mater & inuiolata.
vij Te pia virgo dulce: latient nos dogmata luce
viij Rex presentatus: sit nobis propiciatus.
ix Nos societ sanctis: symeon quem gessit in vlnis.

¶ Die annunciationis beate marie virginis.

i Nos iuuet illud aue: per quam pater exitur a ve.
ij Virgo salutata: iuuet omnes prole beata.
iij De ioachin nata: det nobis regna parata.
iiij Turmam stella maris: benedicat nescia maris.
v Abstergat luctus: oriens de virgine fructus.
vi Pondera virgo leua: per eam que subdidit eua.
vij Te pia virgo duce: latient nos dogmata luce.
viij Demonis a scelere: nos virgo pia tuere.
ix Nos gabriele rata: saluet partu grauidata.

¶ In assumptione beate marie virginis et dominica infra octauas.

i In celo lata nos seruet virgo beata.
ij Sede locata pia: nostri memor esto maria.
iij Celo virgo sita: nos sacro pneumate dita.
iiij Que supra astra manet lapsorum vulnera sanet.
v Que celo floret: pro nobis omnibus oret.
vi Sit nobis grata: virgo super astra leuata.
vij Nato marie duce: repleant nos dogmata luce.
viij Stellato solio: residens nos protege virgo.
ix Virgo tuos famulos: fac post te scandere celos.

¶ Infra octauas.

i. die Oret mente pia pro nobis virgo maria.
Virgo dei genitrix: sit nobis auxiliatrix.

Nos a petis mundet flos virginitatis.

q.d. Stella maria maris lucurre pitissima nobis.

Virgo deo digna poscentibus esto benigna.

Mater virtutis det nobis dona salutis.

iij.d. Liberet a pena: nos celi porta serena.

Virgo maria tuos serua sine crimine seruos.

Virgo tuum natum: fac nobis propiciatum.

iiij.d. Que peperit christum: totum custodiat istum.

Nos iuuet ille pater quem protulit innuba mater.

Inclyta stirps iesse: verum nos ducat adesse.

v.d. Nos precib⁹ matris salnet sapientia patris.

Nos cum prole pia: benedicat virgo maria.

Diuina subsidia nobis impetret virgo maria.

vi.die. Regina angelorum: perducat nos ad regna celorum.

Nos propzio nato: pia virgo reconciliatio.

Virginis auxilium: foueat nunc et in euum.

¶ In natiuitate beate marie virginis.

i Nos hodie nata: benedicat virgo beata.

ij Nos ciber hic manna virgo quem protulit anna.

iij Spiritus alme pia: peccata precante maria.

iiij Peccati moles: tollas ame pia proles.

v Quam de⁹ ornauit: nos protege filia dauid.

vi Intus & exteri⁹: nos purget virginis ortus.

vij Edita virgo dei: doceat nos dicta mathei.

viij Celica subsidia: det nobis nata maria

ix Inclyta stirps iesse: ver̄ nos ducat adesse.

¶ Dominica infra octauas sicut in die preter benedictionem septimam que erit Nato marie.

i.die Fit nobis portus: ad vitam virginis ortus.

Sumamus portum: vite per virginis ortum.

In vite portu: saluemur virginis ortu.

q.d. Nos iuuet in castris: ort-

tus regnantis in astris.

Jungat celicolis: nos vera
spoztula solis.

Oztus solamen: det nobis
virginis amen.

iij.o. Nos ditet venia ditis-
sima virgo maria.

Nos rege cũme pater nos
integra pzotege mater.

Nos faciat matris: seruos
sapientia patris

iiij.o Nos ope confozta: ce-
lozum fulgida pozta.

Nos famulos serua: genis
trix a mozte pzoserua.

Nos iungat thzonis: veri
thzonus salomonis.

v.o Ad fontem venie: ducat
nos dextera marie.

Ad celi decoza: nos trans-
fer virgo decoza.

Impetret agenito: nobis
veniam pia virgo.

¶ Iste hymn⁹ Primo die-rū. dicit ad matutinas oīb⁹ dieb⁹ dñici qñ de dñica agit a ꝑma dñica septuagesime vsq ad ꝑmā dñicā quadragesime. Et a ꝑma dominica kal. augusti vsq ad aduentum domini. Hymnus.

Rtmo dierū omniū / quo mūd⁹ extat conditus: vel quo resurgens conditor / nos morte victa liberet.

Pulsis procul torporibus / surgamus oēs ocius: et nocte queramus pium / sicut prophetam nouimus.

Nostras preces vt audiat / suamq dextram porrigat: vt expiatos sordibus / reddat polorum sedibus.

Ut qq sacratissimo / huius diei tpe: horis quietis psallimus / donis beatis muneret

Presta pater pijssime patriq cōpar vnice cū spū paraclyto regnans ꝑ omne seculū. Amē. ¶ Iste hymnus Nocte surgētes. dicit i oīb⁹ dñicis ad matut. qñ de dñica agit. et a dñica ꝑma post oct. epyphanie vsq ad ꝑmā dñicā septuagesime. Et a ꝑma dñica post festū sācē trinitat⁹ vsq ad ꝑmā dñicā aduentus dñi. hymnus.

Nocte surgentes vigilemus oēs / semper in psalmis meditemur atq: viribus totis domino canamus / dulciter hymnos.

Ut pio regi pariter canentes / cum suis sanctis mereamur aulam: ingredi celi simul q beatam / ducere vitā.

Presset hoc nobis / deitas beata patris ac nati pariter q sancti: spūs cuius reboat in oi gl'ia mūdo. Amē. ps. 1.

Beat⁹ vir qui non abijt i cōsilio impioꝝ q i via peccatoꝝ nō stetit: et in cathedra pestilentie non sedit Sed in lege domini voluntas eius: q in lege eius meditabitur die ac nocte.

Et erit tanq̄ lignum quod plantatum est secus decursus aquarum: quod fructum suum dabit in tempore suo Et folium eius nō defluet: q oia quecūq faciet psperabunt.

Non sic impij non sic: sed tanq̄ puluis quem proijcit ventus a facie terre.

Ideo non resurgunt impij in iudicio: neq; peccatores in concilio iustorum.

Q. m̃ nouit dñs viã iustorũ: et iter impiorũ peribit. ps.2.

Quare fremuerũt gentes: et populi meditati sunt inania.

Astiterunt reges terre et pncipes conuenerunt in vnum: aduersus dominũ/et aduersus chꝛistum eius.

Dirũpam⁹ vincula eoꝝ: et pjciam⁹ a nobis iugũ ipoꝝ

Qui habitat i celis irridebit eos: & dñs subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua: et in furoꝛe suo conturbabit eos.

Ego aũt cõstitutus sum rex ab eo sup syõ montẽ sanctũ eius: pdicãs pceptũ ei⁹.

Dñs dixit ad me fili⁹ me⁹ es tu: ego hodie genui te.

Postula a me & dabo tibi gẽtes hereditatẽ tuã: & possessionẽ tuam terminos terre.

Reges eos i virga ferrea: & tãq; vas figuli cofringes eos

Et nũc reges itelligite: erudimini qui iudicatis terram

Seruite domino i timoꝛe: & exultate ei cum tremoꝛe.

Apꝛehẽdite disciplinam nequando iracatur dominus: & pereatis de via iusta.

Cũ exarserit i breui ira ei⁹ bti oẽs q̃ cõfidũt in eo. ps.3.

Domine quid multipli cati sũt q̃ tribulãt me: multi insurgũt aduersũ me.

Multi dicunt anime mee: nõ est salus ipsi in deo eius

Tu autem domine susceptoꝛ meus es: gloꝛia mea et exaltans caput meum.

Voce mea ad dominũ clamaui: et exaudiuit me de mõte sancto suo.

Ego dormiui & soporat⁹ sũ & exurrexi: q̃ dñs suscepit me

Non timebo milia populi circundãtis me: exurge dñe saluum me fac deus meus.

Quoniã tu percussisti oẽs aduersantes michi sine causa: dẽtes pcatoꝛũ contriuisti.

Domini est salus: et super populũ tuũ benedictio tua.

Nõ dicit ad nocẽ. iste ps.4.

Cum inuocarẽ exaudiuit me deꝰ iustitie mee: i tribulatiõe dilatasti michi.

Miserere mei: & exaudioꝛationem meam.

Filij hoim vsq;quo graui coꝛde: vt q̃d diligitis vanitatem: & queritis mendacium.

Et scitote q̃m mirificauit dñs sctm̃ suũ: dñs exaudiet

me cum clamauero ad eum.
Iraſcimini ⁊ nolite peccare q̃ dicitis i cor̃dib⁹ veſtris: ⁊ i cubilib⁹ veſtris cõpũgimini
Sacrificate ſacrificiũ iuſtitie ⁊ ſperate i dño: multi dicunt q̃s oſtẽdit nobis bona.
Signatum eſt ſuper nos lumen vultus tui domine: dediſti leticiam in cor̃de meo.
A fructu frumenti vini et olei ſui: multiplicati ſunt.
In pace in idipſum: dor̃miam et requieſcam.
Quoniã tu domine ſingulariter in ſpe: cõſtituiſti me.
Non dicit̃ ad noct. iſte ps. 5.
VErba mea auribus p cipe domine: intellige clamor̃em meum.
Intende voci or̃onis mee: rex meus et deus meus.
Quoniam ad te or̃abo dñe: mane exaudies vocem meã.
Mane aſtabo tibi ⁊ videbo: q̃m nõ de⁹ volẽs iniq̃tatẽ tu es
Deq̃ habitabit iuxta te malignus: neq̃ permanebunt iniuſti ante oculos tuos.
Odiſti omnes qui operant iniquitatẽ: perdes oẽs qui loquuntur mendacium.
Virũ ſanguinũ ⁊ doloſum abominabitur dñs: ego autem in multitudine mie tue
Introibo in domum tuam: ador̃abo ad templum ſanctum tuum/ in timor̃e tuo.
Dñe deduc me i iuſtitia tua ꝓpter inimicos meos: dirige in cõſpectu tuo viam meam.
Quia non eſt in or̃e eor̃ veritas: cor̃ eor̃um vanum eſt.
Sepulchr̃ũ patens eſt guttur eor̃: linguis ſuis doloſe agebant: iudica illos deus.
Decidant a cogitationib⁹ ſuis ſcd̃m multitudinem impietatum eor̃ũ expelle eos: quoniã irritauerunt te dñe.
Et letentur oẽs qui ſperãt in te: in eternum exultabũt et habitabis in eis.
Et gloriabuntur in te omnes qui diligunt nomẽ tuũ: quoniam tu benedices iuſto
Dñe vt ſcuto: bone voluntatis tue coronaſti nos. ps. 6.
DOmine ne in furor̃e tuo arguas me: neq̃ in ira tua cor̃ripias me.
Miſerere mei dñe q̃m infirmus ſum: ſana me dñe q̃m conturbata ſunt oſſa mea.
Et anima mea turbata eſt valde: ſed tu domie vſq̃quo
Conuertere domine ⁊ eripe animã meam: ſaluũ me fac ꝓpter miſericor̃diã tuam.
Quoniam non eſt in morte

qui memor sit tui: i inferno autem quis cõfitebitur tibi.
Laboraui in gemitu meo lauabo per singulas noctes lectum meũ: lachrymis meis stratum meum rigabo.
Turbatus est a furore oculus meus: inueteraui inter omnes inimicos meos.
Discedite a me omnes qui operamini iniquitatem: qm exaudiuit dñs vocẽ fletꝰ mei
Exaudiuit dominus deprecationem meam: dominus orationem meam suscepit.
Erubescant ⁊ cõturbentur vehementer oẽs inimici mei: conuertantur ⁊ erubescant valde velociter. Gloria pti
In oibꝰ dñicis diebꝰ per aduẽ. vsq; ad natiuitat. dñi. In. i. nocturn. Nõ auferetur sceptrũ de iuda: ⁊ dux de femore eiꝰ donec veniat q̃ mittẽdus est. In oibꝰ dñicis ab oct. epy. vsq; ad. xl. ⁊ a prima dñica. xl. vsq; ad pascha q̃n de dñica agit. In. i. nocturn. Seruite dño in timore.
In oibꝰ dñicꝭ a dñica trini. vsq; ad aduen. dñi q̃n de dominica agitur. In primo nocturn. Prosit de meritis vocitatur iure beatus: legem qui dñi meditatur nocte die. xxxi. ps. 7.

Domine deus meus in te speraui saluum me fac: ex omnibus persequentibus me et libera me.
Nequãdo rapiat vt leo animã meã: dum nõ est q̃ redimat: neq; qui saluum faciat
Dñe deꝰ meꝰ si feci istud: si est iniq̃tas in manibꝰ meis.
Si reddidi retribuentibus michi mala: decidã merito ab inimicis meis inanis.
Persequat inimicus aiam meã: ⁊ cõprehendat ⁊ cõculcet in terra vitã meã: ⁊ gloriã meam in puluerem deducat
Exurge dñe in ira tua: ⁊ exaltare in finibꝰ inimicorꝰ meorꝰ
Et exurge dñe deus meꝰ in precepto qd mãdasti: ⁊ synagoga populorꝰ circũdabit te
Et propter hãc in altũ regredere: dñs iudicat populos.
Iudica me domine secũdũ iusticiam meã: et secundum innocentiã meam super me
Consumetur nequitia peccatorꝰ ⁊ diriges iustum: scrutans corda et renes deus.
Iustũ adiutoriũ meũ a dño q̃ saluos facit rectos corde.
Deus iudex iustus fortis ⁊ patiens: nunquid irascitur per singulos dies.
Si conuersi fueritis gla-

dium suū vibrauit: arcū suū tetendit et parauit illum.
Et in eo parauit vasa mortis: sagittas suas ardētib⁹ effecit
Ecce parturit iniusticiā cōcepit dolorē: et pepit iniquitatē.
Lacū aperuit et effodit eū: et incidit in foueā quā fecit.
Cōuertetur dolor ei⁹ in caput eius: et in verticē ipsius iniquitas eius descendet.
Confiteboꝛ domino secundum iusticiam eius et psallā nomini dñi altissimi. ps.8.
DOmine dñs noster: q̄ admirabile est nomē tuum in vniuersa terra.
Quoniam eleuata est magnificentia tua: super celos
Ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem ꝓpter inimicos tuos: vt destras inimicum et vltorem.
Quoniā videbo celos tuos opera digitoꝛ tuoꝛ: lunam et stellas que tu fundasti.
Quid est hō q̄ memoꝛes ei⁹ aut fili⁹ hois q̄m visitas eū.
Minuisti eū paulomin⁹ ab angelis gloꝛia et honoꝛe coronasti eū: et cōstituisti eū super opera manuum tuarū.
Oia subiecisti sub pedibus ei⁹ oues et bues vniuersas: insuper et pecoꝛa campi.
Volucres celi et pisces maris: qui perambulant semitas maris.
Domine dominus noster: q̄ admirabile est nomen tuū in vniuersa terra. ps.9.
Confiteboꝛ tibi dñe in toto coꝛde meo: narrabo omnia mirabilia tua.
Letaboꝛ et exultabo in te: psallā nomini tuo altissime
In cōuertendo inimicum meū retroꝛsum: infirmabūtur et peribunt a facie tua.
Quā fecisti iudiciū meum et causam meam: sedisti super thꝛonū qui iudicas iusticiā.
Increpasti gentes et periit impius: nomen eoꝛū delesti in eternū et in seculū seculi.
Inimici defecerunt framee in finem: et ciuitates eoꝛum destruxisti.
Perijt memoꝛia eoꝛ cū sonitu: et dñs in eternū ꝑmanet.
Parauit in iudicio thꝛonū suum/et ipse iudicabit oꝛbē terre in equitate: iudicabit populos in iusticia.
Et factus est dñs refugium pauperi: adiutoꝛ in opoꝛtunitatibus in tribulatione.
Et sperent in te q̄ nouerūt nomen tuū: quoniā nō dereliquisti querētes te domine.

Psallite domino qui habitat in syon: annũciate inter gentes studia eius.

Q ñ requirens sanguinem eorum recordatus est: nõ est oblitus clamorẽ pauperum

Miserere mei dñe: vide hũilitatẽ meã de inimicis meis.

Q ui exaltas me de portis mortis: vt annunciem omnes laudationes tuas i portis filie syon.

Exultabo in salutari tuo: infixe sunt gentes in interitu quem fecerunt.

In laqueo isto quẽ abscõderunt: cõprehẽsus est pes eor

Cognoscet dñs iudicia faciens: i operib9 manuũ suarũ cõprehensus est pccator.

Conuertãt pcõres i infernũ: oẽs gẽtes q̃ obliuiscunt deũ

Quoniã nõ i finem obliuio erit pauperis: patiẽtia pauperum nõ peribit in finem.

Exurge dñe non confortetur homo: iudicentur gentes in conspectu tuo.

Constitue dñe legislatorẽ super eos: vt sciant gentes quoniam homines sunt.

Ut quid domine recessisti longe: despicis in oportunitatibus in tribulatione.

Dum superbit impius incenditur pauper: cõprehendũtur in cõsilijs quib9 cogitant

Q ñ laudat pcõr in desideriis aie sue: et iniqu9 bñdicit.

Exacerbauit dñz pcõr: scdz multitudinẽ ire sue nõ q̃ret.

Deus est de9 in conspectu ei9: inq̃nate sũt vie illi9 i oi tpe.

Auferuntur iudicia tua a facie eius: omnium inimicorum suorũ dominabitur.

Dixit enim in corde suo: non moueboꝛ a generatione in generationem sine malo.

Cui9 maledictiõe os plenũ est et amaritudie et dolo: sub lingua eius labor et dolor.

Sedet in insidijs cum diuitibus in occultis: vt interficiat innocentem.

Oculi ei9 in pauperẽ respiciunt: insidiat in abscõdito/ quasi leo in spelunca sua.

Insidiat vt rapiat pauperẽ rapere pauperẽ dũ attrahit eũ

In laqo suo humiliabit eũ inclinabit se et cadet cũ dominatus fuerit pauperum.

Dixit enim in corde suo: oblitus est deus: auertit faciem suam ne videat in finem.

Exurge domine deus et exaltetur manus tua: ne obliuiscaris pauperum.

Propter quid irritauit im

pius deum: dixit enī in cor-
de suo non requiret.
Vides quoniam tu labor-ē
et dolorem considerās: vt
tradas eos in manus tuas.
Tibi derelictus est pauper:
orphano tu eris adiutor.
Contere brachium peccā-
toris et maligni: quereť pec-
catum illius ⁊ nō inueniet.
Dominus regnabit ineter
nū ⁊ in seculum seculi: peri-
bitis gentes de terra illius.
Desiderium pauperū exaudi
uit dñs: preparationem cor
dis eorū audiuit auris tua.
Iudicare pupillo ⁊ hūili: vt
nō apponat vltra magnifica
re se homo sup terrā. ps.10.
In dño cōfido quomodo
dicitis anime mee: trāf
migra in montē sicut passer
Q m ecce pcōres intēderūt
arcū/parauerūt sagittas su
as in pharetra: vt sagittent
in obscuro rectos corde.
Q m que perfecisti destruxe-
runt: iustus autē quid fecit.
Dns in templo sancto suo:
domin⁹ in celo sedes eius.
Oculi eius in pauperem re
spiciunt: palpebre eius in-
terrogant filios hominum.
Dns interrogat iustum et
impium: qui autem diligit
iniquitatē odit animā suam
Pluet sup pcōres laqueos
ignis sulphur ⁊ spirit⁹ pro-
cellarum/pars calicis eorū.
Q m iust⁹ dns ⁊ iustitias di-
lexit: eq̄tatē vidit vult⁹ ei⁹.
Gloria. Ader aduc. ān. Erit
ipse expectatio gentiū: laua
bitq̄ vino stolā suā: ⁊ sāguie
uue palliū suū. Ab oct. epp.
vsq̄ ad. xl.ā. Dne de⁹ me⁹ in
te spaui. Per estatē ⁊. xl.ān.
Iuste de⁹ iudex fort⁹ patiēsq̄
benign⁹: i te sperātes muni
miserando fideles. ps.11.
Saluū me fac dne qm̄ de
fecit sctūs: qm̄ diminu
te sūt veritates a filijs hoīz.
Vana locuti sūt vnusq̄sq̄
ad pximū suū: labia dolosa i
corde et corde locuti sunt.
Disperdat dominus vni-
uersa labia dolosa: et lin-
guam magniloquam.
Qui dixerūt linguā nostrā
magnificabim⁹: labia nr̄a a
nobis sunt/quis nr̄ dns est?
Propter miseriam inopū
et gemitum pauperum: nūc
exurgam dicit dominus.
Ponam in salutari: fidu-
cialiter agam in eo.
Eloquia dñi eloq̄a casta ar
gētū igne examinatū: pba-
tū terre purgatū septuplū.

Tu domine seruabis nos et custodies nos: a generatione hac in eternum.

In circuitu impij ambulant: secdm altitudinē tuā multiplicasti filios hominū. ps. 11

Usquo dñe obliuisceris mei finē: vsquq̄ auertis faciem tuam a me.

Quādiu ponā consilia in aia mea: dolorē i corde meo p diē

Usquo exaltabit inimicus meus sup me: respice et exaudi me domine deus me9.

Illumina oculos meos ne vnq̄ obdormiam in morte: nequādo dicat inimicus me9 preualui aduersus eum.

Qui tribulāt me exultabūt si motus fuero: ego autē in misericordia tua speraui.

Exultabit cor meū in salutari tuo/cantabo dño q̄ bona tribuit michi: et psallā nomini domini altissimi. ps. 12.

Dixit insipiens in corde suo: non est deus.

Corrupti sunt et abominabiles facti sunt in studijs suis: nō est qui faciat bonum: non est vsq̄ ad vnum.

Dñs de celo p spexit sup filios hom: vt videat si est intelligens / aut requirens deū.

Omēs declinauerūt simul inutiles facti sunt: nō est q̄ faciat bonū/non est vsq̄ ad vnum.

Sepulchrū patens est guttur eorum/linguis suis dolose agebant: venenū aspidum sub labijs eorum.

Quorum os maledictione et amaritudine plenum est: veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem.

Contritio et infelicitas in vijs eorum: et viam pacis nō cognouerunt: non est timor dei ante oculos eorum.

Nōne cognoscēt oēs q̄ operant iniquitatē: q̄ deuorāt plebem meā sicut escam panis.

Deum non inuocauerunt: illic trepidauerunt timore vbi non erat timor.

Quōm dñs in generatione iusta est: cōsilium inopis cōfudistis: quōm dominus spes eius est.

Quis dabit ex syō salutare israēl: cū auerterit dñs captiuitatē plebis sue: exultabit iacob et letabitur israel. ps. 14.

Domine q̄s habitabit i tabernaculo tuo: aut quis requiescet i mōte sctō tuo

Qui ingredit sine macula: et operatur iusticiam.

Qui loquitur veritatem in corde suo: qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit pximo suo malū: et opzobziū non accepit adu̇ersus pzoximos suos.

Ad nichilum deductus est i conspectu eius malignꝰ: timentes aūt dñm gl̄ificat.

Qui iurat pximo suo ⁊ non decipit: qui pecuniā suā nō dedit ad vsurā: ⁊ munera sup innocentem nō accepit.

Qui facit hec: nō mouebit̄ in etnū. ℣. Ꝟia. Per aduē ān.

Pulchziores sunt oculi eiꝰ vino: ⁊ dentes eiꝰ lacte candidiores. ℟. Ex ſpō ſpecies decoris eiꝰ. ℣. Deꝰ nr̄ manifeste veniet. Per oct.epy.vſq; ad.xl.ā. Respice ⁊ exaudi me dñe deꝰ meꝰ. ℟. Memor fui nocte nois tui dñe. ℣. Et custodiui legē tuā. Per estatē et xl.ā. Surge ⁊ iet̄nū serua munimine sacro: custodiq; tuos astripotens famulos. ℟. Memor fui nocte nominis tui domine. ꝑs.15.

Conserua me dñe quoniam sperauī in te dixi dño deus meꝰ es tu: quoniā bonoꝝ meoꝝ nō eges. Sanctis qui sunt in terra eius: mirificauit omnes voluntates meas in eis. Multiplicate sunt infirmitates eoꝝ: postea acceleraueṙt. Nō congregabo cuēticula eorū de sāguinibꝰ: nec memor ero nois eoꝝ p labia mea. Dñs pars hereditatis mee et calicis mei: tu es qui restitues hereditatē meā mihi. Funes ceciderunt mihi in pzeclaris: etenim hereditas mea pzeclara est mihi. Benedicā dñm q̄ tribuit mihi intellectū: insup ⁊ vsq; ad noctē increpuerunt me renes mei Pzouidebam dñm in conspectu meo semp: qm̄ a dextris est mihi ne cōmouear. Pzopt hoc letatū ē coz meū et exultauit lingua mea: insup et caro mea requiescet in spe. Quōm nō derelinques animā meā in inferno: nec dabis sānctū tuū videre corruptionē. Notas mihi fecisti vias vite: adimplebis me leticia cū vultu tuo: delectatiōes in dextera tua vsq; in finē. Gl̄ia pr̄i Dñicis dieb̄ p aduēt̄ vsq; ad natiui.dñi. In.ij.noct.ā. Bethleem nō es minima in pzincipibꝰ iuda ex te enim exiet dux q̄ regat pp̄l̄m meū israel ipse enim saluū faciet pp̄l̄m suū a pctis eoꝝ. Dieb̄ dñicis ab oct.epy.vsq; ad.xl. In.ij. noct.ā. Bonoꝝ meoꝝ nō indiges: in te spauit̄ conserua me

dñe. ℣. Dñic; dieb⁹ ab oc. tri
nita. vsq; ad aduētū do. ℟. kl.
In. q. nocte. ān. Nature ge-
nitor conserua morte redē-
ptos: facq; tuo dignos ser-
uitio famulos. Psalm⁹. 16.

EXaudi dñe iustitiā meā
intēde deprecationē meā
auribus percipe orationē
meam: nō in labijs dololis.
De vultu tuo iudicium me
um prodeat: oculi tui vide-
ant equitates.
Probasti cor meū ℣ visitasti
nocte/igne me examinasti: ℣
nō est inuēta in me iniqtas.
Ut nō loquat os meū opa
hoim: ppt̄ v̄ba labior tuor
ego custodiui vias duras.
Perfice gressus meos in se
mitis tuis: vt non mouean-
tur vestigia mea.
Ego clamaui qm̄ exaudisti
me de⁹: inclina aurē tuā mi
chi: et exaudi verba mea.
Mirifica mīas tuas: q̄ sal-
uos facis sperantes in te.
A resistētib⁹ dextere tue cu
stodi me: vt pupillam oculi.
Sub vmbra alarum tuarū
protege me: a facie impiorū
qui me afflixerunt.
Inimici mei aīam meā cir-
cūdederūt adipē suū conclusert:
os eor locutū est superbiā.
Proiicientes me nūc circūde
derūt me: oculos suos statue
runt declinare in terram.
Susceperūt me sicut leo pa
rat⁹ ad prēdā: ℣ sicut catul⁹
leonis habitans in abditis.
Exurge dñe preueni eū et
supplanta eū: eripe animam
meā ab impio/framea tuam
ab inimicis manus tue.
Domine a paucis de terra
diuide eos in vita eorum: de
absconditis tuis adimple-
tus est venter eorum.
Saturati sūt filijs: ℣ dimise
rūt reliqas suas puulis suis
Ego aūt in iustitia apparebo
conspectu tuo: satiabor cū ap-
paruerit gl'ia tua. ℣. gl'ia p̄ti
Per aduētū. ān. Ecce virgo
concipiet ℣ pariet filiū: ℣ vo
cabitur nomē ei⁹ emanuel.
Post octa. epy. vsq; ad. xl. ān
Inclina domine aurem tuā
michi: et exaudi verba mea.
Per estatē et. xl. ān. Pecora
nostra tibi tu cōditor oīs
adure igne pio purgans at-
q; cremādo prouans. ps. 17.

DIligam te dñe fortitu-
dō mea: dñs firma-
mentum meum ℣ refugium
meum: et liberator meus.
Deus meus adiutor meus:
et sperabo in eum.

Protector meus et cornu salutis mee: et susceptor meus
Laudans invocabo dñm: et ab inimicis meis salvus ero.
Circumdederunt me dolores mortis: et torrentes iniquitatis conturbaverunt me.
Dolores inferni circumdederunt me: preoccupaverunt me laquei mortis.
In tribulatione mea invocavi dñm: et ad deum meum clamavi
Et exaudivit de templo sancto suo vocem meam: et clamor meus in conspectu eius introivit in aures eius.
Commota est et contremuit terra / fundamenta montium conturbata sunt et commota sunt: quoniam iratus est eis.
Ascendit fumus in ira ei⁹: et ignis a facie ei⁹ exarsit: carbones succensi sunt ab eo.
Inclinavit celos et descendit et caligo sub pedibus eius.
Et ascendit super cherubin et volavit: volavit super pennas ventorum.
Et posuit tenebras latibulum suum in circuitu eius: tabernaculum eius tenebrosa aqua in nubibus aeris.
Pre fulgore in conspectu eius nubes transierunt: grando et carbones ignis.
Et intonuit de celo dñs / et altissimus dedit vocem suam: grando et carbones ignis.
Et misit sagittas suas et dissipavit eos: fulgura multiplicavit et conturbavit eos.
Et apparuerunt fontes aquarum: et revelata sunt fundamenta orbis terrarum.
Ab increpatione tua dñe: ab inspiratione spūs ire tue.
Misit de sumo et accepit me: et assumpsit me de aquis multis
Eripuit me de inimicis meis fortissimis / et ab his qui oderunt me: quoniam confortati sunt super me.
Preevenerunt me in die afflictionis mee: et factus est dominus protector meus.
Et eduxit me in latitudinem: salvum me fecit quoniam voluit me
Et retribuet michi dominus secundum iustitiam meam: et secundum puritatem manuum mearum retribuet michi.
Quia custodivi vias domini: nec impie gessi a deo meo
Quoniam omnia iudicia eius in conspectu meo: et iustitias non repuli a me.
Et ero immaculatus cum eo: et observabo me ab iniquitate mea.
Et retribuet michi dominus secundum justitiam meam: et secun-

dum puritatē manuū mea-
rū in conſpectu oculoꝝ eius.
Cum ſcō ſcūs eris: et cum
viro innocēte innocens eris.
Et cū electo electus eris: et
cum peruerſo peruerteris.
Quoniam tu populum hu-
milem ſaluum facies: ⁊ ocu-
los ſuperboꝝ humiliabis.
Quōm tu illuminas lucernā
meam domine: deus meus
illumina tenebꝛas meas.
Quoniā in te eripiar a ten
tatione: et in deo meo tranſ
gꝛediar murum.
Deꝰ meꝰ ipolluta via eius:
eloꝗa dñi igne examinata:
ꝓtectoꝛ eſt oīm ſperātiū i ſe.
Quōm quis deus ꝓter dñm:
aut quis deꝰ ꝓter deū nr̄m
Deus q̄ ꝓcinxit me vȳtute: ⁊
poſuit imaculatā viā meā.
Qui perfecit pedes meos
tanq̄ ceruoꝝ: et ſup ex-
celſa ſtatuens me.
Qui docet manus meas ad
ꝓlium: et poſuiſti vt arcū
ereum bꝛachia mea.
Et dediſti michi ꝓtectio-
nem ſalutis tue: et dextera
tua ſuſcepit me.
Et diſciplina tua coꝛrexit
me in finem: et diſciplina
tua ipſa me docebit.
Dilataſti greſſus meos ſub
tus me: et non ſunt infir-
mata veſtigia mea.
Perſequar īimicos meos
et cōpꝛehendam illos: et nō
conuertar donec deficiant.
Confringam illos nec po-
terunt ſtare: cadent ſubtus
pedes meos.
Et ꝓcinxiſti me virtute
ad bellū: ⁊ ſupplātaſti inſur-
gentes in me ſubtus me.
Et inimicos meos dediſti
michi doꝛſum: et odientes
me diſperdidiſti.
Clamauerunt nec erat qui
ſaluos faceret ad dominuꝫ:
nec exaudiuit eos.
Et cōminuā eos vt pulue-
rem ante faciē venti: vt lu-
tum platearum delebo eos.
Eripies me de cōtradictio-
nibus ꝑpuli: conſtitues me
in caput gentium.
Populus quem nō cogno-
ui ſeruiuit michi: in auditu
auris obediuit michi.
Filij alieni mētiti ſūt mihi
filij alieni īueterati ſunt: et
claudicauerūt a ſemitis ſuis.
Uiuit dñs et bñdictus deus
meꝰ: ⁊ exaltet deꝰ ſalutē mee.
Deus qui das vindictas mi
chi: et ſubdis populos ſub
me: liberatoꝛ meus de inimi
cis meis iracundis.

Et tab insurgẽtibus in me exaltabis me: a viro iniquo eripies me.

Propterea confitebor tibi in nationibus domine: & nomini tuo psalmum dicam.

Magnificãs salutes regis ei⁹ & faciẽs miam xpo suo dauid: & semini ei⁹ vsq; i scl'm.

Cl'ia pr̃i. Per aduẽ.ã. Oriet̃ur i dieb⁹ ei⁹ iusticia & abũdantia pacis: & adorabũt eũ oẽs reges: oẽs gẽtes seruiẽt ei. ℣. Egredietur virga de radice iesse. ℟. Et flos de radice ei⁹ ascẽdet. Post octa. epp. vsq; ad. xi. ãn. Dns firmamentũ meũ et refugiũ meũ. ℣. Media nocte surgebã ad cõfitẽdũ tibi dne. Per estat. & ãn. Tu pr̃im humilẽ saluasti ab hoste redẽptor atq; supba tuo colla pmis iaculo. ℣. Media nocte surgebã. ps. 18

Celi enarrant gloriam dei: & opera manuũ ei⁹ annunciat firmamentum.

Dies diei eructat verbũ: et nox nocti indicat sciẽtiam

Nõ sũt loq̃le neq; sermões: quor nõ audiant voces eor.

In oẽm trãexiuit son⁹ eor. et in fines orbis terre verba eor.

In sole posuit tabernaculum suũ: & ipse tanq; sponsus procedens de thalamo suo.

Exultauit vt gygas ad currendam viam: a summo celo egressio eius.

Et occursus eius vsq; ad summum eius: nec est qui se abscondat a calore eius.

Lex dñi imaculata cõuertens aias: testimoniũ dñi fidele sapiẽtiã pstans pusillis.

Iusticie dñi recte letificantes corda: preceptum dñi lucidum illuminans oculos.

Timor dñi scs̃ pmanet in seculũ scl'i: iudicia dñi vera iustificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurũ et lapidẽ prec̃iosum multũ: et dulciora sup mel et fauũ.

Etenim seruus tuus custodit ea: in custodiendis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit ab occultis meis munda me: et ab alienis parce seruo tuo.

Si mei nõ fuerint dñati tũc immaculatus ero: et emundabor a delicto maximo.

Et erunt vt ꝑplaceãt eloq̃a oris mei: & meditatio cordis mei in cõspectu tuo semper.

Dñe adiutor me⁹: & redemptor meus. Gloria patri.

℣. Dñicis dieb⁹ p aduẽ. vsq; ad natiui. dñi. In. ij. noc. ã.

Nox p̃cessit dies aũt appropi
quauit: abijciam⁹ g̃ opa tene
brar̃ et induamur arma lucis.
℣ Dñicis dieb⁹ ab oct. epy.
dsq̃ ad. xl. qñ de dño. agit. In
tis. noct. ãn. Nõ sunt loquele
neq̃ sermones quor̃ nõ au-
diant voces eor̃. ℣ Dñicis
dieb⁹ p̃ esta. qñ de dño. agit dsq̃
ad aduc. et. xl. In. tis. noct. ãn
Sponsus vt e thalamo p̃cessit xps in orbẽ: de sc̃ẽdens celo
iure salutifero. Psalm⁹. 10.
Q Laudiat te dominus in
die tribulationis: protegat te nomen dei iacob.
Mittat tibi auxiliũ de san-
cto: et de syon tueatur te.
Memor̃ sit oĩs sacrificij tui
et holocaustũ tuũ pingue fiat
Tribuat tibi scd̃m cor̃ tuũ:
et omne cõsiliũ tuũ confirmet.
Letabimur ĩ salutari tuo:
et in nomine dei nostri ma-
gnificabimur.
Impleat dñs oẽs petitio-
nes tuas: nunc cognoui qm̃
saluũ fecit dñs christũ suum
Exaudiat illum de celo san
cto suo: in potentatibus sa-
lus dextere eius.
Hi in curribus et hi in eq̃s:
nos autem in nomine domi
ni dei nostri inuocabimus.
Ipsi obligati sunt et eci-
derunt: nos autem surrexi-
mus et erecti sumus.
Dñe saluũ fac regẽ: et exau
di nos in die qua inuocaueri-
mus te. Gl'ia. Per aduc. ãn.
Hora est iã nos de sõno sur-
gere: et apti sunt oculi nostri
surgere ad xp̃m: q̃ lux vera
est fulgens in celis. Ab oga.
epy. dsq̃ ad passio. dñi. ãn.
Impleat dñs oẽs petitio-
nes tuas. Per estatẽ. et. xl. ã.
Auxiliũ nobis saluator̃ mit
te salutis: et tribue vitam
tempore perpetuo. Ps. 20.
Domine in virtute tua le
tabit̃ rex: et sup̃ salutare tuũ exultabit vehemẽter.
Desiderium cordis eius tri-
buisti ei: et voluntate labior̃
eius non fraudasti eum.
Quoniam p̃ueneisti eũ in
benedictiõibus dulcedinis:
posuisti in capite eius coronam de lapide p̃cioso.
Vitã petijt a te et tribuisti
ei: longitudinẽ dierum in se
culum et in seculum seculi.
Magna est gl'ia ei⁹ in salu-
tari tuo: gloriã et magnũ de-
corem impones super eum.
Quã dabis eũ in bñdictionẽ
in scl'm seculi: letificabis eũ
in gaudio cum vultu tuo.
Quã rex sperat in dño: et in

mia altissimi nō cōmouebit.
Inueniatur manus tua oi b⁹ inimicis tuis: dextera tua inueniat oēs qui te oderunt
Pones eos vt clibanum ignis in tēpore vultus tui: dominus in ira sua conturbabit eos: et deuorabit eos ignis
Fructū eor de terra pdes: et semē eor a filiis hominū.
Quoniā declinauerūt in te mala: cogitauerunt consilia que nō potuerunt stabilire.
Quoniam pones eos dorsum: in reliquijs tuis preparabis vultum eorum.
Exaltare dñe in vtute tua: cātabim⁹ et psallem⁹ vtutes tuas. Glia pri. Peraduē.ā.
Gaudete in dño sēp: modestia vra nota sit oib⁹ hoibus dñs prope est/ nichil solliciti sitis: sed in oi oratione petitiones vre innotescant apud deū. ℣. Egredietur dñs de loco scō suo. ℟. Veniet vt saluet pplm suū. Nō dicat vlterius &c. ℣. Dñe in virtute tua letabit rex. ℣. Exaltare dñe in vtute tua. ℟. Cantabim⁹ et psallem⁹ virtutes tuas. Per eſtatē.ā.
Rex sine fine manēs miserū tu parce ruinis: pmia concedens et tua cuncta regens. ℣.

Exaltare dñe. Pts. Canticū.
Te deum laudamus: te dominum cōfitemur.
Te eternum patrem: omnis terra veneratur.
Tibi omnes angeli: tibi celi et vniuerse potestates.
Tibi cherubin et seraphin: incessabili voce pclamant.
Sanctus. Sanctus Sanct⁹. Dominus deus sabaoth.
Pleni sunt celi et terra: maiestatis glorie tue.
Te gl'iosus: apl'orum chorus.
Te prophetarum: laudabilis numerus.
Te martyrum candidatus laudat exercitus.
Te per orbem terrarum: sancta confitetur ecclesia.
Patrē imense maiestatis.
Venerandum tuum verū: et vnicum filium.
Sanctū q̄q: paraclytū spm̄.
Tu rex glorie chriſte.
Tu pris sēpitern⁹ es fili⁹.
Tu ad liberādū suscepturus hoiez nō horruisti vgis vterq
Tu deuicto mortis aculeo aperuisti credētib⁹ regna celorum.
Tu ad dexteram dei sedes: in gloria patris.
Iudex crederis esse vēturus
Te ergo quesumus famulis tuis subueni: quos pre

cioso sanguine redemisti.
Et terna fac: cum sanctis tuis in gloria numerari.
Salui fac populum tuum dñe: et benedic hereditati tue.
Et rege eos: et extolle illos vsqz in eternum.
Per singulos dies: benedicimus te.
Et laudamus nomẽ tuum in seculum: z in seculum seculi
Dignare domine die isto: sine peccato nos custodire.
Miserere nostri domine: miserere nostri.
Fiat mia tua dñe sup nos: quẽadmodũ sperauim⁹ in te
In te dñe sperau: nõ confundar in eternũ. ℣. Excelsus sup oẽs gentes dñs. ℟. Et super celos gloria eius.
Deꝰ i adiutoriũ. In lau. à.
Regnabit dñs pcinctus fortitudine cũ decore vtutum: cuius sedes est in eternũ. ps.
Dñs regnauit. à. Sciamus oẽs qz dñs ipse est deꝰ cui iubilemus z exaltemꝰ z laudemus nomen eiꝰ in eternũ. ps.
Jubilate. ãn. Vindicã te in vita mea vt videã vtutẽ tuã z gloriã tuã. ℣. Deꝰ deꝰ meꝰ. à. Hymnũ dicamꝰ alla: dño nostro alla. ps. Vndicite. à.
Opus omis laudet dñm: quia

ipse dixit z facta sũt: ola mãdauit z creata sũt vniuersa. ps. Laud. Hi pi. z he ãe. dñi laudib⁹ dñicalib⁹ ab oc. epy. vsqz ad ixx. Et ta Deus oim. vsqz ad aduẽtum dni. ps. 92.
Dominꝰ regnauit decorẽ idutꝰ est: indutꝰ est dñs fortitudinẽ z pcinxit se.
Etenim firmauit orbẽ terre: qui non commouebitur.
Parata sedes tua extunc: a seculo tu es.
Eleuauerunt flumina dñe eleuauerũt flumina vocẽ suã
Eleuauerũt flumina fluctꝰ suos: a vocib⁹ aqrũ multarũ.
Mirabiles elationes maris: mirabilis in altis dominus
Testimonia tua credibilia facta sunt nimis: domũ tuã decet sctitudo dñe/in lõgitudinẽ dierũ. Glia pri. ps. 99.
Jubilate deo omnis terra: seruite dño i leticia.
Introite in conspectu eiꝰ: in exultatione.
Scitote qm dñs ipse est deꝰ: ipse fecit nos z nõ ipsi nos.
Populus eius et oues pascue eiꝰ: introite portas eiꝰ in confessione atria eius in hymnis confitemini illi.
Laudate nomẽ eiꝰ qm suauis est dñs in eternũ mia eiꝰ: z

vlq; in gñatiõe et gñationẽ veritas ei⁹. ℣. Gl'ia pẽ ps.62.

DEus deus meus: ad te de luce vigilo.

Sitiuit in te anima mea: q̃ multipliciter tibi caro mea.

In terra deserta inuia et inaquosa sic in sancto apparui tibi: vt viderem virtutẽ tuam et gloziam tuam.

Q̃ m̃ melioz est mĩa tua sup vitas: labia mea laudabũt te

Sic bñdicã te i vita mea: et in noie tuo leuabo man⁹ meas

Sicut adipe ⁊ pĩguedine repleat aĩa mea: ⁊ labijs exultationis laudabit os meum

Si memoz fui tui sup stratũ meũ/ i matutinis meditabozi te: q̃ fuisti adiutoz me⁹

Et in velamẽto alaꝝ tuarũ exultabo/ adhesit aĩma mea pst te me suscepit dexta tua.

Ipsi vero inuanũ q̃sierunt aĩam meã/ introibũt i inferiora terre: tradẽtur in manus gladij partes vulpiũ erunt.

Rex vero letabitur in deo laudabũtur oẽs qui iurant in eo: quia obstructum est os loquentium iniqua. ps.66.

DEus misereatur nostri ⁊ benedicat nobis illuminet vultum suum sup nos: et misereatur nostri.

Ebo.

Vt cognoscamus in terra viam tuam: in omnib⁹ gentibus salutare tuum.

Q̃õfiteanť tibi populi de⁹: confiteanť tibi populi oẽs.

Letentur ⁊ exultent gẽtes q̃m iudicas populos in equitate: ⁊ gentes i terra dirigis

Q̃õfiteanť tibi populi de⁹/ cõfiteantur tibi populi oẽs: terra dedit fructum suum.

Bñdicat nos de⁹ de⁹ nr̃: bñdicat nos de⁹: et metuant eũ oẽs fines terre. Gl'ia patri.

Sicut erat. ℣. Danielis.3.

BEnedicite oĩa opera domini dño: laudate ⁊ superexaltate eum i secula.

Benedicite angeli dñi domino: benedicite celi domino

Bñd. aq̃ oẽs q̃ sup celos sũt dño: bñdoẽs vtutes dñi dño

Benedicite sol ⁊ luna dño: benedicite stelle celi domino

Bñdicite ymbꝛ ⁊ ros dño: benedicite oĩs spũs dei dño.

Benedignis et estus dño: bñdicite frigus ⁊ estas dño.

Benedꝛozes ⁊ pꝛuina dño: bñdicite gelu et frigus dño.

Benedglacies ⁊ nives dño: bñdicite noctes et dies dño.

Bñdicite lux ⁊ tenebꝛe dño benedfulgura ⁊ nubes dño.

Bñdicat terra dño: laudet

et superexaltet eū in secula.
B ñdicite montes et colles dño: bñdicite vniuersa germinantia in terra domino.
B ñdicite fontes dño: bñdicite maria et flumina dño.
B enedicite cete ⁊ oia q̄ mouentur in aquis dño: bñdicite oēs volucres celi dño.
B ñdicite oēs bestie ⁊ pecora dño: bñdicite filij hoim dño
B enedicat israel dño: laudet ⁊ superexaltet eū in secula
B enedicite sacerdotes dñi dño: bñdicite serui dñi dño.
B enedicite spirit⁹ ⁊ anime iustorū dño: benedicite sancti ⁊ humiles corde domino.
B enedicite anania azaria misael dño: laudate ⁊ superexaltate eum in secula.
B enedicamus patrē ⁊ filiū cum sancto spiritu: laudem⁹ et superexaltem⁹ eū in scl'a.
B enedictus es dñe i firmamento celi: et laudabilis et glorios⁹ ⁊ superexaltatus in secula. amen. ps. 148.

L Audate dñm de celis: laudate eū in excelsis
L audate eū oēs angeli ei⁹ laudate eū oēs virtutes ei⁹.
L audate eū sol ⁊ luna: laudate eum oēs stelle ⁊ lumen
L audate eum celi celorū: et aque que sup̄ celos sunt laudent nomen domini.
Q ⁊ ipse dixit et facta sunt: ipse mādauit ⁊ creata sunt.
S tatuit ea in eternum et in seculum seculi: preceptum posuit et non preteribit.
L audate dominū de terra: dracones et omnes abyssi.
I gnis grando nix glacies spiritus procellarum: que faciunt verbum eius.
M ontes ⁊ oēs colles: ligna fructifera et omnes cedri.
B estie et vniuersa pecora: serpētes ⁊ volucres pēnate.
R eges terre ⁊ oēs populi: principes ⁊ oēs iudices tre.
I uuenes ⁊ virgines senes cum iuniorib⁹ laudent nomen domini: quia exaltatū est nomen eius solius.
C ōfessio ei⁹ sup celū et trā: et exaltauit cornu pp'li sui.
H ymnus omnib⁹ sanctis eius: filijs israel populo appropinquanti sibi. ps. 149.

C Antate domino canticum nouum: laus eius in ecclesia sanctorum.
L etet israł in eo q̄ fecit eū: ⁊ filie syō exultēt in rege suo.
L audent nomen eius in choro: in tympano et psalterio psallant ei.

Quia beneplacitum est domino in populo suo: ⁊ exaltabit mansuetos in salutē.
Exultabunt sancti in gl'ia: letabuntur in cubilib⁹ suis.
Exultationes dei in gutture eorum: ⁊ gladij ancipites in manibus eorum.
Ad faciendam vindictam in nationibus: increpationes in populis.
Ad alligandos reges eor⁹ in compedibus: et nobiles eorum in manicis ferreis.
Ut faciant in eis iudicium conscriptum: gloria hec est oibus sanctis eius. ps.148.
Laudate dñm in sanctis eius: laudate eum in firmamēto virtutis eius.
Laudate eum in virtutib⁹ eius: laudate eū scōm multitudinem magnitudinis ei⁹.
Laudate eum in sono tube: laudate eum in psalterio et cythara.
Laudate eum in tympano et choro: laudate eū in chordis et organo.
Laudate eum in cymbalis benesonātibus / laudate eū in cymbalis iubilationis: omnis spiritus laudet dñm.
Gl'ia pri et filio ⁊ spūi sctō.
Sicut erat Apoc.7.Cap.

Benedictio et claritas et sapientia ⁊ gratiar⁹ actio honor ⁊ virtus ⁊ fortitudo deo nostro in secula seculorum amen. Deo grās.
Hoc cap. dr in omnib⁹ do. ad laud. a Domine ne in ira. vsq; ad. lxx. et a Deus oim, vsq; ad aduētum quādocūq; agitur de dñica. Item sciēdū est q; quotiens pcedit hy⁹ Primo dierū. ad matuti. totiens sequit in laud. iste hy⁹.
Iam nunc paterna claritas / te postulam⁹ assatim: ablit libido sordidans / omni sq; actus noxius.
Ne feda sit vel lubrica / cōpago nostri corporis: p quā auerni ignibus ipsi crememur acrius.
Ob hoc redēpti ās / vt pbra nostra diluas: vite perēnis commoda / nobis benigne conferas.
Quo carnis actu exules / effecti ipsi celibes: vt prestolamur cernui / melos canam⁹ glorie.
Deo patri sit gloria / eiusq; soli filio cum spū paracleto et nunc ⁊ imperpetuū. Amē.
℣ Dñs regnauit decorem induit. ℟ Induit dñs fortitudinem ⁊ pcinxit se vtute

Est notandū est qđ quotiēs p̄cedit hy⁹. Nocte surgētes. Ad matutinas totiens seq̄tur in laudibus iste hymn⁹

Ece iam noctis tenuat vmbra lucis auroza rutilans chorusc at: nisibus totis rogitemus omnes / cunctipotentem.

Ut deus noster miseratus omnē / pellat languorem tribuat salutē: donet et nobis pietate patris / regna poloz

Prestet hoc nobis deitas beata patris ac nati / pariterq̄ sancti spirit⁹ cuius reboat in oī gloria mundo. ℟. Dñs regnauit. ℟. Decoz̄ induit. Alleluya. Luce. i.

Benedictus dñs deus israel: qz visitauit & fecit redēptionem plebis sue.

Et erexit cornu salutis nobis: ī domo dauid pueri sui.

Sicut locut⁹ est per os sanctoz̄um: qui a seculo sunt p̄phetarum eius.

Salutem ex inimicis nostris: et de manu omniū qui oderunt nos.

Ad faciendam misericoz̄diam cū patribus nostris: et memoz̄ari testamēti sui sci.

Iusiurandum qđ iurauit ad abzaham patrem nostrū daturum se nobis.

Ut sine timoze de manu inimicoz̄um nostroz̄um liberati: seruiamus illi.

In sctitate & iustitia coram ipso: oibus diebus nostris.

Et tu puer p̄pheta altissimi vocaberis: p̄ibis enim ante faciem domini parare vias eius.

Ad dandam sciam salutis plebi eius: in remissionem peccatoz̄um eoz̄um.

Per viscera misericoz̄die dei nostri: in quibus visitauit nos oziens ex alto.

Illuminare his qui ī tenebz̄is & in vmbz̄a moz̄tis sedent: ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Glia patri. Dicat ℟. sup p̄m. Bñdictus. vt tempus exigit cū ozone. Ad p̄mā. hy⁹.

Iam lucis ozto sydere / deum p̄precemur supplices: vt in diurnis actibus / nos seruet a nocentibus.

Lingua refrenans temperet / ne litis hoz̄roz̄ insonet: visum fouendo cōtegat ne vanitates hauriat.

Sint pura coz̄dis intima /

abstinat et vecordia: carnis terat superbiam / potus cibiq parcitas.

Ut cū dies abscesserit nocte q̄ sors reduxerit: mūdi p abstinētiā/ipsi canam⁹ gloriā.

Deo p̄i sit gl'ia/eiusq̄ soli filio: cum spū paraclyto/ nūc et imppetuū. amē. ps.xl.

Deus deus me⁹ respice in me quare me dereliquisti: lōge a salute mea verba delictorum meorum.

De⁹ me⁹ clamabo per diē et nō exaudies: et nocte et nō ad insipiētiam michi.

Tu autē in sancto habitas laus israel.

In te spauerunt p̄res nr̄i: spauerūt et liberasti eos.

Ad te clamauerūt et salui facti sunt: in te spauerūt et nō sunt cōfusi.

Ego autē sum vermis et nō homo: opprobrium hominū et abiectio plebis.

Omnes videntes me deriserunt me: locuti sunt labijs et mouerunt caput.

Speravit i dño eripiat eum: saluū faciat eū qm̄ vult eū.

Quoniā tu es qui extraxisti me de vētre spes mea ab vberib⁹ matris mee: in te proiectus sum ex vtero.

De vētre mr̄is mee de⁹ meus es tu: ne discesseris a me.

Quoniā tribulatio prima est: quoniā nō est qui adiuuet.

Circunderunt me vituli multi: thauri pingues obsederunt me.

Aperuerūt sup me os suū: sicut leo rapiēs et rugiēs.

Sicut aqua effusus sum: et dispersa sunt oia ossa mea.

Factum est cor meum tanq̄ cera liquescens: in medio vētris mei.

Aruit tāq̄ testa virt⁹ mea/ et lingua mea adhesit faucibus meis: et in puluerē mortis deduxisti me.

Quoniā circūdederūt me canes multi: concilium malignantium obsedit me.

Foderūt manus meas et pedes meos: dinumerauerunt omnia ossa mea.

Ipsi vero considerauerūt et inspexerunt me: diuiserunt sibi vestimenta mea: et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autē dñe ne elongaueris auxiliū tuū a me: ad defensionē meam conspice.

Erue a framea deus animā meam: et de manu canis vnicam meam.

Salua me ex ore leonis: et a cornibus unicornium humilitatem meam.
Narrabo nomē tuum fratribus meis: in medio ecclesie laudabo te.
Qui timetis dominum laudate eum: universum semē iacob glorificate eum.
Timeat eū omne semē isrl' qm̄ non sprevit neq; despexit deprecationē pauperis.
Nec avertit faciem suam a me: et cum clamarem ad eū exaudivit me.
Apud te laus mea i eccl'ia magna: vota mea reddā in conspectu timentium eum.
Edent pauperes & saturabuntur/ et laudabunt dñm qui requirunt eum: vivent corda eorū in seculū seculi.
Reminiscent & cōvertētur ad dñm: universi fines tre.
Et adorabūt in conspectu ei9: universe familie gentium.
Quoniā domini est regnū: et ipse dominabitur gentiū.
Manducaverunt et adorauerunt omnes pingues terre: in conspectu eius cadent oēs qui descendunt in terrā
Et anima mea illi vivet: et semen meum seruiet ipsi.
Annunciabit domino generatio ventura: et annunciabunt celi iustitiam eius/ populo qui nascetur quem fecit dominus. Psalm9. 22.
Dominus regit me & nichil mihi deerit: i loco pascue ibi me collocavit.
Super aquā refectiōis educavit me: aiam meā convertit.
Deduxit me super semitas iustitie: propter nomen suum
Nam et si ambulavero in medio umbre mortis: nō timebo mala qm̄ tu mecū es.
Virga tua & baculus tuus: ipsa me consolata sunt.
Parasti in conspectu meo mensam: adversus eos qui tribulant me.
Impinguasti i oleo caput meum: & calix meus inebrians q̄ preclarus est.
Et misericordia tua subsequet me: omnibus diebus vite mee.
Et ut inhabitē in domo dñi: in longitudinem dierum.
Gloria patri. Psalm9. 23.
Domini est terra et plenitudo eius: orbis terrarum et universi qui habitant in eo.
Quia ipse super maria fundavit eum: et super flumina preparavit eum.
Quis ascendet in montem

domini: aut quis stabit in loco sancto eius.

Innocens manibus ⁊ mūdo corde qui non accepit in vano animam suam: nec iurauit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionē a domino: et misericordiam a deo salutari suo.

Hec est generatio querētiū eū: querentiū faciē dei iacob

Attollite portas principes vrās/ ⁊ eleuamini portę eternales: ⁊ introibit rex glorie

Quis est iste rex glorie: dominus fortis et potens: dominus potens in prelio.

Attollite portas principes vestras / et eleuamini portę eternales: et introibit rex glorie.

Quis est iste rex glorie: dominus virtutum/ ipse est rex glorie. Psalmus. 24.

Ad te dñe leuaui animā meā: deꝰ meus in te confido non erubescam.

Neq irrideant me inimici mei etenim vniuersi qui sustinent te nō confundentur.

Confundantur omnes iniqua agentes: superuacue.

Vias tuas domine demōstra michi: et semitas tuas edoce me.

Dirige me in veritate tua et doce me: quia tu es deus saluator meus: et te sustinui tota die.

Reminiscere miserationū tuarū dñe: et misericordiarum tuarum que a seculo sunt.

Delicta iuuentutis mee: et ignorantias meas ne memineris.

Secōm misericordiam tuam memēto mei tu: propter bonitatem tuam domine.

Dulcis et rectus dominus: propter hoc legem dabit delinquentibus in via.

Diriget mānsuetos in iudicio: docebit mites vias suas.

Vniuerse vie dñi mia ⁊ veritas: requirētibꝰ testamētū eius et testimonia eius.

Propter nomen tuum domine propiciaberis peccato meo: multum est enim.

Quis est homo qui timet dominum: legem statuit ei in via quam elegit.

Anima eius in bonis demorabitur: et semen eius hereditabit terram.

Firmamentū est dñs timētibus eum: et testamentum ipsius vt manifestetur illis.

Oculi mei semper ad dominum: quoniā ipse euellet de

laqueo pedes meos.

Respice in me et miserere mei: quia vnicus et pauper sum ego.

Tribulationes coꝛdis mei multiplicate sunt: de necessitatibus meis erue me.

Vide humilitatē meā ⁊ laboꝛem meum: ⁊ dimitte vniuersa delicta mea.

Respice īimicos meos qm̄ multiplicati sunt: ⁊ odio iniquo oderunt me.

Custodi animam meam et erue me: non erubescam qm̄ sperauī in te.

Innocentes ⁊ recti adhesserunt michi: qꝛ sustinui te.

Libera deꝰ israel: ex oīm̄bus tribulationibus suis.

Glozia patri. ps.25.

Iudica me dñe qm̄ ego in innocentia mea ingressus sum: ⁊ in dño sperās non infirmaboꝛ.

Proba me dñe ⁊ tenta me: vꝛe renes meos ⁊ coꝛ meum.

Qm̄ misericoꝛdia tua ante oculos meos est: ⁊ complacui in veritate tua.

Non sedi cum concilio vanitatis: ⁊ cum iniqua gerentibus non introibo.

Odiui ecclesiā malignātiū: ⁊ cum impijs non sedebo.

Lauabo inter innocentes manus meas: ⁊ circūdabo altare tuum domine.

Ut audiam vocem laudis et enarrem vniuersa mirabilia tua.

Domine dilexi decoꝛem domus tue: ⁊ locum habitationis gloꝛie tue.

Ne perdas cum impijs deus animā meā: ⁊ cūviris sanguinum vitam meam.

In quoꝛ manibꝰ iniquitates sunt: dexteꝛa eoꝛum repleta est muneribus.

Ego autē in īnocētia mea ingressus sum: redime me ⁊ miserere mei.

Pes meus stetit in directo in ecclesijs benedicam te dñe. ps.53.

Deus in nomine tuo saluū me fac: ⁊ in virtute tua iudica me.

Deus exaudi oꝛationē meam: auribus pꝛcipe verba oꝛis mei.

Quoniā alieni insurrexerunt aduersum me ⁊ foꝛtes quesierunt animā meam: et non pꝛoposuerunt deuꝫ ante conspectum suum.

Ecce enim deꝰ adiuuat me: ⁊ dominus susceptoꝛ est anime mee.

Auerte mala inimicis meis: et in veritate tua disperde illos.

Uolũtarie sacrificabo tibi et confitebor nomini tuo domine: quoniã bonum est.

Quoniam ex omni tribulatiõe eripuisti me: et super inimicos meos despexit oculus meus.

Gloria patri. ps.117.

Confitemini dño quoniã bonus: qm̃ in sc̃m misericordia eius.

Dicat nũc israel qm̃ bonus quoniã in seculũ mia eius.

Dicat nũc domus aarõ: qm̃ in sc̃m misericordia eius.

Dicãt nũc qui timẽt dñm: qm̃ in sc̃m mia eius.

De tribulatione inuocaui dominu: et exaudiuit me in latitudine dominus.

Dñs michi adiutor: non timebo q̃d faciat michi homo

Dñs michi adiutor: et ego despiciã inimicos meos.

Bonũ est cõfidere in dño: q̃ confidere in homine.

Bonũ est sperare in dño: q̃ sperare in pricipibus.

Omnes gentes circuierunt me: et in nomĩe domini quia vltus sum in eos.

Circundantes circunderunt me: et in nomine domini quia vltus sum in eos.

Circundederunt me sicut apes et exarserũt sicut ignis in spinis: et in nomine dñi/ quia vltus sum in eos.

Impulsus euersus sum vt caderẽ: et dñs suscepit me.

Fortitudo mea et laus mea dominus: et factus est michi in salutem.

Uox exultatiõis et salutis: in tabernaculis iustorum.

Dextera dñi fecit virtutẽ/ dextera dñi exaltauit me: dextera dñi fecit virtutem.

Dõ moriar sed viuã: et narrabo opera domini.

Castigãs castigauit me dñs et morti non tradidit me.

Aperite michi portas iustitie et ingressus in eas confitebor dño: hec porta dñi iusti intrabunt in eam.

Confitebor tibi quoniam exaudisti me: et factus es michi in salutem.

Lapidem quem reprobauerũt edificantes: hic factꝰ est in caput anguli.

A dño factum est istud: et est mirabile in oculis nostris.

Hec est dies quã fecit dñs: exultemꝰ et letemur in ea.

O domine saluum me fac:

o domine benepꝛosperare: benedictus qui venit in nomine domini.

Benedixim⁹ vobis de domo dñi: de⁹ dñs ⁊ illuxit nobis.

Cõstituite diẽ solẽnẽ in cõdẽsis: vsqꝫ ad coꝛnu altaris.

Deus meus es tu et cõfiteboꝛ tibi: deus meus es tu / et exaltabo te.

Confiteboꝛ tibi quoniam exaudisti me: et factus es mihi in salutem.

Cõfitemini dño qm̃ bon⁹: quoniã in seculum mia ei⁹.

A.lxx.vsq ad vas. dieb⁹ do. p̃ sto.ꝟ. Cõfitemini.ꝟ. ps. Dñs regnauit decoꝛẽ.ꝟ.118

Beati immaculati in via: qui ambulant in lege domini.

Beati qui scrutantur testimonia eius: in toto coꝛde exquirunt eum.

Non enim qui operantur iniquitatem: in vijs ei⁹ ambulauerunt.

Tu mandasti: mãdata tua custodiri nimis.

Vtinam diꝛigantur vie mee: ad custodiendas iustificationes tuas.

Tũc nõ cõfundar: cũ ꝓspexero in oibus mãdatis tuis.

Confiteboꝛ tibi in directione coꝛdis: in eo quod didici iudicia iustitie tue.

Iustificationes tuas custodiam: non me derelinquas vsqꝫquaqꝫ.

In quo coꝛrigit adolescentioꝛ viam suam: in custodiẽdo sermones tuos.

In toto coꝛde meo exquisiui te: ne repellas me a mãdatis tuis.

In coꝛde meo abscõdi eloquia tua: vt non peccem tibi

Benedictus es domine: doce me iustificationes tuas.

In labijs meis ꝓnũciaui: omnia iudicia oꝛis tui.

In via testimonioꝛum tuoꝛum delectatus sum: sicut in oꝫnibus diuitijs.

In mãdatis tuis exercebꝛ: et conſiderabo vias tuas.

In iustificationibus tuis meditaboꝛ: non obliuiscar sermones tuos. Psalmus.

Retribue seruo tuo viuifica me: et custodiã sermones tuos.

Reuela oculos meos: et conſiderabo mirabilia de lege tua.

Incola ego sum i terra: nõ abscõdas a me mãdata tua.

Cõcupiuit anima mea desiderare iustificationes tu-

as: in omni tempore.
Increpasti superbos: maledicti qui declinant a mandatis tuis.
Auer a me oppprobrium et contemptum: quia testimonia tua exquisiui.
Etenim sederūt principes et aduersum me loquebantur: seruus autē tuus exercebatur in iustificationib⁹ tuis
Dam et testimōnia tua meditatio mea est: et consilium meum iustificationes tue.
Adhesit pauimento anima mea: viuifica me secundum verbum tuum.
Uias meas enunciaui et exaudisti me: doce me iustificationes tuas.
Uiam iustificationū tuarum instrue me: et exercebor in mirabilibus tuis.
Dormitauit aīa mea pre tedio: cōfirma me in vbis tuis.
Uiā iniquitatis amoue a me: et de lege tua miserere mei.
Uiam veritatis elegi: iudicia tua non sum oblitus.
Adhesi testimōnijs tuis domine: noli me confundere.
Uiā mandatorū tuorū cucurri: cum dilatasti cor meum.

Glia pēi. In die⁹ do. an. Dñe ne in. vsq; ad lxx. et a Deus oim. vsq; ad aduē. dñi quādo de do. agitur. ā. Dñs regit me et nichil mihi deerit in loco pascue ibi me collocauit. In terris a Dñe ne i. vsq; ad septuagesimam: et a De⁹ omniū. vsq; ad aduē. qñ de do. agit ān. De⁹ exaudi oratiōnē meā aurib⁹ pcipe verba oris mei. In fe. p aduē. ān. Veni et libera nos de⁹ nr̄. Symbolū athanasij

Quicūq; vult salu⁹ esse: ante oia opus est vt teneat catholicam fidem.
Quā nisi quisq; integrā inuiolatāq; seruauerit: absq; dubio in eternum peribit.
Fides aūt catholica hec est: vt vnū deū in trinitate: et trinitatem in vnitate veneremur.
Neq; cōfundentes psonas: neq; substantiā separantes
Alia est enī psona patris: alia filij: alia spiritussancti.
Sed patris et filij et spiritussancti vna est diuinitas: equalis gloria coeterna maiestas.
Qualis pater talis filius: talis spiritussanctus.
Increatus pater increat⁹ fili⁹: increat⁹ spiritussctūs.
Immēsus pater immēsus fili⁹: immēsus spiritussanct⁹.

Æternus pater eternus filius: eternus spiritussanctus.
Et tamen non tres eterni: sed vnus eternus.
Sicut non tres increati nec tres imēsi: sed vnus increatus et vnus immensus.
Similiter omnipotens pater omnipotens filius: omnipotens spiritussanctus.
Et tamen non tres omnipotētes: sed vnus oīnipotēs.
Ita deus pater deus filius deus spiritussanctus.
Et tamen non tres dij: sed vnus est deus.
Ita dñs pater: dñs filius: dominus spiritussanctus.
Et tamen non tres domini: sed vnus est dominus.
Quia sicut singillatim vnāquāq; personā: deū aut dominum confiteri christiana veritate compellimur. ita tres deos aut dños dicere: catholica religione phibemur.
Pater a nullo est factus: nec creatus nec genitus.
Filius a patre solo est: nō factus nec creatus / sed genitus
Spūssctūs a patre et filio: nō factus nec creatus / nec genitus sed procedens.
Vnus ergo pater nō tres patres: vnus filius nō tres filij: vnus spiritussanctus nō tres spiritussancti.
Et in hac trinitate nihil prius aut posterius: nihil maius aut minus. sed tote tres persone coeterne sibi sunt et coequales.
Ita vt per oīnia sicut iā supradictum est: et vnitas in trinitate: et trinitas in vnitate veneranda sit.
Qui vult ergo saluus esse: ita de trinitate sentiat.
Sed necessarium est ad eternam salutem: vt incarnationē quoq; dñi nostri iesu christi fideliter credat.
Est ergo fides recta vt credamus et confiteamur: quia dominus noster iesus xps dei filius deus et homo est.
Deus est ex substantia patris ante secula genitus: et homo est ex substantia matris in seculo natus.
Perfectus deus perfectus homo: ex anima rationali et humana carne subsistens.
Equalis patri secundum diuinitatē: minor patre secundum humanitatem.
Qui licet deus sit et homo: nō duo tñ: sed vnus est christus
Vnus aūt nō cōuersione diuinitatis in carnē: sed assū-

ptione humanitatis in deū.
Unus oino nō ꝯfusiōe substantie: sed vnitate persone
Nam sicut anima rationalis/ z caro vnus est homo: ita deus et hō vnus est chzistus.
Qui passus est p salute nostra descēdit ad inferos: tertia die resurrexit a moztuis.
Ascendit ad celos sedet ad dexterā dei patris oipotentis: inde venturus est iudicare viuos et moztuos.
Ad cui⁹ aduētū oēs hoies resurgere habent cū cozpib⁹ suis: z reddituri sunt de factis pzopzijs rationem.
Et qui bona egerunt ibunt in vitam eternam: qui vero mala in ignem eternum.
Hec est fides catholica/ quā nisi quisqz fidelit firmiterqz crediderit: salu⁹ esse nō poterit
Ofia pti. In oīb⁹ dñicis qñ cūqz dz p. De⁹ de⁹ me⁹ respice. cū reliqs pis. Ad.i. dicet sup
Quicūqz vult hec ān. Te deū patrē ingenitū te filiū vnigenitū te spiritū sācti paraclitū: sanctā z indiuiduā trinitatē toto cozde z oze cōfitemur laudamus atqz bñdicimus tibi gloziā in secula.
In omnib⁹ fe. dupl. pannū extra ebd. scē trin. dicit sup
Quicūqz hec. Ista ā. sequēs dicit i fest. ix. lec. duplicīū vel simplic. pter certa festa notat z in tēpozali z sācōzali. ā.
Gratias tibi deus/ gras tibi vera vna trinitas: vna et summa deitas: sancta z vna vnitas.
In festis et festiuitū. lec. sine regimine chzisti pzeter certa tēpzia vbi nota tur dicunt hec ãe sequentes.
Fer. ij. sup psal. Quicūqz vult. ān. Adest de⁹ vn⁹ op̄s: pater z fili⁹ z spiritus sanct⁹.
Feria. iij. ā. Te vnum in substātia trinitatē ipsonis confitemur.
Fer. iiij. ān. Te semp idē esse viuere z intelligere pfitemur.
Fer. v. ān. Te inuocamus: te adoramus te laudam⁹ o btā trinitas.
Fer. vi. ā. Spes nostra/ salus nostra/ honoz nr̄ o btā trinitas.
Sabbō. ā. Libera nos salua nos iustifica nos o btā trinitas.
Ch.
Domine miserere nr̄i/ te enī expectauimus esto bzarchiū nostrū i mane: et salus nostra in tēpzie tribulationis. Deo gras.
Hic fiant pces cū pstratiōe ad oēs hos.
Iesu xpe fili dei viui: Miserere nobis.
Qui sedes ad dexterā pris.

Miserere. Gloria pa. Jesu. Iste dꝰ. scilicet Qui sedes. dz p totū annū post p̄dic. R̄. nisi ii die nati. dñi: et ab hinc vsqz crasti. purif. ta pas. dñi vsqz ad asce. dñi: ℣ nisi qñ dicit de ꝯ. maria: ℣ nisi i fes. et p oct. coꝛp. xpi: qñ de octa. fit seruitiū: ℣ nisi i fes. trāsfiguratiōis: ℣ in fes. ℣ p oct. nōis iesu: qñ de ip̄is oc. fit seruit. sequitur ℣ Exurge dñe adiua nos. R̄. Et libera nos p pter nomen tuū. Et his dictis sequuntur pzeces hoc modo.

Kyrieleyson. xp̄e ele. ij. Kyriel. ij. Pr̄ nr̄. Et ne nos. Sed libera nos. Viuet anima mea et laudabit te. Et iudicia tua adiuuabunt me. Erraui sicut ouis que perijt. Quere seruum tuū domine: quia mandata tua non sum oblitus. Credo i deū. Carnis resurrectionē. Et vitā etnā amen Ego ad te dñe clamaui. Et mane oō mea p̄uenit te. Repleatur os meū laude. Vt cantem gloriā tuā tota die magnitudinem tuam. Domine auerte faciem tuam a peccatis meis. Et omnes iniquitates meas dele. Coꝛ mundum crea in me deus. Et spiritum rectum innoua in visceribus meis. Ne pzoijcias me a facie tua Et spiritum sanctum tuum ne auferas a me. Redde michi leticiam salutaris tui. Et spiritu pzincipali confirma me. Eripe me dñe ab homine malo. A viro iniquo eripe me. Eripe me de inimicis meis deus meus. Et ab insurgentibus in me libera me. Eripe me de operantibus iniquitatem. Et de viris sanguinum salua me. Sic psalmū dicam nomini tuo in seculū seculi. Vt reddam vota mea de die in die. Exaudi nos deus salutaris noster. Spes omniū finium terre et in mari longe Deus in adiutoꝛium meū intende. Dñe ad adiuuādū me festina. Sanctus dꝰ sanctus fortis sanctus ℣ immoꝛtalis. Agnus dei q̄ tollis peccata mundi: miserere nobis Benedic anima mea domino. Et omnia que intra me sunt nomini sancto eiꝰ. Benedic anima mea domino. Et noli obliuiscꝛi omnes retributiones eius. Qui pzopiciatur omnibus

iniquitatibus tuis. Qui sanat dēs infirmitates tuas. Qui redemit de interitu vitam tuā. Qui coronat te in misericordia ⁊ miserationib⁹ Qui replet in bonis desiderium tuum. Renouabitur vt aquile iuuentus tua.

Cōfitemini dño qm̄ bon⁹. Quoniā in seculū mia eius. Deinde dz Cōfiteor. ⁊ Misereat. ⁊ Absolutionē. vt ad cōpl. Sequant̄ pces hoc mō

Dignare domine die isto. Sine peccato nos custodire Miserere nostri domine. Miserere nostri.

Fiat mia tua dñe sup nos Quēadmodū spauim⁹ i te. Quādo dz de fer. introducat hic iste ℟⁹. Exaudi dñe vocē meā qua clamaui ad te. ℣. Miserere mei de⁹ et exaudi me. ps. Miserere mei deus scōm. ꝛc. Gl'ia pr̄i. Quo finito resurgat sacerdos ⁊ dicat

Exurge dñe. Et lr̄a. Dñe de⁹ virtutū. Et oſt̄ de. Dñe exaudi. Et clamor. Dñs vobiscū. Et cū spū tuo. Oremus

In olbus dñicis et festis sanctor dupl. ⁊ in fer. extra ebdo. pasc. dicatur hec Dēo.

Omine sc̄e pater oipotens eterne de⁹ qui nos ad pncipiū huius diei peruenire fecisti: tua nos hodie salua virtute ⁊ concede: vt in hac die ad nullū declinemus peccatū nec vllum incurramus periculū: sed sēp ad tuam iustitiam faciendā omnis nostra actio tuo moderamine dirigatur. Per. Dñs vobiscū. Et cū spū tuo Benedicam⁹ dño. Deo gr̄as.

Deinde dicat sacerdos sic Pzeciosa est in cōspectu dñi. Mors sanctor ei⁹. Deinde dicat sacerdos sine Dominꝰ vobiscum. et sine. Oremus

Sancta maria mater domini nostri iesu chr̄isti atq; omnes sancti iusti ⁊ electi dei intercedant ⁊ orent p nobis peccatoribus ad dñm deum nostrū: vt nos mereamur ab eo adiuuari ⁊ saluari: qui in trinitate perfecta viuit et regnat deus per omnia secula seculorum amen.

Sacerdos dicat De⁹ in adiutorium meū intende. ℣. Domine ad adiuuandū me festina. Eodem modo dicitur tribus vicibus Deus in adiutorium. Domine ad adiuuādū. et tunc sequatur sic Gloria patri et filio et spiritui sc̄ō Sicut erat ī pncipio.

Kyrieℓ. Xpe eℓ. Kyrieℓ. Pater noster. Et ne nos in. Sed libera. Et veniat sup nos mia tua dñe. Salutare tuum scdm eloquium tuum. Et respice i seruos tuos ⁊ i opa tua. Et dirige filios eoꝝ Et sit splendoꝝ dñi dei nr̄i sup nos. Et opa manuū nr̄aꝝ dirige. Hec sequens oro dr̄i fes. duplicib⁹ et quotiens cūq; chor⁹ regit extra ebd. pas. sine Dñs vobiscū sed tm̄ cum Oremus.

OMps sempiterne deus dirige actus nostros in bñplacito tuo: vt in noie dilecti filij tui mereamur bonis operib⁹ abundare. Qui tecū viuit ⁊ regnat i vnitate spūssti de⁹: p oia secℓa secℓoꝝ. Amen. Dñs vobiscū. Bñdicamus dño. Excellentior pso na dicat. Benedicite. Dño. In noie pr̄is et filij: et spūs sancti. Amē. Ad. iij. Hyᵖ.

NUnc sancte nobis spiritus/vnū patri cū filio: dignare pr̄optus ingeri/nostro refusus pectori.

Os lingua mens sensus vigor confessionem personēt: flammescat igne caritas/accendat ardor pr̄ximos.

Pr̄esta pater pīssime/patriq; cōpar vnice: cū spiritu paraclyto/regnans p omne seculū. Amē. Iste hyᵖ cū sequentib⁹ dicatur ad horas per totū annū nisi a fes. natiuita. do. vsq; ad octa. epyphā. et a cena dñi vsq; ad dominicā in albis et in die purificationis beate marie. ps.

LEgem pone mihi dñe viā iustificationū tuaꝝ: et exq̄rā eā scℓr̄.

Da mihi intellectum ⁊ scruta bor legem tuam: et custodiā illam in toto coꝛde meo.

Deduc me in semita mandatoꝝ tuoꝝ: qz ipsam volui.

Inclina coꝛ meū i testimonia tua: ⁊ non in auariciam.

Auerte oculos meos/ne videant vanitatem: in via tua viuifica me.

Statue seruo tuo eloquiū tuum: in timoꝛe tuo.

Amputa oppꝛobꝛiū meū quod suspicatus sum: quia iudicia tua iocunda.

Ecce cōcupiui mādata tua: in equitate tua viuifica me.

Et veniat super me miseri coꝛdia tua domine: salutare tuum scdm eloquium tuum.

Et respondebo exprobrantibus michi verbum: qz speraui in sermonibus tuis.

Et ne auferas de oze meo vbū veritatis vsqquaqz: qz in iudicijs tuis supsperaui.

Et custodiā legē tuā semp: in seculū et in scl'm seculi.

Et ambulabā i latitudine: quia mādata tua exquisiui.

Et loquebar in testimonijs tuis in conspectu regum: et non confundebar.

Et meditabar in mandatis tuis: que dilexi.

Et leuaui manus meas ad mandata tua que dilexi: et exercebor in iustificationibus tuis.

Psalmus.

Memor esto verbi tui seruo tuo: in quo michi spem dedisti.

Hec me cōsolata est in humilitate mea: quia eloquiū tuum viuificauit me.

Superbi iniq agebāt vsqq qz: a lege aūt tua nō declinaui.

Memor fui iudicioz tuoz ā seculo dñe: z cōsolat9 sum.

Defectio tenuit me: p peccatoribus derelinquētibus legem tuam.

Cantabiles mihi erant iustificationes tue: in loco peregrinationis mee.

Ebo.

Memor fui nocte nois tui dñe: z custodiui legem tuam

Hec facta est michi: qz iustificationes tuas exquisiui.

Portio mea domine: dixi custodire legem tuam.

Deprecatus sum faciē tuā in toto coze meo: miserere mei scōm eloquium tuum.

Cogitaui vias meas: z cōuerti pedes meos: in testimonia tua.

Parat9 sū z nō sū turbat9: vt custodiam mandata tua.

Funes peccatoz circūplexi sunt me: et legem tuā non sum oblitus.

Media nocte surgebam ad confitendum tibi: super iudicia iustificationis tue.

Particeps ego sum omniū timentium te: et custodientium mandata tua.

Misericordia tua dñe plena est terra: iustificationes tuas doce me.

Gloria pri.

Bonitatem fecisti cum seruo tuo domine: secundum verbum tuum.

Bonitatem et disciplinā et scientiam doce me: quia mādatis tuis credidi.

Priusq humiliarer ego delinqui: propterea eloquium tuum custodiui.

Bon⁹ es tu: ⁊ ī bonitate tua doce me iustificationes tuas
Multiplicata est super me iniquitas superboꝝ: ego autē in toto coꝛde meo scrutaboꝛ mandata tua.
Coagulatum est sicut lac coꝛ eoꝝ: ego vero legem tuam meditatus sum.
Bonum michi quia humiliasti me: vt discam iustificationes tuas.
Bonum michi lex oꝛis tui: super milia auri et argenti.
Man⁹ tue fecerūt me ⁊ plasmauerūt me: da michi itellectum vt discam mādata tua.
Qui timent te videbūt me et letabuntur: quia in verba tua supersperaui.
Cognoui domine qꝛ equitas iudicia tua: et in veritate tua humiliasti me.
Fiat misericoꝛdia tua vt consoletur me: secundū eloquium tuum seruo tuo.
Veniant michi miserationes tue et viuā: quia lex tua meditatio mea est.
Confundantur superbi qꝛ iniuste iniquitatem fecerūt in me: ego autem exerceboꝛ in mandatis tuis.
Cōuertantur michi timentes te: et qui nouerunt testimonia tua.
Fiat coꝛ meum immaculatum in iustificationib⁹ tuis: vt non confundar.
Glozia patri. In dñica. ān
Laus et perennis glozia deo patri ⁊ filio sctō simul pacly to in scl'a seculoꝝ. Amē.
Deus caritas est et qui manet in caritate in deo manet et de⁹ in eo. Deo gr̄as. ℣. Inclina coꝛ meuꝫ deus. In testimonia tua. ℟. Auerte oculos meos ne videant vanitatem in via tua viuifica me. In te. Glꝛia pr̄i Inclina. ℣. Ego dixi domie miserere mei. ℟. Sana animam meā quia peccaui tibi. In ferijs ān. Da michi itellectū ⁊ scrutaboꝛ legē tuā domine. ℘s. Legē pone. Amē.
Sana me dñe ⁊ sanaboꝛ: saluū me fac ⁊ saluus ero: qm̄ laus mea tu es. ℣. ℟. Sana animā meā Quia peccaui tibi. ℣. Ego dixi domine miserere mei. Qꝛ peccaui tibi. Glꝛia patri. Sana aiam meā. ℣. Adiutoꝛ me⁹ esto dñe. ℟. Ne derelinquas me/neq; despicias me de⁹ salutaris me⁹. Kyrie eleyson iij. Xpe eleyson iij. Kyrie eleyson iij. Pater nr̄. Et ne.

Ego dixi dñe miserere mei sana aiam meā qz peccaui tibi. Cōuertere dñe vsqz q. Et deprecabilis esto sup seruos tuos. Oculi dñi super iustos. Et aures ei⁹ ad pces eor⁹. Cōfiteant tibi dñe oia opa tua. Et sancti tui bñdicant tibi. Sacerdotes tui induant iustitiā. Et sancti tui exultent. Domine saluum fac regē. Et exaudi nos in die qua inuocauerimus te.

Saluum fac populum tuū domine: et benedic hereditati tue. Et rege eos ⁊ extolle illos vsqz in eternum.

Fiat pax i virtute tua. Et abundantia in turrib⁹ tuis. Oze⁹ p fidelib⁹ defunctis Requiē eternā dona eis dñe et lux perpetua luceat eis. Requiescant in pace. Amē

Etiā p peccatis ⁊ negligentijs nostris. Dñe ne memineris iniquitatum nostrarū antiquarum cito anticipent nos misericordie tue qz pauperes facti sumus nimis.

Adiuua nos de⁹ salutaris nr̄. Et pter gl̄iam nois tui libera nos: ⁊ ppici⁹ esto peccatis nr̄is pter nomē tuū.

Exaudi dñe vocē meā qua clamaui ad te Miserere mei et exaudi me. ps. Miserere. tot⁹ ps dicat cū Gl̄ia patri. Post p.v̄. Exurge dñe adiuua nos. Et libera nos pp̄t nomē tuū. Dñe de⁹ virtutū cōuerte nos. Et ostende faciem tuam et salui erimus. Dñe exaudi oronē meam. Et cla. Dñs vobiscū. Et cū. Oratio qualiscūqz euenerit

Ad sextam. Hymnus

Rector pt̄ēs verax deus/qui temperas rerū vices: splendore mane instruis/ ⁊ ignibus meridiem.

Extingue flāmas litium/ aufer calorem noxium: confer salutem corporum/ veramqz pacem cordium.

Prosta pat pijssime. xr̄. ps.

Defecit i salutare tuū aia mea: et in verbū tuū superspersi.

Defecerūt oculi mei in eloquiū tuum: dicētes quando cōsolaberis me.

Quia factus sum sicut vter in pruina: iustificationes tuas non sum oblitus.

Quot sunt dies serui tui: quando facies de persequētibus me iudicium.

Narrauerūt michi iniq̄ fabulatiōes: sed nō vt lex tua.

Omnia mandata tua veritas: iniqui p̄secuti sunt me adiuua me.

Paulominus cōsummaue runt me in terra: ego autem nō dereliqui mandata tua.

Secundum misericordiam tuam viuifica me: et custodiam testimonia oris tui.

In eternū domine: verbū tuum permanet in celo.

In generatione ⁊ generationem veritas tua: fundasti terram et permanet.

Ordinatione tua p̄seuerat dies: qm̄ oia seruiunt tibi.

Nisi q̄ lex tua meditatio mea est: tunc forte perīssem in humilitate mea.

In eternum nō obliuiscar iustificationes tuas: quia in ipis viuificasti me.

Tuus sum ego saluum me fac: quoniam iustificatiōes tuas exquisiui.

Me expectauerunt peccatores vt perderēt me: testimonia tua intellexi.

Omis cōsūmatiōis vidi finē: latū mandatū tuū nimis.

O Quomodo dilexi legem tuam domīe: tota die meditatio mea est.

Super inimicos meos p̄udentē me fecisti mādato tuo: quia in eternum mihi est.

Super omnes docentes me intellexi: quia testimōia tua meditatio mea est.

Super senes intellexi: quia mandata tua quesiui.

Ab omni via mala p̄hibui pedes meos: vt custodiā verba tua.

A iudiciis tuis nō declinaui: q̄ tu legē posuisti mihi.

Quā dulcia faucibus meis eloq̄a tua: sup̄ mel ori meo.

A mandatis tuis itellexi: p̄propterea odiui omnem viam iniquitatis.

Lucerna pedib⁹ meis v̄bū tuū: et lumen semitis meis.

Iuraui et statui: custodire iudicia iustitie tue.

Humiliatus sum vsq̄quaq̄ domine: viuifica me secūdum verbum euum.

Voluntaria oris mei bene placita fac domine: ⁊ iudicia tua doce me.

Aia mea i manib⁹ meis sē p̄r: ⁊ legē tuā nō sum oblit⁹.

Posuerunt peccatores laqueum mihi: ⁊ de mandatis tuis non erraui.

Hereditate acquisiui testimonia tua ineternum: quia exultatio cordis mei sunt.

Inclinaui cor meū ad faciē

das iustificatiões tuas iæternũ: ꝓpter retributionẽ. ꝑs.

INiquos odio habui: et legem tuam dilexi.

Adiutoꝛ et ſuſceptoꝛ meꝰ es tu: et in verbum tuum ſuperſperaui.

Declinate a me maligni: ⁊ ſcrutaboꝛ mandata dei mei.

Suſcipe me ſcõm eloquiuꝫ tuũ ⁊ viuã: et nõ confundas me ab expectatione mea.

Adiuua me et ſaluus ero: et meditaboꝛ in iuſtificationibus tuis ſemper.

Sꝛeuiſti omnes diſcedentes a iudiciis tuis: quia iniuſta cogitatio eoꝛum.

Pꝛeuaricantes reputaui oẽs peccatoꝛes terre: ideo dilexi teſtimonia tua.

Confige timoꝛe tuo carnes meas: a iudiciis enim tuis timui.

Feci iudiciũ ⁊ iuſtitiã: non tradas me calũniãtibꝰ me.

Suſcipe ſeruũ tuũ in bonũ: nõ calũnientur me ſuperbi.

Oculi mei defecerunt in ſalutare tuum: et in eloquium iuſtitie tue.

Fac cum ſeruo tuo ſecundum miſericoꝛdiã tuã: ⁊ iuſtificationes tuas doce me.

Seruus tuus ſum ego: da michi intellectum: vt ſciam teſtimonia tua.

Tempus faciendi domine: diſſipauerunt legem tuam.

Ideo dilexi mandata tua: ſuper aurum et topazion.

Pꝛopterea ad omnia mandata tua dirigebar: omnem viam iniquam odio habui.

Gloꝛia pri. In dñicis. ãn. Gl'ia laudis reſonet in oꝛe omniũ patri genitoꝙ pꝛoli ſpũi ſancto pariter reſultet laude penni. Ep. i. Johis. i.

Gratia dñi noſtri ieſu chriſti et caritas dei et cõmunicatio ſcti ſpũs ſit ſẽp cum oĩbus nobis. Deo gãs ℟. In eternũ dñe Permanet verbũ tuũ. ℣. In celo et in ſeculũ ſeculi veritas tua. Pater. Gl'ia. In eternum. ℣. Dñs regit me et nichil mihi deerit. ℟. In loco paſcue ibi me collocauit. In feſ. ãn. Adiuua me et ſaluus ero domine. Capm. Theſſaloñ. 5.

Omnia pꝛobate qd̃ bonum eſt tenete: ab omni ſpẽcie mala abſtinete vos ℟. Bñdicã dñm In oĩ tempoꝛe. ℣. Semper laus eiꝰ in oꝛe meo. In oĩ tẽpoꝛe. Gl'ia pri. Bñdicã. ℣. Dñs regit.

Ad nonam. Hymnus.

Rerum deus tenax vigor/ imotus in te permanens: lucis diurne tẽpora/ successibus determinans
Largire clarũ vespere quo vita nusq̃ decidat: sed p̃miũ mozti sacre/ pẽnis istet gl'ia.
Presta pater pijssime.

Mirabilia testimonia tua domine: ideo scrutata est ea anima mea.
Declaratio sermonũ tuorum illuminat: et intellectum dat paruulis.
Os meum aperui et attraxi spiritum: quia mandata tua desiderabam.
Aspice in me et miserere mei: secundum iudicium diligentium nomen tuum.
Gressus meos dirige secundum eloquium tuum vt non dominet mei omis iniustitia.
Redime me a calũnijs hominum: vt custodiam mandata tua.
Faciem tuam illumina super seruum tuuz: et doce me iustificationes tuas.
Fluenta aquarum deduxerunt oculi mei: quia non custodierunt legem tuam.
Iustus es domine: et rectũ iudicium tuum.
Mãdasti iustitiã testimonia tua: z veritatẽ tuam nimis.
Tabescere me fecit zelus meus: quia obliti sunt verba tua inimici mei.
Ignitum eloquium tuum vehementer: et seruus tuus dilexit illud.
Adolescentulus sum ego et contemptus: iustificationes tuas non sum oblitus.
Iustitia tua iustitia in eternum: et lex tua veritas.
Tribulatio et angustia inuenerunt me: mandata tua meditatio mea est.
Equitas testimonia tua in eternum: intellectum da mi chi et viuã. Lozia pri.

Clamaui in toto cozde exaudi me dñe: iustificationes tuas requiram.
Clamaui ad te saluum me fac: vt custodiã mãdata tua.
Preueni in maturitate et clamaui: quia in verba tua supersperaui.
Preuenerũt oculi mei ad te diluculo: vt meditarer eloquia tua.
Vocem meam audi secundum misericozdiã tuam domine: z secundum iudicium tuum viuifica me.

Appropinquauerunt ꝑsequẽtes me iniquitati: a lege autem tua longe facti sunt.
Prope es tu domine: ⁊ omnes vie tue veritas.
Initio cognoui de testimoniis tuis: quia in eternũ fundasti ea.
Vide humilitatem meam et eripe me: quia legem tuã non sum oblitus.
Iudica iudicium meum et redime me: propter eloquiũ tuum viuifica me.
Longe a peccatoribus salus: quia iustificationes tuas non exquisierunt.
Miserico[r]die tue multe domine: secundum iudicium tuum viuifica me.
Multi qui persequũtur me et tribulant me: a testimoniis tuis non declinaui.
Vidi ꝓuaricantes et tabescebam: quia eloquia tua non custodierunt.
Vide quoniam mandata tua dilexi domine: in miserico[r]dia tua viuifica me.
Principium verboꝝ tuorum veritas: in eternum omnia iudicia iustitie tue.
Gloria patri. Psalmus.

Principes persecuti sunt me gratis: et a verbis tuis ko[r]midauit co[r] meum.
Letaboꝛ ego super eloq̃a tua: sicut qui inuenit spolia multa.
Iniquitatem odio habui/ et abominatus sum: legem autem tuam dilexi.
Septies in die laudem dixi tibi: sup iudicia iustitie tue.
Pax multa diligentibus legem tuam: et non est illis scandalum.
Exspectabam salutare tuũ dñe: ⁊ mandata tua dilexi.
Custodiuit anima mea testimonia tua: et dilexit ea vehementer.
Seruaui mandata tua ⁊ testimonia tua: quia omnes vie mee in conspectu tuo.
Appropinquet deprecatio mea in conspectu tuo domine: iuxta eloquium tuum da michi intellectum.
Intret postulatio mea in conspectu tuo: secundũ eloquium tuum eripe me.
Eructabũt labia mea hymnum cum docueris me iustificationes tuas.
Pronunciabit lingua mea eloquium tuuꝫ: quia omnia mandata tua equitas.
Fiat manus tua vt saluet me: qm̃ mandata tua elegi.

Occupiui salutare tuū dñe et lex tua meditatio mea est
Uiuet anima mea ⁊ laudabit te: et iudicia tua adiuuabunt me.
Errauí sicut ouis q̄ perít: quere seruū tuū/ quia mādata tua nō sum oblitus. Gloria. In do.ān. Ex quo oia/ per quē oia/ in quo oia: ipsi gloria in secula. Capitulū.
Tres sunt qui testimoniū dāt in celo: pater et filius et spūs sanctus: et hi tres vnū sunt. ℟. Clamaui in toto corde Exaudi me me dñe. ℣. Justificationes tuas requirā. Exaudi. Gloria. Clamaui. ℣. Ab occultis meis munda me dñe. ℟. Et ab alienis parce seruo tuo. In feſ.ā. Aspice i me dñe: ⁊ miserere mei. Ep.ad gal'.vi
Alter alteri⁹ onera portate: et sic adimplebitis legē xpi. Deo grās. ℟. Redime me dñe Et miserere mei. ℣. Pes meus stetit in via recta: i ecclesiis benedicā te dñe. Et. Gl'ia. Redime. ℣. Ab occultis meis.
Fer.íí.ad matu. Inuita. Venite exultemus dño. ps. Jubilemus deo salutari. ⁊c. a Dñe ne in ira/ vsq; ad. xl. quādo dc.íí.feſ.agitur: dicit ad matuti. sequens hymn⁹.
Somno refectis artub⁹ spreto cubili surgim⁹: nobis pater canentibus/ ad esse te deposcimus.
Te lingua primū concinat te mentis ardor ambiat: vt actuū sequentiū/ tu sancte sis exordium.
Cedant tenebre lumini/ et nox diurno syderi: vt culpa quam nox intulit/ lucis labe scat munere.
Precamur idem supplices noxas vt omnes amputes: et ore te canentiū/ laudetis imperpetuum.
Presta pater pijssime/ patrique compar vnice: cum spū paraclyto/ regnās per omne seculum. Amen. ps.26.
Dominus illuminatio mea: ⁊ sal⁹ mea quē timebo. Dñs p tector vite mee a q̄ trepidabo.
Dū appropiant sup me nocētes: vt edāt carnes meas.
Qui tribulant me inimici mei: ipsi infirmati sunt ⁊ ceciderunt.
Si cōsistant aduersum me castra: non timebit cor meū.

Si exurgat aduersum me
pzelium: in hoc ego sperabo.
Una nã petij a dño hanc req-
ram: vt inhabitem in domo
dñi: oibus diebus vite mee.
Ut videam voluntatẽ dñi:
et visitem templum eius.
Quoniam abscondit me in
tabernaculo suo in die ma-
lozum: pzotexit me in abscõ
dito tabernaculi sui.
In petra exaltauit me/et
nunc exaltauit caput meuz:
super inimicos meos.
Circuiui et immolaui in ta
bernaculo eius hostiam vo-
ciferationis: cantabo ⁊ psal
mum dicam domino.
Exaudi domine vocẽ meã
qua clamaui ad te: miserere
mei et exaudi me.
Tibi dixit coz meũ exqui-
siuit te facies mea: faciem
tuam domine requiram.
Ne auertas faciẽ tuã a me:
ne declines i ira a seruo tuo
Adiutoz me⁹ esto ne dere-
linquas me: neq; despicias
me deus salutaris meus.
Quoniam pater meus et
mater mea dereliq̃runt me:
domin⁹ autẽ assumpsit me.
Legẽ pone michi dñe i via
tua: ⁊ dirige me in semita re
ta pzopter inimicos meos.
Ne tradideris me in aias
tribulantium me/ quoniam
insurrexerũt in me testes ii-
qui: ⁊ mẽtita est iniq̃tas sibi
Credo videre bona domi-
ni: in terra viuentium.
Expecta dñm viriliter age
et confoztetur coz tuũ: et su-
stine dominũ. Psalmus.27

Ad te dñe clamabo de⁹
me⁹ ne sileas a me: ne
quãdo taceas a me: ⁊ assimila
boz descendẽtib⁹ in lacum.
Exaudi dñe vocem depzeca
tiõis mee dum ozo ad te: dũ
extollo man⁹ meas ad tem-
plum sanctum tuum.
Ne simul tradas me cũ pec-
catozibus: et cũ opantibus
iniquitatem ne perdas me.
Qui loquũtur pacem cum
pzoximo suo: mala autem i
cozdibus eozum.
Da illis scdm opera eozũ:
et scdm nequitiam adinuen
tionum ipsozum.
Scdm opera manuum eo-
rum tribue illis: redde retri
butionem eozum ipsis.
Quoniã non intellexerunt
opera domini: et in opa ma
nuum eius destrues illos: et
non edificabis eos.
Benedictus dñs: qm exaudi-
uit vocẽ deprecationis mee.

Dñs adiutor meus ⁊ protector meus: et in ipso speravit cor meum et adiutus sum.

Et refloruit caro mea: ⁊ ex voluntate mea cōfitebor ei.

Dominus fortitudo plebis sue: et protector salvationū christi sui est.

Salvum fac populum tuū domine et benedic hereditati tue: et rege eos et extolle illos usq; in eternum.

Gloria patri. ā. Dominus defensor vite mee. ps.28.

Afferte dño filij dei: afferte dño filios arietū

Afferte domino gloriam et honorem/afferte domino gloriam nomini ei⁹: adorate dñm in atrio sancto eius.

Vox domini super aquas deus maiestatis intonuit: dominus super aquas multas

Vox domini in virtute: vox domini in magnificentia.

Vox domini confringētis cedros: et confringet dominus cedros libani.

Et ꝯminuet eos tāq; vitulū libani: et dilectus quemadmodum filius vnicornium.

Vox domini intercidentis flammam ignis/vox domini concutientis desertū: ⁊ commouebit dñs desertū cades.

Vox domini preparantis ceruos et revelabit condensa: et in templo eius omnes dicent gloriam.

Dominus diluuium inhabitare facit: et sedebit dominus rex in eternum.

Dominus virtutem populo suo dabit: dñs bñdicet populo suo in pace. ps.29.

Exaltabo te dñe qm̄ suscepisti me: nec delectasti inimicos meos sup me.

Domine deus meus clamaui ad te: et sanasti me.

Domine eduxisti ab inferno animam meam: saluasti me a descendentibus in lacum.

Psallite domino oēs sancti eius: et confitemini memorie sanctitatis eius.

Quoniam ira in indignatione eius: et vita in voluntate eius.

Ad vesperum demorabit flet⁹: ⁊ ad matutinū letitia.

Ego autem dixi in abundantia mea: non movebor in eternum.

Dñe in voluntate tua: prestitisti decori meo virtutem.

Avertisti faciem tuā a me: et factus sum conturbatus.

Ad te domine clamabo: et ad deum meum deprecabor.

Q ue vtilitas in sanguine meo: dum descendo in corruptionem.
D unquid confitebitur tibi pulvis: aut annunciabit veritatem tuam.
A udiuit dominus et misertus est mei: dominus factus est adiutor meus.
C onuertisti planctum meum in gaudium michi: concidisti saccum meum et circundedisti me leticia.
V t cantet tibi gloria mea et nō cōpungar: dñe de⁹ me⁹ in eternum confitebor tibi.
G loria patri. ān. Adorate dñm in aula sctā eius. ps. 30.
I N te dñe speraui non cōfundar in eternū: in iustitia tua libera me.
I nclina ad me aurem tuā: accelera vt eruas me.
E sto michi in deum protectorem et in domum refugij: vt saluum me facias.
Q uoniam fortitudo mea et refugium meum es tu: & propter nomen tuum deduces me et enutries me.
E duces me de laqueo quē absconderunt mihi: quoniā tu es protector meus.
I n manus tuas cōmendo spiritum meū: redemisti me domine deus veritatis.
O disti obseruantes vanitates: superuacue.
E go aūt i dño spaui: & exultabo & letabor in mia tua.
Q uoniam respexisti humilitatem meā: saluasti de necessitatibus aiam meam.
N ec conclusisti me in manibus inimici: statuisti in loco spacioso pedes meos.
M iserere mei domine quoniam tribulor: cōturbatus est in ira oculus meus: anima mea & venter meus.
Q uoniam defecit in dolore vita mea: et anni mei in gemitibus.
I nfirmata est in paupertate virtus mea: et ossa mea conturbata sunt.
S uper omnes inimicos meos factus sum opprobrium vicinis meis valde: et timor notis meis.
Q ui videbant me foras fugerunt a me: obliuioni dat⁹ sum tanq̄ mortuus a corde.
F actus sum tanq̄ vas perditum: quoniam audiui vituperationem multorū cōmorantium in circuitu.
I n eo dum conuenirent simul aduersum me: accipere animā meam cōsiliati sunt.

Ego autē in te speraui domine dixi deus meus es tu: in manibus tuis sortes mee Eripe me de manu inimicorū meorū: et a persequentibus me. Illustra faciem tuam super seruum tuum/ saluū me fac in misericordia tua dñe: nō confundar qm̄ inuocaui te. Erubescant impij et deducā tur in infernum: muta fiāt labia dolosa. Que loquuntur aduersus iustum iniquitatem: in superbia et in abusione. Quam magna multitudo dulcedinis tue domine: quā abscondisti timentibus te. Perfecisti eis q̄ sperāt i te: in cōspectu filiorū hominum Abscondes eos in abscondito faciei tue: a conturbatione hominum. Protteges eos in tabernaculo tuo: a contradictione linguarum. Benedictus dominus quoniam mirificauit miam suā michi: in ciuitate munita. Ego autem dixi in excessu mentis mee: proiectus sum a facie oculorum tuorum. Ideo exaudisti vocē oōnis mee: dum clamarem ad te. Diligite dñm omnes sancti eius qm̄ veritatē requirit dñs: et retribuet abundāter facientibus superbiam. Uiriliter agite et confortetur cor vestrū: omnes qui speratis in dño. Gloria. p. 31.

Beati quorum remisse sunt iniquitates: et quorum tecta sunt peccata. Beatus vir cui non imputauit dominus peccatū: nec est in spiritu eius dolus. Qm̄ tacui inueterauerūt ossa mea: dum clamarē tota die. Quoniā die ac nocte grauata est super me manus tua: cōuersus sum in erūna mea dum configitur spina. Delictum meum cognitum tibi feci: et iniustitiam meam non abscondi. Dixi confitebor aduersus me iniustitiā meā dño: et tu remisisti impietatē peccati mei. Pro hac orabit ad te ois sanctus: in tempore opportuno. Ueruntamē in diluuio aquarum multarum: ad eum non approximabunt. Tu es refugium meum a tribulatione que circundedit me: exultatio mea erue me a circundantibus me. Intellectū tibi dabo et instruā te i via hac q̄ gradieris:

firmatu sup te oculos meos
Nolite fieri sicut equus et mulus: q̃b⁹ nõ est intellect⁹.
In chamo et freno maxillas eorum cõstringe: qui nõ approximant ad te.
Multa flagella pcatoris: sperantem autem in domio misericordia circundabit.
Letamini in domino ⁊ exultate iusti: et gloriamini omnes recti corde.
Gloria patri. ā. In tua iustitia libera me dñe. ps.xxxi.
Exultate iusti in dño: rectos decet collaudatio.
Confitemini domino ī cythara: in psalterio decem chordarum psallite illi.
Cãtate ei cãticũ nouũ: bene psallite ei in vociferatione.
Quia rectũ est verbũ dñi: et omnia opera eius in fide.
Diligit mĩam et iudicium: mia domini plena est terra.
Verbo domini celi firmati sunt: et spiritu oris eius omnis virtus eorum.
Congregans sicut in vtre aquas maris: ponẽs in thesauris abyssos.
Timeat dominum omnis terra: ab eo autem cõmoueant oẽs inhabitantes orbẽ.
Quĩ ipse dixit ⁊ facta sunt: ipse mãdauit ⁊ creata sunt.
Dominus dissipat consilia gentium reprobat autẽ cogitationes populorum: ⁊ reprobat consilia principum.
Consilium autem domini ineternum manet: cogitationes cordis eius in generatione et generationem.
Beata gens cuius est dominus deus eius: ppulus quẽ elegit in hereditatem sibi.
De celo respexit dñs: vidit omnes filios hominum.
De preparato habitaculo suo: respexit sup omnes qui habitant terram.
Qui finxit singillatim corda eorum: qui intelligit omnia opera eorum.
Non saluatur rex per multam virtutem: et gygas non saluabitur in multitudine virtutis sue.
Hallax equus ad salutem: in abundantia autem virtutis sue non saluabitur.
Ecce oculi domini sup metuentes eum: et in eis q̃ sperant supr misericordia ei⁹.
Ut eruat a morte animas eorum: et alat eos in fame.
Anima nostra sustinet dominum: quoniam adiutor ⁊ protector noster est.

Quia in eo letabitur cor nostrum: et in nomine sancto eius speravimus.

Fiat misericordia tua domine super nos: quemadmodum speravimus in te.

Benedicam dñm in omni tpe: semp laus eius in ore meo.

In dño laudabitur anima mea: audiant mansueti et letentur.

Magnificate dominum mecum: et exaltemus nomen eius in idipsum.

Exquisivi dñm et exaudivit me: et ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

Accedite ad eum et illuminamini: et facies vestre non confundentur.

Iste pauper clamavit et dominus exaudivit eum: et ex omnibus tribulationib⁹ ei⁹ salvavit eum.

Immittit ang⁹l⁹ dñi in circuitu timentiū eū et eripiet eos.

Gustate et videte quoniam suavis est dominus: beatus vir qui sperat in eo.

Timete dominum omnes sancti eius: quoniam nō est inopia timentibus eum.

Divites eguerunt et esurierunt: inquirentes autem dñm non minuentur omni bono.

Venite filij audite me: timorem domini docebo vos.

Quis est hō qui vult vitam: diligit dies videre bonos.

Prohibe linguam tuam a malo: et labia tua ne loquantur dolum.

Diverte a malo et fac bonum: inquire pacem et persequere eam.

Oculi dñi super iustos: et aures eius ad preces eorum

Vultus autem domini super facientes mala: vt pdat de terra memoriam eorum.

Clamaverunt iusti et dñs exaudivit eos: et ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.

Iuxta est dominus his qui tribulato sunt corde: et humiles spiritu salvabit.

Multe tribulationes iustorum: et de omnibus his liberavit eos dominus.

Custodit dñs oia ossa eorum: vnū ex his non conteretur.

Mors peccatorum pessima: et qui oderunt iustum delinquent.

Redimet dom⁹ animas servorum suorū: et nō delinquent oēs qui sperant in eo

Gloria patri. Rectos decet collaudatio. Psalm⁹ 34

Iudica domine nocentes me: expugna impugnantes me.
Apprehende arma et scutū: et exurge in adiutoriū mihi.
Effunde frameam et conclude aduersus eos qui persequūtur me: dic anime mee salus tua ego sum.
Confundant et reuereant: querentes animam meam.
Auertantur retrorsum et confundantur: cogitantes mihi mala.
Fiant tanq̄ puluis ante faciem venti: et angelus domini coartans eos.
Fiat via illorum tenebre et lubricum: et angelus domini persequens eos.
Quoniam gratis absconderunt mihi interitum laquei sui: superuacue exprobrauerunt animam meam.
Veniat illi laqueus quem ignorat: et captio quam abscondit apprehendat eum: et in laqueū cadat in ipsum.
Anima autem mea exultabit in domino: et delectabitur super salutari suo.
Omnia ossa mea dicent: domine quis similis tibi.
Eripiens inopem de manu fortiorum eius: egenum et pauperem a diripientib⁹ eū.
Surgentes testes iniqui: q̄ ignorabā interrogabāt me.
Retribuebāt mihi mala p bonis: sterilitatē aie mee.
Ego autē cū michi molesti essent: induebar cilicio.
Humiliabā in ieiunio animam meam: et oratio mea in sinu meo conuertetur.
Quasi proximum et quasi fratrem nostrum sic cōplacebam: quasi lugens et contristatus sic humiliabar.
Et aduersū me letati sūt et cōuenerūt: congregata sunt sup me flagella et ignoraui.
Dissipati sunt nec cōpūcti tentauerūt me subsannaue runt me subsannatiōe: frēduerūt sup me dentib⁹ suis.
Dñe q̄n respicies restitue aiam meā a malignitate eorum: a leonibus vnicā meā.
Confiteor tibi in ecclesia magna: i populo graui laudabo te.
Non supergaudeant mihi qui aduersantur michi inique: qui oderunt me gratis et annuunt oculis.
Quoniam michi quidē pacifice loquebantur: et in ira cundia terre loquentes dolos cogitabant.

Et dilatauerunt super me os suum: dixerũt euge euge viderunt oculi nostri.

Uidisti domine ne sileas: domine ne discedas a me.

Exurge et intende iudicio meo deus meus: et dominꝰ meus in causam meam.

Iudica me scd̃m iustitiam tuam domine deus meus: et non supergaudeant michi.

Non dicant in cordibꝰ suis euge euge anime nostre: nec dicant deuorabimus eum.

Erubescant et reuerean-tur simul: qui gratulantur malis meis.

Induantur confusione et reuerentia: qui maligna loquuntur super me.

Exultent et letentur q̃ volunt iustitiam meam: et dicant semp magnificetur dominꝰ q̃ volũt pacẽ serui eiꝰ.

Et lingua mea meditabitur iustitiam tuam: tota die laudem tuam. Psalmus. 35.

Dixit iniustus vt delinquat in semetipso: nõ est timor dei ante oculos eiꝰ.

Quoniam dolose egit in cõspectu eius: vt inueniat̃ iniquitas eius ad odium.

Uerba oris eius iniquitas et dolus: noluit intelligere vt bene ageret.

Iniquitatem meditatꝰ est in cubili suo: astitit ẽi omni vie non bone: malicia autem non odiuit.

Domine in celo mia tua: ⁊ veritas tua vsq̃ ad nubes.

Iustitia tua sicut mõtes dei iudicia tua abyssus multa.

Homines et iumenta saluabis dñe: quẽadmodũ multiplicasti miam tuam deus.

Filij aũt hoim: in tegmine alarum tuarum sperabunt.

Inebriabũtur ab vbertate domus tue: et torrente voluptatis tue potabis eos.

Qum apud te est fons vite: ⁊ in lumie tuo videbimꝰ lumẽ

Pretende misericordiam tuã scientibus te: et iustitiã tuã his qui recto sunt corde.

Non veniat michi pes superbie: ⁊ manus peccatoris non moueat me.

Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatem: expulsi sũt nec potuerunt stare.

Gloria patri. ãn. Expugna impugnantes me dñe. ℣. 36.

Noli emulari in malignantibus: neq̃ zelaueris facientes iniquitatẽ.

Qum tãch fenũ velociter arescent: et quẽadmodũ olera

herbarum cito decident.
Spera in dño ⁊ fac bonitatem: et inhabita terram et pasceris in diuitijs eius.
Delectare in dño: et dabit tibi petitiones cordis tui.
Reuela domino viam tuã/ et spera in eo: et ipse faciet.
Et educet quasi lumẽ iustitiam tuam: et iudicium tuum tanq̃ meridiẽ: subditus esto domino et ora eum.
Noli emulari in eo qui prosperatur in via sua: ⁊ in homine faciente iniustitias.
Desine ab ira et derelinque furorem: noli emulari vt maligneris.
Quoniam qui malignãtur exterminabuntur: sustinentes autem dominum ipsi hereditabunt terram.
Et adhuc pusillum et non erit peccator: et queres locũ eius et non inuenies.
Mansueti autem hereditabunt terram: et delectabuntur in multitudine pacis.
Obseruabit peccator iustũ: ⁊ stridebit sup eũ dẽtib⁹ suis
Dñs autẽ irridebit eũ: qm̃ prospicit q̃ veniet dies eius
Gladiũ euaginauerũt pctõres: intenderunt arcum suũ
Vt decipiãt pauperẽ ⁊ inopem: vt trucidẽt rectos corde
Gladius eor̃ intret i cordas ipsor̃: ⁊ arcus eor̃ frangat̃.
Melius est modicũ iusto: sup diuitias peccatorũ multas.
Q m̃ brachia peccator̃ cõterent̃: confirmat aũt iustos dñs
Nouit dominus dies immaculatorum: et hereditas eorum in eternum erit.
Non cõfundent̃ in tẽpore malo: ⁊ in diebus famis saturabunt̃: q̃ pctõres pereibunt.
Inimici vero domini mox vt honorificati fuerint ⁊ exaltati: deficientes quemadmodum fumus deficient.
Mutuabitur peccator ⁊ nõ soluet: iustus autem miseretur et tribuet.
Quia benedicentes ei hereditabunt terram: maledicẽtes autem ei disperibunt.
A pud dñm gressus hominis diriget̃: ⁊ viã eius volet
Cum ceciderit iustus non collidetur: quia dominus supponit manum suam.
Iunior fui etenim senui/ ⁊ nõ vidi iustum derelictũ: nec semen eius querens panẽ.
Tota die miseretur et cõmodat: et semen illius in benedictione erit.
Declina a malo ⁊ fac bonũ:

et inhabita in seculū seculi.
Quia dñs amat iudiciū/et nō derelinquet sanctos suos: in eternū conseruabuntur.
Iniusti punientur: et semen impiorum peribit.
Iusti autem hereditabunt terram: et inhabitabunt in seculum seculi super eam.
Os iusti meditabitur sapiē tiam: et lingua eius loquetur iudicium.
Lex dei ei⁹ i corde ipsius: ⁊ nō supplātabunt gressus ei⁹
Considerat pcōr iustum: ⁊ querit mortificare eum.
Dñs autē non derelinquet eū in manib⁹ eius: nec dāna bit eū cum iudicabitur illi.
Expecta dñm et custodi viā eius/et exaltabit te vt hereditate capias terram: cum perierint pcōres videbis.
Vidi ipiū supexaltatū: et elevatū sicut cedros libani.
Et transiui et ecce nō erat: quesiui eum ⁊ non est inuētus locus eius.
Custodi innocētiam ⁊ vide equitatem: quoniā sunt reliquie homini pacifico.
Iniusti aūt dispibūt: simul reliquie impioꝝ interibunt
Salus autem iustoꝝ a domino: et protector eorum est in tempore tribulationis.
Et adiuuabit eos dñs et liberabit eos: ⁊ eruet eos a pcatoribus ⁊ saluabit eos: qa sperauerunt in eo. Ps.37.
Domine ne in furore tuo arguas me: neq; in ira tua corripias me.
Quoniam sagitte tue infixe sunt michi: et cōfirmasti super me manum tuam.
Non est sanitas in carne mea a facie ire tue: non est pax ossibus meis a facie pcatorum meorum.
Quoniā iniquitates mee supgresse sunt caput meū: et sicut on⁹ graue grauate sunt sup me.
Putruerunt et corrupte sunt cicatrices mee: a facie insipientie mee.
Miser factus sum ⁊ curuatus sum vsq; in finem: tota die cōtristatus ingrediebar.
Quoniam lumbi mei ipleti sunt illusionibus: et non est sanitas in carne mea.
Afflictus sum et humiliatus sum nimis: rugiebam a gemitu cordis mei.
Dñe ante te omne desiderium meū: et gemitus meus a te non est absconditus.
Cor meum conturbatū est in me: dereliquit me virtus

mea et lumen oculoꝝ meo-
rum: et ipsum non est mecū.
Amici mei ⁊ pximi mei:
aduersum me appropinqua
uerunt et steterunt.
Et q̄ iuxta me erāt de longe
steterunt: ⁊ vim faciebant q̄
querebant animam meam.
Et q̄ inq̄rebāt mala michi
locuti sunt vanitates: ⁊ do-
los tota die meditabantur.
Ego autē tanq̄ surdus nō
audiebam: ⁊ sicut mutus nō
aperiens os suum.
Et factus sum sicut homo
non audiens: et nō habens
in ore suo redargutiones.
Quia in te dñe speraui tu ex
audies me dñe deus meus.
Quia dixi nequando super
gaudeant michi inimici mei:
et dum ꝛmouētur pedes mei
super me magna locuti sūt.
Quoniam ego in flagella
paratus sum: et dolor meus
in conspectu meo semper.
Quia iniq̄tatē meā annūcia
bo: ⁊ cogitabo p pcātō meo.
Inimici autem mei viuūt
et confirmati sunt sup me:
et multiplicati sunt qui ode
runt me inique.
Qui retribuunt mala p bo
nis detrahebant michi: quo-
niam sequebar bonitatem.
De derelinquas me dñe de⁹
meus: ne discesseris a me.
Intēde in adiutoriū meū:
domine deus salutis mee.
Gloria pri. ān. Reuela do-
mino viam tuā. ℣. Dñe in
celo mia tua. ℟. Et veritas
tua vsq; ad nubes. Lationes ⁊
℟. de eadē fer. Ante lau. ℣.
Fiat misericordia tua dñe
super nos. ℟ Quēadmodū
sperauimus in te. Iste ℣. vt
ante lau. in oīb⁹ fer. a Dñe
ne ī ira. vsq; ad. xl. Et a De⁹
omniū. vsq; ad aduē. dñi/qñ
de fer. agitur. In lau. ps. 50.
Miserere mei de⁹: scdm
magnam miam tuā.
Et secundum multitudinē
miserationum tuarum: dele
iniquitatem meam.
Amplius laua me ab iq̄tate
mea: ⁊ a pcātō meo mūda me.
Quoniam iniquitatē meā
ego cognosco: et peccatum
meum contra me est semper.
Tibi soli peccaui ⁊ malum
coram te feci: vt iustificeris
in sermonibus tuis: et vin-
cas cum iudicaris.
Ecce enim ī iniquitatibus
concept⁹ sum: et in peccatis
concepit me mater mea.
Ecce enim veritatē dilexi-
sti: incerta ⁊ occulta sapien-

tie tue manifestasti michi.
Asperges me domine ysopo et mūdaboꝛ: lauabis me et super niuem dealbaboꝛ.
Auditui meo dabis gaudium et leticiam: et exultabunt ossa humiliata.
Auerte faciem tuam a peccatis meis: ⁊ omnes iniquitates meas dele.
Coꝛ mundū crea in me deus: ⁊ spiritum rectum innoua in visceribus meis.
Deproiicias me a facie tua et spiritū sanctum tuum ne auferas a me.
Redde michi leticiam salutaris tui: et spiritu principali confirma me.
Docebo iniquos vias tuas: et impij ad te conuertentur.
Liȝera me de sanguinibus de⁹ de⁹ salutis mee: ⁊ exultabit lingua mea iustitiā tuā.
Dne labia mea apies: ⁊ os meū annunciabit laudē tuā
Quoniā si voluisses sacrificium dedissem: vtiq; holocaustis non delectaberis.
Sacrificiū deo spūs ȝtribulatus: coꝛ cōtritum et humiliatum deus non despicies.
Benigne fac domine in bona volūtate tua syon: vt edificentur muri hierusalem.
Tunc acceptabis sacrificiū iustitie oblationes ⁊ holocausta: tunc imponent sup altare tuū vitulos. Gloꝛia pri. ān. Miserere mei de⁹. ps. 5.
Uerba mea auribꝰ pci. dñe vts. fol. ij. ān. Intellige clamoꝛem meū dñe. ān. Deus deus meus ad te de luce vigilo. ps. Ipsum. Isaie. 12.
Confiteboꝛ tibi domine quoniam iratus es michi: conuersus est furoꝛ tuus et consolatus es me.
Ecce de⁹ saluatoꝛ me⁹: fiducialiter agam ⁊ non timebo.
Quia foꝛtitudo mea ⁊ laus mea dominus: et factus est michi in salutem.
Haurietis aquas in gaudio de fontibus saluatoꝛis: et dicetis i illa die ȝfitemini dño et inuocate nomen ei⁹.
Notas facite i pꝓpulis adinuēciones eius: memēcote qm̄ excelsum est nomen ei⁹.
Cantate domino quoniaȝ magnifice fecit: annunciate hec in vniuersa terra.
Exulta et lauda habitatio syon: quia magnus i medio tui sanct⁹ israel. Gloꝛia pri. ān. Cōuersus est furoꝛ tuus domine et cōsolatus es me. ān. Laudate dominū de ce-

lis. ps. Ipsum. cap. cor. 16.

VIgilate et orate: state in fide: viriliter agite et cōfortamini: et oia vestra in caritate fiant. Hoc cap. dr oīb⁹ fer. ad ℓ. a Dñe ne ī ira. vsq; ad caput ieiūij: ⁊ a De⁹ omniū. vsq; ad aduē. dñicā de fer. agiē. ℂ A Dñe ne in ira. vsq; ad. xl. cā de. ij. feria agiē / dicit ad lau. leōn. Hy⁹.

SPlendor paterne glorie / de luce lucem proferens: lux lucis ⁊ fons luminis / dies diem illuminans. Veruscq; sol illabere / micās nitore ppeti: iubarcq; sci spiritus / infunde nr̄is sensib⁹. Votis vocemus te patrē / patrem perennis glorie: patrem potentis gratie / culpā releget lubricam.

Informet actus strēnuos / dentem retundat inuidi: casus secundet asperos / donet gerendi gratiam.

Mentem gubernet et regat / casto fideli corpore: fides calore ferueat / fraudis venena nesciat.

Christusq; nobis sit cibus / potusq; noster sit fides: leti bibamus sobriam / ebrietatem spiritus.

Vetus dies hic transeat / pudor sit vt diluculum: fides velut meridies / crepusculum mens nesciat.

Aurora cursus pcipit / aurora tot⁹ pdeat: i patre tot⁹ filius / ⁊ totus in vbo pater.

Deo pri sit glia / eiusq; soli filio: cū spū paraclyto / ⁊ nūc et imperpetuū. Amē. ℣. In matutinis dñe meditabor in te. ℟. Quia fuisti adiutor meus. ℂ Deinde dicantur preces ferial'. hoc modo.

KYrieleyson. ij. X pe el'. ij. Kyriel'. ij Pr̄ nr̄. Et ne nos idu. Sed libera. Ego dixi dñe miserere mei Sana aiam meā q; peccaui tibi. Conuertere dñe vsq;q̄. Et deprecabilis esto sup seruos tuos. Fiat mia tua domine super nos. Quemadmodum sperauimus in te. Sacerdotes tui induantur iustitiam. Et sci tui exultēt Dñe saluū fac regē. Et exaudi nos ī die qua inuocauerimus te. Saluos fac seruos tuos et ancillas tuas. Deus meus sperantes in te. Saluum fac populum tuū domine: et benedic hereditati tue. Et rege eos et extolle illos vsq; ineternum. Dñe fiat pax in vtute tua.

Et abūdātia in turrib⁹ tuis
Oz̄em⁹ p fidelib⁹ defunctis
Requiē eternā dona eis do-
mine: ⁊ lux perpetua luceat
eis Requiescāt in pace. Amē
Etiam p pctis nostris/ ⁊ ne
gligētijs nr̄is. Dñe ne me-
mineris iniquitatū nostraꝝ
antiquarum: cito anticipēt
nos mie tue: quia pauperes
facti sumus nimis.
Adiuua nos deus salutaris noster. Et ꝓpter glo-
riam nominis tui dñe libera
nos/ ⁊ ꝓpicius esto peccatis
nostris ꝓpter nomen tuum
Exaudi domine vocē meā
qua clamaui ad te. Miserere
mei ⁊ exaudi me. ℣s. Mi-
serere mei de⁹. tot⁹ ps. dicit
sine nota/ cū Gl̄ia patri. fi-
nito ꝓo. sol⁹ sacerdos erigat
se/ et ad gradū chori accedat
sic ad matutinas ⁊ ad vespe
as tunc dicēdo hosversus.
Exurge domie adiuua nos
Et libera nos ꝓpt nomē tuū
Domine deus virtutū con
uerte nos. Et ostende faciē
tuam et salui erimus.
Dñe exaudi oōnē meam.
Et clamor me⁹ ad te veniat
Dominꝰ vobiscū. Et cū spi
ritu tuo. Oremus. ⁊c. cū ora
tione pertinente ad diem.

Sequunt suffragia con-
sueta. A festo scē trinitatis
usq; ad aduentum dñi fiant
ad matut. mēorie sequētes:
nisi qñ fit seruitiū cū regimi
ne chori. ac etiā post octauas
epyphanie usq; ad dñicā pri
mā quadragesime: ꝓpter q̄
omittit memoria de cruce: ⁊
mēoria de beāta maria mu-
tatur: vt plenius ibi patet.
De cruce. Antiphona.
Per lignū crucis de inimi-
cis nostris libera nos deus
noster. ℟. Omnis terra ado
ret te de⁹. ℣. Et psallat tibi
psalmū dicat noi tuo. Or̄o.
Deus qui vnigeniti fi-
lij tui domini nostri ie
su christi ꝓcioso sanguine
viuifice crucis vexillum san
ctificari voluisti: cōcede que
sumus eos qui ejusdem san
cte crucis gaudent honore/
tua quoq; vbiq; protectione
gaudere. Per eundem xp̄m.
De domina. Antiphona
Beata mater et inupta vir-
go gloriosa / regina mundi
intercede pro nobis ad do-
minū. ℟. Post partū virgo in
uiolata ꝑmansisti. ℣. Dei ge
nitrix intercede ꝑ nobis. Or̄o
Concede nos famulos
tuos quesumus domi-

ne deus perpetua mentis et corporis sanitate gaudere: et gloriosa beate marie semper virginis intercessione a presenti liberari tristicia/et futura perfrui leticia. Per christum dñm nrm. Amen.

¶ De apostolis Antiphona

Orate pro nobis sancti dei apostoli vera mūdi lumina petre atq; paule. ℣. In omnem terram exiuit son9 eorū. ℟. Et in fines orbis terre verba eorum. Oratio.

Exaudi nos deus salutaris noster: ⁊ apostolorum tuorum petri et pauli nos tuere presidijs/ quor9 vnasti fideles esse doctrinis. Per christū dñm nrm. Amē

¶ De sancto vvillelmo. ãn.

Rapiunt a pugile lex et hostis lumen quod p̄ sanctum reparat cero celi numē. ℣. Ora p nobis beate vvillelme. ℟. Ut digni efficiamur. Oēo.

Deus q̄ nos bti vvillelmi cōfessoris atq; pōtificis meritis ⁊ intercessione letificas: cōcede ppicius: vt q̄ ei9 beneficia poscimus dono tue gr̄e consequamur. Per xp̄m. ¶ De reliquijs ã.

Corpa sctōr in pace sepulta sunt: ⁊ viuēt noīa eor ietnū. ℣. Exultabūt scti i gl'ia. ℟. Letabunt i cubilib9 suis. oī.

Propiciare nobis q̄s dñe famulis tuis per sctōr tuor (q̄r relicte in p̄senti requiescūt ecc'lia) merita gl'iosa: vt eor p̄cibus intercessionib9 ab oībus p̄tegamur aduersis. Per. ¶ De p̄fessorib9. ã

Sint lūbi vestri p̄cincti: ⁊ lucerne ardētes in manib9 vestris. ℣. Sacerdotes tui. oēo

Deus q̄ nos sctōr p̄fessorum tuorū iohānis vvilfridi/ ⁊ cuthberti cōfessionibus gl'iosis circūdas ⁊ p̄tegis: da nobis ex eor imitatione gaudere. Per xp̄m dñm. ¶ De oīb9 sanctis. ã.

Sancti dei oēs intercedite p̄ nostra omniumq; salute. ℣. Letamini in dño. ℟. Et gloriamini oēs. Oratio

Tribue q̄sdñe oēs sanctos tuos iugit orare p nobis: ⁊ semp eos clemēter audire dignere. Per xp̄m d̄. ¶ Pro pace. ã. Da pacē dñe in diebus nr̄is: q̄r nō est ali9 q̄ pugnet p nobis nisi tu deus nr̄. ℣. Fiat pax. ℟. Et ab. Oēo

Deus a quo sancta desideria recta consilia et iusta sunt opera: da seruis tuis illā quā mundus dare

nō potest pacem: vt et cogita nostra mandatis tuis dedita & hostiū sublata formidine/ tempora sint tua protectione tranquilla. Per dñm nrm. Dñs vobiscū. Et cū spū tuo Benedicam⁹ dño. Deo gras. Feř.iij.ad matut. Inuit. Jubilem⁹ deo salutari nro. ps. Venite. Dñe ne i ira. vsq; ad.xl.qñ de.iij.feř.agit hr ad matut. sequens Hy⁹.

QDonsors paterni luminis/lux ipse lucis & dies: noctem canendo rumpimus/assiste postulantibus. Aufer tenebras mētium/ fuga cateruas demonū: expelle somnolentiam/ne pigritantes obruat. Sic christe nobis omnibus/ indulgeas credentibus: vt prosit exorantibus/ qđ precinentes psallimus. Deuota pater pijssime.ħ.38.

Circumcustodiam vias meas: vt non delinquā in lingua mea Posui ori meo custodiā: cū consisteret peccator aduersū me Obmutui et humiliat⁹ sum et silui a bonis: et dolor meus renouatus est. Concaluit cor meum intra me: et in meditatione mea exardescet ignis. Locut⁹ sum in lingua mea notū fac michi dñe finē meū Et numerū dierū meor qs est: vt sciam qđ desit michi. Ecce mēsurabiles posuisti dies meos: et substātia mea tanq; nichilum ante te. Veruntamē vniuersa vanitas: omnis homo viuens. Veruntamen in imagine pertranssit homo: sed & frustra conturbatur. Thesaurizat: & ignorat cui congregabit ea. Et nunc que est expectatio mea nonne dominus: & substantia mea apud te est. Ab omnibus iniquitatibus meis erue me: opprobrium insipienti dedisti me. Obmutui et non aperui os meum quoniam tu fecisti: amoue a me plagas tuas. A fortitudine manus tue ego defeci i increpatiōib⁹ ppt iniqtatē corripuisti hoiem. Et tabescere fecisti sicut aranea animā eius: verūtamen vane cōturbat ois hō. Exaudi orationē meā dñe et deprecationē meā: auribus percipe lachrymas meas.

Ne ſileas quoniã aduena ego ſum apud te: ⁊ peregrinus ſicut oẽs patres mei.
Remitte michi vt refrigerer pꝛiuſq; abeam: et amplius non ero. Pſalmus.39
Expectans expectaui dominũ: ⁊ intẽdit michi.
Et exaudiuit pꝛeces meas: et eduxit me de lacu miſerie/ et de luto fecis.
Et ſtatuit ſupꝛa petrã pedes meos: ⁊ direxit greſſꝰ meos.
Et timilit in os meũ canticũ nouum: carmen deo noſtro.
Videbũt multi et timebũt: et ſperabunt in domino.
Beatꝰ vir cuius eſt nomen dñi ſpes eiꝰ: ⁊ nõ reſpexit in vanitates ⁊ inſanias falſas
Multa feciſti tu dñe deꝰ meꝰ mirabilia tua: ⁊ cogitationib⁹ tuis nõ eſt q̃ ſil'is ſit tibi.
Annũciaui et locutꝰ ſum: multiplicati ſũt ſup numer
Sacrificium et oblationem noluiſti: aures autem perfeciſti michi.
Holocauſtũ ⁊ pꝛ pcõ nõ poſtulaſti: tunc dixi ecce venio.
In capite libꝛi ſcꝛiptuꝛ eſt de me vt facerẽ volũtatẽ tuã deus meus volui: et legem tuam in medio coꝛdis mei.
Annũciaui iuſtitiã tuã in eccl'ia magna ecce labia mea nõ pꝛohibebo/ dñe tu ſciſti.
Iuſtitiam tuã non abſcondi in coꝛde meo: veritatem tuam ⁊ ſalutare tuum dixi.
Non abſcõdi miam tuã et veritatẽ tuã: a cõſilio multo
Tu autem domine ne lõge facias miſerationes tuas a me: miſericoꝛdia tua ⁊ veritas tua ſemp ſuſceperũt me.
Quoñ circundederũt me mala quoꝛũ nõ eſt numerus cõpꝛehenderunt me iniq̃tates mee: ⁊ nõ potui vt viderem.
Multiplicate ſunt ſuper capillos capitis mei: ⁊ coꝛ meum dereliquit me.
Complaceat tibi domie vt eruas me: domine ad adiuuandum me reſpice.
Confundantur ⁊ reuereãtur ſimul qui querunt aiam meam: vt auferant eam.
Conuertantur retroꝛſum et reuereantur: qui volunt michi mala.
Ferant confeſtim confuſionem ſuam: qui dicunt michi euge euge.
Exultent et letentur ſuper te omnes querentes te: ⁊ dicant ſemp magnificet dñs qui diligunt ſalutare tuum
Ego autẽ mendicus ſum ⁊

pauper: dñs sollicit⁹ est mei
Adiutor me⁹ ⁊ protector me⁹
tu es: de⁹ me⁹ ne tardaueris
Gl'ia pĩ. ãn. Ut nõ delin-
quam in lingua mea. ps. 40
Beatus qui intelligit
super egenum et pau
perem: in die mala liberabit
eum dominus.
Dominus conseruet eum
et viuificet eũ et beatum fa-
ciat eũ in terra: et nõ tradat
eum in aĩam inimicor⁹ eius.
Dominus opem ferat illi
super lectum dolor⁹is ei⁹: uni
uersum stratum eius versa-
sti in infirmitate eius.
Ego dixi domine miserere
mei: sana animaz meã quia
peccaui tibi.
Inimici mei dixerunt ma-
la mihi: quãdo morietur et
peribit nomen eius.
Et si ingrediebaꝫ ut vide-
ret vana loquebaꝫ: cor eius
congregauit iniquitatẽ sibi
egrediebatur foras: et lo-
quebatur in idipsum.
Aduersus me susurrabãt
oẽs inimici mei: aduersum
me cogitabant mala mihi.
Verbum iniquum consti-
tuerunt aduersum me: nun
quid qui dormit non adijciet
ut resurgat.
Et enim homo pacis mee
quo speraui: qui edebat pa-
nes meos magnificauit su-
per me supplantationem.
Tu aũt dñe miserere mei: ⁊
resuscita me ⁊ retribuã eis.
In hoc cognoui qm̃ volui-
sti me: quoniã non gaudebit
inimicus meus super me.
Me autẽ propter innocen-
tiã suscepisti: et confirmasti
me in cõspectu tuo ineternũ
Bñdict⁹ dñs de⁹ israel: a se-
culo ⁊ in sc'm fiat fiat. ps. 41.
Quemadmodum desi-
derat ceruus ad fõtes
aquarum: ita desiderat ani-
ma mea ad te deus.
Sitiuit anima mea ad deũ
fontem viuum: quando ve-
niã ⁊ apparebo ãte faciẽ dei.
Fuerũt mihi lachrymę mee
panes die ac nocte: dũ dicit
mihi q̃tidie vbi est de⁹ tuus
Hec recordat⁹ sum ⁊ effudi
in me aĩam meã: qm̃ trãsibo
in locũ tabernaculi admira-
bilis/vsq; ad domum dei.
In voce exultationis ⁊ cõ-
fessionis: sonus epulantis.
Quare tristis es aĩa mea: ⁊
quare conturbas me.
Spera in deo quoniã adhuc
confitebor illi: salutare vul-
tus mei et deus meus.

Ad meipsum aia mea conturbata est: ꝓpterea memorabo tui de terra iordanis et hermonij a monte modico.

Abyssus abyssum iuocat: in voce cataractaꝝ tuarū.

Omnia excelsa tua ⁊ fluctus tui: super me transierunt.

In die mandauit dominus misericordiam suam: et nocte canticum eius.

Apud me oō deo vite mee dicā deo susceptor meus es.

Quare oblitus es mei ⁊ quare contristatus incedo/dum affligit me inimicus.

Dum cōfringunt ossa mea exprobrauerunt michi: qui tribulant me inimici mei.

Dum dicunt michi per singulos dies: vbi est deus tuus.

Quare tristis es aia mea: ⁊ quare conturbas me.

Spera in deo qm̄ adhuc confitebor illi: salutare vultus mei ⁊ deus meus. Glozia pri. a.

Sana dñe animā meā quia peccaui tibi. Ps. non dr ad noct. ps. 42. Iudica me deus et discerne. ps. 42.

Deus auribus nostris audiuimus: patres nostri annunciauerunt nobis.

Opus qd operatus es i diebus eozum: ⁊ in diebus antiquis

Manus tua gentes disperdidit ⁊ plantasti eos: afflixisti populos et expulisti eos.

Nec enī in gladio suo possederunt terram: et brachiū eozum non saluauit eos.

Sed dextera tua ⁊ brachiuz tuū ⁊ illuminatio vultus tui: quoniam complacuisti i eis.

Tu es ipse rex meus ⁊ deus meus: qui mandas salutes iacob

In te iimicos nostros ventilabimus cornu: et in nomine tuo spernemus insurgentes in nobis.

Non enim in arcu meo sperabo: et gladius meus non saluabit me.

Saluasti enim nos de affligentibus nos: et odientes nos confudisti.

In deo laudabimur tota die: et in nomine tuo confitebimur in seculum.

Nunc autem repulisti ⁊ cōfudisti nos: et nō egredieris deus in virtutibus nostris.

Auertisti nos retrozsum post inimicos nros: ⁊ qui oderunt nos diripiebant sibi.

Dedisti nos tāq̄ oues escarū: ⁊ in gētibus dispersisti nos

Vendidisti ꝓpulū tuū sine precio: ⁊ non fuit multitudo in commutationibus eozum.

Posuisti nos opprobrium vicinis nostris: subsannationem et derisum his qui in circuitu nostro sunt.

Posuisti nos in similitudinem gentibus: commotionem capitis in populis.

Tota die verecundia mea contra me est: et confusio faciei mee cooperuit me.

A voce exprobrãtis et obloquentis: a facie inimici et persequentis.

Hec oia venerunt sup nos nec obliti sum⁹ te: & iniq nõ egimus in testamento tuo.

Et nõ recessit retro cor nostrum: et declinasti semitas nostras a via tua.

Quoniam humiliasti nos in loco afflictionis: & cooperuit nos umbra mortis.

Si obliti sumus nomen dei nri: et si expandimus man⁹ nostras ad deum alienum.

Nonne de⁹ requret ista: ipse enī nouit abscõdita cordis.

Quoniã propter te mortificamur tota die: estimati sumus sicut oues occisionis.

Exurge q̃re obdormis dñe: exurge & ne repellas in finē.

Quare faciem tuam auertis obliuiscris inopie nostre: & tribulationis nostre.

Quoniam humiliata est in puluere aīa nostra: cõglutinatus est in terra venter nr̃.

Exurge domine adiuua nos: et redime nos propter nomen tuum. Psalmus.44.

Eructauit cor meũ verbum bonum: dico ego opera mea regi.

Lingua mea calamus scribe: velociter scribentis.

Speciosus forma pre filijs hominuz / diffusa est gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus in eternum.

Accingere gladio tuo sup femur tuum: potentissime.

Specie tua & pulchritudine tua: itēdepspe pcede & regna

Propter veritatē & mãsuetudinē & iustitiã: et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagitte tue acute: ppli sub te cadēt i corda iimicor reg.

Sedes tua deus in seculum seculi: virga directionis virga regni tui.

Dilexisti iustitiam et odisti iniquitatem: propterea unxit te deus deus tu⁹ oleo letitie pre consortibus tuis.

Myrrha et gutta et cassia a vestimētis tuis a domib⁹ eburneis: ex quib⁹ delectauerunt te filie regũ in honore tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato circundata varietate.

Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurem tuã: ⁊ obliuiscere populũ tuũ ⁊ domũ patris tui.

Et cõcupiscet rex decorem tuum: qm̃ ipse est dñs deus tuus et adorabunt eum.

Et filie tyri in muneribus: vultum tuũ deprecabuntur omnes diuites plebis.

Omnis gl'ia ei⁹ filie regis abintus in fimbriis aureis: circunamicta varietatibus.

Adducent regi v̄gines post eã: proxime eius afferent tibi

Afferent in leticia ⁊ exultatiõe: adducẽt i tẽplũ regis

Pro patrib⁹ tuis nati sunt tibi filij: cõstitues eos principes super omnem terram

Mẽores erũt nois tui dñe: in oi gñatione et gñationẽ.

Propterea pp̃li cõfitebũtur tibi in eternũ: ⁊ in seculũ scli. Gl'ia ãn. Eructauit cor meũ verbũ bonũ. ps.44.

Deus noster refugium et virtus: adiutor in tribulationibus que inuenerunt nos nimis.

Propterea non timebim⁹ dum turbabit terra: ⁊ trãsferent montes in cor maris

Sonuerunt ⁊ turbate sunt aque eorũ: conturbati sunt montes in fortitudine eius

Fluminis ipetus letificat ciuitatẽ dei: sanctificauit tabernaculum suũ altissimus.

Deus in medio eius nõ cõmouebitur: adiuuabit eam deus mane diluculo.

Conturbate sunt gentes ⁊ inclinata sunt regna: dedit vocem suam mota est terra.

Dñs virtutũ nobiscum: susceptor noster deus iacob.

Venite ⁊ videte opera dñi: que posuit prodigia sup terrã

Auferens bella vsq; ad finem terre: arcum conteret et confringet arma et scuta comburet igni.

Vacate ⁊ videte quoniam ego sum deus: exaltabor in gentib⁹ ⁊ exaltabor in terra

Dñs virtutũ nobiscũ: susceptor noster dꝰ iacob. ps.46

Omnes gentes plaudite manib⁹: iubilate dꝰo in voce exultationis.

Quoniam dominus excelsus terribilis: rex magnus super omnem terram.

Subiecit populos nobis: ⁊ gentes sub pedibus nostris

Elegit nobis hereditatem suã: speciẽ iacob quẽ dilexit.

Ascendit deus in iubilo: et dominus in voce tube.
Psallite deo nostro psallite: psallite regi nro psallite.
Quoniam rex omnis terre deus: psallite sapienter.
Regnabit deus super gentes: deus sedet super sedem sanctam suam.
Principes populorum cōgregati sunt cum deo abraham: quoniam dij fortes terre vehementer eleuati sunt.
Gloria pri. In. Adiutor in tribulationibus. ps. 47.

Magnus dns et laudabilis nimis: i ciuitate dei nostri in monte scō eius.
Fundatur exultatiōe vniuerse terre mons syō latera aq̄lōis: ciuitas regis magni
Deus in domibus eius cognoscetur: cū suscipiet eam
Quoniam ecce reges terre congregati sunt: conuenerunt in vnum.
Ipsi videntes sic admirati sunt: turbati sūt: moti sūt tremor apprehendit eos.
Ibi dolores vt parturiētis in spiritu vehementi: contere naues tharsis.
Sicut audiuimus sic vidimus in ciuitate domini virtutum/ in ciuitate dei nostri: deus fundauit eā in eternū.
Suscepimus deus misericordiam tuā: in medio tēpli tui
Scōm nomē tuū deus sic et laus tua in fines tre: iustitia plena est dextera tua.
Letetur mons syon: et exultent filie iude: propter iudicia tua domine.
Circundate syon et complectimini eam: narrate in turribus eius.
Ponite cor da vestra in virtute eius: et distribuite domos eius vt enarretis in genie altera.
Quōm hic est deus deus nr̄ in eternum: et in scl'm seculi: ipse regit nos in secula. ps. 48.

Audite hec oēs gentes auribus percipite omnes qui habitatis orbem.
Quiq̄ terrigene et filij hominum: simul in vnum diues et pauper.
Os meum loquetur sapientiā: et meditatio cordis mei prudentiam.
Inclinabo in parabolam aurem meā: aperiā in psalterio propositionem meam
Cur timebo in die mala: iniquitas calcanei mei circundabit me.
Qui confidunt in virtute

sua: et in multitudine diuitiarum suarum gloziantur.
Frater non redimit redimet homo: et non dabit deo placationem suam.
Et pzeciū redēptionis aie sue: et laborabit ineternum et viuet adhuc in finem.
Non videbit interitū cū viderit sapiētes moziētes: simul insipiens z stult9 pibunt
Et relinquent alienis diuitias suas: et sepulchza eoz̄ domus illoz̄um ineternum.
Tabernacula eoz̄ in pzogenie z pgenie: vocauerunt nomina sua in terris suis.
Et homo cū in honoze esset non intellexit/comparatus est iumentis insipientibus: et similis factus est illis.
Hec via illoz̄um scandalū ipsis: et postea in oze suo complacebunt.
Sicut oues in inferno positi sunt: moz̄s depascet eos
Et dñabunt̄ eoz̄ iusti i matutino: z auxiliū eoz̄ veterascet in inferno a gl'ia eoz̄ū.
Veruntamē deus redimet animam meam de manu inferi: cum acceperit me.
Ne timueris cū dives fact9 fuerit homo: z cū multiplicata fuerit glozia domus eius.
Quoniam cum interierit non sumet omnia: neq̄ descendet cum eo gloz̄ia eius.
Quia aīa eius in vita ipsi9 benedicetur: confitebitur tibi cum benefeceris ei.
Introibit vsq̄ in pgenies patrum suoz̄um: et vsq̄ in eternum non videbit lumē.
Homo cum in honoze esset non intellexit: comparatus est iumentis insipientibus/ et similis factus est illis.
Ps. 49.
Ō l'ia pēi. Auscultate qui habitatis orbē.
Deus deoz̄um dominus locutus est: et vocauit terram.
A soliis oztu vsq̄ ad occasū ex syon species decoz̄is ei9.
Deus manifeste veniet: deus noster et non silebit.
Ignis in cōspectu eius exardescet: et in circuitu eius tempestas validā.
Advocauit celū desursū: z terrā discernere pp'l'm suū.
Cōgregate illi sanctos ei9: qui ordinant testamentum eius super sacrificia.
Et annūciabunt celi iustitiam eius: qm̄ deus iudex est
Audi populus meus et loquar israel: z testificaboz̄ tibi deus deus tuus ego sum.

Non in sacrificijs tuis arguam te: holocausta autē tua in cōspectu meo sunt semp.
Non accipiaz de domo tua vitulos: neq; de gregibus tuis hyrcos.
Quoniam mee sūt omnes fere siluarum: iumenta in montibus et boues.
Cognoui oīa volatilia celi: et pulchritudo agri mecū est.
Si esuriero nō dicam tibi: meus est enim orbis terre et plenitudo eius.
Numquid manducabo carnes thaurorum: aut sanguinem hyrcorum potabo?
Immola deo sacrificiū laudis: et redde altissimo vota tua.
Et inuoca me in die tribulationis: eruam te et honorificabis me.
Peccatori autem dixit deus quare tu enarras iustitias meas: et assumis testamentum meum per os tuum.
Tu vero odisti disciplinam et proiecisti sermones meos retrorsum.
Si videbas furem currebas cum eo: et cum adulteris portionem tuam ponebas.
Os tuū abūdauit malicia: et lingua tua cōcinabat dolos
Sedens aduersus fratrem tuū loquebaris: et aduersus filiū matris tue ponebas scandalum: hec feciisti et tacui.
Existimasti iniique q; ero tui similis: arguam te et statuā contra faciem tuam.
Intelligite hec qui obliuiscimini deum: nequando rapiat: et non sit qui eripiat.
Sacrificiū laudis honorificabit me: et illic iter quo ostēdā illi salutare dei. Nona ad nocē. iste p. 50. Miserere mei deus scōm mag. tē. ps. 51.
Quid gl'iaris in malicia: q; potens es in iniq̄tate.
Tota die iniustitiam cogitauit lingua tua: sicut nouacula acuta fecisti dolum.
Dilexisti maliciam sup benignitatem: iniquitatē magis q; loqui equitatem.
Dilexisti oīa verba precipitationis: lingua dolosa.
Propterea deus destruet te in finē: euellet te et emigrabit te de tabernaculo tuo: et radicem tuā de terra viuentium.
Videbunt iusti et timebunt et super eum ridebunt et dicent: ecce homo qui non posuit deum adiutorem suum.
Sed sperauit in multitudine diuitiarum suarū: et prevaluit in vanitate sua.

Ego autem sicut oliua fructifera in domo domini: speraui in misericordia dei in eternum ⁊ in seculum seculi
Confitebor tibi in seculum quia fecisti: et expectabo nomen tuum quoniã bonũ est in conspectu sanctorũ tuorũ.
Gloria patri. ãn. Deus deus noster dñs locutus est. ℣. Immola deo sacrificiũ laudis. ℟. Et redde altissimo vota tua. In laud. ℣. Fiat mia tua dñe.
In laud. ãn. Secõm magnã miam tuã: miserere mei deus. ps. Miserere. ps. 42.
Iudica me deus ⁊ discerne causam meã de gente nõ sancta: ab homine iniquo et doloso erue me.
Quia tu es deus fortitudo mea quare me repulisti: et quare tristis incedo dum affligit me inimicus.
Emitte lucẽ tuã et veritatẽ tuam: ipsa me deduxerunt ⁊ adduxerunt in montẽ sanctũ tuũ ⁊ in tabernacula tua.
Et introibo ad altare dei: ad deũ q̃ letificat iuuẽtutẽ meã.
Cõfitebor tibi i cythara deus deus meus quare tristis es aia mea: ⁊ quare conturbas me.
Spera in deo quoniã adhuc confitebor illi salutare vultus mei ⁊ deus meus.
Gloria patri. ãn. Salutare vultus mei ⁊ deus meus. ãn.
Sitiuit i te aia mea deus meus. ps. Deus deus meus. Isaie. 38.
Ego dixi in dimidio dierum meorum: vadam ad portas inferi.
Quesiui residuum annorũ meorum: dixi nõ videbo dominũ deum in terra viuẽtiũ
Nõ aspiciã hominẽ vltra: et habitatorem quietis.
Generatio mea ablata est ⁊ conuoluta est a me: quasi tabernaculum pastorum.
Precisa est velut a texente vita mea: dum adhuc ordirer succidit me.
De mane vsq; ad vesperã finies me: sperabam vsq; ad mane quasi leo sic contriuit omnia ossa mea.
De mane vsq; ad vesperũ finies me: sicut pullus hyrundinis sic clamabo: meditabor vt columba.
Attenuati sunt oculi mei: suspicientes in excelso.
Dñe vim patior respõde p me: quid dicã aut quid respõdebit michi: cũ ipse fecerim.
Recogitabo tibi oẽs annos meos: i amaritudie aie mee.
Domine si sic viuitur ⁊ in

talib⁹ vita ſpiritus mei coꝛripies me et viuificabis me: ecce in pace amaritudo mea amariſſima.

Tu autē eruiſti aiam meā vt nō periret: pꝛoieciſti poſt tergū tuū oia peccata mea.

Quia nō ifernus cōfitebit tibi neq; moꝛs laudabit te: non expectabunt qui deſcendunt in lacum veritatē tuā.

Viuens viuens ipſe confitebitur tibi: ſicut et ego hodie pater filijs notam faciet veritatem tuam.

Dñe ſaluū me fac: et pſalmos nr̄os cātabim⁹ cunctis diebꝰ vite nr̄e in domo dñi.

Glia pr̄i.ān. Cunctis diebꝰ vite nr̄e ſaluos fac nos dñe. ā. In excelſis laudate deū p. Lauđ. Cp. Vigilate. ā Dñe ne in ira. vſq; ad. xl. qñ dr. inj. fer. agit: dr ad lau. ſeq. hyꝰ.

Ales diei nuncius lucē pꝛopinquaz pꝛecinit: nos excitatoꝛ mētium: iam chriſtus ad vitam vocat.

Auferte clamat lectulos/ egros ſopoꝛe deſides: caſtiq; recti ac ſobꝛij/ vigilate iā ſum pꝛoximus.

Ieſum ciamus vocibus/ flentes pꝛecantes ſobꝛie: intenta ſupplicatio doꝛmire/ coꝛ mundum vetat.

Tu chriſte ſomnum diſcute/ tu rumpe noctis vincula: tu ſolue peccatum vetus nouumq; lumen ingere.

Deo patri ſit gloꝛia. ꝛc. ℟.

In matutinis domine. ān.

Erexit dñs nobis coꝛnu ſalutis i domo dauid pueri ſui ps. Bñdict⁹. ¶ Pꝛeces vtſi.ij. fer. oō vt dcet. Cetera vtā.

C Feria. tiij. ad matu. iuit.

In manu tua dñe. Oēs finēs terre. p. Venite. ā Dñe ne i ira. vſq; ad. xl. qñ dr. inj. fer. agit dr ad matu. ſeq. hyꝰ

Rerum creatoꝛ optime/ rectoꝛq; noſter aſpice: nos a quiete noxia/ merſos ſopoꝛe libera.

Te chriſte ſancte poſcimꝰ/ ignoſce tu criminibꝰ: ad cōfitendum ſurgimus / moraſq; noctis rumpimus.

Mētes manuſq; tollimus/ pꝛopheta ſicut nouimꝰ: nobis gerēdum pꝛecepit/ pauluſq; geſtis cenſuit.

Vides malum quod geſſimus occulta noſtra pandimus: pꝛeces gemētes fundimus dimitte qđ peccauimꝰ.

Pꝛeſta pr̄ pijſſime/ patriq; cōpar vnice: cū ſpū paclyto/ regnās pꝛoē ſcl'm. Amē. p.

DIxit insipiēs in cozde suo: non est deus.
Corrupti sūt et abominabiles facti sunt in iniquitatibus: non est qui faciat bonum.
Deꝰ de celo prospexit super filios hominum: vt videat si est intelligens aut requirens deum.
Omnes declinauerūt simul inutiles facti sunt: nō est qui faciat bonum / non est vsq; ad vnum.
Nōne scient oēs qui operātur iniq̄tatem: qui deuorant plebem meā vt cibum panis Deum non inuocauerunt: illic trepidauerunt timoze / vbi non fuit timoz.
Quoniam deus dissipauit ossa eozum qui hominibus placent: confusi sunt quoniam deus sperauit eos.
Quis dabit ex syon salutare israel cū conuerterit dñs captiuitatē plebis sue: exultabit iacob et letabit israel.
Non dicit ad nocē. ille ps. 53
Deus in nomine tuo. ps. 54
Exaudi deus orationem meam: et ne despexeris deprecationem meā intende michi et exaudi me.
Contristatus sum in exercitatione mea: et conturbatus sum a voce inimici et a tribulatione peccatoris.
Quoniam declinauerūt in me iniquitates: et in ira molesti erant michi.
Cor meū conturbatum est in me: et formido mortis cecidit super me.
Timor et tremor venerūt super me: et cōtexerunt me tenebre.
Et dixi quis dabit michi pēnas sicut columbe: et volabo et requiescam.
Ecce elongaui fugiens: et mansi in solitudine.
Expectabam eū qui saluum me fecit: a pusillanimitate spiritus et tempestate.
Precipita domine diuide linguas eozum: quoniam vidi iniquitatem et contradictionem in ciuitate.
Die ac nocte circundabit eam super muros eius iniquitas: et labor in medio eius et iniustitia.
Et non defecit de plateis eius: vsura et dolus.
Quoniam si inimicus meus maledixisset michi: sustinuissem vtiq;.
Et si is q̄ oderat me sup me

magna locut⁹ fuisset: absc̃o-
disem me fortitan ab eo.
Tu vero homo vnanimis:
dux meus et notus meus.
Qui simul mecũ dulces ca-
piebas cibos: in domo dei
ambulauimus cũ consensu.
Veniat mors super illos: ⁊
descẽdant infernũ viuẽtes.
Quoniã nequicie in habi-
taculis eorũ: in medio eorũ.
Ego autem ad dñm clama-
ui: ⁊ dominus saluauit me.
Vespere et mane et meri-
die narrabo ⁊ annunciabo
et exaudiet vocem meam.
Redimet in pace animam
meam ab his qui approp̃in-
quant michi: quoniam inter
multos erant mecum.
Exaudiet dⁿ⁹ et humiliabit
illos: qui est ante secula.
Non enim est illis cõmutatio
et nõ timuerunt deũ: extẽdit
manum suam in retribuẽdo
Cõtaminauerũt testamentũ
eiⁿ⁹: diuisi sunt ab ira vultus
eiⁿ⁹ ⁊ approp̃iquauit cor illiⁿ⁹.
Molliti sunt sermones eiⁿ⁹
sup oleum: ⁊ ipsi sũt iacula.
Iacta sup dñm curã tuã et
ipse te enutriet: ⁊ non dabit
in eternũ fluctuationẽ iusto.
Tu vero deus deduces eos:
in puteum interitus.
Viri sanguinum et dolosi
nõ dimidiabunt dies suos:
ego autem sperabo in te dñe.
Gloria pri. ã. Auertet dñs
captiuitatẽ plebis sue. p.55.
Miserere mei deⁿ⁹ quo-
niam conculcauit me
homo: tota die impugnans
tribulauit me.
Conculcauerunt me inimici
mei tota die: quoniã multi
bellantes aduersum me.
Ab altitudine diei time-
bo: ego vero in te sperabo.
In deo laudabo sermones
meos in deo speraui: non ti
mebo quid faciat michi caro
Tota die vba mea execra-
bant: aduersum me oẽs co-
gitationes eorum in malũ.
Inhitabũt ⁊ abscõdẽt: ipsi
calcaneũ meũ obseruabunt.
Sicut sustinuerũt aiam mea
p nichilo saluos facies illos
in ira populos confringes.
Deus vitã meam annun-
ciaui tibi: posuisti lachry-
mas meas in conspectu tuo.
Sicut et i promissione tua:
tunc conuertentur inimici
mei retrorsum.
In q̃cũq̃ die inuocauero te
ecce cognoui qm̃ deⁿ⁹ me⁹ es.
In deo laudabo verbum: in
domino laudabo sermonẽ

in deo speraui non timebo quid faciat michi homo.

In me sunt de⁹ vota tua: q̃ reddam laudationes tibi.

Q̃m eripuisti aiam meã de morte et pedes meos de lapsu: vt placeam coꝛã deo in lumine viuentium. ps.55.

Miserere mei deus miserere mei: quoniam in te confidit anima mea.

Et in vmbꝛa alaꝝ tuaꝝ spe rabo: donec trãseat iniq̃tas.

Clamabo ad deũ altissimũ: deum qui benefecit michi.

Misit de celo et liberauit me: dedit in opp̃obꝛium cõculcantes me.

Misit de⁹ miam suã ⁊ veritatẽ suã: ⁊ eripuit aiam meã de medio catulozum leonuz dozmiui conturbatus.

Filij hominũ dentes eoꝛũ arma et sagitte: et lingua coꝛum gladius acutus.

Exaltare sup celos de⁹: ⁊ in omnem terram gloꝛia tua.

Laqueum parauerunt pedibus meis: ⁊ incuruauerũt animam meam.

Foderũt ante faciem meã foueam: et ciderunt in eã.

Paratum coꝛ meum deus paratum coꝛ meum: cantabo et psalmum dicam domino.

Exurge gloꝛia mea exurge psalterium et cythara exurgam diluculo.

Confiteboꝛ tibi in pp̃ulis domine; et psalmum dicam tibi in gentibus.

Q̃m magnificata est vsq̃ ad celos misericoꝛdia tua: ⁊ vsq̃ ad nubes veꝛitas tua.

Exaltare supꝛ celos de⁹: ⁊ sup omnẽ terrã gloꝛia tua.

Gꝛia patri-ãm. Quoniã i te confidit anima mea. ps.57.

Si vere vtiq̃ iustitiam loquimini: recte iudicate filij hominum.

Etenim in coꝛde iniquitates opꝛamini i terra: iniustitias eni manus vestre cõcinnant.

Alienati sunt peccatoꝛes a vulua errauerũt ab vtero locuti sunt falsa.

Furoꝛ illis scdm̃ similitudinẽ serpẽtis: sicut aspidis surde et obturantis aures suas.

Que non exaudiet vocem incantantium: et venefici incantantis sapienter.

Deus conteret dentes eoꝝ in oꝛe ipsoꝛum: molas leonum cõfringet dominꝰ.

Ad nichilũ deuenient tãq̃ aqua decurrens: intẽdit arcũ suum donec infirmentur.

Sicut cera que fluit auferẽ

tur: supercecidit ignis et nō viderunt solem.

Priusq̄ intelligerēt spine vestre rhamnum sicut viuētes: sic in ira absorbet eos.

Letabitur iustus cū viderit vindictā: manꝰ suas lauabit in sanguine peccatoris.

Et dicet hō si vtiq; est fructus iusto: vtiq; est deus iudicans eos in terra. ps. 58.

Eripe me de īimicis meis deꝰ meꝰ: et ab insurgentibus in me libera me.

Eripe me de operantibus iniquitatem: et de viris sanguinum salua me.

Quia ecce ceperunt animā meā: irruerunt in me fortes

Neq; iniq̄tas mea neq; pec̄atum meū domine: sine iniquitate cucurri et direxi.

Exurge in occursum meus et vide: et tu domine deus virtutum deus israel.

Intende ad visitādas oēs gentes: nō miserearis oibꝰ qui operantur iniquitatem.

Conuertentur ad vesperā et famē patientur vt canes: et circuibunt ciuitatem.

Ecce loquentur in ore suo et gladius in labīs eorum: quoniam quis audiuit.

Et tu domie derides eos: et ad nichilum deduces omnes gentes.

Fortitudinem meā ad te custodiam quia deus susceptor meus es: deꝰ meꝰ misericordia eius preueniet me.

Deꝰ ostēdit michi sup̄ īimicos meos: ne occidas eos ne quādo obliniscant̄ pl̄e mei.

Disperge illos in virtute tua: et depone eos protector meus domine.

Delictū oris eorū sermonē labiorū ipsorū: et cōprehendantur in superbia sua.

Et de execratione et mendacio: annunciabuntur in consummatione.

In ira consummationis et non erunt et scient: quia deꝰ dominabit̄ iacob et finiū tre.

Conuertentur ad vesperā et famē patientur vt canes: et circuibunt ciuitatem.

Ipsi dispergent̄ ad manducandum: si vero nō fuerint saturati et murmurabunt.

Ego autem cantabo fortitudinem tuam: et exaltabo mane misericordiam tuam

Quia factus es susceptor meus et refugium meum in die tribulationis mee.

Adiutor meus tibi psallā: q; deꝰ susceptor meꝰ es: deꝰ

meus misericordia mea.
Gℓia patri.ān. Juste iudicate filij hominum. ps.59.
Deus repulisti nos et destruxisti nos iratus es et misertus es nobis.
Cōmouisti terram et conturbasti eam sana contritiones eius quia commota est.
Ostēdisti pp̄lo tuo dura: potasti nos vino cōpunctionis
Dedisti metuentibus te significationem: vt fugiant a facie arcus.
Ut liberēt dilecti tui: saluū fac dextera tua ⁊ exaudi me.
Deus locutus est in sancto suo: letabor et partibor sichimam et conuallem tabernaculorum metibor.
Meus est galaad et meus est manasses et effraim fortitudo capitis mei.
Juda rex meus: moab olla spei mee.
In idumeā extendam calciamentum meum: michi alienigene subditi sunt.
Quis deducet me in ciuitatem munitam: quis deducet me vsq; in idumeam.
Nonne tu deus qui repulisti nos: et non egredieris deus in virtutibus nostris.
Da nobis auxiliū de tribulatione: qz vana salus hois.
In deo faciemus virtutē: et ipse ad nichilum deducet tribulantes nos. ps.60.
Exaudi deꝰ deprcationē meā: intēde oroni mee
A finibus terre ad te clamaui dum anxiaret cor meum: in petra exaltasti me.
Deduxisti me quia factus es spes mea: turris fortitudinis a facie inimici.
Inhabitabo in tabernaculo tuo in secula: protegar in velamento alarum tuarum.
Quōm tu deꝰ meus exaudisti orationē meā: dedisti hereditatē timentibus nomē tuū.
Dies sup dies regis adijcies: annos eius vsq; in diem generationis ⁊ generatiōis
Permanet ineternū in cō spectu dei: misericordiam ⁊ veritatē eius quis requiret.
Sic psalmū dicam nomini tuo in seculum seculi: vt reddam vota mea de die in diē.
Gℓia. ā Da nobis dñe auxilium de tribulatione. ps.61.
Nonne deo subiecta erit anima mea: ab ipso enim salutare meum.
Nam ⁊ ipse deꝰ meꝰ ⁊ salutaris meus: susceptor meus et non mouebor amplius.

Quousq; irruitis in homi-
nem: interficitis vniuersi
vos tanq; parieti inclinato/
et macerie depulse.
Verũtamẽ pciũ meũ co-
gitauerũt repellere: cucurri
in litio; suo benedicebãt/ꝛ
co; de suo maledicebant.
Verumtamen deo subie-
cta esto anima mea: quoniaꝫ
ab ipso patientia mea.
Quia ipse deus meus ꝛ sal-
uato; meus: adiuto; meus
non emigrabo.
In deo salutare meum et
glozia mea: deus auxilij mei
et spes mea in deo est.
Sperate in eo omnis cõgre
gatio populi: effundite co-
ram illo coz da vestra: deus
adiuto; noster in eternum.
Verũtamen vani filij ho-
minũ/ mendaces filij homi-
num in stateris: vt decipiãt
ipsi de vanitate in idipsum.
Nolite sperare in iniqui-
tate/ et rapinas nolite con-
cupiscere: diuitie si affluant
nolite coz apponere.
Semel locutus est de9 duo
hec audiui/ quia pteſtas dei
est et tibi dñe mia: qz tu red-
des vnicuiq; iuxta opera sua
Nõ dicat ad nocł. seq. ꝓ 62.
Deus deus me9 ad. ꝑs. 63.

Exaudi de9 oõnẽ meã
cũ deprecoz: a timoze
inimici eripe animam meã.
Protexisti me a conuentu
malignantiũ: a multitudine
operantium iniquitatem.
Quia exacuerunt vt gladiũ
linguas suas: intenderunt
arcum rem amarã: vt sagit-
tent in occultis imaculatuz.
Subito sagittabunt eum ꝛ
non timebunt: firmauerũt
sibi sermonem neq;.
Narrauerũt vt abscõderẽt
laqos: dixerũt qs videbit eos.
Scrutati sunt iniq̃tates: de-
fecerunt scrutantes scrutinio
Accedet homo ad coz altũ:
et exaltabitur deus.
Sagitte paruulozum facte
sunt plage eoz: ꝛ infirmate
sunt contra eos lingue eoz.
Qõturbati sunt oẽs q̃ vide-
bant eos: ꝛ timuit omnis hõ
annunciauerunt opera dei:
et facta eius intellexerunt.
Letabitur iustus in domi-
no et sperabit in eo: et lau-
dabuntur omnes recti coꝛde
Glozia pri. A timoze ini-
mici eripe dñe aiam meam.
Non; ad nocł. ille ps. 64.
Te decet hymnus de9
in syon: et tibi reddẽ-
tur votum in hierusalem.

Exaudi deꝰ oratiōnē meā: ad te omnis caro veniet.
Verba iniquorum prevaluerunt sup nos ⁊ impietatibus nostris tu ppiciaberis
Beatꝰ quē elegisti ⁊ assumpsisti: ihabitabit i atriis tuis
Replebimur i bonis domꝰ tue: sanctum est templū tuū mirabile in equitate.
Exaudi nos deus salutaris noster: spes omnium finium terre et in mari longe
Preparans montes in virtute tua accinctus potentia: qui conturbas profundum maris sonum fluctuū eius.
Turbabuntur gentes ⁊ timebunt qui habitant terminos a signis tuis: exitꝰ matutini ⁊ vespere delectabis.
Visitasti terrā et inebriasti eam: multiplicasti locupletare eam.
Flumen dei repletum est aquis: parasti cibum illorū/ quoniā ita est ꝓparatio eius
Riuos eiꝰ inebriās multiplica genimina eiꝰ: in stillicidiis eiꝰ letabtr̄ germinās.
Benedices corone anni benignitatis tue: et campi tui replebuntur vbertate.
Pinguescēt speciosa deserti: et exultatiōe colles accingent

Induti sunt arietes ouiū/ et valles abundabunt frumento: clamabunt etenim hymnum dicent. ps.65.
Iubilate deo oīs terra/ psalmū dicite nomini eius: date gloriā laudi eius.
Dicite deo/ q̄ terribilia sūt opera tua domine: in multitudine virtutis tue mentientur tibi inimici tui.
Omnis terra adoret te/ et psallat tibi: psalmum dicat nomini tuo.
Venite ⁊ videte opera dei: terribilis in consilijs super filios hominum.
Qui conuertit mare in aridam/ in flumine ptransibūt pede: ibi letabimur in ipso.
Qui dominatur in virtute sua ineternum oculi eiꝰ sup gētes respiciūt: q̄ exasperāt nō exaltētur in semetipsis.
Benedicite gētes deū nr̄m: et auditā facite vocē laudis eiꝰ
Qui posuit animam meam ad vitam: et non dedit in cōmotionem pedes meos.
Quoniā probasti nos deus igne nos examinasti: sicut examinatur argentum.
Induxisti nos i laqueum: posuisti tribulatiōes in dorso nostro: imposuisti homi-

ues ſuper capita noſtra.
Trāſiuim⁹ p ignē ⁊ aquā: et eduxiſti nos in refrigeriū
Introibo i dom̄ tuā i holocauſtis: reddā tibi vota mea que diſtinxerunt labia mea.
Et locutum eſt os meum: in tribulatione mea.
Holocauſta medulliata offerā tibi cū incenſo arietū: offerā tibi boues cum hyrcis.
Uenite audite et narrabo omnes qui timetis deum: q̄ta fecit anime mee.
Ad ipſū oze meo clamaui: et exultaui ſub lingua mea.
Iniquitatē ſi aſpexi in coze meo: nō exaudiet dominus.
Propterea exaudiuit de⁹: ⁊ attēdit voci dēpcatiōis mee.
Benedictus deus qui non amouit depzecationem meam: ⁊ miſericozdiā ſuā a me
Non dr ad noct. iſte ps. 66.
De⁹ miſereatur. ic. ps. 67.
Exurgat de⁹ ⁊ diſſipent̄ inimici ei⁹: et fugiāt q̄ oderunt eum a facie eius.
Sicut deficit fumus deficiant ſicut fluit cera a facie ignis: ſic pereāt peccatozes a facie dei.
Et iuſti epulentur et exultent in conſpectu dei: et delectentur in letitia.
Cantate deo pſalmum dicite nomini eius: iter facite ei qui aſcendit ſuper occaſum/dominus nomen illi.
Exultate in cōſpectu eius turbabūtur a facie eius patris ozphanozum: et iudicis viduarum.
Deus in loco ſancto ſuo: deus q̄ inhabitare facit vn⁹ moziis in domo.
Qui educit vinctos in fortitudine: ſimil' reos q̄ exaſperant q̄ habitāt i ſepulchris.
Deus cū egredereris in cōſpectu populi tui: cum pertranſires in deſerto.
Terra mota eſt etenim celi diſtillauerunt a facie dei ſynai: a facie dei iſrael.
Pluuiam voluntariam ſegregabis de⁹ hereditati tue et infirmata eſt: tu vero perfeciſti eam.
Animalia tua habitabūt in ea: paraſti in dulcedine tua pauperi deus.
Dñs dabit verbum euangelizantib⁹: virtute multa.
Rex virtutū dilecti dilecti: et ſpeciei dom⁹ diuidere ſpolia.
Si dozmiatis inter medios cleros penne columbe argentate: et poſterioza dorſi eius in palloze auri.

Dū discernit celestis reges sup eam nive dealbabunt in selmō: mōs dei mōs pinguis
Mons coagulat⁹ mōs pinguis: vt quid suspicamini montes coagulatos.
Mons in quo beneplacitū est deo habitare in eo: etenim dmin⁹ habitabit in finem.
Currus dei decē milib⁹ multiplex milia letantium: dns in eis in synai in sancto.
Ascēdisti in altum cepisti captiuitatem accepisti dona in hominibus.
Etenim non credentes: inhabitare dominum deum.
Bndict⁹ dns die quotidie: prosperum iter faciet nobis deus salutariū nostrorum.
Deus nr deus saluos faciēdi: et dni dni exitus mortis.
Ueruntamen deus cōfringet capita inimicorum suorum: verticem capilli pambulantium in delictis suis.
Dixit dns ex basā querta: cōuertā in profundū maris.
Ut intinguatur pes tu⁹ in sanguine: lingua canū tuorum ex inimicis ab ipso.
Uiderunt ingressus tuos deus: ingressus dei mei regis mei qui est in sancto.
Preuenerūt pncipes cōiuncti psallentib⁹: in medio iuuencularū tympanistriarū.
In ecclesijs benedicite deo: domino de fontibus israel.
~~In ecclesijs bndicite deo: domino de fontibus israel.~~
Ibi beniamin adolescentulus: in mentis excessu.
Principes iuda duces eorum: principes zabulon et principes neptalim
Mda de⁹ vtuti tue/ confirma hoc de⁹ qđ operat⁹ es i nobis.
A templo tuo in hierusalē: tibi offerent reges munera.
Increpa feras arundinis cōgregatio taurorū i vaccis populorū vt excludant eos q̄ probati sunt argento.
Dissipa gētes q̄ bella volūt venient legati ex egypto: ethyopia pūciet man⁹ ei⁹ deo
Regna terre cantate deo: psallite domino.
Psallite deo q̄ ascēdit sup celum celi: ad orientem.
Ecce dabit voci sue vocem virtutis: date gloriā deo super israel magnificētia ei⁹/ et virtus eius in nubibus.
Mirabilis de⁹ in sctis suis: de⁹ israel ipse dabit virtutē et fortitudinem plebi sue/ benedictus de⁹. Gl'ia pr̄i. ā.
Bndicite gētes deū nostrū.

℣. Deus vitā meā āñūciauī tibi. ℟. Posuisti lachrymas meas i cōspectu tuo. Ān ℣. Fiat mia. In ℣.ā. Impli⁹ laua me de⁹ ab iniustitia mea. ps. Miserere. ān. Te decet hymn⁹ de⁹ in syon. ps. Jpm ā. Labia mea laudabūt te in vita mea deus me⁹. ps. De⁹ deus meus. i. Regum. 2. ca.

EXultauit cor meum in domino: ⁊ exaltatū est cornu meum in deo meo.

Dilatatum est os meum sup̄ inimicos meos: quia letata sum in salutari tuo.

Non est sanctus vt est dñs/ neq; em̄ est ali⁹ extra te: ⁊ nō est fortis sicut deus noster.

Nolite multiplicare loqui: sublimia: gloziantes.

Recedant vetera de ore vestro/ qz de⁹ sciētiaꝝ dñs est: ⁊ ipsi p̄parātur cogitationes.

Arcus fortiū supat⁹ est: ⁊ infirmi accincti sunt robore

Repleti prius pro panib⁹ se locauerunt: et famelici saturati sunt.

Donec sterilis peperit plurimos: et que multos habebat filios infirmata est.

Dñs mortificat ⁊ viuificat deducit ad inferos ⁊ reducit.

Dominus pauperē facit ⁊ ditat: humiliat ⁊ sublevat.

Suscitans de puluere egenum: et de stercore erigens pauperem.

Ut sedeat cum pzincipibus: ⁊ solium glozie teneat.

Dñi enī sunt cardines terre: ⁊ posuit sup̄ eos orbē.

Pedes sanctoꝝ suoꝝ seruabit: ⁊ impij in tenebzis cōticescent: qz nō in fortitudine sua roborabitur vir.

Dominū formidabunt aduersarij eius: et sup̄ ipsos in celis tonabit.

Dñs iudicabit fines terre/ et dabit imperiū regi suo: et sublimabit cornu chzisti sui

Gl'ia p̄i. ā. Dñs iudicabit fines tre. ān. Celicolꝝ laudate deū. p. Laud. dō. Cp. Vigilate ⁊ oza. ℣. Dñe ne in ira. vsq; ad. xl. qñ de. iiij. feria agitur: dz ad laud. seq. Hy⁹.

NOx et tenebze ⁊ nubila cōfusa mundi ⁊ turbida: lux intrat albescit polus/ chzistus venit discedite.

Caligo tre scidit/ pcussa solis spiculo: rebusq; iā colozredit/ vultu nitētis syderis.

Te xp̄e solū nouim⁹/ te mēte pura ⁊ simplici: flēdo canēdo q̄s/ itēde nr̄is sensib⁹.

Sunt multa fucis illita/ q̄

luce purgent tua: tu lux eoy syderis/ vultu sereno illuia.

Deo pri. v. In matutinis. Ch. Vigilate. re. Per estatē hy⁹. Ecce iā. v. In matutinis. ān. Salutē ex inimicis nr̄is: z de manu oim qui nos oder̄t libera nos dñe. p. Bñ⁹ Pretes vtš. Dño vt decet. ℂ Feria.v. ad matut. iuita. Adorem⁹ dñz Qm̄ ipse fecit nos. ps. Veñ. Pro hystoria Dñe ne in ira. ℣ Dñe ne in ira. vsq; ad. xl. qñ de. v. feria agitur dr̄ ad matu. seq̄n. hy⁹

Qr atra rerum conte git/ terre colores omnium: nos confitētes posci mus/ te iuste iudex cordium. Ut auferas piacula/ sordes q; mētis abluas: donesq; xp̄e gratiā/ vt arceant crimina. Mens ecce torpet impia/ quā culpa mordet noxia: obscura gestit tollere/ et te redemptor querere. Repelle tu raliginem/ intrinsecus q̄ maxime: vt in tō gaudeat secollocari luce Preesta pat pijssime. ps. 68.

Saluum me fac deus: qm̄ intrauer̄t aque vsq; ad aiam meā Infixus sum in limo profundi: et non est substantia.

Veni in altitudinē maris: et tempestas demersit me.

Laboraui clamans rauce facte sunt fauces mee: defecerūt oculi mei/ dum spero in deum meum.

Multiplicati sunt super capillos capitis mei: qui oderunt me gratis.

Cōfortati sunt q; persecuti sunt me inimici mei iniuste: q; nō rapui tunc exsoluebam.

Deus tu scis insipientiam meam: et delicta mea a te nō sunt abscondita.

Nō erubescant in me q; expectant te dñe: dñe virtutum.

Non cōfundātur sup me: qui querunt te deus israel.

Quoniam propter te sustinui opprobrium: operuit cōfusio faciem meam.

Extraneus factus sum fratribus meis: et peregrinus filiis matris mee.

Quia zelus dom⁹ tue comedit me: et opprobria exprobrātiū tibi ceciderūt sup me.

Et operui in ieiunio animam meam: et factum est in opprobrium michi.

Et posui vestimentum meum cilicium: et factus sum

illis in parabolam.

Aduersum me loquebant qui sedebãt in porta: & in me psallebant q̃ bibebant vinũ

Ego vero oõnẽ meã ad te dñe: tẽpus bñplaciti deus.

In multitudine misericor die tue exaudi me: in veritate salutis tue.

Eripe me de luto vt nõ infigar: liberа me ab his q̃ odẽrũt me et de profundis aquarũ.

Non me demergat tempestas aque: neq̃ absorbeat me profundum/ neq̃ vrgeat super me puteus os suum.

Exaudi me domine quoniã benigna est mia tua: secundum multitudinem miserationum tuarũ respice in me

Et ne auertas faciem tuã a puero tuo: quoniã tribulor velociter exaudi me.

Intende anime mee et libera eam: propter inimicos meos erue me.

Tu scis improperium meũ et confusionem meam: & reuerentiam meam.

In conspectu tuo sunt oẽs q̃ tribulãt me: improperiũ expectauit cor meũ & miseriam.

Et sustinui qui simul cõtristaretur et nõ fuit: et qui cõsolaretur et non inueni.

Et dederunt in escam meã fel: et in siti mea potauerunt me aceto.

Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum: et in retributiones et in scandalum.

Obscurentur oculi eorum ne videant: et dorsum eorũ semper incurua.

Effunde super eos iram tuam: & furor ire tue comprehendat eos.

Fiat habitatio eorum deserta: et in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet.

Quẽm quẽ tu percussisti persecuti sunt: et super dolorẽ vulnerũ meorũ addiderunt.

Appone iniquitatem sup iniquitatem eorum: et non intrent in iustitiam tuam.

Deleant de libro viuentiũ: et cum iustis non scribãtur.

Ego sum pauper & dolens: salus tua deus suscepit me.

Laudabo nomẽ dei cũ cãtico: & magnificabo eũ in laude.

Et placebit deo super vitulum nouellum: cornua producentem et vngulas.

Videant pauperes & lętent: querite deũ & viuet aĩa vestra

Quoniam exaudiuit pauperes dominus: et vinctos suos non despexit.

Laudẽt illum celi ⁊ terra: mare ⁊ oĩa reptilia in eis.
Q̃m deꝰ ſaluã faciet ſyõ: et edificabũtur ciuitates iude.
Et inhabitabũt ibi: ⁊ hereditate acquirent eam.
Et ſemẽ ſeruoꝝ eiꝰ poſſidebit eã ⁊ q̃ diligunt nomẽ eiꝰ inhabitabunt in ea. ꝑs. 69.
DEus in adiutoꝝiũ meum intende: domine ad adiuuandum me feſtina.
Cõfundant̃ et reuereant̃: qui querũt animam meam.
Auertant̃ retroꝝſũ ⁊ erubeſcant q̃ volũt michi mala.
Auertant̃ ſtatim erubeſcentes q̃ dicũt michi euge euge.
Exultent ⁊ letent̃ in te oẽs qui querunt te: ⁊ dicant ſẽp magnificetur dominus/qui diligunt ſalutare tuum.
Ego vero egenus ⁊ pauꝑ ſum: deus adiuua me.
Adiutoꝝ meus ⁊ liberatoꝝ meus es tu: dñe ne moꝝeris.
Gloꝝia ꝑri. ãn. Dñe deꝰ in adiutoꝝiũ meũ intẽde. ꝑs. 70.
IN te dñe ſpaui nõ ꝛcfũdar ieternũ: in iuſtitia tua libera me et eripe me.
Inclina ad me aurem tuã: et ſalua me.
Eſto michi in deum protectoꝝem ⁊ in locum munitum vt ſaluum me facias.
Quoniã firmamentũ meũ: et refugium meum es tu.
Deus meꝰ eripe me de manu peccatoꝝis: ⁊ de manu cõtra legem agentis et iniqui.
Quoniam tu es ꝓtientia mea domine: domine ſpes mea a iuuentute mea.
In te confirmatus ſum ex vtero de ventre matris mee tu es protectoꝝ meus.
In te cantatio mea ſemꝑ: tanq̃ ꝓdigium factus ſum multis ⁊ tu adiutoꝝ foꝝtis.
Repleatur os meum laude vt cantem gloꝝiam tuã: tota die magnitudinem tuam.
Ne proiicias me in tẽpoꝛe ſenectutis: cum defecerit virtus mea ne derelinquas me.
Quia dixerũt inimici mei michi: et q̃ cuſtodiebant aniã meã cõciliũ fecerũt in vnum
Dicẽtes deus dereliquit eũ perſequimini ⁊ cõprehẽdite eũ: q̃ nõ eſt qui eripiat eum.
Deꝰ ne elongeris a me: deꝰ meꝰ in auxiliũ meũ reſpice.
Cõfundantur ⁊ deficiant detrahẽtes anime mee: operiantur cõfuſione ⁊ pudoꝝe/ qui querunt mala michi.
Ego aũt ſemꝑ ſperabo: et adiiciã ſuꝑ omnẽ laudẽ tuã.

Os meū ānunciabit iustitiā tuā: tota die salutare tuum.
Quoniam nō cognoui litteraturam introibo in potētias domini: domine memorabor iustitie tue solius.
Deus docuisti me a iuuentute mea: & vsq; nunc pronūciabo mirabilia tua.
Et vsq; in senectam & senium: deus ne derelinquas me.
Donec ānūciē brachiū tuū: generationi oi q̄ vēturа est.
Potētiā tuā & iustitiā tuā/ deus vsq; in altissima q̄ fecisti magnalia: de⁹ q̄s similis tibi
Quantas ostendisti michi tribulationes multas & malas et conuersus viuificasti me: et de abyssis terre iterum reduxisti me.
Multiplicasti magnificentiam tuam: et conuersus cōsolatus es me.
Nam et ego cōfiteboꝛ tibi in vasis psalmi veritatē tuam deus: psallam tibi in cythara sanctus israel.
Exultabūt labia mea cum cātauero tibi: & anima mea quam redemisti.
Sed et lingua mea tota die meditabitur iustitiam tuaz: cū cōfusi et reueriti fuerint q̄ querūt mala michi. ps. 71.

Deus iudicium tuum regi da: et iustitiā tuam filio regis.
Iudicare populum tuum in iustitia: et pauperes tuos in iudicio.
Suscipiant mōtes pacē populo: et colles iustitiam.
Iudicabit pauperes pⁱ/ & saluos faciet filios pauꝛꝝ: et humiliabit calumniatoꝛē
Et pmanebit cū sole & ante lunā: i gñatione gñationū.
Descendet sicut pluuia in vellus: & sicut stillicidia stillantia super terram.
Ozietur in diebus eius iustitia et abundantia pacis: donec auferatur luna.
Et dominabit a mari vsq; ad mare: & a flumine vsq; ad terminos oꝛbis terrarum.
Coꝛā illo pcidēt ethyopes: et inimici eius terrā lingent.
Reges tharsis & insule munera offerent: reges arabū et saba dona adducent.
Et adoꝛabūt eū oēs reges: omnes gentes seruient ei.
Quia liberabit pauperem a potente: et pauperem cui non erat adiutoꝛ.
Parcet pauperi & inopi: et aīas pauperū saluas faciet.
Ex vsuris & iniquitate redi-

met animas eoꝝ: ⁊ honorabile nomen eorum coꝝã illo.
Et viuet ⁊ dabit ei de auro arabie: ⁊ adorabunt de ipso semp/tota die bñdicent ei.
Erit firmamẽtum in terra in summis montium/super extolletur sup̃ libanũ fructus eius:et florebunt de ciuitate sicut fenum terre.
Sit nomẽ eius benedictum in secula:ante solem permanet nomen eius.
Et benedicẽtur in ipso omnes trib⁹ terre:omnes gentes magnificabunt eum.
Benedictus dñs de⁹ israel: qui facit mirabilia solus.
Et bñdictũ nomen maiestatis ei⁹ ĩeternũ:et replebitur maiestate eius oĩs terra fiat fiat. ℣ ria ꝑri. Esto michi dñe in deũ ꝓtectorem. ꝑ.7ꝛ.

QUam bon⁹ israel de⁹: his q̃ recto sunt corde.
Mei aũt pene moti sũt pedes pene effusi sũt gressus mei.
Quia zelaui super iniquos: pacem peccatorum videns.
Q⁊ nõ est respect⁹ morti eorũ: ⁊ firmamẽtũ i plaga eoꝝ
In labore hoim nõ sunt: ⁊ cũ hoibus nõ flagellabũtur.
Ideo tenuit eos superbia: operti sũt iniq̃tate ⁊ impietate sua

Ebo.

Prodijt quasi ex adipe iniquitas eorum: transierunt in affectum cordis.
Cogitauerũt et locuti sunt nequitiam: iniquitatem in excelso locuti sunt.
Posuerũt in celũ os suũ: ⁊ lingua eoꝝ transiuit i terra
Ideo conuertetur popul⁹ meus hic: ⁊ dies pleni inuenientur in eis.
Et dixerũt q̃modo scit de⁹: et si est scientia in excelso.
Ecce ipsi peccatores ⁊ abũdantes in seculo: obtinuerunt diuitias.
Et dixi/ergo sine causa iustificaui corꝝ meũ: ⁊ laui inter innocentes manus meas.
Et fui flagellat⁹ tota die: ⁊ castigatio mea i matutinis.
Si dicebam narrabo sic:ecce nationem filiorum tuorum reprobaui.
Existimabam vt cognoscerem:hoc labor est ante me.
Donec intrem in sanctuarium dei:et intelligam i nouissimis eorum.
Ueruntamen propter dolos posuisti eis:deiecisti eos dum alleuarentur.
Quomodo facti sũt i desolationẽ subito defecerũt: perierunt ꝑpter iniquitatẽ suã.

Hi

Velut somniũ surgẽtium die: in ciuitate tua imaginẽ ipsoꝝ ad nichilum rediges.
Quia inflammatum est coꝛ meũ: et renes mei cõmutati sunt/ et ego ad nichilum redactus sum et nesciui.
Ut iumentum factus sum apud te: ⁊ ego semp tecum.
Tenuisti manuꝫ dexteram meam: et in voluntate tua deduxisti me/ et cum gloꝛia suscepisti me.
Quid enim michi est icelo: et a te quid volui sup terrã?
Defecit caro mea ⁊ coꝛ meum: deus coꝛdis mei et pars mea deus ineternum.
Quia ecce qui elongant se a te peribunt: et pdidisti oẽs qui foꝛnicantur abs te.
Michi autem adherere deo bonum est: ponere in domino deo spem meam.
Ut annunciẽ omnes pꝛedicationes tuas: in poꝛtis filie syon. Psalmus. 73.
Ut quid deꝰ repulisti ĩ finem: iratꝰ est furoꝛ tuus super oues pascue tue.
Memoꝛ esto cõgregationis tue: quã possedisti ab initio.
Redemisti virgam hereditatis tue: mons syon in quo habitasti in eo.
Leua manꝰ tuas i superbias eoꝝ in finem: quanta malignatus est inimicus in scõ.
Et gloꝛiati sũt q̃ oderũt te: in medio solennitatis tue.
Posuerũt signa sua signa: et nõ cognouerunt sicut in exitu super summum.
Quasi ĩ silua lignoꝝ securibus exciderunt ianuas eius in idipsum: in securi et ascia deiecerunt eam.
Incenderunt igni sanctuarium tuũ in terra: polluerũt tabernaculum nominis tui.
Dixerũt i coꝛde suo cognatio eoꝝ simul: q̃escere faciamus oẽs dies festos dei a terra.
Signa nostra non vidimꝰ/ iam nõ est pꝛopheta: et nos non cognoscet amplius.
Ut sq̃quo deꝰ iꝓoperabit inimicus: irritat aduersarius nomen tuum in finem.
Ut quid auertis manũ tuã et dexteram tuam: de medio sinu tuo in finem.
Deus autẽ rex noster ante secula: operatus est salutem in medio terre.
Tu confirmasti in virtute tua mare: contribulasti capita dꝛaconum in aquis.
Tu confregisti capita dꝛaconis: dedisti eum escam po-

pulis ethypopum.

Qui dirupisti cōtes ⁊ torrentes: tu siccasti fluuios ethan

Qui⁹ est dies et tua est nox: tu fabricat⁹ es auroꝛā ⁊ solē

Qui fecisti oēs termios ⁊ re: estatē et ver tu plasmasti ea.

Memoꝛ esto huius inimicus impꝛoperauit domino: et populus insipiens incitauit nomen tuum.

Ne tradas bestijs animas confitentes tibi: et animas pauperum tuoꝛum ne obliuiscaris in finem.

Respice ī testamētū tuū: qꝛ repleti sunt q̄ obscurati sūt terre domibus iniquitatum.

Ne auertatur humilis factus cōfusus: pauper ⁊ īops laudabunt nomen tuum.

Exurge de⁹ iudica causam tuam: memoꝛ esto impꝛoperioꝛum tuoꝛum/ eoꝛum que ab insipiente sunt tota die.

Ne obliuiscaris voces inimicoꝛū tuoꝛū: superbia eoꝛ qui te oderunt ascēdit semp

Glꝛia patri. ⁊ Liberasti virgam hereditatis tue. ꝑ. 74.

Confitebimur tibi de⁹ confitebimur: et inuocabimus nomen tuum.

Narrabim⁹ mirabilia tua: cum accepero tempus/ ego iustitias iudicabo.

Liquefacta est terra et oēs qui habitant in ea: ego confirmaui columnas eius.

Dixi iniquis nolite inique agere: et delinquētibus nolite exaltare coꝛnu.

Nolite extollere in altum coꝛnu vestrū: nolite loq̄ aduersus deum iniquitatem.

Qꝛ neq̄ ab oriente neq̄ ab occidēte neq̄ a desertis mōtibus: quoniā deus iudex est.

Hunc humiliat ⁊ hūc exaltat: quia calix ī manu domini vini meri plenus mixto.

Et inclinauit ex hoc ī hoc/ verumtamen fex eius non est exinanita: bibent omnes peccatoꝛes terre.

Ego autē annūciabo in seculum: cantabo deo iacob.

Et omnia coꝛnua peccatoꝛum cōfringam: ⁊ exaltabūtur coꝛnua iusti. ꝑs. 75.

Notus in iudea deus: in israel magnum nomen eius.

Et factus est ī pace locus eius: et habitatio eius in syon.

Ibi ꝓfregit potētias: arcū scutum/ gladium/ et bellum.

Illuminās tu mirabiliter a montibus eternis: turbati sunt oēs insipientes coꝛde.

Dormierũt somnũ suũ: et nichil inuenerunt oĩes viri diuitiarum in manib⁹ suis.

Ab increpatione tua de⁹ iacob: dormitauerunt qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es ⁊ quis resistet tibi: extunc ira tua.

De celo auditũ fecisti iudiciũ: terra tremuit ⁊ quieuit.

Cum exurgeret in iudicio deus: vt saluos faceret omnes mansuetos terre.

Quĩm cogitatio hominis cõfitebit tibi: ⁊ reliquie cogitationis diẽ festum agent tibi

Vouete ⁊ reddite dño deo vestro: omnes qui ĩ circuitu eius affertis munera.

Terribili et ei qui aufert spiritum pzincipum: terribili apud reges terre.

Glozia patri. ℟. Et inuocabimus nomẽ tuũ dñe. p. 76.

Voce mea ad dominũ clamaui: voce mea ad deum et intendit michi.

In die tribulationis mee deum exquisiui manib⁹ meis nocte contra eum: et non sum deceptus.

Renuit cõsolari aia mea/ memoz fui dei et delectatus sum: et exercitatus sum et defecit spiritus meus.

Anticipauerunt vigilias oculi mei: turbatus sum et non sum locutus.

Cogitaui dies antiq̃s: ⁊ annos eternos in mẽte habui.

Et meditatus sum nocte cũ coz̃de meo: et exercitabar et scopebam spiritum meum.

Dunquid ineternũ pj̃ciet deus: aut nõ apponet vt cõplacitioz sit adhuc.

Aut in finẽ miam suã abscidet: a gñatione ĩ gñationẽ.

Aut obliuiscetur miseri deus: aut cõtinebit in ira sua misericoz̃dias suas.

Et dixi nunc cepi: hec mutatio dextere excelsi.

Memoz fui operũ domini: quia memoz ero ab itio mirabilium tuoz̃um.

Et meditaboz in omnibus operibus tuis: ⁊ in adinuentionibus tuis exerceboz.

Deus in sctõ via tua: quis de⁹ magn⁹ sicut de⁹ noster: tu es deus q̃ facis mirabilia.

Notam fecisti in populis virtutem tuam/ redemisti in bz̃achio tuo populum tuuz: filios iacob et ioseph.

Viderunt te aque deus viderunt te aque ⁊ timuerunt: et turbate sunt abyssi.

Multitudo sonit⁹ aquarũ:

vocem dederunt nubes.
Etenim sagitte tue trāseunt: vox tonitrui tui in rota.
Illuxerunt choruscationes tue orbi terre: commota est et contremuit terra.
In mari via tua et semite tue in aquis multis: et vestigia tua non cognoscentur.
Deduxisti sicut oues populum tuum in manu moysi et aaron. Psalmus. 77.
Attendite popule meus legē meam: inclinate aurē vestrā in ōba oris mei.
Aperiā in parabolis os meū: loquar propositiones ab initio
Quanta audiuimus et cognouimus ea: et patres nostri narrauerunt nobis.
Non sunt occultata a filijs eorū: in generatione altera.
Narrantes laudem domini et virtutes eius: et mirabilia eius que fecit.
Et suscitauit testimoniū in iacob: et legē posuit in israel
Quanta mādauit patribus nr̄is: nota facere ea filijs suis vt cognoscat gnatio alta.
Filij q̄ nascent̄ et exurgēt: et narrabunt filijs suis.
Vt ponant in deo spem suā: et nō obliuiscantur operum dei: et mādata eius exquirant.
Ne fiant sicut patres eorū: gnatio prauа et exasperans.
Generatio que non direxit cor suum: et non est creditus cum deo spiritus eius.
Filij effrem intendentes et mittentes arcum: conuersi sunt in die belli.
Non custodierunt testamētum dei: et in lege eius noluerunt ambulare.
Et obliti sunt benefactorū eius: et mirabilium eius que ostendit eis.
Coram patribus eorum fecit mirabilia in terra egypti: in campo thaneos.
Interrupit mare et perduxit eos: et statuit aquas q̄si in vtre
Et deduxit eos in nube diei: et tota nocte in illuminatione ignis.
Interrupit petram in heremo: et adaquauit eos velut in abysso multa.
Et eduxit aquā de petra: et eduxit tāq̄ flumina aquas.
Et apposuerunt adhuc peccare ei in iram concitauerūt excelsum in inaquoso.
Et tentauerunt deū in cordibus suis: vt peterent escas animabus suis.
Et male locuti sunt de deo: dixerūt nūquid poterit deus

parare mensam in deserto.
Qui percussit petrã & fluxerũt aque: & torrẽtes inundauerũt
Numquid et panẽ poterit dare: aut parare mẽsã pplo suo
Ideo audiuit dñs et distulit: & ignis accẽsus est i iacob et ira dei ascendit in israel.
Quia nõ crediderũt in deo: nec sperauerunt in salutari eius.
Et mandauit nubibus desuper: & ianuas celi aperuit.
Et pluit illis mãna ad mãducandum: & panem celi dedit eis.
Panem angelorum manducauit homo: cibaria misit eis in abundantia.
Transtulit austrũ de celo: & induxit i virtute sua affricũ.
Et pluit sup eos sicut puluerẽ carnes: & sicut arenam maris volatilia pennata.
Et ceciderunt in medio castrorum eorum: circa tabernacula eorum.
Et manducauerũt et saturati sunt nimis: et desideriũ eorum attulit eis: non sunt fraudati a desiderio suo.
Adhuc esce eorum erant in ore ipsorum: et ira dei ascendit super eos.
Et occidit pingues eorum: et electos israel impediuit.
In omnibus his peccauerunt adhuc: et non crediderunt in mirabilibus eius.
Et defecerunt in vanitate dies eorum: et anni eorum cum festinatione.
Cum occideret eos querebant eũ et reuertebantur: et diluculo veniebant ad eum.
Et rememorati sunt quia deus adiutor est eorum: et deus excelsus redemptor eorum est.
Et dilexerũt eũ in ore suo: et lingua sua mẽtiti sunt ei.
Cor autẽ eorum nõ erat rectũ cũ eo: nec fideles habiti sunt in testamento eius.
Ipse autem est misericors et propicius fiet peccatis eorum: et non disperdet eos.
Et abundauit vt auerteret iram suam: et non accendit omnem iram suam.
Et recordatus est quia caro sunt: spiritus vadens et non rediens.
Quotiens exacerbauerunt eũ in deserto: in irã concitauerunt eum in inaquoso.
Et conuersi sunt et tentauerunt deum: et sanctum israel exacerbauerunt.
Non sunt recordati manus eius: die qua redemit eos de manu tribulantis.

Sicut posuit in egypto signa sua: et prodigia sua in campo thaneos.

Et conuertit in sanguinem flumina eorum: et imbres eorum ne biberent.

Misit in eos cinomiam et comedit eos: et ranam et disperdidit eos.

Et dedit erugini fructus eorum: et labores eorum locuste.

Et occidit in grandine vineas eorum: et moros eorum in pruina.

Et tradidit grandini iumenta eorum: et possessionem eorum igni.

Misit in eos iram indignationis sue indignationem et iram et tribulationem: immissiones per angelos malos.

Viam fecit semite ire sue et non pepercit a morte animarum eorum: et iumenta eorum in morte conclusit.

Et percussit omne primogenitum in terra egypti: primitias omnis laboris eorum in tabernaculis cham.

Et abstulit sicut oues populum suum: et perduxit eos tanquam gregem in deserto.

Et deduxit eos in spe et non timuerunt: et inimicos eorum operuit mare.

Et induxit eos in montem sanctificationis sue: montem quem acquisiuit dextera eius.

Et eiecit a facie eorum gentes: et sorte diuisit eis terram: in funiculo distributionis.

Et habitare fecit in tabernaculis eorum: tribus israel.

Et tentauerunt et exacerbauerunt deum excelsum: et testimonia eius non custodierunt

Et auerterunt se et non seruauerunt pactum: quemadmodum patres eorum conuersi sunt in arcum prauum.

In ira concitauerunt eum in collibus suis: et in sculptilibus suis ad emulationem eum prouocauerunt.

Audiuit deus et spreuit: et ad nichilum redegit valde israel.

Et repulit tabernaculum silo: tabernaculum suum vbi habitauit in hominibus.

Et tradidit in captiuitatem virtutem eorum: et pulchritudinem eorum in manus inimici.

Et conclusit in gladio populum suum: et hereditatem suam spreuit.

Iuuenes eorum comedit ignis: et virgines eorum non sunt lamentate.

Sacerdotes eorum in gladio ceciderunt: et vidue eorum

non plorabantur.
Et excitatus est tanq̃ dormiens dominus tanq̃ potens crapulatus a vino.
Et percussit inimicos suos in posteriora: opprobrium sempiternum dedit illis.
Et repulit tabernaculũ ioseph: et tribũ effraim nõ elegit.
Sed elegit tribũ iuda: montem syon quem dilexit.
Et edificauit sicut vnicornis sanctificiũ suũ: in terra quam fundauit in secula.
Et elegit dauid seruũ suũ et sustulit eũ de gregibus ouiũ: de post fetantes accepit eum
Pascere iacob seruũ suũ: et israel hereditatem suam.
Et pauit eos in innocentia cordis sui: et in intellectibus manuum suarũ deduxit eos
O loria pr̃i. Tu es deꝰ qui facis mirabilia. ps. 78.
DEus venerũt gentes in hereditatez tuam: polluerunt templum sanctũ tuum posuerunt hierusalez in pomorum custodiam.
Posuerunt morticina seruorum tuorum escas volatilibus celi: carnes sanctorum tuorum bestijs terre.
Effuderunt sanguinẽ eorum tanq̃ aquã in circuitu hierusalẽ: et nõ erat qui sepeliret.
Facti sumꝰ opprobriũ vicinis nr̃is: subsannatio et illusio his q̃ in circuitu nr̃o sunt.
Usququo domine irascēris in finem: accendetur velut ignis zelus tuus.
Effunde iram tuã in gentes q̃ te non nouerunt: et in regna q̃ nomẽ tuũ nõ inuocauerũt
Quia comederunt iacob: et locum eius desolauerunt.
Ne memineris iniquitatũ nostrarum antiquarum/cito anticipẽt nos mie tue: quia pauperes facti sumꝰ nimis.
Adiuua nos deus salutaris noster: et propter gloriam nominis tui dñe libera nos/ et propicius esto peccatis nostris propter nomen tuum.
Ne forte dicant in gentibꝰ vbi est deus eorum: et innotescat in nationibus coram oculis nostris.
Ultio sanguinis seruorũ tuorum qui effusus est: introeat in conspectu tuo gemitus compeditorum.
Secundum magnitudinem brachij tui: posside filios mortificatorum.
Et redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum: improperium ipsorum q̃ exprobrauerunt

pzobꝛauerunt tibi domine.
Nos autem populus tuus et oues pascue tue: confitebimur tibi in seculum.
In generatione et generationem: annunciabim⁹ laudem tuam. Psalmus. 79.
Qui regis israel intende: qui deducis velut ouem ioseph.
Qui sedes super cherubi: manifestare cozam effraim beniami et manasse.
Excita potentiam tuam et veni: vt saluos facias nos.
Deus cõuerte nos: ⁊ ostende faciẽ tuã et salui erimus.
Dñe de⁹ vtutũ: quousqꝫ irascẽris sup oratiõẽ serui tui
Cibabis nos pane lachꝛymaꝛ: et potum dabis nobis in lachꝛymis in mensura.
Posuisti nos in contradictionem vicinis nostris: et inimici nostri subsannauerunt nos.
Deus virtutum conuerte nos: et ostende faciem tuam et salui erimus.
Vineam de egypto transtulisti: eiecisti gentes ⁊ plãtasti eam.
Dux itineris fuisti in conspectu eius: et plantasti radices ei⁹ ⁊ impleuit terram.
Operuit mõtes vmbꝛa ei⁹: et arbusta eius cedꝛos dei.
Extẽdit palmites suos vsqꝫ ad mare: et vsqꝫ ad flumẽ pꝛopagines eius.
Ut quid destruxisti maceriam eius: et vindemiant eã omnes qui pꝛetergrediuntur viam.
Exterminauit eam aper de silua: et singularis ferus depastus est eam.
Deus virtutum conuertere/respice de celo: et vide et visita vineam istam.
Et perfice eã quã plãtauit dextera tua: ⁊ sup filiũ hominis quem confirmasti tibi.
Incensa igni ⁊ suffossa: ab increpatiõe vult⁹ tui pibũt.
Fiat manus tua super virum dextere tue: et super filium hominis quem confirmasti tibi.
Et non discedimus a te viuificabis nos: et nomen tuum inuocabimus.
Domine deus virtutũ conuerte nos: et ostende faciem tuam et salui erimus.
Gloꝛia patri. ã. Pꝛopicius esto peccatis nostris dñe. ℣. Gaudebunt labia mea dum cantauero tibi. ℟. Et aia mea quã redemisti Ante lau.

℣. Fiat mia tua. ℭ In lau. ān. Tibi soli peccaui dñe miserere mei. ps. Miserē. p. 89

Domine refugium factus es nobis: a generatione in generationem.

Priusq̄ montes fierēt aut formaretur terra et orbis: a seculo et vsq; in seculum tu es deus.

Ne auertas hominē in humilitatem: et dixisti conuertimini filij hominum.

Quoniam mille anni ante oculos tuos: tanq̄ dies hesterna que preteriit.

Et custodia in nocte: q̄ p nichilo habent eorū anni erūt

Mane sicut herba trāseat/ mane floreat & transeat: vespe decidat īduret & arescat

Quia defecim⁹ in ira tua: & in furore tuo turbati sum⁹.

Posuisti iniq̄tates nostras in aspectu tuo: seculū nostrū in illuminatione vult⁹ tui.

Quīm oēs dies nostri defecerunt: et in ira tua defecim⁹.

Anni nostri sicut aranea meditabuntur: dies annorum nostrorum: in ipsis septuaginta annis.

Si autem in potentatibus octoginta anni: et amplius eorum labor et dolor.

Quoniam superuenit mānsuetudo: et corripiemur

Quis nouit potestatem ire tue: et pre timore tuo iram tuam dinumerare?

Dexterā tuā sic notā fac: et eruditos corde in sapientia

Conuertere domine vsq; quo: et deprecabilis esto super seruos tuos.

Repleti sumus mane misericordia tua: et exultauim⁹ et delectati sumus in omnibus diebus nostris.

Letati sumus pro diebus quibus nos humiliasti: annis quibus vidimus mala.

Respice i seruos tuos & in opa tua: & dirige filios eorū

Et sit splendor dñi dei nostri super nos/ et opera manuum nostrarum dirige super nos: et opus manuū nostrarum dirige. Gloria patri. ān. Domine refugiū factus es nobis. ān. In matutinis dñe meditabor i te. ps. Deus deus meus. ps. Exodi. 15.

Cantemus domino gloriose eñ magnificat⁹ est: equum et ascensorē pro iecit in mare.

Fortitudo mea & laus mea dominus: et factus est michi in salutem.

Iste deus meus et glorificabo eum: deus patris mei et exaltabo eum.

Dominꝰ quasi vir pugnator omnipotens nomen eiꝰ: currus pharaonis et exercitum eius proiecit in mare.

Electi principes eius submersi sunt in mari rubro: abyssi operuerunt eos/ descenderunt in profundum quasi lapis.

Dextera tua dñe magnificata est in fortitudine: dextera tua dñe percussit inimicū: & in multitudine gl'ie tue deposuisti aduersarios meos.

Misisti iram tuam que deuorauit eos sicut stipulam: et in spiritu furoris tui congregate sunt aque.

Stetit vnda fluens: congregate sunt abyssi in medio mari.

Dixit inimicus persequar et comprehendam: diuidam spolia implebit anima mea

Euaginabo gladiū meū: et interficiet eos manus mea.

Flauit spiritꝰ tuus & operuit eos mare: submersi sūt quasi plumbum in aquis bementibus.

Quis similis tui in fortibus domine/ quis similis tui magnificus in sanctitate: terribilis atq; laudabilis et faciens mirabilia.

Extendisti manum tuam: et deuorauit eos terra.

Dux fuisti in misericordia tua: populo quem redemisti.

Et portasti eum in fortitudine tua: ad habitaculum sanctum tuum.

Ascenderunt populi & irati sunt: dolores obtinuerūt habitatores philistiim.

Tunc cōturbati sunt pncipes edom/ robustos moab obtinuit tremor: obriguerunt oēs habitatores chanaam.

Irruat sr̄ eos formidō & pauor: in magnitudie brachij tui

Fiant immobiles quasi lapis: donec pertranseat populus tuus domine: donec pertranseat populus tuus iste quem possedisti.

Introduces eos & plātabis in mōte hereditatis tue: firmissimo habitaculo tuo/ qđ operatus es domine.

Sanctuariū tuū dñe qđ firmāuerunt manus tue: dñs regnabit in eternū et vltra.

Ingressus est eq̄s pharao cū curribus et equitibus eius in mare: et reduxit sup eos dominus aquas maris.

Filij assit israel ambulauerunt per siccū: in medio eius. Gl'ia pri. ā. In eternū dñs regnabit ⁊ vltra. ā. In sctis eius laudate deū. ps. Laud. cp. Vigilate. A Dñe ne in ira. vsq; ad. xl. qñ de. v. feř. agit/ dicitur ad lau. sequens hy⁹.

Vox ecce surgit aurea/ pallens fatiscat cecitas: que nosmet in pceps diu/ erroꝛe traxit deuio.

Hec lux serenum cōferat/ puroꝛsq; nos pcestet sibi: nichil loquamur subdolū/ voluamus obscurum nichil.

Sic tota discurrat dies/ ne lingua mendax nec manus: oculi nec pccent lubꝛici/ nec noxa coꝛpus inquinet.

Spectatoꝛ astat desup q̄ nos dieb⁹ oib⁹: actusq; nr̄os pspicit a luce pꝛima in vesperū.

Deo pri sit gl'ia. v. In matutinis. ā. In sanctitate seruiamus dño ⁊ liberabit nos ab inimicis nr̄is. ps. Bñdict⁹.

Feria. vi. ad mat. Inuit. Dñz q̄ fecit nos Venite adorem⁹. p̄. Venite. A Dñe nei ira. vsq; ad. xl. qñ de. vi. feř. agit dꝛ ad matut. seq̄ns hy⁹.

Vox trinitatis vnitas/ oꝛbem potenter q̄ regis: attēde laudum cantica/ que excubantes psallimus.

Iam lectulo ꝛsurgim⁹/ noctis quieto tpe: vt flagitem⁹ vulnerū ad te medelā oim.

Quo fraude q̄q̄d demonū/ in noctib⁹ deliquim⁹: absterget illud celit⁹/ tue ptās gl'ie

Ne coꝛpus assit soꝛdidum/ ne toꝛpoꝛ insket coꝛdiuꝛ: nec criminis contagio/ tepescat ardoꝛ spiritus.

Ob hoc redēptoꝛ q̄s/ nos reple tuo lumie: p qđ diei ⁊ circulis/ nullis ruamur actib⁹.

Pꝛesta pat pijssi. Deresiatem. hy⁹. Nocte surgē. p. 80.

Exultate deo adiutoꝛi nr̄o: iubilate deo iacob. Sumite psalmū et date tympanum: psalterium iocundum cum cythara.

Buccinate in neomenia tuba: in insigni die solennitatis vestre.

Quia pꝛeceptum in israel est: et iudicium deo iacob.

Testimoniū in ioseph posuit illud cum exiret de terra egypti: linguam quā non nouerat audiuit.

Diuertit ab oneribus doꝛsum eius: manus eius in cophino seruierunt.

In tribulatione inuocasti me: et liberaui te: exaudiui te in abscondito tempestatis: probaui te apud aquam contradictionis.

Audi ppul⁹ me⁹ ⁊ cõtesta bor te: israel si me audieris nõ erit in te de⁹ recens: neq; adorabis deum alienum.

Ego enim sum dñs de⁹ tu⁹ qui eduxi te de terra egyti: dilata os tuũ ⁊ iplebo illud.

Et nõ audiuit populus meus vocem meam: ⁊ israel nõ intendit michi.

Et dimisi eos scõm desideria cordis eorum: ibunt in adinuentionibus suis.

Si pp̃s me⁹ audisset me: isrl̃ si in vĩs meis ambulasset.

Pro nihilo forsitã inimicos eor hũiliassem: ⁊ sup tribulãtes eos misissem manũ meã.

Inimici dñi mẽtiti sunt ei: et erit tẽpus eor in secula.

Et cibauit illos ex adipe frumenti: et de petra melle saturauit eos. Psalm⁹.81.

Deus stetit in synagoga deorum: in medio autem deos dĩjudicat.

Vsq; quo iudicatis iniq̃tatẽ: et facies peccator sumitis.

Iudicate egeno ⁊ pupillo: humilẽ ⁊ pauperẽ iustificate

Eripe pauperẽ ⁊ egenũ: de manu peccatoris liberate.

Nescierũt neq; intellexerũt/ in tenebris ãbulãt: mouebũtur oia fundamenta terre.

Ego dixi dij estis: ⁊ filij excelsi omnes.

Vos autem sicut homines moriemini et sicut vnus de principibus cadetis.

Surge deus iudica terram: quoniam tu hereditabis in omnibus gentibus.

Gloria pĩ. ã. Exultate deo adiutori nostro. Psalm⁹.82.

Deus quis similis erit tibi: ne taceas neq; cõpescaris deus.

Quoniam ecce inimici tui sonuerunt: ⁊ qui oderunt te extulerunt caput.

Super ppulum tuum malignauerũt cõsiliũ: ⁊ cogitauerunt aduersus scõs tuos.

Dixerũt venite ⁊ disperdamus eos de gente: ⁊ non memoretur nomẽ israel vltra.

Qm̃ cogitauerũt vnanimiter simul aduersus te testamẽtũ dispositerũt: tabernacula idumeorũ et ismaelite.

Moab et agareni gebal et amõ et amalech: alienigene cum habitantibus tyrum.

Etenim assur venit cum il-

lis: facti sunt in adiutoriũ filijs loth.

Fac illis sicut madiã & sisare: sicut iabinũ in torrẽte cisson

Disperierunt in endor: facti sunt vt stercus terre.

Pone principes eor sicut oreb & zeb: & zebee & salmana

Omnes principes eorũ qui dixerunt: hereditate possideamus sanctuarium dei.

Deus meus pone illos vt rotam: et sicut stipulam ante faciem venti.

Sicut ignis qui comburit siluam: et sicut flamma cõburens montes.

Ita persequeris illos in tẽpestate tua: et in ira tua turbabis eos.

Imple facies eor ignominia: & querẽt nomẽ tuũ dñe.

Et rubescant et conturbentur in seculum seculi: et confundantur et pereant.

Et cognoscant quia nomẽ tibi deus: tu solus altissim⁹ in omni terra. Psalm⁹.83.

Quam dilecta tabernacula tua dñe virtutũ: concupiscit et deficit anima mea in atria domini.

Cor meũ & caro mea: exultauerunt in deum viuum.

Etenim passer inuenit sibi domũ et turtur nidum sibi: vbi reponat pullos suos.

Altaria tua dñe virtutũ: rex meus et deus meus.

Beati qui habitant in domo tua domine: in secula seculorum laudabunt te.

Beat⁹ vir cuius est auxiliũ abs te: ascensiones in corde suo disposuit i valle lachrymarum in locoquem posuit

Etenim benedictionem dabit legislator ibunt de virtute in virtutem: videbitur deus deorum in syon.

Domine deus virtutũ exaudi oratione meam: auribus percipe deus iacob.

Protector nr̃ aspice deus: et respice in faciẽ chr̃isti tui.

Quia melior est dies vna in atrijs tuis: super milia.

Elegi abiectus esse in domo dei mei: magis q̃ habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam & veritatem diligit deus: gratiã et gloriam dabit dominus.

Non priuabit bonis eos q̃ ambulant in innocẽtia: dñe v̄tutũ/beat⁹ hõ q̃ sperat i te.

Gloria pr̃i. ã Tu sol⁹ altissim⁹ sup omnẽ terrã. p.84.

Benedixisti dñe terrã tuam: auertisti capti-

uitatem iacob.
Remisisti iiquitatē plebis tue: operuisti oia pcā eoꝝ.
Mitigasti omnem iram tuam: auertisti ab ira īdignationis tue.
Couerte nos deꝰ salutaris nr̄: ⁊ auerte irā tuā a nobis.
Nūqd ineternū iraſceris nobis: aut extendes irā tuā in generationē ⁊ gn̄ationē.
Deus tu conuersus viuificabis nos: et plebs tua letabitur in te.
Ostēde nobis dn̄e mīaz tuā: et salutare tuum da nobis.
Audiam quid loquatur in me dominus deus: quoniam loquetur pacē in plebē suā.
Et super sanctos suos: ⁊ in eos qui conuertūtur ad coz.
Uerūtamen pzope timentes eū salutare ipsius: vt inhabitet gloria in terra nr̄a.
Misericordia ⁊ veritas obuiauerūt sibi: iustitia ⁊ pax osculate sunt.
Veritas de terra orta est: ⁊ iustitia de celo pzosperit.
Etenim dominus dabit benignitatem: et terra nostra dabit fructum suum.
Iustitia ante eum ambulabit: et ponet in via gressus suos. Psalmus. 85.

Inclina dn̄e aurem tuā et exaudi me: quoniam inops et pauper sum ego.
Custodi aiam meā qm̄ sanctus sum: saluū fac seruū tuū deus meus sperantē in te.
Miserere mei domine quoniam ad te clamaui tota die letifica aiam̄ serui tui: qm̄ ad te dn̄e aiam meā leuaui.
Quoniam tu domine suauis et mitis: ⁊ multe mīe omnibus inuocantibus te.
Auribus percipe domine oz̄ationem meam: intende voci deprecationis mee.
In die tribulatiōis mee clamaui ad te: qz exaudisti me.
Nō est similis tui ī dīs dn̄e et non est sc̄ōm opera tua.
Oēs gentes quascūqz feciſti venient/ ⁊ adorabunt coz̄ā te dn̄e: ⁊ gl̄ificabūt nomē tuū.
Qm̄ magnꝰ es tu ⁊ faciens mirabilia: tu es deus solus.
Deduc me domine in via tua/ et ingrediar in veritate tua: letetur coz meum vt timeat nomen tuum.
Cōfitebor tibi domine deus meus in toto coz̄de meo: et glorificabo nomen tuum ineternum.
Quia misericordia tua magna est sup me: ⁊ eruisti aiaz

meam ex inferno inferioꝛi.
Deus iniqui insurrexerũt sup me/ ⁊ synagoga potẽtiũ quesierũt aiam meã: ⁊ nõ pposuerunt te in ꝓspectu suo.
Et tu domine deus miseratoꝛ et misericoꝛs: patiens et multe misericoꝛdie ⁊ verax.
Respice i me ⁊ miserẽ mei/ da imperiũ tuũ puero tuo: ⁊ saluũ fac filium ancille tue.
Hac mecũ signũ in bono vt videant q̃ oderũt me ⁊ cõfundantur: qm̃ tu dñe adiuuisti me/ et consolatus es me.
Glozia patri. ān. Bñdixisti dñe terram tuam. ps. 86.

Hꝰ fundamẽta eiꝰ in mõtibus sanctis: diligit dominus poꝛtas syon supꝛ omnia tabernacula iacob.
Gloꝛiosa dicta sunt de te: ciuitas dei.
Memoꝛ ero raab et babylonis: scientium me.
Ecce alienigene et tyꝛus et pꝰs ethyopũ: hi fuerũt illic.
Nunquid syon dicet homo et homo natꝰ est i ea: et ipse fundauit eam altissimus.
Dominus narrabit i scripturis populoꝛum ⁊ pꝛincipum: hoꝛum q̃ fuerũt in ea.
Sicut letantium omnium: habitatio est in te. ps. 87.

Domine deus salutis mee: in die clamaui ⁊ nocte coꝛam te.
Intret in cõspectu tuo oꝛatio mea: inclina aurem tuaꝛ ad pꝛecem meam.
Quia repleta est malis anima mea: et vita mea in inferno appꝛopinquauit.
Estimatus sum cum descendentibus in lacũ: factus sum sicut homo sine adiutoꝛio/ inter moꝛtuos liber.
Sicut vulnerati doꝛmiẽtes in sepulchꝛis/ quoꝛum non es memoꝛ amplius: ⁊ ipsi de manu tua repulsi sunt.
Posuerunt me in lacu inferioꝛi: in tenebꝛosis et in vmbꝛa moꝛtis.
Super me confirmatus est fuꝛoꝛ tuus: et omnes fluctꝰ tuos induxisti super me.
Longe fecisti notos meos a me: posuerunt me abominationem sibi.
Traditus sum et non egrediebar: oculi mei languerũt pꝛe inopia.
Clamaui ad te dñe: totadie expandi ad te manus meas
Nunq̃d moꝛtuis facies mirabilia: aut medici suscitabunt ⁊ confitebuntur tibi.
Nunq̃d narrabit aliquis i

sepulchro miam tuam: ⁊ veritatē tuam in perditionem
Dūquid cognoscent in tenebris mirabilia tua: ⁊ iustitia tua in terra obliuionis.
Ego ad te dñe clamaui: et mane oō mea pueniet te.
Ut quid domine repellis orationem meā: auertis faciem tuam a me.
Pauper sum ego et in laboribus a iuuentute mea: exaltatus autem humiliat⁹ sum et conturbatus.
In me transierūt ire tue: ⁊ terrores tui ꝛturbauerūt me.
Circundederunt me sicut aqua tota die: circundederunt me simul.
Elōgasti a me amicū ⁊ proximū: ⁊ notos meos a miseria
Gloria pri. Fundamēta eius in montib⁹ sctis. Ps. 86.
Misericordias domini: in eternum cantabo.
In generatione ⁊ generationem: annunciabo veritatem tuam in ore meo.
Quoniam dixisti in eternū mia edificabitur in celis: ꝓparabitur veritas tua in eis
Disposui testamētum electis meis: iuraui dauid seruo meo/vsq; in eternum ꝓparabo semen tuum.
Et edificabo in generatiōe et generationē: sedem tuā.
Confitebuntur celi mirabilia tua domine: etenim veritatē tuā i ecclesia sanctoꝝ.
Quoniam quis in nubibus equabitur domino: similis erit domino in filijs dei.
Deus qui glorificat in consilijs sanctorum: magnus et terribilis super omnes qui in circuitu eius sunt.
Dñe de⁹ virtutū quis similis tibi: potens es domine et veritas tua in circuitu tuo.
Tu dominaris potestati maris: motum autem fluctuum eius tu mitigas.
Tu hūiliasti sicut vulneratū superbū: in brachio virtutis tue dispersisti inimicos tuos.
Tui sunt celi et tua est terra: orbē terre et plenitudinem eius tu fundasti: aquilonem et mare tu creasti.
Thabor et hermō in nomine tuo: exultabunt tuū brachium cum potentia.
Firmet manus tua ⁊ exaltetur dextera tua: iustitia et iudiciū ꝓparatio sedis tue.
Misericordia ⁊ veritas ꝓcedent faciem tuā: beatus populus qui scit iubilationem
Domine in lumine vultus

tui ambulabũt ⁊ in nomine tuo exultabunt tota die: ⁊ in iustitia tua exaltabuntur.

Quĩ gloria virtutis eorum tu es: et in beneplacito tuo exaltabitur cornu nostrum.

Quia dñi est assumptio nr̃a et sancti israel regis nostri.

Tunc locutus es i visione sanctis tuis: et dixisti posui adiutoriũ in potẽte: et exaltaui electum de plebe mea.

Inueni dauid seruũ meũ: oleo sancto meo vnxi eum.

Manus enim mea auxiliabitur ei: et brachium meum confirmabit eum.

Nichil proficiet inimicus in eo: et filius iniquitatis nõ apponet nocere ei.

Et concidam a facie ipsius inimicos eius: et odientes eum in fugam conuertam.

Et veritas mea et mia mea cum ipso: et in nomine meo exaltabitur cornu eius.

Et ponã in mari manũ ei⁹: et in fluminib⁹ dexterã ei⁹.

Ipse inuocauit me pater meus es tu: deus meus ⁊ susceptor salutis mee.

Et ego primogenitũ ponã illũ: excelsum pre regib⁹ terre

In eternũ seruabo illi misericordiam meam: et testamentum meum fidele ipsi.

Et ponam in seculum seculi semen eius: et thronum eius sicut dies celi.

Si autẽ dereliquerint filij eius legem meã: et i iudicijs meis non ambulauerint.

Si iustitias meas prophanauerint: et mandata mea non custodierint.

Uisitabo in virga iniquitates eor̃: ⁊ in verberib⁹ pcãs eor̃.

Misericordiam autem meã non dispergam ab eo: neq; nocebo in veritate mea.

Neq; prophanabo testamẽtum meũ: et que pcedunt de labijs meis non faciã irrita.

Semel iuraui i sancto meo si dauid mentiar: semen ei⁹ in eternum manebit.

Et thronus eius sicut sol in conspectu meo: et sicut luna perfecta in eternum / et testis in celo fidelis.

Tu vero repulisti ⁊ despexisti: distulisti christum tuum.

Auertisti testamentũ serui tui: prophanasti in terra sanctuarium eius.

Destruxisti omnes sepes eius: posuisti firmamẽtum eius formidinem.

Diripuerunt eum omnes transeũtes viam: factus est

opprobrium vicinis suis.
Exaltasti dexteram tuam p̃mētiū
eū: letificasti oēs inimicos ei⁹
Auertisti adiutoriū gladij
ei⁹ z nō es auxiliat⁹ ei in bello
Destruxisti eum ab emun-
datione: et sedem ei⁹ in ter-
ra collisisti.
Minorasti dies tēporis ei⁹:
perfudisti eum confusione.
Usquequo domine auertis
in finem: exardescet sicut
ignis ira tua.
Memorare q̃ mea substan-
tia: nūquid enim vane cōsti-
tuisti omnes filios hominū.
Quis est hō qui viuet et nō
videbit mortē: eruet animā
suam de manu inferi.
Ubi sunt misericordie tue
antique domine: sicut iura-
sti dauid in veritate tua.
Memor esto dñe opprobrij
seruor tuor: quod continui
in sinu meo multar gentiū.
Qđ exprobrauerūt inimici
tui dñe: qđ exprobrauerunt
cōmutationem christi tui.
Benedict⁹ dñs in etnū: fiat fiat
Nondr ad nocte. iste ps.89.
Dñe refugiū. ꝛc. Nondr ad
nocte. iste ps.90. Qui habitat
in adiuto. ꝛc. Nōdr ad nocte.
iste ps.91. Bonū est cōfiteri
dñō z psal. Nōdr ad noc. iste
ps.92. Dñs regn. deco. ps.93.

Deus vltionū dñs: deus
vltionū libere egit.
Exaltare qui iudicas terrā:
redde retributionē superbis.
Usquequo peccatores dñe:
usquequo peccatores gliabunt.
Effabūtur et loquētur mi-
quitatem: loquētur omnes
qui operantur iniustitiam.
Populum tuū domine hu-
miliauerunt: z hereditatem
tuam vexauerunt.
Viduā z aduenā interfece-
runt: z pupillos occiderunt.
Et dixerūt nō videbit dñs:
nec intelliget deus iacob.
Intelligite insipiētes i popu
lo: z stulti aliquando sapite.
Qui plantauit aurem non
audiet: aut qui finxit oculū
non considerat.
Qui corripit gentes nō ar-
guet: q̃ docet hoiem scientiā
Domin⁹ scit cogitationes
hominum: q̃m vane sunt.
Beatus homo quem tu eru
dieris domine: et de lege tua
docueris eum.
Ut mitiges ei a dieb⁹ ma-
lis: donec fodiatur peccato-
ri fouea.
Quia non repellet domin⁹
plebem suam: et hereditatē
suam non derelinquet.

Quoadusq; iustitia quertatur in iudiciū: et q̄ iuxta illā omnes qui recto sunt corde.

Quis consurget michi aduersus malignātes: aut q̄s stabit mecum aduersus operantes iniquitatem.

Nisi quia dominꝰ adiuuit me: paulominus habitasset in inferno anima mea.

Si dicebā motꝰ est pes meꝰ: mia tua dñe adiuuabat me.

Cōm multitudinē doloꝝ meoꝝ in corde meo: consolatiōes tue letificauerūt aīam meā.

Numquid adheret tibi sedes iniquitatis: qui fingis laborem in precepto.

Captabunt in animā iusti: et sanguinem innocentem condemnabunt.

Et factus est michi dominꝰ in refugium: et deus meꝰ in adiutorium spei mee.

Et reddet illis iniquitatem ipsoꝝ/et in malicia eoꝝ disperdet eos: disperdet illos dñs deus noster. ℟. Benedictus dñs in eternū. ℣. Nō dicit ad noct. iste psalmꝰ. 94.

Venite exultemus domino: iubilemus deo salutari nostro.

Preoccupemꝰ faciem eius in confessione: et in psalmis iubilemus ei.

Quōm deꝰ magnus dñs: et rex magnus super omnes deos

Quia in manu eiꝰ sunt omnes fines terre: et altitudines montium ipsius sunt.

Quoniam ipsius est mare et ipse fecit illud: et siccā manus eius formauerunt.

Venite adoremꝰ et procidamus et ploremus ante dñm q̄ fecit nos: quia ipse est deꝰ nr̄.

Et nos populꝰ pascue eiꝰ: et oues manus eius.

Hodie si vocē eiꝰ audieritis: nolite obdurare corda vra.

Sicut in irritatione: secm diem tentationis in deserto.

Ubi tentauerunt me patres vestri: probauerunt et viderunt opera mea.

Quadraginta annis offensus fui generationi illi: et dixi semper hi errant corde.

Et isti nō cognouerūt vias meas: vt iurauī in ira mea/si introibūt in requiē meā. ps. 95.

Cantate domino canticum nouū: cantate domino omnis terra.

Cantate dño et benedicite nomini eius: annunciate de die in diem salutare eius.

Annūciate inter gētes glām eiꝰ: in oibꝰ ppls mirabilia eiꝰ

Quoniam magnus dñs et laudabilis nimis: terribilis est super omnes deos.

Qm oēs dij gentium demonia: dñs autem celos fecit.

Confessio ⁊ pulchritudo in cōspectu ei⁹: sanctimonia ⁊ magnificētia in sanctificatiōe ei⁹.

Afferte dño patrie gentiū afferte dño gloriā ⁊ honorē: afferte dño gl'iam noī eius.

Tollite hostias et introite in atria eius: adorate dominum in atrio sancto eius.

Cōmoueatur a facie eius vniuersa terra: dicite in gentibus quia dñs regnauit.

Etenī correxit orbem terre qui non cōmouebitur: iudicabit populos in equitate.

Letentur celi ⁊ exultet terra/ cōmoueatur mare ⁊ plenitudo eius: gaudebunt cāpi et omnia que in eis sunt.

Tunc exultabūt oia ligna siluarū a facie dñi qz venit: qm venit iudicare terram.

Iudicabit orbē tre in eqtate et pl'os in veritate sua. ℣. Dominus regnauit exultet terra: letentur insule multe.

Nubes ⁊ caligo in circuitu eius: iustitia et iudiciū correctio sedis eius.

Ignis ante ipsum p̄cedet: et inflammabit in circuitu inimicos eius.

Illuxerūt fulgura ei⁹ orbi terre: vidit et cōmota est tra.

Montes sicut cera fluxerūt a facie dñi: a facie dñi oīs tra.

Annūciauerūt celi iustitiā ei⁹: ⁊ viderūt oēs pl'i gl'iaz ei⁹

Confundantur oēs q̄ adorant sculptilia: ⁊ qui gloriātur in simulachris suis.

Adorate eū oēs angeli ei⁹: audiuit et letata est syon.

Et exultauerunt filie iude: propter iudicia tua domine.

Qm tu dñs altissimus sup omnem terram: nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis dominū odite malum custodit dñs animas sanctorum suorum: de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est iusto: et rectis corde letitia.

Letamini iusti in dño: ⁊ cōfitemini memorie sanctificationis ei⁹. Gloria patri. An. Cantate dño et bñdicite nomini eius. ℣. Intret oratio mea in cōspectu tuo dñe. ℟. Inclina aurē tuā ad precē meā. Ante laud. ℣. Fiat mia tua dñe. ℣ In laud. ā. Sacrificiū deo spūs cōtribula-

tus. ℣s Miserere. ps.142.

DOmine exaudi oōnē
meā/auriḇ ꝑcipe ob-
secrationem meā: i veritate
tua exaudi me i tua iustitia.
Et non intres in iudiciū cū
seruo tuo: qz nō iustificabit
in cōspectu tuo oīs viuens.
Quia persecutus est inimi-
cus animam meā: humilia-
uit in terra vitam meam.
Collocauit me in obscuris
sicut moztuos seculi: ⁊ āxia-
tus est super me spiritꝰ meꝰ
in me turbatū est coz meum.
Memoz fui dierū antiquo-
rum meditatus sum in om-
nibꝰ operibus tuis: in factis
manuum tuarū meditabar.
Expandi manꝰ meas ad te:
aīa mea sicut ⁊ra sine aq̄ tibi
Velociter exaudi me dñe:
defecit spiritus meus.
Non auertas faciem tuam
a me: et similis ero descen-
dentibus in lacum.
Auditam fac michi mane
miam tuā: quia in te spauī.
Notam fac michi viam in
qua ambulem: quia ad te le-
uaui animam meam.
Eripe me de inimicis meis
dñe ad te confugi; doce
me facere voluntatem tuā/
quia deus meus es tu.
Spiritus tuus bonus dedu
cet me in terram rectam: p-
pter nomen tuum dñe viui-
ficabis me in equitate tua.
Educes de tribulatiōe ani-
mā meā: ⁊ in mia tua dispe
des omnes inimicos meos.
Et pdes oēs q̄ tribulāt aiaz
meā: qm̄ ego seruꝰ tuꝰ sum.
Gria pri. ān. In vitate tua
exaudi me dñe. a. Illumina
dñe vultū tuum sup nos. ps.
Deꝰ deꝰ meꝰ. p. Abacuch. z.

DOmine audiui audi-
tionem tuam: ⁊ timui
Domine opus tuū: in me-
dio annoꝝ viuifica illud.
In medio annoꝝ notū
facies: cum iratus fueris mi
sericoꝝdie recoꝝdaberis.
Deus ab austro veniet: et
sanctus de monte pharan.
Operuit celos gl'ia eius: et
laudis eius plena est terra.
Splendoꝝ eius vt lux erit:
coznua in manibus eius.
Ibi abscōdita est foztitudo
eiꝰ: ante faciē eiꝰ ibit mozs.
Egredietur dyabolus ante
pedes eius: stetit et mensus
est terram.
Aspexit ⁊ dissoluit gētes:
et cōtriti sunt mōtes seculi.
Incuruati sūt colles mūdi:
ab itineribꝰ eternitatis eiꝰ.

Pro iniquitate vidi tentoria ethyopie: turbabuntur pelles terre madian.
Numquid in fluminib⁹ iratus es domine: aut in fluminibus furor tuus/vel in mari indignatio tua.
Qui ascēdes sup equos tuos: ⁊ quadrige tue saluatio.
Suscitans suscitabis arcū tuum: iuramenta tribubus que locutus es.
Fluuios scindes terre/viderunt te ⁊ doluerūt mōtes: gurges aquarum transijt.
Dedit abyssus vocem suā: altitudo man⁹ suas leuauit.
Sol ⁊ luna steterūt in habitaculo suo: in luce sagittarū tuarum/ibunt in splendore fulgurantis haste tue.
In fremitu cōculcabis terram: in furore obstupefacies gentes.
Egressus es in salutē ppli tui: in salutem cum xpo tuo.
Percussisti caput de domo impij: denudasti fundamentum vsq; ad collum.
Maledixisti sceptris ei⁹: capiti bellatorꝝ ei⁹ venientibus vt turbo ad dispgendū me.
Exultatio eorꝝ: sicut ei⁹ qui devorat pauperē i abscōdito.
Viam fecisti in mari equis tuis: in luto aquarꝝ multarꝝ.
Audiui et conturbatus est venter meus: a voce contremuerunt labia mea.
Ingrediat putredo in ossib⁹ meis: ⁊ subter me scateat.
Ut requiescam in die tribulationis: et ascendam ad populum accinctum nostrū.
Ficus enim nō florebit: et non erit germen in vineis.
Mentietur opus olive: et arua non afferent cibum.
Abscidet de oculi pecus: ⁊ nō erit armētū in presepib⁹
Ego autem in dño gaudebo: ⁊ exultabo in deo ihesu meo
Deus dñs fortitudo mea: ⁊ ponet pedes meos q̄si ceruorū.
Et sup excelsa mea deducet me victor: in psalmis canētē
Glia.ā.Dñe audiui auditū tuū et timui.ā.In tympano et choro in chordis et organo laudate deum.ps.Laudate.
cp̄.Vigilate.A Dñe ne in ira vsq; ad.xl.q̄ de sexta feria agitur dicit ad laud.seq.hy⁹
Eterna xpi munera/btā spes mortaliū: celsi tonātis vnice/castę preces obsis
Da dexteram surgētibus/exurgat et mens sobria: flagransq; in laudem dei/grates rependat debitas.

O ꝛtꝰ refulget lucifer/ſparſamq; lucem nunciat: cadit caligo noctium/ lux ſancta nos illuminet.

M anenſq; noſtris ſenſibus/ nocem repellat ſeculi: omniq; fine diei/ purgata ſeruet pectora.

Q uelita iam pꝛimū fides/ radicet altis ſenſibus: ſecunda ſpes cōgaudeat/ quo maioꝛ extat caritas.

D eo patri ſit gloꝛia. ℣. ℟.

In matutinis. ā. Pꝛer viſceꝛa miſericoꝛdie dei noſtri in quibus viſitauit nos oꝛiens ex alto. ꝑs. Benedictus do.

Sabbato Ad matut. iuxt.

Dominū deū noſtrū. Venite adoꝛemꝰ. ꝑs. Venite. Hyꝰ.

S Ummę deus clemen-
tie/ mundiq; factoꝛ machine: vnus potentialiter/ trinuſq; perſonaliter.

N oſtros pius cum canticis fletus benigne ſuſcipe: quo coꝛde puro ſoꝛdibus/ te pꝛfruamur largius.

V umbos iecuq; moꝛbidum/ adure igne congruo: accincti vt ſint ꝓpetim/ luxu remoto peſſimo.

V t quiq; hoꝛas noctiū/ nūc cōrinnēdo rūpimꝰ: donis btē patrie ditemur oēs affatim.

Q ueſta pr̄ pſſime. ꝑs. 97.

C Antate dño cāticū nouū: quia mirabilia fecit. S aluauit ſibi dexꝛtera eius: et bꝛachiū ſcūm eiꝰ

N otum fecit dñs ſalutare ſuum: in conſpectu gentium reuelauit iuſtitiam ſuam.

R ecoꝛdatus eſt mīe ſue: et veritatis ſue domui iſrael.

V iderunt omnes termini terre ſalutare dei noſtri: iubilate deo omnis terra/ cantate et exultate et pſallite.

P ſallite domino in cythara in cythara ⁊ voce pſalmi: in tubis ductilibus et voce tube coꝛnee.

I ubilate in conſpectu regis domini moueatur mare et plenitudo eius: oꝛbis terrarum ⁊ qui habitant in eo.

F lumina plaudent manu ſimul montes exultabunt a conſpectu domini quoniam venit iudicare terram.

I udicabit oꝛbē tram ī iuſtitia: ⁊ ꝓpulos ieq̄tate. ꝑ. 98.

D Ominꝰ regnauit iraſcant̄ ꝓpl̄i: q̄ ſedes ſup cherubin moueatur terra.

D ñs in ſyō magnꝰ ⁊ excelſus ſuper omnes populos.

Cõfiteant̃ noi tuo nmagno qm̃ terribile ⁊ scm̃ est: et honor regis iudicium diligit.
Tu parasti directiões: iudiciũ ⁊ iustitiã i iacob tu fecisti
Exaltate dominũ deum nostrum et adorate scabellum pedum eius qm̃ sanctum est.
Moyses et aaron in sacerdotibus eius: ⁊ samuel inter eos q̃ inuocant nomen eius
Inuocabãt dominũ ⁊ ipse exaudiebat eos: in columna nubis loquebatur ad eos.
Custodiebãt testimõia ei9: et preceptum qd̃ dedit illis.
Domine deus noster tu exaudiebas eos/ deus tu ppicius fuisti eis: ⁊ vlciscens in oẽs adinuentiones eorum.
Exaltate dñm deũ nostrũ ⁊ adorate in mõte sancto ei9: qm̃ sanctus dñs deus noster.
Gloria patri. ãn. Mr mirabilia fecit dominus. ps.99.
Iubilate deo oĩs terra: seruite dño in letícia.
Introite in conspectu ei9: in exultatione.
Scitote qm̃ dñs ipse est de9: ipse fecit nos ⁊ nõ ipsi nos.
Populus ei9 et oues pascue eius introite portas eius in cõfessione: atria ei9 in hymnis confitemini illi.
Laudate nom̃ ei9 qm̃ suauis est dñs/ ieternũ mia ei9: et vsq; in generatiõe ⁊ generationẽ veritas ei9. ps.100.
Misericordiam ⁊ iudicium cãtabo tibi dñe: psallã ⁊ intelligã in via ĩmaculata quãdo venies ad me.
Perãbulabã i innocẽtia cordis mei: in medio dom9 mee.
Non pponebã ante oculos meos rem iniustam: facientes preuaricationes odiui.
Non adhesit mihi cor prauum: declinantem a me malignum non cognoscebam.
Detrahentẽ secreto proximo suo: hunc persequebar.
Superbo oculo et insatiabili corde: cum hoc nõ edebam.
Oculi mei ad fideles terre vt sedeant mecũ: ambulans in via immaculata hic michi ministrabat.
Non habitabit ĩ medio domus mee qui facit superbiam: qui loquitur iniqua non direxit in conspectu oculorum meorum.
In matutino interficiebã omnes peccatores terre: vt disperderem de ciuitate dñi oẽs operantes iniquitatem
Gloria patri. ãn. Jubilate deo omnis terra. ps.101.

Domine exaudi oratio
nem meam: et clamor
meus ad te veniat.
Non auertas faciem tuã a
me: in quacũq; die tribulor/
inclina ad me aurem tuam.
In quacũq; die inuocauero
te: velociter exaudi me.
Quia defecerũt sicut fumꝰ
dies mei: et ossa mea sicut
cremium aruerunt.
Percussus sum vt fenum et
aruit cor meũ: quia oblitus
sum comedere panem meũ.
A voce gemituꝰ mei: adhesit
os meum carni mee.
Similis factus sum pellica-
no solitudinis: et factus sum
sicut nicticorax in domicilio
Vigilaui: et factꝰ sum sicut
passer solitarius in tecto.
Tota die exprobrabãt mi-
chi inimici mei: et q̃ laudabant
me aduersum me iurabant.
Quia cinerem tãq̃ panem
manducabã: et potum meum
cum fletu miscebam.
A facie ire indignationis
tue: q; eleuans allisisti me.
Dies mei sicut vmbra de-
clinauerunt: et ego sicut fe-
num arui.
Tu autem domine in eter-
num permanes: et memoriale
tuũ in gñatione et gñationẽ.
Tu exurgens dñe misere-
beris syõ: q; tempus miserẽ
di eius quia venit tempus.
Quoniam placuerunt ser-
uis tuis lapides eius: et terre
eius miserebuntur.
Et timebunt gentes nomẽ
tuum domine: et omnes re-
ges terre gloriam tuam.
Quia edificauit dñs syon:
et videbitur in gloria sua.
Respexit in orationẽ humi-
liũ: et nõ spreuit precẽ eorũ.
Scribantur hec in genera-
tione altera: et populus qui
creabitur laudabit dominũ.
Quia prospexit de excelso
sancto suo dominus de celo
in terram aspexit.
Vt audiret gemitus com-
peditorum: vt solueret fili-
os interemptorum.
Vt annũcient in syõ nomẽ
dñi: et laudẽ eiꝰ in hierusalẽ.
In cõueniẽdo populos in
vnũ: et reges vt seruiãt dño.
Respondit ei in via virtu-
tis sue: paucitatem dierum
meorum nuncia michi.
Ne reuoces me in dimidio
dierum meorũ: in gñatione
et generationem anni tui.
Initio tu domine terram
fundasti: et opera manuum
tuarum sunt celi.

Ipsi peribunt tu autē pmanes: et omnes sicut vestimentum veterascent.

Et sicut opertoriū mutabis eos ⁊ mutabunt: tu autē idē ipse es/ ⁊ anni tui nō deficiēt

Filij seruoꝝ tuoꝝ habitabunt: et semen eoꝝ in seculum dirigetur. ps.101.

Benedic aia mea dño: ⁊ omnia que intra me sunt nomini sancto eius.

Benedic anima mea domino: et noli obliuisci omnes retributiones eius.

Qui propiciatur omnibus iniquitatibus tuis: q̄ sanat omnes infirmitates tuas.

Qui redimit de interitu vitam tuam: qui coronat te in misericordia ⁊ miserationib⁹

Qui replet in bonis desiderium tuum: renouabitur vt aquile iuuentus tua.

Faciēs mias dñs: ⁊ iudiciū oibus iniuriā patientibus.

Notas fecit vias suas moysi: filijs isrl̄ volūtates suas.

Miserator et misericors dominus: longanimis ⁊ multum misericors.

Non imperpetuū irascet: neq̄ ineternū cōminabitur.

Non scōm peccata nr̄a fecit nobis: neq̄ scōm iiquitates nostras retribuit nobis.

Qm̄ scōm altitudinem celi a terra: corroborauit miam suam super timentes se.

Quantum distat ortus ab occidente: longe fecit a nobis iniquitates nostras.

Quomodo miseretur pater filiorum misertus est dominus timentibus se: qm̄ ipse cognouit figmentū nostrū.

Recordatus est quoniam puluis sumus: homo sicut fenum dies eius/ tanq̄ flos agri sic efflorebit.

Qm̄ spirit⁹ pertransibit in illo et nō subsistet: et nō cognoscet amplius locū suum

Misericordia autē domini ab eterno et vsq̄ ieternum: supertimentes eum.

Et iustitia illi⁹ i filios filiorū his q̄ seruāt testamētū ei⁹

Et memores sunt mādatorum ipsius: ad faciēdum ea.

Dominus in celo parauit sedem suam: et regnū ipsi⁹ omnibus dominabitur.

Benedicite domino omnes angeli eius potētes virtute facientes verbū illi⁹: ad audiendā vocē sermonū eius.

Benedicite domino omnes virtutes eius: ministri eius qui facitis voluntatē eius.

Benedicite dño omnia opa eius: in oi loco dominatiõis eius benedic aia mea dño.

Gl'ia pri. ã. Clamoz meus ad te veniat deus. ps. 103.

Benedic aia mea dño: dñe de⁹ meus magnificatus es vehementer.

Confessionẽ ⁊ decozẽ iduisti: amict⁹ lumie sicut vestimẽto

Extendẽs celũ sicut pellẽ: q̃ tegis aquis superioza eius.

Qui ponis nubem ascensum tuum: qui ambulas super pennas ventozum.

Qui facis angelos tuos spiritus: et ministros tuos ignem vzentem.

Qui fundasti terram super stabilitatem suam: nõ inclinabit'r in seculum seculi.

Abyssus sicut vestimentum amictus eius: super mõtes stabunt aque.

Ab increpatiõe tua fugient: a voce tonitrui tui fozmidabunt.

Ascendunt montes et descendunt campi: in locum quem fundasti eis.

Terminũ pposuisti quẽ non transgredientur: neq̃ conuertentur operire terram.

Qui emittis fontes in conuallibus: inter mediũ montium pertransibunt aque.

Potabũt oẽs vestie agri: expectabũt onagri in siti sua.

Super ea volucres celi habitabunt: de medio petrarum dabunt voces.

Rigans mõtes de superioribus suis: de fructu operum tuozum satiabitur terra.

Pzoducens fenũ iumẽtis: ⁊ herbam seruituti hominũ

Ut educas panẽ de terra: ⁊ vinũ letificet coz hominis.

Ut exhylaret faciẽ i oleo: ⁊ panis coz hominis q̃firmet.

Saturabunt ligna campi ⁊ cedzi libani quas plãtauit: illic passeres nidificabunt.

Herodij dom⁹ dux est eoz: montes excelsi ceruis petra refugium herinacijs.

Fecit lunã in tempoza: sol cognouit occasum suum.

Posuisti tenebzas et facta est noz: in ipsa pertransibũt omnes vestie silue.

Catuli leonũ rugientes vt rapiãt: ⁊ q̃rãt a deo escã sibi.

Oztus est sol et congregati sunt: et in cubilibus suis collocabuntur.

Exibit homo ad opus suũ: et ad operationem suã vsq̃ ad vesperam.

Quam magnificata sunt

opera tua domine: omnia in sapientia fecisti/impleta est terra possessione tua.

Hoc mare magnum et spacio-sum manibus: illic reptilia quorum nō est numerus.

Animalia pusilla cū magnis: illic naues ptrāsibunt

Dracō iste quē formasti ad illudēdū ei: oīa a te expectāt vt des illis escam in tēpore.

Dante te illis colligēt aperiente te manum tuam: omnia implebuntur bonitate.

Auertente autem te faciē turbabuntur: auferes spiritum eorum ⁊ deficient/et in puluerem suū reuertentur.

Emitte spm̄ tuū ⁊ creabūt: et renouabis faciem terre.

Sit gloria dñi in seculū: letabitur dñs in operib⁹ suis.

Qui respicit terram et facit eam tremere: qui tangit montes et fumigant.

Cantabo dño in vita mea: psallam deo meo q̄diu sum.

Iocūdū sit ei eloquiū meū: ego vero delectabor in dño.

Deficiant pc̄ores a terra/⁊ iniqui ita vt nō sint: benedic anima mea domino. p.104.

Confitemini dño ⁊ inuocate nomen ei⁹: annūciate inter gētes opa ei⁹.

Cātate ei ⁊ psallite ei: narrate oīa mirabilia eius/ laudamini i nomine sancto ei⁹.

Letet cor querentiū dñm: querite dñm et firmamini: querite faciem eius semper.

Memētote mirabiliū eius que fecit: prodigia eius et iudicia oris eius.

Semen abraham serui ei⁹: filij iacob electi eius.

Ipse domin⁹ de⁹ noster: in vniuersa terra iudicia eius.

Memor fuit in seculū testamenti sui: verbi qd̄ mandauit in mille generationes.

Qd̄ disposuit ad abraham: et iuramenti sui ad ysaac.

Et statuit illud iacob i preceptum: ⁊ israel in testamētum eternum.

Dicēs tibi dabo trā chanaā: funiculū hereditatis vestre.

Cum essent numero breui: paucissimi et incole eius.

Et pertransierunt de gente in gentem: et de regno ad populum alterum.

Nō reliquit hoīem nocere eis: ⁊ corripuit p eis reges.

Nolite tāgere christos meos: ⁊ in prophetis meis nolite malignari.

Et vocauit famē sup trā: et oē firmamētū panis contriuit

Misit ante eos virū: in seruum venundat⁹ est ioseph.
Humiliauerūt in cpedib⁹ pedes ei⁹: ferrū ptrāsijt anima ei⁹ donec veniret vbū ei⁹
Eloquiū dñi inflammauit eū: misit rex ⁊ soluit eū pzinceps populozū ⁊ dimisit eū.
Constituit eū dñm domꝰ sue: ⁊ pncipē ois possessiōis sue.
Ut erudiret pzincipes ei⁹ sicut semetipsum: et senes eius pzudentiam doceret.
Et intrauit isrł in egyptū: ⁊ iacob accola fuit i terra chā
Et auxit populum suū vehementer: et firmauit eū super inimicos eius.
Conuertit cor eozū vt odirent populum eius: et dolū facerent in seruos eius.
Misit moysen seruū: aarō quem elegit ipsum.
Posuit in eis verba signorum suozum: et pzodigiozū in terra cham.
Misit tenebras et obscurauit: et non exacerbauit sermones suos.
Conuertit aquas eoꝝ in sanguinē: et occidit pisces eozū
Et edidit terra eoꝝ ranas: in penetralib⁹ iugū ipsozū.
Dixit ⁊ venit cynomia ⁊ ciniphes: in oib⁹ finib⁹ eozū.
Posuit pluuias eoꝝ grandinem: ignem comburentē in terra ipsozum.
Et percussit vineas eozum et ficulneas eozum: et cōtriuit lignum finium eozum.
Dixit et venit locusta ⁊ bruchus: cuius nō erat numer⁹.
Et comedit omne fenuz in terra eozum: et comedit omnem fructum eozum.
Et percussit omne pzimogenitum in terra eozū: pzimitias omnis laboris eozū.
Et eduxit eos cū argento ⁊ auro: et non erat in tribub⁹ eozum infirmus.
Letata est egyptus in pfectione eozuz: quia incubuit timoz eozum super eos.
Expandit nubem in pztectionem eozum: ⁊ ignem vt luceret eis per noctem.
Petierūt ⁊ venit coturnix: et pane celi saturauit eos.
Dirupit petrā ⁊ fluxerunt aque: abierūt i sicco flumia.
Quoniā memor fuit verbi sancti sui: quod habuit ad abzaham puerum suum.
Et eduxit pp̄m suū i exultatōe: ⁊ electos suos i letitia
Et dedit illis regiones gētium: ⁊ labores populozum possederunt.

Ut custodiant iustificationes ei⁹: ⁊ legē eius exquirāt
Gloria patri. ān. Benedic anima mea domino ps. 105.
Confitemini dño quoniam bonus: quoniam in seculum misericordia ei⁹
Quis loquet potētias dñi: auditas faciet oēs laudes ei⁹
Beati q̄ custodiūt iudiciū ⁊ faciunt iustitiā: in oī tēpore.
Memēto nostri domine in beneplacito populi tui visita nos in salutari tuo.
Ad videndum in bonitate electorum tuorū ad letandū in letitia gentis tue: vt lauderis cum hereditate tua.
Peccauimus cum patrib⁹ nostris: iniuste egimus iniquitatem fecimus.
Patres nostri i egypto nō intellexerūt mirabilia tua: non fuerunt memores multitudinis misericordie tue.
Et irritauerūt ascēdētes i mare mare rubrū: ⁊ saluauit eos ꝓpter nomen suū vt notam faceret potentiam suā.
Et increpuit mare rubrū ⁊ exsiccatum est: ⁊ deduxit eos in abyssis sicut in deserto.
Et saluauit eos de manu odientium: et redemit eos de manu inimici.
Et operuit aqua tribulantes eos: vn⁹ ex eis nō remansit.
Et crediderūt i verbis ei⁹: et laudauerunt laudem ei⁹.
Cito fecerunt obliti sunt operum eius: et non sustinuerunt consilium eius.
Et cōcupierunt cōcupiscentiam in deserto: et tentauerunt deum in inaquoso.
Et dedit eis petitionem ipsorum: et misit saturitatem in animas eorum.
Et irritauerunt moysen in castris: aaron sanctum dñi.
Aperta est terra ⁊ deglutiuit dathan: ⁊ operuit super congregationem abyron.
Et exarsit ignis in synagoga eorum: flamma combussit peccatores.
Et fecerūt vitulū in horeb: et adorauerunt sculptile.
Et mutauerunt gloriā suam: in similitudinem vituli comedentis fenum.
Obliti sunt deū q̄ saluauit eos q̄ fecit magnalia in egypto: mirabilia in terra cha/ terribilia in mari rubro.
Et dixit vt disperderet eos: si nō moyses electus ei⁹ stetisset i cōfractione i cōspectu ei⁹.
Ut auerteret iram ei⁹ ne disperderet eos: et ꝓ nichilo

habuerẽt terrã desiderabilẽ.
Non crediderũt verbo eĩ⁹
et murmurauerũt in taber-
naculis suis: non exaudie-
runt vocem domini.
Et eleuauit manum suam
super eos: vt pꝛosterneret
eos in deserto.
Et vt deiiceret semen eoꝝũ
in nationibus et dispersde-
ret eos in regionibus.
Et initiati sunt beelphe-
goꝛ: et comederunt sacrifi-
cia moꝛtuoꝝum.
Et irritauerũt eũ in adin-
uentionibus suis: et multi-
plicata est in eis ruina.
Et stetit phinees et placa-
uit: et cessauit quassatio.
Et reputatum est ei in iusti
tiam: in generatione ⁊ gene
rationẽ vsqꝫ in sempiternũ.
Et irritauerũt eũ ad aquas
cõtradictionis: et veꝛat⁹ est
moyses pꝛopter eos/ qꝛ exa
cerbauerunt spiritum eius.
Et distinxit in labiis suis:
non disperdiderunt gentes
quas dixit dominus illis.
Et cõmixti sunt inter gen-
tes/ ⁊ didicerunt opera eoꝝ:
et seruierũt sculptilib⁹ eoꝝũ
et factum est illis i scandalũ.
Et immolauerũt filios suos:
et filias suas demoniis.
Et effuderũt sanguinẽ ino
centẽ sanguinẽ filioꝝ suoꝝ
⁊ filiaꝝ suaꝝ: quas sacrifica
uerunt sculptilib⁹ chanaan
Et infecta est terra in san-
guinibus et cõtaminata est
in operibus eoꝝ: ⁊ foꝛnicati
sunt i adinuentionib⁹ suis.
Et iratus est furoꝛe dñs in
populum suum: ⁊ abomina
tus est hereditatem suam.
Et tradidit eos in manus
gentium: et dominati sunt
eoꝝum qui oderunt eos.
Et tribulauerũt eos inimici
eoꝝ: ⁊ humiliati sũt sub ma-
nib⁹ eoꝝ sepe liberauit eos.
Ipsi autẽ exacerbauerunt
eũ in consilio suo: ⁊ hũiliati
sunt in iniquitatibus suis.
Et vidit cum tribularẽtur:
et audiuit oꝛationem eoꝝũ.
Et mẽoꝛ fuit testamẽti sui:
et penituit eum scdm mul-
titudinem miseꝛicoꝛdie sue.
Et dedit eos in mias: in cõ-
spectu oim q̃ ceperant eos.
Saluos fac nos dñe de⁹ nr̃:
et cõgrega nos de nationib⁹
Ut cꝛiteamur nomini sctõ
tuo: ⁊ gloꝛiemur i laude tua.
Benedictus dominus deus
israel a seculo et vsqꝫ in se-
culum: et dicet omnis popu
lus fiat fiat. Psalmus. 106.

Confitemini dño quoniam bonus: quoniã in seculum misericordia eius
Dicant qui redempti sunt a domino/ quos redemit de manu inimici: & de regionibus congregauit eos.
A solis ortu et occasu: ab aquilone et mari.
Errauerunt in solitudine in inaquoso: viam ciuitatis habitaculi non inuenerunt
Esurientes & sitientes: anima eorum in ipsis defecit.
Et clamauerũt ad dñm cũ tribularentur: et de necessitatibus eorum eripuit eos.
Et deduxit eos in viã rectã: vt irẽt in ciuitatẽ habitatiõis
Confiteant dño mie eius: & mirabilia eius filijs hominũ.
Quia satiauit aiam inanẽ: et aiam esurientẽ satiauit bonis
Sedẽtes in tenebris & vmbra mortis: vinctos in mendicitate et ferro.
Quia exacerbauerunt eloquia dei: et consilium altissimi irritauerunt.
Et humiliatum est in laboribus cor eorũ: et infirmati sunt nec fuit qui adiuuaret.
Et clamauerũt ad dñm cũ tribularent: et de necessitatibus eorum liberauit eos.

Ebo.

Et eduxit eos de tenebris et vmbra mortis: et vincula eorum dirupit.
Confiteant dño mie eius: & mirabilia eius filijs hominũ.
Quia contriuit portas ereas et vectes ferreos confregit.
Suscepit eos de via iniquitatis eorum: propter iniustitias enim suas humiliati sunt
Omnẽ escã abominata est aia eor: & appropinquauerũt vsq; ad portas mortis.
Et clamauerunt ad dñm cũ tribularentur: & de necessitatibus eorum liberauit eos.
Misit verbum suum et sanauit eos: et eripuit eos de interitionibus eorum.
Confiteant dño mie eius: & mirabilia eius filijs hominũ.
Et sacrificent sacrificium laudis: & annuncient opera eius in exultatione.
Qui descẽdunt mare in nauibus: facientes operationem in aquis multis.
Ipsi viderũt opa dñi: & mirabilia eius in profundo.
Dixit & stetit spũs procelle: & exaltati sunt fluctus eius.
Ascẽdũt vsq; ad celos & descendũt vsq; ad abyssos: aia eorum in malis tabescebat.
Turbati sunt et moti sunt

sicut ebrius: et omnis sapiẽ
tia eorum deuorata est.
Et clamauerunt ad dñm cũ
tribularentur: & de necessita
tibus eorum eduxit eos.
Et statuit procellã eius in au
ram: & silluerũt fluctus eius.
Et letati sunt quia silue-
runt: et deduxit eos in por-
tum voluntatis eorum.
Confiteantur dño misericordie eius: et
mirabilia eius filiis hominũ.
Et exaltent eum in ecclesia
plebis: et in cathedra senio-
rum laudent eum.
Posuit flumina in desertũ:
et exitus aquarum in sitim.
Terram fructiferam in sal
suginem: a malicia inhabi-
tantium in ea.
Posuit desertum in sta-
gna aquarum: et terrã sine
aqua in exitus aquarum.
Et collocauit illic esurien-
tes: et constituerunt ciuita-
tem habitationis.
Et seminauerunt agros et
plantauerunt vineas: & fece
runt fructum natiuitatis.
Et benedixit eis & multipli
cati sunt nimis: et iumenta
eorum non minorauit.
Et pauci facti sunt & vexa-
ti sunt: a tribulatione ma-
lorum et dolore.
Effusa est contentio super
principes: & errare fecit eos
in inuio et non in via.
Et adiuuit pauperem de
inopia: et posuit sicut oues
familias.
Videbũt recti & letabunt: et
omis iniquitas opilabit os suũ.
Quis sapiens et custodiet
hec: et intelliget misias domini.
Gloria patri. Misita nos
dñe in salutari tuo. ps. 107.
Paratum cor meũ deus
paratũ cor meũ: canta
bo & psallam in gloria mea.
Exurge psalterium et cy-
thara: exurgam diluculo.
Confitebor tibi in pplis dñe:
et psallam tibi in nationib9
Quia magna est super ce-
los misericordia tua: et vsq
ad nubes veritas tua.
Exaltare sup celos deus/et
sup omnẽ terrã gloria tua:
vt liberentur dilecti tui.
Saluum fac dextera tua et
exaudi me: deus locutus est
in sancto suo.
Exultabo & diuidam sichi-
mam: et conuallem taberna
culorum dimetiar.
Meus est galaad et meus
est manasses: et ephraĩ su-
sceptio capitis mei.
Iuda rex meus: moab le-

bes spei mee.
In idumeā extendam calciamentum meū: michi alienigene amici facti sunt.
Quis deducet me in ciuitatem munitam: quis deducet me vsq; in idumeam.
Nonne tu deus qui repulisti nos: et non exibis deus in virtutibus nostris.
Da nobis auxiliū de tribulatione: q; vana salus hois.
In deo faciem⁹ virtutem: et ipse ad nichilum deducet inimicos nostros. ps.108.
Deus laudem meā ne tacueris: quia os peccatoris et os dolosi sup me apertum est.
Locuti sunt aduersum me lingua dolosa: et sermonib⁹ odij circūdederunt me: ⁊ expugnauerunt me gratis.
Pro eo vt me diligerent detrahebant michi: ego autem orabam.
Et posuerūt aduersum me mala pro bonis: et odium p dilectione mea.
Cōstitue sup eū pctōrem: et dyabolus stet a dextris eius.
Cum iudicatur exeat condemnat⁹: et oratio eius fiat in peccatum.
Fiant dies ei⁹ pauci: ⁊ episcopatū eius accipiat alter.
Fiant filij eius orphani: et vxor eius vidua.
Vtantes transferāturq; filij eius et mendicent: eiciantur de habitationibus suis.
Scrutetur feneratorem omnē substantiam eius: et diripiant alieni labores eius.
Non sit illi adiutor: nec sit qui misereatur pupillis ei⁹.
Fiant nati eius in interitum: in generatione vna deleatur nomen eius.
In memoriam redeat iniquitas patrum eius in conspectu domini: et peccatum matris eius non deleatur.
Fiant contra dñm semp: et dispereat de terra memoria eorum/ pro eo q; non est recordatus facere mīam.
Et persecutus est hominē inopem et mendicum: ⁊ compunctum corde mortificare.
Et dilexit maledictionem ⁊ veniet ei: et noluit benedictionē/ ⁊ elongabitur ab eo.
Et induit maledictionē sicut vestimentum: ⁊ intrauit sicut aqua in interiora eius et sicut oleum in ossib⁹ eius.
Fiat ei sicut vestimentum quo operitur: et sicut zona qua semper precingitur.

Hoc opus eoꝝ q̃ detrahunt michi apud dñm: ꝛ q̃ loquũtur mala aduersus aiaꝫ meã

Et tu domine fac mecum ꝓpter nomen tuum: quia suauis est misericoꝛdia tua.

Libera me qꝫ egen⁹ ꝛ pauper ego sum: et coꝛ meũ conturbatum est intra me.

Sicut vmbꝛa cum declinat ablatus sum: ꝛ excussus sũm sicut locuste.

Genua mea ifirmata sunt a ieiunio: et caro mea imutata est ꝓpter oleum.

Et ego factus sum oppꝛobꝛium illis: viderunt me et mouerunt capita sua.

Adiuua me dñe de⁹ meus saluũ me fac scd̃m miaꝫ tuã.

Et scient quia manus tua hec: ꝛ tu dñe feciſti eam.

Maledicent illi et tu benedices: qui insurgunt in me confundantur/ seruus autẽ tuus letabitur.

Induantur q̃ detrahũt michi pudoꝛe: ꝛ operiãtur sicut diployde confusione sua.

Confiteboꝛ domino nimis in oꝛe meo: et in medio multoꝛum laudabo eum.

Qui astitit a dextris pauperis: vt saluã faceret a ꝑsequentibus animam meã.

Gloꝛia patri. Confiteboꝛ dño nimis i oꝛe meo. ℣. Dñe exaudi oꝛationẽ meã. ℟. Et clamoꝛ. Ante laud. ℣. Fiat mia tua dñe super. In laudib⁹ ãn. Benigne fac in bona volũtate tua domine. ꝑs. Miserere. ꝑs. 91.

Bonum est cõfiteri domino: et psallere nomini tuo altissime.

Ad annunciandum mane misericoꝛdiam tuam: et veritatem tuam ꝑ noctem.

In decachoꝛdo psalterio: cum cantico in cythara.

Quia delectasti me domine in factura tua: et in operib⁹ manuum tuarum exultabo.

Quã magnificata sunt opa tua dñe: nimis ꝓfunde facte sunt cogitationes tue.

Vir isipiẽs nõ cognoscet: et stultus nõ intelliget hec.

Cũ exoꝛti fuerint pcõꝛes sicut fenũ: et apparuerit oẽs qui operantur iniquitatem.

Vt intereant in seculũ seculi: tu autem altissimus in eternum domine.

Quoniã ecce inimici tui domine: qm̃ ecce inimici tui pibunt: et dispergent omnes qui operantur iniquitatem.

Et exaltabitur sicut vnicoꝛ

nis cornu meum: & senectus mea in misericordia uberi.

Et despexit oculus meus inimicos meos: et insurgentibus in me malignantibus audiet auris mea.

Iust⁹ ut palma florebit: sicut cedr⁹ libani multiplicabit⁹

Plantati in domo dñi: in atrijs dom⁹ dei nr̄i florebūt

Adhuc multiplicabuntur in senecta uberi: et bene patientes erunt ut annūcient.

Quoniā rectus dñs de⁹ nr̄: et non est iniquitas in eo.

Gloria patri. ān. Bonū est confiteri dño. ān. Metuant dñm omnes fines terre. ps. De⁹ de⁹. ps. Deuterono. xxxii

Audite celi que loquar: audiat terra uerba oris mei.

Concrescat ut pluuia doctrina mea: fluat ut ros eloquium meum.

Quasi imber super herbā: et quasi stille sup gramina/ quia nomen dñi inuocabo.

Date magnificentiam deo nostro: dei perfecta sunt opera et omnes uie eius iudicia.

Deus fidelis et absq; ulla iniquitate iustus et rectus: peccauerunt ei/ et non filij eius in sordibus.

Generatio prauа atq; peruersa: heccine reddis domino populе stulte et insipiens.

Nunquid non ipse est pater tuus qui possedit te: et fecit et creauit te.

Memēto dierū antiquorū: cogita gñationes singulas.

Interroga patrem tuum & annunciabit tibi: maiores tuos et dicent tibi.

Quando diuidebat altissimus gentes: quando separabat filios adam.

Cōstituit terminos pr̄ozū: iuxta numerū filioz̄ israel.

Pars autē dñi pr̄s ei⁹: iacob funicul⁹ hereditatis ei⁹

Inuenit eum in terra deserta: in loco horroris & baste solitudinis.

Circunduxit eum et docuit: et custodiuit quasi pupillam oculi sui.

Sicut aquila prouocans ad volandum pullos suos: & super eos uolitans.

Expandit alas suas et assumpsit eos: atq; portauit in humeris suis.

Dñs solus dux eius fuit: & nō erat cū eo deus alienus.

Constituit eum super excelsam terram: ut comederet fructus agrorum.

Ut ſuggeret mel de petra: oleūq; de ſaxo duriſſimo.
Butyrū de armento & lac de ouib⁹: cū adipe agnorum et arietum filiorum baſan.
Et hyrcos cum medulla tritici: et ſanguinem uue biberent meraciſſimum.
Incraſſatus eſt dilectus et recalcitrauit: incraſſatus impinguatus dilatatus.
Dereliquit deū factorē ſuū: et receſſit a deo ſalutari ſuo.
Prouocauerūt eū in dijs alienis: & in abominationibus ad iracūdiam cōcitauerunt.
Immolauerūt demonijs & nō deo: dijs quos ignorabāt.
Noui recentesq; uenerūt: quos non coluerunt patres eorū.
Deū q̄ te genuit dereliquiſti: & oblitus es dñi creatoris tui.
Uidit dñs et ad iracundiā concitatus eſt: quia puocauerunt eum filij ſui et filie.
Et ait abſcondam faciem meam ab eis: et conſiderabo nouiſſima eorum.
Generatio enim peruerſa eſt: et infideles filij.
Ipſi me puocauerunt in eo qui nō erat deus: et irritauerunt in uanitatibus ſuis.
Et ego prouocabo eos in eo qui nō eſt populus: & in gēte ſtulta irritabo illos.
Ignis ſuccenſus eſt in furore meo: et ardebit uſq; ad inferni nouiſſima.
Deuorabitq; terram cū germine ſuo: et montium fundamenta comburet.
Cōgregabo ſup eos mala: & ſagittas meas cōplebo in eis.
Conſumentur fame: et deuorabunt eos aues morſu amariſſimo.
Dentes beſtiarū immittā in eos: cū furore trahentiū ſuper terram atq; ſerpentium
Horis baſtabit eos gladi⁹: et intus pauor.
Iuuenē ſimul ac virginē: lactentem cum homine ſene
Et dixi/ubi nā ſunt: ceſſare faciā ex hoib⁹ memoriā eor.
Sed propter iram inimicorum diſtuli: ne forte ſuperbirent hoſtes eorum.
Et dicerēt man⁹ nr̄a excelſa: & nō dñs fecit hec omnia.
Gens abſq; conſilio eſt et ſine prudentia: utinam ſaperent: et intelligerēt ac nouiſſima prouiderent.
Quomō pſequabat̄ un⁹ mille: et duo fugarēt decem milia.
Nonne ideo q̄ de⁹ ſu⁹ uendidit eos: & dñs cōcluſit illos.
Non eni eſt de⁹ nr̄ ut dij eo

sū: ⁊ inimici nri sūt iudices.
De vinea sodomorū vinea eor: ⁊ de suburbāis gomorre
Uua eorum uua fellis: et botri amarissimi.
Fel draconū vinū eorū: et venenū aspidū insanabile.
Nonne hec condita sunt apud me: et signata in thesauris meis.
Mea est ultio et ego retribuam eis in tempore: ut labatur pes eorum.
Iuxta est dies ꝑditionis: ⁊ adesse festinant tempora.
Iudicabit dñs ꝑpulū suū: et in seruis suis miserebit.
Uidebit ꝙ infirmata sit manus eius: et clausi quoq; defecerunt / residuiq; consumpti sunt.
Et dicent / ubi sunt dii eor: in quib⁹ habebāt fiduciam.
De quorum victimis comedebant adipes: et bibebant vinum libaminum.
Surgant et opitulētur vobis: ⁊ in necessitate vos protegant.
Uidete ꝙ ego sim sol⁹: ⁊ nō sit alius deus preter me.
Ego occidam et ego viuere faciam / percutiam et ego sanabo: et non est qui de manu mea possit eruere.
Leuabo ad celū manū meam: ⁊ dicā viuo ego ī eternū.
Si acuero ut fulgur gladium meum: et arripuerint iudicium manus mee.
Reddam ultionem hostibus meis: et his qui oderunt me retribuam.
Inebriabo sagittas meas sanguine: et gladius meus deuorabit carnes.
De cruore occisorum: et de captiuitate nudati inimicorum capitis.
Laudate gentes ꝑpulum eius: quia sanguinem seruorum suorum ulciscetur.
Et vindictā retribuet in hostes eor: ⁊ ꝑpicius erit terre ꝑ'i sui. Gloria ꝑri. ā. Et in seruis suis dñs miserebit.

ān. In cymbalis bñsonantib⁹ laudate dñz. ꝑ. Laud. dñ.

Cap. Vigilate. Deus ḥ⁹ dr solū ad laud. i sab. primo ēte dñicā ꝑmā. xl. qñ in ꝓdicto sabbō de fer. agit Ḥ⁹.

Aurora iam spargit polum / terris dies illabitur: lucis resultat spiculū / discedat omne lubricum.
Fantasma nocturnum recedat / mentis reatus subruat: ⁊ quid tenebris horridū / nox attulit culpe cadat.

Ut mane illud optimum / quod pzestolamur cernui: in luce in nobis effluat / dum hoc canore concrepat.

Deo pri sit gl'ia. Per estatē hy9 Ecce iā. ỽ. In matutinis. ān. In viā pacis dirige nos dñe. ps Benedictus. Preces ꝛc. vtrs. Oro vt decet

¶ In dominicis dieb9. Ad vesperas. Psalmus. 109.

Dixit dñs domino meo: sede a dextris meis.

Donec ponā inimicos tuos scabellum pedum tuorum.

Virgā virtut' tue emittet dominus ex syon: dominare in medio inimicor tuor.

Tecū principiū in die virtutis tue in splēdoribus sctōr: ex vtero ānte luciferū genui te.

Iurauit dñs ⁊ nō pnitebit eū: tu es sacerdos in eternū scdm ordinē melchisedech.

Dominus a dextris tuis: cōfregit in die ire sue reges.

Iudicabit in nationib9 implebit ruinas: conquassabit capita in terra multorum.

De torrēte in via bibit: propterea exaltabit caput.

Gl'ia patri ⁊ filio. ān. Sede a dextris meis dixit dominus domino meo. Psalm9. 110.

Confiteboꝛ tibi dñe in toto coꝛde meo: in consilio iustoꝛ ⁊ cōgregatione.

Magna opera dñi: exquisita in omnes voluntates ei9

Confessio et magnificētia opus eius: et iustitia ei9 manet in seculum seculi.

Memoriā fecit mirabiliuꝫ suoꝛum misericoꝛs et miseratoꝛ dominus: escam dedit timentibus se.

Memoꝛ erit in seculū testamēti sui: virtutē operū suorū annunciabit populo suo

Ut det illis hereditatē gētium: opera manuum ei9 veritas et iudicium.

Fidelia omnia mādata ei9 confirmata in seculum seculi: facta in veritate ⁊ eqtate.

Redemptionem misit dominus populo suo: mādauit in eternū testamentū suum.

Sanctū ⁊ tribile nomen ei9: initium sapiētie timoꝛ dñi.

Intellect9 bon9 oīb9 faciētibus eum: laudatio ei9 manet in seculū seculi. Gl'ia. ā. Fidelia oīa mādata ei9 qrmata in seculū seculi. ps. 111

Beat9 vir qui timet dominum: in mandatis eius volet nimis.

Potēs in tra erit semē ei9: generatio rectoꝝ benedicet.
Gl'ia ⁊ diuitie i domo ei9: et iustitia ei9 manet i scl'm scl'i.
Exortum est in tenebris lumen rectis: misericors ⁊ miseratoꝝ et iustus.
Jocūdus homo q̄ miseret et cōmodat disponit sermones suos i iudicio: qz in eternum non commouebitur.
In mēoria eterna erit iust9: ab auditiōe mala nō timebit
Paratum cor eius sperare in dño confirmatum est cor eius: nō cōmouebitur donec despiciat inimicos suos.
Dispersit dedit pauperib9 iustitia eius manet in scl'm scl'i: cornu eius exaltabit in gl'ia
Peccator videbit et irascet dentib9 suis fremet ⁊ tabescet: desiderium peccatoꝝ peribit.
Gloria patri. an. In mādatis eius volet nimis. ps.cxii.
Laudate pueri dominū laudate nomen dñi.
Sit nomē dñi benedictum: ex hoc nunc ⁊ vsqz in seculū.
A solis ortu vsqz ad occasum: laudabile nomen dñi.
Excelsus super oēs gentes dñs: ⁊ sup celos gloria eius.
Quis sicut dñs de9 noster qui in altis habitat: ⁊ humilia respicit i celo et in terra.
Suscitans a terra inopē: et de stercore erigens pauperē.
Ut collocet eū cū pncipib9: cum principibus populi sui
Qui habitare facit sterilē i domo: matrē filioꝝ letantē.
Gl'ia pri. an. Sit nomē dñi benedictū in secula. ps.cxiii.
In exitu israel de egypto: domus iacob de populo barbaro.
Facta est iudea sanctificatio eius: israel potestas ei9.
Mare vidit et fugit: iordanis cōuersus est retrorsum.
Mōtes exultauerūt vt arietes: ⁊ colles sicut agni ouiū.
Quid est tibi mare q̄ fugisti: et tu iordanis quia cōuersus es retrorsum.
Mōtes exultastis sicut arietes: ⁊ colles sicut agni ouiū.
A facie dñi mota est terra: a facie dei iacob.
Qui conuertit petram in stagna aquarum: et rupem in fontes aquarum.
Non nobis dñe nō nobis: sed nomini tuo da gloriam.
Super misericordia tua et veritate tua: nequādo dicāt gentes vbi est deus eorum.
Deus autem noster in celo omnia quecūqz voluit fecit.

Simulachra gentiū argētū et aurū: opera manuū hoim
Os habēt & nō loquent: oculos habent & non videbunt.
Aures habēt & nō audiēt: nares habēt et nō odorabūt
Manus habent et non palpabunt/ pedes habent et nō ambulabunt: non clamabūt in gutture eorum.
Similes illis fiant q̄ faciūt ea: & oēs qui confidūt in eis.
Dom⁹ israel sperauit i dño: adiutor eor & protector eor est
Domus aaron sperauit in dño: adiutor eorum & protector eorum est.
Qui timent dominū sperauerunt in dño: adiutor eorū et protector eorum est.
Dominus memor fuit nostri: et benedixit nobis.
Benedixit domui israel: benedixit domui aaron.
Benedixit oībus qui timēt dñm: pusillis cū maioribus
Adiciat dñs sup vos: sup vos et super filios vestros.
Benedicti vos a domino: q̄ fecit celum et terram.
Celum celi domino: terrā autem dedit filijs hominū.
Non mortui laudabunt te dñe: neq̄ omnes qui descendunt in infernum.
Sed nos qui viuimus benedicimus domino: ex hoc nūc et vsq̄ in seculum.

℣. Ia. ā. Nos q̄ viuim⁹ benedicim⁹ dño. Cap. 2. Thess. 3

Dominus aūt dirigat corda et corpora nra: in charitate dei et patientia xpi. Hoc epm dicit ad vesp. in oib⁹ dñ. et feriis a Dñe ne i ira. vsq̄ ad. lxx. & a De⁹ oim vsq̄ ad aduentū dñi: q̄ncūq̄ de tpali agitur. Dicit etiā in feſt. a. lxx. vsq̄ ad. xl. quando de feſt. agit. Et sic̄r seq. hy⁹. dicit ad vesp. in oib⁹ dñicis a Dñe ne i ira. vsq̄ ad. xl. Et a Deus omniū. vsq̄ ad aduentu: tā in dñicis diebus q̄ in feriis q̄ de tpali ag. t. hy⁹

Lucis creator optime/ lucē dierū proferens: primordijs lucis noue/ mundi parans originem.
Qui mane iunctū vesperi/ diem vocari precipis: tetrū chaos illabitur/ audi preces cum fletibus.
Ne mens grauata crimine vite sit exul munere: dū nil perenne cogitat/ seseq̄ culpis illigat.
Calorū pulset itimū/ vitale tollat pniū: vitemus omne noxiū/ purgem⁹ oē pessimū.

Presta pater pijssime pr̃ig
parvnice: cũ spũ paracłyto
regnãs p omne seculũ. Amẽ
Ant̃ ad purificationẽ dicit
Gloria tibi dñe. ℟. Dirigatur dñe ad te oratio mea.
℣. Sicut incensum in conspectu tuo. Iste. vs. dicit ad vesp. in oibus do. diebus et feriis a Dñe ne in ira. vsq; ad fi. Et a Deus omniũ, vsq; ad aduentũ quando de tẽporali agitur. Feria secũda ad vesperas. Psalm9. 114.

Dilexi quñ exaudiet dñs: vocẽ orationis mee
Quz inclinauit aurẽ suã mihi:
et in diebus meis inuocabo
Circumdederũt me dolores mortis: et pericula inferni inuenerunt me.
Tribulationẽ et dolorẽ inueni: et nomẽ dñi inuocaui.
O dñe libera aiam meam misericors dominus et iust9: et deus noster miseretur.
Custodiẽs puulos dñs: humiliat9 sum et liberauit me
Conuertere aia mea in requiẽ tuã: quz dñs bñfecit tibi
Quia eripuit aiam meã de morte/oculos meos a lachrimis: pedes meos a lapsu.
Placebo dño: in regiõe viuorũ. Gl'ia ãn. Inclinauit dñs aurẽ suã michi. ps. cxv.

Credidi ppter qđ locutus sum: ego autem humiliatus sum nimis.
Ego dixi in excessu meo: omnis homo mendax.
Quid retribuam domino: p oibus que retribuit michi
Calicẽ salutaris accipiã: et nomen domini inuocabo.
Vota mea domino reddã coram omni populo eius: pretiosa in conspectu domini mors sanctorũ eius.
O dñe quia ego seruus tu9: ego seruus tuus et fili9 ancille tue.
Dirupisti vincula mea/tibi sacrificabo hostiam laudis: et nomen domini inuocabo
Vota mea dño reddã in cõspectu oñis populi eius: in atrijs domus dñi in medio tui hierl'm. Gl'ia. ãn Credidi ppter qđ locut9 sum. ps. cxv.

Laudate dominũ oẽs gẽtes: laudate eũ omnes populi.
Quoniã confirmata est super nos mia eius: et veritas domini manet in eternum.
Gloria patri. ãn Laudate dominũ oẽs gentes. p. cxix.

AD dominum cum tribularer clamaui: ⁊ exaudiuit me.

Dñe libera aiam meã a labijs iniq̃s: ⁊ a lingua dolosa

Quid detur tibi aut q̃d apponatur tibi: ad linguã dolosã.

Sagitte potentis acute: cũ carbonibus desolatorijs.

Heu michi quia incolatus meus plongat⁹ est/habitaui cum habitantib⁹ cedar: multum incola fuit anima mea.

Cum his q̃ oderunt pacem erã pacificus: cũ loquebar illis impugnabant me gratis

Gloria patri ⁊ filio. ã. Clamaui ⁊ exaudiuit me. ps. 120

LEuaui oculos meos in montes: vnde veniet auxilium michi.

Auxilium meũ a domino: qui fecit celum et terram.

Non det in commotionem pedem tuum: neq̃ dormitet qui custodit te.

Ecce non dormitabit neq̃ dormiet: qui custodit israel.

Dominus custodit te dominus protectio tua: super manum dexteram tuam.

Per diem sol non vret te: neq̃ luna per noctem.

Dñs custodit te ab oi malo: custodiat animã tuam dñs.

Dñs custodiat introitũ tuũ et exitũ tuũ: ex hoc nũc ⁊ vsq̃ in seculũ. Gloria patri. ãn.

Auxiliũ meum a dño. Cpm.

Dñs autẽ dirigat. Hymn⁹.

IMmense celi conditor qui mixta ne confunderent: aque fluenta diuidens celum dedisti limitem.

Firmans locum celestib⁹ simulq̃ terre riuulis: vt vnda flammas temperet terre solum ne dissipent.

Infunde nunc pijssime/donum perennis gratie: fraudis noue ne calibus nos er[…]or atterat vetus.

Lucem fides inueniat/sic luminis iubar ferat: hec vana cuncta terreat/ hanc falsa nulla compzimant.

Presta pater pijssime. Rj. Dirigatur dñe oratio mea. ãn. Magnificat aia mea dominũ. ps. Ipsum kyrie'. et cetere preces minores cum oratione ad diẽ pertinente.

Sequunt suffragia sc̃ta. Ad vesp̃as de festo sc̃ẽ trinitatis vsq̃ ad aduentũ dñi fiant memorie seq̃ntes nisi q̃n fit seruitiũ cũ regimine chori ac etiam post octa. epipha. vsq̃ ad dñicam p̃mã. xl. p̃ter q̃ omittit mẽo. de cruce

et de btā maria mutat vt pleni⁹ ibi patz. ¶De scta cruce Nos autē gloriari oportet in cruce dñi nri iesu christi. ℟. Omnis terra adoret. oro.

ADesto nobis dñe deus noster: et quos sctē crucis letari facis honore/eius quoq; ppetuis defende subsidijs. Per xpm dñz nostrū. ¶De dna.ā. Sancta dei genitrix virgo semp maria intercede p nobis ad dñm deū nrm. ℟. Post partum. Oro.

OMnipotens sempiterne deus nos famulos tuos dextera potentie tue a cunctis protege pturbulis: et gloriosa beate marie semper vginis itercessione fac nos presenti gaudere psperitate et futura. Per christū do. ¶De apostolis.ā. Gloriosi principes terre quomodo in vita sua dilexerunt se: ita et in morte non sunt separati. ℟. In omnē terram. Oro.

PRotege dñe populum tuū et apl'oz tuoz petri et pauli et alioz apl'oz̄ patrocinio confidentē/ppetua defensiōe gserua. Per xpm. ¶De sancto vvilfrido .ān. Ab abylli faucib⁹ biduo submersum mater natum recipit a morte reuersum. ℟. Oza pro nobis. Oratio.

DEus qui nos bti vvilfelmi pfessoris tui atq; pontificis meritis et intercessione letificas: concede propicius: vt qui eius beneficia poscimus dono tue gratie cō sequamur. Per christum do. ¶De reliquijs.ā. Corpora sanctoz̄ in pace sepulta sūt et viuent noia eoz ineternū ℟. Exultabūt scti i gl'ia. Oz.

PRopiciare nobis quesum⁹ dñe famulis tuis p sctoz tuoz (quoz reliquie in hac presenti requiescunt ecl'ia) merita gl'iosa: vt eorū pijs intercessionib⁹ ab oib⁹ protegamur aduersis. p xpm. ¶De cōfessoribus.ā. Fulgebunt iusti: et tāq; scintille in arundineto discurrēt iudicabunt nationes et regnabunt ineternū. ℟. Sacerdotes tui induantur iusti. Oz.

BEatoz̄ cōfessoz̄ tuoz̄ iohannis vvilfridi et cuthberti nos foueat dñe preciosa confessio: et pia iugit itercessio tueat. p xpm. ¶De omnibus sanctis.ān. Omnes electi dei nostri memorare mini ante deum: vt vestris precibus adiuti meres

mur vobis adiungi. ℣. Letamini in dño et exul. Oratio

VIde dñe infirmitates nostras/et intercedẽtib⁹ oib⁹ sanctis tuis/celeri nob⁹ pietate succurre. Per christum. ℭ Pro pace. Ana

Da pacẽ dñe in diebus nostris: q⁹ nõ est ali⁹ q̃ pugnet pro nobis nisi tu de⁹ noster. ℣. Fiat pax in virtute. Oratio

DEus auctor pacis/et amator: quẽ nosse viuere cui seruire regnare est: protege ab oib⁹ impugnationib⁹ supplices tuos: vt q̃ in defensione tua confidim⁹/ nullius hostilitatis arma timeamus. Per dñm nostrũ. Dñs vobiscũ. Et cũ. Bñdicam⁹ domino. Deo gratias. ℭ Fer. iij. Ad vespas. p. 121.

LEtatus sum in his q̃ dicta sunt michi: in domũ domini ibim⁹. Stantes erant pedes nostri: in atrijs tuis hierusalem.

Hierusalem que edificatur vt ciuitas: cuius participatio eius in idipsum.

Illuc enĩ ascẽderũt tribus trib⁹ dñi: testimoniũ israel ad cõfitendum nomini dñi.

Q⁹ illic sederũt sedes in iudicio: sedes super domũ dauid.

Rogate que ad pacem sũt hierusalem: et abundantia diligentibus te.

Fiat pax in virtute tua: et abundantia in turrib⁹ tuis.

Propter fratres meos et proximos meos: loquebar pacem de te.

Propter domum domini dei nostri: quesiui bona tibi. ℭ Kia pri. an. In domũ dñi letantes ibimus. ps. 122.

AD te leuaui oculos meos: q̃ habitas in celis.

Ecce sicut oculi seruor: in manibus dominor suorum.

Sicut oculi ãcille i manib⁹ dñe sue: ita oculi nri ad dñm dẽũ nr̃m/ donec misereat nri

Miserere nostri domine miserere nostri: quia multum repleti sumus despectione.

Quia multũ repleta est anima nostra: opprobrium abũdantib⁹/ et despectio superbis. ℭ Kia pri. an. Qui habitas in celis miserere nobis. ps. 123.

NIsi q⁹ dñs erat in nobis dicat nunc israel: nisi q⁹ dñs erat in nobis.

Cum exurgerent homines in nos: forte viuos deglutissent nos.

Cum iraſceretur furor eorum in nos: forſitā aqua abſorbuiſſet nos.

Torrentem pertranſiuit anima noſtra forſitan pertranſiſſet aia noſtra: aquam intolerabilem.

Benedictus dñs q̄ nō dedit nos: i captionē dentib⁹ eor.

Anima noſtra ſicut paſſer erepta eſt: de laqo venantiū.

Laqueus contritus eſt: et nos liberati ſumus.

Adiutoriū noſtrū in noie dñi: qui fecit celum ⁊ terram

℣ Ia pr̄i. ān. Adiutoriū noſtrū in nomine dñi. ps. 124.

Qui confidunt in dño ſicut mons ſyon: non cōmouebitur ī eternum/qui habitat in hieruſalem.

Montes in circuitu eius/⁊ dñs in circuitu populi ſui: ex hoc nunc ⁊ vſq; in ſeculū.

Q⁊ nō relinquet dñs virgā peccatorū ſup ſortem iuſtorum: vt nō extendant iuſti/ ad iniquitatem manꝰ ſuas.

Benefac domine: bonis et rectis corde.

Declinātes aūt i obligationes adducet dñs cū operātibus iniq̄tatē: pax ſup iſrael

℣ Ioria pr̄i. ān. Bñfac dñe bonis ⁊ rectis corde. ps. 125.

In conuertendo dñs captiuitatem ſyon: facti ſumus ſicut conſolati.

Tūc repletū eſt gaudio os nr̄m: ⁊ lingua nr̄a exultatiōe.

Tunc dicent inter gentes: magnificauit dominus facere cum eis.

Magnificauit dñs facere nobiſcū: facti ſumꝰ letantes

Cōuertere dñe captiuitatē noſtrā: ſicut torrēs ī auſtro.

Qui ſeminat in lachrymis: in exultatione metent.

Euntes ibant et flebant: mittentes ſemina ſua.

Venientes autē veniēt cū exultatione: portantes manipulos ſuos. ℣ Ioria pr̄i. ān. Facti ſumus ſicut conſolati. Cp. Dñs autē. ⁊ Dñe ne in ira. vſq; ad ri hymn⁹

Telluris ingens conditor/mundi ſolū qui eruens: pulſis aque moleſtijs/terram dediſti īmobilē.

Ut germen aptum proferens/fuluis decora floribꝰ: fecunda fructu ſiſteret/paſtumq; gratum redderet.

Mētis puſtebulnera/mūda virorū gēa: vt facta fletu diluat/motuſq; prauos abſtat.

Tuſſis tuis obtēperet/nullis malis approximet: bo-

nis repleri gaudeat/et mozʒ tis actum nesciat.

Lzesta pat. v. Dirigat̃ do. ãn. Exultauit spiritus meꝰ in dño deo salutari meo. ps. Magnificat. Kyrieꝰ. Pzeces etc. vtꝫ. Oratio vt decet.

Feria.iiij. Aduel. ps. 126.

NIsi dñs edificauerit domũ: inuanũ laborauerũt q̃ edificãt eã Nisi dominus custodierit ciuitatez: frustra vigilat qui custodit eam.

Uanum est vobis ante lucem surgere/ surgite postq̃ sederitis: qui manducatis panem dolozis.

Cũ dederit dilectis suis sõnum: ecce hereditas dñi filij merces fructus ventris.

Sicut sagitte in manu potẽtis: ita filij excussozum.

Beatꝰ vir qui impleuit desiderium suum ex ipsis: nõ confundetur cum loquetur inimicis suis in pozta.

Glia ptri. Beatꝰ vir q̃ impleuit desideriũ suũ. ps. 127.

BEati oẽs q̃ timẽt dñz: q̃ ambulant i vijs eiꝰ.

Uaborez manuum tuarũ quia manducabis: beatus es et bene tibi erit.

Uxoz tua sicut vitis abundans: in laterib⁹ domꝰ tue.

Filij tui sicut nouelle oliuarũ: in circuitu mense tue.

Ecce sic benedicetur homo: qui timet dominum.

Benedicat tibi dñs ex syõ: et videas bona hierusalem omnibus diebus vite tue.

Et videas filios filioz tuorũ: pacẽ super israel. ãn. Bti oẽs qui timent dñm. ps. 128.

SEpe expugnauerunt me a iuuẽtute mea: dicat nunc israel.

Sepe expugnauerunt me a iuuentute mea: etenim non potuerunt michi.

Supza dozsum meum fabzicauerunt peccatozes: prolõgauerunt iniquitatẽ suam.

Dñs iustus concidet cerui-ces peccatozum: confundantur et conuertantur retrozsum oẽs qui oderunt syon.

Fiant sicut fenum tectoz: qđ priusq̃ euellatur exaruit

De quo nõ impleuit manũ suam qui metet: et sinũ suũ qui manipulos colliget.

Et non dixerũt qui preteribant benedictio domini super vos: benedixim⁹ vobis in nole dñi. ãn. Bñdiximus vobis in nomie dñi. ps. 129.

De profundis clamaui ad te domine:domine exaudi vocem meam.
Fiant aures tue intēdētes: in vocē deprecationis mee.
Si iniquitates obseruaueris domine:dñe quis sustinebit.
Quia apud te propiciatio est:et propter legem tuam sustinui te domine.
Sustinuit aia mea in verbo ei9:speravit aia mea in dño
A custodia matutina vsq; ad nocē:speret israel i dño.
Quia apud dñm mia:et copiosa apud eum redemptio.
Et ipse redimet israel:ex omnibus iniquitatibus ei9.
℣. De profundis clamaui ad te domine. Psalmus.cxxix

Domine non est exaltatum cor meum:neq; elati sunt oculi mei.
Neq; ambulaui i magnis: neq; in mirabilib9 sup me.
Si non humiliter sentiebā: sed exaltaui aiam meam.
Sicut ablactatus est super matre sua:ita retributio in anima mea.
Speret israel in domino:ex hoc nunc & vsq; in seculum.
℟. Speret israel i dño. Cap. Dominus autē diri. ℟. Dñe ne in ira. vsq; ad.xl.Hymn9

Deus.

Celi deus sanctissime: qui lucidum centrum poli:candore pingis igneo/ augens decoro lumine.
Quarto die qui flammeā/ solis r[illegible]am constituens:lune m[illegible]rans ordini/ vagos recursus syderum.
Vt noctibus vel lumini discretionis terminum: primordijs et mensium:signū dares notissimum.
Illumina cor hominum/ absterge sordes mentiū: resolue culpe vinculum/ euerte moles criminum.
Presta pater pīssime. ℣9. Dirigatur. ℟. Respexisti humilitatem meā dñe de9 me9. ps. Magt. Ezech. pces vtā.

Feria.v. ad vesp. ps.cxxxi.

Memēto dñe dauid: & omis mansuetudinis ei9.
Sicut iurauit domino: votum vouit deo iacob.
Si introiero in tabernaculum domus mee: si ascendero in lectum strati mei.
Si dedero somnū oculis meis: & palpebris meis dormitationē
Et requiē temporibus meis donec inueniam locum dño: tabernaculum deo iacob.

Ecce audiuim⁹ eā in ephza
ta: īuenim⁹ eā in cāpis silue
Introibimus in tabernacu
lū eius: adozabimus in loco
vbi steterunt pedes eius.
Surge dñe in requ[illegible] tuā: tu
z arcba sanctificationis tue
Sacerdotes tui induantur
iustitiā: et sancti tui exultēt.
Propter dauid seruū tuū:
non auertas faciē chzisti tui
Iurauit dñs dauid veritā
tem et non frustrabitur eū:
de fructu ventris tui ponam
super sedem tuam.
Si custodierint filij tui testa
mentū meum: et testimonia
mea hec que docebo eos.
Et filij eozū vsq; in seculū:
sedebunt super sedem tuam
Quoniā elegit dñs syō: ele
git eam in habitationē sibi.
Hec requies mea i seculū scī
hic habitabo qm̄ elegi eam.
Viduā eius benedicens be
nedicā: pauperes eius satu
rabo panibus.
Sacerdotes eius induam sa
lutari: et sancti eius exulta
tione exultabunt.
Illuc producā cornu dauid
parauī lucernā chzisto meo.
Inimicos eius induā confusio
ne: sup ipm autē efflozebit
sctificatio mea Gloria. Et
dis mālsuetudinis eius. p. 132.

Ecce q̄ bonum et q̄ io
cundum: habitare fra
tres in vnum.
Sicut vnguentū in capite:
quod descendit in barbā bar
bam aaron.
Quod descēdit in oz̄āvesti
mēti eius: sicut ros hermon
qui descēdit in montē syon.
Quoniā illic mādauit dñs
benedictionē: et vitam vsq;
in seculū. Gloria. ℟. Ecce q̄
bonū et q̄ iocundū. Non di
citur ad vesperas iste p̄s. 132.

Ecce nūc benedicite do
minū: oēs serui dñi.
Qui statis in domo dñi: in
atrijs domus dei nostri.
In noctib⁹ extollite man⁹
vr̄as in sctā: z bñdicite dñm.
Benedicat te dñs ex syon:
qui fecit celū et terrā. p. 134.

Laudate nomen domi
ni: laudate serui dñm
Qui statis in domo domini
in atrijs domus dei nostri.
Laudate dñm quoniā bo
nus dominus: psallite nomi
ni eius quoniā suaue.
Qm̄ iacob elegit sibi domi
nus: israel i possessionē sibi.
Quia ego cognoui q̄ ma
gnus est dñs: et deus noster
p̄ omnibus dijs.

Omnia quecūqz voluit dñs fecit in celo et ī terra: in mari et in omnibus abyssis.

Ducēs nubes ab extremo terre: fulgura ī pluuiā fecit.

Qui pzoducit vētos de thesauris suis: qui percussit pzimogenita egypti: ab homine vsqz ad pecus.

Et misit signa et pzodigia in medio tui egypte: in pharaonē et in oēs seruos eius

Qui percussit gentes multas et occidit reges foztes.

Seon regem amozreozum et og regem basan: z omnia regna chanaan.

Et dedit terrā eoz hereditatē: hereditatē israēl pp'o suo.

Dñe nomen tuū in eternū: dñe memoziale tuū in generatione et generationē.

Q z iudicabit dñs pp'm suū et in seruis suis deprecabit.

Simulachza gentiū argentum et aurū: opera manuū hominum.

Os habent et nō loquētur: oculos habēt et nō videbūt.

Aures habēt z nō audiēt: neqz eni est spūs i oze ipsoz.

Similes illis fiant q faciūt ea: et oēs qui confidūt in eis

Dom9 israel bñdicite dñm dom9 aaron bñdicite dñm.

Domus leui bñdicite dñm q timetis dñm bñdicite dñz.

Benedictus dñs ex syon: q habitat in hierusalem.

Gloria. ℣ In Dia quecūqz voluit dñs fecit. ℭ Notandū, q̄ in festo duplici tantum finietur q̄libet versus psalmi sequētis cū isto fine quoniā in eternū misericozdia eius

Alias non. Psalmus.135.

Confitemini dño quoniā bonus: quoniā in eternum misericozdia eius.

Confitemini deo deozum:

Confitemini dño dñozū:

Qui facit mirabilia magna solus.

Qui fecit celos ī intellectu:

Qui firmauit terram sup aquas:

Qui fecit lūinaria magna:

Solem in potestatem diei:

Lunam et stellas in potestatem noctis:

Qui percussit egyptū: cum pzimogenitis eozum.

Qui eduxit israel de medio eozum.

In manu potenti: et bzachio excelso.

Qui diuisit mare rubzum: in diuisiones.

Et deduxit israel: per medium eius.

Et excussit pharaonem et virtutē eius: in mari rubro.
Qui traduxit populū suū: per desertum.
Qui percussit: reges magnos
Et occidit reges fortes.
Seon regem amorreorum.
Et og regem basan.
Et dedit trā eor hereditatē
Hereditatē isrl̄ seruo suo.
Quia in humilitate nostra memor fuit nostri.
Et redemit nos ab inimicis nostris.
Qui dat escam omni carni.
Confitemini deo celi.
Confitemini dño dñor: qm̄ in eternū mia eius. Glia. Sm̄ in eternū mia eius. ps. 135.

SUper flumia babylonis illic sedim⁹ z fleuim⁹: dū recordaremur tui syon.
In salicim⁹ in medio eius suspendim⁹ organa nostra.
Quia illic interrogauerūt nos: qui captiuos duxerunt nos verba cantionum.
Et qui abduxerūt nos: hymnum cantate nobis de canticis syon.
Quomodo cātabimus canticū dñi: in terra aliena
Si oblit⁹ fuero tui hierl̄m: obliuioni det dextera mea.
Adhereat lingua mea fauci⁹meis: si nō meminero tui
Si nō proposuero hierusalē: in principio letitie mee.
Memor esto domine filior edom: in die hierusalem.
Qui dicūt exinanite exinanite: vsq ad fundamētū in ea
Filia babylonis misera: beatus qui retribuet tibi retributionem tuam quam retribuisti nobis.
Beatus q̄ tenebit: et allidet paruulos suos ad petram.
Gloria ℣n. Hymnū cantate nobis de canticis syon. ℣p. Dñs aūt dirigat. ℣ Dñe ne in ira. vsq ad. xl. Hymnus.

MAgne deus potentie/ qui ex aq̄s orū genus parti remittis gurgiti/ partim leuas in aera.
Demersa limphis ip̄zimēs subuecta celis irrogans: vt stirpe vna prodita/ diuersa rapiant loca.
Purgare cunctis seruulis/ quos mundat vnda sanguinis: nescire lapsus criminū nec ferre mortis tedium.
Ut culpa nullū deprimat/ nullum leuet iactantia: elisa mens ne cōcidat/ elata mēs ne corruat.
Presta pater. ℣9. Dirigat dñe. Per eūdē. ℣9. Lucis

creatoꝛ.℣. Dirigat.ān. Deposuit potẽtes sctõs ysequẽtes: et exaltauit hũiles xp̃m cõfitẽtes.ps. Magt. Kyrieℓ. Preces ꝛc.vts. Et mẽo. ker. vt in.ij. ker. ad matut. patet.

¶ Feria.vi. ad vesp. ps.137.

COnfitebor tibi dñe in toto coꝛde meo: qm̃ audisti v̈ba oꝛis mei.

In conspectu angelorꝫ psallã tibi/ adoꝛabo ad templum sanctũ tuũ: ꝛ confitebor nomini tuo.

Sup mia tua ꝛ veritate tua: quoniaꝫ magnificasti sup omne nomen sanctum tuũ.

In quacunq; die inuocauero te exaudi me: multiplicabis in anima mea virtutem.

Confiteant tibi dñe oẽs reges terre: qꝛ audierunt omnia verba oꝛis tui.

Et cantent in vũs dñi: qm̃ magna est gloꝛia domini.

Quoniam excelsus dñs et humilia respicit: et alta a longe cognoscit.

Si ambulauero ī medio tribulationis viuificabis me: et sup iram inimicoꝛum meoꝛum extẽdisti manum tuã et saluũ me fecit dextera tua.

Dñs retribuet p me domine mia tua in sclm: opa manuum tuarum ne despicias.

Glia. ℣. In ꝛspectu ãgeloꝛ psallã tibi deꝰ meus. ps.138.

DOmine pbasti me ꝛ cognouisti me: tu cognouisti sessionem meam et resurrectionem meam.

Intellexisti cogitationes meas de lõge: semitã meã et funiculum meũ inuestigasti

Et oẽs vias meas puidisti: qꝛ nõ est sermo in lingua mea

Ecce dñe tu cognouisti oia nouissima et antiqua: tu foꝛmasti me/ et posuisti sup me manum tuam.

Mirabilis facta est scientia tua ex me: confoꝛtata est et non potero ad eam.

Quo ibo a spiritu tuo: ꝛ quo a facie tua fugiam.

Si ascendero in celum tu illic es: si descendero ad infernum ades.

Si sumpsero pennas meas diluculo: ꝛ habitauero in extremis maris.

Etenim illuc manus tua deducet me: et tenebit me dextera tua.

Et dixi foꝛsitan tenebꝛe cõculcabunt me: et noꝛ illuminatio mea in delicijs meis.

Quia tenebre non obscurabũtur a te / et nox sicut dies illuminabit: sicut tenebre eius ita et lumen eius.

Quia tu possedisti renes meos: suscepisti me de vtero matris mee.

Confitebor tibi quia terribiliter magnificatus es: mirabilia opera tua et anima mea cognoscet nimis.

Non est occultatũ os meũ a te quod fecisti in occulto: et substantia mea in inferioribus terre.

Imperfectũ meũ viderunt oculi tui / et in libro tuo oẽs scribentur: dies formabuntur et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui deus: nimis confortatus est principatus eorum.

Dinumerabo eos et super arenã multiplicabunt: exurrexi et adhuc sum tecum.

Si occideris de⁹ pctores: viri sanguinũ declinate a me.

Quia dicitis in cogitatione: accipiant in vanitate ciuitates suas.

Nonne qui oderunt te dñe oderam: et super inimicos tuos tabescebam.

Perfecto odio oderã illos: inimici facti sunt mihi.

Proba me deus ⁊ scito cor meũ: interroga me et cognosce semitas meas.

Et vide si via iniquitatis in me est: ⁊ deduc me in via eterna. Gloria. an. Dñe probasti me: et cognouisti me. ps. 139

Eripe me domine ab homine malo: a viro iniquo eripe me.

Qui cogitauerũt iniquitates in corde: tota die constituebant prelia.

Acuerunt linguã suam sicut serpentes: venenũ aspidum sub labijs eorum.

Custodi me domine de manu peccatoris: et ab hominibus iniquis eripe me.

Qui cogitauerũt supplãtare gressus meos: absconderunt superbi laqueũ mihi.

Et funes extenderũt in laqueum: iuxta iter scandalũ posuerunt mihi.

Dixi domino deus me⁹ es tu: exaudi domine vocem deprecationis mee.

Domine dñe virtus salutis mee: obũbrasti super caput meum in die belli.

Non tradas me dñe a desiderio meo peccatori: cogitauerũt contra me ne derelin-

quas me ne forte exaltẽtur.
Caput circuitꝰ eorũ: labor labiorũ ipsorũ operiet eos.
Cadẽt super eos carbones in ignem deijcies eos: in miserijs non subsistent.
Vir linguosus non dirigetur in terra: virum iniustũ mala capient in interitu.
Cognoui quia faciet dominus iudicium inopis: & vindictam pauperum.
Veruntamen iusti confitebuntur nomini tuo: et habitabunt recti cum vultu tuo.
Gloria patri. ãn. A viro iniquo libera me dñe. ps.140.

Domine clamaui ad te exaudi me: intẽde voci mee cũ clamauero ad te.
Dirigat̃ oratio mea sicut incensum in conspectu tuo: eleuatio manuũ mearum sacrificium vespertinum.
Pone domine custodiã ori meo: et ostium circumstantie labijs meis.
Non declines cor meum in verba malicie: ad excusandas excusationes in pctis.
Cum hominibus operantibus iniquitatẽ: et non cõicabo cum electis eorum.
Corripiet me iustus in misericordia & increpabit me: oleum autem peccatoris nõ impinguet caput meum.
Quoniam adhuc et oratio mea in beneplacitis eorum: absorpti sunt iuncti p̃tre iudices eorum.
Audient verba mea qm̃ potuerunt: sicut crassitudo terre erupta est super terram.
Dissipata sunt ossa nostra secus infernũ: q̃ ad te dñe dñe oculi mei/ in te speraui non auferas animã meam.
Custodi me a laqueo quem statuerũt michi: et a scãdalis operantiũ iniquitatem.
Cadent in retiaculo eius p̃catores: singulariter ego donec transeam.
Gloria. ã. Dñe clamaui ad te et exaudi me. ps.141.

Voce mea ad dominũ clamaui: voce mea ad dominũ deprecatus sum.
Effundo in conspectu eiꝰ orationẽ meã: & tribulationem meã ante ipsum pronuncio
In deficiendo ex me spiritum meum: et tu cognouisti semitas meas.
In via hac qua ambulabã: absconderunt laqueũ mihi.
Considerabam ad dexteram et videbam: et non erat qui cognosceret me.

Perijt fuga a me: & non est qui requirat animã meam.
Clamaui ad te dñe dixi tu es spes mea: portio mea in terra viuentium.
Intẽde ad deprecationẽ meã: quia humiliatus sum nimis
Libera me a persequẽtibus me: qz cõfortati sunt sup me
Educ de custodia animam meam ad confitendum nomini tuo: me expectant iusti donec retribuas michi.
Gloria pri. ãn. Portio mea dñe sit in terra viuentium.
Capm. Dominus autem dirigat corda. Defet. Hymn9
Qualmator hominis deus qui cuncta solus ordinans: humum iubes pducere reptantis et fere gen9.
Qui magna rerum corpora dictu iubentis viuida: vt seruiant per ordinem/ subdens dedisti homini.
Repelle a seruis tuis/ qcquid per immundiciam: aut moribus se suggerit aut actibus se interserit.
Da gaudiorum premia da gtarũ munera: dissolue litis vincula astringe pacis federa.
Presta pater. ỹ. Dirigat. ãn. Suscepit de9 israel puerũ suũ sicut locutus est abraham & semini eius/ & exaltauit humiles vsqz in seculum p. Magt. Kyrie. Preces dr. vts. in. ij. te. ad matu. Mõdr ad ves. ista ps. 142. Dñe exaudi oratione meam auribus percipe. dr. Sabbato Ad vesperas. Psalm9. 143.

Benedictus dñs deus meus qui docet manus meas ad prelium: et digitos meos ad bellum.
Misericordia mea et refugium meum: susceptor meus et liberator meus.
Protector meus et in ipso speraui: qui subdit populũ meum sub me.
Domine quid est homo qz innotuisti ei; aut filius hominis quia reputas eum.
Homo vanitati similis factus est: dies eius sicut vmbra pretereunt.
Domine inclina celos tuos et descende: tange montes et fumigabunt.
Fulgura corruscatione et dissipabis eos: emitte sagittas tuas & cõturbabis eos.
Emitte manum tuã de alto eripe me / et libera me de aquis multis: et de manu fi-

liozum alienozum.
Quozum os locutum est vanitatem: et dextera eozum dextera iniquitatis.
Deus canticum nouū cantabo tibi: in psalterio decachozdo psallam tibi.
Qui das salutē regib⁹/qui redemit dauid seruū tuum: de gladio maligno erip me.
Et erue me de manu filiozū alienozū quozū os locutum est vanitatem: et dextera eozum dextera iniquitatis.
Quoꝝ filij sicut nouelle plātationes: in iuuentute sua.
Filie eoꝝ cōpolite: circunoznate vt similitudo tēpli.
Promptuaria eozū plena: eructantia ex hoc in illud.
Oues eozum fetose abundantes in egressibus suis: boues eozum crasse.
Non est ruina macerie neq; transitus: neq; clamoz in plateis eozum.
Beatum dixerunt populū cui hec sunt: beat⁹ pp̄l's cui⁹ dñs de⁹ ei⁹. Glozia pr̄i. Am.
Bñdict⁹ dñs de⁹ me⁹ p. 144
Exaltabo te de⁹ me⁹ rex et benedicā noi tuo in seculum: et in seculū seculi.
Per singulos dies bñdicā tibi/ et laudabo nomē tuū in

seculum: et in seculum seculi
Magnus dominus et laudabilis nimis: et magnitudinis eius non est finis.
Generatio et generatio laudabit opera tua: et potentiā tuam pronunciabunt.
Magnificentiā glozie sanctitatis tue loquentur: et mirabilia tua narrabunt.
Et virtutem terribiliū tuorum dicent: et magnitudinem tuam narrabunt.
Memoziā abundantie suauitatis tue eructabunt: et iustitia tua exultabunt.
Miseratoz et misericoꝝs dominus: patiens et multum misericoꝝs.
Suauis dominus vniuersis: et miserationes eius super omnia opera eius.
Confiteantur tibi domine omnia opera tua: et sancti tui benedicant tibi.
Gloziam regni tui dicent: et potentiam tuam loquētur.
Vt notā faciāt filijs hominū potentiā tuam: et gloziā magnificentie regni tui.
Regnum tuū regnum oīm seculoz: et dominatio tua in oi gnatione et generationē.
Fidelis domin⁹ in omnibus verbis suis: et sanctus

in omnibus operibus suis.
Allevat dñs oēs qui corruunt: et erigit oēs elisos.
Oculi omniū in te sperant domine: et tu das escam illorum in tempore opportuno
Aperis tu manū tuā: et imples omne aial benedictiōe.
Justus dñs i oib⁹ vijs suis: et scūs in oib⁹ operib⁹ suis.
Prope est dominus omnibus inuocantibus eū: oibus inuocantibus eū in veritate
Voluntatē timentū se faciet: et deprecationē eorū exaudiet: et saluos faciet eos.
Custodit dñs oēs diligētes se: et oēs peccatores dispdet.
Laudationem dñi loquet os meū: et benedicat ois caro nomini sancto ei⁹ in scl'm: et in scl'm scl'i
G lozia pri ān. Jnetnū et in scl'm scl'i ps.144
Lauda anima mea dominum/laudabo dominum in vita mea: psallā deo meo q̄diu fuero.
Nolite sperare i principib⁹: i filijs hoim in q̄b⁹ nō est sal⁹
Exibit spūs ei⁹ et reuertet i terrā suā: in illa die peribūt omnes cogitationes eorum
Beatus cuius de⁹ iacob adiutor eius / spes eius in domino deo ipsi⁹ q̄ fecit celū et terrā mare et oia q̄ in eis sūt.
Qui custodit vitatē i scl'm facit iudiciū iniuriam patiētibus: dat escam esurientib⁹.
Dñs soluit cōpeditos: dominus illuminat ceros.
Dominus erigit elisos: dominus diligit iustos.
Dñs custodit aduenas pupillum et viduam suscipiet: et vias peccatorū disperdet.
Regnabit dominus in secula deus tuus syon: in generatione et generationem
G lozia pri. Laudabo deū meum in vita mea. ps.145

Laudate dñm q̄m bn⁹ est psalm⁹: deo nostro sit iocūda decora laudatio
Edificans hierusalem dominus: dispersiones israelis congregabit.
Qui sanat cōtritos corde: et alligat contritiones eorum
Qui numerat multitudinē stellaꝝ: et oib⁹ eis noia vocat
Magnus dominus noster et magna virtus eius: et sapiētie eius non est numerus.
Suscipiens mansuetos dominus: humilians autē peccatores vsq̄ ad terram.
Precinite dño i confessione: psallite deo nr̄o in cythara.
Qui operit celum nubib⁹:

et parat terre pluuiam.
Q ui pducit i mõtib⁹ fenũ: et herbã seruituti hominũ.
Q ui dat iumẽtis escam ipsorum: et pullis coruorum inuocantibus eum.
N on i fortitudine equi voluntatẽ habebit: nec i tybijs viri beneplacitum erit ei.
B eneplacitum est domino super timentes eũ: et in eis qui sperant super mia eius.
O ria pri. ãn. Deo nõ iocũda sit laudatio. ps.147.
L Auda hierusalẽ dñm: lauda deum tuũ syon.
Q uoniam confortauit seras portarum tuarum: benedixit filijs tuis in te.
Q ui posuit fines tuos pacẽ: et adipe frumẽti satiat te.
Q ui emittit eloquiũ suum tre: velociter currit sermo eius.
Q ui dat niuẽ sicut lanam: nebulã sicut cinerẽ spargit.
M ittit crystallum suã sicut bucellas: ante faciem frigoris eius quis sustinebit.
E mittet verbum suum et liquefaciet ea: flabit spiritus eius et fluent aque.
Q ui ãnũciat vbũ suũ iacob: iustitias et iudicia sua israel.
N õ fecit taliter oi natiõi: et iudicia sua nõ manifestauit eis. O ria pri. ã. Lauda hierusalẽ dñm. Cap. 2. Col. 1.
B Enedictus deus et pater dñi nri ihesu christi pater misericordiarũ et deus totius consolationis/ q̃ consolatur nos in oi tribulatione nra. Deo grãs. Hoc cp. dr in sab. ad vs. a Dñe ne i ira. vsq; ad. lxx. et a De⁹ ais. vsq; ad aduẽtũ dñi: qñ de do. agit. Hic sequẽs hy⁹ dr ad vẽs. in sabba. a Dñe ne in ira. vsq; ad. xl. quando de dñica agit.
¶ Notãdũ q̃ in oib⁹ sabbatis a lxx. vsq; xl. et a p̃ma dñica kal. augusti vsq; ad aduentũ domini quando de dominica agitur dicatur iste hymnus
D Eus creator omniu/ polique rector vestiens: diem decoro lumine/ noctem soporis gratia.
A rtus solutos vt quies/ reddat laboris vsui: mentesq; fessas alleuet/ luctusq; soluat anxios.
G rates peracto iam die/ et noctis exortu preces: votis reos vt adiuues/ hymnum canentes soluimus.
T e cordis ima concinant/ te vox canora concrepet: te diligat castus amor/ te mens adoret sobria.

Ut cum pzofundo clauserit/diem caligo noctium: fides tenebzas nesciat/ ⁊ nox fidei luceat.

Dozmire mētem ne sinas/ dozmire culpa nouerit: castos fides refrigerans/ somni vapozem temperet.

Aruta sensu lubzico te cozdis alta cōniēt: ne hostis iuidi dolo/ pauoz q̄etos suscitet

Ihristū rogemus et patrē/ chzisti patrisq; spm̄: vnū potens p oia/ soue pzecātes trinitas. Amē. ℣. Uespertina ozatio alcēdat ad te dñe. ℟. Et descēdat super nos mia tua. ¶ Notandū q̄ in oibus sabbatis ad vēs. ab oct. epyphanie vsq; ad pzimā dñicā kal'. august. quando de dñica agitur/ iste hymnus dicatur

O Lux beata trinitas/ et pzincipalis vnitas: iā sol recedit igneus/ infunde lumen cozdibus.

Te mane laudum carmine/ te deprecemur vesperi: te nostra supplex gloziā/ per cuncta laudet secula.

Deo pt̄i sit gl'ia/ eiusq; soli filio: cū spū paclyto/ ⁊ nūc et imperpetuū. Amen. ℣. Uespertina ozatio. Et dicit ān. vt decet Psalmus. Luce. i.

Magnificat: aīa mea dominum.

Et exultauit spiritus me⁹: in deo salutari meo.

Q̄z respexit humilitatē ancille sue: ecce enī ex hoc beatā me dicēt oēs generatiōes

Q̄z fecit michi magna q̄ potens est: ⁊ sanctū nomen ei⁹.

Et mia eius a pzogenie in pzogenies timentibus eum

Fecit potentiam in bzachio suo: dispersit superbos bos mente cozdis sui.

Depposuit potētes de sede: et exaltauit humiles.

Esurientes impleuit bonis: et diuites dimisit inanes.

Suscepit israel puerū suū: recozdat⁹ misericozdie sue.

Sicut locutus est ad patres nostros: abzahā ⁊ semini ei⁹ in secula. Gl'ia patri ⁊ filio.

¶ Ad cpletoziū. Conuerte nos deus salutaris noster.

℟. Et auerte irā tuā a nob'

Dē⁹ i adiutoziū meū itēde.

Dñe ad adiuuādū. ℟. ps. 4

Cum inuocarez exaudiuit me deus iusticie mee: in tribulatione dilatasti michi. Miserere mei: et exaudi ozationem meam.

Hilij hoim vlqzquo graui
coꝛde: vt quid diligitis vani
tatē ⁊ queritis mendacium.
Et ſcitote qm̄ mirificauit
dñs ſcm̄ ſuū: dñs exaudiet
me cum clamauero ad eum.
Iraſcimini et nolite pec-
care que dicitis in coꝛdibus
veſtris: et in cubilibus ve-
ſtris compungimini.
Sacrificate ſacrificiū iuſti-
tie ⁊ ſperate in dño: multi di
cunt/ q̄s oſtendit nobis bona
Signatū eſt ſup nos lumen
vultus tui domine: dediſti
leticiam in coꝛde meo.
A fructu frumenti vini et
olei ſui: multiplicati ſunt.
In pace in idipſum: doꝛ-
miam et requieſcam.
Quōm tu dñe ſingulariter in
ſpe: ꝓſtituiſti me. Glꝛia. p. 30
In te dñe ſperaui non
confundar ineternū in
iuſtitia tua libera me.
Inclina ad me aurem tuā:
accelera vt eruas me.
Eſto michi in deum ꝓtec-
toꝛem: et in domum refugij
vt ſaluum me facias.
Quoniam foꝛtitudo mea ⁊
refugium meum es tu: et p-
pter nomen tuum deduces
me et enutriſs me.
Educes me de laqueo quem
abſconderūt michi: quoniā
tu es ꝓtectoꝛ meus.
In manus tuas cōmendo
ſpiritum meū: redemiſti me
dñe deꝰ veritatis. Glꝛia.

Qui habitat in adiuto-
rio altiſſimi: in ꝓtec-
tione dei celi cōmoꝛabitur.
Dicet dño ſuſceptoꝛ meus
es tu: et refugium meū deus
meus ſperabo in eum.
Quōm ipſe liberauit me de la
queo venātiū: ⁊ a verbo aſpꝛo
Scapulis ſuis obūbꝛabit ti
bi: ⁊ ſub pēnis eius ſperabis
Scuto circundabit te veri-
tas eius: non timebis a ti-
moꝛe nocturno.
A ſagitta volante in die a
negocio perambulāte in te-
nebꝛis: ab incurſu et demo-
nio meridiano.
Quadēt a latere tuo mille: ⁊
decē milia a dexꝛtris tuis/ ad
te autē nō appꝛopinquabit.
Verumtamen oculis tuis
conſiderabis et retributio-
nem peccatoꝛum videbis.
Quōm tu es dñe ſpes mea: al-
tiſſimū poſuiſti refugiū tuū.
Non accedet ad te malum:
et flagellum non appꝛopin-
quabit tabernaculo tuo.
Quoniā angelis ſuis man
dauit de te: vt cuſtodiant te

in omnibus vijs tuis.
In manibus portabunt te: ne forte offendas ad lapidē pedem tuum.
Super aspidem et basiliscū ambulabis: et conculcabis leonem et draconem.
Quōm in me sperauit liberabo eum protegam eum: quoniam cognouit nomē meū.
Clamauit ad me et ego exaudiam eum/ cum ipso sum in tribulatione: eripiam eū et glorificabo eum.
Longitudine dierum replebo eum: et ostendam illi salutare meum. ps. xxxx.
Ecce nūc benedicite dominum: oēs serui dñi.
Qui statis in domo dñi: in atrijs domus dei nostri.
In noctibus extollite manus vestras in sancta: et benedicite dominum.
Benedicat te dominus ex syon: qui fecit celum ⁊ terrā
Gloria patri ān. Miserere mihi dñe: ⁊ exaudi oōnem meā. Hec predicta ā. dr sup hos pos. per totum aduē. ⁊ a crastino octa. epy. vsq; ad. xl. et a dñica in passione vsq; ad cenam dñi: et a crasti. sancte trinitatis vsq; ad aduentum dñi: nisi in festo: ⁊ in oct. btē marie. Capm. Hieremie. xiiij.

Tu in nobis es dñe: et nomē sanctum tuum inuocatum est super nos ne derelinquas nos dñe deꝰ nr̄. Hoc cap. dr ad cpletoriū per totum annū: nisi a cena dñi vsq; ad octa. pasche. Hymn.

De lucis ante terminū rerum creator poscimus: vt solita clementia/ sis presul ad custodiam.
Procul recedant somnia/ et noctium fantasmata: hostemq; nostrum comprime/ ne polluantur corpora.
Presta pater ops/ p iesum christum dñm: q̄ tecū iperpetuū/ regnat cū scō spū. Amē. cū dicit Presta pat pissime. Tunc dicet in fine Regnās per omne seculū. cum dicit Deo patri. Cūc dicet i fine Et nūc ⁊ imperpetuū. q̄n dr Gloria tibi dñe. Et laus hd nor. Tunc dicetur in fine In sempiterna secula Amē ℣. Custodi nos dñe vt pupillam oculi. ℟. Sub vmbra alarum tuarum protege nos
In euāgel. ā. Veni domine visitare nos in pace: vt letemur corā te corde perfecto. ps. Nunc dimittis. Sequitur a choro alternati. Kyrie eley

lon. ij. Christe eleylon. iij. Kyrie eleylon. iij. Sequitur oꝛō dñicalis: scz Pater noster. Et ne nos iducas i tē. Sed libera nos a malo. In pace in idipsum. Dormiā ꝫ requiescam. Et sequit Credo in deum. Carnis resurrectionē. Et vitam eternam amen. Benedicamus patrem ꝫ filium cum sancto spiritu. Laudemus et superexaltemus eum in secula. Benedictus es domine in firmamento celi. Et laudabilis et gloꝛiosus ꝫ supꝛexaltatus in secula. Benedicat et custodiat nos omnipotēs et misericoꝛs dñs. Amē. Confitemini domino quoniam bonus. Quoniā in seculum misericoꝛdia eius.

Confessio tam ad completorium ꝙ ad pꝛimā. Sacerdos

Confiteoꝛ deo et beate marie et omnibus sanctis: et vobis fratres: qꝛ ego peccatoꝛ peccaui nimis coꝛde oꝛe opere omissiōe. Mea culpa. Ideo pꝛecoꝛ gloꝛiosam dei genitricē mariā ꝫ oēs sāctos dei ꝫ vs oꝛare p me. Choꝛus.

Misereatur tui omnipotens deus ꝫ dimittat tibi omnia peccata tua: liberet te ab omni malo: cōseruet et confirmet in omni opere bono ꝫ perducat te ad vitam eternam. Sacerdos. Amen. sequit cōfessio chori.

Confiteoꝛ deo et beate marie et omnibus sanctis: et tibi pater qꝛ ego peccatoꝛ peccaui nimis coꝛde oꝛe: ope omissione. Mea culpa. Ideo pꝛecoꝛ gloꝛiosam mariam dei genitricem mariā ꝫ oēs sanctos dei ꝫ te pater oꝛare p me. Sacerdos.

Misereatur vestri omnipotens deus: et dimittat vobis oia peccata vestra: liberet vos ab oi malo: conseruet et cōfirmet in omni opere bono / et perducat vos ad vitam eternā. Chorus. Amen. Sacerdos.

Absolutionem ꝫ remissionē omnium peccatoꝝ vestroꝝ spacium vere penitentie: emendationē vite: gratiā ꝫ cōsolationē scī spūs tribuat vobis oīps ꝫ misericoꝛs deus. Choꝛus. Amē.

Dignare domine nocte ista sine pꝛccato nos custodire. Miserere nostri domine. Miserere nostri.

Fiat mia tua dñe sup nos. Quēadmodū sperauim⁹ inte.

℣. Dñe deus virtutū cōuerte nos. ℟. Et ostende faciē tuā ⁊ salui erimus. ℣. Dñe exaudi oratiōnē meam. ℟. Et clamor meus ad te ve. ℣. Dñs vobiscū. Et cū. Oremus

Illumina q̄s dñe deus tenebras nostras: ⁊ totius noctis insidias tu a nobis repelle ppicius. Per dominū nr̄m ihesum chr̄istū filiū tuū. Qui tecū viuit ⁊ regnat in vnitate spūsc̄ti deus. Per oia secula seculorū. Amen.

Dñs vobiscū. Et cū spū tuo

Benedicamus dño. Deo gr̄as.

Fideliū anime per miam dei in pace requiescant. Amen.

¶ Iste autē ordo vesperarū ⁊ vpletorior seruet p totū annū: nisi a cena dñi vsq; ad octa. pasche paucis mutatis: vt infra notabit suis locis ⁊c. Quādo vero extra tēpus paschale de feria agitur: fiant preces hoc modo.

Dignare dñe nocte ista. ℟. Sine peccato nos custodire

Miserere nr̄i dñe. Miserere nostri. Fiat misericordia tua dñe sup nos. Quēad modum speravimus in te.

Exaudi dñe vocē meā qua clamauero ad te. Miserere mei et exaudi me. ℣. Miserere mei deus. ⁊c. Exurge domine adiuua nos. Et libera nos propter nomen tuum.

Dñe deus virtutū qui convertere nos Et ostende faciem tuā et salui erimus. Dñe exaudi orationē meā. Et clamor meus ad te veniat. Dñs vobiscū. Oremus

Illumina quesumus dñe. ⁊c

¶ In vigilia natiuitatis dñi Ad cōpletoriū. Ān. Verbum caro factum est alleluia: et habitauit in nobis alleluia. ℣. Cum inuocarē. In te dñe sperauī Qui habitat. Ecce nunc. ℣. Tu in nobis es dñe.

Qui de natus ex parentis ante mūdi exordiū alpha ⁊ o cognominat⁹ ipse fons et clausula omniū que sunt fuerūt queq; post futura sunt seculorum seculis.

Ecce quē vates vetustis cōcinebāt seculis quē pphetarū fideles pagine spoponderāt emicat pmissus olim cūcta collaudēt deū sec'la sec'lis

O beatus ortus ille virgo cū puerpera edidit nostrā salutē feta sancto spiritu ⁊ puer redemptor orbis os sacratū protulit seculorum seculis.

Psallat altitudo celi psallant oēs angeli quicquid est virtutis vsq; psallat i laudē

dei: nulla linguarũ silescat vox ⁊ ois ꝙ lonet sck'or sck'is ℣ e lene ⁊ te iuuẽt⁹ paruulorũ te chorus turba matrũ virginũq; simplices puellule voce cõcordes pudici per strepẽt cõcentib⁹ sck'or sck'is ℣ ibi xp̃e sit cũ p̃re agyo ⁊ spiritu hymn⁹ melos laus perẽnis gr̃arñ actio honor virtus et victoria regnũ eternaliter seculorũ seculis. ℟. ⁹. Benedictus qui venit in noĩe dñi. ℟. Deus dñs et illuxit nobis. ℟. Glorificam⁹ te dei genitrix q; ex te natus est chr̃istus/ salua oẽs qui te glorificant. ps. Nunc dimittis. Kyrie el'. ⁊c. vt⁹. Isto modo dicat cõpletorũ ab hoc die cõtinue vsq; ad octa. epyphanie cõpletas: etiã i festo purificacõis marie. Si infra lxx. euenerit: dicat sine all'a Et sub illo. ij. cõple. continẽtur. iij. iiij. et. v. cõple. ℣ Ad cõpleto. in dñica p̃ima post octa. epyphanie. ℟. Salua nos dñe. ℣ Cũ inuocarẽ. In te dñe speraui. Qui habitat. Ecce nunc. Cõm. ℣ Tu in nobis. Kyr⁹. ℣ Te lucis. ⁹. ℣ Custodi nos. ℟. Salua nos dñe vigilãtes/ custodi nos dormientes: vt vigilemus cũ chr̃isto et requiescamus in pace. ps. Nunc dimittis. Kyrie eleyson. ⁊c. vt⁹. Sic dicatur cõpletorũ vsq; ad. xl. exceptis festis duplicibus in q̃bus dicitur ℟ Saluator. p̃out notatur in p̃mis vel. in festo trinitatis. Et p̃terq; quãdo cãtatur de dña: sicut suis locis notatur. ℣ Dñica p̃ma. xl. ad cõpleto. super posãn ℟ Signatũ est super nos lumen vult⁹ tui dñe: dedisti leticiã in corde meo. ps. Cũ inuocarem. ⁊c. Cõm. ℣ Tu in nobis. Clericus. ℟. In man⁹ tuas dñe. Cõmendo spiritũ meũ. ⁹. ℟ Redemisti me dñe de⁹ veritatis. Cõmendo spiritum meũ. Gloria patri et filio et spũi scõ. In manus. Kyr⁹.

Cõple. 6.

Cõple. 7. ⁊ 8.

O Hyrist̃e qui lux es ⁊ dies
noctis tenebras detegis: lucisq; lumen crederis/ lumen beatũ p̃dicans.
P ̃ecamur sancte dñe/ defende nos i hac nocte: sit nobis in te requies/ quietã nocte tribue.
N e grauis somnus irruat/ nec hostis nos surripiat nec caro illi consentiens/ nos tibi reos statuat.
O culi somnũ capiãt/ cor ad te semp̃ vigilet: dextera tua

ptegat/famulos q̃ te diligũt
Defensoꝛ noster aspice/in
fidiantes reꝛime: guberna
tuos famulos/ quos sangui
ne mercatus es.
℣. emẽto nostri dñe/in gra
ui isto coꝛpoꝛe: qui es defen
soꝛ aie/ adesto nobis dñe.
Deo pat̃ sit gloꝛia/ eiusq̃
soli filio: cũ spũ paraclyto/ ⁊
nunc et imperpetuũ. Amen
℣. Custodi nos. ℟. Dꝛex glo
riose inter sanctos tuos qui
semp es laudabilis ⁊ tamen
ieffabilis tu i nobis es dñe ⁊
nomẽ sanctũ tuũ iuocatũ est
est sup nos ne derelinquas
nos deus noster: sed in tre-
mẽdo iudicio nos collocare
digneris. Inter scõs et elec-
tos tuos. Rex benedicte. ℣.
Nũc dimittis. ℟. Rex bene-
dicte tuos q̃ pꝛosꝑera dirige
seruos. Rex benedicte. ℣. Ut
tergat miseras/ pia per ieiu
nia culpas. Rex benedicte. ℟.
Atq̃ colãt pure solẽnia my-
stica pasche. Inter scõs. ⁊c.
Kyrieel. Et sic dicit cõplet.
vsq̃ ad do. iiij. xl. pꝛeter ℣si.
qui nõ dicũt nisi in dieb⁹ .ix
lec. Et sciendũ q̃ nõ mutan
tur pces solitę ad cõplẽ. siue
ad pꝛimã pter. xl. sed ad cõ-
pleto. et ad pꝛimã dꝛ. ℣ Fiat
mia tua dñe sup nos. ℟. mo
re solito segtur vt in feriis.
℣. Exaudi dñe vocẽ meam
qua clamaui ad te. Miserere
re mei et exaudi me, ps. Mi
serere mei deus, ⁊c. cũ Glo-
ria patri, vts. in aduen. dñi.
Dñica quarta. xl. ad com
plẽ. Signatũ est, vts. do. Cõ
ꝓma. xl. pi. Cũ iuocarẽ. In pleꝝ
te dñe sꝑaui. Qui habitat. ℟.
Ecce nunc, Cõm. Tu in no-
bis, ℣. In pace in idipsum
Dꝛmiã et requiescã. ℟. Si
dedero somnũ oculis meis:
et palpebꝛis meis dꝛmita-
tionẽ. Dꝛmiã et requiescã
Gloꝛia pr̃i. In pace. Et sciẽ
dũ est q̃ licet istud. ℣. reinci
piat a choꝛo post pꝛimã ince
ptionẽ infra passionẽ/ tñ nõ
reincipiet post vltimã ince-
ptionẽ scꝛ post versum: sed
reiceptũ ab eo q̃. ℣. cãtat ple
quat choꝛ⁹. In idipm, hy⁹.
Qui Dꝛ memento/ te
fontis et lauacri roꝛẽ
cubĩsse sanctũ te chꝛismate
innouatum.
Hac cũ vocãte somno castũ
petis cubile frontẽ locumq̃
coꝛdis crucis figura signet.
Crux pellit oẽ crimẽ fugi-
unt crucẽ tenebꝛe tali dicata
signo mẽs fluctuare nescit.

Procul o procul vagantū pro
tēta commioꝝ: procul esto per
uicaci/prestigiatoꝝ astu.
O toꝝtuose serpēs qui mil-
le p meandꝝos: fraudesqꝫ fle
xuosas/agitas quieta coꝝda
Discede christus hic est chri
stus: hic est liquesce signum
quod ipse nosti damnat tuā
cateruam.
Coꝝpus licet fatiscens ia-
ceat recliue paululū: christū
tamē sub ipso meditabitur
sopoꝝe.
Gloria eterno patri et xpō
vero regi paraclytoqꝫ scō et
nūc et imppetuū. Amen.℟ꝰ.
Custodi nos.℣s. Nūc dimit
tis.ān. Media vita in moꝝte
sumus/quē querimus adiu-
toꝝē nisi te dñe qui pro pcis
nostris iuste iraseris. Sctē
deus. Sācte foꝝtis. Sancte
z misericoꝝs saluatoꝝ ama-
re moꝝti ne tradas nos.℟ꝰ.
Ne pūcias nos in tēpoꝝe se
nectutis cū defecreit vtꝰ nā
ne derelinquas nos dñe
Sctē deꝰ.℣. Qui cognoscis
occulta coꝝdiū parce pecratꝭ
nostris. Sctē foꝝtis.℣. Noli
claudere aures tuas ad pces
nostras dñe, Sctē et miseri-
coꝝs. Et tunc finiat ān. nec
flectatur genu ad aliquē ista
rū repetitionū. Isti ℣li. ve-
ro non dicūtur nisi in festis
ix. lect. Kyrie eleyson. ⁊c. Et
sic dicatur cōple. vsqꝫ ad ce-
nā dñi: sed ifra passionē nō
dicitur Gloria patri ad.℣.
In pace. nisi in festis scōrū
Feria. v. Misa dñi ad cō-
plē. ān. Signatū est. p̄i. Cū
inuocarē. In te dñe speraui. Qui habitat. Ecce nunc.
Cōfin. Tu in nobis.℣. In
pace. ℣ꝰ. cūtribus versibꝰ.
Ne pūcias.℣. Qui cogno-
scis.℣. Noli claudere. dicat
Kyrie el. ⁊c. sine plīratiōe ⁊
sine ꝓ. Miserere mei deus
Feria. v. in die paraste-
ues ad cōplē. post prādium
dicant bini et bini priuatim
ān. Dñs tanq̄ ouis ad victi-
mā ductus est ⁊ non aperuit
os suū. p̄i. Cū inuocarē. In
te dñe speraui. Ecce nūc.℣.
Christus factus est pro no-
bis obediens vsqꝫ ad moꝝtē
Moꝝtem autem crucis. Pa
ter noster. et Aue maria. Et
ne nos. Ego dixi. ⁊c. vt su-
pra in feriis ad matuti. cum
psalmo Miserere mei deus
Subiūcta cōtinuo post psal
mū oratione Respice. pre-
misso tantum Oremus. Si-
gna non pulsentur

Cōple. 10.

Cōple. 11.

Cō ple. 12. ¶ Sabbato sancto i vigilia pasche. Ad cōpletoriū. Deꝰ in adiutoriū. ī. ā. All'a. iiij. ꝑi. Cū inuocarē. In te dñe speraui. Ecce nūc. Et sequatur statim. All'a. ꝟ. Confitemini dño qm̄ bonꝰ: qm̄ in sēculū mia eius. non reincipiat all'a. nec dicat ꝟli. In resurrectiōe tua chriſte. Ante diē resurrectionis sequit coll'a. Dominꝰ vobiscum. Oratio

SPiritū nobis dñe tue caritatis infunde: vt quos sacramentis paschalibus satiasti tua facias pietate concordes. Per dñm. In vnitate eiusdē. Amen. Dñs vobiscum. Et cū spiritu tuo ℣ Benedicamus dño. sine all'a.

Cō ple. 13. ¶ In die pasche ad ꝙpleto. Deus in adiutoriū. ī. ān All'a. iij. ꝑi. Cum inuocarē. In te dñe spaui. Ecce nūc. Grad Hec dies quā fecit dominꝰ exultemus et letemur in ea. sine neumate. ℣⁹. In resurrectione tua chriſte. ℣ Celū et terra letentur all'a. Dñs vobiscū. Hymn nobis dñe. ℣ Benedicamꝰ dño. sine all'a. Hoc modo dicat ꝙpleto

Cō ple. 14. riū infra ebdomadā pasche vsq; post vespas in sabbato. ¶ Dñica in octa. pasche Ad ꝙpleto. ¶ Conuerte nos deꝰ. Deꝰ in adiutoriū. All'a all'a all'a. ꝑi. Cū inuocarem. In te dñe speraui. Qui habitat. Ecce nunc. Capitulū. Tu in nobis es. Hymnus.

IEsu saluatoꝛ secl'i/ verbū patris altissimi: lux lucis inuisibilis/ custos tuorum peruigil.

Tu fabꝛicatoꝛ oim/ discretoꝛ atq; tēpoꝛū: fessa laboꝛe coꝛpoꝛa/ noctis q̄ete recrea.

Vt dum graui in coꝛpoꝛe/ bꝛeui manemus tēpoꝛe: sic caro nr̄a doꝛmiat/ vt mens in chriſto vigilet.

Te deprecamur supplices/ vt nos ab hoste liberes: ne valeat seducere/ tuo redemptos sanguine.

Quesumꝰ auctoꝛ oīm/ i hoc paschali gaudio: ab oī moꝛtis impetu/ tuū defende populū

Gl'ia tibi dñe/ q̄ surrexisti a moꝛtuis: cū patre et sc̄o spū in sempiterna secula. Amē. Hi duo ℣. dicant i fine pim hymnoꝛ q̄rū cāt⁹ metro cōuenit vsq; ad assēsionē dñi qui i hymno. Chorus nouus hierusalē. Et quādocūq; fit seruitiū de sancta maria: tūc i fine hymnoꝛ eiusdē meteri dicet. Quesumus auctoꝛ. cū

Gloria tibi dñe qui natus. ℣. In resurrectione tua xpe ℟. Celũ & terra letent̃ al'a. ℣. Al'a Resurrexit dñs al'a sicut dixit vobis al'a al'. ps Nunc dimittis. Kyrie'. ꝛc. Et sic dicat̃ cõpleto. generaliter vsq; ad ascentionẽ dñi ab hoc die dicãt capl'a hymn. ℣si. et ãe cũ neuma ℟ia ad horas & pces ad ꝑmam et ad cpleto. et Fideliũ anime. ꝛc.

Cõple. is. ¶ In vigilia ascensiõis dñi Ad cõpleto. sup pos. Cũ invocarẽ. ꝛc. ãn. Al'a al'a al'. al'a. Cap. Tu i nobis. hyᵖ. Iesu saluator sec'i. ꝛc. vtš ℣. Tu esto nostrũ gaudiũ/ qui es futurus ꝓmium: sit nostra in te gloria/ per cuncta sempersecula. ℟. Gloria tibi dñe/ qui scãdis supra sidera: cũ patre et scõ spũ/ i sempiterna sc'a. Amẽ ℣. Ascendit deᵖ in iubilatiõe ℟. Et dñs in voce tube al'a. ãn Al'a: ascendens chr̃istus in altum al'a: captiuã duxit captiuitatẽ al'a al'a. ℣. Nunc dimittis. Kyrie'. ꝛc. Hoc mõ dicat̃ cõpleto. vsq; ad vigil'. pentheco. de quocũq; fiet seruitium/ excepto ꝙ quãdo fit plenũ seruitiũ de dña dicet̃ in fine hymni. Gloria tibi dñe qui natᵖ es. post ℣lum. Tu esto nostrum gaudiũ.

¶ In vigilia penthecostes ad cõpleto. ãn Al'a. iny. ps. Cũ invocarẽ. ꝛc. Cap. Tu in nobis. hyᵖ. Iesu saluator. ℣. Spiritus sanctus docebit vos. ℟. Omnẽ veritatẽ al'. ãn. Al'a: Spiritᵖ paraclitᵖ al'a: docebit vos al'a al. ps. Nunc dimittis. Kyrie'. ꝛc. Isto modo dicat̃ cõplet. vsq; ad diẽ sabbati: saluo ꝙ i die pẽtheco. feria scda/ tertia/ & quarta dicunt̃ in loco hymn. seq̃ntie ꝑut suis locis notãt

¶ In die penthecostes. Ad cõpleto. vtš. in vigi. excepto ꝙ loco hym. dicet̃ sequentia

Cõple to. 17.

Alma chorus dñi nunc pangat nomina cũmi.
Messias/ sother/ ẽmanuel/ sabaoth/ adonay.
Est vnigenitus/ via/ vita/ manus/ homo/ vlyon.
Principium/ primogenitus: sapientia/ virtus.
Alpha/ caput/ finisq;/ simul/ vocitatur et est oo.
Fons et origo boni/ paraclytus/ ac mediator.
Agnus/ ouis/ vitulus/ serpens: aries/ leo/ vermis.
Os/ verbum/ splendor: sol gloria/ lux et ymago.

Panis/flos/vitis: mons/ ianua/petra/lapisq.

Angelus et sponsus: pastor ⁊ propheta sacerdos.

Athanatos / kyrios/ theos/ panton/ craton/ ⁊ ylus.

Saluificet nos/ sit cui secula/ p oia dora. ℣. Spūssctūs docebit vos. ⁊c vtꝫ in vigil'.

¶ Feria secūda Ad cpleto. vtꝫ, loco hymn. Sequentia.

Laudes deo deuotas.

Dulci voce ac sonora

Plebs resultet catholica.

Spiritus sancti gratia.

Apostolis die hodierna.

In igneis linguis estifusa

Paraclyti presentia.

Emūdet nos a pcti macula.

Dura sibi aptās hitacula.

Charismatum et munera.

Rectorib⁹ nr̄is pi⁹ifundat

Vita nr̄a ei vt complaceat

Per seculorum secula.

Conclamemus alleluya.

Sit deo laus potestas honor virtus et gloria. ℟las.

Spiritus sanctus dō. ⁊c. vtꝫ

¶ Feria.iij.ad cōpleto.vtꝫ. loco hymn.sequentia. Alma chorus domini/ nūc. ⁊c. vtꝫ.

¶ Feria.iiij.ad cōpleto.vtꝫ loco hymn. sequētia Laudes deo. ⁊c. Ad cpl'.in die Jouis et die Veneris. hymn Jesu saluator. cū vsib⁹. Dudum sacrata. et Sit laus pēi. ⁊c.

¶ In festo sancte trinitatis Ad cōple.ān. Miserere michi. ps. Cū inuocarē. Capm Tui nobis es ⁊ no. hymn⁹

Saluator mūdi dñe/ qui nos saluasti hodie: in nocte nos protege / et salua omni tempore.

Adesto nūc ppici⁹ / ⁊ parce supplicātib⁹: tu dele nr̄a crimina/ tu tenebras illumina

Ne mentem somnus oppri mat / nec hostis nos surripiat: nec vllis caro petim⁹ / cōmaculetur sordibus.

Te reformator sensuum / votis precamur cordium: vt puri castis mentibus/ surgamus a cubilibus.

Deo patri sit gloria/ eiusq; soli filio: cū spū paraclyto/ ⁊ nūc ⁊ imperpetuū. Amē. ℣. Custodi nos. ℟. Salua nos dñe. ℣. Nūc dimit. kyrie'. ⁊c.

¶ Notādū q ille hy⁹. Saluator. dicē in oīb⁹ festis duplicibus ab hinc vsq; ad natiuitatem dñi: et ab octa. epy phanie vsq; ad quadrageli.

¶ In festo corporis xpi Ad cōpl'. sicut in festo scē trinitat' cū hymn Saluator mūdi. et in fine hym Glia tibi dñe

natus es. ℣. Hic ℣lus dicat in fine hymnoꝝ oim quoꝝ metro conuenit per octa. etiã si de sanctis agatur: nisi in hymno Verbũ supernum. ℂ In festo nois ihesu ad cõple. ãn. Miserere michi dñe secũdm iudiciũ diligentiũ nomẽ tuũ. ps Cũ inuocarẽ. ℟. Cp̃m. Tu in nobis. Sequẽtia Alma chorus. vtꝫ. in die penthe. excepto in fine vbi dicitur sic. Athanathos. Kyrios/theos/panton/craton ylus. Noibus his. Signatur ihesus. Sint dño laudes Amẽ. ãn. O rex gloriose. vt supra dñica pzima. xi. ad cõple. ps Nunc dimittis. Hoc cõple. non mutatur per oct. quãdo de octa. agit. ℂ In cõmemoratione btẽ marie virginis in aduẽtu. Ad cõplet. ãn. Cũ iocũditate cõmemoratiõnẽ beate marie celebremus vt ipsa pro nobis intercedat ad dñm deũ nostrũ. ps Cũ inuocarẽ. ℟. Cp̃. Tu in nobis. Hy⁹ Te lucis. cũ. ℣. Gloria tibi dñe. ℣. Custodi nos. Deinde. ã. Sub tuum ꝓsidiũ cõfugimus sctã dei genitrix nr̃as dep̃cationes ne despicias in necessitatibus/ sed a piculis libera nos semper virgo bñdicta. ps Nũc dimittis. Kyrie eleyson. ℟. in oibus cõmemo. ℂ In cõmemoratione beate marie in tpe paschali. ã. Alꝛa alꝛa alꝛa alꝛa. ps. Cũ inuocarẽ. ℟. Cp̃m Tu in nobis. Hy⁹ Jesu saluator seculi. ℟. nõ mutat cõple. nisi tantũ. ℣⁹. Gloria tibi dñe qui nat⁹ es de virgine. post ℣lum Quelumus auctor omniũ. ℂ In purifi. beate marie virginis Ad cõple. ãn. Verbũ caro factũ est. vtꝫ. in natiui. dñi. ps Cũ inuocarẽ. ℟. Cp̃. Tu in nob⁹. hy⁹ Lozde nat⁹ ℟. Si ifra lxx. euen. dicat sine alꝛ. ℂ In festo annunciationis btẽ marie virginis Ad cplet. ãn. Cũ iocũditate assumptionẽ btẽ marie celebremus vt ipsa p nobis intercedat ad dñm deũ nr̃m. ℣ in aliis festis beate marie mutato isto verbo Assumptionẽ. in natiuitatẽ vel cõceptionẽ/ visitationẽ. ℟. prout festum exigerit.

¶ Psalmi penitentiales. Contra iram. Psalmus.

Omie ne in furore tuo arguas me: neq; in ira tua corripias me. Miserere mei domine quoniã infirmus sum: sana me dñe qm conturbata sunt ossa mea.

Et aĩa mea turbata est valde: sed tu domine vsq; quo.

Conuertere domie & eripe animam meam saluum me fac ꝓpter misericordiã tuã.

Quoniam non est in morte qui memor sit tui: i inferno autẽ qnis confitebitur tibi.

Laboraui in gemitu meo lauabo per singulas noctes lectum meũ: lachrymis meis stratum meum rigabo.

Turbatus est a furore oculus meus: inueteraui inter omnes inimicos meos.

Discedite a me oẽs q̃ operamini iniquitatẽ: qm exaudiuit dñs vocem fletus mei.

Exaudiuit dominus deprecationem meam: dominus orationem meam suscepit.

Erubescant & cõturbentur vehemẽter oẽs inimici mei: cõuertãtur & erubescant valde velociter. Gloria patri.

¶ Contra superbiam. ps.

Beati quorum remisse sunt iniquitates: et quorum tecta sunt peccata.

Beatus vir cui nõ imputauit dominus peccatum: nec est in spiritu eius dolus.

Qm tacui inueterauerũt ossa mea: dum clamarẽ tota die.

Quoniã die ac nocte grauata est super me manus tua: cõuersus sum in erũna mea dum configitur spina.

Delictum meum cognitum tibi feci: et iniustitiam meam non abscondi.

Dixi confitebor aduersum me iniustitiam meã dño: et tu remisisti impietatẽ ꝑccati mei

Pro hac orabit ad te ois sanctus: in tempore opportuno.

Verumtamen in diluuio aquarum multarum: ad eũ non approximabunt.

Tu es refugium meũ a tribulatione q̃ circundedit me: exultatio mea erue me a circundantibus me.

Intellectum tibi dabo et instruam te in via hac qua gradieris: firmabo sup̃ te oculos meos.

Nolite fieri sicut equus et mulus: q̄b⁹ nō est intellect⁹.
In chamo et freno maxillas eorum cōstringe: qui nō approximant ad te.
Multa flagella pc̄ōr̄: sperā tē aūt i dño mia circūdabit.
Letamini in dño ⁊ exultate iusti: ⁊ gloriamini oēs recti corde. Gloria pr̄i ⁊ filio.

Contra gulam. Psalm⁹.

DOmine ne in furore tuo arguas me: neq; in ira tua corripias me.
Quoniā sagitte tue infixe sunt michi: et cōfirmasti super me manum tuam.
Nō est sanitas i carne mea a facie ire tue/ nō est pax ossi b⁹ meis: a facie pc̄ōr̄ meor̄.
Quoniam iniquitates mee supergresse sunt caput meum: et sicut onus graue gravate sunt super me.
Putruerunt et corrupte sunt cicatrices mee: a facie insipientie mee.
Miser factus sum ⁊ curuatus sum vsq; i finē: tota die contristatus ingrediebar.
Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus: ⁊ nō est sanitas in carne mea.
Afflictus sum et humiliatus sum nimis: rugiebam a gemitu cordis mei.
Domine ante te omne desiderum meū: ⁊ gemit⁹ me⁹ a te non est absconditus.
Cor meū conturbatum est: dereliquit me virtus mea/ ⁊ lumen oculorum meorum: et ipsum non est mecum.
Amici mei ⁊ proximi mei: aduersum me appropinquauerunt et steterunt.
Et qui iuxta me erāt de lōge steterunt: et vim faciebāt qui querebant animā meā.
Et qui inquirebant mala michi locuti sunt vanitates: et dolos tota die meditabātur.
Ego autem tāq̄ surdus nō audiebam: ⁊ sicut mut⁹ non aperiens os suum.
Et factus sum sicut homo non audiens: et non habens in ore suo redargutiones.
Quoniā in te dñe speraui: tu exaudies me dñe deus me⁹.
Quia dixi nequād̄o supgaudeant michi inimici mei: et dum cōmouentur pedes mei super me magna locuti sūt.
Quoniā ego in flagella paratus sum: et dolor meus in conspectu meo semper.
Quoniam iniquitatem meam annunciabo: ⁊ cogitabo pro peccato meo.

Inimici autem mei viuunt et cōfirmati sunt super me: et multiplicati sunt qui oderunt me inique.

Qui retribuunt mala p bonis detrahebant michi: quoniam sequebar bonitatem.

Ne derelinquas me dñe deꝰ meus: ne discesseris a me.

Intende in adiutoriū meū: dñe deꝰ salutis mee. Glria.

¶ Cōtra luxuria. p. Miserere mei deus. vtꝫ. fo. xxvi.

¶ Contra auariciam. ps.

Domine exaudi orationem meam: et clamor meus ad te veniat.

Non auertas faciem tuā a me/in quacūq; die tribulor: inclina ad me aurem tuam.

In quacūq; die invocauero te: velociter exaudi me.

Quia defecerunt sicut fumus dies mei: ꝫ ossa mea sicut cremium aruerunt.

Percussus sum vt fenū/et aruit cor meū: quia oblitus sum comedere panem meū.

A voce gemitus mei: adhesit os meum carni mee.

Similis factꝰ sum pellicano solitudinis: ꝫ factꝰ sum sicut nicticorax in domicilio.

Vigilaui: ꝫ factus sum sicut passer solitarius i tecto.

Tota die exprobrabāt michi inimici mei: et q̄ laudabāt me aduersum me iurabant.

Quia cinerem tanq̄ panē manducabam: et potum meum cum fletu miscebam.

A facie ire indignationis tue: qz eleuans allisisti me.

Dies mei sicut vmbra declinaueūt: ꝫ ego sicut fenū aruī.

Tu autem dñe in eternum permanes: ꝫ memoriale tuū in generatione ꝫ gnationē.

Tu exurgens dñe misereberis syon: quia tēpus miserēdi eius/qz venit tempus.

Quoniam placuerunt seruis tuis lapides eius: ꝫ terre eius miserebuntur.

Et timebunt gentes nomē tuum domine: ꝫ omnes reges terre gloriam tuam.

Quia edificauit dñs syon: et videbitur in gloria sua.

Respexit in orōnē hūiliū: et non sprzeuit przecem eorꝝ.

Scribantur hec in generatione altera: et populus qui creabitur laudabit dominū.

Quia prospexit de excelso sancto suo: dominus de celo in terram aspexit.

Vt audiret gemitus compeditorum: vt solueret filios interemptorum.

Ut annũcient in syõ nomẽ dñi: ⁊ laudẽ ei⁹ in hierusalẽ.
In cõueniẽdo pl'os i vnũ: et reges vt seruiãt domino.
Respondit ei in via virtutis sue: paucitatem dierum meoꝝ nuncia michi.
Ne reuoces me in dimidio dierũ meoꝝ: in generatione et generationem anni tui.
Initio tu domine terram fundasti: et opera manuum tuarum sunt celi.
Ipsi peribunt tu autẽ permanes: et omnes sicut vestimentum veterascent.
Et sicut opertoziũ mutabis eos ⁊ mutabũtur: tu aũt idẽ ipse es/ ⁊ ãni tui nõ deficiẽt.
Filij seruoꝝ tuoꝝ habitabunt: ⁊ semẽ eoꝝ i scl'm dirigẽt. Gl'ia. ℂ Cõtra iuidiã. p De pfundis cla. require ꝑ. fo.lxb ℂ Cõtra accidiã. ps.
Domine exaudi oõnẽ meã/ aurib⁹ pcipe obsecrationẽ meã: i vitate tua exaudi me in tua iustitia.
Et non intres in iudicium cum seruo tuo: quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis viuens.
Quia persecutus est inimicus animam meam: humiliauit in terra vitam meam
Collocauit me in obscuris sicut moztuos seculi: et anxiatus est sup̃r me spiritus meus/ in me turbatum est coz meum.
Memoz fui dierum antiquozum meditatus sum in omnibus operibus tuis: in factis manuum tuarum meditabar.
Expandi manus meas ad te: anima mea sicut terra sine aqua tibi.
Velociter exaudi me dñe: defecit spiritus meus.
Non auertas faciem tuam a me: et similis ero descendentibus in lacum.
Auditam fac michi manemiam tuã: qz in te speraui.
Notam fac michi viam in qua ambulem: quia ad te leuaui animam meam.
Eripe me de inimicis meis domine ad te confugi doce me facere voluntatem tuã: quia deus meus es tu.
Spũs tuus bonus deducet me in terrã rectã: ꝓpter nomen tuum domine viuifica bis me in equitate tua.
Educes de tribulatione animã meã: et in mia tua dispdes oẽs inimicos meos.
Et perdes oẽs qui tribulãt

animā meā: quoniā ego ser-
uus tuus sum. Gloria patri
℣ Ne reminiscaris dñe de-
licta nostra vel parētū nō-
rum: neq; vindictā sumas de
peccatis nostris. Letania.
Kyrie eleyson. Christe
eleyson. Kyrie eley-
sen. Christe audi nos.
Pater de celis deus. Mise
rere nobis.
Fili redēptor mūdi de⁹ Mi
Spiritus san- (serere nob
cte deus. Miserere nobis.
Sancta trinitas vnus deus
Miserere nobis.
Sāca maria. Ora p nobis.
Sancta dei genitrix. or
Sancta virgo virginū or
Sancte michael or
Sancte gabriel or
Sancte raphael or
Omnes sancti angeli et ar-
changeli Orate pro nobis.
Omnes sancti beatorū spiri
tuū ordines. Orate p nobis
Sctē iohannes baptista or
Omnes sancti patriarche t
prophete Orate p nobis.
Sancte petre or
Sancte paule or
Sancte andrea or
Sancte iacobe or
Sancte iohannes or
Sancte thoma or
Sancte iacobe or
Sancte philippe or
Sancte bartholomee or
Sancte mathee or
Sancte symon or
Sancte iuda or
Sancte mathia or
Sancte barnaba or
Sancte marce or
Sancte luca or
Sancte marcialis or
Sancte thimothee or
Oēs scti apostoli et euange
liste Orate pro nobis.
Oēs scti discipuli dñi or
Oēs sancti innocētes or
Sancte stephane or
Sancte line or
Sancte clete or
Sancte clemens or
Sancte cornely or
Sancte cypriane or
Sancte sixte or
Sancte thoma or
Sancte laurenti or
Sancte vincenti or
Sancte grisogone or
Sancte fabiane or
Sancte sebastiane or
Sancte christofore or
Sancte georgi or
Sancte dyonisi cum socijs
tuis Ora pro nobis.
Sancte maurici cum socijs
tuis Ora pro nobis.

Sancte eustachi cum socijs suis Oza pro nobis.
Sancte blasi oꝝ
Sci iohānes et paule oꝝt
Sci colma et damiane oꝝt
Sci marcellīe et petre oꝝt
Sancte albane oꝝ
Sancte oswalde oꝝ
Sancte edmunde oꝝ
Oēs sancti martyres oꝝt
Sancte siluester oꝝ
Sancte leo oꝝ
Sancte gregori oꝝ
Sancte ambrosi oꝝ
Sancte martine oꝝ
Sancte nicholae oꝝ
Sancte basili oꝝ
Sancte germane oꝝ
Sancte augustine oꝝ
Sancte pauline oꝝ
Sancte iohannes oꝝ
Sancte wilfride oꝝ
Sancte wilhelme oꝝ
Sancte cuthberte oꝝ
Sancte lowithine oꝝ
Sancte lanfon oꝝ
Sancte edmunde oꝝ
Sancte hieronyme oꝝ
Sancte edwarde oꝝ
Sancte leonarde oꝝ
Sancte benedicte oꝝ
Sancte egidi oꝝ
Sancte anthoni oꝝ
Sancte hilarion oꝝ
Oēs sancti cōfessores oꝝt

Omnes sancti monachi et heremite Orate p nobis.
Sancta anna oꝝ
Sca maria magdalena oꝝ
Sca maria egyptiaca oꝝ
Sancta plagia oꝝ
Sancta perpetua oꝝ
Sancta agatha oꝝ
Sancta agnes oꝝ
Sancta cecilia oꝝ
Sancta lucia oꝝ
Sancta anastasia oꝝ
Sancta sabina oꝝ
Sancta euphemia oꝝ
Sancta fides oꝝ
Sancta caritas oꝝ
Sancta spes oꝝ
Sancta katherina oꝝ
Sancta margareta oꝝ
Sancta iuliana oꝝ
Sancta scolastica oꝝ
Sancta petronilla oꝝ
Sancta austreberta oꝝ
Sancta hilda oꝝ
Sancta eufrildis oꝝ
Sancta etheldreda oꝝ
Oēs sancte virgines oꝝt
Oēs sancti et sancte oꝝt
Propicius esto. Parce nobis domine.
Ab omi malo. Libera nos domine.
Ab insidijs dyaboli. Libe.
Ab peste superbie. libe. n. d.
Ab carnalibus desideriis.

Libera nos domine.
Ab oibus immūdicijs mētis et corporis.libe.n.dñe.
A persecutione paganorū et omniū inimicorū nostrorū Libera nos domine.
Ab ira et odio et omni mala volūtate, libera nos dñe.
A ventura ira. libera.n.d.
A subitanea ⁊ eterna morte.libera nos domine.
Per mysteriū sancte incarnationis tue.libera nos do.
Per sanctā resurrectionē tuam.libera nos domine.
Per admirabilē ascensionem tuam, libera nos dñe.
Per gratiā sancti spiritus paraclyti.libera nos dñe.
A penis inferni.libe.n.d.
In die indicij.libe.nos do.
Peccatores. Te rogamus audi nos.
Ut pacem et concordiā nobis dones.te rogamus au.
Ut sanctā ecclesiā tuā regere et defensare digneris.Te.
Ut dōnū apostolicū et oēs gradus ecclesie in sctā religione conseruare digneris.
Ut archiepiscopū nostrum et omnē congregationē sibi commissam in sancta religione conseruare digneris Te rogamus audi nos.
Ut regibus ⁊ pricipibus nostris pacē et verā concordiā/ atq; victoriā donare digneris.te rogamus audi.
Ut locū nostrū/et oēs habitantes in eo visitare et consolari digneris.Te roga.
Ut oibus benefactoribus nostris eterna bona retribuas.te rogamus audi nos
Ut cunctū populū chrisiānū pcioso sanguine redēptū cōseruare digneris.tu.
Ut remissionē omniū peccatorū nostrorum nobis dones.te rogamus audi nos.
Ut obsequiū seruitutis nostre rationabile facias.tu.
Ut animas nostras et parentū nostrorū ab eterna dānatione eripias.te roga.
Ut mia et pietas tua nos semper custodiat.te roga.
Ut aeris temperiē bonam nobis dones.te rogamus.
Ut fructus terre dare et cōseruare digneris.te roga.
Ut fratribus nostris ⁊ omnibus fidelibus infirmis sanitatē mētis et corporis donare digneris.te rogamus.
Ut miserias pauperum et captiuorū intueri et releuare digneris.te rogamus.
Ut cunctis fidelibus defun

dis requiem eternã donare digneris. te rogamus.
Ut ad gaudia eterna nos perducere digneris. te rog.
Ut nos exaudire digneris Te rogamus audi nos.
Fili dei. te rogamus.
Agnus dei qui tollis pctã mundi. Parce nobis dñe.
Agnus dei qui tollis pctã mundi. Exaudi nos dñe.
Agnus dei qui tollis pcta mundi. Miserere nobis.
Christe audi nos. Kyrie eleyſõ. Christe eleyſõ. Kyrie eleyſon. Pat noſter. Et ne nos. Sed libera.
Peccauimus dñe cũ patribus noſtris. Iniuſte egim⁹ iniquitatem fecimus.
Ne non ſcõm pecca ta noſtra facias nobis. Neq; ſecũ dum iniquitates noſtras re tribuas nobis.
Ne memineris iniquitatũ noſtrarũ antiquar. Cito anticipẽt nos miſericordie tue q; pauper facti ſum⁹ nimis
Adiuua nos deus ſalutaris noſter. Et propter gloriã noĩs tui dñe libera nos: et propicius eſto pctis nr̃is propter nomen ſanctũ tuũ.
Memor eſto congregationis tue. Quã poſſediſti ab initio
Sacerdotes tui induant iuſtitiã. Et ſancti tui exultent
Dñe ſaluũ fac regẽ. Et exaudi nos ĩ die q̃ inuocaueri mus te. Saluũ fac populũ tuum dñe: & benedic hereditati tue. Et rege eos & extol le illos: vſq; in eternum.
Exurge dñe adiuua nos. Et libera nos propter nomen tuum.
Dñe deus virtutũ conuerte nos. Et oſtẽde faciẽ tuã/ et ſalui erimus.
Dñe exaudi. Et cla. Oro.
DEus cui pprium eſt miſereri ſemp & parcere ſuſcipe deprecationẽ noſtrã: vt quos delictor catheną cõ ſtringit/ miſeratio tue pietatis abſoluat. Per xpm.
DEus in te ſperantiũ fortitudo/ adeſto ppicius inuocationib⁹ nr̃is: et q; ſine te nichil poteſt mortalis infirmitas: pſta auxiliũ gre tue vt in exequẽdis mãdatis tuis/ et volũtate tibi & actione placeam⁹. Per.
PRotector in te ſperantiũ de⁹ ſine quo nichil eſt validũ/ nichil ſanctũ: multiplica ſuper nos miam tuã: vt te rectore te duce ſic tranſeamus p bona tpalia vt non

amittamus eterna. Oratio

DEus cui omne cor patet/ et cui ois volũtas loquit̃/ et cui nullũ latet secretũ: purifica p infusionẽ sancti spũs cogitatiões cordis nr̃i: vt te perfecte diligere/ & digne laudare mereamur. or

OMnipotens sẽpiterne deus q̃ facis mirabilia magna solꝰ: prętẽde sup famulũ tuũ archiepm nostrũ/ & sup cunctã congregationẽ illi ꝓmissam spiritũ gr̃e salutaris: & vt in veritate tibi cõ placeant/ perpetuũ eis ror̃ tue benedictionis infunde.

DEus q̃ caritatis dona per gratiã sancti spũs tuor̃ cordibus fideliũ infundis: da famulis & famulabꝰ tuis p quibꝰ tuã dep̃recamur clementiã salutẽ mentis et corporis: vt te tota virtute diligant/ et que tibi placita sunt tota dilectione pficiãt.

ADesto dñe supplicationibus nostris et viam et actus famulor̃ tuorum in salutis tue prosperitate dispone: vt inter oẽs huiꝰ vie et vite varietates tuo semper protegantur auxilio.

DEus a quo sancta desideria/ recta cõsilia/ et iusta sunt opera: da seruis tuis illã quã mũdꝰ dare non pot pacẽ: vt & corda nr̃a mãdatis tuis dedita/ et hostiũ sublata formidine tẽpora sint tua protectiõe trãquilla.

FIdelium deus omnium conditor et redemptor animabus omnium famulorum famularũq̃ tuarum remissionẽ cunctorum tribue peccatorum/ vt indulgentiam quam semper optauerunt pijs supplicationibus consequantur.

OMnium sanctorũ tuorum intercessionibus quesumꝰ domine gratia tua nos semper protegat: & christianis tuis viuẽtibus/ atq̃ defunctis misericordiã tuã vbiq̃ protende: vt viuentes ab omnibus impugnationibus defensi tua opitulatione saluentur: et defuncti remissionem omnium suorũ mereantur accipere peccatorum. Per christum dominum nostrum. Amen.

CFinit psalterium secũm vsum Eboracensem.

℣ In vigilia vnius apostoli vel plurimorū apostolorū ad vesperas. Antiphona.

VOs q̄ reliquistis oīa/et secuti estis me: centuplum accipietis/et vitā eternā possidebitis. ℣iferiales.ā. Non vos me elegistis/sed ego elegi vos: et posui vos vt eatis et fructū afferatis/et fructus vester maneat. Ant. Tradent enī vos in cōsiliis/et in synagogis suis flagellabunt vos: et ante reges et prīdes ducemini ꝓpter me in testimoniū illis et gentib⁹. Ant. Beati pacifici/beati mūdo corde: qm̄ ipsi deum videbūt. Ant. O gloriosi apostoli: columne ecclesie: veritatis p̄cones: lampades fulgētes: vos igne spūs sancti fugatis errorū tenebris/mūdū illuminastis/intercedite ꝓ nobis ad deū q̄ vos elegit. Cp̄.

NOn vos me elegistis/sed ego elegi vos: et posui vos vt eatis et fructū afferatis/et fructus vester maneat: dixit iesus discipulis suis. ℣. Qui sunt isti qui vt nubes volant: Et quasi columbe ad fenestras suas. ℣. Candidiores niue: mitidiores lacte: rubicūdiores ebore antiquo. Et quasi co. Gloria patri. Et quasi. Hym⁹.

ANnue christe seculorū dñe/nobis per horū tibi cara merita: vt que te corā grauiter deliquimus/horū soluātur gloriosis p̄cibus. Salua redemptor plasma tuū nobile/signatū sancto vultus tui lumine: nec lacerari sinas fraude demonū/ꝓpter quod mortis exolusti p̄ciū. Dole captiuos esse tuos seruulos/absolue reos cōpeditos erige: et quos cruore rede misti ꝓpitio rex bone tecū fac gaudere perpetim. Sit tibi iesu benedicte dñe gloria virtus honor et imperiū/vna cū patre sācto paraclyto cū quibus regnas deus ante secula amē. ℣. In omnē terrā exiuit sonus eorum. Et in fines orbis terre verba eorū. Ant. Beati eritis cū vos oderint homines: et cū separauerint vos: et exprobrauerint et eiecerint nomen vestrū tanq̄ malū ꝓpter filium hominis:

gaudete et exultate: ecce enī merces vestra multa est in celo. ℟s. Magnificat. Oratio.

Concede nobis q̄s oīpotens deus venturā tra ti apostoli tui. N. solennitatē cōgruo p̄uenire honore: t venientē digna celebrare deuotione. Per dn̄m. In vigi. plurimorū ap̄lorū. Oō.

Concede q̄s op̄s de⁹: vt sicut ap̄lorū tuorū N. t N. gloriosa natalicia p̄uenim⁹: sic ad tua beneficia p̄merenda/maiestatē tuā pro nobis ipsi p̄ueniāt. Per do. In mata. In nat. Regē apostolorū dn̄m. Venite adoremus. ℟s. Venite. Hymnus.

Eterna christi munera apostolor gloria: laudes canentes debitas/ letis canamus mentibus. Eccle siarū p̄ncipes belli triūphales duces: celestis aule milites/et vera mūdi luia. Deuota sc̄ōrū fides inuicta spes credentiū: p̄fecta christi charitas mūdi triūphat p̄rincipē. In his paterna gloria/ in his wlūtas filius: exultat in his spūs celū replet gaudijs. Te nūc redēptor q̄sumus vt ip̄sorū cōsortio: iungas p̄precantes seruulos/ in sempiterna secula amē. In p̄mo noct. ā. In omnē terrā exiuit sonus eor: et in fines orbis terre verba eor. ℣. Celi enarrāt. ān. Clamauerūt iusti: et dn̄s exaudiuit eos. ℣. Benedicam. ān. Constitues eos p̄ncipes super oēm terrā: memores erunt nois tui dn̄e. ℣. Eructauit. ℣. In omnē. primū. ℟. Ecce ego mitto vos sicut oues in medio lupor̄ dicit dn̄s. Estote ergo p̄rudētes sicut serpētes: et simplices sicut columbe. ℟. Dum lucē habetis/credite in lucē: vt filij lucis sitis: dicit dn̄s Estote. ℟. Tollite iugum meum super vos dicit dn̄s: et discite quia mitis sum t humilis corde. Jugum enim meū suaue est: et onus meum leue. ℟9. Et inuenietis requiē aiabus vestris. Jugū. ij. ℟. Dū steteritis ante reges t p̄sides: nolite cogitare quō aut quid loquamini. Dabitur enī vobis in illa hora quid loquamini. ℟9. Non enī vos estis qui loquimini: sed spūs p̄ris vestri qui loquitur in vobis. Dabitur. In. ij. noc. ā. Principes pplor cōgregati sunt cū deo abrahā. ℣s. Dēs gen-

tes. ℣. Dedisti hereditatē timētibus nomen tuū dñe. ℟. Exaudi deus depze. ℣. Annunciauerūt opera dei: et facta eius intellexerūt. ℟. Exaudi deus oratiōnē meā cū dep̄. ℣. Cōstitues eos pzinci pes sup omnē trā. Memores erunt nois tui dñe. Quartū ℟. Vidi coniunctos viros habentes splēdidas vestes: ⁊ angelus dñi locutus est ad me dicēs. Isti sunt viri sci amici dei. ℣. Vidi āgelū dei volantē per mediū celi voce magna clamantē et dicentē Isti sūt viri sancti amici dei. Quintū. ℟. Isti sunt triūphatores et amici dei: q̄ contēnentes iussa pzincipū meruerūt pzemia eterna. Modo coronātur et accipiūt palmā. ℣. Isti sunt qui venerūt ex magna tribulatione: ⁊ lauerūt stolas suas in sanguine agni. Modo coronātur ⁊ accipiūt palmā. Sextū. ℟. Isti viuentes in carne/plantauerūt ecclesias sanguine suo/non sunt in terris corpora eorum separata. Quorū merita sunt in celis anime sanctorū coequales. ℣. Sancti per fidē vicerunt regna/operati sunt iustitiam: adepti sunt pmissiones. Quorū merita sunt in celis. Gloria patri. Quorū. In medio chor. ℣. Exaltabūtur cornua iusti allelnya. ℟. Confitebimur. ℣. Lux orta est iusto alleluya: rectis corde leticia alleluya. ℟. Dñs regnauit exultet. ℣. Custodiebāt testimonia eius/⁊ pzecepta eius alla. ℟. Dñs regnauit irascātur. ℣. Nimis honorati sunt amici tui dei: nimis cōfortatus est pzincipat⁹ eorū

Secm iohannē. xv. Lec. vii.

In illo tēpore. Dixit ihesus discipulis suis Hec mando vobis: vt diligatis inuicem. Et reliqua. Omelia ex commentario beati Augustini episcopi de eadē lec.

Si non venissem inquit dñs et locutus fuissem eis: pecca tū non haberent. Nunquid sine peccato erant iudei: anteq̄ christus venisset in carne? Quis hoc vel stultissim⁹ dixerit. Hoc est enim peccatum/q̄ non crediderunt in christum: qui pzopterea venit vt credatur in eū. Hoc pzecatū si non venisset: vtiq̄ nō haberent. ℣. Isti sunt viri sancti quos elegit dom⁹ in caritate nōficta: ⁊ dedit illis

gloziā sempiternā. Quozū doctrina fulget ecclesia / vt sole luna. ℣. In omnē terrā exiuit son9 eoz: etī fines oz bis treūba eoz Quoz. ℟. vij

ADuentus quippe eius quantū credentib9 salutaris: tm nō credētib9 exitiabilis factus est. Qui me odit iquit dñs: et patrē meū odit. Si īterrogarent iudei an diligerent deum: quid se aliud q̄ diligere rñderent: Nec mentientes ex animo: sed errant potius opinātes. ℟. Fuerūt sine q̄rela ante dñm: et ab inuicē non sunt separati. Calicem dñi biberunt: et amici dei facti sunt. ℣. Tradiderūt cozpoza sua pzopter deum ad supplicia: ideo cozonantur et accipiūt palmam. Calicem. Lectio. ix

QUomodo autē dilige rent patrē veritatis: q̄ haberent odio veritatē? Tm igit odērunt veritatē: quātū oderūt suas penas: quas talib9 irrogat vītas. Nesciūt autē illū esse ueritatē: q̄ tales quales ipsi sunt dānat. ℟. Ciues apl'oz ⁊ domestici dei aduenerūt hodie. Poztātes facē / ⁊ illuminantes patriā: dare pacē gentib9 ⁊ liberare populū dñi. ℣. Audite pces supplicū vite eterne poscētes pmia: q̄ fertis in dextris manipulos iustitie: quiq̄ gaudētes aduenistis hodie. Poztantes. Gl'ia. Poztan. Alia expō scōm lucam. xxij. l'c. vij.

IN illo tpe. Facta est cōtentio inter discipulos iesu: q̄s eoz videret esse maioz. Et rel'. Sermo ex cōmentario venē. bede pzesbiteri.

CErtantib9 de pziozatu discipulis: pius magister eos nō inite cōtentionis arguit: sed fozmā quā sequātur humilitatis / modesta rōne describit. In qua tamē fozma obtinenda maiozes et pzecptozes / id est doctozes ecc'ie nō minima discretiōe opus habent: ne videlicet regnuz gētiū instar dominari subiectis: seq̄ ab eis gaudeant superuacuis laudibus attolli: sed ad exemplum regis eterni quasi minozes eis quib9 regendis pzesunt efficiātur et ministri. Lectio octaua.

NAm nimirum necesse est: vt sic bene agentibus per humanitatem sint socij: quatenus cōtra delinquentiū viciū per zelū iust'itie sint erecti: vt et bonis in

nullo se preferant: et cū pra uorum culpa exigit: potestatem protinus sui prioratus agnoscant. Lectio nona.

NEc enī presidentis animus ad elationem potestatis sue delectatione rapiatur: recte per quēdam sapientē dicitur. Ducē te cōstituerūt/ noli extolli: sed esto in illis quasi vnus ex illis. Igitur fratres grauius nōnūq; delinquitur: si inter puerlos plus equalitas q̄ disciplina custodiatur. Alia expositio scdm iohā. xv. Lc. vij.

IN illo tempore. Dixit iesus discipulis suis. Hoc est preceptum meum: vt diligatis inuicem: sicut dilexi vos. Et reliqua.

Omelia beati gregorij.

RECepta ergo dominica et multa sunt et vnū. Multa sunt per diuersitatē operis: vnum in radice dilectionis. Qualiter autem dilectio ista sit tenenda: ipse ilinuat: q̄ i plerisq; scripture sue sententijs/ et amicos iubet diligi in se: et inimicos propter se. Lectio. vij.

ILle veraciter charitatē habet: qui et amicum diligit in deo: et inimicum propter deū. Nam sunt nōnulli qui diligunt primos: sed p affectum cognationis et carnis: quib⁹ tamē in hac dilectione sacra eloquia nō contradicūt. Sed aliud est quod spōte impendit nature: aliud qđ p̄ceptis dñicis ex charitate debetur obedientie. Lc. ix.

QUi nimirū et proximū diligunt: et tamen illa sublimia dilectiōis premia/ non assequūtur. Quia amorē suū non spiritualiter: sed carnaliter impendūt. Proinde cum dominus diceret: hoc est preceptum meum: vt diligatis inuicem: protin⁹ addidit: sicut dilexi vos. Velut aperte dicat. Ad hoc amate: ad qđ amaui vos. ℣. Te deū. ℟. Annūciauerunt opera dei. Et facta eius intellexerunt. ℣ Inlaudib⁹. ān.

HOc est preceptū meū: vt diligatis inuicem sicut dilexi vos. ℣. Dominus regnauit. ān. Maiorem charitatem nemo habet: vt animā suam ponat quis p amicis suis. ps. Jubilate deo. ān. Vos amici mei estis: si feceritis que precipio vobis: dicit dominus. ps. Deus deus meus. ān. Beati mūdo corde:

quoniā ipsi deū videbunt. ps Benedicite. ℟. In patientia vestra possidebitis aīas vestras. ps. Laudate. Capm.

PEr manus apostolorum fiebant signa/et prodigia multa in plebe. Deo gratias. Hymnus.

EXultet celum laudibus resultet terra gaudijs: apostolorum gloria / sacra canunt solennia.

Vos secli iusti iudices/et vera mūdi lumina: votis pcamur cozdium/audite preces supplicum.

Qui celuz verbo clauditis/ seraqz eius soluitis: nos a peccatis omnibus / soluite iussu quesumus.

Quorum precepto subditur/ salus et languoz omnium: sanate egros morbis/ nos reddentes virtutibus.

Ut cum iudex aduenerit/ chzistus in fine seculi: nos sempitni gaudij / faciat esse cōptes. Deo patri sit gl'ia. ℣. Dedisti hereditatem. ℟. Timentibus nomen tuum domine. In euangelio. ān. Estote fortes in bello: z pugnate cū antiquo serpente: et accipietis regnum eternū alleluya. ps Benedicā. ov.

QUesum9 omps de9: vt beat9 N. apl's tuū pro nobis implozet auxiliū: vt a nris reatib9 absoluti/a cūctis etiam piculis eruamur. p ď. Plurimoz apostolor. Ov.

DEus qui nos annua apostolorum tuorum N. et N. solennitate letificas/ presta quesum9: vt quorum gaudemus meritis: instruamur exemplis. Per ď. C Ad pmā. Hoc est pceptū. ps De9 i noie tuo. a Grās. ps. Quicūqz. &c. que ad pmā pertinent. C Ad.ij. ān. Maiorem. ps Legem pone. cap Non vos. ℟. In omnē terram exiuit sonus eorum. ℣ Et i fines orbis terre verba eorum. Gloria patri. In omnē trā. ℣ Cōstitues eos. Oratio vt supra. vel ppria. C Ad tertā. ān Vos amici. ps Defecit in salu. Capm.

IAm non estis hospites et aduene: sz estis ciues sanctorū: et domestici dei superedificati super fundamētum apostolorz z pphetarū. ℟. Cōstitues eos principes super omnē terrā. ℣ Memores erunt nominis tui dñe. Gloria. Cōsti. ℣ Nimis ho. Oō vtā. vel ppria. C Ad.ij

ā. In patiētia. ℣. Mirabilia cap. Per ma. ℟. Nimis honorati sunt amici tui deus. ℣. Nimis cōfortatus est principatus eorum. Gloria. Nimis hono. ℣. Dedisti hereditatē. Dō vtē. vel ppa. Ad vesp. a.

IRauit dñs et non penitebit eū: tu es sacerdos in eternū. ps. Dixit dominus. ān. Collocet eum dominus cū principib⁹ populi sui. ps. Laudate pueri dm. ān. Dirupisti dñe vincula mea tibi sacrificabo hostiam laudis. ps. Credidi. ān. Euntes ibant et flebāt mittentes semina sua. ℣. In cōuertēdo. ān. Cōfortat⁹ est principat⁹ eor: et honorati sunt amici tui de⁹. ps. Dñe pbasti. cap. Per manus. Si duplex fuerit. ℟. Ciues apostolor. hy⁹ Exultet ce. ℣. In omnē trā. In euāg. ān. In regeneratione cū sederit filius hominis i sede maiestat⁹ sue: sedebitis ⁊ vos iudicantes duodecim trib⁹ israel: dicit dñs. ℣. Magt. Dō vtē. vel ppa. ℭ In nata. euāgelistarum. Ad vesperas. ān. Vos q̄ re. ā. Non vos. ā. Tradent enī. ān. Beati paci. ān. Ecce ego mitto vos sicut oues in medio lupor̄ū dicit dominus: estote prudentes sicut serpētes: ⁊ simplices sicut colūbe. Psalmi feriales. Capitula

UNicuiq; nostrum data est gratia scdm mēsuram donationis chr̄isti: propter q̄ dicit: ascendens in altum captiuam duxit captiuitatem dedit dona hominib⁹. ℟. Quatuor animalia. hy⁹ Annue chr̄iste. ℣. In omnē terrā. In euāg. ā. Ecce ego iohānes vidi ostiū apertū in celo: ⁊ ecce sedes posita erat in eo: ⁊ in medio sedis / et in circuitu eius quatuor aīalia plena oculis ante ⁊ retro: et dabāt gloriā ⁊ honorē / ⁊ benedictionē sedenti sup thronum viuēti in secula scl'or. ps. Magt. Oratio p. opria. ℭ Ad matutinas. Inuitat. Regem euangelistarū dñm. Venite adorem⁹. ℣. Venite. hy⁹. Eterna xp̄i. ℭ In. i. nocturn. ā. Cōuocatis iesus duodecim ap'lis / misit illos p̄dicare regnū dei: egressi autē euangelizabant ⁊ curabant vbiq;. ps. Celi enarrant. ān. Mittens dñs ⁊ alios ad p̄dicandū dicebat illis: messis quidē multa: operarij pauci. ps. Bñdicā. ā. Iesu xp̄i dñi

gratia credentibus populis doctores et euangeliste sunt in ministeriū fidei missi. ℣. Eructauit. ℟. In omnē. ℣. In mū. ℟. In visione dei vidi: et ecce ventus turbinis veniebat ab aquilone: nubesq; magna et ignis involuens splendorq; in circuitu eius. Et ex medio eorū similitudo quatuor animaliū: et aspectus hominis erat in eis. ℣. De medio autē eorum quasi species electri: hoc est de medio ignis. Et ex me. ℟. Quatuor facies vni erant: et quatuor pēne vni: pedes eor pedes recti: plāta pedis eorū vt vituli. Et scintille quasi aspectus eris candentis. ℣. Sub pennis eorū manus hominis in quatuor partibus. Et scintille. ℣. Similitudo vultus animaliū/facies hominis et facies leonis a dextris ipsorū quatuor: facies vō vituli atq; aq̄le a sinistris ipsorū quatuor Et facies et pēne extēte desup erāt. ℣. Due penne singulorū iungebāt: et due tegebant eorū corpora. Et. Gloria patri. Et. In. ij. noct. Ant. Sapiētia dñi euangelij eruperunt abyssi: et annūciantes fecūdati roze celesti mūdo intonant. ps. Dēs gētes. an. Labia eorū salutarē disseminauerūt scientiā: opus sanctum dignū bñedictione plenū fecerūt: ministeriū sibi traditum deuote impleuerūt. ps. Exaudi deus dep̄ze. an. Elegit eos ex omni carne: et dedit illis p̄cepta et legem vite et disciplīne. ps. Exaudi deus oratiōnē meā cū. ℣. Constitues eos. iij. ℟. Facies et pennas per quatuor partes habebāt. Incedentes vero non reuertebātur: sed vnūquodq; ibat ante faciē suam. ℣. Pedes eor pedes recti: planta pedis vt planta vituli. Incedentes. ℣. Similitudo aspectus animaliū vt carboniū ignis ardentiū: et velut aspect⁹ lāpadarū. Vbi erat spūs impetus: illuc gradiebātur cū ambularent. ℣. Et vnūquodq; eorum ibat coram facie sua. Vbi erat. vi. ℟. Quatuor aialia ibant et reuertebant in similitudinē fulgur' chorusc̄atis: et erat i medio splēdor ignis. Et de igne fulgur egrediens. ℣. Erat aūt quasi visio discurrens in medio quatuor aialiū. Et de igne.

Gloria patri. Et. In. iij no
ctur. ān. Electi sunt in chri-
sto ante mundi constitutio-
nē: vt essent sancti et imma-
culati in cōspectu dei in cha
ritate. ps. Confitebimur. ā.
Sapientiā eorū narrabunt
pōs populi: et laudē eorum
pronunciat ois ecclesia san
sanctorū. ps. Dñs regnauit
exultet. ān. Sapientiā anti
quor exquisierūt sancti euā
geliste: et prophetarū dictis
narrationē suā cōfirmaue-
runt. ps. Dñs regnauit ira-
scantur. ℣. Nimis hono.
Secundū lucā. r. Lectio. vij.

IN illo tempore. Desi-
gnauit dñs iesus ⁊ ali-
os septuagintaduos: et mi-
sit illos binos ante faciem
suā in omnē ciuitatē ⁊ locū:
quo erat ipse venturus. Et
reliqua. Omelia beati gre-
gorii de eadē lectione.
Dñs iesus christus fratres
charissimi aliquādo nos ser
monib⁹: aliquādo vero ope
ribus ammonet. Ipa eteni
facta eius/ sunt precepta: qz
dū aliquid tacitus facit quid
agere debeamus innotescit
Ecce eni binos ad predican
dū discipulos mittit. Quia
eni duo sunt precepta chari
tatis: dei videlicet amor et
primi: ⁊ min⁹ q̄ inter duos
haberi charitas nō pōt. ℟.
Cū aspicerē animalia: appa
ruit rota vna iuxta ea/ qua-
tuor habens facies. Et vna
similitudo ipsarū quatuor.
℣. Aspectus eorum et opus
erat quasi visio maris. Et
vna similitudo. Lec. viij.

NEmo enim prope ad
semetipm habere cha
ritatē dicitur: sed dilectio se
in alterū tendit/ vt esse cha-
ritas possit. Binos ad pdi-
candū dñs discipulos mit-
tit: quatenus hoc in nobis
tacitus innuat: qz qui chari
tatē erga alterū non habet:
predicationis officiū suscipere nullatenus debet. ℟.
Statura erat rotarū et alti
tudo horribilis: totūqz cor-
pus plenum oculis. Et aspe
ctus earum et opera velut si
sit rota in medio rote. ℣. Sus
Per quatuor partes eūtes/
ibant: et non reuertebātur
cū ambularent. Et aspectus
earū et opera velut si sit ro-
ta in medio rote. Lectio. ix.

GEne aūt dicitur quia
misit eos binos ante
faciē suam in omnē ciuita-
tem et locū quo erat ipse vē

turus. Predicatores enim suos dominꝰ sequitur: quia predicatio preueniꝫ. Et tūc ad habitaculum mentis nostre dominus veniet: quādo verba exhortationis pretulerunt: atꝫ per hec veritas in mente suscipitur. ℟. Cum ambularent animalia: ambulabant et rote / iuxta ea. Quocunꝫ ibat spiritꝰ: illuc pariter et rote eleuabantur sequentes eum. ℣. Cum eleuarentur animalia de terra: eleuabātur et rote iuxta ea. Quocūꝫ. Gloria. Quocūꝫ. ℣s. Te deum. ℣. Annunciauerunt. ¶ In laudibus ān.

DIlecti deo et hominibus sancti euāgeliste: qui ordinauerūt tēpora xpi bono odore vsqꝫ ad consummationē vite. ℣s. Dñs regn. ān. Dederunt in celebratione operis sancti decus: ideo mēoria eoꝝ est in bñdictione in scl'm scl'i. ℣s. Jubilate. ā. Impleuit eos dñs spū sapientie ⁊ intellectus: iocunditatē ⁊ exultationē thesauizauit sup eos. ℣. Deꝰ deus meꝰ. ān. Ex omni corde laudauerunt nomē sanctū dñi: vt amplificarent nomē sanctitatis. ℣s. Benedicite. ān. Datū est opus eoꝝ in veritate: ideo in terra sua duplicia possidebunt: ⁊ leticia sempiterna erit eis i xpo. ℣. Laud. cap. Unicuiꝫ. hyꝰ. Exultet. ℣. Dedisti heredi. In euāg. ā. In medio ⁊ incircuitu sedis dei quatuor animalia senas alas habētia: oculis vndiqꝫ plena / nō cessant die ac nocte dicere sanctus sanctus sanctus dñs deus omps: qui erat: et q̄ est: ⁊ q̄ vēturus est. ℣. Bñ. Deo ppria. ¶ Ad. i. ān. Dilecti. ℣s. Deꝰ in noie. ān Gratias. ℣s. Quicūꝫ. ¶ Ad. iii. ān. Dederunt. ℣s. Legem pone. Capm. Unicuiꝫ. ℣. In omnē terram. Oratio vt supra. ¶ Ad. vi. ā Impleuit. ℣s. Defecit. Cp.

QXristus dedit quosdam quidē apostolos: quosdam autē prophetas: alios vero euāgelistas: alios autē pastores ⁊ doctores ad cōsummationē sanctorum in opus ministerij / i edificationē corporis christi. ℣. Cōstitues. Deo gtās. ¶ Ad nonam. ān. Datū est. ℣. Mirabilia. Cp.

SApientiam antiquorū exquisierūt sancti euāgeliste / et prophetarum dictis narrationem suam com

firmauerunt. ℣. Nimis honorati. Oro vtꝫ. ℣ Dilecti. ℣. Dixit dominus. ℣. Dederunt. ℣. Laudate pueri. ℣. Impleuit. ℣. Credidi propter. ℣. Exoi. ℣. In conuertendo. ℣. Datum est. ℣. Domine probasti. ℣. Sapientiam anti. ℣. Cum ambularent. ℣. Exultet celum. ℣. In omnē terram exiuit sonus eorum. In euangelio. ℣. Tua sunt hec christe opera qui sanctos tuos ita glorificas: vt etiam dignitatis gratiā in eis future pīre miraculis facias: tu insignes euangelij predicatores animalium celestiū admirabili figura preseligna sti: his nanq; celeste munus collatum/glorioſis indicijs es dignatus ostendere: hinc laus hinc gloria tibi resonet i secula. ℣. Magnificat. Oratio propria. Et sciendū q; in nullo facto euangelist. mutatur hoc nomen. Apostolorum. in prefatione seu in hymnis: Eterna christi munera. et Exultet celum. ¶ In nata. vnius martyr. ad vesp. ãe ℣ psal. feriaꝫ. Si duplex fuerit: dicantur iste ãe super psal. feriaꝫ. Antipho.

BEatus vir qui suffert tentationem quoniã cū probatus fuerit accipiet coronam vite quã repromisit deꝰ diligētibꝰ se. Hic est vir qui nō est derelictus a domino in die certaminis/quia fideliter vicit in mandatis dñi alla. Hic vir despiciens mundū ⁊ terrena triūphans diuitias celo cōdidit ore manu. Beatus vir qui inuentus est sine macula: qui post aurum non abijt/nec sperauit in thesauris pecunie: quis est hic ⁊ laudabimus eū: fecit enī mirabilia i vita sua. Qui odit aiam suā in hoc mūdo: i vitā eternā custodit eam. Capm.

BEatus vir qui suffert tentationem/quoniã cū pbatꝰ fuerit accipiet coronã vite: quã repromisit deꝰ diligētibꝰ se. ℣. Miles christi gl'iose ℟. cãctissime. Tuo pio interuentu Culpas nostras ablue. ℟. Vt celestis regni sedē valeamus scãdere. Tuo. Gloria. Culpas. ℣.

DEus tuorum militum sors et corona premiū: laudes canētes marty-

ris/ absolue nexu criminis. Hic nempe mūdi gaudia/ et blandimenta noxia: caduca rite deputās/ peruenit ad celestia. Penas cucurrit fortiter/ ꝛ sustulit viriliter: pro te effundens sanguinem/ eterna dona possidet. Ob hoc precatu supplici/ te poscim⁹ pīssime: in hoc triumpho martyꝝ dimitte noxam criminis. Laus ꝛ pennis. ℣. Gloria et honore coronasti eum domine. Et constituisti eū super opera manuum tuarū. In euāge. ān. Hic est vere martyr qui pro christi nomie sanguinē suū fudit: qui minas iudicū non timuit: nec terrene dignitatis gloriam queliuit/ sed ad celestia regna feliciter puenit. ps. Magnificat. Alia ān. que nō dicitur/ nisi in festis ad que specialiter intitulatur. ān. Beatus vir qui inuentus est. vt supra. Oro.

PReста quesum⁹ omnipotens de⁹: vt qui beati N. martyris tui natalicia colimus: intercessione ei⁹ in tui nominis amore roborem̄ur. Per dñm. Ad matu. Inuita. Justus florebit in domo dñi plantatus. Gaudeamus ꝛ exultemus in hac sacra solēnitate. p. Venite, hy⁹ Deus tuorum. In. i. noc. ā. In lege dñi fuit voluntas eius die ac nocte. ps. Beatus vir. ān. Predicans preceptum domini constitutus est in monte sancto eius ps. Quare fremuerunt. ān. Voce mea ad dominum clamaui: ꝛ exaudiuit me de mōte sctō suo. ps. Dñe q̄d mul. ℣. Gloria et honore. Lctō. i.

GLorioli igitur martyris christi N. celebrantes festiuitatē: venerari debemus patientie ipsius sanctitatem: qui quoniā christi firmatus erat munimine: superari non potuit in certamine. Corpus vero suum tradidit carnificibus: animā suam iesu commisit manibus. ℟. Iste sanctus pro lege dei sui certauit vsq; ad mortem et a verbis impiorum non timuit. Fundatus enim erat supra firmam petram. ℣. Munimine regio septus nullatenus est ab aduersarijs superatus. Lctō. ij.

DIes hodiernus angelico decore nitens effulsit: quem sancti N. martyris corona vestiuit: cuius

festiuitas veneranda hodie illuxit: quia exultans cunctos vicit hostes: et ad regna promissa sibi properat. ℣. Desiderium anime eius tribuisti ei domine. Et voluntate labiorum eius nō fraudasti eum. ℟. Posuisti in capite eius coronam de lapide precioso. Et voluntate. Lc.iij.

IBat namq; sanctus iste martyr N. per angustias atq; pressuras: proficiens in terra artus fragiles: accepturus a domino eterne remunerationis flores: quia iustus vt palma florebit. Nescit enim vnq; in sanctis floribus decor ille marcorem: cui dñs tanq; perennis fluuius continuos latices/ et refrigeria larga ministrat. ℣. Justus germinabit sicut lilium. Et florebit in eternum ante dominum. ℟. Dilatatus in domo domini in atriis dom⁹ dei nostri. Et florebit. Gloria. Et flo. ℣ In.q.nocf.ān. Filij hominū scitote quoniā dominus sanctum suum mirificauit. ℟s. Cum inuocarem. ān Scuto bone voluntatis tue coronasti eū dñe. ℟s. Verba. ℣. In vniuersa terra gloria et honore coronasti eum. ℟s Dñe dñs nr̄. ℟. Posuisti domine sup caput ei⁹. Coronā de lapide precioso. Lcō.iij.

ALmus dei martyr N. cuius certaminis laudes proferimus: intrepidus hausit calicē passionis i terris: vt conuiuij eterni gaudio reficeret in celis. Vtcui quidem pro labore: eterno ditatur honore. ℣. Iste cognouit iustitiam et vidit mirabilia magna/ et exorauit altissimū. Et inuentus est in numero sanctorum. ℟. Iste est qui contēpsit vitā mundi et puenit ad celestia regna. Et inuentus est. Lectio.v.

SAnctus martyr iste N. corporis amando vulnera: ad eterna victor peruenit munera. Fortis permānsit in certamine: et ecce in celesti letatur culmine. Et qui in mundo contemnebat: nūc in celo sublimatur. ℣. Domine preueniſti eum in benedictionibus dulcedinis. Posuisti i capite eius coronam de lapide precioso. ℟. Vitam petijt a te et tribuisti ei longitudinem dierum in seculum seculi. Posuisti in capite eius coronam. Lc.vi.

Erat enī martyr iste. Ꝛ. Secūli contemptor: dei amator: fide plen⁹: vicijs vacuus: mente diues: corpore pauper: moribus humilis: actu venerabilis. Habet qđ gestiuit: tenet qđ dilexit. Ꝛ. Vir inclitus. Ꝛ. martyr dei pr̃ecios⁹ succēsus igne diuini amoris constāter sustinuit supplicia passionis. Et per immanitatē tormentorū peruenit ad societatē angelorū. ℣. Cuius intercessio nobis obtineat veniā: q̄ per tormenta passionis eternā meruit palmā/ et sempiternā coronā. Et per immanitatē tormentorū/ peruenit ad societatē angelorū. Gloria patri et filio/ et spūi sancto. Et per immanita. ℂ Antiſ. nocturn. Ān. Justus dñs et iustitias dilexit: equitatē vidit vultus eius. ℘s. In dño confido. Ān. Habitabit in tabernaculo tuo: requiescet in monte sancto tuo. ℘s. Dñe quis habitabit. Ān. Posuisti dñe super caput eius coronā de lapide p̄cioso. ℘s. Dñe in virtute. ℣. Magna est gloria eius in salutari tuo. Gloriā et magnū decorē ipones sup eū. ℘ Dom iohē xij. R. viij.

In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis. Amen amen dico vobis: nisi granū frumenti cadens in terrā/ mortuū fuerit: ipsum solum manet. Si autē mortuū fuerit: multū fructum affert. Et reliqua. Omelia beati hieronymi presbyteri.

Solenne sancti martyris celebrātes tropheū (qui dum in granario passionis contritus est sicut granū frumēti: panis eterni meruit dulcedine refici) debemus libenter audire verba veritatis: debemus etiā subsequi vestigia martyris pro christo certantis. Ꝛ. Stola iocunditatis induit eū dñs. Et coronā pulchritudinis posuit super caput eius. ℣. Cibauit illū pane vite et intellectus: et aqua sapientie salutaris potauit illum. Et coronā pulchritudinis posuit super caput eius. Lectio octaua.

Granū frumenti quod in terram cadens mortuū fuit: christus sine dubio intelligitur. Quia nisi vn⁹ pro oibus moreretur: mundus adhuc morte eterna premeretur. Pulchre enim dominus iesus christus se gra

no frumenti cõparauit: qui et angelos in celo pascit: et hominẽ in terra nutrit/atq; oẽ aiaĺ sua replet bñdictiõe. ℟. Beatus vir ℣. q̃ post aurum non abijt: nec sperauit in thesauris pecunie. Fecit enim mirabilia in vita sua. ℣ Qui potuit transgredi et non est transgressus: et facere mala et nõ fecit. Fecit enim mirabilia. Lectio nona.

IPse etiam est granum quod dũ solum moztuũ fuerit: non solũ multũ fructum attulit: sed etiã totum mundũ spiritali messe repleuit. Hoc ergo granũ/ suis locutus est discipulis: dicens. Qui amat animã suam: perdet eam. Et qui odit animã suã in hoc mundo: in vitam eternam custodit eam. ℟. Miles chzisti. Aliud secundum matheũ. xvi. Lectio. vij

IN illo tẽpoze. Dixit iesus discipulis suis. Si quis vult post me venire: abneget semetipsum/et tollat crucẽ suam: et sequatur me. Et reliqua. Omelia beati gregozij.

QUia dominus ac redẽptoz noster nouus homo venit in mundũ: noua pzecepta edidit mundo. Nam sicut arte medicine calida frigidis/ frigida calidis curantur: ita dominus noster contraria opposuit medicamenta peccatis/ vt lubzicis continentiã: tenacibus largitatẽ: iracundis mãsuetudinẽ: elatis pzeciperet humilitatẽ. Le. vij.

QUid võ fratres in hac lectione dominus dicat: audiam9. Qui vult post me venire: abneget semetipsum. Foztasse laboziosum non est homini relinquere sua: sed valde laboziosum est reliquere semetipsum. Minus quippe est abnegare qõ habet: valde enim multũ est abnegare quod est. Lec. ix.

NUdi ergo cũ nudo luctari debemus. Nam si vestitus quisq; cum nudo luctatur: citius ad terrã deijcitur: quia habet vnde teneatur. Quid enim sunt terrena omnia: nisi quedã cozporis indumẽta. Quiergo cõtra dyabolũ ad certamẽ pzoperat: vestimẽta abiciat ne succũbat. Nichil in hoc mũdo amando possideat: ne vnde ad votum tegitur: ad casum inde teneatur. Aliud secundũ matheũ. x. Lectio. vij

IN illo tēpore. Dixit ie
sus discipulis suis. Ni
chil opertū quod non reue-
letur/ neq; absconditū quod
non sciat. Et reliqua. Omi
lia beati hieronymi pbī.

QUomodo ergo fratres in
psenti seculo multoꝝ diu
latet hypocrysis: ergo de fu
turo tēpore intelligendū est
quando iudicabit dñs occul
ta hominū. Nam sicut vnus
amicoꝝ bti iob verissime di-
xit. Laus impioꝝ breuis est:
et gaudium hypocrite ad in
star puncti. Lectio octaua.

SI ascenderit ad celum
superbia eius: et caput
eius nubes tetigerit: quasi
sterq̄liniū in fine perdetur.
In fine inquit perdetur: q̄
in principio floꝛere videba
tur. Et est sensus. Attendi-
te ne emulemini simulato-
res: quia veniet profecto tē-
pus in quo vestra virtus oi-
bus: et eoꝝ reueletur hy
pocrisis. Lectio nona.

SEquit. Quę que in te-
nebris dixistis: i lumi-
ne dicentur: id est que inter
tenebras quondā pressura-
rū carcerūq; vmbras vel lo-
cuti vel passi sunt apti: nec
claricata p oꝛbē: i ecclesia
lectis eoꝝ actibus/ publice
predicentur. ℣s. Te deū. ℟ꝰ
Posuisti. ℣ In laudib⁹ ān

QUi me confessus fue-
rit coꝛā hominib⁹/ cō-
fiteboꝛ et ego eū coꝛā patre
meo. ℣s. Dñs regnauit. ān.
Qui sequitur me nō ambu-
lat in tenebris: sed habebit
lumen vite dicit dñs. ℣s. Ju
bilate. ān. Qui michi mini-
strat me sequatur: et vbi ego
sum/ illic erit et minister me⁹
℣s. Deus deus meus. ān. Si
quis mihi ministrauerit/ ho
noꝛificabit eū pater meus q̄
est in celis dicit dñs. ℣s. Be-
nedicite. ān. Volo pater vt
vbi ego sum/ illic sit et mini
ster meus. ℣s. Laudate. Ch.

ISte scūs p lege dei sui
certauit vsq; ad moꝛtē/
et a verbis impioꝝ non ti-
muit/ fundat⁹ eni erat supꝛa
firmā petrā. Hymnus.

MArtyꝛ dei qui vnicum
patris sequendo filiū:
victis triumphans hostibus
victoꝛ fruens celestib⁹. Qui
precatus munere/ nostrum
reatū dilue: arcens mali con
tagiū/ vite remouens tediū.
Soluta sunt iam vincula/
tui sacrati coꝛporis: nos sol
ue vinclis seculi/ amoꝛe fil⁹

dei. Deo patri. ℣. Justus vt palma florebit. Sicut cedri libani multiplicabitur in domo dñi. In euãge. ãn. Nisi granũ frumẽti cadẽs in terra mortuũ fuerit/ipsum solũ manet. ℘s. Benedict⁹ oõo ℘ecta ãs. Ad.i. ãn. Qui me confes. ℘. Deus in nõie tuo. ãn. Gratias. ℘s. Qnicũq. ĩc. Ad.iij. ãn. Qui sequitur. ℘s. Legẽ pone. cp̃m. Beatus vir qui suffert. ℟. Gloria et honore Coronasti eũ dñe. ℣⁹. Et constituisti eũ super opera manuũ tuarum. Corona. Gloria p̃ri. Gloria et honore. ℣. Posuisti dñe. oõo vt supra. Ad tertã. ãn. Qui mihi. ℘sal. Dekecit. Capitulum.

Beatus vir q̃ in sapiẽtia meditabitur/et in sensu cogitabit circũspectionẽ dei. ℟. Posuisti domine super caput eius. ℣. Coronã de lapide ℘recioso. Sup. Gloria pa. Posuisti. ℣. Magna est. Oratio vtš. Ad.ix. ã Colo pater. ℘s. Mirabilia. cp̃m. Iste sanctus. ℟. Magna est gloria eius In salutari tuo. ℣. Gloriã et magnũ decorẽ impones super eum In salu. Gloria patri. Magna est. ℣. Justus vt palma.

Ebo.

Oratio vtš. Ad vespe. ãn Qui me confes. c.ã. de lau. cũ ℘sal. ferialibus. cp̃m. Iste sanct⁹. Si duplex fuerit. ℟. Mir inclytus. hy⁹. Martyr dei. ℣. Gloria et honore. In euãge. ã. Iste sanctus p̃ lege dei sui certauit vsq; ad mortẽ: et a verbis impiorũ nõ timuit: fundatus enĩ erat supra firmã petrã. ℘s. Magnificat. Oõo. ℘ecta quesum⁹

In festo. iij. lec. vni⁹ mar. Ad vesp. ãn. et ℘sal. feriales. cp̃m. Beatus vir qui suffert. ℟. nõ dicitur. hy⁹. Deus tuo rũ. ℣⁹. Gloria et honore. In euange. ã. Hic est vere mar. vel ã. Beatus vir qui inuentus. si cõtigerit. ℘s. Magnificat. Oõo. ℘ecta ãs oipotens deus. vel p̃ria si habeatur. Ad matuti. Inuita. Regẽ martyrũ dñm Venite adorem⁹. ℘s. Venite. hy⁹. Deus tuorũ. In noc. vna. ã. sup. ix. ℘sal. videlicet. ã. In lege. ℘s Beatus vir. et cetera ℘sal. vnius mar. ℣. Gloria et honore. iij. lec. c. i. Glorio si igitur martyr. c. vtš. ℟. de p̃ma et secũda turba alternatim sumpta si plura tam vnius mar. in septimana cõtigerit: q̃ tertia turba ℘ox

M ij

tion dicitur in festo triū lectionū.ps. Te deū non dicatur.v⁹. Posuisti dñe. ℣ In laudi.ān. Quime confelos Dñs regnauit ceteri psal. sub hac ā.cōm. Iste sanctus hymn⁹. Martyr dei.v. Justus vt palma. In euangel'. ān. Nisi granū.ps. Benedictus Oratio. Pzesta que sumus. ℣ Ad pzimā.ān. Qui sequitur.ps. Deus in nomine tuo.ꝛc. ℣ Ad tertiā et ad alias horas cetereāe de laudibus capīa. Ex. et oratio vt supza vni⁹ martyris. ℣ Et sciendū ꝙ quotiēscūq; dicitur tm pzimaān. de laudib⁹ super oēs psal. totiens dicitur secunda ān. de laudi. super psal. ad pzimā. et tertis ān. ad. iij. et. iiij. ad. vi. et. v. ad. ix. ℣ In natali plurimo rū martyrū. Ad vesperas āe et psal. feriales. Si duplex fuerit/ dicātur iste antiphone super psal. feriales. ān.

ISti sunt sancti qui ꝓ dei amoze minas homiū contēpserūt sanctimartyres in regnū eternū exultant cū angelis: o ꝙ pzeciosa est moꝛs sanctoꝛūqui alli due assistunt ante dñm/ ⁊ ab inuicē non sunt seperati. ā. Tradiderūt coꝛpoza sua ad supplicia vt heredes fierēt in domo dñi. ān. Hi coꝛā hominibus toꝛmēta passi sunt spes electoꝛum est immoꝛtalis in eternū. ān. Ecce merces sctoꝛū copiosa est apud deū: ipsi vero moꝛtui sunt pzo chzisto et viuunt in eternū. ā. Dabo sanctis meis locum noiatū in regno patris mei dicit dñs. Capitulum.

SAncti per fidem vicerūt regna: operati sūt iusticiam: adepti sunt repzomissiones: in chzisto iesu domino nostro. ℟. Justoꝛ anime in manu dei sunt: Et nō tanget illos toꝛmentū malicie. ℣. Visi sunt oculis insipientiū moꝛi: illi autē sunt in pace. Et non tanget. Gloria patri. Et non. Hymnus.

SAnctoꝛū meritis inclyta gaudia/ pāgam⁹ socij gestaq; foꝛtia: non gliscit animus pzomere cantibus/ victoꝛū genus optimū. Hi sunt quos retinēs mundus inhoꝛruit/ ipsum nā sterili floꝛe per aridū: spzeuere ponit⁹ teq; secuti sunt/ rex chziste bone celitus. Hi p te furias atq; ferocia calcarūt hominū seuaq; verbera: cessit

his lacerans fortiter vngula / nec carpsit penetralia. Q edunturgladijs more bidentiũ/nõ murmur resonat non querimonia: sed corde tacito mẽs bene conscia/cõseruat patientiã. Q ue vox que pterit lingua retexere/ que tu martyribus munera preparas: rubri nam fluido sanguine laureis/ ditantur bene fulgidis. Q e summa deitas vnaq; poscimus / vt culpas abluas noxia sabtra has: des pacem famulis nos quoq; gloriã/ per cuncta tibi secula amen. ℣. Exultent iusti in conspectu dei. Et delectentur in letitia. In euange. ãn. Gaudent in celis anime sanctorum / qui christi vestigia sunt secuti: et quia pro eius amore sanguinem suum fuderunt / ideo cũ christo regnabunt in eternum. ps. Magnificat. Oratio.

DEus qui nos cõcedis sanctorũ martyr tuorũ. M. ℟. M. natalicia colere: da nobis in eterna beatitudine de eorum societate gaudere. Per dñm. Ad matutinas. Inuitatorium. Gaudete ℟ exultate. Quia nomina vestra scripta sunt in celis. ps Leniteexultemus. hym.

Q Terna christi munera ℟ martyrum victorias: laudes canentes debitas / letis canam⁹ mẽtibus. Q errore victo seculi/ pnisq; spretis corporis: mortis sacre cõpendio/ vitam beatam possident. Q radũtur igni martyres/ et bestiarũ dentibus: armata seuit vngulis/ torto ris insani manus. Nudata pendent viscera/ sanguis sacratus funditur: sed permanent immobiles/ vite perennis gratia. Q e nunc redempti orq; sumus/ vt martyrũ consortio: iungas precãtes seruulos/ in sempiterna secula amẽ. In primo nocturno. ã. Secus decursus aquarum/ plantauit vineã iustorum: sed in lege domini fuit volũtas eorum. ps. Beatus vir. ãn. Predicantes pceptũ domini: cõstituti sunt in mõte sancto eius. ps. Quare fremuerũt. ãn. Filij hominũ scitote: quia dñs sctõs suos mirificauit. ps. Cũ inuocarem. ℣. Exultent iusti. Lectio. i.

BEati martyres christi M. ℟. M. quorũ festa celebramus: quia contra fidei inimicos viriliter pugna-

uerunt: feliciter ad coronas peruenerũt. Quiergo tã intrepidi ad certamen accesserũt: sicut ab amore mũdi recesserũt: ita ad amorẽ dei accesserũt. ℟. Absterget deus omnem lachrymã ab oculis eorũ/et iam non erit amplius neq; luctus neq; clamor: sed nec vllus dolor. Quoniã priora transierunt. ℣. Non esurient neq; sitient amplius: et non cadet sup illos sol: neq; vllus estus. Quoniã prioza transierunt. Lectio secũda.

Accedenim sancti martyres inter sanctos exultant angelos: quia libenter corpa pertulerũt iter pessimos. Et gloriosa pretãt lucis diademata: quia pro christo certamina sustinuerunt inania. ℟. Viri sancti gloriosum sanguinẽ fuderunt pro dño amauerũt christũ in vita sua / imitati sunt eũ in morte sua: et ideo coronas triumphales meruerunt. ℣. Vnus spũs et vna fides erat in eis. Et ideo. Lectio tertia

Notiens cũq; fratres charissimi sanctorum martyrũ solẽnia celebram? ita ipsis intercedentibus expectem? a dño beneficia: vt ipsos martyres imitãdo cõtemnamus tẽporalia: vt accipere mereamur celestia. ℟. Justorũ anime. vt supra in primis vesp. In.ij.noc.ãn. Scuto bone voluntatis tue coronasti eos dñe. ℣. Verba.ã. In vniuersa terra gloria et honore coronasti eos. ℣. Dñe dñs noster.ãn. Sãctis qui sunt in terra ei?: mirificauit omnes voluntates meas inter illos. ℣. Cõserua. ℣. Letamini in dño et exultate iusti. Et gloriamini oẽs rectico?de. Lectio.iij.

AB ipsis itaq; sanctorũ martyrũ in veritate festiuitatis gaudia celebrant: qui ipsorũ exẽpla sequũtur. Solẽnitates ergo illorũ/exhortationes sunt martyrio rũ. Atq; ideo imitari non pigeat: qõ celebrare delectat. ℟. Tradiderũt corpora sua propter deum ad supplicia. Et meruerunt habere coronas perpetuas. ℣. Isti sunt qui venerũt ex magna tribulatione: et lauerũt stolas suas in sanguine agni. Et meruerunt ha. Lectio quinta.

Sanctorũ solennia martyrum idcirco celebrare fanxit ecclesia: quia quẽ-

admodū chꝛistus post mirabilē passionis et resurrectionis sue dispositionē in paternā consedit dexterā/sic et martyres post agones suos in celestem recepti sunt gloriam. ℟. Sancti tui dñe mirabile cōsecuti sunt iter: seruientes preceptis tuis: vt inuenirētur illesi in aquis validis. Terra apparuit arida et in mari rubro via sine impedimento. ℣. Victricē manum tuam laudauerūt pariter et decantauerūt dñe nomen sanctū tuum. Terra apparuit arida: et in mari rubro via sine impe. ℟. lec. vi.

SAncti quidē martyres verberabātur fustib⁹: alij virgis: flagrisq; alij: nōnulli lorꝛis astricti vel funibus appensi: iunctisq; manibus/alij appendebantur: et trocleis distēti membratim diuellebantur. ℟. Justi in perpetuū viuent: et apud dominū est merces eorum. Et cogitatio eorum apud altissimū. ℣. Ideo accipient regnū decoris/et diadema speciei de manu dñi. Et cogitatio eorū apud altissimū. Gloria laus et honor decus potestas et iubilatio patri et nato et spiritui sancto. Et cogitatio eorū apud altissimum. ℟ In tertio nocturno. ān. Hec est generatio querentiū dominū: querentiū faciē dei iacob. ps. Dñi est terra. ān. Letamini in dño et exultate iusti: et gloriamini omnes recti corde. ps. Beati quorum. ān. Justi sunt sancti qui pro testamēto dei sua corpora tradiderūt: et in sanguine agni lauerūt stolas suas. ps. Deus venerunt. ℣. Justorū animarū anime in manu dei sunt. Et non tanget illos tormētum malicie. Secundū lucam. vi. Lectio septima.

IN illo tempore. Descēdens iesus de mōte: stetit in loco campestri: et turba discipulorū eius cum eo. Et reliqua. Sermo ex cōmētario venerabilis bede pbri

Electurus apostolos dominus in montana subiit: turbas vero docturus ad campestria rediit: quia non nisi in humili chꝛistū turbe videre sufficiunt. Nam hec est norma quā secutus apostol⁹ ait Nō potui vobis loqui quasi spiritalibus: sed quasi carnalibus. Quasi enim parvulis in chꝛisto: lac vobis po

eum dedi non escã. ℟. Sancti mei qui in isto seculo certamen habuistis. Mercedem laborũ ego reddam vobis. ℣. Venite benedicti pr̃is mei. Mercedem. Lectio octaua.

EOmnis turba quere bat eum tangere: quia virtus de illo exibat: et sanabat omnes. Omnis turba q̃ eũ tangere potuit: spiritus illius virtute sanatur. Tactus ergo saluatoris op⁹ est salutis. Quem tangere: est fideliter in eum credere. A quo tangi: est eius munere firmari. ℟. In circuitu tuo dñe lumen est quod nũq̃ deficiet: vbi constituisti lucidas mansiones. Ibi requiescũt sanctorũ anime. ℣. Magnus dñs et laudabilis nimis: in ciuitate dei nostri in monte sancto eius. Ibi requiescunt sanctorũ anime. Lec. ix.

BEati pauperes spiritu: quoniam ipsorum est regnũ celorum. Spiritu sunt pauperes / quia nichil terrenũ: nichilq̃ carnale ambiunt. Beati mites: quoniã ipsi possidebunt terrã. Mites sunt: qui nec verbo vel opere ledentibus resistunt: sed potius aduersa quelibet benentissime amplectũtur. ℟. O constantia martyrũ laudabilis: o charitas inextinguibilis: que licet inter pressuras persequentiũ visa sit despicabilis: inuenit̃ in laudem et gloriã et honorẽ. In tẽpore retributionis. ℣. Nobis ergo petimus pijs subueniant meritis honorificati a patre qui est in celis. In tempore retributionis. Gloria patri. In tẽpore. Aliud scõm matheũ. v. Lectio. vij.

IN illo tempore. Videns turbas iesus: ascendit in montẽ. Et reliqua. Omelia beati augustini episcopi

Si queritur quid significet mons: bene intelligitur significare maiora precepta iustitie: quia minora erant que iudeis data sunt. Sedens autem docet: quod pertinet ad dignitatẽ magisterij. Et accedunt ad eum discipuli eius / vt audiẽdis verbis illis: hi essent corporeo viciniores q̃ preceptis implendis aio propinquabãt. ℟. vij

REcte deus excelsus in montẽ excelsum ascẽdit: vt hominibus excelsa p̃dicaret. Et aperiens os: docebat eos. Diutinioris aper

tio:celestium est gaudioꝝ demõstratio. Hic enim os suũ dicitur aperire:qui pri⁹ oza prophetarũ aperuit, Lec.ix.

Sequitur. Beati pauperes spiritu: quoniam ipsoꝝ est regnũ celoꝝ. Pauperes sunt spiritu: humiles et timentes deum: et qui nichil terrenũ/ nichilqꝫ carnale ambiunt. Qui bene ideo primi ponũtur in ordine:qua primi sunt in beatitudine. Beati mites:nam et indignationem excludit. ps Te deum laudamus. ℣. Mirabilis deus in sanctis suis. Et gloriosus in maiestate sua. ℭ In laudibus Ant.

Martyres sancti quanta passi sunt tormenta:vt securi peruenirent ad palmã martyrii. ps. Dñs regnauit. ãn. Cum palma ad regna peruenerũt sancti:coronas decoris meruerũt de manu dei. ps. Jubilate. ant Corpora sanctoꝝ in pace sepulta sunt:et viuent nomina eoꝝ in eternũ. ps. Deus deus meus. ã. Sancti spiritus et anime iustoꝝ/ hymnum dicite deo alleluya. ps. Benedicite omnia. ã. Exultabunt sancti in gloria: letabũtur in cubilibus suis. ps. Laudate. Capitulum.

Reddet deus mercedẽ laboꝝ sanctoꝝ suorum: et deducet eos in via mirabili. Hymnus.

Ex gloriõse martyꝝ/ coꝝna cõfitentium: qui respuentes terrena/ perducis ad celestia. Hurẽ benignã protinus/ appone nostris vocibus: trophea sacra pangamus/ ignosce quod deliquim⁹. ℣. Qui vincis in martyribus/ parcendo confessoribus: tu vince nostra crimina/ donando iudulgentiam Deo patri. ℣. Justi autem in perpetuũ viuẽt. Et apud dominũ est merces eoꝝ. In euangelio. ãn. Vestri capilli capitis omnes numerati sunt nolite timere: multi passeribꝰ meliores estis vos psal. Benedictus. Orõ. Deus qui nos. ℭ Ad prima. In Martyres sancti. ps. Deus in nomine tuo. ãn. Gratias. psal Quicũqꝫ vult. &c. ℭ Ad tertiam. ãn. Cum palma. ps Legem pone. Capm. Sancti per fidem. ℣. Exultẽt iusti In conspectu dei. ℣. Et delectentur in leticia. In conspectu. Gloria pri. Exultẽt.

℣. Letamini in domino. oꝝ. Deus qui nos. ℂ Ad vi. ān. Corpora sanctoꝝ. ps. Dixit. Cap Reddet deus. ℣. Letamini in domino Et exultate iusti. ℟. Et gloriamini omnes recti corde. Et exultate. Gloria. Letamini. ℣. Justorum anie. oō vt supra. ℂ Ad ix. ān Exultabunt. p. Mirabilia. Capitulum.

SAncti et iusti in domino gaudete: vos elegit deus in hereditatem sibi. ℟ Justorum anime In manu dei sunt. ℟ Et non tanget illos tormētum malicie. In manu. Gloria. Justorum. ℣. Justi autē. Oratio vt supra. Ad vesperas ān Martyres sancti. et cetere ãe de laud. cū psalmis ferialibus. Cap. Sancti et iusti. Si duplex fuerit. ℣ O constātia martyrum. hyᵖ Rex glorioſe. ℟. Exultent iusti. In euāge. ā. Justorum est enim regnum celorum/ qui contempserūt vitam mundi: et peruenerūt ad premia regni/ et lauerunt stolas suas in sanguine agni. ps Magt. Oꝝ Deus q̄ nos. ℂ In festo plurimorū martyrū. iij. lec. Ad vespe. ãe et p̄ feriales. cap. Sancti p fidē. ℟. non dicitur hyᵖ Sanctorum meritis. ℟ Exultent iusti. In euangel. ān Gaudent in celis. ps Magnificat. oꝝ. Deus qui nos concedis. Ad matutinas. Invitatorium. Regem martyrū. tē. ps Venite. hymnᵖ. Eterna christi. In nocturn. ān Decus decur. ps. Beatus vir. tē. plurimorū martyr. sub hac ā. ℟ Exultent iusti. ij. lec Beati martyr. christi N et N. ℣. De prima turba/ et secunda alternati sumpta. Si plura festa plurimorū martyr. in septimana contigerit. ℟. Mirabilis deus In laud. hec sola ān. Martyres sancti. p Dominus reg. Cap Reddet dᵉ. hyᵖ Rex glorioſe. ℟. Justi autē. In euange. ān. Nestri capilli. ps. Benedictus Oꝝ. Deus qui nos. Ad horas cete. ãe de laud. cp. ℣. et oꝝ. vt ℂ In natali vnius confessoris/ et pontifi. ad vesp. ãe et p̄. fer. Si dupl. fuerit dicantur iste ãe super psal. fer. ān.

HAuit eum dominus et ornauit eū stola glorie induit eum/ et ad portas paradisi coronauit eum. ān. Justum deduxit dominᵘˢ per vias rectas/ et ostēdit illi re-

gnum dei/et dedit illi scientiam sanctorum honestauit illum in laboribus/et cōpleuit labores illius. ℟. Iste est qui ante deum magnas virtutes operatus est/et omnis terra doctrina eius repleta est: ipse interredat pro peccatis omnium populorum. ℟n. Iste cognouit iustitiam/et vidit mirabilia magna: et exorauit altissimum/et inuentus est in numero sanctorū. ℟n. Iste homo ab adolescentia sua partim meruit infirmos curare: dedit illi dominus claritatem magnam cecos illuminare/et demones effugare. Capitulum.

ECce sacerdos magnus qui in diebus suis placuit deo et inuent⁹ est iustus: et in tempore iracundie factus est recōciliatio. ℣. Miles xpi. ℟. Ut celestis. Hym⁹.

ISte confessor domini sacratus/festa plebs cuius celebrat per orbem: hodie let⁹ meruit secreta/scandere celi. Qui pius prudens humilis pudicus/sobri⁹ castus fuit et quietus: vita dum presens vegetauit eius/cor poris artus. Ad sacrū cui⁹ tumulum frequēter/mēbra languentum modo sanitati: quolibet morbo fuerint grauata restituunt. Unde nūc noster chorus i honore/ipsius hymnū canit hunc libenter: vt pijs eius meritis iuuemur/omne per euum.

Sit salus illi decus atq; virtus/qui supra celi/residens cacumen: totius mundi machinam gubernat/trinus et vnus. Amen. ¶ In trāslatione vero vnius cōfessoris ac etiam in ipsius cōmemoratione dicatur sic. Iste confessor dñi sacratus sobrius castus. ℟. ℣. Amauit eū dñs et ornauit eum. Stola glorie induit eum. In euāg. ℟n. Confessor dñi Nastantem plebem corroborā sancta intercessione/vt qui vicio rum pondere premimur/beatitudinis tue gl'ia subleuemur: et te duce eterna premia cōsequamur. ℘s Magt. Ōro.

OMnipotens deus/vt beati N. confessoris tui atq; pontificis veneranda solēnitas: et deuotionem nobis augeat et salutem. Per do. ¶ Ad matutinū. Inuit. Unum deum in trinitate fideliter adorem⁹ Cui fide deum viuit sanctus

emig

pzelui. ℟. ps. Venite. hymⁿ. Iste zfessoz. ¶ In. i. nocte. ā. Beatus vir qui in lege dñi meditatur voluntas eiⁱ pzmanet die ac nocte et omnia quecūqz faciet semp pzosperabuntur. ps. Beatus vir. ā. Beatus iste sanctus qui consilsus est in dño ꝓdicauit pzceptum dñi cōstitutus est in monte sancto eiⁱ. ps. Quare fremuerunt. ā. Tu es gloria mea/tu es susceptoz meⁱ dñe/tu exaltās caput meū/z exaudisti me de monte sancto tuo. ps. Domine q̄d multiplicati. ā. Amauit. Sermo beati fulgentij epi. Lectio pma.

DOminicus sermo quē debemⁱ oēs non solū studiose/verz etiā sapienter audire: cui nos opoztet humiliter ac delectabiliter obedire/moderatiōis sue tenēs vbiqz tēperiē: vt nec ouibus desint pabula: nec pastoziⁱ alimenta: quedā specialiter solis pzecepit nobis: quedā vero generaliter/et nobis z vobis. ℟. Euge serue bone et fidelis/quia in pauca fuisti fidelis supza multa te constituā. Intra in gaudiū dñi tui. ℣. Dñe quinqz talēta tradidisti mihi/ecce alia quinqz suplucrat⁹ sum. Intra. ℟. ℣.

OMnibus nanqz id est seruis quos ille paterfamilias rerū oim dñs ad hoc in sua magna domo zstituit: vt populo eius verbū gratie ministremus/specialiter iniungitur sancte pzedicationis officiū: generaliter vero et nobis et vobis salutaris indicitur obedientia mandatozum. ℣. Ecce sacerdos magnus qui in diebus suis placuit deo. Ideo iureiurando fecit illum dominus crescere in plebē suā. ℟. Benedictionem omniū gentiū dedit illi/et testamētum suum cōfirmauit super caput eiⁱ. Ideo iureiurando. Lectio. iij.

IN quibus denuo mandatis tāqz ditissimis herculis sic celestium deliciaruz copia spiritualis exuberat: vt in verbo dei abundet etiā quod parvulus suggat. ℣. Agmina sacra angelozū letamini ꝑ conciue vestro. ℟. De quo gaudet chzisti ecclesia feliciter et exultat gaudenter. ℟. Omnes virtutes et omnis militia celozū merito gloziamini cū beato. ℟. De quo. Gl'ia pri. De quo. ¶ In. ij. nocte. ā. Inuocantē

exaudiuit dñs sanctū suum dñs exaudiuit eum/ ⁊ constituit eū in pace. ℣s. Cū inuocarē. ān. Letentur oēs q̄ sperant in te dñe/ qm̄ tu benedixisti iusto scuto bne voluntatis tue coronasti eū. ℣s. Verba. ān. Dñe dñs noster q̄ admirabile est nomen tuū in vniuersa terra/ quia gloria ⁊ honore coronasti sanctum tuū et constituisti eum sup opera manuū tuarum. ℟. Iesum. ℣. Iustum deduxit. Lectio.iiij.

IBi est enim simul ⁊ lacteus ptus: quo tenera fidelium nutriatur infantia: ⁊ solidus cibus/ quo robusta perfectorum iuuentus spiritualia sancte vtutis accipiat incrementa. Ibi prorsus ad salutem consulitur vniuersis quos omn̄s saluare dignatur. ℟. Posui adiutorium super potētem: ⁊ exaltaui electū de plebe mea. Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Inueni dauid seruum meum oleo sancto meo vnxi eum. Manus eni. Lectio.v.

IBi est qđ omni etati cōgruat: ibi est qđ omni professioni cōueniat. Ibi audiuimus precepta que faciamus: ibi cognoscimus p̄mia que sperem⁹. Ibi est qui nos per litterā doceat/ ⁊ instruat ad scientiā: ibi p̄missio que per gratiā p̄ducat ad veniā. ℟. Iurauit dñs et nō penitebit eum tu es sacerdos in eternum. Secōm ordinē melchisedech. ℣. Dixit dominꝰ domino meo sede a dextris meis. Secūdum. Lectio.vi.

SEruorum igitur quos populo suo p̄posuit dñs speciale volens officiū demonstrare: ait qđ ex euangelio sepe audiuim⁹. Quis putas est fidelis dispensator et prudens: quem constituit dñs supra familiā suā: vt det illi in tempore tritici mensuram? Beatus ille seruus: quē cum venerit dominus inuenerit sic facientem. ℟. Miri israelita gaude cohores xp̄i. Intercede p̄ nobis. ℣. Vt precibus tuis a deo veniam speremus: supplices ad te confugimus. Intercede. Glia. Inter. ℣ In.iij.nocte. ān. Dñe iste sanctus habitabit in tabernaculo tuo: operatus est iustitiā: requiescet in mōte sctō tuo. ℣s. Dñe q̄s habi. ān. Manā petūt a te: tribuisti ei dñe: gloriā ⁊ magnū decorem imposuisti sup eū:

posuisti in capite eius coro-
nã de lapide pꝛecioso. ℣. Dñe
in vir. ℟. Hic accipiet bene-
dictionẽ a dño: ⁊ mĩam a deo
salutari suo: qꝛ hec est gña-
tio querẽtiũ dñm. ℣. Dñi est
terra. ℟. Magnificauit eũ.
Scõm matheum. xxv. Le. viij.

IN illo tẽpoꝛe. Dixit ie
sus discipulis suis/pa
rabolã hanc. Homo quidam
peregre pficiscens/vocauit
seruos suos: et tradidit illis
bona sua. Et reliqua. Ome
lia beati gregoꝛii . l. viij

Homo iste fratres/qui pe-
gre pꝛoficiscitur: redemptoꝛ
noster est: qui ĩ ea carne quã
assumpserat/abiit in celum.
Carnis enim locꝰ / pꝛopꝛie
terra est. Que quasi ad pere-
grinandũ ducitur: cum per
redẽptoꝛis nostri ascensio-
nem in celis collocatur. ℣.
Amauit eum dñs: ⁊ oꝛnauit
eum: stola gl'ie induit eum.
Et ad poꝛtas paradisi coro-
nauit eum. ℟. Induit eũ do-
minꝰ loꝛica fidei: et oꝛnauit
eum. Et ad poꝛtas. Lectõ. viij

PRofectus autẽ peregre
dedit seruis suis / alĩ
quinq talẽta: alĩ duo: et alĩ
vnũ: quia apostolis suis di-
uersoꝛum charismatũ dona
largitꝰ est. Per quinq eteni
talenta/ exterioꝛ rerũ scien
tia intelligit: que quinq coꝛ
poꝛis sensibꝰ capit. Quinq
eteni sunt sensus/ visus au
ditus gustus odoꝛatꝰ ⁊ tactꝰ.
℣. Magnificauit eũ in con
spectu regũ. Et dedit illi coro
nã gl'ie. ℟. Statuit illi dñs
testamentũ sempiternũ. Et.
Vnius cõfessoꝛ. nõ pontifi. ℣.
Justũ deduxit dñs per vias
rectas: et ostendit illi regnũ
dei. Et dedit illi. Lectio. ix.

DUobus vero talẽtis:
intellectus et opera-
tio designantur. Vnius au-
tem talenti nomine: intelle
ctus tantũmodo designatur.
Deinde et ille qui de quinq
talentis decem fecerat: ⁊ qui
de duobꝰ quatuoꝛ: similẽ re
cepit gaudium: quia retribu
toꝛ ille non considerat lucri
magnitudinẽ: sed studĩ vo-
luntatem. ℣. Sancte Nõ
fessoꝛ domini: audi rogãtes
seruulos. Et impetratam ce
litus. Tu defer indulgen-
tiam. ℟. O sancte Nycdus
aureum domini gratia/ ser-
uoꝛum gemitus solita susci
pe clementia. Et impetratã.
Gloꝛia pri. Tu defer. Aliud
scõm lucam. xix. Lectio. viij.

IN illo tempore. Dixit iesus discipulis suis / parabolam hãc. Homo quidam nobilis abijt in regionem longinquam accipere sibi regnum / ⁊ reuertĩ. Et reliqua. Omelia ex cõmentarijs venerabilis bede pbĩ.

Homo nobilis christus est: longinqua regio ecclesia est ex gentibus. Vicaria ratione regio lõginqua vocatur: vel quia a finibus terre clamat ad dñm: vel quia longe est a peccatorib⁹ sal⁹. Lectio viij.

VOcat itaq; paterfamilias decem seruos: quia elegit discipulos p litteram legis imbutos. Dedit illis decem mnas: quia post passionem / et resurrectionem suam / aperuit illis sensum: vt intelligerent scripturas. Lectio nona.

ET ait illis. Negociamini dum venio. Verba inquit legis ac prophetarum mistica interpretatione discussa / populis offerte: atq; ab eis fidei confessionem morũq; probitatem recipite. Aliud secundum lucam. ctr. Lectio septima.

IN illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Nolite timere pusill⁹ grex: q; cõplacuit patri vestro dare vobis regnũ. Et reliqua. Omelia venera. bede pbĩ.

PUsillum gregem electorum ob comparationẽ maioris numeri reprobor̃: vel poti⁹ ob humilitatis deuotionem deus nominat: q; videlicet ecclesiã suam quãtalibet numerositate iam dilatatam: tamen vsq; ad finẽ mundi humilitate vult crescere: ⁊ ad promissum regnũ peruenire. Lectio. viij.

IDeoq; ei⁹ labores blãde consolat⁹ / eis regnũ a patre dandum cõplacita benignitate promittit. Vendite que possidetis: et date elemosinam. Nolite inquit timere: ne propter regnum dei militantibus huius vite necessaria desint: quoniam etiã propter possessa elemosinam vendite. Lectio nona

FAcite ergo vobis saculos / qui non veterascunt: elemosinas scilicet operando: quarum merces in eternum manet. Vbi nõ hoc preceptum esse putandum est: vt nichil pecunie reseruetur a sanctis: cũ et ipse dominus / cui ministrabant

angeli. tamen ad inforzmandam ecclesiam suam loculos habuisse legitur: et a fidelibus oblata reseruans: et suozum necessitatibus alijsqz indigentib⁹ tribuens: sed ne deo pzopter ista seruiatur: et ob inopie timorem iustitia desseratur.

Alia expositio secundum matheum. v. Lectio septima

In illo tempoze: Dixit iesus discipulis suis. Vos estis sal terre. Et reliqua. Omelia excerpta de diuersis tractatibus.

Sal appellantur apostoli: quia per ipsos vniuersum hominum conditur genus. Terre enim nomine: humana natura significatur. Sal is vero: verbi sapiẽtia. Salis autem natura infecunditatem terre facit. Vnde et in psalmo scriptum est. Posuit terram fructiferam in salsuginem. Lectio octaua.

Allegozice autem hoc bene conuenit doctrine apostolice: vt destructis aduersariozum munitionibus: et peccati regno deiecto: sale sapiẽtie compescat vitra in carnis humane terra seculi luxum atqz sedita-

tẽ germinare viciozũ. Ic. ix.

Quia sal ad custodiendos cibos carnesqz seruandas factum est: rite demonstrat: q per pzedicationem euangelij restringitur fluxus voluptatum: et humana natura (exclusis vermibus / et putredine peccatozum) illesa seruatur suo conditozi per ei⁹ custodiam mandatozum. Aliud secundum matheum. v. Lectio. vij

In illo tempoze. Dixit iesus discipulis suis. Vos estis lux mundi. Non potest ciuitas abscondi supza montem posita. Et rel. Omelia venera. bede pbri.

Magna celestis magistri clementia: magna discipulos suos dignitate et honoze dignatur ostendere: dicens. Vos estis lux mundi. Quomodo lux mundi ergo / esse non poterant: qui cum auctoze lucis gradiebantur: et ab eo omni celesti sapientia instruebantur: Lectio. viij.

Sublimiter enim istrui merebantur: quia fideliter fontem lucis sequebãtur. Nam sicut alibi ijdem apostoli sal terre figuraliter sunt nominati: ita nunc

lux mundi sunt intelligēdi. Terra vero accipienda est p hominibus qui terrena diligunt. Et hūc mundum non celum et terrā: sed homines intelligi oportet: quib⁹ illuminādis apli missi sūt. Lc. ix

NOn potest ciuitas abscondi supra mōtem posita. Mons vero iste christum significat. Ciuitas vo totam ecclesiam christi: que ex multis gentibus: sicut ex multis lapidibus est cōstructa. Hec tuta fit intrātibus: sed laboriosa aduntibus. Alia scdm marcū. xiij. Lc. vij.

IN illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Videte vigilate z orate. Nescitis enim quando tempus sit. Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbyteri.

PErspicue ostendit quare supra dixit: de die illa vel hora nemo scit: neq; angeli/ neq; filius/ nisi pater: quia non expediat scire apostolis vt pendule expectationis incerto semp eum credant esse venturū: quē ignorāt quādo venturus sit. Lectio octaua.

ET non dixit: nescim⁹ quādo tempus sit: sed nescitis/ premissoq; patrisfamilias exemplo: cur reticeat cōsummationis diem: manifestius docet dicens. Vigilate ergo nescitis enim quando dominus domus veniat sero an media nocte an gallicantu an mane. Ne cū venerit: inueniat vos dormientes. Lectio nona.

HOmo aūt qui peregre profectus est et relict domū suam: haud dubiū est quin christ⁹ sit: qui ad patrē post resurrectionē suā victor ascendens ecclesiam corporaliter reliquit. Quā tamen nunq; diuine presentie presidio destituit: manens cum illa omnib⁹ dieb⁹ vsq; ad cōsūmationē seculi. ℣. Te deū. ℟. Ora pro nobis beate ℣. Ut digni effici. ℟. In laud. ā.

ECce sacerdos magnus qui in diebus suis placuit deo/ et inuentus est iustus. ps. Dns regn. ān. Non est inventus similis illi/ qui conseruaret legem excelsi. ps. Jubilate. ā. Beatus ille seruus quē cum venerit dominus eius/ z pulsauerit ianuā/ et inuenerit eū vigilantem. ℣. Deus deus meus. ā. Fidelis seruus et prudens quē constituit dns super familiā suā

ps Benedi. ān. Serue bone et fidelis: intra in gaudium dñi tui. ps Lauda. Capitu.

BEnedictionē oim gentiū dedit illi dñs: et testamentū suum cōfirmauit super caput eius Hymnus.

IEsu redemptor omniū perpes corona pcluū: in hac die clemētius/ nostris faueto vocibus. Qui sacri qua nois/ confessor almus claruit: cuius celebrat annua/ deuota plebs solennia. Qui rite mūdi gaudia/ huius caduca respuēs: cum angelis celestibus/ letus potitur pcmijs. Huius benigne annue/ nobis sequi vestigia: huius precatu seruulis/ dimitte noxā criminis. Sit christe rex pijssime/ tibi patriq; gloria: cū spū paraclyto/ in sempiterna secula. Amen. ℣. Justus germinabit sicut lilium. Et florebit in eternū ante dñm. In euāge. ān. Euge serue bone et fidelis: quia supr pauca fuisti fidelis/ supra multa te constituā dicit dñs. ps Benedicā. Oro. Da qs. ptū. Ad pzimā. ān. Ecce sacerdos. ps Deus in nomine tuo. ān. Gaudias. ps. Quicūq; cū. Ad. tū. ān. Non est inuen. ps Legē pone. cp. Ecce sacerdos. ℟. Amauit eū dñs Et coronauit eū. ℣. Stola glozie induit eū. Et coz̄na. Gl'ia pa. Amauit. ℣. Justū deduxit. oro. Da qs. Ad vi. ā. Beatus ille. p. Defecit. cpm Benedictionē. ℟. Justū deduxit Per vias rectas. ℣. Et ostēdit illi regnū dei. Per. Glozia pa. Justum ℣. Magnificauit. oro vt supra. Ad nonā. ān. Serue bone. ps. Mirabilia. Capitulū

DEdit illi dñs sungi sacerdotio/ t habere laudē in nomine ipsius: t offerre illi incēsum dignū in odorem suauitatis. ℟. Magnificauit eū In conspectu regum. ℣. Et dedit illi coronā glozie. In conspectu. Gloria. Magnificauit. ℣. Justꝰ germi. Oro vtā. Ad vesp. Ecce sacer. et cetere ante de lau. cū psal. sec. cpm Benedictionē. Si duplex fuerit. ℟. Sancte. Ad hymnū. Jesu redemptor. ℣. Amauit eū. In euāge. ān. Similabo eū viro sapienti/ qui edificauit domū suā supra petrā. ps. Magnificat. oro. Da qs. In festo vnius cōfes. pōtifi. iij. lc. Ad vesp. ante et psal. sec. cpm.

Ecce sacerdos. R. nõ dicitur hymnus. Iste confessor. ℣. Amauit eum. In euãgel. ãn Confessor domini ꝑ. Magt. ora. Da quesumꝰ. Ad matut. Inuitat. Regem confessorũ dominum. Venite adorem⁹. ps. Venite. hyꝑ. Iste confessor. In nocturn. ãn. Beatus vir. ps. Ipsum. et ceteri psal. vnius confessoris sub hac ãn. ℣. Amauit. ij. lectio. Lcõ. i. Dominicus sermo. vt supra R. de prima. et secunda turba. alternatim sũpta si plura fer. vnius confessoꝛ pontifi. vel non pontifi. in septimana contigerint. ℣. Ora p nobis. In lauꝺ. hec sola ãn. Ecce sacerꝑs. Dominus regnauit. c. Capm. Benedictionẽ hyꝑ. Iesu redẽptor. ℣. Justus germinabit. In euangel. ã. Euge serue. ps. Benedicã⁹ dño vt supra. Ad horas cetere ãe de lauꝺ. capm. R. et oratio vt supra.

¶ In natali vnius cõfessoris non pontificis. Ad vesp. ãe et ꝑ fer. Si duplex fuerit dicatur super psal. fer. ãe que supra notantur. fer. vnius confessoꝛ. pontifi. excepto q̃ quando ãn. Justum deduxit. vel ãn. Ille est qui ante deũ ꝺoꝛsum psal. Magt. nũc loco eius dicetur hec ãn. Sancte N. confessoꝛ domini pꝛecipue adesto nostris pꝛecibus / pius ac pꝛopicius. Capm.

IUstus coꝛ suum tradet ad vigilandũ diluculo ad dominũ / qui fecit illum et in cõspectu altissimi depꝛecabitur R. Miles chꝛisti hyꝑ. Iste cõfessoꝛ. ℣. Amauit eum. In euãgel. ãn. Justũ deduxit. Si doctoꝛ fuerit. ãn. Iste est qui ante deum ꝑs. Magnificat. Ad.

ADesto domine pꝛecib⁹ nostris quas in sancti N. cõfessoꝛis tui solẽnitate deferim⁹ / vt qui nostre iustitie fiduciã nõ habemus: ei⁹ qui tibi placuit: meritis et pꝛecibus adiuuemur. Per.

¶ Vnius abbatis. Oratio.

INtercessio nos quesumus dñe beati N. abbatis tibi cõmendet: vt qđ nostris meritis non valemus: ei⁹ patꝛocinio assequamur. Per. Ad matutinas Inuit. Justus florebit ꝑs. Venite. hyꝑ. Ille cõfessoꝛ ãe psal. et ℣. vt s. vnius cõfess. põti. Sermo beati maximi epi. Lcõ. i.

Ebo.

AD sancti ac beatissimi patris nostri N. cuius hodie festa celebramus laudes attigisse/ aliquid decerpsisse est. Cum siquidem virtutum eius gratia non sermonibus exponēda sit: sed operibus comprobanda. R. Euge serue. Lectio secunda

QUam enī dicat scriptura gloria patris est filius: quāte huius glorie qui tantorum filiorū sapientia/ et deuotione letat? In christo enim iesu per euangelium ipse nos genuit. R. Iste cognouit. Lectio tertia

QUicquid igitur in hac sācta plebe potest esse virtutis et gē: de hoc quasi quodā fonte lucidissimo omnium riuulorū puritas emanauit. Etenim quia castitatis virtutum pollebat vigore: quia abstinentie gloriabatur angustijs: quia blandimentis erat preditus lenitatis: omnium ciuium in eum prouocauit affectū. R. Agmina san. Lectio quarta.

BEne et cōgrue in hac die quam nobis beati patris nostri N. ad paradisum translitus exultabilem reddit/ plentis psalmi vlcm lum decantauimus. In memoria eterna erit iustus. R. Domine preueniſti. Lectio v.

OIgne eni in memoriā vertit hoim: q̄ ad gaudium transit angelor. Dicit sermo diuinus. Ne laudaueris hominē i vita sua. Tāp si diceret. Lauda post mortē: magnifica post consummationem. Si doctor fuerit. R. Iste est qui ante deū magnas virtutes operatus est/ et omnis terra doctrina ei⁹ repleta est. Ipse intercedat p̄ peccatis omniū populorū. V⁹. Iste est qui cōtempsit vitam mūdi/ et peruenit ad celestia regna. Ipse. Si doctor non fuerit. R. Iste hō ab adolescentia sua parti meruit infirmos curare. Dedit illi dns claritatē magnā cecos illuminare/ et demones effugare V. Ecce hō sine querela ver⁹ dei cultor abstinens se ab oi ope malo/ et pmanens in innocentia sua. Dedit illi do. V. vi

OMplici enim ex causa vtilius est homini magis memorie laudem dare q̄ vite: vt illo potissimū tēpore merita sanctitatis extollas/ quando nec laudantē adulatio nocet: nec laudatū tentet

latio. Lauda ergo post pericu-
lum predica securū: lauda
nauigantis felicitatē: sed cū
peruenerit ad portū: lauda
ducis vtutē: sed cū ꝓductꝰ est
ad triūphum. ℟. Mir israe-
lita. Scdm lucam. xi. lc. vū.

IN illo tpe. Dixit ihesus
discipulis suis. Nemo
lucernā accendit: & in absco-
dito ponit/neq; sub modio:
sed sup candelabrū: vt q̄ in-
grediūt lumē videāt. Et rel.
Omelia venerabi. bede pbri
Qui lucernā luminis clari-
tate repleuit: christꝰ sine du
bio est: qui humanitatē quā
de virgine sumpsit diuinita
tis splendore irradiauit. Lu
cerna accensa tenebras dis-
sipat: die ministrat: domum
illustrat: familiā letificat: et
que videnda sunt demōstrat.
℟. Amauit eum. Lectio. viij

SIc & christus tenebras
perfidie dissipauit: lu-
cem fidei cōdonauit: domum
ecclesie illustrauit: familiaz
credētiū letificauit: oibusq;
opa lucis agēda demōstrauit
dū inter pcōres coꝛpꝛaliter
habitauit. ℟. Magnificauit.
℣. Justum deduxit. lc. ix.

NOn enim voluit christus lucernam accen-
sam: id est humanitatē diui-
nitate inflāmatam in absco-
dito/neq; sub modio pone-
re. hoc est: non sic factus est
filiꝰ dei homo: vt tantū notꝰ
esset in iudea: & in israel solo
populo magnū nomē habe-
ret: sed vt etiam in toto oꝛbe
terrarū lux vera agnosceretur et dns. ℟. Miles christi.
ps. Te deū. ℣. Oꝛa pro no-
bis beate N. In laudibꝰ ān.

IUstum deduxit dns per
vias rectas/& ostēdit illi
regnū dei. ps. Dns regn. ic.
ān cū psalmis de lauᵭ. vnius
cōfes. & pōtt. vtš. cp. Benedi-
ctionē. hyᵐ. Jesu redemptoꝛ
oim salus ite credētiū i hac.
ic. ℣. Justus ger. In euā. ān
Euge ser. ps. Bñdꝰ. oco vtš
Ad. i. ān. Justū de. p. Deꝰ
in noie. ā. Grās. p. Quicūq;
ic. Ad. iij. ā. Non est inuē. p.
Legē po. cp. Justus coꝛ suū.
℟. Amauit eum. ic. oco vtš.
Ad. vi. ā. Beatꝰ ille. ps. De-
fecit. cp. Bñdictionē. ℟. Ju
stum de du. oco vtš. Ad. ix. ā.
Serue tu. p. Mirabilia. cp.

QUi gnouit eum in bene
dictionibus suis: con-
seruauit illi misericoꝛdiam
suam: et inuenit gratiā coꝛā
oculis dmini. ℟. Magnifi-

cauit. oco vt̄s. Ad vespe. ān. Justū dedu. ꝛc. ãe de laudi. cum psal. feriał. cp̄. Benedictionē. Si duplex fuerit. Re. Vir israelita. hyꝰ. Jesu redemptoꝛ. ỽ. Amauit eū. In euãge. ān. Similabo eū. ps. Mꝫgto. vt supra. ℂ Infesto triū lec. vnius cōfes. non ponti. ad vespe. ān. ꝫ psalmi feriał. cp̄m. Justus coꝛ suū. Re. non dicit. ℣. hyꝰ. Iste cōfessoꝛ vt sup. ỽ. Amauit. In euange. ān. Justuꝫ deduxit. ps. Mꝫgto. oco. Adesto. Unius abbatis. Intercessio. Ad matuti. Inuitato. Regem confes. ōs. Venite. hymnꝰ. Iste confes. In noctur. ān. Beatus vir. ps. Ipsum. et ceteri psal. vnius confes. sub hac ān. ỽ. Amauit. iij. lec. lectio. i. Ad sancti ac beatissimi vt supra. Re. de prima ꝫ secunda turba alternatim sumpta: si plura festa vnius confessoꝛis in septimana contingerint. ỽ. Oꝛa pro nobis. In laudibus: hec sola ān. Justum deduxit. ps. Dominus reg. ꝛc. cp̄m. Benedictionem. hyꝰ. Jesu redemptoꝛ. vt sup. ỽ. Justus ger. In euangel. ān. Euge ser. ps. Benedictus. oco vt sup. Ad horas cete. ãne de laudi. Cp̄z. Re. ꝫ oco vt sup. ℂ In festo plurimoꝛum confes. ad vespe. ãne ꝫ psalmi feriał. Si duplex fuerit dicantur iste ãne super psalmos feꝛ. cp̄m. Sancti per fidem. ān. Reddet deus. ān. Sãcti qui sperant. ān. Justi autē. ān. Certamen magnum. quere in festo reliquiarum. cp̄m. Sancti per fidem. Rm. Justoꝛum anime. hymnꝰ. Sanctoꝛū meritis. Hi sunt quos re. Te summa. ỽ. Sacerdotes tui. In euang. ān. Fulgebunt iusti. ps. Magnificat. quere in suffra. Oꝛatio.

Deus qui nos sanctoꝛ confessoꝛū tuoꝛuꝫ N. et N confessionibus gloꝛiosis circundas et pꝛotegis / da nobis ꝫ eoꝛum imitatione pꝛofícere: et intercessione gaudere. per dominum. Ad matuti. inuita. Gaudete ꝫ exulta. ps. Venite. hymnꝰ. Sanctoꝛ meritis. cuꝫ versibus vt supra ad vespe. In. i. noctur. ān. Secus decur. ps. Beatus vir. ān. Pꝛedicantes. ps. Quare fremue. ān. Filij hoim. ps. Cū inuo. ỽ. Exultent iusti. Lect. de sermone beati maximi. Lect. i.

Qui sctōꝝ merita. ꝛc. vt in festo reliquiarum. ꝓximum. ℟. Absterget. secundus. ℟. Sācti tui domine mirabile. iij. ℟. Justoꝝ anime. In. ij. nocur. ān Scuto bone. ps. Verba mea. ān. In vniuersa. ps. Dñe dñs noster. ān. Sancti qui sunt. ps. Cōserua. ℣. Letamini. iij. ℟. Sācti mei. ℟. In circuitu. ℟. Justi in perpetuū. In. iij. noc. ān Hec est geñ. ps Dñi est terra. ān. Letamini. ps. Beati quoꝝū. ān. Justi sunt viri sancti. quere in festo reliquiarū istā. ān. ps. Exultate iusti. ℣. Justoꝝ aie. Secundum Lucam. xij. lect. vij.

IN illo tempoꝛe. Dixit Jesus discipulis suis. Sint lūbi vestri ꝑcincti: ⁊ lucerne ardentes in manibus vr̄is. Et reliq̄. Dñi. vti. gre. Lumbos enim nostros ꝑcingimus: cum carnis luxuriam per continentiam coartamus. Sed quia minus est mala non agere: nisi etiā quisq; studeat et bonis operibus insudare: ꝓtinꝰ additur: ⁊ lucerne ardentes in manibꝰ vestris. ℟. Justi sūt viri sancti quos elegit dominus in charitate non ficta ⁊ dedit illiꝫ gloꝛiam sempiternam. Quoꝝum doctrina fulget ecclesia vt sole luna. ℣. Sācti p fidē vicer̄t regna operati sūt iustitiam adepti sunt ꝓmissiōes. Quo. ℟. vti.

LUcernas quippe ardentes in manibus tenemus: cuꝫ per bona opera ꝓximis nostris lucis exēpla monstramus. De quibꝰ ꝓfecto opibus dñs dicit. Sic luceat lux vestra coꝛam hominibus: vt videāt opera vestra bona: ⁊ gloꝛificēt patrem vestruꝫ qui in celis est. ℟. Fulgebunt iusti ⁊ tanq̄ scintille in arundineto discurrent. Judicabunt nationes ⁊ regnabūt i eternuꝫ. ℣. Justi in ꝑpetuū viuēt ⁊ apꝺ dñꝫ ē merces eoꝝ. Judi. ℟. ix.

DUo autē sunt que iuventur: ⁊ lumbos restringere ⁊ lucernas tenere: vt ⁊ mundicia castitatis sit in coꝛpoꝛe: ⁊ lumē veritatis in operatione. Redemptoꝛi etenim nostro vnum sine altero placere nequaq̄ potest ℟. Sint lūbi vestri ꝓcincti ⁊ lucerne ardētes in manibꝰ vestris. Et vos similes hoibus expectantibus dñꝫ suū. Quādo reuertat a nuptiꝭs.

℣ Vigilate ergo qz neſcitis
qua hoꝛa dñs vr̃ vẽtur⁹ ſit.
Et vos. Gr̃ia. Oñ. p Te deũ
℣. Sacerdo. tui. In lau. ãn.
Iuſtoꝝ aũt aĩe in manu
dei ſunt ⁊ nõ tãget illos
toꝛmentuz malicie. ps Dñs
reg. ãn Cũ palma. ℣. Jubil.
⁊ cete ãe ℣ lau. primoꝝ mar.
cp. Reddet de⁹ hy⁹. Rex glo
rioſe. ℣. Juſti aute. In euã
gel. ãn. Sint lũbi vr̃i pcincti
⁊ lucerne ardentes in mani-
bus vr̃is ⁊ vos ſimiles hoibus
expectãtibus dñm ſuũ qñ re
uertat a nuptijs. ps. Bñ⁹.
oro Deus q̃ nos. Ad prima
ãn. Juſtoꝝ aũt. ps. Deus in
noie. ãn. Grãs. ps. Quicũq.
⁊ cetere. Ad. iij. ⁊ ad alias ho
ras. vtꝫ. plurimoꝝ martyrũ
cũ oratione. Deus qui nos
ſanctoꝝ. Ad veſpe. ãn. Ju
ſtoꝝ aute. ⁊ cetere ãe de
laudibus. cum pſal. feꝛ. epm.
Sancti ⁊ iuſti. Si duplex ſit
℟. Sint lũbi. hymnus. Rex
gloꝛioſe martyꝛum. ℣. Sa-
cerdotes. In euangel. ãn.
Beati ſerui illi quos cum ve
nerit dominus inuenerit vi-
gilantes amen dico vobis q̃
pꝛecinget ſe⁊ faciet illos diſ-
cũbere⁊ tranſiẽs miniſtra-
bit illis. ps. Mag̃t. oro. De⁹
qui nos ſctoꝝ. vtꝫ. ℂ In fe
ſto. iij. lect. pꝛimoꝝ cõfeſ. Ad
veſ. ãne ⁊ pi. feꝛ. cp. Scĩ q̃ ſi
dem. ℟. nõ dr̃ hy⁹. Sctoꝝ
meritis. Hi ſũt. Te ſumma.
℣ Sacerdotes tui. Et dica-
tur iſte ℣. qñ fit me. de pluri
bus confeſſoꝛibus tã ad veſ.
q̃ ad matu. In euangel. ãn.
Fulgebunt iuſti. ps. Mag̃t.
oro. Deus qui nos ſctoꝝ cõ
feſſoꝝum tuoꝝ Ne⁊ N. Ad
matu. inuit. Regẽ cõfeſſoꝝ.
ps. Ueñ. hy⁹. Sctoꝝum meri
tis. Hi ſunt. Te ſũma. In.
no. ãn. Secus decurſus. ps.
Beatus vir. ⁊c. plurimoꝝum
cõfeſſoꝝ ſub hac ũn. ℣. Exul
tent iuſti. iij. lect. lectõ. i. Qui
ſanctoꝝum merita. vtꝫ. ℟.
Iſti ſunt viri ſancti. ℟. Ful
gebũt iuſti. ℟. Sint lumbi.
℣. Sacerdotes tui. In lau-
dibus. hec ſola ãn. Juſtoꝝ
anime. ps. Dñs regna. epm.
Reddet deus. hy⁹ Rex glo-
rioſe martyꝛum. ℣. Juſti au
tem. In euangel. ãn. Sint
lũbi. ps. Bñdictus. oro. vtꝫ.
Ad hoꝛas cetere ãe de lau-
dibus. cp. ℟. ⁊ oro. vt ſupꝛa.
ℂ In nata. vnius virginis
et marty. Ad veſperas. ãe
et pſalmi feriaꝛ. Si duplex
fuerit dicantur iſte ãe ſup-

per psalmos feriales añā.

ISta est virgo sapiens quam dominus inuenit vigilantez que accepta lā pade sumpsit secum oleum ꝛ veniente domino introiuit cū eo ad nuptias. ān. Unguentum effusum nomen tuum ideo adolescentule dilexerunt te nimis. ān. Dum esset rex in accubitu suo nardus mea dedit odorem suauitatis. ān. Leua eius sub capite meo ꝛ dextera illi⁹ amplexabitur me. ān. Hec est que nescisuit thorum in delicto habebit fructum in respectione animarum sanctarum. Capm.

QUi gloriatur in dño glorietur: nō enim qui seipsum cōmendat ille probatus est: sed quē de⁹ cōmendat. ℟. Regnum mūdi. hy⁹.

VIrginis proles opifexq matris vgo quē gessit peperitq vgo vginis festum canimus throphеuz accipe votum. Hec tua virgo duplici beata sorte dum gestit fragilem domare corporis sexum domuit cruentum corpore secluz. Unde nec mortē nec amica mortis seua penarū gña pauescens sanguine fuso meruit secreta scādere celi. Cui⁹ obtentu de⁹ alme nīs parce iam culpis vicia remittēs quo tibi puri resonem⁹ almū pectoris hymnū. Gloria patri genitoq proli ꝛ tibi compar vtriusq semper spiritus alme deus vnus omni tempore secli. Amē. In festo vni⁹ virginis nō martyris sic dicatur hymn⁹. Virginis proles. ℣. Huius obtētu. ℣. Gloria patri. ℣. Diffusa est gratia in labijs eius. ℟. Propterea bñdixit deus in eternum. In euangel. ān. Simile est regnum celorum sagene misse in mare ꝛ ex omni genere piscium congregāti quam cū impleta esset educētes ꝛ secus littus sedētes elegerūt bonos in vasa sua malos autez foras miserūt. psal. Magnificat. Oratio.

DEus q̄ nos beate N. virginis et martyris tue annua solēnitate letificas: cōcede propicius: vt ei⁹ adiuuemur virtutibus / cuius castitati irradiamur exē plis. Per. Cūnius virginis non martyris. Oratio.

OMnipotens sempiterne deus da nobis in festiuitate beate .N. virginis tue cõgrua deuotione gaudere: vt ℣ potentiam tuã in eius transitu laudemus: ℣ pzouisum nobis percipiamus auxiliũ. per. Ad matu. Inuita. Agnũ sponsum virginum Venite adozem⁹ dominum iesum xp̃z. ps. Ven. hy⁹. Virginis pzo. vts. In t.noc.ãn. Ante thoz huiꝰ virginis frequẽtate nobis dulcia cantica dzagmatis. ps. Dñe dñs noster. ãn. Nigra sum sed fozmosa filia hierusalem: ideo dilexit me rex et introduxit me in cubiculuz suum. ps. Celi enar. ãn. O q̃ pulchza est casta generatio cum claritate. ps. Dñi est terra. ỽ. Diffusa est. Lect. i.

AUctoz ℣ cõsecratoz virginitatis iesus xp̃s q̃ dum de sede paterna in intima descendere dignat⁹ est: nusq̃ gratioz̃ locũq̃ in virgineo inuenit pectoze. Et iõ pudicitie integritas celebzãda est magnopere. ℟. Diffusa est gratia in labijs tuis. Propterea benedixit te deꝰ in eternum. ỽ. Dilexisti iustitiam et odisti iniquitatez. Propterea. Lectio secunda.

HInc est q̃ in huiꝰ sctẽ virginis .N. solẽnijs ℣ psalmis ℣ hymnis ℣ cãticis spũalibus occupamur: quatenus eiꝰ suffragijs deo commẽdemur ℣ p̃cibꝰ. ℟. Propter veritatẽ ℣ mãsuetudinẽ ℣ iustitiã. Et deducet te mirabiliter dextera tua. ỽ. Audi filia ℣ vide ℣ inclina aurẽ tuam: ℣ obliuiscere populum tuum ℣ domum patris tui. Et deducet. Lectio iij.

OIgne ergo ℣ congruo huius sancte virginis cuius solẽnia celebzamꝰ pie placationis multiplicamus officia: que dum martyzis ℣ virginis secuta est vestigia virgo ℣ mater saluatozis promeruit existere. ℟. Regnuz mundi ℣ omnem oznatum seculi contẽpsi ppter amorem domini mei iesu chzisti. Quem vidi quẽ amaui quẽ credidi quem dilexi. ỽ. Eructauit coz meum verbum bonum dico ego opera mea regi. Quem. Glozia. Quem. In .ij. noct. ãn. Specie tua ℣ pulchzitudine tua intẽde p̃spere pzocede ℣ regna. ps. Eructa. ãn. Adiuuabit eam deus vultu suo: deus in me-

dio ei⁹ nō cōmouebitur. ℣. Deꝰ noster re. ℟. Hec est ꝛgo ſcā atq; gl'iosa qꝝ dñs oium dilexit eā. ℣. Fundamenta. ℟. Spē tua ⁊ pul. tua. Intē de ꝓſpere ꝓcede ⁊ regna. ℣. tuꝫ.

VIrginitas vero ꝓbata ſicut nullā recipit cō parationē: ita nullā in ſe nouit diminutionem. Cōꝓbat hoc auctoꝛ ipſe virginitatis dicens. Qui voluntatem fecerit patris mei qui in celis eſt: ipſe frater meus ⁊ ſoꝛoꝛ et mater eſt. ℟. Veni electa mea et ponam in te thꝛonum meum. Quia cō cupiuit rex ſpeciē tuam. ℣. Specie tua ⁊ pulchꝛitudine tua intende ꝓſpere ꝓcede ⁊ regna. Quia. Lectio. v.

HEc est ꝛgo quā dñs introduxit in celarium ſuū: ⁊ in qua oꝛdinauit charitatem: dans ei inter angelos ⁊ archangelos ſocietatem. Que quia ſponſum recuſabat in terris/ imperatoꝛis eterni filio deſponſari meruit in celis. ℟. Dilexiſti iuſtitiam ⁊ odiſti iniquitatem. Pꝛopterea vnxit te deus deus tuus oleo letitie. ℣. Diffuſa est gratia ī labīs tuis. Pꝛopterea. Lec. vi

QVi enim virginitatis ſequitur integꝛitatē: angelos ꝛū imitatur dignitatem. In hac enim fragilitate laboꝛioſa eſt operatio: ſꝛ immēſa ī celeſtib⁹ illis ſemper eſt remuneratio. ℟. Audiui vocem de celo venientē venite oēs virgines ſapientiſſime. Oleū recōdite in vaſis veſtris Dum ſpōſus aduenerit. ℣. Media nocte clamoꝛ factus eſt ecce ſpōſus venit. Oleū. Gl'ia. Dū. In. iij. no. ān. Inuēta bona margarita dedit oia ſua ⁊ cōparauit eā. ℣. Cātate. i. ān. Pꝛudētes ꝛgines aptate lāpades vr̄as ecce ſpōſus venit exite obuiā ei. ℣. Dñs reg. ex. ī. Virgines ſctē deiꝛate pꝛo nobis vt ſcelerū ventā p vos accipere mereamur. ℟. Cantate. ij. ℣. Adiuuabit eā deꝰ vultu ſuo. Deꝰ ī me. ei⁹ nō cō. S. mat. xxv. Lect. vij.

IN illo tē. dixit ie. di. ſuis parabolā hāc. Siʒ e eſt regnū celoꝛū decem virginibus que accipientes lampades ſuas exierūt obuiā ſpō ſo ⁊ ſponſe. Et reliqua.

Omelia bti Gꝛegoꝛij.

REgnū celoꝛū in iſto loco canctam ſignat eccleſiaꝫ: in

quadeus regnat: quia ipsa sponsa sua est. Lãpades virginum: bona opera sunt fidelium. Oleũ qđ virginũ lãpades inflammat: charitatẽ esse estimo. Media nocte. i. dum nullus ꝑscire: vel ꝑuidere siue sperare poterit: veniet ad iudiciũ dominus. ℟. Hec est virgo sapiẽs: quam dñs vigilantẽ iuenit: que accepta lãpade sumpsit secum oleũ. Et veniẽte dño introiuit cum eo ad nuptias. ℣. Ius Inuenta bona margarita dedit oĩa sua ⁊ comparauit eam. Et veniẽte. Lectõ. viij.

Clamor iste: vox quattuor tubarum est excitantiũ oẽs de sepulchro. Canet enim tuba: ⁊ mortui resurgẽt icorrupti. Fatue virgines sapientibus dixerũt. Date nobis de oleo vẽo. ⁊c. Tunc plorabunt ⁊ gement stulte: qz similia opera sctis nõ fecerũt. Dicẽt enim cum lachrymis et angustia. Lucerne vestre nunc clarescũt: nostre autem tenebrescunt. ℟. Offerentur regi virgines dño post eam proxime eius offerentur tibi. In letitia ⁊ exultatione. ℣. Prudẽtes virgines aptate lãpades vẽas: ecce spõsus venit exite obuiã ei. In letitia. Lec. ix

Respondentes autem prudentes dicentes. Ne forte non sufficiat nobis ⁊ vobis: ite ⁊c. hoc est: ite ad eos a quibus gloriam et laudem humanam requisistis: ⁊ quid vobis ꝑdesse possit apprObate. Venditores ꝙppe olei: adulatores sunt. Qui accepta qualibet gratia vanis suis laudibus nitorem glorie offerunt: quasi oleum vendunt. ℟. O mater nostra ter cãda quaterq beata. Cum prece deuota famulantum suscipe vota. ℣. Iam chrisro iuncta spõsoq tuo sociata. Cũ prece. Gloria patri. Cum prece. Prosa.

Aterne virgo memorie: quam sibi desponsit rex glorie. Virginis proles egregie sponsusq virginis ecclesie. ℣. Tu gaudes hodie de dono gratie. ℣. Et cantas in celo carmẽ letitie. ℣. Te laudantes in terra respice. ℣. Atq nostra clemẽter suscipe vota. Alia sancti Mat. xiij. Lectio. vij.

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis parabolam hãc. Simile est re-

gnum celoꝝ thesauro abscondito in agro. Et reliquus. Omelia beati gre

Ecce enim regnum celoꝝ thesauro abscondito comparatur: quem qui inuenit homo abscondit: ⁊ pꝛe gaudio illius vadit ⁊ vēdit vniuersa q̄ habet: et emit agrū illum. In pꝛesenti etenim vita fratres quasi in via sumus qua ad patriam pergimus. Maligni autem spiritus iter nostrū quasi quidam latrunculi obsident.

Depꝛedari (Lectō viij. ergo desiderat: q̄ thesaurum publice in via poꝛtat. Hoc autem dico non vt pꝛoximi opera nostra non videant: cum scriptum sit: vt videant opera vestra bona: et gloꝛificent patrem vestrum qui in celis est: sed opus vestrum sic sit in puco: quatinus intentio maneat in occulto. Lectio.ix.

Thesaurus iste fratres celeste est desiderium Ager vero in quo thesaurus absconditur: disciplina studij celestis. Quē pꝛofecto agrum /venditis omnibus comparat: qui voluptatibus carnis renunciat: cunctaq̄ sua terrena desideria per discipline celestis custodiam calcat. psalmus. Te deum. vlus. Specie tua et pulchꝛitu. In iudic. ān.

Hec est virgo sapiens et vna de numero pꝛudentum. psalm. Dominus regnauit. aña. Veni sponsa Chꝛisti accipe coꝛonam quā tibi dñs pꝛeparauit in eternum. psalm. Jubilate. aña. Hec est virgo sapiens quam dominus vigilantem inuenit. psalm. Deus deus meus. aña. Media nocte clamoꝛ factus est: ecce spōsus venit exite obuiam ei. psal. Benedicite. añ. Tunc surrexerunt omnes virgines ille et oꝛnauerunt lāpades suas. ps Lauda. Capꝛ.

Sapientia vincit malitiam attingit ergo a fine vsq̄ ad finem foꝛtiter et disponit omnia suauiter. Deo gratias. Hymnus.

Iesu coꝛona virginum quem mater illa concepit que sola virgo parturit hec vota clemens accipe. Qui pascis inter lilia septus choꝛeis virginū sponsas decoꝛans gloꝛia sponsisq̄ reddens pꝛemia.

Q uocũq; pergis virgines/ sequuntur atq; laudib⁹: post te canentes curritant/ hymnosq; dulces personant.

Te deprecamur largi⁹/ nostris adauge sensib⁹: nescire prorsus oia/ corruptiõis vulnera. Deo patri. ℣. Adducentur regi virgines post eam. Proxime eius afferentur tibi. In euãgel'. ã. Quinq; prudentes virgines acceperunt oleum in vasis suis cũ lampadibus/ media autẽ nocte clamor fact⁹ est: ecce sponsus venit exite obuiã ei dño ps. Benedictus. Oratio vtã Ad primã ãn. Hec est virgo. ps. Deus in nomine tuo. ãn Gratias. ps. Quicunq; vult. ꝛc. Ad. iij. ãn. Veni sponsa. ps. Legem pone. capm. Qui gloriat'. ℟. Diffusa est gratia i labijs tuis. ℣. Propterea benedixit te deus in eternum. In labijs. Gloria pri. Diffusa. ℣. Specie tua. Dño vt supra. Ad. vi. ãn. Hec est virgo. ps. Defecit. cap. Sapiẽtia vincit. ℟. Specie tua Et pulchritudine tua. ℣ Sus. Intende prospere procede et regna. Et pulchri. Gloria patri. Specie tua. ℣. Adiuuabit. Oratio vtã. Ad. ix. ãn Tũc current. Mirabilis. cp.

Emuloz enim vos dei emulatione: despondi enim vos vni viro virginem castam exhibere christo. ℟. Adiuuabit eam Deus vultu suo. ℣. Deus in medio eius non cõmouebit. De⁹ vultu. Gloria. Adiuuabit. ℣. Adducentur. Dño vtã. Ad vesp. ãn. Hec est virgo sapiẽs ãe de lau. cum psalmis feriat'. capl'm. Emuloz enim vos. Si duplex fuerit. ℟. O mater nostra. sine pla. hym⁹. Jesu corona. ℣ Diffusa est gra. In euãg. ãn. Simile est regnum celorũ homini negociatori querenti bonas margaritas: inuenta vna pretiosa dedit omnia sua/ et comparauit eam. ps. Magnificat. Oratio vtã.

¶ In natali vnius virgis. ij. lect. Ad vesp. ãe et ꝑ feriales. cpm. Qui gloriatur. hym⁹ Virginis proles. ℣. Diffusa est gra. In euangel'. ãn. Simile est regnũ celoz sag. ps. Magnificat. Dño vt supra. Ad matutinas Inuitatoriũ Regem virginum dominuz Venite adorem⁹. ps. Venite. hymn⁹. Virginis proles. In nocturn. ãn. Ante thorũ. cũ psalmis vnius virginis

sub hac ā. v. Diffusa est grā. ij. lect. Ic. i. Auctor et conse-
cratoz. vtš. de pzima ⁊ secuda turba alternati sumpta. Si plura [illegible] virginis in sept[illegible] ⁊tigerint. hȳ. Specie tua. In laudib⁹ hec sola ān. Hec est virgo. p. Do minus regnauit. capm. Sa pientia. hy⁹. Jesu cozona. v. Adducentur. In euāge. ā. Quinq; pzudentes. p. Bene dictus. Oratio vt supza. Ad hozas cetere āe de laud. cap. R. et oō vtš. ¶ In natali plurimarū virginū. Ad vesp. āe ⁊ psal. feī. Si dupiex fue. dicant iste āe sup psal. feī. ā.

IAus tibi domine rex omnipotens / qui castis virginibus tibi placentib⁹ pze paraſti gaudia sempiterna. ā. Veneremur virgines sanctas que carnis deliderijs restiterunt / et in iesu chzisti seruitio permanserunt. ān. In celis eni gaudent virgines / ⁊ cantant cāticum nouum ante thzonuz dei. ā. Feliciter v̄gines vincunt mūdum que post victoriam vinci non nozunt. ān. Rogate virgines sancte dominum / vt nobis indignis pzopicius esse dignetur nūc et in futuro. Capitulum.

DAbo virginibus dicit dominus i domo mea in muris meis locum / et nomen melius a filijs / et filiabus nomen sempiternū dabo eis quod non peribit. R. Audiui vo. v. Media nocte. hy⁹. Virginis pzoles opi. q̄ma. vir. quē gest. pe. virgo virginum festum ca. tro. ac. vo. v. Harū obtē. v. Gloria patri. v. Offerentur regi virgines post eam dño. Pzoxime eius offerentur tibi. In euā gel. ān. Gaudent felices puelle que a cōtagijs se seruarunt atq; translitozias voluptates pzo chzisti nomie respuerunt. p. Magt. Oratio.

EXaudi nos de⁹ salutaz noster / vt sicut de beatarum virginum tuarum festiuitate gaudemus: ita pie deuotionis erudiamur affectu. Per dñz. Ad matutinas Jnuitat. Agnum sponsum. p. Venite. Hy⁹. Virginis p. vtš. In pmo noct. ān. Simile est regnū celozū decem virginibus: que accipientes lāpades suas exierunt obuiā sponso et sponse. ps. Dñe

dñs noster. ℟n. Quinq̃ autẽ ex eis erant fatue: et quinq̃ prudentes: sed quinq̃ fatue acceptis lãpadib⁹ nõ sũpserunt oleũ secũ. ℣s. Celi enarrant. ℟. Prudentes vero acceperũt oleũ in vasis suis cũ lãpadib⁹: moz̃ autẽ facĩẽte sponso dormitauerũt oẽs: & dormierũt. ℣s. Dñi est terra. ℟. Offerentur regi. ℟. cõ. i.

INuitat integritatis amor: vt aliquid de virginitate dicamus: ne veluti transitu quodã prestricta videat: que principalis est vt⁹. Non enĩ ideo laudabilis est virginitas: q̃ et in martyribus reperitur: sed quia ipsa martyres faciat. ℣. Venerande estis virgines sancte: que carnis desideriis restitistis: & in iesu xpi seruitio permãsistis. Ipsum rogate: vt nobis ppicius esse dignet in hoc seculo atq̃ in futuro. ℟. Bte estis virgines sancte: q̃ gaudiis celestibus meruistis perfrui. Ipsum rogate. ℟. cõ.

QUis autem humano eã possit ingenio cõprehendere: quã nec natura suis iclusit legibus: Aut quis naturali voce complecti: quod supza vsum natura sit: Celo accersiuit: quod imitaretur in terris. ℣n. Quinq̃ prudentes Acceperunt oleum in vasis suis cũ lampadibus. ℟. Ut parate introirent / cum sponso ad nuptias. Acceperunt. ℣c. cõ.

NEc immerito viuendi sibi vsum quesiuit e celo: que sponsum sibi inuenit in celo. Hec nubes aera angelos syderaq̃ transgrediens verbũ dei in ipso sinu inuenit patris: et toto hausit pectore. ℣. Feliciter virgines vincunt mundũ. Que post victoziam vinci non norunt. ℟. Beate de prelio redeunt: et hostẽ victrices moriendo deuincunt. Que pst. victoziã. Gloria patri. Que.

℣ In scõo noctur. ã. Media nocte clamoz factus est: ecce sponsus venit exite obuiam ei. ℣s. Eructauit. ℟n. Tunc surrexerunt omnes virgines ille / et oznauerunt lampades suas: fatue autem sapientibus dixerũt: date nobis de oleo vestro: quia lampades nostre extinguntur. ℣s. Deus noster refugium. ℟n. Responderunt prudentes dicẽtes: ne forte nõ sufficiat nobis & vobis: ite poti⁹

ad vendentes et emite vobis. Fundamēta. Prudentes virgines aptate lampades vestras. Ecce spōsus venit: exite obuiam ei. Ry. iiij.

Quis tantum cum inuenerit relinquat boni? Unguentum enim exinanitum est nomen tuum: propterea adolescentule dilexerunt te: et attraxerunt. Postremo non meum est illud: quoniam qui non nubent neq; nubentur: erunt sicut angeli in celo. Mk. Offerentur regi. Prudētes. Quere post. viij. lect. vnius virginis. Lectio quinta.

Quemo ergo miretur: si angelis comparētur: que angelorum domino copulātur. Quis igitur neget hāc vitā fluxisse de celis: quā non facile inuenim⁹ in terris: nisi post⁹ de⁹ in hec terreni corporis mēbra descendit. Tunc in vtero virgo cōcepit: et verbum caro factum est: vt caro fieret de⁹. Mt. Simile est regnū celorū decem virginibus que accipientes lāpades suas. Exierunt obuiam sponso et sponse. Prudētes vero virgines ac ceperunt oleū in vasis suis cū lāpadib⁹. Exierūt. Re. vi.

Quem auctorem possimus estimare charitatis: nisi imaculatū dei filiū: cui⁹ caro nō vidit corruptionē: diuinitas nō est experta cōtagionē. Videte igit̄ ꝯta virginitatis merita sūt: xps ante virginē: xps ex virgine. Ry. Quinq; prudētes virgines acceperūt oleū in vasis suis cū lampadibus. Media autē nocte clamor factus est ecce spōsus venit exite obuiam christo dño. Ve⁹ Tunc surrexerūt oēs virgines iles et ornauerūt lāpades suas Media. Ela. Media. In. in nocte. ā. Dū aūt irent emere venit spōsus/et que parate erāt intrauerūt cū eo ad nuptias/et clausa est ianua. Ps. Lātate. i. ā. Nouissime vero veniunt et relīq virgines dicentes/dñe dñe aperi nobis: at ille respōdens ait: amē dico vobis nescio vos vigilate itaq; qz nescit⁹ diē neq; horā. P. Dñs regn. exul. ā. In celis gaudent virgines/et cantāt canticū nouū ante thronum dei: qz notū fecit dñs salutare suum. Ps. Lantate. ā. Ve⁹. Offerentur in leticia et exultatione. Adducentur i tēplū

regis. Tres vltime lectio. de expone euāg. scdm matheū.

Simile est regnū celoꝝ decē virgi. Omelia vtš. in festo vnꝰ vir. ℟. Media nocte clamor factus est. Ecce spōsus aduenit exite obuiam ei. ℣. Prudentes autem virgines aptate lāpades vestras. Ecce. viij. ℟. Media nocte clamor factus est ecce spōnsus venit exite obuiam ei. Tunc surrexerunt oēs virgines ⁊ ornatis lampadibus suis intrauerunt cum eo ad nuptias. ℣. Hora iam noctis media vox intonuit de celis lapsa: ecce spōnsus venit. Tūc. ix. ℟. Audiui vocem. ℣. Media nocte. ℟ re post. vi. ℟. vnꝰ virgi. ps. Te deum. ℣. Prudentes vgines. In laud. ān

Pangamus deo nostro gloriā qui sanctis virginibus talē dedit victoriam vt carnis calcarent desideria et peruenirent ad regna celestia. ps. Dñs regnauit. ān. Btē estis vgines sancte que gaudijs celestibus pfrui meruistis. ps. Jubilate. ān. Virgines sancte dei orate p nobis vt scelerum veniam per vos accipere mereamur. ps. Deus deus meus. ān. Roga mus vos virgines beate/vt nos precibus vestris sacrosanctis iugiter cōmēdare digneminichristo domino. ps. Benedicite. ān. Laus et honor iesu christo cuius dono sancte virgines honorantur semper in terris et gloriam habent perpetuam in celis. ps. Laudate. cap. Dabo vir. hyꝰ. Jesu corona. ℣. Adducentur. In euāgelio. ān. Venerande estis virgines sancte que carnis desideriꝰs restitistis: et in iesu christi seruitio permansistis: ipsum rogate vt nobis indignis propiciꝰ esse digneꝰ in hoc seculo atq futuro. ℣. Bñdicꝰ. Dō vtš. Ad prima. ān. Pangamus. ps. Deus in nomine. ā. Gratias. ℣. Quicūq. ꝛc. Ad. iij. ān Beate estis. ℣. Legem pone. Cap. Dabo virginibus. ℟. Offerentur regi virgines. Post eam dño. ℣. Proxime eius offerētur tibi. Post eā. Gloria. Offerentur. ℣. Prudētes vir. Dō vtš. Ad. vi. ā. Virgines sancte. ℣. Defecit. Cap Sapientia vincit. ℟. Prudētes virgines. Aptate lampades vestras. ℣. Ecce spōnsus venit: exite obuiā ei. Aptate. Glia. Prudētes.

℣. Offerentur in leticia. ℟. vt̄s. Ad.ix.ān. Laus et hon. p̄s. Mirabilia. Capm.

De virginibus p̄cep-
tum dñi non ha
beo: consiliū autem do tanq̄ misericord̄iam cōsecutus a dño: vt sim fidelis. ℟. Offerentur In leticia ⁊ exultatione. ℣. Adducētur regis in templum. In leticia. Gl̄oria. Offerētur. ℣. Adducentur. Oō vt̄s. Ad vesp. ān. Pangamus. et cetere āe de laud. cū psal. feſt. cp̄. De virginibus. Si duplex fue. ℟. Quiq̄ p̄udē. hy̅. Jesu corona. ℣. Offerent. In euangel. ān. Illit nobis virginū sanctarū p̄catio benigna: que nos a cunctis defendat aduersis: et in chr̄isti cōfort̄et seruitūs. ℏ. Magnificat. Oō vt̄s. In festo. iij. lec. ad vesp. āe et psal. feriaľ. capm. Dabo vir. ℟. non dicit hy̅ Virginis ples. vt supra. ℣. Offerentur re. In euāg. ān Gaudent felices. p̄s. Magt. Oō. Exaudi. vt̄s. Ad mat. Inuitat. Regem virginum. ℏ. Venite. hy̅. Virginis p̄les. In nocť. ā. Simile est regnū celorū decem. p̄s Dñe dñs noster. ⁊ ceteri

psal. vni̅ virg. sub hac. ā. ℣. Offerētur re. ān. letio. ℣c. i. Inuitat. iteꝝ. ℟. vt̄s. ℟. de p̄ma et secunda turba alternatim sumpta. Si plura fes. plurimarū virginū in septimana cōtigerint. ℣. Jocundentes virgines. In laud. hec sola ān. Pangamus. p̄s Dñs regnauit. ℟c. cp̄m. De virginibus. hy̅. Jesu corona. ℣. Adducentur regi. In euāgelio. ān. Venerande festis. p̄s. Benedictus. Oō vt̄s. Ad hor. cetere āe de iau. cap. ℟. et oō vt̄s. ¶ In nati. vni̅ matrone ad vesp. āe ⁊ psal. feſt. Si duplex fuerit dicantur p̄me āe super psalm. feriaľ. ān. Tota pulchra es. quere supra in assumptione beate marie v̄ginis. ā. Unguentum effusum. et cetere āe vnius virginis. Capm.

Mulierem fortem quis inueniet: procul et de vltimis finibus p̄cium eius confidit in ea cor viri sui: et spolūs nō indigebit. ℟. Regnū mūdi. ℣. Eructauit. hy̅ Hec rite mūdi gaudia hui̅ caduca respuens cū angelis celestibus leta p̄otiť p̄mis. Huius benig. am̄. vt patet supra in hym̄. de laud.

vnius confessoris et pontificis. ℣. Diffusa est. In euāgelio ān. Simile est regnū celoꝝ sagene. ps. Magt. Oco. Omps sempiterne deus: da nobis i festiuitate beate N. congrua deuo. ꝛc. vis. vni virginis. Ad matu. Inuita. Eternum trinūq; deum laudemus ꝛ vnum. Qui sibi N. trāsuexit ad ethera sanctā. ps Venite. Hyp. Hec rite. Huius beni. Sit christe. In nocturn. ān. Veni electa mea: et ponam in te thronū meum: quia concupiuit rex speciem tuam. ps. Domine dñs noster. ān. Nigra sum. ℣. Celi enarrāt. ān. O q̄ pulchra. ps. Domini est terra. ℣. Diffusa est grā. Lectio. i.

Sancta ecclesia sagene cōparat: quia et piscatoribus est cōmissa: et per eā quisq; ad eternum regnum a presentis seculi fluctibus trahitur: ne in eterne mortis pfundo mergatur. Que ex omni genere piscium cōgregat: quia ad peccatorum veniam sapientes/et fatuos: liberos et seruos: diuites et pauperes: fortes et infirmos vocat. ℟. Diffusa est gratia in la. Lectio. ij.

Que sagena scilicet tūc vniuersaliter repletur: cum in fine suo humani generis summa concluditur. Quam educunt: ꝛ secus littus sedent: quia sicut mare seculuz: ita seculi finē significat littus maris. ℟. Propter veritatē. Lcō. iij.

In quo scilicet fine boni pisces in vasis eliguntur: mali autē proiciuntur foras. Quia et electus quisq; in tabernacula eterna recipitur: et iterni regni luce prodita: ad exteriores tenebras reprobi pertrahuntur. ℣. Regnum mūdi. In secundo nocturno. ān. Specie tua. ps. Eructauit. ān. Adiuuabit. ℣. Deus noster refugium. ān. Unguentum effusum nomen tuum: ideo adolescentule dilexerunt te nimis. ℣. Fundamēta. ℣ꝰ Specie tua. Lcō. iiij.

Nunc enim bonos malosq; pmuniter quasi cōmixtos pisces fidei sagena nos continet: sed littus indicat: sagena id est sancta ecclesia quid trahebat. Et quidem pisces qui capti fuerint mutari nō possunt: nos autem mali capimur: sed in

bonitatē permutamur. ℟. Veni electa. Lectio quinta.

QVogitem⁹ igitur in captione: diuidamur in littoze. Ecce ꝯ grata nobis est hodierna solennitas: ita vt se nō modicum addicat: si cui ex conuentu nostro desse contingat. ℟. Dilexisti iustitiam ⁊ odi. Lectio sexta

SIcerit in consummatione seculi. Exibunt angeli. ⁊c. Hoc iam fratres charissimi timendum est potius ꝯ exponēdum. Aperta enim voce tozmenta peccātium dicta sunt: ne quis ad ignozantie sue excusationem recurreret: si quid de eterno supplicio obscure dicerentur. ℟. Audiui vocem In tertio noctur. ān. Inuēta bo. ps. Cantate. i. ā. Cum esset rex ī accubitu suo: nardus mea dedit odozem suauitatis. ps. Dñs regnauit exultet. ān. Leua eius sub capite meo/et dextera eius amplexabitur me. ps Cantate. q. ℟. Adiuuabit. Cresbti. lec. de expositione euā. secm matheū. Simile est regnū celozū the. omer. vtb. in fest. vnius virginis. vij. ℟. Pulchza facie sed pulchziozfide btā es. ℵ. respuens mūdum letaberis cum angelis Intercede p omnib⁹ nobis ℣. Specie tua ⁊ pulchzitudine tua: intēde p̄spere procede et regna. Intercede. viij. ℟. Offerēt. ij. ℟. O mī nta. sed sine psa. p. Te deum. ℣. Spetua ⁊ pul. In laud. an. VEni spōsa chziste. ps. Dñs regn. ān. Quam pulchza es amica mea ꝯ pulchza es ⁊ decoza oculi tui columbarū all'a. ps. Jubilate. ā. Sicut malus inter ligna siluarū sic amica mea inter filias. ps. Deus de⁹ me⁹. ān. Media nocte. ps. Bñdicite. ān. Cum intrauerunt que parate erant/⁊ clausa est ianua. p. Laudate. cp. Mulierem. hy⁹ Huius obtētu. ℣. Gl'ia p̄ri. ān. in hym Virginis p. ℣ Adducētur re. In euāge. ān. Si'e est re. ce. hoi nego. ℣. Bñdictus. octo vtb. Ad. i. ān. Veni spō. ps De⁹ in noie tuo. ⁊c. ā Gratias. p. Quicūq. Ad. iij. ān. Quam pulchza. p. Legem pone. cp. Mulierē fozte. ℟. Diffusa est gra. octobtb. Ad. vi. ā Sicut mal⁹. ps. Defecit. Cpm.

CIncxit fozti tudie lū-
bos suos et robozauit

brachium suū: gustauit/ꝛ vi dit quoniā bona est negocia tis eius: nō extinguetur in nocte lucerna eius. ℟. Spe cie tua. oꝛ vtṡ. Ad. ix. ā. Tūc itrauerūt. ℣. Mirabilia. Lp.

Mulier timēs deū ipsa laudabitur date ei de fructu manuū suarum:ꝛ laudent eā in poꝛtis opera eiꝰ. ℟. Adiuuabit eā. Oño vtṡ. Ad vesp. ān. Veni spō. ī. āe de laud. cū psal. seq. cp. Mulier ti. Bi dupler fue. ℟. O mater nra. hyꝰ. Huius obtē. ℣. Diffusa est. In euang. ā. Accinxit foꝛtitudine lūbos suos/ꝛ roboꝛauit bꝛachium suum: ideoꝙ lucerna eiꝰ nō extinguetur in sempiternū ps. Magnificat. Oño vtṡ. ℂ In festo. iij. lec. ad vesp. āe et psal. seq. cap. Mulierem foꝛtē. ℟. non dicit hyꝰ. Hec rite. Huius be. Sit chꝛiste. ℣. Diffusa est. In euang. ā. Similе est regnū celo. sage. ps. Magn. oꝛ. Omnipotens sempiterne deꝰ da no. i fest. beate N. Ad matuti. iuitat. Eternum trinū. ℣. Venite. hyꝰ. Hec rite. vtṡ. In nocte. ān. Veni electa. ps. Dñe dominus nr. etc. pi. dniꝰ virgi. Cub hac ān. ℣. Diffusa est. iij. lec. sc. i. Sācta ecclesia sa gene cōparatur. ℟. de ꝓma et scḋs turba alternati sum pta: si plura festa vnius ma trone i septimana ꝛtigerit. ℣. Specie tua. In laud. her cola. ā. Veni spō. Dñs re gnauit. c. cap. Mulierē foꝛ. hyꝰ. Huius obtē. Gloꝛia ꝓti ℣. Adducentur re. In euag. ān. Simile est regnū celoꝛū homini nego. ℟. Bñdictus Oño vtṡ. Ad hoc. āe de lau. cp. ℟. et oño vtṡ. ℂ Rubꝛica de commemoꝛationibus.

Notandū vero ꝙ a festo sc̄ē trinitatis vsqꝫ ad festum natiuitatis domini: exceptа tertia ebdomada in aduc̄tu:ꝛ ab octa. epiphā. vsqꝫ ad caput ieiunij: et ab octaua paschе vsqꝫ ad vigiliam penthecostes: dicat semel in qualibet septimana de dña: videlicet die sabbati cum regimine chꝛi: nisi impediatur per festa nouē lec. vel trium lectionum habentia ꝓpꝛia respōsoꝛia: vel ꝓpꝛias laudes / vel aliquoꝛum qui sunt in canone: vt cosme et damiani: siue per quatuoꝛ tempoꝛa / vel vigilias: seu ꝑ octauas ꝓcipuas: vel per dies octa

narum alicuius sancti non impedientibus diebus infra octauas sancti andree: sancte agnetis: sancti iohānis baptiste: sancti petri ad vincula: sancti laurētij: vel sancti martini. Et si non poterit dici de ea die sabbati propter causas premissas: tunc fiet mutatio de eius seruitio in aliam feriam septimane vbi cōpetentius fieri potest. Nec omittatur ipsius commemoratio quarta ebdomada aduētus si dies natiuitatis dñi tertiam feriaz excesserit: et licet officiū dominicale transferatur in feriam secundam propter festum sancti thome contingens in quarta dominica aduentus: tamen feria tertia ipsius quarte ebdomade dicetur de domina et illo anno dicetur de officio dominicali feria secūda predicta dumtaxat. ¶ Sciendum tamen est q si aliquo die septimane occurrerit festum speciale beate virginis: vel etiam aliqua dies octauarum alicuius festi eiusdem: festum vel octaue huiusmodi diem sabbati precesserint dicatur nichilominus die sabbati de commemoratione beate virginis nisi impediatur ex causis superscriptis ne amittat ius diei sibi specialiter assignati. Quod si die sabbati huiusmodi impedimentum occurrat eius commemoratio predicta septimana totaliter omittatur. ¶ Et sciendum est q quando dicendum est de commemoratione beate virginis: q cōmemoratio suas primas vesperas habere nō potest: pro eo q tale festum precedit: quod habet suas secundas vesperas: in ipsis vesperis omnino de commemoratione eiusdem virginis est et memoria facienda. ¶ De commemoratione beate marie virginis infra aduentuz ad vesperas antiphone et psalmi feriales. Capitm.

Ece virgo concipiet: et paries filium: et vocabit nomē eius emanuel: butyrum et mel comedet vt sciat reprobare malum et eligere bonum. Hymnus. Aue maris stella dei mater alma: atq; semper virgo felix. Et ter dicatur primus versus: et sic in

omnib⁹ vesperis beate marie virginis quando dicitur hymnus. Aue maria stella dei mater. vl⁹. Egredietur virga de radice. In euangelio. ān. Ne timeas maria inuenisti gratiam apud dominum ecce concipies et paries filium. Alleluya. ps. Magnificat. Oratio. Deus qui de beate marie virginis vtero. vt in festo annunciationis beate marie. Memoria de aduentu. Ad completorium. ańa. Cum iocunditate. ps. Cum inuocarem exaudiuit me deus iustitie mee. ꝛc. Capitulū. Tu in nobis es domine. Hymn⁹. Te lucis ante terminum rerum. cum vsu. Gloria tibi domine qui natus. vl⁹. Custodi nos domine. In euangelio. ān. Sub tuum presidiū. ps. Nunc dimittis ser. ꝛc. Ad matutinas inuitatorium. In honore vtilissime marie virginis. Jubilemus domino. ps Venite. Hymn⁹. Quem terra pōtus. In nocturno. ān. Benedicta tu. ps. Domine dominus noster. cum ceteris psal. de dña. vl⁹. Egredietur virga. Lectio. i.

Illus est angelus gabriel a deo. Raro autem legimus quia apparentes hominibus angeli designantur ex nomine. Verum quotienscunq; fit: ideo vtiq; fit vt etiaz ipso nomine quod ministraturi veniant insinuent. Gabriel namq; fortitudo dei dicitur. Et merito tali nomine prefulget: qui nascituro in carne deo testimonium perhibet: de quo propheta in psalmo. Dominus inquit fortis et potens: dominus potens in prelio. Illo nimirum prelio quo potestates aereas debellare: et ab earum tyrannide mundum veniebat eripere. Ym. Missus est gabriel angelus ad mariā virginem desponsatam ioseph nunciās ei verbum ꝛ expauescit virgo de lumine: ne timeas maria inuenisti gratiam apud dominum ecce cōcipies et paries. Et vocabitur altissimi filius. vl⁹. Dabit illi dominus deus sedem dauid patris eius et regnabit in domo iacob in eternū. Et vocabitur. Lectio secūda

Ad virginem desponsatam viro / cui nomē erat ioseph de domo dauid: ꝛ

nomen virginis maria. Nō dicitur de domo dauid: non tantum ad ioseph: sed etiaz pertinet ad mariam. Legis namqz erat pzeceptum vt de sua q̄lqz tribu ac familia duceret vxorez: apostolo quoqz attestante: qui ad tymotheū scribens ait. Memor esto igitur iesum chzistum resurrexisse a mortuis ex semine dauid secundum euangelium meum. Ideo enim veraciter ex semine dauid oztus est dominus: quia incorrupta eius genitrix veram de stirpe dauid oziginem duxit. Hym. Aue maria gratia plena dominus tecum. Spiritussanctus superueniet in te et virtus altissimi obumbzabit tibi: quod enim ex te nascetur sanctuz vocabitur filius dei. Vlus. Quomodo fiet istud quoniam virū nō cognosco et respondens angelus dixit ei. Spiritus. Ps. iij

Ingressus autem angelus ad eam: dixit. Aue gratia plena dominus tecū: benedicta tu in mulieribus. Que salutatio quantum humane consuetudini inaudita: tantum est beate marie dignitati congrua. Vere enim gratia erat plena: cui diuino munere collatuz est: vt pzima inter feminas glorioslissimum deo virginitatis munus offerret. Unde iure anglico aspectu simul et affatu meruit perfrui: que vitaz angelicam studuit imitari. Hym. Suscipe verbum virgo maria quod tibi a domino per angelū transmissum est: concipies per aurem: deum paries z hominem. Ut benedicta dicaris inter omnes mulieres. Vō. Paries quidem filium: sed virginitatis nō patieris detrimentuz: efficieris grauida: et eris mater semper intacta: vt benedicta. Gloria patri. Ut bñdicta. Ō Emitte agnum. In laudibus. aña.

Prophete predicauerunt nasci saluatorez de virgine maria. Ps. Dominus regnauit et ceteri psalmi sub eadem aña. Capl'm. Ecce virgo concipiet et pariet. Hymnus. O gloziosa domina: excelsa supza. Vō. Elegit eam. In euangelio. aña. Spiritussanctus in te descendet maria/ne timeas habens in vtero filium dei alleluya. Ps. Benedictus.

Oratio Deus qui de beate marie. Ad prima.ān. Dicetur sicut sol saluator mundi: et descendet in uterum virginis sicut ymber super gramen alleluya. ps. Deus in nomine tuo. &c. añe de trinitate super psalmū. Quicunq; vult saluus esse. Rem. Jesu christe. Rlus. Qui de virgine. &c. Ad tertiam.ān. Missus est gabriel angelus ad mariam virginem despōsatam ioseph. ps. Legem pone mihi domine. Capl'm. Locutus est dñs ad achaz, vt in festo annunciationis. Rem. Veni ad liberandum nos Domine deus virtutū. Rlus. Et ostende faciem tuam et salui erimus. Domine deus. Gloria patri. Veni. Rlus. Timebunt gentes. Oratio vt supra. Ad sextam. ān. Aue maria gratia plena dominus tecum benedicta tu in mulieribus alleluya, ps. Defecit in salutare. Capl'm. Ecce virgo cōcipiet. vt supra. R. Ostende nobis domine misericordiam tuam. Rlus. Et salutare tuum da nobis. Miserisordiā. Gloria patri. Ostē de nobis domine misericor. Rlus Memento nostri domine. Oratio vt supra. Ad nonam.ān. Angelus domini nunciauit marie et concepit de spiritu sancto, ps. Mirabilia testimonia. Lēz. Egredietur virga de radice iesse. vt in festo annunciationis. Rem. Super te hierusalem Orietur dominus. Rlus. Et gloria eius in te videbitur. Orietur dominus. Gloria patri. Super te. R. Domine deus virtutū. Dōo vt supra ¶ In commemoratione beate marie infra natiuitatem domini usq; ad purificationem. Ad vesperas.ān. et psalmi feriales. Capl'm. Beata es maria. Hymnus. Aue maris stella. Rlus. Post partum virgo. In euangelio.ān. Nescies mater, vt infra natiuitatem dñi. ps. Magnificat. Dōo.

Deus qui salutis eterne beate marie virginitate fecunda humano generi premia p̄stitisti: tribue quesumus vt ipsam pro nobis intercedere sentiamus: per quam meruimus auctorem vite suscipere dominum nostrum iesum christum filium tuum. Qui tecum vi-

nit et regnat. Ad completo-
rium vt supra. Ad matuti-
nas. Inuitatorium. In ho
nore. ps. Venite. Hymnus.
Quem terra pōtus. In no-
cturno. an. Benedicta tu in.
ps. Domine dñs noster. ac.
vt supra. ℣. Sancta dei
genitrix. Sermo beati ma-
ximi episcopi. Lectio prima.

PArturiente maria na-
tus ē nobis dei filiꝰ: vt
germane carnis nostre con
ceptione productus: creato
a se homini ⁊ pietatem pa-
ternam ⁊ fraternum largie
tur affectum. Et natꝰ est sa-
ne ab intacta femina vt dēū
pariter et hominem testare
tur partus humanus: ⁊ de-
um probaret eterna virgini
tas. Nam sicut nō poterat
nisi caro de carne nasci: ita
nō poterat dei caro de femi-
neo vtero nisi sine generā-
te prodire. Propter quod
ait angelus beatissime ma-
rie. Spiritussanctus super-
veniet in te: ⁊ virtus altissi-
mi obumbrabit tibi: quod
nascetur ex te sanctum vo-
cabitur filius dei. ℟. Bea
ta es maria. Lectio secūda.

SPiritus inquit sanctꝰ
superveniet in te. Id
circo tibi frater virtutē san
cti spiritus angelicus ser-
mo preterit: ne coniecturis
carnalis disputationis he-
betatus: celeste tibi ipse mi-
sterium terrena argumenta
tione confundas. Aut non
putas eum nouum puerum
in aluo virginis potuisse for-
mare: qui cum primum con-
deret hominem nec semen
patris nec viscera materna
quesiuit. Dic itaq; quicunq;
es superne dispensationis
arbiter ⁊ discussor: que tibi
videtur virtus eminentior:
partum dedisse virgini: aut
perfectum hominem creasse
de terra. Primus enim hic
vt ait apostolus de terra ter
renus: secundus homo de ce
lo celestis. ℟. Sancta et
immaculata. Lectio tertia.

SI contra naturam esse
contēdis: q̄ mysterio
redemptionis nostre sine vi
ro puella asseritur cōcepis-
se: cuius quero nature est: q̄
in parēte generis nostri ca-
ro sine carne formata est.
Que est ista ratio immo q̄
ceca contentio: vt non cre-
datur deus facere hominem
posse de femina quem credi-
tur fecisse de puluere. Si oi-

potentis o homo tali in negocio esse perspicis voluntatem: de opere cur retractas? Omnia enim (sicut legitur) dominꝰ que voluit fecit in celo & in terra. ℟. Te laudant angeli sancta dei genitrix que virũ non cognouisti & dominum in tuo vtero baiulasti: concepisti per aurem dominum nostrũ. Vt benedicta dicaris inter omnes mulieres. ℣. Ipsum genuisti & in presepe posuisti quẽ adorat multitudo angelorꝫ. Vt bñdicta. Gloria. Vt benedicta. ps. Te deuz. ℣. Speciosa facta es. In laud. ãn. O admirabile. ps. Dñs regnauit. &c. Cpm. Felix nãqz. Hymnus. O gloriosa. vl̃. Elegit eam. In euangelio. ãn. Virgo verbo concepit. vt infra natiuitatem domini. Oco. Deus qui salutis eterne. Ad primam. aĩ. Mñ natus. ps. Deus in nõe. &c. Ad. iij. ãn. Rubũ. ps. Legem pone. Cpm. Ab initio. Hym. Sãcta dei genitrix. oco vtꝫ. Ad. vi. ãn. Germinauit. ps. Defecit. Cp. Et sic in syon. ℟. Post partũ. oco vtꝫ. Ad nonam. ãn. Ecce maria. ps. Mirabilia. Cpm. Et radicaui. ℟. Speciosa. Oratio vt supra. De dña in tempore paschali. Ad vesperas. ãn. Alleluya. pertinens ad feriam cuz psal. ferialibus. cpm. Beata es maria. Hyꝫ. Aue maris stella. vl̃. Post partum. In euangelio. ãn. Aue regina celorum: aue domina. ps. Magnificat. Oco.

PRosit nobis semper omnipotens pater et precipue inter hec paschalia filij sui solennia: continuata dei genitricis marie memoria: que et astitit vulnerata charitate i cruce pẽdenti: et astat regina a dextris in celo regnanti. Per eundem dominum nostrum. Completorium vero non mutatur nisi tantum. vl̃us. Gloria tibi domine qui natus es de virgine. post versum. Oremus auctor omnium. Ad matutinas. Inuitatorium. In honore beatissime cum Alleluya. ps. Venite. Hyꝫ Quẽ terra. Et in fine hymnorum quorũ metro conuenit dicetur Quesumus auctor omniũ in hoc. Gloria tibi dñe qui natꝰ es de virgine. In nocturno. ã. Alleluya. ij. ps. Cantate.

i. ps Dominus reg.ex. ps. Cantate. ij. vlus. Sancta dei genitrix. Lectio prima.

Stabant iuxta crucem ihesu mater eius et soror matris eius maria cleophe et maria magdalene. Hec nimirum est illa hora de qua ihesus aquam conuersurus in vinum/dixerat matri. Quid michi et tibi est mulier? Nondum venit hora mea. Hāc itaq; horam predixerat que tunc nondum venerat in qua deberet agnosci moriturus de qua fuerat mortaliter natus. Tunc ergo diuina factur9 nō diuinitatis/sed infirmitatis matrez velut incognitam repellebat. Nunc autem humana iam patiēs: ex qua fuerat factus homo affectu commendabat humano. Tunc vero qui mariam creauerat: innotescebat virtute. Nunc vero qđ maria pepererat pendebat in cruce. Rem. Beata es maria. cum alleluya. Lectio. ij.

Moralis igitur ilinuatur locus. Facit quod faciendum admonet: et exēplo suo instruxit preceptor bonus vt a filijs pijs impēdatur cura parentibus: tanq; lignum illud vbi erant fixa membra morientis: etiam cathedra fuerat magistri docentis. Ex hac doctrina sana didicerat apostolus paulus qui docebat quando dicebat. Si quis autem suis: et maxime domesticis non prouidet/ fidem negauit: et est infideli deterior. Rem. Sancta et immaculata virgini. Lectio tertia.

Quid autez tam cuiq; domesticum: q̄ parentes filijs/ aut filij parentibus? Huius itaq; saluberrimi precepti: ipse magister sanctorum de seipso constituebat exemplum: quando non famule deus quam creauerat et regebat: sed matri homo de qua natus fuerat et quā relinquebat alterū prouidebat. Nam cur hoc fecerit: quod sequitur indicat. Ait enim euāgelista. Ex illa hora: accepit eam discipulus in sua: de seipso dicens. Sic quippe commemorare se solet: q̄ eum diligebat ihesus. Suscepit eam igitur discipulus in sua: non predia qua nulla propzie posside-

bat: sed officia que propria dispensatione exequēda curabat. R. Felix namq. ps. Te deum. ỹ. Speciosa. In laudibus. ān. Alleluya alla. ps Dominus regnauit. ꝛc. Cpm Felix namq hymn. O gloriosa. ỹ. Elegit eam. In euangelio. aña. Beata dei genitrix. ps Benedicta. Oratio. Prosit nobis. Ad primam. ān. Alleluya. vj. ps. Deus in nomine. R. Jesu christe cum alla. ỹ. Qui de virgine. Ad tertiam. ān Alleluya. ix. ps. Legem pone. Cpm. Ab initio. R. Sancta dei genitrix v ir. cum Alleluya. Oratio vt supra. Ad sextam. aña. Alleluya. iiij. ps. Defecit. Cpm. Et fit in syon. R. Post partum. cum alla. Oratio vt supra Ad nonam. aña. Alleluya. iiij. ps. Mirabilia. cp. Et radicaui in populo. R. Speciosa facta es. cum alla oratio vt supra. ¶ In commemoratione beate marie a purificatione beate virginis vsq ad caput ieiunij a festo trinitatis vsq ad aduentum do. Ad vesperas. aña et psalmi feriales. Cpz. Beata es maria. Hymnus. Aue maris stella. ỹ. Sancta dei genitrix. In euangelio. ān. Aue regina celorum aue domina angelorū. quere infra octa. assumptionis beate marie. p. Magt aia mea. Oratio. Cōcede nos famulos. Ad completorium. ān. Cum iocunditate. ps. Cum inuocarem. ꝛc. Cpm. Sub tuum. ps Nunc dimittis. ꝛc. Ad matu. Inuitatorium. In honore. ps Venite. Hymn. Quem terra. In nocturno. ān. Benedicta tu in mu. ps. Domine dominus noster. et reteri psalmi de domina sub hac aña. ỹ. Sancta dei genitrix intercede p. Item in commemoratione beate marie virginis. Lcō prima.

Sacrosanctā venerabilis dei genitricis marie memoriam cōgrue diuinis laudibus catholica frequentat ecclesia: quia eius sine intermissione salutari indiget auxilio. Nam reuerentia que dei matri defertur illi etiam qui eam talem fecit vt et virgo et mater esset exhibetur. Ideo ergo totis desideriis totisq pconijs eius insistemus laudibus: vt et matrem sentiamus nobis

pſſimā filiūq; eius iudicem ſerenissimū. Hec eſt virgo q̄ antiquum diabolice ſeditionis cyrographum aboleuit totiq; ſeculo ſubuenit: et celeſte regnū credentibus patefecit: dum per ſpiritū ſanctum deum et hominē concepit. ℟. Beata es ma. ℣. ij.

OPere pr̄eciū quippe eſt vt intentis celebr̄etur laudibus in terris: cui officioſiſſime angelica famulātur in celis. Nam ſi eam ille pr̄cipuus gabr̄iel humiliter ſalutans honorabatur in terris: multo amplius eam ſup celos exaltatā/et vt ita dicā in thr̄ono dei collocatā/nūc cum oībus ſanctis honorat laudib⁹ digniſſimis. Hec eſt ſola cui nulla v̄go poteſt cōparari: quia tanta eſt vt q̄ta ſit nō poſſit enarrari. Hanc expectabant ſancti patriarche: hanc pr̄ecinebant pr̄ophete: oēſq; quos ſp̄ūs ſc̄ūs attigerat optabāt vidēre. ℟. Sancta et imaculata. ℣. iij.

HEc tanta tanq; ſancta regia virgo digno exigit venerari p̄conio: cuius conſtat mundū ſaluari ſuffragio. Hec eſt inq̄ feneſtra celi: aurora ſolis eterni: ianua paradiſi/et veri archa p̄piciatorij. Hec eſt ergo domina regum: decus mulierū gēma virginū: lux ſeculorū: congratulatio angelor̄: cōſolatio miſerorū: ſpes et refugium peccatorū oīmq; reparatio credentiū. Quicq̄d igitur boni mundus habet ab illa ſuſcepit: ex qua ſalutis noſtre initiū manat. Hec nobis ſuis ſemper ſubueni re dignetur v̄neratorib⁹: atq; pie ſacris pr̄ecibus a vicijs purget omnib⁹: ſeq; cōſiderare et collaudare d̄net in celeſtibus. ℟. Felix nāq; es ſacra virgo maria: ⁊ omni laude digniſſima.

Sermo beati hieronimi pb̄ri. ℣. i.

BEata et glorioſa virgo maria a p̄phetis quidē pr̄enunciata: a patriarchis figuris/et enigmatibus pr̄elignata: ab euangeliſtis exhibita/⁊ monſtrata: ab āgelo venerabiliter/atq; officioſiſſime ſalutata. Pr̄eterea qualis/et quanta eſſet ab eodē diuinit⁹ declaratur cum ait. Aue maria gratia plena dn̄s tecum: benedicta tu in mulieribus. Talibus nāq; decebat virginē oppignorari muneribus: vt eſſet

gratia plena quedit celis gloriam: terris deũ/ pacẽq; refudit: fidez gentib9: finẽ vicijs: vite ordinẽ: moribus disciplinã. ℟. Beata es. ℣. ij

ET bene angel9 ad virginem mittitur: quia semper angelis est cognata virginitas. Profecto in carne preter carnẽ viuere non terrena vita est/ sed celestis. Unde et in carne angelicã gloriã acquireremaioris est meriti q̃ habere. Esse vero angelum felicitatis est: esse vero virginem virtutis: dũ hoc obtinere virib9 nititur cum gratia: quod habet angelus ex natura. Utrũq; tamen z esse virginem vel angelũ: diuini muneris est officiũ nõ humani. ℟. Sancta et imaculata virgi. Ad. iij.

AVe inquit gratia plena. Et bene plena: qz ceteris p partes prestatur: marie vero simul se tota infudit plenitudo gratie. Hoc quippe est qđ dauid ait. Descẽdit sicut pluuia in vell9. Uellus itaq; cum sit de corpore: nescit corporis passionem. Sic et virginitas cum sit in carne: vicia carnis nescit. Celestis plane ymber virginẽ vellus placido se infudit elapsu: z tota diuinitatis vnda se cõtulit in carnẽ: quando verbũ caro factũ est: ac deinde p crucis patibulũ exp̃ressum: terris oib9 pluuiam salutis effudit: z stillicidia gratie humanis prestitit mentibus. Domin9 tecũ. Mira res. Et iam cũ virgine erat q̃ ad virginẽ mittebat angelũ: z precessit nũciũ suũ de9: sed a deo nõ recessit: nec teneri potuit locis: qui oibus habet in locis: et tot9 vbiq; sine quo nichil totuz.

ITem in cõmemorationibus. Sermo beati fulberti carnotensis episcopi. ℣. i.

DOn est pretereũdum: sed magis mẽorie cõmẽdãdũ: q̃ illa dei genitrix lapsoz subleuatrix quondã theophilũ penitẽtẽ: z se supplíciter inuocantẽ ab ipsi9 diaboli faucib9 potẽter eripuit. Sed quid grauemur hui9 lapsi reparationẽ paucis effari: cũ audire sit opere preciũ. Is ergo theophilus vice domin9 olim cuiusdam epi cilicioz vt scriptura testat̃ ppter infoztunia sua intristiciã decidit. Unde ztulit sese ad quẽdam iudeũ male

ficū: eiꝰ cōsiliū/ et auxilium petens. Hoc mediatore locutus cū diabolo christianitatē abnegauit: diabolū adorauit eiq; de sua mācipatione factū chirographū tradidit anulo suo signatū. ℟. Beata es maria que. Lectio sexta.

POstea vero facti penitens multūq; se animi angens quid faceret: quo se verteret: tādē collectis fidei et spei viribꝰ cōfugit ad ecclesiā quandā in btē matris dñi memoriā dedicatā. Vbi quadraginta dierū afflictione macerat⁹ animo cōtrito: nomē eiꝰ inuocabat iugiter ac implorabat patrociniū. Quid multa? Respexit hūc ppicia mie mater: et per visionē illi apparens: de ipietate coarguit: ad xpi cofessionē recōfortauit. Consolata est dlētē pollicēdo veniā: et ne dubitaret de promisso/ supradictū cyrographū a diabolo potenter ereptū: captiuo reddidit in pignꝰ libertatis ℟. Sancta et immaculata virginitas quibus. Lectio.vij.

QUod quidem cyrographum cū thophilꝰ eui gilās super pectus suū positū inueniret: ꝙ letus extitit: ꝙ pio affectu voces exultationis ⁊ cōfessionis ediderit/ nō est facile dictu. Nocte vo illā secuta ē dñica dies q̄ theophilꝰ q̄si cū dño a mortuis resurgens ep̄o se corā pl'o pñtauit: et rē sicut erat exposuit. Videres pl'm modo cōsiderata facie vultu pe nitentis pie collachrimari. Sed audito quātā ⁊ q̄ celerē miam fuerat secutꝰ: oēs q̄ mala cōscientia territi pene defecerāt: ad spē venie respirabāt. Jā vo vt rē breui fine cludamꝰ: ep̄o iubēte malecapti cyrographū theophilus igne cremauit. Deinde suffragāte clero ⁊ pl'o ductꝰ ad altare cū sacrosāctā cōmunionē de manu ep̄i ore susciperet: facies eiꝰ refulsit vt sol. Peractoq; diceps triduo cū laudibꝰ in ecc'lia pie matris dñi q̄ quā reconciliatꝰ fuerat a laboribus suis bono fine quieuit. ℟. Felix namq; ps. Te deū. Sedifra septuagesimā nō dicit ꝑ. Te deū. ℣. Speciosa. In laud. ān Postptū. ꝑ. Dñs regn. cc. cp̄. Felix nāq; hyꝰ O gl'iosa. ℣. Elegit eā. In euā. ā. Btā dei genitrix maria. vt i ꝓmis vesp. assumptionis btē marie vir

ginis.ps. Benedictus.Or. Concede. Ad pmã.ã. Sãcta dei genitrix.ps. Deꝰ in noĩe tc.cup plal.ã Quicũqz vult. cõtingens feriã cũ R. Jesu christe.et vsu.Qui de vgine tc.Ad.iij.ãn. Beata mater. vt i suffragio.p. Legẽ pone Cap. Ab initio.R. Sancta dei ge.Or. Cõcede. Ad.vi.ãn Dignare me laudare te virgo sacrata: da michi virtutes contra hostes tuos.ps. Defecit.cap. Et sic in syon. R Post partum. Oõ vtã. Ad.ix.ãn. Gaude maria virgo cunctas hereles sola interemisti ĩ vniuerso mũdo.p. Mirabilia.p. Et radicaui. R. Speciosa ctães.orvtã.

Notãdũ vero qꝺ a festo sancte trinitatis vsqꝫ ad natale dñi:et ab octa.epyphanie vsqꝫ ad caput ieiunij:ꝫ ab octa.palche vsqꝫ ad vigiliã pẽthecostes dicatur seruitium feria.iij.de sancto vdalrico:et feria.v.de apostolis quando in huiusmodi feriis festũ alicuiꝰ sancti nõ cõtingit: ita tamẽ qꝺ festa sãctorũ q̃ sequũtur si cõtingant i dictis feriis: huiusmodi cõmemorationes nõ impediant nisi in aliis feriis eiusdẽ septimane vacantibꝰ de ipsis cõmemorationibꝰ congrue dici possit:videlicet.Mense ianuarij.Pascle vgis Germanici martyris.Mense februarij.Gilberti cõfessoris. Mense maij.Germani epi. Mense iunij. Nicomedis martyris.Petroci confessoris.Botulphi abbatis.Leufredi abbatis. Mense iulij. Grimbaldi confessoris.Pharedis virginis.Mense augusti.Aidani epi.Mense septẽbris.Terle virginis.Mẽse Octobris.Francisci cõfessoris vdalrani epi.Austreberte virginis.Germani capuani.Mense nouẽbris.Martini pape. Quando vero dicte cõmemorationes in feriis pdictis ob causam premissam dici nõ possit/ dicat de eis aliis diebꝰ vacantibꝰ eiusdem septimane vbi congruentiꝰ fieri potest:ita tamen qꝺ si tot dies sint occupati in septimana qꝺ nõ possit dici: nisi de altera cõmemoratione dũtaxat dicatur tunc de apl'is:ꝫ cõmẽo.sancti vdalrici illa septimana omittatur.Et qꝺ hic statutus de apostolis:de festo loci in aliis ecclesiis obseruetur.

Itaq; ſciẽdũ eſt q; q̃ aliquã die ſeptimane occurrit feſtũ apl'i: illa ſeptimana cõmẽo. de apſtoł omitti debet oĩno Et ſic fiat de cõmẽo. ſancti vuilli/ q̃ feſtũ eius ſeu aliũ dies octa. feſti eiuſdẽ tali ſeptimana occurrerit. Et notandũ q; q̃ dz de .l. vuill'o: vel de apl'is: et p̃cedit tale feſtũ qđ habet ſuas veſ. ſẽp fiet in ipſis veſ. mẽo. de apoſtolis: vel de ſcõ vuillelmo: tamen vbi tale feſtum non p̃cedit veſpe. de eis in die p̃cedenti dicende ſunt.

¶ Memorandũ eſt q; viceſimonono die mẽſis octobris Anno dñi. m. ccc. ſeptuageſimooctauo. Per ghale concilĩ in eccl'ia maiori Eboracẽ. celebratũ ordinatũ et inſtitutũ eſt qđ de inceps dicat de q̃mẽmoratione ſancti vuill'i: q; apl'or laudẽtu. lxx. et i̊pe paſchali ſicut in eorũ rubrica habet. Et cũ hmõi cõmẽmorationes ſuas nõ poſſunt habere veſperas p̃mas: ẽt oĩno fiat de eis memoria cũ .a. ỽſiculo q; oꝛone put de feſtis triũ lc. fieri ſolet.

Ꝓuiſo q; regula quarte et ſexte ferię aſſignata tpib; aduent; ſeptuageſime: et i̊pe paſchali ſi fieri poterit obſeruet. Etiã in tpe paſchali de ſcõ vuillelmo. Inuitat. Jubilem;. cũ all'a. et ad miſſam ſcõ all'a. cõtingens feria. Itẽ de apl'is tpe eodem. Inuit. Regẽ apl'oꝝ. cũ all'a. ſcõ All'a. ℣ Jte nũciate. lc.

¶ In cõmemoratione ſancti vuill'i ad veſ. de tpi feſ. cap. Ecce ſacerdos ma. hy; Iſte cõfeſſoꝛ. lc. ỽſi. Amauit eũ dñs. In euãge. ã. Noſtri patris i miniſterio. lc. vti feſto ſcti vuill'i. p. Magt. oꝛ. Deꝰ qui nos vti vuillelmi. lc. vti feſto eiuſdẽ. Nõ dicant ſuffragia conſueta. Ad mat. inuit. Jubilem; regũ. ps. Venite. hy; Iſte cõfeſſoꝛ vti In noct. in Oꝛtus electi. ps. Beatus vir. lc. pi vni; cõfeſſ. ſub hac ãn. Antiphone et Ꝛia hyſtoꝛialia que hic nõ ſcribũtur: querant in feſto ſcti vuillelmi ℣ Amauit eum. Lectio p̃ma

¶ Oꝛtuo igit̃ ſcõ vuillelmo cũ dñs i ſancto ſuo magnificari voluit: et p̃cipuis indicijs ſũi ſinceritatẽ p̃pulo p̃clarare: accidit in cuiuſdã p̃runde noctis ſilentio furtiua flãma negligentis cuſtodis alũna ciuitatẽ incendio conflagrauit.

Ex quo quidã globus igne⁹ per mediũ platearũ discurrens et inuenta comburens domũ oõnis in qua sanctũ corpus requieuit obsedit in circuitu: et flãmeo deuastauit insultu: tectũq; non solum detexit: sed etiã in cinerem vltimũ tẽpli edẽ: vel in carbones redegit desolatorios.

Vria hosto. ppe de. i. et ꝯ. tur bis alternati sumptis. Ꝛc. ꝯ.

Postratum est igitur ad solũ ciuiũ bonorũ solatium: et ipsa domus ad fidei fundata firmitatem ab ipsis fere eradicata est fundamẽtis. Verũ dũ flãma furens sua multiplicaret incẽdia: et quicquid obuiũ ei fuerat sus voracitate terebraret: adeo ꝙ ingentes eris/ et ferri lamine quasi palee erãt ad pastũ ignis: cuius dã trabis moles immensa a culminis compage superne separata super humilẽ tumulũ ex alto corruit: et operculum eius per mediuz scidit: et partẽ illam que pedes tegebat sepulchro in ardentes carbones est resoluta. Lcõ. iij.

Cum omnia itaq; absumerent incõsumptionez et cibum ignis: inuenti sunt carbones viui super corpus confessoris ingentiq; flãma relucens: quasi foliũ flatib⁹ instaurato. Cunctos igitur ad tumulũ venientes ingẽs luctus et acerba nimis lamẽtatio circũ strepebat: oimq; fuit opinio: ꝙ caro pridem ante rogum in puluerẽ defluxisset: et ꝙ nũc ossa cineri rogus erogasset: sed fons irriguus de quo aq̃ viue emicant: puriq; lactices de vita eterna salientes sic afflata incendia diuinitus tẽperabant: vt serica vestis in qua celestis gleba fuerat inuoluta nulla parte sui vllã sensrat vstionem: nec erat vt ardens caro q̃ subtus latebat: sed quasi argẽtum candescens in fornace candor carnis ad celestem beatitudinem reseruate: intexkila resultauit. ¶ Item de sancto vdalricho. Lectio prima

Adolescẽtula igit̃ quedam a primis cunabulis priuata luminis bñficio et tenebris septenio circunsepta ad sancti sepulchrum vsq; puenit. Et dum in sancta nocte pentheroſtes/ nec preciſe vigilaret: nec prun-

de dormiret prout sanitati restituta postea referebat: affuit vir quidam pulcherrimus aspectu canos habens angelicos inestimabili fragrans odore. Qui miserat⁹ eius misericordiam nunc manu pupillas pressit oculorum. Ad cuius manū caligo cessit cecitatis: et ei protetra nocte dies redditur serenat⁹. Ex his vt supra notātur. Ꝛc. ij.

EAdem die etiam nocte quedam mulier dolore viscerum inuiscata: et caligine cecata dū ante sancti patris tumulum prouoluta foetis ostatrix est facta. Et cum oculorum sedes lachrymarū ymbribus frequenter imaduisset: ventris dolorem perdidit: et nouū diē inuenit admirans plurimū de rerū oim ⁊s vidit nouitate. Ꝛc. iij.

DEc est omittendum q feria secunda post pē thecosten contractus quidā rigidos habens intrinsecus neruos/ ⁊ arefactos: pr̄ pedibus ad sancti sepulchrū venire non valuit: sed baculo/ et baiulis sustentat⁹ duobus illuc perducitur: et p̄ patris gratia precibus plācu plenis postulauit: donec sanitati restitutus: baculuz quo prius portabatur leuatum portans in manibus ⁊ baiulis sequētib⁹ a remot⁹: leto et libero gressu domum repedauit. Ꝛ Letetur cōme ratione beati Willelmi. Ꝛc. j.

VEniant in medium ⁊ alia miracula: vt mirifici cognoscat medicina. Tempore eodē mulier q̄dā annosa sic a primeua etate clausos habuit auriū meatus: q̄ nullius soni solatio per portā illam anima eius potuit reforillari. Accedens igitur ante tumulū se p̄stra uit in facie/ et lachrymis pauimentum lauit: quoulq; ad laudem sui concellozis inter eiozum officinarum hominis clauiger chr̄istus auriū claustra tandiu clausa ad recipiendos vocū vices relexanit. Ꝛ. vtb notantur. Ꝛc. ij.

MAlier vero quedam q̄ in etate iuuenili lasciuis ac saginatis carnib⁹ incedere consueuerat: infectis subito visceribus instar inflate et lucide velice p̄ singula membra distenditur. Ignea etiam tabes in profundioribus pulmonis partibus abozta: siti tamen tin

gulbilem in ea excitauit: q̃ eius incendium alicuius liquozis kalione repzimi nõ poterat vtr redebat. Spzet̃ igitur medicis viuis: ad medici mozt̃ui viq̃ festinatur antidotũ. Onerat eni plaustrum solo cozpoze plenũ/et ante ostiũ vti petri est exoneratũ et ad sci pẽis vbillelmi tractum sarcofagum. ℟e.sũ.

OLeo igitur q̃ de sancti tumulo emanauit miscera pariper vngitur/et vt misera sari consueuit voce miserabili sanitatis a fãdo flagrantiã flagitauit Mira res: hydzopicum liquamẽ a deo per olei sancti liquozis virtutẽ deliccatur ⁊ annulatur: q̃ aquatic⁹ humoz int⁹ natus nec fozas per aliquã cozpozis regionẽ mittit: nec intus ad nozbi fomentũ retinetur. Mirum igitur imo dum virtute deficitorepit cõ nalescere: ⁊ deperatum cozpozis robur recuperare: vt longe leuior et foztioz fieret post diuini muneris gratiam: q̃ ante morbum fuerat per naturam. ℣. Te deũ. ℟. Ora pro nobis. In laud. ãn. Claudi recti. ps. Dominus regnauit. ℣. ℟. Benedictionem. Hymn⁹. Jesu redemptor. ℣⁹. Justus germi. In euangelio. ãn. O vbillelme. ps Benedictus. Oco Deus qui nos. Ad p̃ma. ãn. Purgantur. ps. De⁹ in nomine. Super psal. Quicũq; vult. ãn. de trinita. cõtingens fer. Ad tertiã et ad alias horas cetere añe de lau. de pzopzia hystozia cum capitu. ⁊ Hẽs de cõmuni vni⁹ cõfess. ⁊ põtifi. ⁊ oõne vtã.

℣ In cõmemozatione apostolozũ petri ⁊ pauli ad vẽs. ãn et psal. feriales. Capl'in. Non vos me elegistis. Hyp⁹. Jam bone. ℣. Doctozegre. ℟. Olive bine. ℣. Sit trinitati. Quere istum hymnum in festo apostolozum petri et pauli. Ad matutinas. ℣. In omnẽ terrã. In euãg. ã. Isti sũt due oli. vti festo sctõ rũ iohis et pauli. ps. Magt. Oco. De⁹ cuius dex. ãr in oca. die apl̃oz petri ⁊ pauli Mõditamẽ suffragia sanctoz Ad matutinas Jnuitato. Regem apostolozum. ps. Venite. Hyp⁹. Eterna christi. In nocturno. ãn. In omnem terram. ps. Celi enar. cetera psalmi vnius apl̃i sub hac ãn. ℣. Constitues.

Sermo.beati maximi.e.l.i.

BEatissimorū apostolorū petri ꝫ pauli insuperabilem fidē ꝫ passionē q̄ germanam omni nos deuotione fratres necesse est celebrare q̄ ꝫ laudabilis eos vita ad gloriosissimū perduxit occasū: ꝫ mirific⁹ obit⁹ perpetuam trālmisit ad vitam. Et licet in petro fides emineat: in paulo doctrina p̄cellat: magisteriū tamen pauli fidei plenitudo est: et credulitas petri doctrie est fundamētum. Lē. de.i. et.ij. turbis de cōi apostolorū alternatim lumptis. Lcō.ij.

QVanti igitur meriti apud deum suū petr⁹ erat: vt ei post nauicule parue remigium: toti⁹ ecclesie gubernacula traderentur? Aut quantū in apl'atus sui misterio cōplacuisse xp̄o credimus paulū: q̄ tātum placere potuit ꝑsecutor? Placuit enī: q̄ nō iniqui pectoris studio: sz simplicis ignorantie incauta deuotione certabat. Denīq̄ vt p̄imū sensib⁹ eius spiritus veritatis infusus est: ostēdit cōtinuo nō se xp̄i seuisse odio sed amore paterne legis innocenter errasse. Lectio.iij.

QVid etiā de petro referā: cui⁹ tm̄ a deo est approbata iustitia: tātaq̄ ei potestas attributa est iudicandi vt in arbitrio ei⁹ ponerētur celeste iudiciū? Prospicite ergo ꝫ estimate: q̄to nobis sit petrus apostolus honore reuerēdus: cui⁹ sententiā in terris platā/ sempiterni iudicis eq̄tas nō repellat. Et ideo diligent q̄ sit ei⁹ gl'ie magnitudo intuearmur: dū claues regni cōmittunt eterne: cuz illi claudere et aperire permissum est.

Itē in cōi ap'or. ser. lect. i.

BEatissimor⁹ ap'orum mēoria fr̄es cūctis est honorāda credētib⁹ q̄s p̄o iustitie pietatisq̄ p̄citudie saluator mūdi hūano gn̄i ꝫ p̄es esse dedit ꝫ iudices. q̄te aūt integritat⁹ q̄teue pietatis fuerit: hicbī maxie ꝫ uidendum est: q̄ ille eos ad emendationē corrupti seculi/ ꝫ ad ministeriū suę voluntatis elegit: quem non fallebat electio. Lectio.ij.

QVauit nāq̄ petri inopib⁹ paupez: ope piscatorē: q̄ a cōuersione ꝫ opulari ꝫ cōione vxbiū fecere

P iij

gat⁹ vitā iter fluct⁹ agebat innocuā ⁊ victū de simplicitate querebat. Quem tñ vt ita dixerim paupez: vt cōpetens ei sustātia non deesset: quē bene merentē de deo copiosi maris diues vnda pascebat. Electus ergo est ad ꝓdicationē verbi salutaris: vt mutata vita celestis misterio acri: qui captura piscium alebatur: salute hominum pasceretur. Lectio. ij.

GLoziosissimū etiā paulum: ad fidez nois sui xp̄s vocat e celo. Qui ꝙ ꝓsequi videbat ecc̄lias: nō ipietate irreligiosi animi seuiebat: sz nube ignozātie nouam nō ꝓspiciēs gr̄az: amore antique deuotionis errabat. Ideo denicz ab oculis eius veteris vmbze caligo detersa est: verum illud lumē qđ de celestib⁹ chozuscabat: ⁊ sibi acq̄reret: ⁊ omnibus reuelaret. ¶ Item de apostolis ser. vnde supza. Le. i.

QAm oēs vti apli parē gr̄az apd dñz sctitatis obtineāt: nescio quo tñ pacto petr⁹ ⁊ paul⁹ videt̄ur peculiari q̄dā i saluatoze fidei ꝓcellere vtute. Nō q̄dez ex ipsius dñi iudicio possum⁹ appzobare. Nā petro sicut bono dispēsatozi claues regni celestiꝭ dedit: paulo tāq̄ idoneo doctozi magisteriū ecclesiastice institutiōis inuēxit Scilicet vt q̄s iste erudierit ad salutez: ille suscipiat ad q̄etē: ⁊ q̄cū cozda paul⁹ patefecerit doctrina vbozū: eoz aiab⁹ petr⁹ aperiat regna celoz. Verba vti. Lectō. ij.

QLauē enī quodā mōs xp̄o sciētie ⁊ paul⁹ accepit. Clauis enim dicēda est: q̄ ad fidē ꝓfōz dura cozda releranē: mētiū secreta pādunē: ⁊ q̄cq̄d itrīsec⁹ clausū teneē: i palā rōnabili manifestatiōe ꝓducit. Clauis inquā est: q̄ et ꝓscientiā ad cōfessionē peccati apit: ⁊ gratiam ad eternitatē misterū salutis inducit. Lectio. iij.

AMbo igit claues a dño perceperūt: scie iste: ille potentie. Diuitias immoztalitat⁹ ille dispēsat: scientie thesauros iste largitur. Sūteni thesauri scientie sicut scriptū est In q̄ sūt oēs thesauri sapiētie ⁊ scie dei abscōditi. Ergo vti petrus ⁊ paul⁹ eminent inter vniuersos apl̄os: ⁊ peculiari quadā ꝓzogatiua pzecel-

lunt. Ueruz inter ipsos qs cui ꝓponat incertū est. Puto enī illos eqles esse meritis: qz equales sūt passione. ps. Te deū. ℣. Annūciauerūt. In lauḋ. ān. Hoc est ꝓce. ps. Dñs reg. ꝛc. sub hac ān. cpz. Per manꝰ apl'oꝝ. Hyꝰ. Exultet celū. ℣. Dedisti hereḋ. In euāg. ā. Justi sūt viri scti quos elegit dñs i charitate nō ficta: ꝛ dedit illis gl'iam sempiternā: qꝝ doctria fulget eccl'ia vt sole luna. ps. Bñꝰ. oco. Deꝰ cuiꝰ dex. Ad hoc. oīa de cōi apl'o. cū oco ne. Deꝰ cuiꝰ dex. ¶ Intēmēoꝛatiōe oiz sctoꝝ ad ves añe ꝛ psal'. ket. cp. Scti per fidē. Hyꝰ. Xpe redē. quere i festo oīm sctoꝝuz. ℣. Exultēt iusti. In euagel. ān. Vti estis sctī dei oēs. vt in festo ꝓdicto. ps. Magt. Oratio.

QUoncede qs ops deus: vt intercessio nos sancte dei genitricis marie semperqz ūginis: sctārumqz oiz celestiū virtutū: ꝛ sanctoꝝuz pr̄iarcharū ꝓphetarū apl'orum euāgelistarū martyꝝū cōfessoꝝ atqz virginū: ꝛ oiz electoꝝ tuoꝝ vbiqz letificet: vt dū eoꝝ merita recolim⁹: patrocinia sentiam⁹. Per eum. Nō dicant mēo. qlue. Ad matuti. Inuit. Gaudete ꝛ exꝛ. vt in cōi plurimoꝝū martyꝝ. ps Mirabilis. hyꝰ. Xpe redēptoꝛ. vtq. In nocturn. ān. Secꝰ dcur. ps. Beatꝰ vir. ꝛ ceti de pr̄imoꝝū mar. ꝑter ix. plal'. loco cuius erit. ps. Benedicā. ℣. Exultēt. Lcō. i.

NOs autē frēs charissimi in oīum pr̄imoꝛdiꝰ sctōꝝum noīare laudare et gloꝛificare cōdecet eū qui cūctos cōdidit sanctos: perquē oia subsistunt elementa: cuius maiestas nec incipit nec dēsinit in seculum: vt merito omnis pr̄incipiū ac finis creature nominet. Qui nos cuz nō essemus: de nichilo potenter creauit: et cum per culpam in damnationē lapsi fuissem⁹ misericoꝛditer restaurauit. Deinde debemus attollere beatam mariā virginem genitricē dei: que est tēplū dñi/ sacrariū spūsscti: in qua deus ops illā mūdissimam ꝛ sacrosanctā carnē assumpsit. In qua moꝛiendo genus humanū de eterna moꝛte redemit. Illiꝰ ergo mereamur pcibus adiuuari: que meruit mater effi

ci cōditoris nostri. ℣. Absterget. vt in cōmuni plurimorum martyr. Lectio. ij.

QElestes quoq; debem⁹ deinde spūs laudare: q̄ i hoc mūdo dina mādata cōplent: ⁊ iudicia exercēt: ⁊ demōes a nobis cohercēdi ꝓtestatē diuit⁹ hñt. Deide sc̄ōs pr̄iarchas: ⁊ alios sc̄os gl'ificare debemus: q̄s post creationē mūdi i ꝑmoꝛdiali scl'o fuisse cognouim⁹ cū q̄bus dēus ꝑ suos angelos locutū fuisse: ⁊ eos illi placuisse nō ignoꝛauim⁹. Deinde sc̄ōs ꝓphetas laudare debem⁹: q̄b⁹ ops pater de incarnatiōe kil'i sui ⁊ redēptione gn̄is hūani consiliū suū dignat⁹ est reuelare. Post ipsos ℣o sc̄i apl'i ⁊ euāgeliste laudib⁹ gl'ificādi sunt: qui dn̄m saluatoꝛē in carne vidēre: ⁊ salutarē eius doctrinā ab eius oꝛe sulcipere: ⁊ mundo tradere meruerunt. ℣. Fulgebunt. vt in cōi pluri. confes. Lectio. iij.

DEinde sc̄i martyꝛes honoꝛādi sunt q̄ suū sanguinē ꝑ fide ⁊ dilectione saluatoꝛis effuderunt. Quoꝛuz alij decollati sunt: alij lapidati: alij alijs crucia tibus necati ⁊ moꝛtificati sunt. Post eos confessoꝛes beati nō solūtꝫ: sz ⁊ merito sequunt: q̄ ꝓ sua sc̄issima vita: ⁊ rectissima doctrina in p̄ria ꝓmio eterno muneranť ⁊ ditanť. Ipsis in sacra veneratione adiūgunť virgines que idcirco spōsum imꝑmoꝛtalē habent in celis: qz spreta carnis delectatione: spōsum moꝛtalē noluerūt habere in terris. Quibus oīb⁹ videlicet sanctis debitā scōz possibilitatē nostrā exhibeamus veneratione: vt eoꝛum meritis ⁊ ꝓcibus ad eterne diuinitatis visionē ꝑuenire mereamur. ℣. Justi in perpe. quere post. vt. lec. plurimo. marty. ps. Te deū. ℣. Mirabilis de⁹. In laud. ℣. Justorū aie. ps. Dns reg. vt in festo oīm sc̄ōꝛ: sub vna ℟. cl. Reddet de⁹. hy⁹. Jesu sal. vt in ꝓdicto festo. ℣. Justi autē. In euāg. ān. Te gloriosus. vt in ꝓdicto festo. ℣. Bñ⁹. oco. Cōfede. vt. ℣. Ad dn̄m. ℟. Cū palma. ps. Dñi noie tuo. ℟. de tri. sup psal. Muscunq;. etc. Ad al's hoꝛas vt in cōi plurimo. marty. cū oratione Cōfede. vt supꝛa.

I OC 59

Festū visitatio-

nis beate Marie virginis per sacram cōuo cationē Eboz. Anno dñi Millesimo quin gentesimo terciodecimo statutum est cele-brari vt festū principale. iiii. Nonas Apri lis id est illius mensis die. ii. Sicqz in ka lendario annotandum huius diei festi ple num hic sequitur seruitiū secundum vsū pzesertim Eboz.

BRITISH MUSEUM

Festi visita-tionis hec est regula: qz si i aliqua dñica ante diē pal-marum aut i die palmarum vel ebdoma-da sequente contigerit con-similiter per omnia fiet de eo vt de festo. Annunciatio-nis scribitur vt sic ambroſi us ebdomada palmarum cō tingens semper in feriā sex tam anteferatur. Sic ergo hoc festo i vigilia pasche cō tingente dum ātefertur ad sabbatum ante dominicam palmarū quod cuenit in cra stino annunciationis tunc ad capitulum incipiatur de hoc festo visitationis dein-de de annunciatiōe sola me moria de festo vero duplici tantum. Aut quasi duplici hoc festum pzecedente vel se quēte in vtrisqz vesperis sit sola memoria Si autem die pasche hoc festum contige-rit aut tota septimana seqn te semp feria. iij. post clausū pasche celebzetur cum expo sitione in tribus lectionib9

et tribus Rℓspõsozijs. s. i. vi. et. ix. et ceteris vt in annunciatiõis cũ pzopzijs antiphonis et psalmis de pzimo nocturno ⁊ similiter ĩ laudib⁹ conueniẽter pzo tẽpoze paschali. Si autem dñica in albis contigerit tunc pzopter festũ ambzosij in ipsa feria. iij. hoc festũ ĩ feria. ij. celebzetur ⁊ habeat ĩtegras pzimas vesperas in dñica cũ memorijs illi⁹ tẽpozis ⁊ in secũdis vesperis erit de sancto Ambzosio sola mẽozia cum memozijs illi⁹ tpis. Contigẽte autẽ hoc festo in feria. ij. post dñicam in albis speciali nobis regula opus est per mutationem paululum ãtique regule annunciationis. Nam tali anno ipsa annunciatione die pasche cõtingente Ad hũc visitationis diem debet transferri et isto die celebzari visitatione nimirum cedẽte annunciationi cui⁹ ratio pzeter solitum ex hoc pendet sacro mysterio vt in festis genitricis dei ozdo seruetur hi stozie sancti euangelij. Nam ad capitulum in sedis vesperis annunciationis incipietur de festo visitationis quasi continuo post annũciatio nem angelicã. Exurgẽs maria cum festinatione abijt. ⁊c Similiter si festum annunciationis feria. ij. pasche cõtigerit non vt olim in feriã iij. sed in. ij. post clausum pascha differatur In feria vero iij. et. iiij antiqua eius seruetur regula/visitatione tamẽ immediate subsequente semper in secundis vesperis annunciatiõis Incipiatur ad capitulum de visitatione vt pzius dictum est.

In festo visitationis Beate marie ad pzias vespas antiphona pzima cum psalmum. Eterni patris filius mariã concupiuit de sanctoz splendozibus in matrẽ introiuit. In tẽpoze pasche. Alleluya. ps. Dixit dñs. ãn. Liliũ conuallium fragrans in odozẽ/ iter oznat montiũ ferens celi flozem. In tẽpoze paschę. Alleluya. ps. Laudate pueri dominũ. ãn. Paradisus celicum fructum afferebat grauide qui puerũ gaudio replebat. In tpe paschę. Alleluya ps. Letatus sũ. ãn. Lucernã veri luminis dominus accẽdit. quo dzagmam nostrũ pzeditam saluans appzehẽdit. In tẽpoze paschę. Alleluya

ps. Nisi dñs. ana. Confortata mater filios simul et veracẽ totiꝰ iherusalẽ ponẽs fines pacẽ. In tpe paſche. Alla. p. Lauda iherusalẽ. Capitulũ

Ecce mater pulchre dilectionis et timoris et agnitionis ⁊ sãcte spei: i me omnis gratia: vie et veritatis. in me omnis spes vite et virtutis. Ym. Exultat infans gaudijs ĩ spiritu helye cuius mater mirabilis fit cõpos prophetie. Celi manat delicijs introitus marie. ℣. Propter archam domini benedixit domui deus zacharie Celi manat. Gloria patri et filio et spiritui sancto. Celi manat.

Hesternum matris gloriose plebs sancta concelebret pietati viscerose gratiam exposcat. quã cognata copiose cõcipit hic elezabeth Fecundare senectutis sterilem aggreditur. cue diuine iam virtutis mater clam efficitur. gratulatur cum solutis consortem alloquitur.

Vox non loquẽs exultauit adverbi presentiam: sed elezabeth hoc expauit matris excellentiam. benedictam ꝙ clamauit fructus affluentiã. Unde michi ꝗsq; putet hoc ait presagium: vt deuote me salutet mater regis omniũ/ ventris mei fructum mutet in nouum tripudium.

Virgo dum sic commendatur canticum leticie. psallẽs pure gloriatur ĩ amore gratie quo beata predicatur in omni progenie. Trine deꝰ summe pie regnans eternaliter prece virginis marie nos conserua iugiter. vt post finem huius vie viuamus perenniter. ℣. Diffusa est gratia. In tempore paſche. Alleluya. ana. In psalterio decacordo psallat virgo regia dominum magnificando qui fecit magnalia pellẽs potentes de sede/ diuina iusticia seruos humiles exaltans ex misericordia. In tẽpore paſche. Alleluya. p. Magnificat. Oratio.

Deus qui sacratissimã virginem mariã vnigeniti tui matrem mutue cõsolationis gratia beatã elezabeth visitare fecisti/ concede propicius nobis famulis tuis/ vt ex eiꝰ visitationibus assidue consolemur et a cunctis aduersitatibus tuo munimine protegamur.

Per eũdẽ dominũ nostrum iesum xpm ꝛc. Memoria p tempore vt cõtingat. Completoriũ non mutatur quin omnino fiet de quadragesima tã in festo isto ꝙ in festo annũciatiõis. Ita tamen ꝙ Gloria patri ꝛc. extra passionẽ dicitur pro versum. R̃. de cõpletorio. Si vero festum visitationis celebrari debeat tempore paschali: fiat cũ antiphona et psalmis de primo nocturno: et lectiones de expositione euangelij et tribus responsoriis tãtum. primo. sexto. et nono. et in fine papyriorum quorũ metro cõuenit dicatur. Quesum⁹ auctor. Gloria tibi domine qui natus es de virgine. Et in tribus añis responsorio: et inuitatorio: et aliorum vt in tempore paschali dicẽ. Alleluya Completorium non mutatur nisi in versu Gloria tibi dñe qui natus es de virgine vt alibi notatur in Rubrica. Inuitatoriũ. Reginam celi gloriẽ deuote collaudemus matrẽ nĩc: venite adorem⁹. In tempore paschali. Alleluya. ps. Venite exultemus. ꝙ⁹.

QUondi salus affutura. virgo mater inclita. gestu simplex mente pura. specie prefulgida cum celesti genitura processit i publica. Caput cõterẽs draconis / rubus qui non vritur / aaron virga gedeonis / vell⁹ quod perfũditur / hec est mater salomonis que beata dicetur. Genitrix emanuelis. virga iesse floruit. ostium ezechielis. qđ viro non patuit. mõs quo lapis danielis statuam cõminuit. Sic in mũdo prẽter morem notus fecit dominus castis mater cõditorem circũdat visceribus terra gignit saluatorem. nubib⁹ pluentibus. Virgo cara caritatis. feruẽs desiderio caste cõsãguinitatis. fauet ministerio. gaudens huius nouitatis sancto puerperio. Felix domus zacharie. talem habẽs hospitem. felix cognata marie. quã suscepit comitẽ. sed iohannis et messie. tu distinguis limitem. Laus sit summo genitori. qui regnat per omnia. laus sit nostro redemptori. per quẽ venit gra procedenti creatori sit equalis gloria. Amen. In primo nocturno. un. Pater matris filio singula subiecit ex inhã tis gaudio laudẽq perfecit.

In tẽpore pascha. Alleluya ps. Domine dominꝰ noster. ãn. Sol i taber naculo solis illuxescit dum sponsus in thalamo sponse requiescit. In tẽpore pasche Alleluya. ps. Celi enarrãt. ãn. Cepit terra domini fructu fecundari per misericordiã a deo salutari. In tempore pasche Alleluya. ps. Domini est terra. ỹ. Diffusa est gratia in labijstuis In paschali tẽpore alleluya. Benedictio. Alma virgo virginũ intercede pro nobis ad dñm, amen. Lectõ. i.

Celebrantibꝰ nobis nup fratres Annũciationis dñice festiuitatẽ: conuenienter secundum ordinẽ euãgelij subsequitur sacra visitationis solẽnitas In qua ad suũ sanctũ officiũ dignata est non segniter exurgere ⁊ se preparare virgo pudica virgo ꝑelecta et oĩm beatissima maria ⁊ iã in vtero habens vnde certa extiterat se esse matrẽ dei. Est quo q̃ ista progrediens visitatio sup credibilibꝰ attestata miraculis ⁊ diuino testimonio Hec ergo celestia misteria studeamus oĩs honore prosequi deuotissimo ne concilliatrici generis hũani. ne matri misericordie virgini marie videamur p negligentiam ingratissimi. Tu aũt. ỹ. Elezabeth vt virgini senectꝰ presentat hanc voce venerabili salutat ãplexatur Intacta mater sterili matri cõgratulat. In tẽpore pasche. alleluya. In sacris claustris viscerũ precursor pueri pueroꝝ dñi protestatur Intacta mater. ℟. Benedictio ✠ ꝑs maric filiꝰ sit nobis clemens et propicius. Amen. Lectio secunda.

Hius igitur festi visitatiõis magnalia tractantes admiramur in virgine deifori p decedente ab ea nuncio angelico eo ardentis mentis accensa est vt se laboribus accingeret ⁊ itineri Sic caritas exercet opa virtutum. que si operari renuisset caritas perfecta esse non possit. Ab humilitatis valle quam tu maria angelo professa es verbo cõscendis mõtana contemplationis i opere. Ad ciuitatem iuda properas vbi mox reuelatam laudis confessionem es ipsa in ympnis a te edito decantatura. Festinas i domum zacha

rie id est memoris domini. In qua domo omnia reperiuntur dei memorie plenissima. Et disponis cognatam elezabeth amabili salutatione preueniet. Ex qua seruus dominum presentem sentiebat. ex voce virginis matris in aures directa sue proiecte genitricis. Tu autem domine miserere nostri. Hymn. Exultat infans gaudijs in spiritu helie cuius mater mirabilis fit compos prophetie. Celi manat delicijs introitus marie. Ps. Propter archam domini benedixit domui deus zacharie. Celi manat. Benedictio. Sancta dei genitrix sit nobis auxiliatrix. Amen. Lectio tercia.

QUã magna hec in domo zacharie. id ẽ memoris domini memoria dei mirabilium. Ubi testis effectus est sacer pusio supercelesti pusioni quam nouo ritu reuelauit. Et propter vocem sponsi amicus gauisus est. non tenerrimus labellis: sed ore prolatã virginis dei genitricis. Hic prodidit testimonium a iusto thoro sex mensium paruulus: paruulo vix adhuc a conceptu plene sex dierum. Unde mirabunda parens cogitur in vocem magnam erumpere ⁊ exclamare dicens. Benedicta tu inter mulieres: et benedictus fructꝰ ventris tui. Magna quidem vox que diuinis laudibus extulit simul ⁊ deũ ipsum in sobole/ ⁊ in predilecta virgine dei parentẽ beatissimam. Tu autem domine miserere nostri. Responsiũ Benedictam predicat senex portam spei. vnde hoc vt veniat ad me mater mei. Uoce tui iubilat infãs vẽtris mei. Uersus. Beata que credidisti/ in te fient que auditi ecce signum rei. Uoce tui. Gloria patri. Infãs. Antiphona. Stat in regis dextera glorie regina. vide regis filia et aurem inclina. Psalmus. Eructauit cor meum. Antiphõa. Dei tabernaculum quod ipse sacrauit ex te vite fluuiũ cunctis deriuauit. Psalmꝰ. Deus noster refugium. Antipnona. Florida sterilitas senex virtuosa/ in te dei ciuitas dixit gloriosa. ps. Fundamenta eiꝰ. v. Specie tua. ꝛc. Benedictio. Sancte marie merita nos ducant ad regna celestia. Amen. Lectio iiij.

Ex predictorum verborum elizabeth benedictionum vbertate copiosa. perpenditur salutatiõis marie magnitudo. Unde meretur maria iterum audire ab homine id quod ab angelo prius audierat sese inter mulieres esse summe benedictam. Quippe in eius benedictionem angelice et humane nature simul conspirante et consentiente testimonio. Omnium enim mortalium hec mater virgo est ad deum reconciliatrix at q̃ eadem angelice ruine extat reparatrix. Unde merito reparati angeli et reconciliati homines tenentur mariam supra omnes mulieres. tam exquisitis verbis q̃ altis precordijs benedicere. Et benedictus fructus ventris tui. Quemadmodum omnes fideles speramus et prestolamur. O dei mater et per clementiam mater nostra. In fructu ventris tui eternaliter benedici. Tu autem domine miserere nostri. Ps. iiij

Laudis cum preconio culta singulari letabatur cantico suo salutari. Cum pudoris lilio parens absq; pari.

Versus.

Nam debet ab omnibus generationibus beatificari.

Cum pudoris. Benedictio

Que peperit christũ pro nobis postulet ipsum. Amen.

Lectio quinta

Dost istos fructus bñdictionũ subitulit elizabeth. Et vnde hoc michi vt veniat mater domini mei ad me. Alto mẽtis stupore a virgine edocta humilitatem hec mulier se tam celestium secretorum reuelatione arbitratur indignissimam. Ad me (inquit) domini mei mater venire dignata est regina ecli. domina mundi. imperatrix inferni. voluit me honore preuenire: cui post deũ omnis honor debetur in secula. vnde hoc michi vetule vnde tam celestis consolatio et secretorũ reuelatio. Quorum probatissimum sentio infra vterum meum ab infante diuinum ⁊ supernaturale testimonium Ecce enim vt facta est vox salutationis tue in auribus meis exultauit in gaudio. Infans i vtero meo. Ex qua mẽoria maximorum dei mirabiliũ merito omnium mẽtes fidelium

eriguntur ad tam grãde ſpe
ctaculum. Ineffabili gau-
dio et honoꝛe celebꝛandum.
Tu autem. Criſti ſan-
ctuarium ſpiritus ſacrariũ
mater pietatis. Pꝛegnanti
ſolatium cognate ſubſidiuꝫ
adminiſtrat gratis. Sic
maria nobilis foꝛmam veꝛe
ſingulis dat humilitatis.
Pꝛegnanti ſolatium. Bene
dictio. Stella maria maris
ſuccurre pijſſima nobis.
Amen.

In iis viſitatiõis alme
pconijs ſuꝑr additur
donum certe pꝛophetie cum
adiecit elezabeth. Et beata
que credidiſti quoniam per-
ficientur i te que dicta ſunt
tibi a domino. Per fidẽ vir-
ginis vaticinatur mulier cõ
plenda eſſe omnia ⁊ perficiẽ
da que a domino per angelũ
ſibi dicta ⁊ annunciata ſũt.
Videlicet de partu ſalubꝛi i
natiuitate de gloꝛioſo nomi
ne ieſu in circunciſione de fi
lio altiſſimi in paſſionis obe
dientia de ſede patris eteꝛ-
ni dauid in aſcenſione de re
gno eiuſdem ineternum i vl
tima reſurrectiõe. Poſt hoc
virgo deigena in ſuum pꝛo-
rupit canticũ ſingulare/vbi
non ſe aut ſuam efferebat di
gnitatẽ ſed tota fertur in de
um et in eius laudem et ma-
gnificentiam. Nam ait ma-
ria. Magnificat anima mea
dominum. In quo deo ſalu-
tari meo eſt et erit ſpiritus
mei iuſta exultatio. Illi eꝛ-
go domino deo eterno patri
filioꝫ ⁊ ſpiritui ſancto iam
hoc feſto viſitationis. Sit
omnis honoꝛ / omis gloꝛia /
omnis magnificentia i ſecu
la ſeculoꝛum. amen. Tu au-
tem. Dignam quam
reſpiceret cuius concupiſce
ret dominus decoꝛem. Seve
lut pauperculam pꝛebet et
ancillulam poſt matris ho-
noꝛem. In tempoꝛe paſche.
Alleluya. Nam virgo
chꝛiſtifera gratiarum mune
ra refert in datoꝛem. Se ve-
lut. Gloꝛia patri ⁊ filio. Se
velut pauperculam
nocturno. an. Per te mater
omnis terra cantat noua cã
tica laudans que perfecit de
us in te mirabilia. Can-
tate. Per te lux eſt
oꝛta iuſtis ⁊ rectis leticia ſy-
on audit et letatur cum Iu
dee filiabus. Domin⁹ regna
uit exultãn. Dum cepit vir-
go ſalutare ſenem pijs voci-

bus missum suum salutare notū fecit dominus. Psalmꝰ Cantate. ū. xcꝰ. Adiuuabit eam dominus. Benedictio. Per marie merita prosit nō bis lectio euangelica. amen

Lectio.vii. Secundū lucam.

IN illo tempore. Exurgēs maria abyt i montana cum festinatione in ciuitatem iuda et intrauit domum zacharie et salutauit elezabeth. Et reliqua.

Euangelica lectio operabir ginis patefecit vnde ista sacra visitatio chorusceret Ex quibus operibus exprimuntur virtutū exempla vel humilitatis vel pietatis vel cō solationis vel sancte solicitudinis. Narrat quoq; euangelista q vox salutationis plausum suscitauit infanti in vtero vnde mater erumpebat in benedictionem dicēs Benedicta tu iter mulieres et benedictus fructus vētris tui. Ex spiritu enim tue salutationis sentio michi reuelatum q mater dei existēs me dignata es visitare. Et q nō humano semine sed per fidem impregnata es. Et q omnia in te perficiētur que dicta sunt tibi a domīo. Hīs adiecit maria ympnum suū salutare et ait. Magnificat anima mea dominum. Qui ympnus q in ista visitatione editus est libet paulisper in eius sacris sensibus meditando immorari. Tu aūt.

Ri.vii. Felix parens ⁊ puerperiū quib⁹ adest regina virginum. Ibi nequit esse periculum vbi salus qui curat seculum. Vsus. Gabrielis iuxta presagium tūc est natum multorum gaudium. Ibi nequit esse. Benedictio. Diuine solatia nobis ipetret virgo maria. Amen. Lectio.viii.

AB alta radice humilitatis ympnum suū exorsa est maria. quādo ad creatorem dominum collaudandum se totaz exibuit. Quem confitetur magnificentissimum quia nos omnes puluis et prorsus nisi per eam nichil sumus. Quare per virginem edocti dicamus. Magnificat anima mea dominum. Et exultauit spiritus meus i deo salutari meo. Illa enim sola spiritualis exultatio marie bonitatem dei contemplatur in qua suam et nostram salutem operat⁹ preeligēs eam sibi ministrā

vt suum salutare diceretur. Nec humilitatem sibi vendicat que non dixit. Quia respexit deus humilitatem meam/sed humilitatem ancille sue. videlicet quã in sua ancilla operare dignatur & cõseruare. Unde sine suo a se merito eam vatã dicent omnes generationes. Fecit mihi magna qui potens est & virginitas fecũdatur humilitas sublimatur femina circundaret deum et hominem Unde et nomen eius sanctũ celebrat. et clara lux sue misericordie splendet in omnẽ progeniem. Precipue superimentes sum timore sancto quo talibus ob reuerentiam conferet deus sedes glie sempiternas. Tu autez, Ave viu. Gloriosa celorum domina/ sponsa regis et mater inclita celi melos mundi fiducia Nostra clemens audi precamina. Stella maris occasus nescia placa nobis mundi certamia. Nostra clemẽs. Benedictio. Ad societatem ciuium supernorum perducat nos regina celorum. Amen.

Lectio nona.

Fecit potẽtiam in brachio suo. nam in brachio id est filio incarnato in aluo virginis exercuit deus suam omnipotentiam. Et i nostra natura cum hoste dimicauit/ vt detestabilis et ibecillis probetur omnis superbia. q enim verbum caro factum est et quod in eadem carne mortem crucis tolerauit/ non ibecillitatis est op9 sed imminẽse manifestatio potentie. Sic enim quod infirmum est dei/ fortius est hominibus. Nam per infirmitatem mortis superauit superbos principes et potestates tenebrarum harum. Spoliansq inferos et resurgẽs destruxit tandem simulacra et omnem superbam ydolatriam. Nec minus potentes tyrannos ydolatras deposuit de sedibus & regnis. atq clementes principes xpianos sublimauit. Esurientes impleuit bonis q d esuriunt et sitiunt iusticiam illa gloria satiabũtur cuius nullum est fastidium. Ubi diuites seculi euadent inanes. nam dormierunt somnum suum & nichil inuenerunt omnes viri diuitiarum in manib9 suis. Portans quoq vlnis filios israel id est videntes deum &

salutem ab eo implozantes
suscepit in summa recozda-
tione clementie et misericoz
die. Et sicut locut⁹ est patri-
b⁹ ꝫ patriarche abzahe pmi
serat suam piam benedictio
nē hanc nūc perfecit per vir
ginem i vno semine suo. qui
est chzistus iesus redemptoz
et saluatoz et idem ver⁹ eter
naliter in secula seculozum.
Amen. Tu autē domine mi
serere nostri. Hym. nonum.
Regalis stirps virginem ob
sui pulchzitudinem rex sum
mus adamauit. Claudesti-
num connubium infans per
matris vterum exultans re-
uelauit. In tempoze pasche
Alleluya. Vsus. Joseph noli
metuere quod est in zuge de
spiritu manauit. Claudesti-
num cōnubium. Glozia pa-
tri ꝫ filio. Infās per matū.
¶ In quadzagesima repeta
tur responsozium. sed i tem
poze paschali tunc psalm⁹.
Te deum laudamus. Vsus.
sacerdotalis. Oza pzo nobis
sācta dei genitrix. Ut digni
efficiamur pmissionib⁹ xpi.
In tepoze pasche. Alleluya
In laudibus. ańa. Scandit
montes aurozа gratie / luce
fulgens celestis glozie iustis
ferens solē iusticie dē mon
strat noue leticie. In tempo
re paschе Alleluya. cum se-
quentibus antiphonis. Ps.
Dominus regnauit ān. In
concursu matrum cum gau
dio pzeco paruus carenselo
quio seruus regem noscens
in vtero puer infās colludit
puero. ps. Jubilate. ān. Se-
nex plena celesti munere ro-
rem fusum cernēs in vellere
flammam ignis rubum non
vzere iesse virgā clamat flo-
rescere. ps. Deus deus me⁹.
ańa. Saluatoris conceptus
panditur virgo pura mater
efficitur benedicta pzedigne
dicitur in qua vite fructus
exozitur. ps Benedicite. ān.
Mater pia plena virtutib⁹
deum laudat feruoze spirit⁹
ipsi psallens cum sacris vo-
cibus quia respexit ācillam
dominus. ps Laudate domi
num de celis. Capitulum.
Ego mater pulcre dilectio-
nis. vt supza. Hymnus.

O Salutaris fulgens stel
la maris generans pzo
lem veritatis solē mater bo
nozum clemens famulos tu
scipe votū. Q ōgratulamur
et tuas conamur canere lau
des q̄ deo congaudes sed nō

condignis prevalemꝰ ympnis dicere totum. Quam veterana trahit i mõtana gressu festina rosa matutina tibi iubilamus cõcelebramus hec tua festa. Vocem rachelis exaudi de celis que te nũc orat filiosq; plorat potens regina gratia diuina pellere mesta. O mediatrix orbis reparatrix laus angelorum salus infirmorum spes feminarum hostem animarũ reprime scuũ. Sit benedicta trinitas inuicta per quã beata ẽgo coronata meruit frui fructus ventris sui nunc et i euum. Amen. ℣. Elegit eam deus ⁊ preelegit eã. Et habitare facit eã in tabernaculo suo. In tpe pasche alleluya. ℟n. Redemptor rex israel venit in virgine repletur eleza bet sacro spiramine pphetat puerulus in rerũ ordine miranda fit nouitas laus tibi dñe. In tempore pasche. alleluyã. ℣. Benedictus. oꝝ. vt supra. Deus qui sacratissimam. Memoria vt continuatur. Ad primam. ãn. Scandit. ℣s Deus in nomine tuo ãn. Gratias. ℣s. Multum ℟ vult. ℟m. Jesu christe. vlꝰ. Qui de ẽgie. In tpe pasche. Alleluya. Etiam ad horas. Ad terciam. ã. In concursu. ℣s. Legem pone. Cpm. Ego mater. vt supra. ℟. Diffusa est gratia. vsus. Specie tua. oco. vtꝫ. Ad sexta. ãn. Sencx ℣s. Defecit. Cpm. Surge ꝑpera amica mea colũba mea formosa meaveni iam enim hyems abiit et recessit flores apparuerunt i terra nostra tempus putationis aduenit ℟. Specie tua. vsus. Adiuuabit eam. Oratio vt supra. Ad nonam. ãa. Mater pia. ℣s. Mirabilia. Capitulum. Veni columba mea in forami minibꝰ petre in cauerna macerie ostende michi facĩ tuam sonet vox tua in auribus meis vox enim tua dulcis est et facies tua decora. ℟. Adiuuabit eam. versus. Elegit eam deus. Oratio vt supra. Ad. u. vesperas. ãn. Scandit ℣s. Dixit dominus. Et ceteri psalmi de sãcta maria cum ceteris. ãtiphõis de laudibꝰ Cpm. Ego mater. ℣m. Regalis stirps. Hymnꝰ. O salutaris. vlꝰ. Elegit eam deus. ãn. Exultat virgo virginum in deo salutari confortãs semen abrahe gratia singulari quod pribus promis-

sum est fide regulari verbuz de celo missū est radio solari. In tēpore paschę. Alleluya. ps. Magnificat. Oratio vtś memoria vt cōtingit. Completoriū vtś post ꝓmas. vēś. ad missam. Officium.

Gaudeamus oēs in dño diē festum celebrantes sub honore marie v̄ginis de cuius visitatione gaudent angeli ⁊ collaudent filium dei. In tpe paschę. Alla. p. Erudauit coꝛ meū verbum vnū: dico ego opa mea regi. Oro.

Deus qui sacratissimā virginem mariā vnigeniti tui matrē mutue ꝛsolationis gra beatā elizabeth visitare fecisti. ꝛcede ꝓpicio nobis famulis tuis vt ex ei⁹ visitatione assidue cōsolemur. ⁊ a cūctis aduersitatib⁹ tuo munimine ꝓtegamur Per eūd. Memoria vt ꝛingit. Epla Lectio libꝛi sapientie. Canticoꝛ. ecclesiastici.

Ego flos cāpi ⁊ liliū cōualliū sicut liliū inter spinas. sic amica mea inter filias. Sicut malus inter ligna siluaꝝ. sic dilectus meus iter filios. Sub vmbza illi⁹ quē desiderabā sedi. Et fructus eius dulcis gutturi meo Introduxit me rex in cellā vinariā oꝛdinauit in me caritatem. En dilectus meus loquitur michi. Surge ꝓpera amica mea. columba mea. foꝛmosa mea et veni. Jā enī hyems transijt ymber abijt et recessit floꝛes apparuerūt in terra nostra. tempus putationis aduenit. vox turturis audita est in terra nostra. ficus ꝓtulit grossos suos. vinee floꝛētes odoꝛem dederūt Surge ꝓpera amica mea. colūba mea in foꝛaminibus petre i cauerna macerie ostē de michi faciem tuam sonet vox tua in auribꝰ meis. Vox enim tua dulcis. ⁊ facies tua decoꝛa. Gradale: Bñdicta ⁊ venerabilis. vt in cōmemoratione ꝓsti festū trinitatis Sim. xl. euenerit. Tractus. Magnificat anima mea dominum deum patrem in excelsis. Et exultauit spiritus meus in deo iesu salutari meo. Quia paraclitꝰ respexit humilitatē ācille sue ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes Versus. Dei ergo genitrix beata virgo maria intercede ꝓ nobis. Mei ute sequens

tractus dicat si placet. Ꝟ. Visitante te virgine maria visitat nos oriens ex alto. ℣. Visitante te virgine maria. visitat nos deus i salutari suo. ℟. Visitante te virgine maria visionē speramus perpetuā. ℟. Visitatrix ergo nostra fac nos tantam videre gloriam. In tempore paschali. Alleluya. versus. Mater mirifica summa per gratiam dona multiplica ditans ecclesiam sacris virtutibus tollens dissidium. confer petentibus tuū presidiū. ℣. Alleluya. Ꝟ. Surgens dominus ⁊ occurrens mulieribus. &c. Ut in feria quinta ebdoma. pasche. vel si placet ū. Alleluya. ut sequitur. Alleluya. ℟. Mariam matrem. Sic creditur Jesus salutasse. salue sancta parens/cum virginem visitauit a mortuis resurgens. Sequentia.

Celebremus in hac die festum domus zacharie laudibus leticie. Quotiēs plemur ibi gestum ⁊ de festo fiat festū iā domus ecclesie. Thema iam solennitatis copiose caritatis gratia recolitur. Quam elizabeth irata senectute fecundata suscepisse scribitur. Orbis totus gratuletur corde toto veneretur dulcis visitatio. Quōpassiui cordis benignitas excessiui status humilitas sacra consolatio In introitu marie prolem matrem prophetie spiritus illuminat. Quonfortata gemitum robo rata debitum felix parēs terminat. Ergo festi hanc auctricem lauda dei genitricē syon ex precordijs. Quicqd dicas de benigna minus est a laude digna debitis preconijs. Visitatrix in montanis visitatrix in hijs planis sis matris ecclesie. Medicina christiana quod nō valet vis humana fiat dono gre. Benedicta mulierum sydera tis lumen verum mestū consolare clerū. populū iradia. Benedicto ventris tui fructu dona nobis frui siccꝫ simus semper sui in perenni gloria. Amen.

Euāgelium secundū Lucam

In illo tempore Exurgēs maria abijt i montana cum festinatiōe in ciuitatem iuda: et intrauit i domū zacharie et salutauit elizabeth. Et factum est vt audiuit salutationē marie eli-

zabeth / exultauit infans in vtero ei⁹. Et repleta est spū scto elizabeth / & exclamauit voce magna & dixit. Benedicta tu iter mulieres & bñdictus fruct⁹ vētris tui. Et vnde hoc michi vt veniat mat dñi mei ad me. Ecce enim vt facta est vox salutatiōis tue in auribꝰ meis exultauit in gaudio infās in vtero meo. Et beata que credidisti / qm perficientur in te ea que dicta sunt tibi a dnō. Et ait maria. Magnificat: anima mea dñm. Et exultauit spiritus meꝰ in deo salutari meo Credo in vnum deū. Ofᷣ. Aue maria gratia plena dominus tecum: benedicta tu i mulieribus & benedictꝰ fructus ventris tui. In tpe pascha. Alleluya. Secreta.

Ecclesie tue quesumus dñe oblationem p

picius intuere et interceden te gloriosa virgine dei genitrice maria / vnitatis ac pacis eidem semper dona cōcede. Per eundem dominū nostrum iesum xpm filium tuū qui tecū. ꝛc. Pfatio. Et te in visitatione. Cōio. Beata viscera marie virginis que portauerunt eterni patris filium. In tempore paschē. Alla. Postcōmunio. Oratio

Deus qui mediāte beata virgine maria mūdo succurristi perdito. ipsi⁹ gloriosis meritis & precibus interuenientibus pcede placatus. vt ab ecclesie tue regno omni scandalorum perturbatione remota i tua sēper pace tibi debite famulet̄. Qui viuis et regnas cū deo patre in vnitate spiritꝰ sancti deus. Per omnia secula seculorum. Amen.

William Robinson his book god
Jesus him grant on it 1659

¶ Incipit proprium de sanctis tempore hyemali.

¶ In festo sti Andree apli

SI festum sancti Andree i prima dñica aduent⁹ euenerit trā sferat vsq; in feriā secūdā et die sabbati ieiunetur vigilia: ⁊ fiat seruitiū de sācto Saturnino/ ⁊ missa de vigilia in eodē sabbato: ⁊ in dominica habebit oīno vesperas suas sicuti habebit si in .ij. feria festū eius euenerit cuz añis suis pprijs (quia festū ei⁹ duplex est) et psalmis dominicalib⁹: sed cū oratione. Maiestatē. Et fiet memoria de aduētu cū .ān. Ne timeas. et oratione Excita domine. et mēoria de domina cū .ā. Beata es maria. Fiet etiam mēoria de martyribus Crisanto et Daria: in p̄mis vesperis de apostolo qñ festum apli transferet in crastinum

¶ Et sciendum est: q; in oībus vigilijs festorum vigilias habentium: siue sint de temporali siue de sanctis sē per ad p̄mas vesperas dicatur oīo de vigilia: nisi festum differat: et tūc dicatur oīo de die: p̄terq̄ i vigilia natiuitatis beate marie virginis vbi ad p̄mas vesperas dicit oīo de die. Si autē infra aduentum hoc festū euenerit: non dicet .ps. Te deū. nec Gloria in excelsis. nec Ite missa est. ¶ Et notādū q; infra octa. sancti Andree fiet seruitium de sancto Andrea feria .tiij. vel .v. nisi impediatur per cōmemorationē beate virginis: vel p festum Crisanti ⁊ Darie. Alijs vero ferijs infra octa. dicetur de aduētu: nisi impediatur ex caulis predictis. Si i dñica hec vigilia euenerit: fiat mēoria de sancto saturnino ad vesperas et matutinas.

¶ In vigilia sti ādree apli ad matuti. de sancto saturnino dicat: si in die feriali euenerit/ et cū noctur. et .ij. lec. de martyribus: rñsoria ⁊ cetera q̄ sequūtur sumātur de cōi vni⁹ martyris cū oīone. Deus qui nos. ¶ In vigilia sancti Andree apli ad vesperas supp sal. feriales. ān

UNus ex duob⁹ qui secuti sūt dñm erat andreas frater symonis petri alia. ān. Dignum sibi dñs computauit martyrē quem

vocauit apostolū/dum esset in mari alleluya. Dilexit andream dñs in odorē suauitatis alleluya. Andreas christi famulus:dignus deo apostolus:germanus petri:et in passione socius. Qui persequebatur iustum: demersisti eum domine in inferna: et in ligno crucis dux iusti fuisti. Capitulum.

Qui credit ad iustitiam ore autē cōfessio fit ad salutē. Dicit enī scriptura:omnis qui credit i illum:nō cōfundetur. Vir perfecte pietatis:et dux innocētie:vota plebis tua festa celebrantis suscipe. Et astātes laudis tue seruulos officio precibus tuis adiunge sanctorum collegio. Imitator iesu xpi sub crucis patibulo: nos ādrea fac consortes celi contubernio Et astātes laudis. Gl'ia pri. Et astantes lau. Hymnus.

Andrea pie sanctorum mitissime obtine nostris erratibus veniā:et qui grauamur sarcina peccaminum subleua tuis intercessionib⁹. Annue christe. Dilexit andreā dñs. In odorē suauitatis. Cum puenisset beat⁹ andreas ad locū vbi crux parata erat exclamauit et dixit:o bona crux diu desiderata:et iam concupiscenti animo preparata: securus et gaudens venio ad te:ita vt et tu exultans suscipias me discipulū ei⁹/q̄ pependit in te. Magt. Dēo.

Oremus ops de⁹:vt beatus andreas ap'ls tuus p nobis iploret auxiliū: vt a nr̄is reatib⁹ absoluti:a cunctis etiā periculis eruamur. Per dñm nr̄m iesum. Mēoria de aduētu/et de dña: si infra aduētum euenerit. Si festum sancti andree ante aduētū euenerit dicit cōplet vt in tēpore estiuali/si infra aduētū euenerit dicat cū ālis vt notat i aduētu cū isto hym̄. in vtroq tēpore.

Saluator mūdi domine qui nos saluasti hodie in hac nocte nos protege/et salua omni tēpore. Adesto nunc propicius/et parce supplicantibus:tu dele nr̄a crimina/tu tenebras illumina De mentē somn⁹ oppримat nec hostis nos surripiat nec vllis cara petimus cōmaculetur sordib⁹. Et e rec ozmatoz sensus/votis precamur

tozdium:vt puri castis mentibus/ surgamus a cubilib⁹ Deo pr̃i sit gr̃ia eiusq; soli filio cũ spũ paraclito et nũc et iperpetuũ. Ad matu. iuit. Adzem⁹ victoziosiss. mũ regem xp̃m. Qui victozẽ p crucis tropheũ cozonauit beatum andzeã apostolum. ps. Venite. hy⁹. Eterna chzisti Jn. i. noct. ã. Andzeas apl's dixit adegeam: tanto meo regi deo ero acceptioz: quãto pzo ei⁹ amoze fuero permanens in tozmentis confessoz. ps. Celi enarrant. ãn Ego crucis chzisti seru⁹ sũ: et crucis tropheum optare potius debeo q̃ timere. ps. Benedicam. ãn. Cũq; carnifices apostolum ducerent vt crucia̅r: concursus factus est populozũ clamantiũ/ iustus homo et amicus dei: q̃d fecit: vt ducatur ad crucez: at ille rogabat populum vt non impedirent passionem eius. ps. Eructauit coz meũ. ℟. Jn omnem terram exiuit sonus eozum. Lectio. i.

PRoconsul egeas patras ciuitatem ingressus: cepit compellere credẽtes in chzistum ad sacrificia idolozũ. Cui occurrens sanct⁹ andzeas dixit. Opoztebat vt tu qui iudex esse hominum compzobaris: iudicem tuum qui in celis est cognoscere/ et agnitum colere/ et colendo eũ qui verus est deus/ ab his qui veri dij non sunt animũ reuocare. ℟. Dum perãbularet dñs supza mare secus littus galilee vidit petrum et andzeam retia mittentes in mare: vocauit eos dicens. Venite post me faciam vos piscatozes hominũ. ℣. Erant enim piscatozes: et ait illis. Venite post me. Lectio. ij.

EGeas dixit. Jsta superstitiosa/ et vana sunt verba. Nam iesus vester dũ hec pzedicaret: iudei illum crucis patibulo affixerunt. Beatus andzeas respondit. Si velis scire mysterium crucis q̃ rationabili caritate auctoz humani generis/ pzo restauratiõe nostra hoc crucis patibulum non inuitus: sed sponte suscepit. ℟. Vox vt vocẽ dñi pzedicantis audiuit beatus andzeas relictis retibus (Quozũ vsu actuq; viuebat) eterne vite secutus est pzemia largientem. ℣. Ad vnius iussionis

vocē beatꝰ andreas relictis retibꝰ. Quoꝝ vsū. Lectio. iij

EFeas dixit. Cum traditus allerat̄ hic a suo discipulo: et a iudeis tentꝰ: et ante p̄sidem adductus: et ad petitionem iudeoꝝ a militibus p̄sidis crucifixus: quomodo tu dicis eū sponte crucis subīsse patibulum? Andreas respōdit. Ideo ego dico spontaneū: quia simul cum ipso fui cuꝝ a suo discipulo traderetur: et anteq̄ traderet: dixit nobis q̄ tradēdus esset: ⁊ crucifigendus p̄o salute hominum: et die tertia resurrecturuꝝ se esse p̄dixerat. ℟. Homo dei ducebatur/ vt crucifigerent eum populus autem clamabat voce magna dicen. ℣. Innocens eius sanguis sine causa dānatur. ℟. Cunq̄ carnifices ducerent eū/ vt crucifigeretur: factus est concursus populoꝝ clamantium/ et dicentiū. Innocens. Gloria. Innocens. In. ℣. noct. ā. Cū pueniſſet beatus andreas ad locū vbi crux parata erat: videns eā a lōge exclamabat voce magna dicens: salue crux que in coꝝpoꝛe xp̄i dedicata es: ⁊ ex mēbꝛis eiꝰ tanq̄ margaꝛitis oꝛnata. ℣. Oēs gētes. ān. Anteq̄ te ascenderet dominꝰ noster o beata crux: timoꝛē terrenū habuisti modo vero amoꝛē celestē obtinēs p voto susciperis. ℣. Exaudi dēus dēpreca. ān. Amatoꝛ tuus semp fui: et desideraui te amplecti/ o bona crux. ℣. Exaudi deus oꝛationem. ℟. Constitues eos. Lectio. iiij.

HEc et his similia dicēte apostolo: indignatus egeas ipsum cruci affigi p̄cepit mādās hoc questionaꝛijs/ vt ligatis pedibꝰ et manibꝰ quasi in equuleo tēderet: ne clauis affixus cito deficeret: sed potius cruciaret longo cruciatu. Accedētes vero carnifices leuauerunt eū in cruce: et extensis funibꝰ p totū coꝝpus eius: sicut eis iussuꝝ fuerat suspēderūt. Dixit autē ppulꝰ ad egeā. Male iudicasti: iniqua sunt iudicia tua. ℟. O bona crux q̄ decoꝛē et pulchꝛitudinem de membꝛis dmini suscepisti. Accipe me ab hominibus: et redde me magistro meo: vt per te me recipiat q̄ per te me redemit. ℣. Salue crux: que in coꝝpoꝛe

christi dedicata es: & ex membris eius tanq̃ margaritis ornata. Accipe me. Lectio. v.

EGeas vo expauescẽs populum: et promittens se eum deponere: simul cepit ire. Quem videns sãctus andreas dixit. Quid tu ad nos egea veniſti? Si vis credere christo aperietur tibi via indulgentie: sicut promisi. Si autem venis ad hoc tm̃ vt me soluas: ego penitus hinc de ista cruce viuens in corpore deponi non potero. Mittentes autem manus ad crucem carnifices: non potuerunt penitus contingere eum. Vem. Salue crux que in corpore christi dedicata es: et ex membris eius tanq̃ margaritis ornata. Suscipe discipulum eius qui pependit in te. Vsq̃. O bona crux: diu desyderata: & iam concupiscẽti aio preparata. Suscipe. Lectio. vi.

TAnc voce magna sanctus Andreas dixit. Dñe ieſu xp̃e magiſter bone: quem dilexi: quẽ cognoui: quem confessus sum: iube me de ista cruce non deponi niſi iante ſpirituz meũ ſuſceperis. Ee cum hec diſſet: videntibus cunctis ſplẽdor nimius ſicut fulgur de celo veniens: ita circundedit eum: vt penitus pro ipſo ſplendore oculi humani eum non poſſent aſpicere. Cumq; permaniſſet ſplendor fere dimidie hore ſpacio: abſcedẽte lumine emiſit ſpiritum ſimul cum ipſo lumine pergens ad dominũ: cui eſt honor et gloria in ſecula ſeculorum. Vem. Gloriosus apoſtolus dei andreas: dum ad hunc deponendum veniret egeas: tu me inquit penitus non attingas: ſedſi crediderīs: tormẽta euades curre miſer dum potes. In cruce pendens biduo predicabat ppulo. Vsq̃. Qui fere ſpacio dimidie hore immenſi luminis circundatus ſplendore abſcedente lumine emiſit ſpiritum: cum palma martyrij pergens ad christum. In cruce. Gloria. In cruce. Aliud reſponſorium. Orauit ſanctus andreas dum reſpiceret celos voce magna clamauit: et dixit: tu es deus meus quem vidi. Ne me patiaris ab impio iudice deponi quia virtutem ſancte

crucis agnoui. ℣lus. Tues magister meus chriſte: quē dilexi: quem cognoui quem confessus sum: tantūmodo in ista me voce exaudi. Me me. Gloria. Quia. In. iij. nocturn. ān. Accedentes carnifices leuauernnt eum in cruce et extendentes funibus totum corpus eius/ sicut eis iussum fuerat suspē derunt. ℘s. Confitebimur. ān. Omnis interea populus conclamabat dicens. virum sanctum: pudicum: ornatum moribus bonum doctorem: pium: modestum rationabilem non debere hoc pati sed debere de cruce deponi. ℘. Dñs regna. exultet. ān. Tūc ſctūs andreas ait. iā regē meū video iam adoro iam in eius cōspectu cōsisto. ℘s. Dñs regnauit iracanē. ℣lus. Nimis honorati sunt amici. Secundum Matheū.

IN illo tpe. Ambulans iesus iuxta mare galileę vidit duos fratres: symonem qui vocatur petrus: et andream fratrem eius: et vocauit eos. Et reliqua. Omelia beati Grego. [illegible] V. vñ.

QUilla miracla fratres adhuc iesum facere viderant petrus et andreas: nichil abeo de premio eterne retributionis audierāt: et tamen ad vnum domini preceptum: hoc quod posse videbātur: obliti sunt. Quanta nos eius miracula videmus: quot flagellis affligimur: quantis minarum asperitatibus deterremur: et tamen vocantem sequi contemnimus. R. Doctor bonus et amicus dei andreas ducit ad crucem aspiciens a longe vidit crucem. Salue crux: suscipe discipulum eius qui pependit in te magister meus chriſtus. ℣. Cumvero peruenisset ad locum vbi crux parata erat: videns eam a longe exclamauit dicēs. Salue crux. L. vñ.

QUid fratres carissimi quid in eius iudicio dicturi sumus: qui ab amore huius seculi nec preceptis flectimur nec verberibus emendamur? Sed forte alle fratres aliquis sibi tacitis cogitationibus dicit. Ad vocem dñicam vterq; iste piscator quid aut quantū dimisit qui pene nichil habuit? Sed in hoc fratres carissimi/ affectum potius debem⁹

pensare ꝙ censum. Multū reliquit: qui sibi nichil retinuit. ℟. Dilexit Andream dñs in odorē suauitatis dū penderet in cruce: dignū sibi cōputauit martyrem quē vocauit apostolum dum esset in mari. Et ideo amicus dei appellatus est. ℣. Elegit eum dominus & excelsum fecit eum. Et ideo. Lectio. iij.

MAltum ergo petrus & andreas dimisit: quādo vterq; desideria habendi dereliquit Multum dimisit: qui cum re possessa etiam cō cupiscentijs renunciauit. Al sequentibus ergo tanta dimissa sunt: quanta a nō sequentibus concupisci potuerunt. Multa fratres relinquitis: si terrenis desideriis renunciatis. Despicia mus ergo que terrena sunt: relictis temporalibus mere mur eterna. ℟. Vir iste in populo suo mitissimus apparuit: sanctitate autē & grā plen⁹ iste est qui assidue orat Pro populo & pro ciuitate ista. ℣. Pro eo vt me diligerent detrahebant mihi: ego autē orabam. Pro populo. Glia. Pro populo. Si ante aduentum meum venerit. ps. Te deum. ℣. Dilexit andreā dominus. In laudibus. ān.

SAlue crux preciosa suscipe discipulum eius qui pependit in te magister meus xps. ps. Dñs regna. ān. Concede nobis hominē iustum: redde nobis hominem sanctum: ne interficias hominez deo sacratū iustum mansuetum & pium. ps. Jubilate. ān. Biduo viuēs pēdebat in cruce pro christi nomine beatus andreas & docebat populū. ps. Deus de⁹. ān. Beatus andreas orabat dicēs dñe rex eterne glorie: suscipe me pendentē in patibulo. ps. Benedicite. ān. Non me permittas dñe famulū tuū a te separari: tēp⁹ est vt cōmendes terre corp⁹ meum. ps. Laudate. Cpm. Corde creditur. Hy⁹. Exultet celum. ℣. Dedisti hereditā. In euāge. ān. Ambulans iesus iuxta mare galilee: vidit petrū & andreā fratrem eius: et ait illis: venite post me: faciam vos fieri piscatores hominū: at illi relictis retibus et naui / secuti sunt eum. ps. Fidi⁹. Dēo.

MIestatem tuam dñe supplices exorem⁹:

vt sicut ecclesie tue beatus andreas apostol⁹ extitit ꝑdicatoꝛ ⁊ rectoꝛ: ita apud te sit ꝓꝛo nobis perpetuus intercessoꝛ. Per dñm. Memoꝛia de aduentu: ⁊ de dominica: vbꝫ. Ad ꝓximam. ãn. Salue crux. ꝑs. Deus in noie tuo. ꝑs. Beati immaculati. ꝑs. Retribue. ãn. Gꝛatias tibi. ꝑs. Quicunq; vult. Cetera que ad ꝓximam pertinent sicut ꝓdictũ est ꝓxima dominica aduẽtus dñi expleanꝫ. Ad tertiã. ãn Concede. Cap. Coꝛde creditur. Hilaꝛia de eõi ad omnes hoꝛas dicanꝫ cum oꝛatione. Maiestatem. ꝛc. Ad. vi. ãn. Viduo. cap. Jã nõ estis. Ad. ix. ãn. Non me permittas. capm. Per manus. ℂ Et est sciendum ⁊ ꝙ in festis. ix. lectio. quãdo ãne de laud. dicende sunt ad hoꝛas dici debent modo ꝓdicto: ita ꝙ semper quarta ãn. omittatur. Ad vesꝑas ãne de laudibus cum ꝑsalmis de apostolis. Capm. Coꝛde creditur. Ve. Gloꝛiosus apꝰlus. hymn⁹ Exultet celum. vl⁹. Dilexit andreã. In euãgel'. ãn. Domine iesu xpe magister bone: suscipe spiritum meum in pace: quia iam tempus est vt veniam ꝛdeꝛãs te videre. ꝑs. Magnificat. Oꝛatio. Maiestatẽ. Pꝛima memoꝛia de martyꝛibus cri sancto et daria: si de eis fuerit in crastino cantandum. Si autem nõ fiat de eis memoꝛia vltima. quia eius ꝓcedet mẽoꝛia: vñ in crastino est dicẽduꝫ. Alie mẽoꝛie vbꝫ. ℂ Sanctoꝛum martyꝛum crisanti ⁊ darie. In natali. sanctoꝛum crisanti et darie tantum memoꝛia de eis fiat si in dñica ꝓxima aduentus euenerit festum eoꝛum. Si alia die euenerit ꝓterꝛ̃ in sabbato vbi dicetur de dña totum seruitium de eis fiat sicut plurimoꝛũ martyꝛum nisi contingat festum sancti andree ad illuꝫ diem transferri: quia tũc tantũ memoꝛia fiet de eis. Ad matutinas Inuita. Regẽ martyꝛ. ꝛc. ꝑs. Venite hy⁹. Eterna xꝑi munera. In noc. ãn. Secus decursus. ꝑs. Beatus vir. ℣. Exultent iusti. ꝛc. Lectio. i.

IN diebus illis Polemius vir illustrissimus ad vꝛbem romam cum filio suo crisanto veniens a romano senatu susceptus est: et magnis honoꝛib⁹ a nu-

meriano imperatore illustratus: cathedram in curia romana suscepit. Post hec iratus polemius: quia filius eius effectus est christianus fecit eum incarcerari: et parcissime refici. Tunc dixit ei quidam. Si filium tuum ab hac vsurpatione volueris eripere: ipsum delicijs et voluptatibus occupa. Hoc audiens polemius fecit ipsum vestiri: et dariam virginem sibi associari. Lectio secunda.

POst plurima vba sancti crisanti: credidit daria: et nomē cōiugij assumpserunt: ita vt ambo in dei timore: et castitatis glozia p̄durarēt. Post hoc autē crisantus ferrovincitur: daria quoq; in cōtubernio meretricum punit. Sed crisanto lux diuina p̄stratur: daria vo leo fugiēs de cauea amphiteatri dirigitur. Lect. iij.

DIlites autem nescientes leonem intus esse cum daria miserunt ad eam quendam qui in scelere corruptiōis opinatissimus habebatur. Qui vt ingressus est insiliuit in eū leo: et p̄sternens eum sub pedibus eius: cepit ad dariam aspicere: quasi interrogans qd̄ iuberet. Quod intelligens daria: dixit. Adiuro te per filium dei ne eum ledas. Tūc leo dimisit eū. Post hec sanctus crisantus cū beata virgine daria deponuntur in foueam: sicq; viui terra et lapidibus sunt obruti: animasq; suas ita deo reddiderunt. Cetera ad matuti. et horas de cōmuni plurimoꝝ martyrum et fiant memorie ad matuti. de sancto andrea et alijs: p̄out tempus exegerit. ¶ Notandū: q; in omnibus festis. iij. lectio. per totum annum extra tempus pasche: dicuntur ad matuti. ix. psal. sub vna ān. s. p̄ima de p̄mo nocturno. nisi in festis iij. lectio. in vigil'. contingentibus: vbi dicitur nocturno ferial'. ¶ Et in laud. huiusmodi festi. iij. lectio. dicitur vna ān. sed p̄ima sup psal. ¶ Ad p̄imam vero secūda ana. de laud. Ad. iij. tertia. ā. Ad. vi. quarta. Et ad. ix. ana nisi i festis. iij. lectio. p̄o p̄pria laudes habentiū: vbi in laudi. dicent singule ane super singulos psal. Et tūc ad p̄imā p̄ima ān. de laud. Ad tertiam secunda. Ad. vi.

tertia. Ad nonam quinta. ¶Et est sciendū: q̄ nullū fe tum. iij. lect. habebit lectiones vespas: nec memoriā lo co secundarū vesparum. Et idem obseruari in cōmemo rationibus debet. ¶Infra octa. sancti andree. Inuita. Dilexit andreā dñs in odo rem suauitatis dū pēderet i cruce. ps. Venite. Hyp. Eter na xpi. ān. Andreas apl's. ps. Celi enarrāt. ceteri psal mi de apostolis sub hac sola ān. ℣. In omnē terram. L. i.

QJuis quidam cuius ki lius habebat spiritum immundum: rogauit beatū andream apostolum dicēs. Sana queso vir dei filium meū qui male a demonio ve xatur. Demon vo sciens se eiciendū: ad cubiculi secre tum adduxit puerum: ⁊ la queo suffocauit eum. Rem. Dum perambularet. Lec. ij.

PAter ergo pueri cum inuenisset illum mor tuum: fleuit: ⁊ amicis suis ait. Deferte ergo mortuum ad theatrum: confido enim q̄ poterit resuscitari p̄ apo stolum: qui predicat iesum xp̄m. Quo delato narrauit apostolo qualiter suffocat⁹ esset a demonio. Rem. Mor vt vocem. Lectio tertia.

QOnuersus itaq̄ apo stolus ad populu: ait. Quid vobis p̄oderit viri thessalonicenses: cū hoc fie ri videritis: nisi fidē xp̄i su sceperitis? Illi aūt dixerūt. Cum puer iste resuscitatus fuerit: oēs credemus. Hec il lis dicentibus: ait apostol⁹. In nomine iesu xp̄i surge puer. Et statim surrexit: et stupefactus omnis pl's cla mauit dicens. In eum quē p̄dicas famule dei/ credi mus: ⁊ virtutē eius suscipi mus. Apl's aūt xp̄i omnē po pulum per triduū instruxit: ⁊ que dei erant docuit. Rem. Dixit. quere supra post. vi. Re. ℣. Dilexit andream. In laudi. het sola ana. Salue crux. Cp̄m. Cui de creditur. Hymnus Exultet celum. ℣. Dedisti here. In euāg. ān. Unus ex duob⁹. ps. Dñs dic. Oco Maiestatē. Et dicen de sunt memor. de aduentu de dña: ⁊ oibus sanctis. Exe quie defunctorū non omit tantur p̄pter huiusmodi octa. Ad p̄imā. ān. Cōcede. Una ex lex añis ō trinitate dicat̄ super psal. Quicunq̄

secundū feriā. Ad tertiā ān. Biduo. Cpm. Rem. et oō ad omnes horas sicut in die Ad sextam ān. Beatus andreas. Ad nonam. ān. Non me permittas. ¶ Quando aūt vespere dicent de eo infra octa. suas sient cū aīis ꝛ psal. ferialibus. Cpm Hodie creditur. Hymnꝰ. Exultet celum. versꝰ Dilexit andream. cum aliqua ān. de eo propria super psalmū Magnificat. ¶ Et sciendū q̄ in tra octa. super psal Magt. ꝛ Benedictus. qñ agit de eo: ꝛ ad memoriam qñ agitur de alio sumēde sunt ṗmo seriatim aīe de primis vesperis et illis dictis: aīe nocturnales incipiēdo ad secundā antiphonā de ṗximo noc. ꝛ dicat ℣. Dilexit andream. in omnibus mēoriis suis. Saluo q̄ qñ dicit ad memoriā. ān. Dilexit an. tunc dicatur. ℣. Dedisti hereḋ. ¶ De festis. ix. lect. simplicibus vel duplicibus infra aduentum.

Si festum sancti nicholai in dñica euenerit nisi duplex fiat: transferat in secundā feriā: et q̄ octa. sancti andree occurrūt: fiat tm̄ memoꝛ. de octa. Si autē duplex fiat eius festum tūc: si in sabbato euenerit habebit omnino vltimas vesperas suas. et memoꝛ. fiat de aduentu: et de dña: et de scō andrea. Et si in dñica euenerit: seruitiū fiat oīno de eo: ꝛ in vtrisq; vesperis. ꝛ ad mutuū. memoꝛ. de aduentu cū aīis ad dñicam cōtingēti bus: ꝛ oratione dñicali: et ad missam cū eadē oratione: et in crastino incipiat hystoria cū. ij. lect. tm̄ de expositione euāge. cū tribus rēsoriis de ṗximo noc. ꝛ dicet sup psalmum. Benedicꝰ ān. ꝙtingens feriā: ꝛ sequat oō dñicalis. Hoc modo fiat de oībus festis duplic. infra aduentum contingentibus: nisi in ṗxima dñica: ꝛ tūc fiat sicut ibi inueniet. ¶ Et si festū simplex. ix. lect. tpe illo in sabbato euenerit: in vesp. sabbati tm̄ memo. de eo fiet. Si vero in dñica euenerit: trāsferatur in secundam feriā. Et si in. ij. feꝛ. euenerit: vel a dñica i secundā feriā trāslatū fuerit: vespe in dñica a capl'o de illo erunt: et memo. de aduentu. ¶ In festi ui. sancti nicholai ep̄i et con fes. Ad vesp. aīe et psal. fe-

rialis. Chm. Ecce sacerdos. Rem. Dum vero adhuc penderet ad vbera matris. O nouas res: quarta feria ⁊ sexta semel in die papillas bibebat. vlus. Jam quodã modo ¡sacri ieunij se futurum presignans amatorem nicholaus. O noua. Gloria. O noua. Hymnus. Iste confessor. Amauit eũ. In euãg. añia. O pastor eterne: o clemens et bone custos: qui dũ deuoti gregis precesatenderes: voce lapsa de celo presuli sanctissimo dignũ epatu nicholaũ ostendisti tuum famulum. ps. Magt. Oratio.

DEus qui beatũ nicholaum pontificem tuũ innumeris decorasti miraculis: tribue nobis quesum9: vt eius meritis et precibus a gehenne incendijs liberemur. Per dominũ nostrum. Memo. de aduẽtu: et de dñia. ãn. Ne timeas. Deinde de sancto andrea. Ad matutin. Jnuitato. Adoremus regẽ seculorũ: in quo viuit nicholaus honor sacerdotum. ps. Venite. Hymnus. Iste confessor. In primo nocturno. ãn. Nobilissimis siquidem natalib9 ortus velut lucifer nicholaus emicuit. ps. Beatus vir. ãn. Postq̃ domi puerilem decurrit etatẽ: cunctis mundi huius spretis oblectationibus xpi se iugo subijciens documẽtis sanctis suum prebuit auditum. ps. Quare fremuerunt. ãn. Pudore bono replet9 dei famulus sũptib9 datis stupri nephas phibuit. ps. Dñe quid multi. v. Amauit eum. L. i.

BEatus nicholaus ex illustri prosapia ort9 ciuis fuit patere vrbis. Qui cum adhuc matris lacte aleretur: cepit bino in ebdomada die: quarta scilicz ⁊ sexta feria semel bibere mãmas: et hac vice contentus / tota die sic permanebat. Rem. Confessor dei nicholaus: nobilis progenie sed nobilior moribus. Ab ipso puerili euo secutus dominum: meruit diuina reuelatione ad summum prouehi sacerdotium vlus. Erat enim valde compatiens: et super afflictos pia gestãs viscera. Ab ipso puerili. Lectio secũda.

PUerilibus igit annis simpliciter domi trãsactis: cepit bone idolis adolescens esse: ⁊ non sicut illis

etas assolet: lasciuiã ꝙplex⁹ est mundi. Sed nunc parentum comitatus vestigia/nũc solus ecclesiarũ terebat limina: et qđ ibi de scripturis patulo aduertebat auditu: non ĩmemoz armariolo cõdebat pectoris. ℟. Operib⁹ sãctis nicholaus humiliter insistens. Reuelatione diuina ꝓuectus est ad summum sacerdotij gradum. ℣. Voce quippe de celo lapsa/cuidam insinuat ꝑsuli dignũ epatu nicholaũ. Reuela.

Lectio. iij.

UBi autẽ vtroq; parẽte ozbatus est: sepius illud euangelium in mente habebat. Nisi quis renunciauerit oĩbus que possidet non potest meus esse discipulus. Et ideo semꝑ deum deprecabatur: quatenus de tantis sibi relictis opib⁹ sic ozdinaret: vt sine laude humana cõspectui placeret diuino. ℟. Quadã die tẽpestate seuissima quassati naute: ceꝑrunt sanctum vocare nicholaum. Et statim cessauit tempestas. ℣. Moz illis clamantibus: apparuit quidam dicens illis. Ecce assum: qđ vocastis me. Et statim. Gloria patri, Et statim cessauit.

In scõo nocturno. ãn. Auro virginum incestus: auro patris earũ ĩopiã/auro ꝓtus vtrozũq; de testabilẽ ifamiã dei seru⁹ ademit nicholaus. ℣. Cũ inuocarẽ. ãn. Inno center puerilia iura trãscendens: euangelice institutionis discipulus effect⁹ est. ℣. Verba mea. ãn. Gloziã mũdi spreuit cum suis oblectationib⁹/et ideo meruit prouehi ad summum sacerdotij gradum. ℣. Domine dñs noster ℟⁹. Justũ deduxit.

Lectõ. iiij.

POst hec cum myrrea metropolis ozbata esset suo antistite: cõuenerũt in vnũ epi cũ clericis: vt iesu annuente ꝓuiderent illi ecclesie idoneum ꝓsulem. Illis quippe summa cũ deuotione ozantibus: vocem de celo audiuit quidã pontifex dicentem sibi: vt egrediens ad poztas ecclesie staret: et quẽ ꝓmũ hoza matutinali venire cõspiceret: ipsum cõsecraret antistitẽ: adiungẽdo q⁹ nicholaus vocaret. ℟. Audiens xpi cõfessoz trium iuuenũ innocẽtiũ necẽ ꝓcurrit q⁹ totius ad locũ quo fuerant plectendi. Et liberauit eos. ℣. Statiq; solutos

a vinculis vsq; ad ꝓtoziũ cõsulis secũ adduxit. Et. ℟c.v.

QVo audito idẽ epsvaluas basilice abýt: et illas sãcta calliditate obseruabat. Et ecce hoza matutinali/quasi a deo missus ante omnes se agebat nicholaus. Qui cum ianuas eccl'ie appzopinquasset: appzehẽdit eum epyscopus dicẽs. Quale nomen habes? Ille colũbina simplicitate respõdit. Nicholaus vestre sãctitatis seruus. ℣. Qui cum audissent scti nicholai nomen statim expãdunt manꝰ vtrasq; ad celum. Saluatozis laudantes clementiã. ℣. Clara quippe voce cozã hominibꝰ dignũ referebant illum dei famulũ. Saluatozis. ℟c.vi.

QVi ꝓsul. Fili veni mecum: est enĩ aliquid secreti quod tue indoli fari debeã. Moz introgressus epyscopus dixit. En quod petiuimus accepimus. Quo viso omnes saluatozis laudabant magnalia. Quid multis mozoz? Licet multum renitens obstiterit: ilico intronisatus pontificalem accepit infulam. ℣. Beatus nicholaus iã triũpho potitus nouit suis famulis pzebere celestia cõmoda: q̃ toto cozde poscunt eius largitiones Illi nimirũ tota nos deuotione opoztet cõmittere. ℣. Ut apud chzistum eius patrociniis adiuuemur semp. Illi nimirũ. Gl'ia ꝑri. Illi. In.iij.nocte.ãn. Pontifices almi diuina reuelatiõe letificati nicholaũ ꝓsulẽ deuotissime cõsecrauerũt. ℣. Dñe quis haãn. Sanctꝰ q̃dẽ triticum qđ a nautis postulauerat acceptũ: et sagacitate distribuere/et augere pzecibus impetrauit. ℣. Dñe in virtute ãn. Muneribus datis neci sunt iuuenes innocentes addicti: quibus domini seruus fuit vite pzesidiũ festinanter. ℣. Domini est terra. ℣. Magnificauit eũ.

¶ Notandũ: q̃ in nocte scti nicholai/et in nocte btẽ Kathe rine nõ pnunciat expositio euãgelij/nisi festa cozũ fuerint duplicia: et tũc legat statim post pnũciationẽ euangelij/tm̃ vna. ℟c. de expositione eiusdẽ. Et quotiẽs pnunciat euãg. ad matu. in festis sctõz/legenda est vna lec. de expositione euãg. ad minꝰ: nisi in festo oĩm sctõzũ: dicta

bādictione.ſ. Creatoꝛ oim. legatur.vij.lectio. de ſancto Si hoc feſtū fuerit duplex: legat expoſitio. Homo quidam peregre. Omelia vt in cōi. Aliter in iſta. Lectio.vij.

POntificali igitur cathedꝛa ſublimat⁹:eādem quā pꝛius ſectabat humilitatē. Creber in oꝛatione peruigilabat:coꝛpus attenuabat ieiunijs:mulieꝝ conſoꝛtia quaſi peſtē fugiebat. Cum ergo oim cariſima tum virtute roboꝛaretur nicholaus: nichil ſibi: ſed totū deo gꝛe tribueret. Cepit itaq; choꝛuſcare miraculis: vt nō tantū ſui: ſed etiā alieni quibuſlibet anguſtijs oppreſſi inuocato nomine ei⁹: ſtatim ſentirent leuamē. ℟. Sūme dei ꝓfeſſoꝛ nicholae: te venerātes pꝛotege. Nāq; credimus tuis pꝛecib⁹ nos poſſe ſaluari. ℣. Qui tres pueros moꝛti addictos illeſos abire feciſti:tuis laudibus inſtantem cōſerua plebem. Nāq; credimus. ℟c.vij

QUadam vero die cum quidam naute maris tempeſtate pꝛeclitarentur: timētes clamabant. Nicholae famule dei/ ſi vera ſunt que de te audiuimus: nunc nos in periculo conſtituti/ tuum ſi placet experiamur auxilium. Talia dicentibus apparuit quidam dicens eis Vocaſtis eni me:ecce aſſum. Et cepit eos i antēnis atq; alijs armamentis adiuuare. Nec multo poſt omnis ceſſauit tempeſtas. ℟. Seruus dei nicholaus: auri pondo trium virginū redemit pudoꝛem. Earumq; patris impudicam remenſo auro fugauit inopiam. ℣. Affluens itaq; miſericoꝛdie viſceribus metallo duplicato pꝛopulſauit earum infamiam. Earūq; patris. Lectio nona

QUmigitur his et alijs virtutibus floꝛeret nicholaus: deciditi egritudinē qua ex hac luce ſubtract⁹ eſt. Qui cum tota mentis intētione oꝛaret: vidit ſanctos angelos dei ad ſe venientes: et iclinato capite ſigno cruꝛcis armauit ſe/ z triceſimuꝫ pſalmū incepit dicens. In te dñe ſperaui:nō cōfundar in eternū:vlq; i man⁹ tuas commendo ſpiritum meum. Et cum hoc diꝛiſſet:accepto coꝛpoꝛis chꝛiſti viatico pꝛecioſam/ z caſtiſſimam aiam

chzisto reddidit. ℟. Ex eius tũba marmozea sacrum resudat oleum quo liniti sanantur ceci. Surdis auditus redditur/ꝛ debilis quisq; solꝑs regreditur. ℣. Cateruatim ruunt ꝓpuli: cernere cupiẽtes: que per eum fiunt mirabilia. Surdis. Glozia ꝑri. Surdis. Respõ sozii reincipiatur. Ex eius tumba. ℟t cantetur vsq; ad Solꝑs. ꝛ tũc ꝓsa dicitur

SOlꝑitatidedit egros/ oleiꝑfusio. Nicholaꝰ naufragantum affuit ꝓsidio. Releuauit a defunctis defunctum in biuio. Baptisatur auri viso iudeus indicio. Vas i mari mersum patri redditur cum filio. Oꝫ ꝓbat sanctum dei farris augmentatio. Ergo laudes nicholao/ cõcinat hec cõcio. Nam qui cozde poscit illum ꝓpulsato vicio. Solꝑs regreditur. ℣. Oza ꝓ nobis beate nicholae. In laud. ℟.

BEatus nicholaus adhuc puerulus multo teiunio macerabat cozꝑus. ꝑs. Dominus regnauit. ãn. Ecclesie sancte frequentãs limina sacra pectozi condebat mandata. ꝑs. Jubilate. ãn. Juste et pie viuendo ad honozem sacerdotij meruit ꝓmoueri diuinitus. ꝑs. Deus deus meus. ãn. Amicus dei nicholaus pontificali decozatus infula: omnibus se amabilem exhibuit. ꝑs. Benedicite. ã. O per omnia laudabilem virũ: cuius meritis ab omni clade liberãtur: qui ex toto cozde querunt illum. ꝑs Laudate. cꝑ. Benedictionem. hyᵖ. Jesu redemptoz omnium. ℣. Justus germi. In euangel. ãn. Copiose caritatis nicholae pontifex/ qui cum deo gloriaris in celi palatio: condescende supplicamꝰ ad te suspirantibus: vt exutos graui carne pertrahas ad superos. ꝑs. Benedictus. Oꝝ. Deus qui beatum. Memorie. vtã. Ad hozas ãe de laudibus. cetera de cõmuni: cũ ozatione ꝓꝓria. Ad vesꝑe as ãe de laud. cum ꝑsalmis ferialibꝰ. Cap. Benedictionẽ. Vbi aũt hoc festum duplex fit: tunc dicatur ℟. Ex eius tumba. sine ꝑsa. hyᵖ. Jesu redemptoz. ℣. Amauit. In euangelio. ãn. O christi pietas: omni ꝓsequenda laude: qui sui famuli nicholai

merita lõge lateq; declarat: nam ex tumba eius oleum manat: cunctosq; languidos sanat. ps. Magnificat. Ant. Memoria de sancto andrea. ãn. Cum peruenisset. ỹ. Dilexit andream. Or. Protegat nos dñe sepius beati ãdree apostoli repetita solennitas: vt cuius patrocinia sine intermissione recolimus: ppetuã defensionẽ sentiamus. p dñ. Et hec memoria dicẽda est in secundis vesperis de sancto nicholao: quãdo eius festum nõ trãsferẽ. alioqui dicenda est in primis ves. Fiet etiam mẽo. de aduẽtu: et de dñica. Si aũt octa. sancti andree i dñica euenerint: fiat tñ mẽo. ad primas ves. ⁊ ad matu. de scõ andrea: et licet festũ ei⁹ mutetur in secundã feriã: octaue tñ sue non mutãtur: vnde si alio die ꝙ die dñica festum eius euenerit: in octa. suis totũ seruitiũ de eo fiet cũ. iij. lec. ⁊ memoria de aduentu. ℣ In octa. sũcti andree/ad matu. inuita. Dilexit andream. ps. Venite. Hy⁹. Eterna xpi. In primo noct. ãn. Andreas apostol⁹. ps. Celi enarrant. et ceteri psalmi vnius apl'i sub hac ãn. ỹ. In omnẽ terrã. &c.

QVodam vero tempore dilect⁹ ãdreas chzisti famulus et apostolus/supra arenam maris sedebat: multisq; viã salutis pandebat. Et ecce cadauer i mari necatũ: proiectum erat ante pedes eius. Vnde apostolus fusa oratione mortuum suscitauit: illumq; exponere iussit: quomodo in mari necat⁹ esset. ℟. Dum perambularet. Lectio sda.

DIxit apl'o. Audiui domine signa ac prodigia mediasq; magnas fieri a quodam doctore: et ideo properaui: vt possem videre eum. Sed cum nauigarẽ cũ pueris/et amicis meis: ecce sub orta tẽpestate/omnes simul fluctibus oppressi sumus. Et vtinã simul proiecti essemus: vt per sanctam orationem tuã resuscitaremur ℟. Orauit. Lectio tertia.

DIxit hoc dictum intelligẽs manus suas expãdit ad dñ dicens. Domine ihesu chziste creator omniũ rerum: ostende de quesso reliquor cadauera

moztuozū. Ozante aūt apostolo: statim apparuerūt triginta/et nouē cozpoza moztuozum ad litus ab vndis deuecta. Ozante iterum apostolo diutissime: surrexerūt omnes illi triginta et nouē viri: ⁊ a beato apostolo susceperunt fidei sacramēta. ℟. Vir iste. ℣. Dilexit andreā. In laudib⁹ hec sola. ā. Salue crux. ℘s. Dñs regnauit. Cp̄m. Cozde creditur. hy⁹. Exultet celū. ℣. Dedisti heredi. In euāgelio. a. Ambulans iesus. ℘s. Benedictus. Ozatio. Pzotegat. Memoria de aduentu ⁊ de domina: et de omnibus sanctis. Ad horas vt supza infra octa. cū ozatione. Pzotegat nos.

¶ In festo cōceptionis beate marie. Ad vesperas. a. Elix nāq; es beata virgo maria q̄ et genitricis dignitatem obtinuisti/⁊ virginalē pudicitiā nō amisisti. ℘s. Dixit dñs. ā. Virgo pzudentissima quo pgrederis quasi auroza valde rutilans filia syon tota formosa/et suauis es: pulchza vt luna electa vt sol. ℘s. Confiteboz. ān. Anima mea liquefacta est/vt dilectus locutus est: quesiui/⁊ non inueni illum: vocaui et non respondit michi: inuenerunt me custodes ciuitatis percusserunt me/et vulnerauerūt me: tulerunt pallium meum custodes murozū: filie hierusalem nunciate dilecto quia amoze langueo. ℘s. Beatus vir. ān. Tota pulchza es amica mea: ⁊ macula non est in te: fauus distillās labia tua: mel et lac sub lingua tua odoz vnguentozum tuozum super oīa aromata: iam eni hyems transiit: imber abiit et recessit: flozes apparuerunt. vinee florentes odozē dederunt: ⁊ vox turturis audita est in terra nostra: surge propera amica mea: veni de libano veni cozonaberis ℘s. De profundis. ān. Beata dei genitrix maria virgo perpetua: templū dñi: sacrariū spūssancti: sola sine exēplo placuisti dño iesu chzisto oza p pr̄o iterueni p clero: intercede p deuoto femineo sexu. ℘s. Memēto. Cp̄.

O q̄ pulchza est casta generatio cum claritate imoztalitas enim est in memoria illius/qm̄ et apud deū nota est/et apud homines.

℟. Solemi iustitie. Hymn⁹.

AVe maris stella/ dei mater alma: atq; semper virgo/ felix celi porta.
Sumens illud aue/ gabrielis ore: funda nos in pace/ mutans nomen eue. Solue vincla reis/ p ferlumē cecis mala nīa pelle bona cuncta posce. Mōstra te esse matrē sumat per te preces: qui pro nobis natus/ tulit esse tuus Virgo singularis inter oēs mitis: nos culpis solutos mites fac et castos. Vitā presta purā/ iter para tutū: vt videntes iesum/ sēp colletemur Sit laus deo patri/ summo christo decus spūi sctō trin⁹ honor vn⁹. amē. ℣. Post ptū In euangelio. ān. Gloriose virginis marie cōceptū dignissimum recolam⁹: cuius dominus humilitatē respiciens angelo nunciante cōcepit redemptorem mundi. ps. Magnificat. Oratio.

SVpplicationē tuorū tuor deus miserator exaudi: vt qui in conceptione dei genitricis/ et virginis cōgregamur: eius intercessionibus cōplacatus a te de instantibus periculis eruamur. Per eūdem dñm.

CAd pietorīū vt nostatur post psalte. fo. lxxvi. Ad matutinas. Inuitat. Corde et voce simul xp̄m regē veneremur virginis et matris iubilemus nobili cōceptu. ps. Venite. hy⁹. Aue maris stella. In. i. noct. ā. Hodie cōcepta est beata virgo maria ex p̄genie dauid/ per quā salus mundi credētibus apparuit. ps. Dñe dñs noster. ā. Beatissime virginis marie cōceptionē deuotissime celebremus/ vt ipsa pro nobis interpedat ad dñm deum nostrū. ps. Celi enarrāt. ān. Quādo cōcepta est ⁊ gosacratissima tūc illuxit⁹ est mund⁹ stirps btā radix sctā/ ⁊ bñdict⁹ fructus vētris ei⁹. ℣. Dñi est tra. ℟. Sancta dei genitrix. lc. i.

COnceptio veneranda dei genitricis/ ⁊ vginis marie fratres quē admodum per multa experimenta signorū in anglia: et in francia: ceteris q; mundi climatib⁹ olim sit declarata (me anselmo cantuariēsi archiepiscopo narrante) audiat dilectio vestra

Tempore nāq; illo quo di-

uine placuit pietati: anglorum gentē de malis suis corrigere: et sue seruitutis officijs artius astringere normanorū duci. Willelmo eā dē patriā debellādā subegit. ℟. Hodie cōcepta est beata virgo maria ex progenie dauid per quam salus mundi credentibus apparuit. Cuius vita gloriosa lucem dedit seculo. ℣. Beatissime virginis marie conceptionem deuotissime celebremus. Cuius vita gloriosa. Lectio. ij.

ADientes autem daci angliā subiectam normanis: arma pparant / classem aptant: vt eis adeūtibus a dacia: dictum regem ab anglia expellant. Hoc cōperto rex vbillelmus elsinū abbatē remesiensis cenobij accersitum / in daciam dirigit vt huius rei veritatem requirat. Negocio fideliter peracto: ad angliam reuerti cupiēs mare ingreditur. Et subito densis surgentibus vētis: horrida tempestas celum cōmouit / et vndas. Cumq; de salute corpor desperarent / et beatam mariā deuote clamarent: ecce subito aspiciūt virū pontificali infula decoratum. Qui vocans ad se elsinum abbatem dixit ei. Scias me a domina nostra directū ad te: et si dictis meis obtemperare volueris: sanus et icolumis euades imminēs periculū maris. Qui cōcessit se ilico ei fore in omnibus ob temperaturū: si hoc euaderet periculū. ℟. Beatissime virginis marie cōceptionē deuotissime celebremus / vt ipsa p nobis intercedat ad dñm iesum xpm. ℣. Cū iocūditate conceptionē btē marie celebremus. Vt. Lcō. ij

PRomitte inquit ille deo et mihi q die cōceptionis / et creatiōis mē is xpi solēniter celebrabis: et celebrādum p̄dicabis. At ille. Et in quo die erit hoc festum celebrandū? Et ait. Sexto idus decembris. Et quod vtet officio in ecclīastico obsequio? Omne inquit officiū qd dicitur in eius natiuitate: dicet in eius q̄ceptione: excepto q nomē natiuitatis mutabit in nomen cōceptionis. His dictis euanuit: et citius per deū sedata tēpestate abbas cum suis applicuit anglicis littoribus: et que viderat et audierat: quibus ptuit no-

tificabat. Statuitq; idem festum in remesienli ceno-bio celebrari: & ipse quoad-uixit: deuoti obsequijs illud celebrauit. Et nos ergo fra tres: qui portum salutis ap prehendere volumus dei ge nitricis conceptionem cele bremus: vt ab eius filio di gna merced remuneremur. ℟. Stirps iesse virgā pro-duxit virgaq; florē. Et sup hūc florē. Requiescit spūs alm⁹. ℣. Virgo dei genitrix vīga est/flos filij⁹ eius Et su per. Glia patri. Requiescit. In. ij. noct. ān. Hodie cōce-pta est virgo maria ex semi ne abrahe: letant archange li/exultāt oēs sancti: & con gaudet omnis mundus. ℘s. Eructauit. ān. Dignus nāq; est vt ei qui summa deuotio ne famulemur per quā no bis virginitatis insignia pu lularūt. ℘s. Deus noster re fugium. ān. Benedicta et ve nerabilis sancta maria vir go dei genitrix cuius conce ptionē celebramus vt inter cessio ipsi⁹ sit pro nobis ad dñm. ℘. Fūdamēta. ℣. Spe ciosa facta es. Sermo bea ti anselmi epi. Lec. iij.

SIcut enim in sancta ec clesia dei genitricis marie natiuitas celebrat: sic debet celebrari eiusdē conceptio. Nisi cōciperetur nunq; na sceretur. Sicut enim ad sal uandū genus humanū olim fuit necessaria eius natiui tas: sic fuit necessaria ei⁹ cō ceptio. Nisi enim cōcipere-t: mūdi ex ea redēptor nunq; nasceretur. ℟. Gloriose vir ginis marie cōceptū digniſ simum recolamus. Cui⁹ do minus humilitatē respiciēs angelo nūciante cōcepit re demptorē mūdi. ℣. Hodie cō cepta est btā virgo maria ex progenie dauid. Cui⁹ Lect. v.

IUssu dei cōcipit & nasci tur. Immo si diuina ra tio prospiciatur: spiritalis eius cōceptiōis dies magis fore approbatur: q̄ natiuita tis. Res enim maior extitit adam a deo creari: q̄ filios ade de matre nasci. Nō enim mirum si homo a deo creat⁹ nascitur de matre. ℟. Cor de et animo xpo canam⁹ glo riam in hac sacra solēnitate in qua beata dei genitrix vir go maria exorta est. Quam gabriel archāgelus plenam gratia ostendit. ℣. Ma-de namq; eam nos oportet

ſumma cum deuotione ve-
nerari que tam ſancta per-
manet virgo. Quam. ℟. vi.

℣ Rubeſcant ergo oīno
inſenſati: q̄ tantū diē
tantaq; myſteria ſacramē-
ta tenebris ignorantie exce
cati ideo reſpuūt celebrare:
q̄ viri ac mulieris copulatio
in cōceptione virginis extī-
tit. Nā q̄ due ſunt cōceptio-
nes hominis: omnibus no-
tus eſt peritis. Una qua car
nalis copula viri et mulie-
ris agitur. Alia qua ſpecia-
lis aīa noua et pura deo ope
rante corpori diuinit⁹ adu
natur. Et quib⁹ nō placet ce
lebrare dñice matris carna
lem copulationē: placeat co
lere aīe eius creationē ſpūa
lem corpiſq; cū aīa copula-
tionē. ℟. Ad nutū dñi nīm
ditātis honores. Sicut ſpi-
na roſam genuit iudea ma-
riā. ℣. Ut vicīū virt⁹ opiret
gr̄a culpā. Sicut. Gl'ia pr̄i.
Sicut. In. iij. noct. ān Cō-
ceptio eſt hodie ſācte marie
virginis cuius pulchritudi-
nem reſpexit deus ⁊ viſita-
uit humilitatē ſuā. ℣s Can
tate. i ān. Iſta eſt ſpecioſa
electa a dño cui⁹ cōceptionē
celebramus vt ipſa interce-
dat pro nobis ad dñm deum
noſtrū. ℣s Dñs reg. ex. ān.
Sancta maria ſuccurre mi-
ſeris iuua puſillanimes re-
foue flebiles ora pro popu-
lo interueni pro clero inter
cede pro deuoto femineo ſe-
xu. ℣s Cāte. ij. ℣lus Poſt
partū. Initiū ſancti euan-
gelij ſecundum Matheum.

Liber generationis ie
ſu chriſti. Et reliqua.
Sermo ex cōmentario be-
ti hieronymi pr̄i. Lect. vij.

Iſaias legitur. Gene
rationem eius q̄s enar
rabit? Non ergo putemus
euangeliſtam prophete eſſe
contrariū: vt q̄ ille non di-
xit eſſe futurū: hoc hic nar-
rare incipiat: q; ibi de gene-
ratiōe diuinitatis: hic de in-
carnatione eſt dictum. A car
nalibus autem cepit: vt per
hominē deum diſcere inci-
piamus. ℟. Conceptio glo
roſe virginis marie ex ſe-
mine abrahe cōcepta de tri-
bu iuda clara ex tirpe dauid
Cuius vita inclita cūctas il-
luſtrauit eccl'ias. ℣. Cōceptio
eſt hodie ſctē marie v̄ginis.
Cuius vita. Lectio octaua.

Hilij dauid: filij abra-
hā. Ordo p̄poſterus:

sed necessario cōmutat⁹. Si enim pri⁹ posuisset abrahā et postea dauid: rursꝰ ei repetendus fuerat abrahā: vt generationis series texeretur. Ideo autē ceteris ptermissis horū filiū nuncupauit: qz ad hos tantū est facta de xpō repromissio. Ad abraham: in semine inquit tuo benedicentur oēs gētes: qđ est xps. Ad dauid: de fructu vētris tui ponam super sedem tuam. ℟. Felix namqz es sacra virgo maria ꝛ omni laude dignissima. Quia ex te ort⁹ est sol iustitie christus deus noster. ℣. Ora pro populo interueni pro clero intercede pro deuoto femineo sexu: sentiāt oēs tuum leuamen: quicūqz celebrant tuam conceptionem. Quia. Gloria. Quia ex. Lectio. ix.

IUdas autē genuit phares ꝛ zaram de thamar. Notandum in genealogia saluatoris nullam sanctarū assumi mulierum: sed eas quas scriptura reprehendit Ut qui propter peccatores venerat: de peccatorib⁹ nascēs oīm pctā deleret. Unde et in sequentibus ruth moabitis ponitur: et bethsabee vxor vrie. Naason autem genuit salmon. Iste est salmon princeps tribus iude: sicut ꝛ in numeris legimus ℟m. Solem iustitie regem paritura supremum Stella maria maris hodie processit ad conceptum. ℣. Cernere diuinum lumen gaudete fideles. Stella maria. Gloria patri. Stella ma. Nō dicit. ps. Te deum. Vl⁹. Speciosa facta. In laud. ā.

COnceptio gloriose virginis marie ex semine abrahe cōcepta de tribu iuda clara ex stirpe dauid. ps. Dñs regnauit. ān. Conceptio est hodie sancte marie virginis cuius vita inclita cunctas illustrat ecclesias. ps. Jubilate. ān. Regali ex progenie maria cōcepta refulget cui⁹ pcibus nos adiuuari mēte ꝛ spiritu deuotissime poscimus. ps. Deus deus meus. ān. Corde ꝛ animo christo canamus gloriā in hac sacra solēnitate precelse genitricis dei marie. ps. Benedicite. ān. Cum iocunditate conceptionem beate Marie celebrem⁹: vt ipsa pro nobis intercedat ad dñm deum nostrum. ps.

Laudate. Chz. O q̄ pulchra hy⁹. O q̄ glo. ℣. Elegit. In euangel. ān. Conceptionē hodiernā perpetue virginis genitricis dei marie solēniter celebremus qua celsitudo throni pcessit alleluya. ps. Benedictus. Dño. Supplicationē. Ad primam. ān. Conceptio glo. Ad tertiam. ān. Conceptio est. ps. Legē pone. Cp. O q̄ pulchra. R̄. Sancta dei genitrix. Virgo semper maria. ℣. Intercede pro nobis ad dñm deum nostrum. Virgo semper. Glia patri. Sāncta dei. ℣. Post partum. Dño. Supplicationē. Ad vi. ān. Regali. ps. Deficit. Cpm. Et sic in syon. R̄. Post partum virgo inuiolata permansisti. ℣. Dei genitrix intercede p nobis. Inuiolata. Gloria patri. Post partū. ℣. Speciosa. oño. vts. Ad nonā. ān. Cum iocunditate. ℣. Mirabilia. Cpm. Et radicaui. R̄. Speciosa facta es. Et suauis. ℣. In delicijs tuis sancta dei genitrix. Et suauis. Gloria. Speciosa. ℣. Elegit eam. Dño. vts. Ad vesperas añe de laud. cū psalmis de dña. Cpm. O q̄ pulchra. Rm. Ad nutum. hy⁹. O q̄ glorifica. ℣. Post partum. In euāgelio. ān. Conceptio tua dei genitrix virgo gaudiū annūciauit vniuerso mundo: ex te enim ortus est sol iustitie xp̄s deus noster: qui soluēs maledictionem dedit benedictionem: et confundēs mortē donauit nobis vitā sempiternā. ps. Magt. Dño. Supplicationem. ¶ In festiuitate sāncte lucie v̄ginis et martyris. Ad vesperas añe psalmi feriales. Cpm. Qui gloriat. R̄. Per ipsam. hy⁹. Virginis proles. ℣⁹. Diffusa est. In euāgel. ān. In tua patiētia possedisti aiam tuam lucia sponsa xp̄i: odisti que in mūdo sunt: et choruscas cū angelis: sanguine proprio inimicū vicisti. ps. Magt Dño.

Exaudi nos deus salutaris noster: vt sicut de beate lucie virginis et martyris tue festiuitate gaudemus: ita pie deuotionis erudiamur affectu. Per dñm. ¶ Memoria de aduentu et de domina. Ad matutinas. Inuitatot. Agnus ponsum. etc. ps. Venite. Hymnus. Virginis proles. In primo noct. ān. Lucia virgo venerabilis

syracusanorum nobilissima cum matre eutycia ad sepulchrū otē agathe venerādum cōuenerat. ps. Domine dñs noster. ān. Crede mater agathen pro xpi nomie passam hoc meruisse vt semper eum presentem pro quo passa est habeat. ps. Celi enarrant. ān. Continge ergo sepulchrum virginis credens et continuo a fluxu sanguinis liberaberis. ps. Dñi est terra. ℣. Diffusa. Lectio prima

QUam pervniuersam prouinciam cycilie beatissime virginis agathe fama crebrescceret: ⁊ syracusanus ꝓpulus ad vrbem cathanēsium sitienter pergeret ad sepulchrū beate agathe virginis venerandū: cōtigit luciam simul pergere: inuitāte eam matre eius eutycia: q̄ annis quatuor fluxū sanguinis patiebatur: ⁊ nullis medicamentorum remedijs poterat liberari. ℟. Lucia virgo quid a me petis q̄ ipsa poteris prestare cōtinuo. nam ⁊ matri tue fides tua subuenit.: et ecce salua est. Quia iocundum deo in tua virginitate habitaculū preparasti. ℣. Sicut per me ciuitas cathanensium sublimatur a xpo: ita per te ciuitas syracusana decorabitur Quia iocundum. Lectio. ij.

IGitur dum processionis mysteria agerētur/ hec euangelij lectio fuit: qua legitur tactu fimbrie vestimēti xpi mulierē a sanguis fluxu fuisse sanatā. Et dum hec lectio recitaretur: ait lucia matri sue Si crediderīs mater his que leguntur: credere poteris agathen passam pro xpi noie hoc meruisse. Continge ergo sepulchrum eius credens ⁊ liberaberis. ℟. Per ipsam te deprecor mater que te suis saluauit precibus ne aliquando michi in terris noies sponsum. Nec velis de corpis mei posteritate fructum mortalitatis inquirere. ℣. Que datura eras p corruptionis mee auctore da mihi eunti ad integritatis mee auctorē chzistum. Nec velis. Lectio. iij.

IGitur dum peractis oribus populus abscessisset/ prostrauerūt se ante sepulchrum eius mater cū filia: ⁊ ceperūt cum lachrymis flagitare suffragiū. Interea dum orationis plenitas

tenderet: somnii lucia virgo arripuit. Et vidit in somnis beataz agathã in medio angelorz gẽmis oznatã stantem: dicentẽ. Sozoz mea lucia virgo deo deuota: quid a me petis: quod ipsa poteris pzestare cõtinuo. Nam et matri tue fides tua subuenit: et ecce salua est. Rem. Si tibi gratum vis esse dñõ viuens et salutez tui cozpozis habẽs da xpo que possides. Mozies enĩ ideo das qz tecum auferre nõ ꝓuales. ℣. Non satis deo carus est: qui dat quo frui non potest: vnde quod michi spopõderas incipe tradere xpo. Mozies Glozia patri. Mozies. In secundo nocturno. ãn. Ficbat interea pzedioz ac gemmarum distractio et quotidie pauperũ necessitatibus expendebãtur. ꝑs. Eructauit. ãn. Tandem ad sponsi noticiam peruenit: ꝓponit ergo litem in iudicio spõsam suam xpianissimã contra leges viuere augustozum. ꝑs. Deꝰ noster refugiũ. ãn. Paschasius pcõsularis luciam cozripiẽs cepit ad sacrificia demonum cogere. ꝑs. Fundamenta. ℣. Spe tua. L. iiij.

His auditis lucia exygefacta surrexit tremens: et ait matri sue. Mater mea ecce salua facta es. ꝙ ipsam te deprecoz que te saluauit suis pzecibus et ozationibus: ne tu michi aliquando sponsum nomines Sed omnia que michi eunti ad cozruptiõis mee auctorem hominem mozituru eras datura: da mihi eunti ad integritatis mee auctozẽ dominum iesum chzistũ viuentem in secula. ℟. Lucia virgo iudici dixit patrimonium meum tuto loco cõstitui. Cozruptozes autẽ nec cozpis nec mentis aliquãdo suscepi. ℣. Hostiã sanctã viuentẽ deo viuo meipsam offero. Cozruptozes. Lect. v.

Qui mater eius eutycia ait. Omnia que sũt patris tui defuncti per nouem annos incõtaminata custodiẽs ampliaui potius ꝙ minui. In patrimonio aũt nostro oĩa ꝙ sunt vel esse ꝑfit: ipsa melius nosti. Tege oculos meos: et quicqd tibi placuerit de ipsis facultatibus facito. Interea fiebat rerũ distractio: ꝑdia et gẽme venduntur: et vniuersa pene di-

stracta dedit pauperibus viduis orphanis peregrinantibus ⁊ deo seruientibus. ℟. Paschasius dixit cessabunt verba cū fuerit peruentū ad verbera: lucia respōdit verba dei cessare non poterunt. Ancilla dei sum: et ideo dixi verba dei. ℣. Nonvos christ⁹ inquit loquimini in cōspectu iudicū: sed spūssanctus. Ancilla dei Lectio. vi.

Tunc pponit sponsus eius litē in iudicio paschasij prococōsularis dicens spōsam suā christianissimā contra leges viuere augustorum. Quam paschasius corripiens: cepit ad sacrificia demonum inuitare. Cui beata lucia ait. Sacrificiuz mundum et immaculatum apud deum et patrem hoc est visitare pupillos et viduas in tribulatione eorūz. Ego vero per istos tres annos nichil aliō egi: nisi deo viuo sacrificaui. Jam quia nichil supereſt quod sacrificem: meipsam offero in sacrificium deo hostiam viuentem. Quod sibi placet de hostia sua faciat. ℟. Nunq̄ inquinatur corpus nisi de consensu mentis. Nam si inuitam me feceris violari castitas michi duplicabitur ad coronam. ℣. Jus. De sensibus enim et de voluntatib⁹ iudicat deus. Nam si. Gl'ia patri. Nam si. In tertio nocturno. ān. Beata lucia paschasio dixit: sacrificiū mūdum⁊ immaculatū apud deū et patrē hoc est: visitare viduas et orphanos in tribulatione eorū. ps. Cantate. i. ān. Ego p istos tres annos nichil aliud egi nisi deo viuo sacrificaui: iam enim ꝯa nichil supereſt meipsam offero. ps. Dñs regnauit exultet. ān. Tu principum leges attēdis: ego dei leges attēdo: tu principes times ego deū timeo: tu illis placere desideras: ego vt christo soli placeā cōcupisco. ps. Cantate. ij. ℣⁹. Adiuuabit eam. Septima lectio tm̄ de expositione euangelij scōm Matheum. Simile est regnum celo. the. Omel. vt in cōi. ℟. Jussu impij paschasij vbi beatā virginē ceperūt trahere velle ad lupanar: tāto pondere eam fixit spiritussctūs, Ut tanq̄ mōs immobilis penit⁹ moueri non posset. ℣. Impellūt plurimi

nec mouetur immissis ku-
nibus admotis boum pari-
bus multis ita solo herens
manebat. Ut tanꝝ. Le. vsq.

PAschasi⁹ dixit ad bea-
tam luciam. Ego fa-
ciam te ad lupanar duci ni-
si modo cerimonijs consen-
seris augustorum. Lucia di-
xit. Jam tibi dixi: tu volun-
tatem meam nunꝝ poteris
ad cõsensuꝫ prouocare pec
cati. Tunc paschasius ius-
sit venire lenones et tradi-
dit eam illis dicẽs. Jnui-
tate ad castitatem eius po-
pulum: et facite eam tãdiu
illudi ꝙdiu mortua nuncie
tur. At cum vellet eam tra-
here ad lupanar tanto pon
dere eam fixit spiritussanc-
tus: vt penitus moueri nõ
posset. Tunc ignem fecit cir
ca eam copiosum accẽdi. At
illa in noie iesu christi stetit
immobilis. Rem. Que sunt
hec maleficia tua (consula-
ris dixit) vt puella fragilis
a mille tracta hominib⁹ nõ
mouearis? Jsta inquit ma-
lefícia mea nõ sunt sed sunt
beneficia dei. ℣. Si alia
decem milia adduxeris: au-
dies mihi dicentem spiritũ
sactum ꝙ cadẽt a latere meo
mille et decem milia a dex-
tris meis. Jsta inquit. L. ix.

QVnc angustiante pa-
scasio/ non ferentes
amici eius iniuriã: gladiũ i
eius visceribus mergi fece-
runt. Jgitur percussa ꝙdiu
voluit orauit: et ꝙdiu voluit
allocuta est turbã circunstã-
tem dicens. Annuncio vo-
bis pacẽ datam ecclesie dei.
Dioclecianuꝫ de regno suo
eiectum: ꝛ maximianum ho
die mortuum. Hec loquente
lucia martyre dei sacratissi-
ma de loco in quo percussa
est: penitus mota nõ est neꝙ
exiuit spiritussanctus eius/
donec venientibus sacerdo-
tibus ꝛ mysteria ei dantibus
atꝙ oĩbus dicentibus amen
illa emisit spiritũ. ℣. Lucia
martyꝛ inuictissima sponsa
agni hostia dei tẽplum spi-
ritussãcti hoste iam triũpha-
to visceribus patefactis in-
stantius dñm iesum diutis-
sime ꝓdicabat. Dum xpi cũ
ptis misterijs. Vite incorru
ptibili virgo incorrupta suc
cessit. ℣. Judice cõfuso ꝛ cun
cto terrore deuicto igne supe
rato gladio quoꝙ transuer-
berata loco omnino non est
mota. Dum christi. Gloria

patri. Vite incoꝛ. ℟. Lucia. ℣. Specie tua. ℭ In lau. ān.

Dꝛquebatur aīo paschasius: ⁊ ignem picerelina: ac feruenti oleo iniecto copiosum circa dei famulā fecit accendi. ps. Dominus regnauit. ā. In medijs flāmis martyꝛ inuicta in noīe dñi nostri iesu chꝛisti exultans: ⁊ chꝛistum turbis annūcians manebat immobilis. ps. Jubilate. ān. Ego rogaui dominū meum iesum xp̄m: vt ignis iste nō dñetur michi quatenus tibi insultent cōfidentes in chꝛisto. ps. Deus deus me⁹. ān. Ideo petiui inducias martyꝛij mei: vt ⁊credentibus timoꝛem tollerē passionis: et non cēdentibus vocem insultationis auferrē. ps. Benedicite. ān. Tūc in viscera eius gladiū mergi fecerunt at illa constantioꝛ populuꝫ circunstantem diutius allocuta pacem ecclesie dei redditā nūciabat. ps. Laudate. Cap. Sapiētia vincit. hy⁹. Jesu coꝛona. ℣. Adducētur. ān. Colūna es īmobilis lucia sponsa chꝛisti: qꝛ omnis plebs te exp̄ctat: vt accipias coꝛonā regni alla. ℣ Benedict⁹. oꝛ Exaudi nos de⁹ ii. ℣ Ēcclia de aduētu ⁊ de dñica. Ad boꝛas āe de laudib⁹: ceteꝛa de cōmuni: cū oc̄one ppꝛia. ℭ Ad vesp. āe de laudibus cū psalmis ferialibus. Cap. Emuloꝛ eni. hy⁹. Jesu coꝛ. ℣ Diffusa. ān. Soꝛoꝛ mea lucia virgo deo deuota: quid a me petis quod ipsa poteris p̄stare continuo matri tue ℣. Magnificat. Oc̄tavꝫ

ℭ In vigilia sancti thome. Ad matutinas oīa dicantur de aduentu: ⁊ hoꝛe similiter Ad vesp. ān. Vos qui reliquistis. cū sequentib⁹ āis ⁊ psalmis ferialib⁹. cp̄. Non vos. ℟. Qui sunt isti. Hymnus.

O Thoma chꝛisti perlustratoꝛ lateris per illa sancta te rogamus vulnera que mūdi cuncta diluerunt crimina nostros reat⁹ terge tuis p̄cibus. hy⁹. Annue chꝛiste. ℣. In omnē terram. In euāgelio. ā. O thoma dime per chꝛistum quē meruisti tāgere: te p̄cibus rogam⁹ altissonis succurre nobis miseris/ ne dānemur cū impijs in aduentu iudicis. ps. Magnificat. Oc̄to de cōi. Memoꝛia de aduentu. añ. Oꝛiens. Ad matu. Lāū. i.

IN diebus illis: cū sanctus thomas apl's p̄dicaret in cesarea: apparuit ei dñs ihesus xp̄s/et ait ad eum Rex indoꝛ gundofoꝛus misit p̄zepositū suū ad syꝛiam querere hoiem architectoꝛica arte eruditū: veni et mittam te cum eo. Dixit ei thomas. Dñe quo vis mitte me p̄ter ad indos. Dicit ei dñs. Vade q̄z ego tecū sum/et nō te delerā. Et cū acquisieris michi indos: cū coꝛona martyꝛij venies ad me. Lcō.ij.

HEc eo dicēte: ecce p̄zpositus regis indoꝛū nomine abbanes descēdens de naui deambulabat iuxta mare in foꝛo rerū venaliū. Quē cum dñs interrogaret quid cōparare voluisset: ?ille responderet: hominē architectoꝛica arte eruditum. Habeo inquit dñs seruum michi valde fidelē: hunc mittam tecum: vt expletis omnibus cum honoꝛe faciā eū ad me remeare. Lectio.iij.

PErgentes autē abbanes et thomas: peruenerunt ad regem indie gundofoꝛum nomine. Rex autē vt vidit thomā: dixit ei. Potes mihi fabꝛicare palatiū? Respōdit thomas. Possum Ostendens autē rex locum apostolo: relinquens ei pecunias infinitas abūt. Apostolus autē circuibat per vicinas ciuitates: et p̄zedicabat verbū dei: et baptisabat credētes: ?pauperib⁹ pecuniam diuidebat. Lectio.iiij.

CUm autē venisset rex post bienniū: et hoc qđ fecit apostolus dep̄zehēdisset: iussit eum simul cum abbane in carcerē mitti: et q̄m frater regis in extremitate vite languebat: distulit iter fectionē illoꝛū. Cūq̄ moꝛeretur frater regis: noie gad et iā sepulturā ei pararent quarto die is qui moꝛtuus fuerat: surrexit. Tunc dixit gad fratri suo regi. Audi frater. Iste homo quē occidere p̄ponis: amicus dei est: ?michi ostensum est palatiū/ qđ ipse tibi edificabat. Lc.v.

DIxit autē gad ad sanctum thomā apostolū Palatiū qđ fratri meo gūdofoꝛo fabꝛicasti cōspexi: et petentibus angelis dei hoc merui: vt illud emerem. His itaq̄ gestis veniente die dominica: baptisati sunt quatuoꝛdecim milia hominum:

exceptis paruulis/⁊ mulieribus. Tunc iussit migdonius rex in die supiozis sanctum apostolum manibus a tergo ligatis adduci ad se: et iussit ferrum igniri:⁊ pzecepit supza illud sanctū apostolum ambulare. Extincto autem igne dei virtute/cogere nitebatur eum rex: vt sacrificaret deo soli. Lcō.vi.

QUam autē venisset sanctus apostolus ad simulachzū solis:ait. Adiuro te demon: qui in isto simulachzo habitas: vt istud cōminuas mox/vt genua mea flexero. Ozante autē apostolo: quasi cera iuxta ignē posita idolum ipsum liquefactum est. Tunc omnes sacerdotes mugitū leuauerūt. Pōtifex aūt templi tenens gladiū:trāsfozabat apl'm dicens. Ego vindicabo iniurias dei mei. Factaqz est dissensio in pl'o: maiozi pars pp'li clamabat p apl'o: ita vt ipsum pontificem/q eū pcussit quererēt: vt viu⁹ incēderet. Cozpus vero sci apl'i cū honoze apostolico in ecclesiam transtulerūt. Scd'm iohānē

IN illo tempoze. Thomas autē vnus ex duodecim: qui dicitur didimus: non erat cum eis quando venit iesus. Et reliqua.

Omelia gregozij de eadem lectione. Lectio.vij.

ISte vn⁹ discipulus defuit:⁊ reuersus/q̄ gesta sunt audiuit:audita credere renuit. Uenit iterū dñs:et nō credenti discipulo latus palpandū p̄buit:man⁹ ostēdit:⁊ ostensa suozū cicatrice vulnerū:infidelitatis illius vulnus sanauit. Lectio.viij

QUid fratres carissimi q̄d inter hec aiaduertitis? Nunq̄d casu gestū creditis:vt electus ille discipulus tunc deesset: post autem veniens audiret: audiens dubitaret:dubitans palparet:palpans crederet? Non hoc casu: sed diuina dispensatione gestum est. Lcō.ix.

QUit nanqz miro modo superna clementia/vt discipulus dubitans: dum i magistro suo vulnera palparet carnis: in nobis vulnera sanaret infirmitatis. Plus enim nobis thome infidelitas ad fidē:q̄ fides credentiuz discipulox pzofuit: quia dum ille ad fidem palpando reducit:nostra mens

omni dubitatione postpositā in fide solidatur. In euāgelio.ān. Thomas qui dicitur didimus: non erat cum eis quando venit ihesus: dixerūt ei alij discipuli: vidimꝰ dominum alleluya. Oratio.

DA nobis quesumꝰ domine bti apostoli tui thome solēnitatibꝰ ita gloriari: vt eius semper patrocinijs subleuemur: et fidem cōgrua deuotione sectemur. Per dñm. Cetera de ꝓmuni Memoria de aduentu.ana. Nolite timere: quita enim die veniet ad vos dominus noster. dꝰ. Vox clamantis. Dño dñicalis / nisi in dñica euenerit: ⁊ tūc non dicet ān. Nolite timere. Sed fiet memoria de aductu tam in primis q̄ in secundis vespe. et matu. cū ālis / et v. ad dñicam contingentibus: ⁊ oratione dñicali: et nisi quatuor tēpora in festo suo euenerint: quia si sexta feria / vel sabbato quatuor tēporū festus eius euenerit / nō dicatur. ā. Nolite timere. sed ā. de euāgelio sup psalmū. Benedictus. cum oone de quatuor tēporib⁹: ⁊ mēoria de dña ad matutinas tm. ¶ Ad horas omnia de cōmuni cū oratione propria. Ad vesperas. ān. Juravit. cete āe cū psal. de apostolis / ⁊ cetera vt in cōi. In euāg. ā. Quia vidisti me thoma credidisti: beati q̄ nō viderunt / ⁊ crediderūt all'a. p. Magnificat. Oratio vts. Mēoria de aductu. ā. O rex gentium. ¶ Sancti felicis pbri i pincis. Oratio.

CQUcede quesumꝰ omnipotens deus: vt ad meliorem vitam sanctorum tuorū exempla nos prouocent: quatenus quoꝝ solennia agimꝰ / etiam actus imitemur. Per dñm. Lectio. i.

POst completionē beatissimi felicis pbyteri alius felix presbyter germanus eius pro cōfessione xpi a paganis inuaditur. Qui cum adductus fuisset ad iniquissimū flaccum vrbis prefectuz: cepit eū cōpellere: vt idolis immolaret. Cui beatus felix ait. Puto q̄ inimici estis deorum vestrorū effecti. Si vultis probare virtutem domini mei ihesu christi: ad capitolium me ire iubete: vt ipsum iouē principem demoniorū vestrorum ruere faciam. Lectio secūda

Audiēs hec flacc⁹ pre-
fectus clausit aures
suas: ⁊ iussit eū fustibus ce-
di: atq; exilio deportari in
montem/qui vocatur circei
vbi lapides quadrati excide
bantur: vt ibidē omnib⁹ die
bus vite sue hoc sanctus fe-
lix faceret. Aduenies igit
in predictum locum inuenit
ibidē cuiusdā pbi tribuni q̄
preerat loco/filiā a demōio
vexari. Pro qua inuocato
nomine dñi nostri iesu chri
sti statim saluata est. Lcō. iij.

Tunc prot⁹ tribunus:
cum vidisset hoc mira
culum factum in eius filia:
misit se ad pedes eius cla-
mans et dicens. Vere tu ve
rus es homo dei sanctus. Et
exinde iam non eū permisit
penitus: vt ibi iniurie sub-
iaceret. Supuixit autē bea-
tissimus felix presbyter/ in
eadē ciuitate p annos duo-
decim. Post duodecim vero
annos ipsa die dñica confe
ctis mysterijs: dansq; pacez
vniuerso populo: proiēciēs
se in pauimento in oratio-
ne: perrexit ad dominum.
Cetera de communi vnius
confessoris non pontificis.
¶ Sācti mauri abbatis. K. i.

Ebo.

Beatus maur⁹ igitur
a scō bñdicto instru-
ctus magistri sui adiutor ex
istens: ac miraculorum ei⁹
cooperator: corpus propriū
ieiunijs: vigilijs: nimisq; fri
goribus edomauit. In vice-
simosexto anno fundatio-
nis cenobij beatimauri: cē-
tum quadraginta fratrū cō
gregatio illic erat adunata.
Quē numerū excedere vel
minuere nunq̄ licebat. Lc. ij.

Quadam vero nocte cū
sanctus maurus mo-
re solito ecclesiā vellet intra
re: diabolus magna obse-
quētiū stipatus caterua: ab
ingressu prohibuit eum di-
cens. Eya maure ego nunc
strages diuersarū mortium
inferendo de tuis triumpha
bo: ita vt vix aliqui de tāta
remaneant cōgregatione.
Cui cū vir dñi respondisset
increpet dñs te sathā: quia
mendax es: diabolus velut
fumus euanuit. Lectio. iij.

Interea cum vir domini
esset pro his que audie
rat meres / angelus dñi ap
paruit ei dicens. O dilectis-
sima deo anima verū est ali-
quo modo qđ audisti. Pars
enim maxima huius cōgre-

gationis infra breue tẽpus colligetur ad dñm. Quos cũ omnes premiseris felix/vt promeruisti: felicioꝛ prosequeris. Factum est enim vt infra quinq; menses centũ: et sexdecim morerentꝛ fres. Expleto tanto numero: dolor lateris grauiter beatum inuasit maurũ. Qui languore ingrauescente: astantib⁹ qui relicti fuerant discipulis feliciter migrauit ad dominũ. Cetera de eoꝛ vnius ꝓfectionis nõ põtificẽ. ¶ Sancti marcelli [illegible] marty. Oco

PReces ꝓpuli tui q̃s domine clementer exaudi/vt beati marcelli martyris tui atq; põtificis meritꝭ adiuuemur/cuius passione letamur. Per dñm. Lcõ. i.

TEmporib⁹ diocletiani/et maximiani iperatoꝛum: beatus marcellus [illegible] prefuit ī ecclesia chriſti in romana vrbe: moꝛtuo autẽ diocletiano: filius ei⁹ maximianus precepit puniri omnes chriſtianos: zeloq; ductus fecit maximis toꝛmẽtis affligi beatum cyriacum. largus et smaragdus: et crescentianus diuersa supplicia ꝓpessi sunt. Beat⁹ quoq; marcellus iubẽte maximiano fustibus cesus est/et expulsus ab eo. Lectio secuda.

POst hoc dictauit augustus sententiam: vt cyriacus/ et socij eius capitalem deberent subire sententiam. Et ducti sunt cum cyriaco promiscui sexus numero viginti: et decollati sunt via salaria: quoꝛũ coꝛpoꝛa iohãnes presbyter cõdidit in eadem via. Ipso tẽpoꝛe maximianus ĩterfecit soꝛoꝛem suã artemiã ꝓpter chriſtianam religionẽ. [illegible]

POst dies octo sanctus marcellus cum lucina xpianissima matrona trãstulit coꝛpoꝛa sanctoꝛ ī prediũ suũ septimo die mensis augusti. Et consecrauit beatus marcellus domum lucine ecclesiam sicut obnixe rogauit ipsa. Et cum sepe in eadem ecclesia missas celebraret: iratus maximianus iussit ī eadẽ eccl'ia plangas sternere ad stabulũ aialiuꝫ: et ipsum marcellũ deputauit in custodia publica. Ibiq; seruiuit deo: et post multos annos defunctus est sub die septimodecimo kal'. febꝛuariarũ: ꝫ sepultus in ci-

miterio prisciłle via salaria
Cetera de cõi vni⁹ martyris
¶ Scti anthonij mona. or.
Adesto d̃. vt in cõi. Lectio. i.

BEatus anthonius no
bilib⁹ religiosisq; pa
rentib⁹ ab egypto oriũdus
fuit: quiq; et virtutibus im
mensis claruit: ⁊ postmodũ
pater monachorũ innume
rabiliũ insignissime enituit
Qui post multas tribulatio
nes / ⁊ vexationes dęmonũ
solus conscendit ad montẽ /
et heremi adhuc monachis
ignoti iterrupto meatu viã
conatus est pandere. Lcõ. ij.

DIabolus autẽ impe
dire eius propositũ
volens / argenteum discum
in itinere posuit. Quo viso
anthonius / callidi artificis
cognoscens astutiã ait. Hoc
artificiũ diabole tuũ est non
impedies volũtatẽ meã: argẽ
tum tuũ tecũ sit in pditionẽ.
Hec illo dicente: discus eua
nuit. Deide nõ vt ante fan
tasiã: sed ingentẽ massam
auri iacentem in itinere cõ
sperit. At ille rapido cursu
quasi quoddã vitaret incen
dium: ad montẽ prexit. Lij.

APpropinquante vero
eius vite termino: vo
catis ad se duobus fratrib⁹
dixit. Ego quidem filioli:
iam nũc patrũ gradior viã:
vos patris opite corpusculum: ⁊ illud custodite mãda
tũ: vt nemo preter vos mei
nouerit tumuli locũ: ne for
te corpus vano seruetur ho
nore. Dum ergo verba fi
nierat: mortem letus aspe
xit: atq; regna penetrauit
celestia. Ubi cum sanctis oi
bus regnat in secula seculo
rum amen. Cetera de cõmu
ni vnius confessoris nõ põ
tificis. ¶ Sancte prisce vir
ginis et martyris. Oratio.

DA ąsomnipotens d̃e⁹
vt q; bt̃e prisce marty
ris tue natalicia colimus: et
annua solẽnitate letemur:
et tante fidei proficiamus
exemplo. Per dñm. Lcõ. i.

CElebrãtes ergo vene
randa sct̃e prisce virgi
nis ⁊ martyris festa: licet in
mediũ q̃ferre q̃dã de ei⁹ mar
tyrio gloriosa. Beata virgo
prisca nobilis romana ter
ciodecimo etatis sue anno
iussa est (claudio imperan
te) in tẽplo appolinis sacri
ficare. Qua orante: in eo
dem templo terremotus fa
ctus est: et ciuitas cõcussa: et

apolo cecidit et comminutus est: et quarta pars templi ruens oppressit multitudinem peccatorum. Lcō. ij.

DEinde expoliata ⁊ cesa in carcere clausa/ per totam noctem hymnum cantabat: et visitatione angelica confortata est. Postmodū pinguedine adipum feruenti peruncta est. Secūdo vncinis ferreis toto corpore dissipata. Dehinc ferocissimis bestijs expolita tādem carnifices tandiu carnes eius raserunt donec ad ossa peruenerūt: et sic a tormentis cessarunt. Lectio. iij.

DUnc imperator iussit eam igne consumi. Sed pluuia magna de celo facta/ ignis extinctꝰ est. Tūc comā capitis eiꝰ iussit radi: in qua credebat magicā artem consistere. Post hec inclusit eam in templo/ vt ibi fame deficeret. Die autem tertio ingressus vidit ancillam chr̄isti que angelico solatio fuerat releuata; et idolum deiectum/ et cōminutū. Et iratus claudius iussit eā capite trūcari. Cetera de cōi vnius virginis ⁊ martyris.

¶ Sancti germanici martyris omnia vt in cōmuni.

¶ Sanctorum martyrum Fabiani et Sebastiani.

SI in festo sanctorꝫ martyrum fabiani et sebastiani dñica in. lxx. euenerit anticipet festū: et fiat in die sabbati. Si vero i festo scē agnetis fiat in crastino sancti vincētij: et fiat mēo. de scā emerētiana. Qñ et exquibꝰ causis ista festa debeāt anticipari vel differri vide supra in magna rubrica aīi hystoriā. Die ne i ira. ¶ Ad vesp. Ꝯ Sancti ꝓ fidē. ℟. Erat nāq; hyꝫ Sctōꝝ meritis. ℣. Exultent iusti. In euāg. ān Insignes ꝓconij alme tue nobilitati cōsonant voces: collaudantes verbo supplici ꝓsequamur. Aue iclite martyr angelorꝫ cōsors apostolorū sociꝰ: ꝓphetarꝫ cōciuis ⁊ martyrum coheres sancte sebastiane cum sociis tuis intercede ꝓ nostra omniūq; salute. ꝑs. Magnificat. Or

INfirmitatē nostrā respice omnipotens deꝰ/ et quia pondus ꝓprie actionis grauat: bti fabiani martyris tui atq; pōtificis intercessio gloriosa nos ꝓtegat.

Sub vna conclusione.

DEus qui beatuz sebastianum martyrē tuū virtute constātie in passione roborasti: ex eius nobis imitatione tribue p amore tuo prospera mundi despicere ⁊ nulla eius aduersa formidare. Per. Ad matuti. Inuitatoriū. Gaudete. ps. Venite. Hyᵖ. Eterna xpi. In prima nocturn. ān. Sebastianus mediolanēsium partium ciuis: quē perfuderat deᵖ grā ab oībus amabatur. ps. Beatus vir. ān. Erat enim in sermone verax in iudicio iustᵖ. ps. Quare fre. ān. Xpo quotidie sedulū exhibebat officium: erat enim verus dei cultor. ps. Cum inuocarem. ℣. Exultent iusti. Lect. i.

SEbastianus vir xpianissimus mediolanensium partiū ciuis: diocletiano et maximiano imperatoribus ita carus erat vt prīcipatuz ei prime cohortis traderent: ⁊ suis conspectibus eum semper iuberēt astare. Erat enim vir totius prudētie. In sermone verax in iudicio iustᵖ in cōsilio prudus: in cōmisso fidelis in interuētu strenuᵖ in bonitate cōspicuus in vniuersa morū honestate pclarus. ℣. Sebastianᵖ dei cultor studiose curabat sub abscōso clamidis sanctorū animos cōfortare. Spem pmittēs ⁊ gr̄iam cōsequi sempiternam. ℟ᵇ Xpo quotidie sedulus exhibebat officiū christianorū alios cōfortabat. Spem. Lectio. ij.

CArissimis igitur viris Marcelliano ⁊ Marco duobus geminis fratribus pro xpi noie in vinculis constitutis quotidie solatiū exhibebat sctūs sebastianᵖ: ⁊ tam ipsis ꝙ etiā seruis eorū cuz quibus tenti fuerāt/ ⁊ oībus in vinculis pro xpi fide constitutis/ salutaria fidei cōsilia ministrabat: vt seculi blā dimenta respuerēt: ⁊ momētanea tormentorum genera non timerēt. ℣. Erat nāq; in sermone verax in iudicio iustus: in consilio prouidus in bonitate conspicuus. In vniuersa morum honestate pclarus. ℟ᵇ. In cōmisso quoq; fidelis: in interuentu strenuus. In vni. Lectio. iij.

IGitur cuz hec quotidie sanctus sebastianus faceret: quadā die subito pnā fere horā splēdore nimio de celo veniēte circundatus est

et sub ipso splendore iuuenis amictus pallio candidissimo apparuit iuxta eum. Hec autez gerebant infra domū nicostrati: apud quem custodiebantur marcellianus et marcus. Qui nichostratus habebat vxorē noie zoe: hec autem ante sex annos facta est muta: prudentiam tñ audiendi ⁊ intelligēdi nō solū nō amiserat: verūetiā ⁊ melius q̄ habuerat prius: obtinebat. ℟. Sebastianus vir xp̄ianissimus quem occultabat militaris habit⁹. Et clamidis sue obūbrabat aspectus. ℣. Quem perfuderat deus gratia: ideoq; ab oībus amabat. Et cla. Gloria patri. Et cla. ℣n. ij. noc. ān. Ad hoc tm̄ sub clamide chzisti militē tegebat absconditus: vt deo redderet animas quas diabolus conabat auferre. ℣. Verba mea. ān. Clarissimis quotidie viris marcelliano et marco suadebat seculi blandimenta respuere: et momentanea tozmenta tozū genera non timere. ℣s. Dñe dñs noster. ān. Sebastianus vir xp̄ianissim⁹: quē occultabat militaris habitus: ⁊ clamidis sue obumbrabat aspectus. ℣s. Confer ua me. ℣. Letamini. Lect. iij

IGitur cum intellexisset zoe vxoz nicostrati omnia que beat⁹ sebastian⁹ p̄ dixerat: ⁊ tantū lumen circa eum vidisset: genibus flexis rogare eū cepit manuū indicijs. Tunc dixit sebastianus. Si ego verus xp̄i seruus sum: et si vera sunt omnia: que ex ozemeo hec mulier audiuit ⁊ credidit: aperiat os eī⁹: qui apperuit os zacharie pphete domini. ℟. ℣po quotidie sedulum exhibebat officiū. Et xp̄ianozuz animos: quos in tozmentis videbat deficere: ꝓhoztabat. ℣. Erat enim in sermone verax: in iudicio iustus in vniuersa mozū honestate p̄clarus. Et xp̄ianozū. Lectio. v.

AD hanc vocem clamauit mulier voce magna dicens. Beatus es tu: ⁊ benedictus sermo oris tui ⁊ beati qui credunt per te xp̄m filiū dei viui. His ⁊ alijs multis expletis: beat⁹ sebastian⁹ a fabiano p̄fecto apd diocletianū imperatozē accusatus est. Quē diocletianus ad se aduocās ait. Ego te inter primos in meo pala

tio semper habui: ⁊ cõtra salutem meã in oꝛzũ iniuꝛijs hacten⁹ latuisti. Sebastian⁹ respondit. Pꝛo salute tua semper chꝛistuꝫ colui: ⁊ pꝛo statu romani imperij/ illũ q̃ in celis est semper adoꝛaui. Consideraui enim a lapidibus auxilium petere: insani capitis esse et vani. ℟. Sebastianus mediolanensiuꝫ partium ciuis: quẽ pefuderat deus gratia: ab omnib⁹ amabatur. ℣. ℟. Erat enim in sermone verax: in iudicio iustus. Quem. Lectio. vi.

IRatus aũt diocletian⁹ impatoꝛ: iussit sanctum sebastianũ duci ĩmediũ campum/ ⁊ ligari quasi signũ ad sagittandũ: ⁊ insitvt sagittarij circũdarẽt eũ. Tũc posuerunt eum milites in medium campũ: ⁊ hincinde repleuerũt eũ sagittis: vt quasi hericius ita esset cõsit⁹ ictibus sagittarum. Estimãtes autẽ illum moꝛtuũ: abierũt. Quedã autẽ religiosa mulier venit nocte. ⁊ inueniens eum viuentem: duxit in domum suam: ibiq̃ intra paucos dies salutem integerrimã recupauit in oĩbus mẽbꝛis. ℟. Zoe vxoꝛ nicostrati dixit beato sebastiano: beatus es tu: ⁊ benedict⁹ sermo oꝛis tui. Pꝛ iesum xp̃m dominum nostrũ. ℣. Benedicti qui in oĩbus que locutus es credunt. Pꝛ iesum. Gloꝛia Pꝛ. In tertio nocturno. ãn. Vt vidit beatus sebastianus athletas dei immenso certaminis pondere fatigari/ dixit: o foꝛtissimi milites xp̃i nolite per misera blandimenta coꝛonas deponere sempiternas. ℣. Domini est terra. ãn. Sebastianus dixit marcelliano ⁊ marco: nõ vos seducant blandimenta mulierum. ℣. Beati quoꝛ. ãn. Nolite timere: non separabuntur a vobis sed vadũt in celum parare vobis syderas mansiones. ℣. Deus venerunt. ℣. Justoꝛũ anime. Euangelitio. Descẽdens iesus de monte. Omel. vt in cõt. ℟. Egregie dei martyꝛ sebastiane pꝛinceps ac pꝛopagatoꝛ sanctissimoꝛũ pꝛeceptoꝛum: ecce nomen tuum ꝛ in libꝛo vite celestis ascriptũ est. Et memoꝛiale tuum nõ derelinquetur in secula. ℣. Socius enim factus es supernarum virtutũ: que ⁊ in celis spiritum tuũ suscepe-

runt. Et memoziale. L. viij.

QUamergo oēs chzistiani cōuenissent ad sanctum sebastianū: hoztabant eum abscedere. Ille autem oratione cōpleta: ascēdit super gradus. Et imperator diocletian⁹ aduenies: dixit ad eū Tu ne es sebastianus: quē nos iussim⁹ sagittis interfici? Sebastian⁹ respōdit. Ad hoc me dñs resuscitare dignatus est: vt conueniam ℟ contester vos coram omni populo iniusto iudicio persecutionē vestram in xp̄i famulos ebulire. Tunc iussit eum diocletian⁹ in hypodzomium palatij duci: et tandiu fustigari: donec spiritum exalaret. ℣. Elegit dominus virū de plebe: ℟ claritatem visionis eterne dedit illi: celebzemus solēnitatē sebastiani martyzis Gaudiū sit in celo: et in terra pax hominibus bone voluntatis. ℣. Beatus es tu ℟ bene tibi erit egregie martyz sebastiane. Gaudium sit Lectio. ix.

QUoiecerunt autē sanctissimū cozpus sebastiani in cloacam maximam dicentes: ne fozte xp̄iani eū martyzem sibi faciāt. Appa ruit autē sanct⁹ sebastian⁹ lucine cuidam matrone dicens ad eam. In cloaca illa que est iuxta circū inuenies cozpus meū pendens in gūpho Quod cū leuaueris per duces ad catacūbas: ℟ sepelies iuxta vestigia apostolorum. Beata autē lucina pgens noctis medio tulit inde cozpus eius: ℟ ipso loco vbi ipse imperauit honozifice sepeliuit ad laudez dñi nostri iesu chzisti: cui est honoz ℟ glozia in secula seculozum. Amē. ℣. Beatus es ℟ bene tibi erit egregie martyz sebastiane. Quia cū sanctis gaudebis: ℟ cuz angelis exultabis ineternū. ℣. Beatus es chzisti martyz sebastiane: et benedictus sermo ozis tui. Quia. Glozia patri Quia. ℣. Mirabilis deus. In laudibus. Antiphona.

SEbastianus dei cultoz studiose curabat sub absconso clamidis sanctozū aios cōfoztare: spem pmittens: ℟ gloziā cōsequi sempiternam. ℣. Dñs regnauit. In Ego verus xp̄i seruus sum: ℟ si vera sunt oia que ex oze meo hec mulier audiuit et credidit: aperiat os

eius qui aperuit os zacha-
rie pphete dñi. ps. Jubi-
late. ān. Ad hanc vocē chr̃isti
martyris sebastiani ilico a-
pertum est os vrozis nicho
strati. ps. Deus deus meus.
ān. Zoe vxor nicostrati dixit
beato sebastiano: beatus es
tu: ⁊ benedictus sermo oris
tui. ps. Benedicite. ān. Se-
bastianus dixit ad nicostra-
tum: saluator noster p pec-
catoribus dignatus est suā
exhibere p̃sentiam. ps. Lau-
date. C̄p̃z Reddet deus hy⁹.
Rex glorioſe martyrum. v̄.
Justi autē. In euāgel. ān.
Beatus es: et bene tibi erit
egregie martyr sebastiane:
quia cum sanctis gaudebis:
⁊ cum angelis exultabis in
eternum. ps. Benedictus. Ōro.
Infirmitatem. Alia oratio.
Deus qui beatū sebastianū.
Ad horas añe. de laudibus.
cetera de cōmuni plurimo-
rum martyrum cum oc̄one.

INfirmitatē nostrā re-
spice op̄s deus: ⁊ qz pon
dus propzie actiōis grauat:
beatoz̄ martyrū tuoz̄ fa-
biani ⁊ sebastiani intercel-
sio glorioſa nos protegat.
Per dñm. ¶ Sancte agne-
tis virginis ⁊ martyris ad
vesperas. ān. Sebastian⁹,
et cetere añe de laudib⁹ cum
psal. ferialibus. C̄pm. Qui
gloriatur. v̄. Dexterā tuā.
hy⁹. Virginis proles. v̄l⁹.
Diffusa est. In euangel. ān.
Beata agnes in medio flā-
marū expānis manibus ora
bat: te deprecor venerāde co
lende pater metuende: quia
per sanctū filiū tuum minas
euasi sacrilegi tyranni ⁊ car
nis spurcitias immaculato
calle transiui: et ecce venio
ad te: quem amaui: quem
quesiui: quem semper opta
ui. ps. Magnificat. Oratio.

OMnipotens sempiter
ne deus qui infirma mū
di eligis vt fortia quęq; con
fundas: concede propicius:
vt qui beate agnetis marty
ris tue solēnia colimus: ei⁹
apud te patrocinia sentia-
mus. Per dñm. Memoria de
sanctis fabiano ⁊ sebastia-
no. ān. Egregie dei martyr
sebastiane princeps ac pro-
pagator sanctoz̄ p̄ceptoz̄:
ecce nomē tuum in libro vite
celestis ascriptū est: ⁊ memo
riale tuū nō derelinquet in
secula. v̄l⁹. Exultent iusti.
Ōro. Infirmitatē nostram.
Ōro. Deus qui beatum. Ad

matutinas. Inuitato Xpi
stum dñm cuius mater vir-
go est cuius pater feminam
nescit. Venite adoremus.
℟s. Venite. Hymn⁹. Virgi-
nis proles In.i.nocturn.ān.
Discede a me pabulū mor-
tis: quia iam ab alio amato
re preuenta sum. ℟s. Dñe do
minus noster. ā. Anulo suo
subarrauit me dñs meus ie
sus xp̄us: et tanq̄ sponsam
decorauit me corona. ℟s. Ce
li enarrant. ān. Dexteram
meam et collum meum cin-
xit lapidibus preciosis tra-
didit auribus meis inestima
biles margaritas. ℟s. Dñi
est terra. ℣sus. Diffusa. L.i.

DIem festū sanctissime
virginis agnetis cele
bremus: omnesq̄ gratule-
mur in domino: ⁊ qualiter
passa sit ad memoriaz reuo-
cemus. Tempore illo erat
quedam virgo rome: nobi-
lis genere: noie agnes: que
certans cōtra principes te-
nebraz tertiodecimo etatis
sue anno morte ꝑdidit: ⁊ vi
tam inuenit: qz solū vite au
ctorē dilexit. Dum a scholis
reuerteret: a prefecti vrbis
filio adamat. Cui⁹ parētes
ceperunt ei multa offerre: ⁊
plura promittere. ℟. Diem
festū sacratissime v̄ginis ce-
lebremus: qualiter passa sit
beata agnes: ad memoriam
reuocem⁹. tertiodecimo eta
tis sue āno morte perdidit:
⁊ vitā inuenit. Quia solūvi
te dilexit auctorē. ℣. Ingres
sa agnes turpitudinis locū
angelū dñi preparatū inue-
nit. Quia solum. Lectio. ij.

INuenis autez omnem
preciosum lapidem se-
cum detulit: ⁊ per seipsum ⁊
per amicos cepit aurē virgi
nis appellare: domos posses
siones/⁊ omnes mūdi diui-
tias promittere: si consensum
suum eiusq̄ coniugiuz non
negaret. Tūc beata agnes
dixit ad eum. Discede a me
pabulum mortis qz iam ab
alio amatore preuēta sum:
qui michi satis melioza te
obtulit ornamenta: ⁊ anulo
fidei sue subarrauit me. ℟.
Dexterā meam ⁊ collū meū
cinxit lapidib⁹ p̄ciosis tra-
didit aurib⁹ meis inestima-
biles margaritas. Et circū-
dedit me vernātib⁹ atq̄ cho
ruscantibus gēmis. ℣. In-
duit me dñs ciclade auro tex
ta ⁊ immēsis monilib⁹ orna
uit me. Et circūdedit. L.iij.

AUdiens hec insanissimus iuuenis amore ce co corripit & iter angustias aie & corpis anhelo cruciabatur spiritu. Fiut hec interea nota pri: q̄ cepit inq̄rere: q̄s esset spōsus de cui⁹ se agnes potestate gloziaret. Dictū q̄ est ei hāc esse xp̄ianam: & ita magicis artib⁹ occupatā: vt dicat xp̄m spōsum suuz esse. Audiēs hec pfectus letus efficitur: & eam sibi p̄lentataz primo blādis sermonib⁹ / deinde terroz ib⁹ pulsat. Sed xp̄i virgo eodē vultu pseueras & terrentē sicut blandientem aio deridebat. ℣. Induit me dñs vestimēto salutis: & indumēto leticie circūdedit me Et tanq̄ spōsaz decorauit me corona. ℟. Tradidit auribus meis inestimabiles margaritas & circūdedit me vernātib⁹ atq̄ chorusscantibus gēmis. Et tanq̄. Gl'ia p̄ri. Et tanq̄. In. ij. nocturn. ān. Christus circūdedit me vernātibus atq̄ chorusscantibus gēmis pzecios is. ℣s. Eructauit. ℟. Posuit signum in faciem meā: vt nullum p̄ter eum amatorē admittam. ℣s. Deus noster re. ān. Induit me dnin⁹ cicladе auro texta: & imēsis monilibus oznauit me. ps. Fūdamēta ℟. Specie tua. Ad. iij.

SEquēti autē die pzefectus iussit sibi p̄lentari agnetē & iterū atq̄ iterum repetēs cepit replicare de iuuenis amore sermonē. Noli inquit temetipsam decipere vt iram de ozuz incurras: sed ad venerabilē dēā nr̄am pzoperare necesse habes: vt si perseuerare in virginitate placet: ei⁹ die ac nocte sacrificijs insistas. Unum inquit e duobus elige: aut cuz virginibus de mee veste sacrifica: aut cum meretricibus scorataberis. At illa respondit. Noui virtutez dñi mei iesu xp̄i: et ideo secura contemno minas tuas. ℣. Amo xp̄m in cui⁹ thalamuz introiui cuius mater virgo est cui⁹ pater feminā nescit cuius michi organa modulatis vocibus cantant. Quē cū amauero casta sum: cū tetigero munda sum: cū accepero vīgo sum. ℟. Mel & lac ex eius ore suscepi: & sanguis ei⁹ oznauit genas meas. Quem cum. Lectio. v.

INsanissimus autez iudex iussit sanctā virgi-

nem spoliari et nudam ad lupanar duci: sub voce preconia dicens. Agnetē virginem sacrilegā deos blasphemantē scortatā lupanaribꝰ datam. Statim autē: vt spoliata est: tantā dēnsitatē capillorū cōcessit ei gratia diuina vt melius capillis ꝙ vestibus videret tecta. Ingressa igitur agnes turpitudīs locum / angelū dñi illic preparatū inuenit qui immēsoeam splēdore circūdedit: ita vt nullꝰ posset eam presplēdore prospicere: nec contingere nec videre. ℣. Ipsi suz desponsata: cui angeli seruiunt cuius pulchritudinē sol ⁊ luna mirant. Ipsi soli seruo fidem ipsim tota deuotione cōmitto. ℣. Dexteram meā et collū meū cinxit lapidibꝰ pciosis / tradidit auribꝰ meis iestimabiles margaritas. Ipsi cum. Lcō. v.

QUanꝝ beata virgo, in oratiōe psterneretur: subito apparuit ante oculos eius stola candidissima: et ipsa apprehendens eam induit se: ⁊ dixit. Gratias tibi ago dñe iesu xpe qui me in numero ancillarū tuarum cōputans vestē michi largiri precepisti. Cunꝝ hec agerētur: prefecti filius veniēs ad locum in quo sancta virgo orabat: ⁊ vidēs tantū lumen circa eam esse non dedit honorez deo: sed irruens in ipsum lumen priusꝙ manu eam contingeret: cecidit in faciem suam: ⁊ pressatꝰ a dyabolo expirauit. ℣. Iā corpus eius corpi meo sociatum est: ⁊ sanguis eiꝰ orauit genas meas. Cuius mater virgo est cuius pater feminam nescit. ℣ꝰ. Ipsi sum desponsata cui angeli seruiunt: cuius pulchritudinē sol et luna mirātur. Cuius. Gloria. Cuius. In. iij. noct. ān. Mel et lac ex ore eius suscepi: et sanguis eius orauit genas meas. ps. Cantate. i. ān. Cuius pulchritudinem sol et luna mirant: ipsi soli seruo fidem. ps. Dñs regna. exultet. ān. Xpi virgo nec terrore cōcutit: nec blandimētis seducitur. ps. Cantate. ℣. Adiuuabit eā. Expositio. Sic est regnū celo. decē vginibꝰ. Omel. vt i cōi. ℣. Dōs adorande: colende: tremēde: benedico te. Quia p filiū tuum vnigenitū euasiminas hominū impiorū: et

spurcitias diaboli impollu to calle transiui. Te con fiteor labijs: te corde: te to tis visceribus concupisco. Quia per filium. Lau. viij.

PRefectus autē audiēs filiū suū interisse: cum ingenti tumultu venit ad theatrum: & inuenit corpus filij sui iacere exanime: et dixit ad beatam agnetem. In hoc apparebit quia magicis artibus ista non gessisti: si deprecata fueris: vt restituatur michi filius meus. Cui beata agnes respōdit. Licet fides vestra hec impetrare non mereatur a domino: tamen quia tempus est: vt virtus dñi mei iesu christi manifestetur: egredimini foras / vt solā me in oratione offerā. ℣. Pulchra facie / sed pulchrior fide beata es agnes respuens mundum letaberis cum angelis Intercede pro omnib⁹ nobis. ℟. Specie tua & pulchritudine tua intēde prospere procede & regna. Intende. Te. ix.

ORante Igitur beata agnete: resuscitat ille iuuenis: & cepit clamare dicens. Vnus est deus in celo et in terra: qui est deus christianorū. Ad hanc vocē omnes clamabāt. Tolle magā: tolle maleficam: que mētes mutat / et animos alienat. Igitur aspasi⁹ vrbis rome vicarius iussit in conspectu omniū ignem copiosum accendi: et in medio sanctam virginem iactari. Quod cū fuisset impletū / flamme in duas partes diuise sūt. Ipsamq; penit⁹ incendium in nullo cōtingebat. Tūc aspasius gladiū in eius gutture mergi fecit. Sicq; gloriosa migrauit ad dominum. ℣. Mel et lac ex eius ore suscepi. Et sanguis eius ornauit genas meas. ℟. Cuius pulchritudinē sol et luna mirātur: ipsi soli seruo fidē. Et. Gl'ia pri. Et. ps. Te deū. ℣. Specie tua. In laudib⁹ Ān.

INgressa agnes turpitudinis locū: angelum dñi preparatum inuenit. ℣. Dñs regnauit. Ān. Mecum enim habeo custodē corporis mei angelum domini. ℣. Jubilate. Ā. Stat a dextris eius agnus niue candidior: christus sibi sponsam / & martyrem consecrauit. ps. Deꝰ deus meus. Ān. Benedico te pater domini mei iesu chri-

sti: quia per filiū tuū ignis extinctus est a latere meo. ℣. Benedicite. ℟. Cōgaudete mecum: et cōgratulamini: quia cū his oib⁹ lucidas sedes accepi. ps. Laudate. Cap. Sapiētia vincit. Hyp⁹. Jesu corona virginū. ℣. Adducētur. In euangel. ān. Ecce quod cōcupiui/iam video: qđ speraui/iam teneo: illi sum iuncta in celis: quē in terris posita tota deuotione dilexi. ps. Benedictus. Dño. Omnipotens sempiterne deus. Cētera de cōi vnius virginis et marty. cū oratione propria.

Sancti vincentij martyris. Ad vespas. ān. Ingressa agnes. cetere ān de laud. cum psalmis ferialibus. Capm. Beatus vir qui suffert. ℣. Sanctus vincentius. Hyp⁹. Deus tuorum. ℣. Glia ⁊ honore In euāge. ān. Sacrā huius diei solēnitatē humili celebremus deuotione: qua inuictus christi martyr vincēti⁹/ tyranno deuicto insignē victorie palmam celo gaudens intulit. ps. Magt. Oratio.

Adesto quesumus dñe supplicationib⁹ nris: vt qui ex iniquitate nostra/ nos reos esse cognoscimus beati vincentij martyris tui intercessione liberemur. p. d. Cētoria de sancta agnete. ā. Stans bta agnes in medio flāme expāsis manib⁹ orabat ad dñm: ops adorande: colēde tremēde benedicote: et glorificote nomen tuum in eternū. ℣. Diffusa est. Dño. Dipotens sempiterne deus. Ad matut. Jnuita. Vincentē mundū adorem⁹ dñm. In quo pssuras mūdi martyr vicit vincentius. ps. Venite. Hyp⁹. Deus tuorum. In. i. nocte. ān. Sanctus vincēti⁹ a puericia studijs literarum traditus supna sibi puidēte clementia gemina scientia efficacissime claruit. p. Beatus vir. ān. Sācitate quoq; insignis diaconij arce suscepta: vices pontificis diligēter exequebatur. ps. Quare fremuerūt. ān. Valeri⁹ igit eps ⁊ leuita vincentius spe fruēdi victoria diuinit⁹ subnixi i ꝓfessione veritatis/ alacriter cucurrerunt. ps. Dñe qđ. ℣. Glia ⁊ honore. Ad cō. i.

Probabile satis est ad gloriā vincentij martyris q de scriptis passionis ipsius gestis titulo inuidit

inimicus. Igitur gloriosus leuita xpi vincenti⁹ cū epm valeriū magistrū suū in supplicijs positū videret: ita eū alloquitur. Quid agis epe dei? Quid cōtra canē leniter musitas? Exclama in magna virtute xpicola: vt qui pte exoptāt corroborari/te discant imitari. ℟. Sacram pn̄tis dei solēnitatē humili celebremus deuotione: qua inuictus christi martyr vincentius tyrāno deuicto Insignem victorie palmā celo gaudēs intulit. ℣. Peracto passionis sue venerādo triumpho angelorum cetibus comitatus. Insignē. ℟. ij.

Audiens hec dacianus apreses dixit Amouete episcopū istū/ vincentiū vero grauiorem rebellem/qui in publicā cōtumeliā venit: applicate tormentis. Dum autē martyr christi cederet torqueret: nec vinceret: tyrāno subridens ait. Insurge diabole: et toto malignitatis tue spū debachare: vt dū me punis grauiꝰ ipse puniaris. Non eū vincere poterunt supplicia: quem celestia muniunt p̄sidia. ℟. Sānctus vincētiꝰ christi martyr prouidente superna clementia: que sibi eum preuidebat vas electionis futurum Gemina scientia efficacissime claruit. ℣. Sanctitate quoq; insignis diaconij arce suscepta vices pontificis diligenter exequebatur. Gemina scientia. Lectio tertia

Cernens ergo dacianꝰ apreses ministros suos martyrē puniendo deficere: virgis eos et fustibus iubet cedi: quosq; etiā mādat occidi. Subinde alij et alij ad torquendum seruū dei accedentes/mox in ipso conamine deficiunt: et quē vincere exardescunt: inuictum obstupescunt: seq; nil p̄ficere ingemiscunt. ℟. Valerius igit eps et leuita vincentiꝰ spe fruēdi victoria diuinitꝰ subnixi In confessione veritatis alacriter cucurrerunt. ℣. Tāto nanq; feliciores se esse credebant q̄to acriora tyranni supplicia pia longanimitate certassent euincere In cōfessione. Gria p̄ri. In xpo. Prosa. Salue corporea oino post habita. ℣. Mundi quoq; gloria. ℣. Mente libra. ℣. Conculcando terrena ℣. Minas et blandicias. ℣.

Carceri custodias. ℣. Flagella fustes z̄ q̄uicia. ℣. Ip̄i facti hostia. ℣. Pro perenni gloria. ℣. Dantes satis vilia. ℣. Ementes morte vite p̄mia. ℣. Huius vite stadia alacriter cucurrerūt. In. ij. nock. ān. Tanto nāq̄ felicio res se esse credebant/ quāto acrioꝛa tyr̄āni supplicia pia lōganimitate certassent eui cere. p̄s. Cum inuocarē. ān. Leuita vincentius dixit beato valerio/ si iubes pater sā cte: responsis iudicē aggrediar. p̄s. Verba. ān. Jam tibi fili carissime diuini verbi curam cōmiserā: nūc quoq̄ p̄o fide qua astam⁹ resp̄ōsa cōmitto. ℣. Dñe dīs noster. ℣. Posuisti dñe. Lectio. iiij.

TUnc sanctus vincentius dixit ad p̄sidē. O daciane: ecce iam de apparitoꝛib⁹ tuis vindicoꝛ: vltionem etiā michi in pena ipse fecisti. Videns ista dacian⁹: contremuit mente: et ad suos insano exclamauit furore. Quid agimus? alios in confessione moꝛtis sue loq̄ coegimus: huic silentiū: ne contumeliam nobis loquatur: imperare non possum⁹. ℟. Leuita vincentius dixit ad beatū valerium. si iubes pater sancte responsis iudicem aggrediar: iam tibi fili carissime diuini verbi curā commiseram. Nūc quoq̄ p̄ fide qua astamus responsa cōmitto. ℣. Tibi enim gemina scientia pollenti ac supni amoꝛis igne feruēti celestis olim doctrine ministeriū delegaui. Nunc quoq̄ ℣.

AD hec vincentius inquit. Toꝛque diutius confitentē/ nec a pena mea cesses: vt me glorioſioꝛem i omnib⁹ facias. Toꝛquetur sanctus vincētius: tunditur flagellatur: exuritur: z̄ dissētis mēbris crescebat coꝛp⁹ ad penā. Jmpr̄imuntur ardentes pectoꝛi lamine: z̄ vulnera vulneribus ip̄rimunt. Sales ignibus aspersi crepitantib⁹ minutijs per mēbra dililiunt/ z̄ iam non ad artus tātum: sed ad viscera supliciorum tela iaciuntur ℣. Ecce iā in sublime agoꝛ et omnes p̄rincipes tuos seculo altioꝛ tyranne despicio nolo gloriam meā minuas/ nec dāna inferas laudi. Paratus sum enī ad oīa toꝛmēta p̄ saluatoꝛis nomie sustinenda. ℣. Insurge ergo et

toto malignitatis spū debachare: videbis me dei virtute plus posse dum torqueor ꝙ̄ possis ipse: qui torques. Paratus sum. Tolerare.

RE Nunciatur daciano a dilectis suis sanctū vincentiū hylari vultu vniuersa percurrisse supplicia. Heu inquit dacianus vincimur: sed adhuc habeo: quod de supplicijs superest. Querite locū tenebrosum extra carceres carcerē: ibi de fragmentis testule passim exasperatos congerite mucrones: vt ex omni parte iacentis corpus offendat: cū euadere se credit. V. Assumptꝰ ex eculeo leuitā vincentius atq; ad patibulū raptus torq; tores suos pene ꝓueniens. Mozas carnificum arguendo: ad penam alacriter ꝓperabat. ℟. Intrepidus itaq; dei athleta candētis ferri machinam vltro cōscendit. Mozas carnificū. Ps. Ia pri. Mozas carni. In tertio nocturno. ān. Beatus vincentius: cuius iā mens conscia erat corone: dixit daciano hactenꝰ a te habitus sermo de neganda fide perorauit. ps. In domino confido. ān. Ebo.

Nepharium th̄ apud christianoz ꝰ prudentia esse cognoscē deitatis cultum abnegādo blasphemare. ℣. Dñe q̄s habita. ān. Profitemur enī christiane religiōis nos esse cultores ac vnius veri dei ꝙ manētis in secula famulos et testes. ps. Dñe in virtute. ℟. Magna est gloria. Expositio. Nisi granū frumenti. Omelia. vt in cōmuni. V. Beatus dei athleta vincentius horrendo clausus ergastulo carceris psalmum deo et hymnum angelorum frequentia releuatus letus dicebat. Quorum vallatus caterua venerando fouebatur obsequio: ⁊ mulcebatur alloquio. ℟. Dantur ergo laudes deo altissimo: et resonante organo vocis angelice modulata suauitas ꝑcul diffunditur. Quoꝝ. c. viij.

SAncto igitur vincentio diuinitus totū cōmutatum est in gloriam q̄ dacianus ꝓfectus sibi ingerere decreuerat ad penam. Nimius enim splendor luminis in carcere illo tenebroso fulserat: in quo sanctus martyr inclusus erat. Tūc sanctus vincentius di-

xit custodibus. Nolite timere: sed potius renũciate daciano: qua ꝑfruor luce. Cõmentetur diabolus si adhuc potest: ⁊ aliquid superaddat ad gloriam meam. ℟. Christi miles ꝑciosus leuita vincentius: vt tribunal sponte rogum conscendit intrepidus. Cuius salis crepitantis/ per corp⁹ minutie sparsim ibant atq; ꝑzune vernabant e sanguine. ℣⁹. Inter hec manet immotus ille dei famulus orans christum in sublime erectis luminibus. Cuius salis. Lectio nona.

QVid ergo inquit dacianus ampli⁹ faciemus? Jam victi sumus. Deferatur ad lectulum corpus: et stramentis molliorib⁹ reponatur: nolo glorioso corem facere: si inter tormenta defecerit. Ferẽ ad lectulũ sanctus vincenti⁹ gaudẽtiũ manibus: qui oscularent̃ vestigia ei⁹: ⁊ omne ei⁹ laceratũ lãberent corpus: et q̃ ipsius fuerant supplicio grassati: eorum vtitur baiulor obsequijs. Hinc statim cãcti martyris spirit⁹ victoriam victo diabolo: cruento migrauit e seculo. ℟. Agnosce o vicẽti inuictissime: ꝑz cuius nomine fideliẽ decertasti. Ipse tibi coronam ꝑparatã seruat in celis. Qui te fecit victorem in penis. ℣. Esto igitur iam securus de ꝑmio q; mox depposito onere carnis: nostro eris addendus collegio. Ipse tibi coronã. Gl̃ia patri. Qui te fecit vi. ℣. Posuisti. In laudib⁹ ãn.

ASsumptus ex eculeo leuita vincẽtius atq; ad patibulum rapt⁹ morans carnificum arguendo ad penam alacriter ꝓperabat. ꝑs. Dñs regnauit. ã. Intrepidus itaq; candentis ferri machinã vltro conscendit/ at manens immotus erectis in celum luminibus dominum ꝓcabatur. ꝑs. Jubilate. ãn. Hinc horrendo carceris clausus ergastulo dei athleta angelor venerando fouebatur obsequio: et mulcebatur alloquio. ꝑs. Deus deus me⁹. ã. Agnosce o vincenti inuictissime/ quia ꝓz cui⁹ nomine fideliter decertasti ipse tibi coronã ꝑparatam seruat in celestibus. ꝑs. Bñdicite. ãn. Dantur ergo laudes deo altissimo: et resonante organo vocis ange-

lice modulata suauitas p-
cul diffunditur. ℣. Laudate.
Cap. Iste sanctus. Hymn⁹.

Q Hristi miles preciosus
leuita vincentius: vt
tribunal sponte rogum con
scendit ītrepidus: cuius sa-
lis crepitantis/ per corpus
minutie. ℟. parsim ibāt at-
q; prune vernabant e san-
guine: inter hec manet īmo
tus ille dei famulus orans
christum in sublime erectis
luminibus. ℟. t corone qua
nitescis almus sacri nomi-
nis nos q̄ tibi famulamur
fac consortes fieri/ et exper
tes dire mortis i die iudicij.
℣. Gloria et honor deo vsq;
quo altissimo vna patri fi-
lioq; inclito paraclito: cui
laus est et potestas p̄terna
secula. Amen. ℣. Justus vt
palma florebit. In euāgel.
ā. Egregius dei martyr vin
centius diris tormentorum
supplicijs pro christo alacri-
ter superatis ac felicis pu-
gne agone ꝓstanter expleto
tandē p̄ciosam resolut⁹ i
mortē: celo triūphans spm̄
reddidit. ℟. Benedictus. Oō
Adesto quesumus domine.
Mēoria de sancta maria de-
inde de sancta agneta. ān.
Ingressa agnes. ℣. Adducē
tur. or̄. Ops sempitne de⁹.
℣. Et fiat mēo. per oīa. de
sācta agnete cū āīs de laud.
ordinati iteratis. ℣. Ad ho-
ras āe de laud. Cetera de cōi
vnius marty. cū or̄one p̄ma
℣. Ad vesp. āe de lau. cū psal.
tet. Cap. Iste sanctus. Hy⁹.
Martyr dei. ℣. Gl̄ia t hono.
In euag. ā. Ecce iā in subli
me agor: t oēs p̄ncipes tuos
sec'o altior tyrānē despicio:
parat⁹ ad oia p̄ saluatoris
noie sustinenda. ℟. Magt.
Or̄o vtā. Mēoria de dña: et
de sctā emerētiana: et de sctā
agnete. ℣. Si autem infra
lxx. ātē in festū purificatio-
nis cōcurrant festa. ix. lec. et
triū: t mēorie fuerint facie-
de/ iis sit ordo: facto seruitio
ix. lec. p̄imo sequatur mēo.
de lxx. 2do de dña: tertio de
festo. iij. lec. vltimo de sancta
agnete: nisi de festo fuerit i
crastino cātādū: q; ei⁹ p̄decē
mēo. vnde i crastino est dicē
dū etiā siue sit ifra. lxx. siue
non. ℣. Sancte emerētiane
virginis et martyris. Actō. i.

Q Ost mortē vero beate
agnetis virginis. pa-
rentes illius nullā penitus
de morte eius habentes tri-

stitiam cū omni gaudio abstulerunt corpus eius: ⁊ posuerunt illud in prędio suo nō longe ab vrbe roma: via que dicit numētana: vbi dū ois turba chzistianoz cōcurreret: insidias a paganis pessi sunt. Et vidētes pl'm infideliū sup se venientē armatū: oēs fugerunt. Lcō. ij.

AMerentiana autē que fuerat collactanea ipa te agnetis: virgo sāctissima licet cathecumina: constāter intrepida iuxta sepulchzuz eius stabat imobilis: et his verbis exprobzabat eis dicens. Superflui miseri caduci/atqz atrocissimi impij pagani deum oipotentē colentes occidistis: et p defensione lapidum innocentes homines iugulastis. Lc. iij.

HEt et his similia dum turbis diceret/lapida ca' est ab eis: ⁊ ozās iuxta sepulchzum beatissime agnetis virginis: emisit spiritū. Unde dubiū nō est q' in suo sanguine sit baptisata: que pzo defensione iustitie: dum cōfiteretur deū: mozte cōstāter excepit. Uenientes autē parentes beatissime agnetis virginis cum sacerdotibus. nocte abstulerūt corpus sctē virginis emerētiane: ⁊ sepelierūt illud in ꝓfinio agelli beatissime virginis. Letera de cōi vnius virginis et mr.

¶ Sanctozum martyzum Babille: cum socijs. Lectio. i.

NUmerianus igit rex cum immolasset imūdis idolis: voluit introire in domū dei: sanctus babillas episcopus pzohibebat eum dicens. Non enim intres in domum dei: habens manus coinquinatas. Tunc numerian⁹ iratus: iussit torqueri sanctum epm habentē cōpedes: ⁊ boias sup collū. Tres etiam paruuli: qui cū eo adducti erant: cū epyscopo suspēsi sunt multis hozis. Lc. ij

POst hec numerianus rex iussit babillā epm cum tribus paruulis depni dixitqz ei. Libera te a tozmētis et penis: quas sicipies sustinere: et ꝙuade infantib⁹ vt finem vite non habeant. Babillas episcopus dixit. Insipient issime/et impissime tyzan ne pzomissiones tuas da filijs tuis: pzouidentia tua tecum sit: non enim tanta potes dare: quāta conaris auferre. Lectio tertia.

TUnc iratus rex numerianꝰ iussit sanctũ epm scopum decollari: cum tribus paruulis. Beatus vero babillas eps rogauit prius percuti ifantes: ⁊ ita se. Et ipse eps videns puulos occisos: dixit. Bñdictꝰ deus xpiane nozũ q̃ fecisti nobis scdz magnã miam tuã. Et ita ipsiꝰ sanctiep̃i incisum est aput: ⁊ positus est cũ infantibus cũ boꝭs ⁊ cõpedibꝰ. Cetera de cõi plimozũ martyz. ¶ In cõuersione scti pauli ad vs. añe. ⁊ psalmi feriaꝝ. Cõm.

SAulus adhuc spirans minaꝝ ⁊ cedis in discipulos dñi: cũ iter faceret cõtigit vt appzopinquaret damasco: ⁊ subito circunfulsit eum lux de celo. Vers. Ibat igitur saulus. Hymnus.

DOctoz egregie paule mozes instrue: ⁊ mẽte polũ nos transferre satage: donec perfectũ largiaꝝ plenius euacuato qd̃ ex parte gerimus. Hymnus. Annue xp̃e. v. In omnem terram. In euãg. ãn. Cũ aũt cõplacuit ei qui me segregauit ex vtero mr̃is mee: ⁊ vocauit pgr̃am suã vt reuelaret in me filiũ suũ in gẽtibus: cõtinuo nõ acquieui carni ⁊ sanguini: nec abij ad antecessozes meos apl̃os. ps. Magnꝰ dns.

DEus q̃ vniuersum mũduz bti pauli apl̃i tui pdicatione docuisti: da nobis q̃s: vt qui eius hodie cõuersionez colimus: peiꝰ ad te exẽpla gradiamur. Per. Memozia de sancta maria: ⁊ mẽozia de scõ pancratio martyze. ãn. Hic est vere martyz. ℣ Glozia ⁊ honoze. Oratio.

MArtyzis tui Pzeiecti nos quesumus dñe iteruẽtio glozioza cõmẽdet: vt quod nostris actibus non meremur: eius pzecibus cõsequamur. Per chzistũ dñm. Memozia de sancta agnete. Ad matutinas. Inuitato. Laudemus iesum chzistum. In cõuersione apostoli pauli. ℣. Venite exultemus. hymnꝰ Eterna chzisti munera. In primo nocturno. ãn. Saulꝰ adhuc spirans minarũ ⁊ cedis in discipulos dñi: abijt ad pzincipem sacerdotum: ⁊ petijt illum: vt vbi inueniret hnius vie viros: vinctos perduceret hierusalem. ℣. Et cum iter faceret: cõtigit vt appzopiquaret damasco. ps. Celi enarrant. ãn. Ibat

saulus furia inuect⁹: dirūq; toto pectore virus efflabat: et sanctorū sanguinem sine intermissione sitiebat. ℣. Per totam iudeam insania ferebatur: vt christi membra laniaret in terris. ℟. Benedicam. ℣. Et subito circumfulsit eum lux de celo: et cecidit in terram nichilq; videbat. ℣. Audiuit autem vocem dicentem sibi: saule saule: quid me persequeris? ℟. Eructauit. ℣. In omnem terram. ¶ Sermo beati maximi episcopi. Lectio. i.

QVelebritatez hodierne diei per vniuersum orbem doctoris gentium gloriosa conuersio decorauit: in qua christus dñs eum ad fidem nominis sui dū ipsaz fidem persequeretur elegit. Qui dum velut acerrimus persecutor christianam vastat ecclesiā / inimico adhuc eius in pectore / amicum sibi cor xp̄s inuenit. ℟. Saul⁹ adhuc spirans minarū ⁊ cedis in discipulos dñi: abijt ad principem sacerdotum: ⁊ petijt illum. Vt vbi inueniret huius vie viros: vinctos perduceret hierusalem. ℣. Ibat igitur saul⁹ furia inuectus dirumq; toto pectore virus efflabat. Vt. Lectio. ij.

QVumsaul⁹ tpalia capit ad supplicia christianos: ipse perpetuam raptus ad gratiam: factus est subito pastor ex lupo: ex predone custos: ex hoste defensor. Vnde patuit nec paulū maligne mentis proposito plebem dominicam persecutum: nec xp̄m latuisse quem elegerit in paulo. ℟. Ibat igitur saulus furia inuect⁹: dirumq; toto pectore virus efflabat. Et sanctorum sanguinem sine intermissione sitiebat. ℣. Per totā iudeam insania ferebatur: vt christi membra laniaret in terris. Et sanctorum. Lectio tertia.

HIc est paulus: qui xp̄i vocibus inclinatus: e celo oculis in se iudaice infidelitatis obtusis videndi aciem nō perdidit: sed mutauit. Amisit oculos ⁊ recepit: vt vno eodēq; tpe: ⁊ in persequentem cecitatis vindicta procederet: ⁊ vocantis dei gratia electum illuminaret. ℟. Tu es vas electionis sācte paule apostole: p̄dicator veritatis in vniuerso mundo. Per quē oēs gentes co-

gnouerunt gratiam dei. ℟. Intercede pro nobis ad dominum: qui te elegit. Per quem. Gl'ia Per quē. In.u. nocturno. ān. Saule saule: quid me persequeris? quis es dñe? ego sum iesus quē tu persequeris: durum est tibi contra stimulū calcitrare. ℟. Circunfulsit eū lux de celo: et audiuit vocem dicentē sibi. ℘s. Omnes gentes. ān. Saulus autē tremēs ac stupens: dixit ad iesum: dñe q̄d me vis facere? ait autem dominus ad eum; surge et ingredere ciuitatem: et dicet tibi quid te oportet facere. ℣. Viri autem illi: qui comitabantur cum eo stabant stupefacti. ℘s. Exaudi deus deprecationem. ān. Ad manus autez illum trahentes: introduxerunt damascū: et erat tribus diebus non videns: et non manducauit neq̄ bibit. ℣. Surrexit autem saulus de terra: apertisq̄ oculis nichil videbat. ℘s. Exaudi deus orationez. ℣. Constitues. Lectio. vij.

Ait nāq̄ illi dñs de celo. Saule saule: quid me persequeris? Cur me inquā persequeris saule? Munquid quia illuminaui ceros: quia sanaui egrotos: q̄a demones effugaui: quia esurientes populos quinq̄ panibus paui? An q̄z de tumulis mortuos suscitaui? An forte magis quia fidelibus meis regnū celeste promisi? ℟. A xp̄o de celo vocatus: et in terrā prostratus: ex persecutore effectus est vas electionis: et plus oībus laborans multo latius inter omnes verbi gratiam seminauit. Atq̄ doctrinam euangelicam sua predicatione cōpleuit. ℣. Inter apostolos vocatione nouissimus: predicatione prim⁹: nomē xp̄i multarum manifestauit gentiū populis. Atq̄. Lectio quinta

Quare me persequeris saule? aut q̄d me pequēdo proficies? Munq̄d aduersus regnantē in celo: vbi lum tua persecutio habebit effectum? Mūquid nocere michi quicq̄ poteris: quem nō potes intueri? Ego sum iesus nazarenus: quē tu persequeris: qui terras celo: crucem regno: mortē perpetuitate mutaui. De quib⁹ omnibus non te debere cunctari: et ereptus tibi nunc et post

paululuz redditus luadebit aſpectus. ℟. Vade anania et quere laulū: quia vas electionis eſt michi: vt poztet nomē meū. Cozā gentibus ꝛ regibus: ꝛ filijs iſrael. ℣. Ego enim oſtendā illi: quāta opoztteat eū pati pzo nomine meo. Cozā. Lectio. vi.

AT beatiſſimus paul⁹ repentina quadā ceci tate coercitus: intellecta tamen maieſtate loquētis ecelo: cōtinuo fidelis effectus: ꝛ a perſecutiōe deſtitit: ꝛ nouos intuendi chriſtū oculos acquiſiuit. Fecit ergo xp̄us ex lupo agnū: ex laulo paulum: ex perſecutoze eccleſie doctozem: de quo pzedixit iacob. Bēiamin lupus rapax: mane comedet pzedā: veſpere diuidet eſcam. ℟. Ingreſſus paulus in ſynagogam: pzedicabat ieſum iudeis. Affirmans qꝫ hic eſt chriſtus. ℣. Stupebant autē oēs qui eum audiebant. Affirmans. Gl̄ia p̄ri. Affirmans. In tū nocturn. ℟. Vade anania et quere laulū: ecce enim ozat: qꝫ vas electionis eſt michi: vt poztet nomē meū cozā gētibus: ꝛ regib⁹ ꝛ filijs iſrael. ℣. Dixit autem dñs in viſu ananie. ps. Confitebimur. ℟. Saule frater: dñs miſit me ieſus qui apparuit tibi in via qua veniebas: vt videas: et implearis ſpiritu ſancto. ℣. Abijt ananias: et introiuit domū: ꝛ imponēs ei manus dixit. ps. Dñs regnauit exultet. ℟. A xp̄o de celo vocatus: ꝛ in terrā pzoſtratus: ex pſecutoze effect⁹ eſt vas electionis. ℣. Pzoſtratus eſt ſeuiſſimus perſecutoz: et erectus eſt fideliſſimus pzedicatoz. ps. Dñs regnauit. iraſ. ℣. Nimis honorati. Secundum Matheū.

IN illo tempoze. Dixit ſimon petrus ad ieſuz: ecce nos reliquimus omnia et ſecuti ſumus te. Quid ergo erit nobis? Et reliqua. Sermo ex cōmentario beati Hieronymi preſbyteri.

GRandis fiducia petr⁹ piſcatoz erat: diues nō fuerat: cibos manuz arte q̄rebat: ꝛ tamē loquit cōfidenter: reliquimus omia Quid aūt reliquerat: q̄ nichil aliō habebat: niſi tm̄ nauē ꝛ retia? Sed multa petrus reliquit: qui etiā voluntatē habendi deſeruit. ℟. Libenter gloziabor i infirmitatibus

meis.vt inhabitet in me virtus chzisti. ℣. Quãdo enim infirmoz: tunc foztioz sum et potẽs. At. Lectio octaua.

Tantum enim a petro ⁊ ceteris apostolis dimissuz est: qnantũ ab aliquo nõ sequẽte dñm concupiscipoterat. Jesus autem dixit apostolis suis. Amẽ dico vobis: q̃ vos q̃ secuti estis me: in regeneratione cũ sederit filius hois i sede maiestatis sue sedebitis ⁊ vos super sedes duodeci iudicãtes duodecim tribus israel. ℟. Magnus sanctus paulus vas electiõis vere digne est glozificãdus. Qui et meruit thzonum duodecimuz possidere. ℣. Saulus. A chzisto de celo vocatus: et in terraz pzostratus: ex persecutoze effectus est vas electionis. Qui. Lect. ij.

Regenerationẽ generalem resurrectionez appellat: quoniã sicut aia et spiritus per aquã regenerãtur: ita tunc regenerabunt corpora ad incozruptionez. Igitur sicut apostoli iudicaturi sunt: ita etiã oẽs sancti: qui perfectionẽ apostolozũ cõsecuti sũt. Similiter etiã sicut duodecim tribus iudicande sunt: ita etiã oẽs homines gentes ⁊ iudei ⁊ gẽtiles ad iudiciũ sunt diuinit9 adducẽdi. ℟. Sancte paule apostole pzedicatoz veritatis et doctoz gentiũ. Intercede pzo nobis ad dñm q̃ te elegit. ℣. Ut digni efficiamur gratia dei. Intercede p nobis. Glia patri. Intercede. ℣. Te deum. ℣. Annũciauerunt. In laudibus. ãna.

Ingressus paulus in synagogam p̃dicabat iudeis iesum: affirmans qz hic est chzistus. ℣. Stupebãt autem oẽs qui eũ audiebãt. ℣. Dñs regnauit. ãn. Saulus qui ⁊ paulus magnus pzedicatoz a deo cõfoztatus cõualescebat: ⁊ confundebat iudeos. ℣. Ostẽdẽs qz hic est chzistus filiꝰ dei viui. ℣. Jubilate. ãn. Pzostratus est sceuissimus persecutoz: sed erectus est fidelissimus pzedicatoz: quos dñe verbis edocet de te: meritis ducat ad te. ℣. Inter apostolos vocatione nouissimꝰ / pzedicatione pzimus. ℣. Deus deus ã. Magnus sanctus paulꝰ vas electionis vere digne est glozificandus: qui et meruit thzonũ duodecimũ possidere. ℣.

In regeneratiõe cũ sederit filius hois in sede maiestat sue. ps. Benedi. ãn. Sancte paule apostole p̃dicator veritatis ⁊ doctor gentium intercede pro nobis ad deum qui te elegit. ℟. Ut digni efficiamur gratia dei. ℣. Laudate. Cõm. Saulus adhuc. Hymn⁹. Exultet celum. ℟. Dedisti heredi. In euangelio. ãn. Celebremus cõuersionez beati pauli apostoli: quia hodie ex persecutore effectus est vas electionis: ideo gaudent angeli: atq; letantur archangeli: ⁊ collaudant in celis filium dei. ps. Benedictus. Oratio. Deus qui vniuersum mundum. Memoria vt supra. Ad primam. ãn. Ingressus paul⁹. ¶ Notandum q̃ ad oẽs horas et ad vesp. añe. dicende sunt sine ℟lib⁹. Nã vo ℟l⁹ cãtanꝫ cãtari debẽt statim finito psal. Ad. i. ãn. Ingressus. ps. De⁹ i noie. ã. Grãs. ps. Quicũq; vult. Ad. iij. ãn. Saulus qui et paulus. ps. Legem pone. Cõm. Saul⁹ adhuc. ℟m. In omnem terram. Oõ. De⁹ q̃ vniuersũ mundũ. Ad. vi. ã. Prostrat⁹. ps. Defecit aĩa mea. Cõm.

Auit ananias ⁊ introiuit in domũ et ponẽs sup eum manꝰ dixit Saule frater dñs misit me iesus xp̃s: qui apparuit tibi in via qua veniebas: vt videas ⁊ ipleariss spũsancto. ℟. Cõstitues eos. Oõ. vt̃s. Ad. ix. ãn. Sãcte pater. ps. Mirabilia. Cp̃.

Saulus autẽ multomagis cõualescebat ⁊ confundebat iudeos: qui habitabant damasci affirmans q̃s hic est christus. ℟m. Nimis honorati. Oõ. vt̃s. ¶ Ad vs. añe de laud. cum psal. de apostolis. Cõm. Saulus autem. Hymn⁹ Exultet. ℟. In oẽm ter. In euã. ãn. Tues vas electionis sancte paule apostole p̃dicator veritatis in vniuerso mundo per quẽ oẽs gẽtes cognouerunt gratiã dei: intercede pro nobis ad deum: qui te elegit. ℣. Magnificat. Oõ. Deus q̃ vniuersum mun. Memo. de dña: de sancto policarpo: et de sancta agnete. ¶ Sancti policarpi marty. Lectio. i.

Anthonino q̃ pius cognominatus est vicesimo ⁊ secundo anno p̃incipatus exacto: marcus aurelius verus: ⁊ anthonius fi-

lius eius cū lucio fratre suc cedit. Quo in tpe clamatum est. Torqueant innocentes. Querebat policarpus. Cuz igitur pconsuli esset ob latus/deum toto corde con fessus: impia iudicis comme ta contēplit. Lectio secūda.

Uiuersus itaq; popu lus iudeorū et gentiū qui smirnam colebat: ira cō mot⁹ exclamat. Hic est aciei magister: xpianorum pater/ nōrū deor destructor perti nax: violatorq; tēplorū qui dicebat non sacrificandum: nec deorum adorāda esse si mulachra. Tandē quod pec carat inueniat. Lectio tertia

Anc placuit illis om nibus: vt viuū policar pum ignis exureret. Cū igi tur hoc peccatoribus fuis set ostensum: vt intelligerēt eum nō posse cōburi: pcepit cōgestorē ignis accingi z gla dium sancto corpi immergi. Quo facto ecce subito fluē te sanguinis copia columba prorepsit de corpore: sta timq; sopitū cruore cessit in cendiū. Tale itaq; policar pus scē smirnēsis eccīe ma gister: palliōis mun⁹ impleuit

Cetera de cōi vni⁹ martyris.

Sancti iuliani epi scopi a confessoris. Lectio prima.

Beatus itaq; iulianus romana generositate clarissimus: cū abbrbe egre deretur: vt chzisto lucrū face ret: dño ducente ad vrbē ce nomanicā venit. Per cui⁹ manus tantas chzistus opē rabatur virtutes vt verbo dæmones fugaret: leprosos mundaret: cunctisq; languē tibus opere crucis medica mine largiretur. Deniq; cū ad eū multi cōcurrerent pro adipiscenda salute corpor illuminati vbo fidei cū salu te redibāt aiarum. Lectio. ij.

Iam cum idem vir bea tissimus ab vrbe di grediens: vt lucrum xpo de pereuntibus faceret: dioce sis sue partes visitaret: ec ce defunct⁹ efferebatur: ma gna populi comitante cater ua: adolescēs cuiusdam ma gnifici viri filius: qui dice batur iouinianus. Super ueniens sanct⁹ eps cōsueta in dñm fiducia fretus iussit deponi defunctū corpus. Ge nibus vero in terrā curua tis/oculis ac manibus in ce lum proiectis/cunctis audi tibus oratiōnē fudit ad do-

minum. Finita igit oratione: adolescens quasi a somno surrexit a feretro: et clara voce clamauit dicens. Vere magnus est deus christianorum: quem predicat seruus eius iulianus. Lectio tertia.

HOc audiētes cōprouinciales fidē suscepērūt: et a beato iuliano oēs baptizati sunt. Appropinquante itaq; vocationis sue die: secessit ad vicum in quo nūc ecclesia beati marcialis sita est. In qua cum pluribꝰ degeret diebus expectans horam qua a deo p laboze pciperet cozonā: letus celos aspexit: et aiam xpo reddidit. Cetera de cō vnius confessoris et pontificis. ℂ In octa. sancte agnetis ad vs. ase. et vsalmi feriales. Cpz. Qui gloziatur. Hyꝰ. Virginis proles. Rꝰ. Diffusa est. In euāg. ān. Beata agnes. ps. Magnificat. Oratio.

DEus qui nos annua beate agnetis martyris tue solennitate letificas da ās: vt quā veneramur officio: etiā pie cōuersationis sequamur exēplo. Per dñm. Memoria vt supra. Ad matutinas. Inuitato. Xpm do-

minuz. ps. Venite. hyꝰ Virginis proles. ā. Discede a me. ps. Dñe dñs nr̄. Et ceteri psalmi vnius virginis sub hac. ān. v. Diffusa est g. L. i.

IGitur cum parētes sancte agnetis (cuius octauum diē hodie celebramꝰ) ipsius sepulchrū visitarēt: media die noctis silentio viderunt exercitum virginū: inter ās viderūt beatā agnetē virginem: et ad dexterā eiꝰ agnuz niue candidiozē. Quod vidētes stupozē incurrebāt. Sed beata agnes dixit parētibꝰ suis. Nolite me lugere quasi mozruā: qz cum his virginibus lucidas sedes accepi. Rꝛ. Diem festum. Lectio. ij.

QUam autē her vilio diuulgata narraret̄ constantie filie cōstantini: que a capite vsq; ad pedes vulneribus obsessa erat: spe recuperande sanitatis: quadam nocte ad sepulchrū scē agnetis venit: et licet pagana fideliter tamē ozabat. Repentino igitur somno arrepta: vidit per visum beatam agnetem dicentē sibi. Constāter age constantia. Euigilās autem: sanam se penitus inuenit. Rꝛ. Dexterā. Lectō. iij.

QUcurrit autē opinio ad oēs: vt quotq; crederētes ad sepulchrū btē agnetis venissent: sanabantur de quacūq; detenti essent infirmitate. Perseuerauit ergo cōstantia in virginitate sua per quā multe virgines sācra velamina susceperunt: et prece illi⁹ edificauerūt basilicā parētes ei⁹ in honore btē agnetis ⁊ginis. ℣. Pulchra facie. ℟. Specie tua. ℣. In laud. hec sola. ā. Ingressa agnes. ℣. hy⁹. ⁊ ℟. de cōi vnius ⁊gin. is. In euāg. ān. Ecce quod cōcupiui. ps. Benedictus. Dēo. De⁹ qui nos. ⁊c. vts. Ad hoc. vts cū ōrone. Deus q̄ nos. ℣. Sācte batildis regine. Lectio. i.

PReciosam / et gloriosam dei ancillam batildem de partibus transmarinis diuina aduocans prouidentia: vili precio venūdatam: gallīā aduenire cōcessit. Translato vero tēpore: sancta batildis clodoueū dagoberti regis filiū in regnū accepit: quē humiliter postulabat: vt assidue pro ecclesijs / et pauperib⁹ esset: ⁊ eis elemosinarum beneficia deuotus impenderet. Lcō. ij.

IGitur cum clodoueus christo iubente rex frācorum vir sācte batildis migraret de corpore / ipsa vero dato precio captiuos plurimos redimere precepit: et liberos ire permisit. Post hec monasterium petijt; qđ vocatur scala: et in illa sancta cōgregatione cum omni deuotione est recepta. Diligebat enim sorores / vt proprias filias: ⁊ abbatisse obediebat vt matri: atq; omnibus ministerium exhibebat vt vilissima ancilla. Lcō. ij.

APropinquāte igitur gloriosо obitu sancte batildis / visio ei p̄clara fuit ostensa: scala vidēlicet stans ante altare sancte marie: cuius cacumen celos attingeret: et quasi ipsa ascenderet per illam: angelis dei comitantibus. Ipsa vero hac visione comperta: cognouit se q̄totius de corpore esse migraturam: atq; secum consistentibus precepit: vt alijs sororibus hoc nullaten⁹ innotescerent. Illa vero processit ad tumulū: ⁊ cōfidēter se consignans cuum emisit spiritum. Cetera de cōmuni vni⁹ matrōe cū ōrone de cōi.

¶ Sancte Brigide virginis non martyr. Lectio prima.

SAncta igitur Brigida de bona prosapia scotica orta a sua puericia moribus sobrietatis/ac pudicitie plena. Hec cum suas pasceret oues in campestri loco: nimia perfusa est pluuia: et sic humectis vestibus domū rediit. Et cum vmbza solaris profozamina domus intraret desuper suam cōplutam vestem sulpēdit. Hicq; in ipso vmbzaculo vestis illa pependit: tanq̄ in arboze grandi et firma. Lectio secda

MIrabili quoq; eventu ab hac venerabili brigida/leprosi cerusiā postulabant. Cūq; illa cerusiam nō haberet: videns aquam ad balnea paratā: eā cū virtute fidei bñdicens: in optimā conuertit cerusiam: et abundanter sitientibus tribuit. Quedā etiam ad eā veniebat sal petens: ipsaq; in illa hoza sal factum de lapide quē bñdixit: poscenti sufficienter largita est. Lcō. iij.

NAm scdm exemplū domini: et hec sancta virgo oculos ceci nati aperuit. Quandam etiā feminā mutam ozone sua fecit esse sanissimā. Leprosis trib⁹ vas argenteū contulit: et ne esset matia discozdie fregit: nec vlla pars alia minoz vel maioz inuēta est. Hec vero sancta virgo brigida prima die mensis febzuarij sarcinam deiecit carnis: et agnum dei in celestibus secuta est mansionibus: que nos etiā illuc suis attollat precibus: vbi cum dño gaudet in secula seculozum amē. Letera de coi vni⁹ virginis nō martyris.

¶ In festo purificationis beate marie. Ad vesp̄as. ān. O admirabile. Et cetere āe. sequētes cupial. de dña. Lō.

ECce ego mitto angelū meum q̄ pparabit viā ante faciē tuā et statim veniet ad templū sanctum suū dominator dñs quē vos queritis: et angelus testamenti: quem vos vultis. ℟. Videte miraculum. Hymnus.

QUod chozus vatū/venerandus olī: spūsctō cecinit repletus/in dei factū genitrice cōstat/esse maria.

Hec deum celi dominumq; terre/virgo concepit pepe-

ritq; virgo: atq; post partum meruit manere inuiolata.
Quem senex iustus/symeō in vlnis: ī dmo sumpsit dñi gauisus/ ob qđ optatum meruit vidēre lumine christum.
Tu libens votis petimus precantū regis eterni genitrix kaueto clara que celsi renitens olympi regna petisti.
Sit deo nostro decus ⁊ potestas: sit salus perpes sit honor pennis: qui poli summa residet in arce trinus et vnus Amē. ℣. Responsum accepit symeon a spūsancto Non visurū se mortem nisi videret dñm. In euang. ān. Cum inducerēt puerum iesum parentes eius: accepit eum symeon in vlnas suas et benedixit deū dicens: nūc dimittis dñe seruū tuum in pace. ps. Magnificat. Dō.
Eccl. Rudi qs dmine plebē tuā/ ⁊ que extrinsecus annua tribuis deuotione venerari: intrinsecus assequi gē tue luce cōcede. Per do. Memoria de. lxx. si contingat. Ad cōpletoriū vt notatur post psalte. folio. lxxvi.
Ad matuti. Inuita. Ecce venit ad templum sanctum suū dominator dñs. Gaude et letare syō occurrens deo tuo. ps. Venite. Hymnus.
Quem terra ponthus ethera/ colunt adorāt predicāt: trinā regentē machinā/ clausit̄ marie baiulat
Qui luna sol et oīa/ deseruiunt per tēpora: pfusa celi gā/ gestant puelle viscera.
Beata mater munere/ cuius supernus artifex: mundum pugillo continens/ vētris sub archa clausus est.
Beata celi nuncio/ fecūda sancto spiritu: delideratus gentibus/ cuius per aluū fusus est. O gloriosa dmina/ excelsa supra sydera: qui te creauit prouide/ lactasti sacro vbere. Quod eua tristis abstulit/ tu reddis almo germine: intrent vt astra flebiles/ celi fenestra facta es.
Tu regis alti ianua/ ⁊ porta lucis fulgida: vitā datam per virginē/ gentes redempte plaudite. Gloria tibi dmine/ qui natus es de virgine: cum patre et sancto spū/ in sempiterna secula. Amē.
In. i. nocte. ān. Specialis virgo inter agmina virginū gaude munere magnifico: q̄ sola regem regum ferre maria digna fuisti casta intra

viscera: quo minorat⁹ paulum ab angelis est deitate qui patri cōsimilis. ℣. Dñe dñs noster. ℟n. Celi reginā maria te iure fatemur: ex cuius thalamo pcessit iustitie sol. ℣. Celi enarrāt. ℟n. Virgo creatoris celorū mater/et orbis innocuis manibus: mundo quoq; cordē btā: rite dei pinguē meruisti scādere montē. ℣. Dñi est tra. ℟⁹. Responsum accepit sy.

Sermo beati augustini. l. i.

HOdiern⁹ dies magnū nobis cōtulit gaudiū in quo chzistus infans in tēplo est pzesentatus. Hodie nanq; peractis a natiuitate chzisti quadzaginta diebus: in tēplo est a parentib⁹ idē dñs pzesentat⁹. Hodie a sācto symeone susceptus: patriq; cum sacris muneribus oblatus. Hodie redēptionē israel expectātibus ab eodē symeone ⁊ āna publice pzedicat⁹. ℣. Adorna thalamū tuū syon: et suscipe regem chzistū. Quē virgo cōcepit: virgo peperit: virgo post ptū quē genuit adorauit. ℟. Accipiens symeō puerū in manibus: gratias agens bñdixit dñm. Quē virgo. Lectio. ij.

EXultēt ergo virgines: quia virgo maria peperit chzistum. Nichil in ea qđ vouit putent extermināt̄: mansit virgo post partū: ⁊ illibata post filiū. Exultēt vidue: infantē chzistū vidua anna cognouit. Exultēt cōiugate: nascitur ū xp̄m helizabeth maritata pphetauit. Nullus gradus p̄termissus est: de quo nō habeat testimoniū salus oim nostrum. ℣. Senex puerum portabat: puer autem senem regebat. Quē virgo cōcepit virgo peperit virgo post partū quem genuit adorauit. ℟. Ecce venit ad tēplū sanctū suū dñator dñs gaude ⁊ letare syon occurrēs deo tuo. Quē. l. iij.

QUanquid eni sole virgines ad regnū celorum perueniunt: Perueniunt ⁊ vidue. Et magni meriti fuit illa vidua sancta anna: que a virginitate sua vixerat cū viro suo septem ānis. Quo defuncto: vsq; ad senilē etatē peruenerat senectute sancta. Octoginta enim gerens annos expectabat infantiā saluatoris vt paruū videret annosa: paruulū cognosceret annicula intrātē mūdū

saluatorē videret iturā. ℟. Accipiens symeō puerū in manib⁹. Gr̄as agēs bñdixit dñm. ℣. Symeō iustus et timoratus expectās redēptionem israel. Gr̄as. Gl'ia pr̄i. Gr̄as. In. q. nocte. In. Gratia celestis reparatrix toti⁹ orbis diffusa est labijs v̄go maria tuis: propterea regum te rex benedixit in eū et facit a dextris casta sedere suis: aurea quam fulua vestis circundata libo: ambit et exornat rite⁊ cōdecorat. ℣. Eructauit. In. Sanctificans dñs templū christ⁹ sibi dignū virgine matre salus descendit ab arce polox: cuncte cui gētes terre simul omnia regna gaude dei genitrix dicunt/⁊ kyrie chere. ℣. Deus noster refugiū. I. Aula maria dei casta: titulusq⁊ pudoris porta syon rutilis semper fundata saphiris que sola e cunctis placuisti casta tonanti: suscipe seruorum miserans pia vota tuorū. ℣. Fundamenta. ℣. Accipiens symeon puerum in manibus. Gratias agēs bñdixit dominū. Lectio. iiij.

IN masculino sexu tria ipsa genera cōmēdata sūt. Ipse dñs christus nat⁹ puer in tēplo est p̄zsentat⁹ Exultent pueri cōtinentiā vouentes puero Ipse vero integritatē puericie cōsecrauit: qui sue matri fecunditatem attulit: v̄ginitatem nō abstulit. Symeon ille senex diu vixerat cuius etas comparabatur anne: ⁊ audierat responsum: q⁹ non esset visurus mortem: nisi videret christum. ℟. Symeō iustus et timoratus expectabat redemptionem israel. Et spiritussanctus erat in eo. ℣. Responsum accepit symeō a spiritu sancto: nō visurū se mortē: nisi p̄ius videret christum dñi. Et spi. Ad. v.

INtelligite fratres: quātum desiderium habebant antiqui sancti /videre christum. Sciebant illū esse venturum: ⁊ omnes qui pie viuebant dicebant. O si hic me inueniat illa natiuitas. O si quod credo in scripturis dei: videam oculis meis Et vt noueritis antiquos sanctos ⁊ iustos/ optasse videre quod cōcessum est huic seni symeoni: dominus ad discipulos dicit. Multi iusti et p̄zophete voluerunt vid-

re que vos videtis: et nō viderunt: et audire que auditis/ et non audierunt. Rm. Suscipiens iesum in vlnas suas symeon: exclamauit et dixit. Tu es vere lumen ad illuminationem gentiū: et gloziā plebis tue israel. ℣. Cum inducerēt puerum iesum parentes eius accepit eum symeon in vlnas suas: et dixit. Tu es. Lectio sexta.

MAltum senex iste fuit ad audiendum serus: sed ad videndum maturus. Non expectauit vt chzistum videret loquentem: quē vidit infantem. Et hoc illi cōcessum erat / iam decrepito quasi desideranti: et suspirāti/ z dicēti quotidie in ozationibus suis. Quando veniet? Qñ nascetur? Qñ videbo? Putas durabo? Putas hic me inueniet? Putas ỹ isti oculi videbūt: per quē cozdis oculi reuelabuntur? Dicebat ista ī ozationibus suis: et pzo desiderio meruit audire: ỹ non gustaret mozte: nisi pzius videret chzistum domini. ℟. Videte miraculum mater domini concepit virgo: virilis ignaria consoztij. Stat onerata/ no bili onere maria: z matrem se electam cognoscit: que se nescit vxozem. ℣. Hec speciosum kozma pzefilij's hominum castis cōcepit viscerib⁹: et benedicta i eternū: deum nobis pzotulit et hominem. Stat onerata no bili onere. Gloria pa. Stat. ℣n. iij. nocť. ān. Psallite cantātes domino noua cantica chzisto/ omnis z illi⁹ no mē bñdicito tellus: mundo virginea quē flozens ptulit aluus. ps. Cātate. i. ā. Exultet tellus/ letantur z insule chzisto regnāte dauitico germine quē virgo sacra puritatis gremio pzolatū mundo / edidit castissima maria cui⁹ celebzās solēnia/ plebs veneratur vbiqz fideliū. ps. Domin⁹ regnauit exultet. ān. Aue o theotheco virgo maria que trinam mūdi regētem machinam filiū pzotulisti: hinc rite exaltata supza sydera laudaris per secula. p. Cantate. ij. ℣. Obtulerunt pzo eo domino. Par turturū/ aut duos pullos columbarum. Scdm Lucam.

IN illo tempze. Postq̄ impleti sunt dies purgationis marie: scdm legez

moysi: tulerunt iesum parentes eius in hierusalē: vt sisterent eum domino sicut scriptum est in lege domini. Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbyteri. Lec. vij.

Recepit nanq; lex fratres carissimi: vt mulier que suscepto semine peperisset filium/ imunda esse. septem diebus: & in die octaua circūcideret infantulū: nomēq; ei aptaret. ℟. Respōsum acceperat symeō a spiritu sancto: non visurum se mortē: nisi videret christum domini: et benedixit deum/ et dixit. Nunc dimittis seruū tuū in pace: q; viderunt oculi mei salutare tuū dñe. ℣. Cum inducerent puerū iesum parētes eius/ accepit eū symeon in vlnas suas/ et dixit. Nunc dimittis, Lc. viij

Deinde etiā alios triginta tres dies ab ingressu templi/ ac viri thoro abstineret: donec quadragesima natiuitatis die filium cum hostijs ad templum dñi deferret. Primogenitū autem omne masculini sexus sanctū dño vocari: atq; ideo mūda queq; deo offerri: immunda autem mundis mutari vel occidi: & hois primogenitū quinq; siclis argenti debere redimi. ℟. Cum inducerent puerū iesum parētes eius: accepit eum symeō in vlnas suas: et benedixit deū: et dixit. Nunc dimittis dñe seruū tuum in pace. ℣. Accipiēs symeō puerū i manib⁹ gr̄as agēs: exclamauit dicens. Nūc dimittis. Lc. ij.

Si autem feminam peperisset mulier: imunda fieri iussa est quatuordecim diebus: et sexaginta et sex diebus alijs a templi ingressu suspendi donec octogesima natiuitatis die que dies purgationis eius vocabatur: illo se suāq; sobolē hostijs sanctificatura veniret/ ac si demum ad thorum viri libera redire deberet. ℟. Gaude gaude gaude maria virgo cūctas hereses sola interemisti: que gabrielis archangeli dictis credidisti. Dum virgo deum et hominē genuisti: et post partū virgo inuiolata permansisti. ℣. Gabrielem archāgelum scimus diuinit⁹ te esse affatum: vterum tuū de spiritu sancto credimus impregnatū: erubescat iudeus infelix

qui dicit chzistum ex ioseph semine esse natū. Dū virgo. Glozia patri. Dum virgo. ℟. Gaude. reincipiatur si infra. ixx. euenerit. Pzosa.

INuiolata integra ⁊ casta es maria. ℣ Que es effecta fulgida celi pozta. ℣. O mater alma chzisti carissima. ℣. Suscipe laudū pia pzecamina. ℣. Nostra vt pura pectoza sint ⁊ cozpoza. ℣. Que nunc flagitant deuota vox et cozda. ℣. Tu da per pcata dulcisona. ℣ Nobis ppetua frui vita. ℣ O beata. ℣ O benigna. ℣. O beata que sola inuiolata pmansisti. ps. Te deum. Si extra ixx. euenerit dicat. ℣. Accipiens symeon. In laud. ān.

ESpūsum accepit symeon a spūsancto: nō visurū se moztē: nisi videret dñm. ps. Dñs regnauit. ān. Symeon iustus ⁊ timozat⁹ expectabat redemptionē isrl et spiritussctūs erat in eo. ℣. Jubilate. ān. Accipiens symeō puerū in manib⁹: grās agens: bñdixit dominū. ps. Deus de⁹ meus. ān. Obtulerūt pro eo dño par turturū: aut duos pullos colūbarū. ps. Bñdicite. ān. Lumen ad reuelationem gentiū: et gloziam plebis tue israel. ℣. Laudate. ℣. Ecce ego mitto. Hy⁹ A solis oztus cardine. ℣. Symeō iustus ⁊ timoratus. Expectabat redēptionē israel: et spūssctūs erat in eo. In euangel. ān. Senex puerū pztabat: puer autem senem regebat: quem virgo peperit: et post partū virgo pmansit: ipsum quē genuit adzauit. ps. Bñdictus. Oz.

OMnipotens sempiterne deus: maiestatē tuā supplices exozamus: vt sicut vnigenitus filius tuus hodierna die/ cum nostre carnis substantia in templo est pzesentatus: ita nos facias purificatis tibi mētib⁹ pzesentari. Per eundem dñm. ℭ Ad pmā. Hy⁹. Agnoscat. ān. Responsum. ps. De⁹ in nomine tuo. ps. Quicunq; vult. sub eadem. ān. Capm. Domine miserere. ℟. Jesu chziste. cum alleluya. ℣. Qui de virgine. vel ℟. Jesu chziste. ℣. Tu patris verbigena. si infra ixx. euenerit. ℣. Exurge. et Kyrie eleyson. et cetera. ℭ Ad tertiam. Hymn⁹. Maria ventre. ān. Symeon iustus. ps. Legem

pone. Cpm. Ecce ego mitto ℣. Responsum accepit symeon a spūsctō alla alla. ℟. Non visurū se mortem nisi videret dñm alleluya alleluia. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spiritui sancto. Responsum accepit symeon a spiritu sancto alleluya alla. ℟. Accipiēs symeon puerum. Dño. Ops sempiterne de⁹. ℂ Et nota dum q⁹ si hor festū infra septuagesimā euenerit nō dicetur. Alla. ad ēsoria ⁊ ad horas nesq in vltima parte verliculoz. Ad vt. hy⁹. Prelepe ponī. An. Accipiens symeon pue. ps. Defecit. Cpm.

EGo quasi vitis fructifi caui suauitatē odoris: et flores mei fructus honoris et honestatis. Rem. Accipiens symeon puerū in manibus alleluya alleluya. ℟. Gratias agēs benedixit dominum alleluya alla. Gl'ia patri. Accipiēs symeon puerum. ℟. Obtulerūt pro eo. Oratio vt supra. Ad nonā. Hymn⁹. Adam vet⁹. An. Lumen. ps. Mirabilia. Cpm.

EGo mater pulchre dilectionis: ⁊ timoris: ⁊ magnitudinis: ⁊ sancte spei: in me omnis gratia vie ⁊ veritatis: in me ois spes vite et virtutis. ℟. Obtulerūt pro eo dño alleluya alla. ℟. Par turtur: aut duos pullos columbarū alleluya alleluya. Gloria patri. Obtulerūt. ℟. Symeon iust⁹ et timorat⁹. Oratio vt supra. Ad vs. An. Responsū accepit. ps. Dixit dñs. et cetere vsque de laudi. cū psalmis de domina preter quintū psalmū qui erit. Lauda hierusalem dñm. Cpm. Ego quasi vitis. ℟. Gaude gaude. cū prosa Inuiolata. Ad⁹. A solis ortu. ℟. Respōsum acce. In euangelio. An. Homo erat in hierusalē cui nomē symeon homo iste iustus et timoratus expectans consolationē israel: et spiritus sanct⁹ erat in eo. ps. Magnificat. Dño. Ops sempiterne. Memoria de sctō blasio martyre ⁊ pontifice. An. Beatus vir qui inuētus est. ℟. Gloria ⁊ honore. Oratio.

OMnipotens sempiterne deus: qui beatū blasium presulē martyrēq tuū in agone certamis tuo amore roborasti: cōcede ppicius: vt cuius triumphum recolimus in terris: eius precib⁹ adiuuemur in celis. Per dñ.

Ad cõpzetozium vt supza in fine psalte. ¶ Sancti blasij martyzis. Lectio pzma.

BEatus blasi⁹ toto tẽpoze vite sue sctũs et mitis degebat: sicut de sãcto iob legimus. Videtes eius vitam irrepzehensibilem hi qui in sebasta capadocie ciuitate fideles existebant: elegerunt eum sibi epm. Ipse vero declinãs populi frequẽtiam pergens in montẽ qui vocatur argei: habitauit ibi in quadam spelunca. Lec. ij.

IN illis itaq; diebus milites missi a pside agricolao ibi eũ inueniẽtes dixerũt ei. Egredere: vocat te pzeses. Quos videns sanct⁹ dixit: filioli eam⁹ simul. Cũ ergo pgerẽt: in itinere multa miracula faciebat. Nõ tãtum hoies: sed etiã diuersa aialia cum se cederẽt adinuicez sana restituebat. Quẽ rum vidisset agricolaus: dixit. Gaude blasi amice deoz. Blasi⁹ respõdit. Gaude z tu pzeses: ne dicas eos deos esse: sed demones: qui eterno igni traduntur cum his qui eos adozant. Lectio tertia.

IRatus itaq; pses: iussit eũ fustibus cedi: z in ligno⁹ suspẽdi: z carnes ei⁹ cũ ferreis pectinibus laniari. Postea iussit eũ de ligno deponi z in carcerem mitti. Et iterum ante euz adducto eo dixit ei. Vis nũc adozare deos an nõ: Respõdens martyz chzisti ait. Impie cecus es: et nõ vides lumẽ dei verum. Tunc iratus seuissim⁹ ille: iussit caput eius amputari. Et moz spiculatoz eũciens martyzẽ chzisti blasiũ: vna cũ duobus pueris a pzetozio amputauit capita eorum. Cetera de cõmuni vni⁹ martyzis. ¶ Sãcti gilberti confessozis. Lectio pzima.

SAnctus gilbert⁹ genere et mozum honestate conspicuus: in vico dicto sympyngham extitit oziundus. Constitutus autem ecclesie rectoz tanq; fidelis dispẽsatoz ac paupertatis amatoz de beneficijs ecclesiasticis sibi collatis quicquid colligere potuit totum egenis: ozphanis: et pauperibus deputauit: vt ex contẽptu tempozaliũ: et ex lucro aiarum: duplã a dño repozaret remunerationez. L. ij.

SCiens etiaz beat⁹ gilbertus gratã a deo esse

virginitatẽ: septẽ virgines quas diuino amore succẽderat: inclusit sub pariete ecclesie beati andree in sympynghã solitarie victuras. Quibus postea alias quasdam adiunxit. Necnõ et frẽs laycos: ꝛ clericos regulares sibi associauit. Monialibus vero regulã bti bñdicti: clericis vero regulã scti augustini tenendã ꝓponẽs. ℓ. iij.

INstanti itaq; tpe / quo sancta eius anima carnis hospitiuz erat relictura muniuit se sacramẽtis ecclesiasticis: ꝛ sic hozã sui exitus qua decuit deuotione expectauit. Sicq; ꝑdie nonas Febzuarij: anni gratie millesimi centesimi octogesimi noni: nox cum immutaretur in diem a tenebzis huiꝰ seculi et labozibus mundi: ad veram lucem requiemq; eternam migrauit: glozios⁹ senex et plenus dieruz habitaturus in domo dei: et deum laudaturus in secula. Cetera de cõi vnius cõfessoris nõ põtificis. ¶ Sancte agathe virginis ꝛ martyzis Ad vs. ãe ꝛ psal. feriaℓ. Cℓ. Qui glo. ãe. Vidisti domine. Hymnꝰ. Virginis ꝓles. Vsus. Diffusa est gratia. In euangelio. ãn. Agatha letissime et glozianter ibat ad carcerem: et quasi ad epulas inuitata agonem suum dño ꝓcibus cõmendauit. ps. Magt. Oratio.

DEus qui inter cetera potentie tue miracula etiam in sexu fragili victoziam martyzij contulisti: concede ꝓpicius: vt cuius natalicia colimus per eius ad te exempla gradiamur. Per dominum nostrũ. ¶ Ad matutinas inuitatorium. Chzistum regem regum adozemus. Qui victrici triumpho sanctam agathen hodie eternam transuexit ad gloziam. ps. Venite exultemus. Hymnꝰ. Virginis ꝓles. In ỽmo noct. ãn. Mens mea solidata est: ꝛ in chzisto fundata. ps. Domine dñs noster. ãn. Ingenua sum: et expectabilis genere: vt omnis parentela mea testatur. ps. Celi enarrant. ãn. Et si ingenua es: cur te ostendis seruilẽ personã: q; chzisti ancilla sum: ideo me ostendo seruilẽ personam. ps. Domini est terra. ỽ. Diffusa est. Lectio. i.

IN licilia vrbe cathanē lium sub decio impera tore/quintianus pconsul sicilie audiens opinionem virginis deo dicate agathe: multipharia intētione perquirebat eam. Quam cū apparitoribus suis fecisset coartari: dedit eam cuidā matrone nomine afrodosie: q̄ habebat nouē filias turpissimas: sicut erat et mater. ℣. Cum ingrederet beata agatha i carcerē: dixit ad iudicem. Impie crudelis ⁊ dire tyrānе nō es cōfusus amputare in femina: qd̄ ipse in matre suxisti. ℟. Ego enim habeo māmillas integras intus in aia mea: quas dño cōsecraui. Impie cru. Lectio. vi.

DOc autē fecit quintianus: vt per dies trigita quotidie blādirent: ⁊ mutarent animū eius. Et modo promittendo leta: modo ingerēdo aspera/sperabat se mentē sanctā a bono proposito reuocare. Quib⁹ sancta agatha dicebat. Mēs mea solidata est: ⁊ in christo fundata. ℣. Vidisti dñe: ⁊ expectasti agonē meū: quomodo pugnaui in stadio: sed q̄ noui obedire mandatis principum. Jussa sum in māmillis torqueri. ℟. Propter veritatem ⁊ mansuetudinem ⁊ instituam. Jussa. Lectio. vii.

VIdens autē afrodosia mentē sancte virginis a sancto proposito nō posse pmutari: abijt ad quintianum: et dixit ei. Facilius possent saxa moliri: ⁊ ferrū in plumbū cōuerti: q̄ ab intētione christiana mēs istius puelle posset reuocari. Tūc iratus quintianus iussit sanctam virginem in eculeo suspendi ⁊ in mammilla torqueri ⁊ toztam diutius iussit abscidi. ℣. Quis es tu: qui venisti ad me curare vulnera mea? ego sum apostolus xp̄i: nichil in me dubites filia. Ipse me misit ad te. Quē dilexisti mēte ⁊ puro corde. ℟. Nam ⁊ ego apostolus eius sum: ⁊ noui medicinaz. Ipse. Glozia patri. Quem. In. ℣. nor. ān. Ancilla christi sum ideo me ostēdo seruilem personā. ℣. Eructauit. ℟. Summa ingenuitas ista est in qua seruit⁹ xp̄i cōpzobatur. ℣. Deus noster ref. In Agatha sancta dixit si feras michi pmittas: audito xp̄i noie/mansuescunt. ℣.

fūdamēta. ℣. Spe tua. ℟. iiij

AGatha vero dixit ad quintianū. Impie crudelis ⁊ dire tyrānē: nō es cōfusus hoc amputare in femina qđ ipse in matre suxisti. Sed ego quidē habeo mammillas integras in aia mea quibus enutrio oēs sensus meos: quas ab infantia dño cōsecraui. Quintian⁹ vero procōsul mittēs sanctā virginem in carcerē/ pcepit: vt nullus medicoꝝ ad eam sanandi gratia intraret: neq; cibū ei quilꝫ vel potū ministraret. ℟. Ipse me cozona uit: qui ꝑ apostolū petruz in custodia me confoztauit pzo eo q; Iussa sum tulpēdi in eculeo ꝓpter fidē castitatis adiuua me dñe deus me⁹ in zoztura māmillaꝝ meaꝝ. ℣. Audisti dñe agonē meū quo modo pugnauī in stadio: ⁊ quia nolui obedire mandatis pzincipū. Iussa. Lectō. v.

CUm igit̄ beata agatha in carcere fuisset inclusa circa mediā noctem venit quidā senex: quē antecedebat puer luminis pozti⁹ ferens diuersa medicamina in manu sua: ⁊ dixit ad eam. Licet enim te nimis cozpali bus penis afflixerit quintianus: tu eū grauioꝝibus supplicijs astrinxisti rñsionib⁹ tuis. Sed tamē qz ibi eram qua hoza hoc patiebaris: cōsideraui q; tua māmilla sanitatē pōt accipe. ℣. Agathes letissime et gratulanter ibat ad carcerē. Et quasi ad epulas inuitata agonē suū dño pzecib⁹ cōmendabat. ℣. Nobilissimis oꝝta natalibus ab ignobili gaudens trahebat ad carcerē. Et quasi. Lec. vi.

TUnc sācta agatha respōdit. Nunq; cozpori meo medicamia ab homin⁹ facta accedūt: qz salua tozem habeo dñm ihesuz xp̄z: qui solo sermone restaurat vniuersa. Hic si vult pōt me saluam facere. Tunc senioz subzidens dixit. Et me ipse misit ad te: nam et ego apostolus ei⁹ sum: ⁊ in noie ei⁹ scias te esse saluatā. Et cum hoc dixisset: ab oculis eius sublatus est ⁊ oia mēbza ei⁹ saluata sunt: ⁊ restaurata erat mammilla eius. Et post hec iussit quintian⁹ iterum sanctam virginē ante tribunal astare: ⁊ dixit ei Immola dijs Agatha rñdit. Diaꝝba tua sunt vana. Et quis

vult ad auxiliū suuz lapidē inuocare: et non deum summum et verū: qui me dignatus est ab omni plaga curare. ℣. Ego autem adiuta a dño pleuerabo in cōfessione eius. Qui me saluam fecit et consolatus est me. ℟. Gratias tibi ago dñe iesu christe qui misisti ad me apostolum tuū. Qui. Gloria. pa. Qui me. In. iij. noct. ān. Si ignem adhibeas: rorem michi saluificum de celo angeli ministrabunt. ps. Cantate. ān. Vidisti domine agonē meuz quomodo pugnaui in stadio sed quia nolui obedire mandatis principuz iussa sum in mammilla torqueri. ps. Dominus regn. exultet. ān. Propter fidem castitatis iussa sum suspendi in eculeo: adiuua me domine deus meus in tortura mammillarum mearum. ps. Cantate. ℣. versus. Adiuuabit. Expositio. Simile est regnum celorum decem virginibus. Omelia vt in cōi. ℣. Medicinam carnalem corpori meo nunq̄ exhibui sed habeo dñm iesum xp̄z. Qui verbo curat oia. ℟. Ego em̄ habeo mammillas integras intus in anima mea: quas domino cōsecraui. Qui verbo curat omnia. Lectio. vij.

QVintianus vero dixit Et quis est qui te curauit? Agatha rñdit Christus filiꝰ dei viui. Tūc quintianus ira commotus testulas acutas iussit spargi et sub testulis viuos immitti carbones: et sanctam virginem in eis nudo corpore volutari. Cūq̄ hoc fieret subito locus in quo sanctum corpus volutabatur cōmotus est: et pars parietis cecidit: et oppressit consiliarium ducis nomine siluinum: ⁊ amicum eius nomine falconuz. Sed ⁊ omnis ciuitas cathanensium a terremotu exagitata est. Quod vidēs quintianus fugit: iubens sanctā virginē in carcerem mitti. ℣. Qui me dignatus est ab omni plaga curare ⁊ mā millam meam meo pectori restituere. Ipsum inuoco deum viuum. ℟. Medicinam carnalem corpori meo nunq̄ exhibui sed habeo dominum meum iesum xp̄um. Ipsum inuoco. Lectio nona

SAncta virgo agatha ingressa carcerem expan

dit manus suas ad deum: et dixit. Domine qui me fecisti vincere tormenta carnificis ignem ferrum et vincula: te deprecor vt accipias spiritum meum modo: quia tempus est vt me iubeas istud seculum derelinquere: et ad tuam misericordiam peruenire: Hec cum dixisset coram omni populo emisit spiritum. Quod fideles populi audientes: tulerunt corpus eius et posuerunt illud in sarcofago nouo ad laudem domini nostri iesu christi: cui est honor et gloria in secula. Amen. ℟m. Beata agathes ingressa carcerem expãdit manus suas ad deũ: et dixit domine qui me fecisti vincere tormenta carnificum. Jube me domine ad tuam misericordiam peruenire. ℣lus. Gratias tibi ago domine iesu christe qui me fecisti vincere ferrum ignem et vincula. Jube me. Gloria patri. Jube me. Si infra septuagesimam euenerit reincipiatur. ℟m. Beata agathes ingressa carcerẽ. Sinautẽ ℣s. Te deum. ℣l⁹.

Q Spe tua. In lau. ãn.

Quis es tu qui venisti ad me curare vulnera mea: ego sum apostolus christi: nichil dubites in me filia. ℣s. Dñs regnauit ãn. Medicinam carnalem corpori meo nunq̃ exhibui: sed habeo dñm iesum xp̃m qui solo sermone restaurat vniuersa. ℣s. Jubilate ãn. Gratias tibi ago domine: quia memor es mei et misisti ad me apostolum tuum curare vulnera mea. ℣s. Deus deus meus. ã. Benedico te pater domini nostri iesu christi: qr per apostolum tuũ mãmillã meam meo pectori restituisti. ℣s. Benedicite. ãn. Qui me dignat⁹ est ab omni plaga curare: & mãmillã meam meo pectori restituere: ipsum inuoco deum viuum. ℣s. Laudate. C̃pm. Sapientia vincit. Hymnus. Jesu corona. ℣lus. Adducentur. In euãgelio. ãn. Paganorum multitudo fugiens ad sepulchrũ virginis tulerunt velũ eius contra ignem: vt comprobaret dominus: quod a periculis incendij meritis agathe martyris sue eos liberaret. ℣s. Benedictus dñs. Oco. Deus qui inter cetera

Memoria de .lxx. si euene-

rit. Ad hozas aſſe de laudibus. Cetera de cõi vnius virginis cũ oratione ppria. Ad vesperas aſſe de laudib⁹ sup psal. feriales. Cpm. Emuloz xp⁹. Jesu corona virginum. ℣ Diffusa est. In neuã get. ãn. Mentẽ sanctã spontaneaz honorẽ deo: ⁊ patrie liberationẽ. ℣. Magt. Dño. vt supra. Memoria de sãctis confessoribus ⁊ pontifi. vedasto et amando. ãn. Fulgebunt. ℣. Sacerdotes. Oño. Deus qui nos cõcedis. vt in cõi ¶ Sanctoꝝ cõfessoꝝ vedasti et amandi. Lectio. i.

EGregia et omni acceptiõe digna merita sãctoꝝ xpi pzesulum vedasti et amandi sancta celebzare consueuit ecclesia. Sanctus enim vedastus / qz sitiẽti amico vinũ de vacuo pzoduxit vasculo: laudabile et diuturnũ sanctitatis sue pzebet testimonium. Xps igitur in chana galilee de aqua vinum fecerat: vedastus vero ex arido poculo vinuz pzoduxerat. Magnuz igitur qõ dominus: sed maius est qõ gessit seruus. Non tamen vedastũ dño: sed dñm pzeponimus vedasto. Lectio. ij.

QUadam igit nocte dũ sanctus amãdus: vt illi nos erat ozaret: imũdus spũs vnũ e famulis appzehensa manu trahebat ad mare: volens eum demergi. Sed isdem puer qui trahebatur: magnis cepit vocib⁹ clamare dicens. Chziste adiuua me: chziste adiuua me. Sed malignus spiritus eidem puero insultãdo rñdit. Qualis xpus? Sed dũ puer qui trahebatur minime responderet: ait sanctus amãdus. Dic illifili: Xps filius dei viui crucifixus. Statiꝝ ad vocem illius inimicus vt fumus euanuit. Lectio. iij.

SAnctus etiam amãdus latronem quẽdaz a periculo moztis liberare volebat: sed apud iudicẽ hoc impetrare nequibat. Latronem illo sulpenso et dẽnncto: et populo ad / pzopzia reuerso sanctus amãdus aduenies: moztuum deposuit de ligno ⁊ tandiu super eũ pzeces fudit: donec eũ vite pzistine restitueret. Hos igitur confessozes vedastũ. s. ⁊ amandum sicut celestis aula suscepit cũ gzia: ita nos eozũ pcibus diuina custodiat mia: et ad

llam perducat gloziaz: que nescit finiri p secula. Cetera de cõi plurimoz cõfessõ.

¶ De scolastice virgis. Ca. i.

Erat igitur scolastica vt legimus nobilissimis oztis natalibus: magnificentissimis flozuit virtutibus. Nã beatus [illegible] gregoziꝰ de sancto bñdicto ꝛ soroze eius/ita inquit. Sozoz nãq; sãcti bñdicti scolastica oipotenti dño ab ipso puericie tẽpoze dedicata/ad colloquia fratris sui semel per annũ venire cõsueuerat: ad quam vir dei nõ longe extra ianuã possessionis monasterij descẽdebat. Quodã vero die venit ex moze: ꝛ totũ diẽ in dei laudibus sacrisq; colloquijs ducentes: incũbẽtibus iam noctis tenebzis: simul acceperunt cibum. Ca. ij.

Cum vero sanctus bñdictus sozozq; eiꝰ scolastica adhuc ad mensam sederent: sozoz eiꝰ rogauit eũ dicens. Queso te frater: vt ista nocte me nõ deseras: vt vsq; mane de celestis vite gaudijs aliquid loquamur Cui ille. Manere extra cellam nullatenus possum. At illa caput in mẽsa dñm rogatura declinauit. Cũq; leuaret de mensa caput: tanta chozuscationis virtus in tonitruũ vertit: et inundatio pluuie erupit: vt neq; venerabilis bñdictꝰ: neq; fratres qui cũ eo aderãt: extra limẽ loci quo cõsederant: pedem mouere potuissent. Ca. iij.

Quod videns sanctus benedictꝰ: dixit. Parcat tibi sozoz oipotẽs: quid est qõd fecisti? Cui illa. Ecce te rogaui: et audire me noluisti. Rogaui etiã dñm meum: et exaudiuit me. Modo ergo si potes egredere ꝛ recede. Sic vero mansit cũ soroze inuitꝰ: q̃ extra cellã monasteriũ noluit manere spõte rogatus. Cũq; die altero venerabilis femina scolastica ad cellã ppziã recessit: vir dei bñdictus ad monasteriũ redijt. Et ecce post triduum in cella cõsistẽs: vidit eius dẽ sozozis sue aiam celi secreta penetrare. Qui tante eiꝰ gl'ie cõgaudẽs: oipotẽti deo gr̃as reddidit: eiusq; obituz fratribꝰ denũciauit. Cetera de cõi vniꝰ virginis nõ mar.

¶ De valetini remig. Ca.

Resta quesumus oipotens deus: vt qui beati

valentini martyris tui natalicia colim⁹ a cunctis malis iminẽtibus ei⁹ intercessione liberemur. Per dõ. ℟. i.

BEat⁹ vir terraminẽsis ciuitatis ꝓbyter valentin⁹ bene viuẽdo meruit virtutib⁹ adherere. Factum est autẽ vt vnicus cratonis fili⁹ ceremon nomine talem incurreret egritudinẽ: vt incuruatus dorso: caput habẽs inter genua maneret: et nullus medicus ei posset succurrere: dixit ꝗdã/ germanũ suũ a simili morbo ꝙ quẽdã valẽtinũ ꝓsbyterum esse curatũ: et hortat transmitti ad eum. Lcõ. ij.

QUem cum venientem craton hospitio recepisset: filiũ suũ ceremonem ostendit ei: ⁊ cepit petere: vt sicut curauit germanũ cõtei ita isti succurreret. Cui valentinus dixit. Crede ergo filiũ dei verum deum esse iesum xp̃m: ⁊ oĩbus renuncia simulachris: et videbis saluum filiũ tuũ. Tunc craton vocauit coniugem suam: et omnẽ familiã suã: ⁊ pedib⁹ eius prostratus cepit ꝓmittere: qm̃ si ille salu⁹ esset: omnes crederent christo. ℟c. iij.

TUnc valẽtinus iussit silẽtium vnius diei/ ⁊ vnius noctis fieri: et clausit ostium supra se/ et puerum: et tota nocte in dei laudibus et oratiõe ꝓseuerauit. Sed spacio vnius hore transacto surrexit puer sanissimus. Tũc craton cũ cõiuge sua/ et oĩ domo credens: baptisatus est. Tunc indignatio pene oĩm senator⁹ accẽsa est: et tentũ valentinũ atq; virgis cesum incarcerauerunt. Et medio noctis silẽtio eiectum de carcere decollauerũt iussu placidi⁹ vrbis ꝓfecti. Cetera de cõi vni⁹ martyris

¶ Sancte iuliane virginis et martyris. Lectio prima.

TEmporibus igit̃ maximiani imperatoris celestissimi xp̃ianor⁹ ꝓsecutoris: extitit quedã virgo iuliana noĩe: nobilis gñe: sed nobilior fide. Que dũ foret pulcherrima: a quodã nobili/ licet gẽtili ⁊ sacrilego/ ad maritales inuitat amplex⁹. Cuius nuptias ꝓphanas dum virgo abhorreret: torm̃tis grauibus est afflicta. Sed dñs nec idolis vel nuptijs cõsentiret: carceralib⁹ mancipatur tenebris. ℟c. ij.

VEniens autē ad ipsā diabolus ī figura angelica: dicēs se ecelo missuz: blandis eā illecebris psuadet: vt idolis ⁊ nuptijs cōsentiendo: penas horrificas/ iā sibi paratas effugeret. Sācta virgo christi iuliana/ ad sermonem diaboli perterrita: cogitabat quisnam esset qui talia persuaderet. Que mox a deo edocta/ ⁊ corroborata apprehendit diabolū: ⁊ alligauit eū: et tandiu vbe-ri⁹ palā afflixit: donec oia mala: que ab initio mundi fecerat: confessus est. Rc. q̄.

PEniqz educta de carcere iuliana: tormenta pferre iussa est maiora: sed maiora ei a deo adhibita sunt prelidia. Nā oēs penas sibi illatas/ ac si epulas dulcissimas suscepit oblatas. Siquidē flāmas ignīū/ et ollam superans feruentem: demum capitis decollatione martyriū sūmauit. Huius virginis meritis/ et precibus adiuuemur: vt celestis gaudia sanctitatis cōsequamur/ ipso annuente/ qui viuit ⁊ regnat de⁹ in secula seculoz amē. Cetera de cōi vnius virginis ⁊ martyris.

¶ In cathedra sancti petri ad vespas. ān. Quē dicunt hoies esse filiū hois dixit iesus discipulis suis: rn̄dēs petrus dixit: tu es xp̄s filius dei viui/ ⁊ ego dico tibi: qz tu es petr⁹ ⁊ sup hāc petrā edificabo eccl'iam meā. p̄i fer. ān. Petrus ad se reuersus dixit nunc scio vere/ qz misit dn̄s angelū suū: ⁊ eripuit me de manu herodis: et de oi expectatione plebis iudeoz̄. ān. Dn̄e si tu es iube me venire ad te sup aquas: ⁊ extēdens iesus manū apprehēdit eū: ⁊ dixit iesus modice fidei q̄re dubitasti. ān. Cunqz vidisset vētū validū veniētē timuit: ⁊ cū cepisset mergi clamauit dicens/ dn̄e salū me fac. ān. Solue iubēte deo terrarum pētre cathenas: q̄ facis vt pateāt celestia regna xrō. p̄ v.

PEtrus apostolus iesu christi electis aduenis dispersionis ponti galatie capadocie/ asye/ et bithinie scōm prescientiam dei patris in sanctificatione spiritus: in obedientia/ et aspersione sanguinis iesu christi gratia vobis/ et pax a deo multiplicetur. Rc. Quodcūqz ligaueris super terrā erit

ligatū et in celis. Et qđcūq; solueris sup terram/erit solutum z in celis. ℟. Tu es inquit petr⁹/ chr̄istus fili⁹ dei viui: respondens dñs ait: et ego dico tibi/ qz tu es petr⁹ et sup hanc petrā edificabo ecclesiam meam. Et qđcūq; Gloria patri. Et quod. ℣. ℣⁹

IAm bone pastor petre/ clemēs accipe vota precantū: et peccati vincula resolue tibi potestate tradita: qua cūctis celū/ vbo claudis aperis. hy⁹ Annue xp̄e. ℟⁹. Exaltēt eū in eccl'ia plebis. Et in cathedra seniorū laudent eū. In euāg. ā. Tu es pastor ouiū princeps ap'lorū: tibi tradite sūt claues regni celorum. ℘s. Magt. Oratio

OEus qui beato petro apostolo tuo collatis clauib⁹ regni celestis ligādi atq; soluendi pontificiū tradidisti: concede: vt intercessionis eius auxilio a peccatorum nostrorum nexib⁹ liberemur. Qui viuis et reg. Mēoria de. lxx. vel. xl. vtralibet euenerit. Quocūq; die sabbati lxx. vel xl. euenerit Illud festū bti petri: habebit olno vltimas vesp̄as suas. Et memo. fiet de lxx. vel. xl.

Et si hoc festū in p̄mis dñica/ vel alijs dñicis. xl. euenerit/ differatur festū in secundā feriā: et in dñica habebit olno p̄mas vel. suas: y mēoria fiet de dñica p̄cedente plenius notatur de hoc/ z de alijs in magna rubrica i sabbato. xl. Ad matut. Invita. Pastori summo iubilemus corde iocundo. Qui claues petro celorū contulit almo. ℘s. Venite. hy⁹. Eterna xp̄i munera. In. i. nocl'. ā. Pontificalis apex venerat iure cathedre: quā primum meritis petrus cōscendit herilis ℘s. Celi enarrāt. ān. Hic sup excelse positus fundamina petre: moribus exornat humeris quos vita reportat. ℘s. Benedicam. ān. Anthiochena polis diuini lumine solis: irradiata sacrū detus hoc colit omnis et orbis. ℘s. Eructauit cor meū. ℟⁹. In omnem terram. Lectio p̄ma

INstitutio festiuitatis hodierne a senioribus nostris cathedre nomē accepit/ ideo q̄ primus apostolorum petr⁹ hodie epyscopatus cathedram suscepisse referatur. Recte ergo ecclesia natale sedis illi⁹ colit: quā

apostolus pro ei⁹ salute su-
scepit dicente ei dño. Tu es
petrus et super hanc petrā
edificabo ecclesiam meā. ℟.
Symō petre anteqū de nauī
vocarem te noui te: et super
plebem meā principem te cō
stitui. Et claues regni celoꝝ
tradidi tibi. ℣. Quodcūq; li-
gaueris super terrā erit li-
gatū ⁊ in celis: ⁊ qdcūq; sol-
ueris super terram erit so-
lutum et in celis. Et cla. ℣.

PEtrū itaq; fundamen
tum ecclesie nomina-
uit dñs. Et ideo digne hoc
fundamētum generalis ec-
clesia colit supra qd sui edi-
ficij celsitudo cōsurgit. Un-
de conuenienter psalm⁹ di-
cit. Exaltent eū in ecclesia
plebis: ⁊ in cathedra senio-
rum laudent eum. Dignum
ergo est vt fundamentū hoc
in ecclesia honoretur: per
quod ad celum ascenditur.
Quod natalis ergo cathe-
dre beati petri hodie colitur:
sacerdotale officium hono-
ratur. Que etiam tanto ne-
cesse est / vt plus habeat in
ecclesia dignitatis: quanto
sacerdotale officiuz plus est
honoris. ℟. Si diligis me
symō petre pasce oues me-

Ebo.

as: domine tu nosti q̄a amo
te. Et animam meam pono
pro te. ℣. Et si oportuerit
me mori tecum nō te nega-
bo. Et animā meā. Lectō iij.

DIlectissimi hec fratres
carissimi a nobis me-
rito honorari: quia dū na-
tale cathedre colimus epy-
scopatum petri apostoli ve
neramur. Huius autem so-
lennis religio: sic in ecclesia
introducta est. Cum enī per
transiret apostolus dissemi
nans verbum vite ⁊ funda-
mētuz iaciens ecclesie: cum
approprinquaret anthiochiā
cepit per nicetam / et aquilā
tota ciuitas audire: q̄ petr⁹
aduentaret. Omnis autem
populus anthiochie ciuita-
tis audientes petrum veni-
re: occurrerūt ei. Omnesq;
maiores natu et nobiles / ci-
neres sparserunt in capite:
multiq; cilicio induti sūt nu
dis pedibus penitentiā agē
tes: qō contra predicationē
eius cū symone mago con-
sensissent. ℟. Tu es petrus
et super hanc petram edifi-
cabo ecclesiam meam: ⁊ por
te inferi nō preualebunt ad
uersus eā. Et tibi dabo cla-
ues regni celoꝝ. ℣. Qdcūq;

F

ligaueris super terrā erit ligatum ⁊ i celis: ⁊ qdcūq; solueris sup terrā erit solutū et i celis. Et tibi. Gl'ia. Et i.

In. ij. nocl. ℟. Huius amore deus seruoꝝ terge reatus: vt qui tibi placuit placitos nos reddere possit. ℣. Oēs gentes. ℟. Pande tuis celos quos seruas magne sacerdos: ne tibi ꝯmissos inuadat pstifer agros. ℣. Exaudi de⁹ dēpca. ℟. Sydera scās surus terriscq; hinc dona daturus: quos sibi elegit tibi chzistus petre subegit. ℣. Exaudi de⁹ oꝛonē. ℟. Constitues. Ve. iij.

HEc et his similia pse quētes offerūt ei vexatos lāguoꝝib⁹ / ⁊ demonijs fatigatos paraliticos quoq; et diuersa pericula patiētes Et erat infinita multitudo languentiū. Quos oēs hac voce alloquitur. Similē vobis hoiem me esse videntes: nolite putare: q a me possit recuperare salutē: sed p eū q de celo descēdens ostēdit credētib⁹ sibi verā aie ⁊ coꝛpis medicinā. Unde vox vestra testē habeat hūc oēm pl'm: qz ex toto coꝛde creditis in dñm ieſuz xp̄m: vt sciāt etiā seipsos ab ipso p nos posse saluari. ℟. Dñe si tu es iube me venire ad te sup aq̄s. Et extendens manū apprehēdit eū / ⁊ dixit ieſus: modice fidei quare dubitasti: ℣. Cūq; vidisset vētū validum veniētē timuit: et cū cepisset mergi clamauit dicens: dñe saluū me fac. Et extē. Ve. v.

QUmq; omnis multitudo ifirmātiū vna voce clamauerat: hunc esse verū deū quē petrus annūciabat: subito imēsum lumē gratie dei i medio plebis apparuit. Et cepērt paralitici currere ad pedes petri sani: ceci perceptо visu clamare: claudi restaurato gressu grās deo agere / lāguētes recepta sanitate gaudere. Nōnulli etiā solo flatu viuētes / iam sine sensu: et sine voce recuperati sunt. Tantā itaq; spūssctūs in illa die gratie sue virtutē ostēdit / vt omnes a minimo vsq; ad maximum vna voce cōfiterentur deū. ℟. Ego p te rogaui petre: vt nō deficiat fides tua. Et tu aliquādo conuersus cōfirma fratres tuos. ℣. Symon ecce sathanas expetiuit vos vt cribzaret sicut triticū: ego autē rogaui pro te. Et tu. Lectio. vt

INfra igitur septē dies plusq̄ decem milia homines credētes deo baptismatis sunt sanctificatione consecrati/ita vt oi auiditatis desiderio theophilus qui erat cunctis potētib⁹ in ciuitate sublimioz: dom⁹ sue ingentē basilicā eccl'ie noie cōsecraret: in qua petro ap'o cōstituta est ab oi pp'o cathedza septimo kalendas martias: et ois deinceps multitudo quotidie ad audiendū verbū dei cōueniens credebant sane doctrine: quā sanitatū efficacitas affirmabat. ℟. Quodcūq; ligaueris sup terram erit ligatū ⁊ in celis Et q̄dcūq; solueris sup terram erit solutū ⁊ in celis. ℣. Tu es inq̄t petrus xp̄s filius dei viui. respōdens dñs ait: et ego dico tibi/ q̄z tu es petr⁹ et sup hāc petrā edificabo ecclesiam meā. Et. Gl'ia. Et. In. iō. nocte. an. Qui regni claues ⁊ curā gestat ouilis p̄sule quoq; pio vite renouatur oz̄igo. ps. Confitebimur. an. Hinc celi terreq; petro commisit habenas: vt reseret claustis: ⁊ soluat vinc̄la ligatis. ps. Dñs reg̃. ex. an. Solue iubēte deo trarū petre cathenas: qui facis vt pateant celestia regna vtis. ps. Dñs reg̃. ira sca. ℟. Nimis hon̄. ℣. Sc̄m matheum.

IN illo tempoze. Venit iesus in partes cesaree philippi et interrogauit discipulos suos dicens. Quē dicunt hoies esse filiū hois? Et reliqua. ℣. Omelia vti hieronimi p̄sbyteri. Lcō. vij

ISte philippus frater fuit herodis iunioz̄is/ sub quo dñs passus est: fili⁹ herodis illius sub quo dom̄inus natus esse legitur: qui i honoze tyberij cesaris ciuitatem quādam restauauit: ⁊ eā ex nomine cesaris atq; sui: cesaream philippi nominauit. In hac ergo ciuitate hoc est cesarea philippi: tradunt hystoz̄ie reges romanos solitos fuisse ab vniuerso regno tributa percipere. ℟. Quē dicūt hoies esse filiū hois dixit iesus discipulis suis: respōdens petr⁹ dixit: tu es xp̄s filius dei viui. Et ego dico tibi q̄z tu es petrus ⁊ sup hāc petrā edificabo ecclesiā meā. ℣. Beat⁹ es symō bariona q̄z caro ⁊ sanguis nō reuelauit tibi: sz p̄ me⁹ qui est i celis. Et. L. vij.

DIgnum ergo fuit vt vbi rex terrenus censum a sibi subiectis exigebat: ibi rex celestis a suis subditis censum fidei requireret dicens. Quē dicunt homines esse filium hominis? Querit dñs de sentētia vulgi: nō q ipse ignozaret q̄ de se vulgus sentiret: sed vt cōfessio apostolozū p̄miū cōsequeretur. Simuletiā his verbis exemplum dedit epp̄is et p̄latis ecclesie vt a suis requirant: cuius opinionis sit apud populū. ℟. Tu es pastoz ouiū p̄inceps apostolozū tibi tradidit deꝰ omnia regna mūdi. Et ideo traditesūt tibi claues regni celoz. ℣. Tibi enī a dño collata est potestas ligādi atq̄ soluendi. Et ideo tra. ℣c. ix.

CUm dñs interrogasset discipulos quē eū dicerent esse homines: et illi diuersas diuerloz opiniones p̄tulissēt/ dicit illis Vos autē quē me esse dicitis? Respōdens symon petrus: dixit. Tu es xp̄s filiꝰ dei viui. Respōdēs autē ihesus dixit. Beatus es symon bariona: quia caro et sanguis nō reuelauit tibi: sed pater meus qui in celis est. Bariona filius colūbe dicit. Filius aūt columbe recte vocatur p̄trꝰ apl's/ quia p̄udentia ac pia simplicitate dñm sequebat. Dñs enī xp̄s filius dei per naturā: petrꝰ vero (sicut ceteri electi) filiꝰ est spūssancti per gratiā. ℟. Petre amas me/ tu scis dñe: quia amo te. Pasce oues meas. ℣. Symō iohānis diligis me plꝰ his? tu scis dñe q̄ amo te. Pasce. ℟. Pasce. ℣. Te deū. ℟. Exaltent eum in ecclesia plebis. Et. In laudibus. ān.

SYmon iohannis diligis me plꝰ his? tu scis dñe quia amo te. ℣. Dominꝰ regna uit. ℟. Petre amas me: pasce oues meas tu scis dñe quia amo te. ℣. Jubilate. ℟. Caro et sanguis nō reuelauit tibi: sed pater meꝰ qui est in celis. ℣. Deꝰ deus meus. ān. Ego p̄o te rogaui petre vt nō deficiat fides tua/ et tu aliquando conuersus confirma fratres tuos. ℣. Benedicite. ℟. Tu es petrus et super hanc petrā edificabo ecclesiam meam. ℣. Laudate. ℣ Cum Petrus apostolus. In euangelio. ℟. Quodcūq̄ ligaueris super

terram erit ligatū ⁊ in celis ⁊ quodcunq; solueris super terram erit solutū ⁊ in celis dicit dñs symoni petro. ℣s. Benedictus. Dño vt supra. Memoria vtš. Ad primā. Ā. Symon iohānis diligis me plus his: tu scis dñe q; amo te. ℣s. Deus in noie. Ān. Gratias. ℣s. Quicūq; Ad tertiā. Ān. Petre amas me. ℣s. Lege pone. Capl'm. Petrus apostolus. ℟. In oēm terram. Dño Deus qui. Ad. viān. Caro ⁊ sanguis. ℣s. Defecit. Capl'm. Jam nō estis hospites. ℟. Cōstitues eos. Dño vtš. Ad nonā. Ān. Tu es petrus. ℣. Mirabilia. ℣p̄z. Permanus. ℟. Nimis honorati. Dño vtš. Ad ves. Ā. Symon iohannis. etcetere ane de laudibus cū psalmis de apostolis. Capl'm. Petr⁹ apostolus. ℟. Petre amas me. Hymn⁹. Exultet celum laudib⁹. ℣. Exaltēt. Ān. Symon bariona tu vocaberis cephas qđ interpretatur petrus/ianitor celi pulsantib⁹ aperi: supra modū peccauimus omnes: dimitte septuagies septies. ℣. Magt. Dño vtš. Memoria vtš. ¶ Quando vero festū sancti petri in cathedra differt: tūc ad cetas ves. incipiendū est ad capitulū de sancto mathia nisi fuerit ann⁹ bissextilis. Nā quando bissextus cōtigerit: festū beati mathie apostoli fiet quarto die a festo sancti petri in cathedra vtroq; die cōputato. Et si āno bissextili dies sancti petri in cathedra cōtingat dñica in quinquagesima fiat de sācto mathia in die cinerū. Cōmunibus vero annis tertia die celebretur ⁊ cetera. ¶ Sancti mathie apostoli ad vespeas. ane. Vos qui reliquistis. ⁊ cetera. Psalmi feriales. Capl'm. Non vos. ℟. Qui sunt isti qui vt. Hymnus.

MAthia iuste duodeno solio residens sorte. nos a cunctis nexibus solue peccatis vere lucis gaudijs quo perfruamur tuis sanctis precibus. Hymn⁹. Annue xpe. v⁹. In omnē terrā exiuit. In euangelio. Ān. Beati eritis. ℣s. Magnifi. Dño.

DEus qui beatum mathiam apl'orū tuorū collegio sociasti: tribue quesumus: vt eius interuentione tue circa nos pietatis semper viscera sentiam⁹. Per.

C Memoziade septuagesima vel quadzagesimavtra libet euenerit. Ad matutin. Inuitat. Regē apl'oz̄ dñz. ⁊ cetera vt in cōi aplox. l. i.

Ecce solēnem diē beati mathie celebzem⁹: quem apostolozum electio: in apostolatum constituit: vt ꝑta dignitas esset in eis quos pzincipes mundi supna pzeozdinauit diuinitas: mūdo vbiq; patefceret. De quo nemo ambigere debet verum apostolum eum existere: quia qui paulum vocauit de celo: vt vas esset electionis: huic affuit in terris: vt honozem apostolici soztiretur culminis. Lectio. ii.

Nam omnia apostoloz opera: sancti spiritus confirmauit gratia. Nam petrus deo fidentissim⁹ qui claues meruit retinere celorum: iure perditum reparauit numerum apostolozum vtens sua potestate: vt qui pzimus erat in auctozitate: pzimus esset in electionis dignitate. Lectio tertia.

Vicas enim qualiter mathias ad apl'atum pueneit: subtiliter inotuit dicēs. Exurgēs petrus in medio fratrū dixit. Erat autem turba hominum simul fere tentum viginti. Viri frēs opoz tet impleri scriptura quam pzedixit spiritussanctus per os dauid de iuda q̄ fuit dux eozū qui cōpzehenderūt iesum: qui connumerat⁹ erat in nobis et sozt it⁹ est sozte3 ministerij huius. Lectio. iiij.

In vndenario numero petrus remanere apostolos timuit. Omne ei peccatū vndenariū est: q; dū q̄s peruerse agit: pzecepta decalogi trālit. Beatus igit̄ petrus aliū pzo iuda ozdinare volēs apostolū: nō hūc neophytū sed pzobatū ex tpe curauit eligere videlicet ex eorum numero viroz3 qui ab initio erant cum dño: ⁊ que apud illū viderunt et audierunt absq; vlla ambiguitate pzedicare valebāt. Lectio. v.

Et statuerunt duos ioseph qui vocabat̄ barsabas: qui cognominat⁹ est iustus: ⁊ mathiam: et ozātes dixerunt. Tu dñe qui cozda nosti omniū: ostēde quē elegeris ex his duobus vnum accipere locū ministerij huius et apostolat⁹ de quo pzeuaricatus est iudas: vt abi-

ret in locum suum id est in profundum inferni. Hi ambo qui ad sortem apostolatus statuti sunt: barsabas videlicet et mathias de numero fuerunt septuaginta discipulorum xpi. Lectio. vi.

IGitur frēs barsabas filius quietis: mathias dei paruus interpretat. De quo orator inquit O quantum distant humana supernis iudicijs. Parui merito transcēditur ille laudi hoiz qui iust⁹ erat. Et dederūt sortes eis: et cecidit sors sup mathiam: et annumerat⁹ est cū vndecim apostolis. Cuius meritis semp muniamur vt ad gaudia celestia subleuemur: per eum qui viuit et regnat in secula seculoz amē. In. iij. noc. ān. Exaltabunt cornua iusti in eternum. ps. Cōfitebimur. ān. Lux orta est iusto: rectis corde leticia. ps. Dns reg. ex. ā. Custodiebant testimonia ei⁹ et pcepta eius que dedit illis. ps. Dns reg. iracant. v. Nimis honorati. Secundū Matheuz.

IN illo tpe. Rndens ie-sus dixit. Cōfiteor tibi pater dne celi et terre qz abscondisti hec a sapiētibus et prudentibus: et reuelasti ea paruulis. Et reliqua. Omelia beati augustini epi. l. vij.

MAgna et inestimabilis dei clementia in hui⁹ euangelij lectione nobis cōmendatur. Que enim excellentior esse poterat pietas: quam vt filius dei per quem facta sunt omnia: pro manifesta sapientia auditoribus suis deo patri gratias referret. Lectio octaua.

IDcirco cū gaudio summo suscipiendum est q dominus exhilarat⁹ in spiritu patri dixerit. Cōfiteor tibi pater domine celi et terre. Confessio enim non semper ad peccati accusationez sed aliquādo ad laudis pertinet declarationem sicut in hoc loco. Chzistus nāqz patrem suum dominum celi et terre vocat: vt immēsam pietatis sue nobis insinuet bonitatem. Lectio nona.

QUod enim reuelauerit discipulis suis aperitur cum dicitur. Quia abscondisti hec arcana que de ore meo egrediuntur: a sapientibus et prudentibus: et reuelasti ea paruulis. Sapientia que apostolis apie-

batur: cunctis sapientibus ꝛ prudentibus et philosophis mundi occultabatur. In euãgelio. dñs. Estote prudentes. Et finiat sic. regnũ eternum dicit dominus. ps. Benedictus. Oco vtũ. cetera tam ad matutinas horas ꝙ ad vesperas de cõmuni cũ oratione propria vt supra.

¶ Sancti albini episcopi et confessoris. Lectio prima.

BEatus igitur albin⁹ nobilibus ortus natalib⁹ studijs literaꝝ est traditus/ i breui doctrina ꝛ moribus sanctis profecit. Regijs deinceps misterijs adhesit regis persuasione: adversantiumq; hostium iniqua proposita auctoritatis mucrone conuertit. Et cum a semita mandatorũ xpi nõ recesserit: clerus ac populus andegauensis vbis vnanimi volũtate ꝛ pari consensu beatum albinum dignũ episcopatu asserebant: et sibi dari petebãt. Lectio secũda.

SAnctus vero albin⁹ ad episcopatus dignitatẽ vocat⁹ occulte cilicio indutus: elemosinis semper intẽtus/ multis ieiunijs macerabat corpus. Huius sancti viri cõuiuia nõ cuꝫ diuitib⁹ erãt: sed cũ egenis ꝛ pauperibus quibus multa impẽdebat beneficia: nõ ad impletionẽ: sed ad sui sustẽtationem cibũ moderate sumẽs: psalmis hymnis ꝛ canticis spiritalib⁹ inuigilabat. ℣. iij.

QUam vero ecclesiaꝫ sibi cõmissam ecclesiasticis institutionibus informasset: victoꝫ carnis de corona securus/ de incolatu huius seculi migrauit. Deniqꝫ cuꝫ ad superne vocationis sue brauium peruenisset: et ad vrbem andegauensem delatus fuisset: posteriores qui feretrum portabant casu ceciderant: et vt creditur: virtutes angelice illud susceperunt. Ibi vero requiescẽs in domino multa petentib⁹ confert beneficia. Per cui⁹ beata merita cõferat iesus xps dñs noster deliderata nobis gaudia. Cetera vni⁹ cõfes. et pontificis. ¶ In festo sancti cedde epi et cõfes. ad ves. aũe et psalmi feriales. cetera de cõmuni. Lcõ. i.

TEmpor⁹ illud⁹ olvby nor thimihybrorur regis: bir domini cedda in lindisfernensi insula in loco qui

dicit lestingay: in monasterio sancte marie monachicham vitā iuxta sanctoꝝ patrū institutionē agebat. l.ij.

QVnq; vvilfridꝰ in partibus trāsmarinis demorabatur: rex oswy misit canciā cedde virū sanctū modestū morībus vt ebor. ecclīs ordinaretur episcopus. l.iij

NOn erat tūc/excepto illo/vnus in tota brītania canonice consecratus epūs. Consecratus in epūm cedde maximam mox cepit ecclesiastice veritati ⁊ castitati curam impēdere: humilitati cōtinētie lectioni operam dare. Lectio quarta.

QVeniens postea brītaniam vvilfridus iam epūs factus et ad ecclesiā vnde ordinādus discesserat redijt. Erat fere ipso tempore [illegible] monachus noie theodorus qui ordinatꝰ est a vitaliano [illegible] ad ecclesias anglorum missus. Lectio.v.

PEruenit aūt idē theodorus in brītaniam et ceddam epūm cum argueret non fuisse rite consecratuz: respōditvoce humilima. Si me inquit nosti epatum non rite suscepisse: libenter ab officio discedo. Lectio sexta.

INterea prouincie merciorum rex vvilferꝰ prefuit: qui cū moꝛtuo iarmuāno illius prouincie episcopo: sibi quoq; suis a theodoro episcopum dari peteret ac theodoꝛꝰ postulauit a rege oswy: vt illis episcopus cedda daretur. Lectō septima

NOlite timere: pusillus grex. ⁊ cetera vt in communi. Lectio octaua.

SVsceptūq; episcopatū gentis merciorū ⁊ lindisferoꝝ cedda iuxta exēpla patrū: i magna vite p̄fectiōe administrare curauit. Le.ix.

HAbuit autem sanctus cedda sedē episcopalem in loco qui dicit lichefeld: in quo defunctus ac sepultus est vbi vsq; hodie sequentiū quoq; prouincie illius epoꝝ sedes est. Fecerat vero sanctus cedda sibi mansionē nō lōge ab ecclesia remotiozē in qua secretius cū paucis id est septem siue octo fratribus quotiēs a laboꝛe ⁊ ministerio dei vacabat oꝛare ac legere solebat. Cetera de cōi vnius cōfessoꝛis ⁊ pōtificis. Sancti gregoꝛ[illegible] ad vē. ēm.

Amauit. cum psalmis feriatibus. Capitulū. Ecce sacerdos. Rym. Propter intolerabiles. Hymnus. Iste confessor. ℣. Amauit eum dñs. In euangelio. ān. Egregio beatitudinis tue preconio triumphat vniuersalis ecclesia per te nobiliter instituta: aue [illegible] inlignissime romanorum decus: anglorum gloria: sueforum letitia: sancte gregori iterueni quesumus pro nostra oimq; salute. ps Magt. Oratio.

DEus q̄ anime famuli tui gregorij eterne beatitudinis premia contulisti: cōcede propicius: vt qui peccatorum nostrorum pondere premimur: eius apud te precib⁹ subleuemur. Per dñm. Memoria de quadragesima. Ad matutinas. Inuitatorium Adoremus xp̄m regem confessorum dominū. Qui eterna sanctum gregorium coronauit gloria. ps. Venite exultemus. Hymn⁹ Iste cōfessor. In primo nocturno. ān. Gloriosa magnifici voluntas gregorij fructum reddidit dño tpe continuo. ps. Beatus vir. ān. Instabat enim precibus dieb⁹ ac noctibus cōstitutus a dño pdicator maxim⁹. ps. Quare fremuerūt gen. ān. Erat ei pro oibus cura grādis gētibus: orobat speciali⁹ pro anglis gentilibus. ps. Dñe quid multiplicati sunt. ℣l⁹. Amauit eum dñs. Lectio. i.

GRegorius igitur genere romanus: patre gordiano editus: non solū spectabili senatorum prosapia verumetiam religiosam originem duxit. Tandem patris orbatus: sex monasteria in cicilia fabricans: sufficiētibus fratribus cumulauit. Septimū vero intra romane vrbis menia instituit in quo ipsa monachicum capiens indumentū: sub abbatis regula militauit. ℟. Fulgebat in venerando duplex decus gregorio: senatoria dignitas secundū legē seculi voluntaria pauptas. Iuxta preceptū dñi. ℣. Beatus vir qui metuit dñm: in mandatis eius cupit nimis. Iuxta preceptū domini. Lectio. ij.

QUam igitur quadaq; die aduenientibus nuper negociatoribus: multa venalia in foro romane vrbis fuissent collata: multiq; ad

emẽdum vndiq; cõfluerent: contigit et gregoꝛium ante scilicet q̃ pontificale decus haberet cum ceteris aduenisse ac inter alia vidisse pueros venales positos coꝛpoꝛe candidos: foꝛma pulcherrimos vultu venustos: capillozuz nitoꝛe perspicuos. ℟. Pꝛopter intolerabiles reꝛ curas mundanarum recusabat pꝛesulatũ suscipere romanozum. Sed victus pꝛece populi suscepit iugum domini. ℣. Nec fecit pꝛoꝛimo suo malum et oppꝛobꝛium non accepit aduersus pꝛoꝛimos suos. Sed. Lectõ. iij.

INterrogauit autẽ beatus gregoꝛius mercatoꝛem de qua patria illos attulisset. Dictumq; est illi q̃a de bꝛitania insula essent: et cuius incole quãuis pagani tamen omnes tali decoꝛe niterent. Rursum interrogat quod esset vocabulum illius gentis? Mercatoꝛ respondit: angli vocantur. At ille. Bene inquit angli quasi angeli: q; et angelicos vultus habent: et tales in celis angelozum decet esse conciues. ℟m. Videns ergo vir beatus anglozum casu puꝛos/bene inquit bene angli vultu nitẽt vt angeli. Opoꝛtet illis monstrari iter salutis eterne. ℣. Quoniam dñi est: regnum et ipse dominabitur gentium. Opoꝛtet. Gloꝛia patri. Opoꝛtet. In lectiõ nocturno. ãn. Exaudiuit ergo deus oꝛantẽ gregoꝛium ⁊ saluauit per baptismum anglozum exercitum. ℣. Cum inuocarẽ. ãn. Ecce gens que pꝛius monstra colebat et idola: nunc oꝛat ad templum dei in timoꝛe domini. ℣. Verba mea. ãn. Nunc ergo nomen domini laudemus mirabile qui dixerit vias nostras vltra maris semitas. ℣. Dñe dñs. ℣. Justum dedu. Lectio. iiij.

ACcedens igitur beat⁹ gregoꝛius ad benedictum sedis apostolice põtificem: rogauit vt gẽti anglozꝛ pdicatoꝛes mitteret: asserẽs seipsum in hoc opus dño coperãte esse paratũ. Mõ dum perficere romanis obstãtibus non posset: moꝛ vt ipse põtificat⁹ officio funct⁹ est: misit ad gentẽ anglozꝛ augustinũ cũ multis deum timẽtibus monachis qui intra bꝛeue tempoꝛis spacium: regẽ

ipsum cū suo populo ad xp̄z conuerterūt. ℟. Dum oza-
ret in obscuro seruꝰ dei oza-
culo lux immensa super eū
resplēduit post triduū. Hoc
signo cūctis p̄ditus ... vz
bis est effectus. ℣. Quis mi-
sericoz diā ⁊ veritatē diligit
deus gratiā ⁊ gl'iaz dabit do-
minus. Hoc signo Lectio. v.

POntifex benedictus vio-
lenter sanctū gregoziū a mo
nasterio suo abstrahēs leui-
tam septimū ad suū adiuto-
rium cōsecrauit. Igit̄ post̄ꝙ
romam venerabilis leuita
reuersus est: tantū tyberis
fluuius excreuit: vt eius vn-
da sup muros vrbis influe-
ret ⁊ multitudo serpentium
cum magno draconе in me-
dium trabis valide per tybe
rim fluminis alueū in mare
descendit: sed sine mora suf
focate bestie in littoze decide
runt: quaꝝ putredine totuz
aerez corruperunt. ℟. Dā-
te beatissimo ad dñm grego
rio. Sanata est plebs roma
na a peste inguinaria. ℣. Ius.
Multū enim valet deprecа-
tio iusti assidua. Sana. ℣. vt.

SEcuta est euestigio cla
des inguinaria que ro
manam vrbem laniauit: p̄ri
mumꝙ pelagii ... extin-
xit: ⁊ postea in reliquum vul
gus desseuit. Igitur dum ma
gna populi multitudo iuxta
p̄ceptū gregoziꝰ leuite die
cōstituta ad dñm rogatura
venisset: lues ipsa ita des-
uit vt in trabunius hoze spa-
cium octoginta hoīes in cō-
spectu omniū spiritū exala-
rent. Sed nequaq̄ sanctus
gregozius leuita destitit ab
oratione: donec miseratio-
ne diuina pestis ipsa quie-
sceret. ℟. Vere felicē p̄sbi
terum vere fidei doctozem quo
petente panis chr̄isti. Foz-
mam accepit digitiad firmā
dum plebis fidem versus in
cruentā carnē. ℣. A dño fa-
ctum est istud ⁊ est mirabile
in oculis nostris. Formam.
Gloria patri. Formā acce-
pit. In tertio nocturno. An.
Dominus de summo celo p
sanctū gregoziū ditauit fidei
dono angloruz collegiū. ps.
In dño cōfido. An. Quoniā
nō fuit vlus in sancto gre-
gorio ideo nūc requiescit in
pace cum dño. ps. Dñe quis
habitabit. alia. Quomodo
multiplicasti tuā deus grām
per beatū gregoziū gentem

salnās anglicā nūc prętēde iam fideli hāc misericordiā vt possit seruare tuam deuota iustitiam. ℣. Domine in virtute. ℟. Magnificauit eū. Expositio. Vos estis lux mūdi. Omelia vt in cōi. ℟. Laudabile miraculum per beatum gregoriuz indulsit deꝰ omniū. Traiani quippe animā iam olim penis traditam placatꝰ sancti lachrymis reuocauit ab iferis. ℣. Omnia quecūqz voluit dñs fecit in celo ⁊ in terra i mari et in oībus abyssis. Traiani quippe an imam. Lectio. vii.

POst hec beatus gregorius dum agnouisset ꝓpulum pari inspiratione velle vt pontifex eis prefice retur: occulte de vrbe egrediens loca remotioza expetijt. Vbi cum orationibꝰ occuparetur/et ab oibꝰ quereretur: post triduum fulgide indicio columne supza eum de celo splendente inuenitur: sicqz capitur: trahit: cōsecratur: ac . . . vrbis efficitur. ℟. Hodie prȩclarissimus deo dignꝰ epyscopus: et anglorꝫ apostolus. A terrenis separatus cōiunctus est celestibꝰ cum gloria gregoriꝰ. ℣. Ecce vere israelita in quo dolus non est. A terrenis separatus. Lectio. ix.

IPse vero ad mensam suā peregrinos quoslibet inuitabat. Interquos die quadā vnus accessit: in cuius manibꝰ dñs ipse aquā fundere vellet: querlꝰ vrceū accepturus repente eum nō inuenit. Sed eadē nocte dominus ei per visionē dixit. Ceteris diebꝰ me in mēbris meis: hesterno autē die me i memetipso suscepisti. Beatus igitur pōtifex gregoriꝰ sedem romane ecclesie ānis tredecim/ et mensibus sex: et diebꝰ decem glorioslssime rexit: sicqz ex hac luce substractꝰ ad eternā regni celestis sedē est trāslatus: cuius interuentu nobis dñs sit ꝓpicius: qui viuit ⁊ regnat in secula seculorum amen. ℟. O pastor apostolice/ o defensor ecclesie gregori cōfessor christi eruditor augustini: presta nobis auxilium. Per dñm iesum christum. ℣. Memor esto cōgregationis tue quā acquisisti gratia christi. Per dñm. Gl'ia ꝑri. Per dñm. Reincipiatur ℟. O pastor aposto. ꝑsa. Iesum christū

quẽ peccando indesinenter offendim⁹. ℣. Nobis tua p̃piciũ p̃ce sentire mereamur ℣. Et quẽ districtũ nobis timem⁹ iudicẽ. ℣. Piũ in celis p te vite largitorẽ. ℣. Tecũ habeam⁹ iesũ xp̃m vlicul⁹. Ora pro nobis. In laud. ã. O Admirabile beati gregorij meritũ: quo intercedente ossa dominici corporis pars digiti auricularis sanguine cruentata inuenta ac ostensa est. ps. Dominus regnauit. ã. Ad huius quoq; spectat meritu; quod traiani paganissimi animã oronib⁹ ac lachrymis mercatam ex ipsa inferorũ conclaui eripuit. ps. Jubilate. ã. Eius quoq; laudabile p̃conium est/ q; anglorũ ecclesia noua semp' sobole fecundatur. ps. Deus deus meus. ãn. Iplius quoq; gl'ie ascribitur q; sueforũ gl'ia vna cũ sanctis ibi quiescẽtib⁹ eius precibus cõstare videtur. ps. Benedicite. ã. Laudem⁹ dominũ q; doctrinis beatissimi gregorij multi per orbẽ vniuersum de peccato elongati reuertũtur ad christi clemẽtiam. ps. Laudate. Capl'm. Benedictionem. hy⁹. Jesu redẽptor. ℣. Justus germinabit. In euãge. ã. Hodie vas electionis habitaculũ spiritus sancti beatissim⁹ gregorius põtifex ex hac luce substractus ad eterni regni sedẽ est translatus. ps. Benedictus. Oratio vt supra. Memoria vt supra. Ad horas ãe de laudibus. cetera de cõmuni cum oratione propria. Ad vesperas ãe de laudib⁹ psal. feriales. Capl'm. Benedictionẽ. ℣. O pastor. sed sine pla. Hymn⁹. Jesu redẽptor. ℣⁹. Amauit eum. In euang. ãn. Gaudeamus vniuersi ecclesie filij: gaudeat specialius nunc anglorũ populus per beatum gregorium conuersus ad dominum: cuius vita et meritum fulget imperpetuũ. ps. Magt. Oratio vtẽ. Memoria de. xl. Si festum sancti cuthberti in aliqua dominica a dñica p̃ma. xl. vsq; ad diẽ palmarũ euenerit: q; propter festum sci bñdicti in crastino differri non potest: ãticipetur/ et fiat de sabbato p̃cedẽte. Vespe autẽ in dicto sabbato erũt de dñica: et memo. de sancto cuthberto pleni⁹ colligit ex magna rubrica posita ℣ in sabbato. xl.

Si festum sancti cuthberti feria sexta ante diem palmarũ contigerit: fiat de eo seruitiũ ipsa feria sexta/sed qz tunc in sabbato sequenti dicendũ est de festo annũciatiõis btẽ marie ỽginis: pz occupetur festũ scti Benedicti: ⁊ fiat de eo feria.v.pzecedenti. Si vero dictũ festum scti cuthberti in vigilia pal. vel die ipso palmarũ seu in crastino ipsi⁹ diei cõtigerit: anticipet̃ vna cũ festo sancti bñdicti: et fiat de scõ cuthberto feria.v.pzecedẽti ⁊ fer̃.vi de sancto benedicto: quia tũc etiã in ipso sabbato dicet̃ de annũciatiõe btẽ marie ỽginis pzout infra dicet̃. Mñ autẽ festũ scti cuthberti in crastino pal. cõtigerit: tũc nõ poterit dici de eo.viij.die pcedẽti videlicet fer̃.ij.ppter dñicã in passione: ppter seruitiũ scti gregozij qõ tũc trãsferẽdũ est ad dictã feriã.ij. Si vo pdicta festa sanctozũ cuthberti/et bñdicti inter crastinũ pal. ⁊ festũ pasche cõtingant: pocrupent: ⁊ fiãt.viij. et vij.diebus pcedentib⁹: et illo ãno festũ scti cuthberti nullas hẽbit vs. Pzimas ẽi habere nõ poterit ppter festũ scti gregozij qõ pzecedit: ⁊ in scõis vel. incipietur ad cap. de sancto benedicto.

℣ Sancti cuthberti epi. Ad vesp̃e. Cap. Ecce sacerdos. ℟ In sanctis. Hy⁹. Iste cõfessoz. ℣. Amauit. In euangelio. ãn. Oriens soluistine dignatus est illustrare per ministros locis sue cunctos fines orbis terre ipsi laus qui dedit anglis lucernam sue salutis cuthbertũ bonũ doctorem: ac pzo his intercessorem. ps. Magt. Oratio

OMps sempiterne de⁹ qui semp es ⁊ vbiqz mirabilis ãs clementiam tuã: vt sicut btõ cuthberto pontifici tuo eminentem gloziã contuliſti: sic ad cõsequẽdã miam tuam eius nos facias pzecibus adiuuari. Per do. In memoria de.xl. Ad matut. Inuit. Dño scõrũ pzelatũ regi. Jubilem⁹ in hac sacra solennitate pontificis almi cuthberti. ℟ Venite. Hy⁹. Iste cõfessoz. In.i.noct. ãn. Auctoz donoz⁹ dñs inspirans vera vatibus per triennem fatur infantem cuthbertũ fore pzelatẽ. ps. Beatus vir. ãn. Qui raphaelem archãgelũ thobie dedit me-

dicum cuthberti genu languidum suum sanat per angelum. ℣. Quare frenue ān
Dum iactantur puppes salo
status orans heret solo mox
ventorū vis mutata naues
vertit ad littora. ℟. Dñe q̄d
multi. ℣. Amauit eum. ℟. i.

BEligiosus igit̄ spius puer cuthbert⁹ chr̄istianissimis editus parentibus dum octauū etatis annum felici auspicio ingrederetur: simplicibus puerorū se sepe imiscuit ludib⁹. Quidum quadā die solitis se indulgeret ludibus: puer parvulus accedentis iuxta ludentes apparuit: et ad eū accurrit/ et quasi familiii cōstantia hortari eū cepit ne iocis et otio sese indulgeret. ℟. Cuthbertus puer bone indolis pugil nocturnis intentus hymnis. Aydani epc̄ animam in celum ferri vidit ab ang̃elis. ℣. Cū pastorib⁹ ouiū posit⁹ pastor animarū deo p̄electus mēte et vultu superis intentus. Aydani. ℟. ii.

OCuthberto vero monita spernente luget ille puer corruens in terram: et faciem lachrymis rigans accurrunt cōsolaturi ceteri/ ille plat in fletib⁹. Tandē vero ille puer exclamans cōsolanti se cuthberto inquit. Dulcissime antistes cuthbert te ludere te inter pueros nō decet quē dñs pastorē ecclie constituit. ℟. In sanctis crescens virtutib⁹: almus vir cuthbertus despectis huius caducis/ et reb⁹ venerabilis ac per cuncta digne laudabilis. Factus est monachus. ℣. Corpore mente habitu factisq̄ p̄babilib⁹ castris dñicis associatus. Factus. ℟. iij.

AVdiens hec cuthbertus mestum infantem pijs blandicijs consolatur relictaq̄ cōtinuo ludendi vanitate domū redijt: aptabiliorem iam ex illo tēpore existere cepit. ℣. Quoniā puer dñi cuthbertus q̄ p̄bolem accepit hortamenta sedulo corde retinebat: etiam ang̃elico visu affatu cōsolari p̄meruit. ℟. Patriarche nostri abrahe exemplo beatus pater cuthbertus hospitalitatis deditus obsequio superna numina gaudens accepit hospitio. Cui dum terrenū querit ministrare panē reci p̄emeruit celestem. ℣. Digredit nāq̄ vir dei panē ru-

vos ſēp / ⁊ caritatē cuſtodite diuinam: ⁊ cūde noſtro ſtatu cōſiliū vos agere neceſſitas poposcerit: videte attētius vt vnanimes exiſtatis: et cū alijs xpi ſeruis mutuam habetote ꝛeoꝛdiā. At vbi cōſuetū nocturne sōnis tēp⁹ adeꝛat: dñici coꝛpoꝛis ⁊ sāguis cōmunione ſe munituit. atq; intētā ſupnis laudib⁹ aiam ad gaudia regni celeſtis emiſit. Ad q̄ veniēdi ꝛecedat vos de⁹ gratiā q̄ viuit et regnat in ſecula. ℟. O beatū pꝛeſulem cuthbertū qui gra diuini muneris vigens mutipliciū moꝛboꝛū valitudines depulit. Pꝛophetie ſpirit⁹ pollēs. Plurimoꝛ ac ſuipſius obitum / et pꝛeſciuit et pꝛenūciauit. ℣. Admiꝛandus cunctis opib⁹ ⁊ verbis diuina ſapientia vitā cōpoſuit. Pꝛophetie. Gl'ia. Plurimo cū. ℣. Ora pꝛo. In laud. ān.

Q Xpi ſti ſoꝛtis hic athleta acverus anachoꝛita mundi tempſit hec infima quo celi taperet ſumma. ps. Dominus regnauit. ān. Qui de rupe pꝛomiſit aquā poſt in vinum vertens eam hoc vtrūq; donum ſuo caro contulit cuthberto. ps. Iubilate. In epiſcopatu ſuo iam exacto biennio / vt ſoli vacaret deo dilecto ſe reddidit antro. ps. Deus de⁹ me⁹. ān. Hinc tanguntur artus ſacri coꝛpis moꝛbo lethali ſciens vero ſe reſolui cōfoꝛtat ouile chꝛiſti. ps. Benedicite. Moꝛ pater ſuos affatur quiſq; veſtrum temnat mundum: amet chꝛiſtum: colat bonum: ſic ſupernū ſumet regnum. ps. Laudate. Capitulū. Benedictionem. Oꝛ⁹. Jeſu redemptoꝛ. ℣⁹. Juſt⁹ germinabit. In euāgelio. ā. Languoꝛ accreſcēs indies artus vexabat fragiles: ipſe ſacras fundēs pꝛeces: celicas pꝛeguſtabat laudes: cuꝛ terrenis redit dies: eterna cuthberto quies: ſalutares ſumit dapes: ſic ſupernas ſcandit ſedes. ps. Benedictus. Oō vt ſupꝛa. Mēoꝛia de quadꝛageſima.

¶ Ad hoꝛas añe de laudib⁹ Lete. de cōi cū octone pꝛia.

¶ Sancti Wilfridi abbatis. Ad veſpe. ān. Chꝛiſti ſoꝛtis ⁊ ceteꝛe de laud. cū pſal. fer. Cap. Juſtus coꝛ ſuum. ℟. Miles chꝛiſti. Oꝛ⁹. Iſte confeſſoꝛ. ℣. Amauit. In euangelio. ān. Juſtum deduxit.

Si festum annunciationis beate marie in aliqua dñica .xl. ãte dñicã in ramis palmarũ euenerit: trãsferat̃ i. ij feriã ꝛ vtr̃ eueniat in .ij. fer. vl̃ a dñica trãsferatur: vesp. in dñica oino erũt de festo ꝛ mẽo. tm̃ de dñica. Et si in dñica i ramis palmarũ: vl̃ ebdomada seq̃nte die palmarũ eue. anticipet̃ ꝛ fiet die sabbati ãte diẽ palmar ꝛ vs̃. i illo sabbo. oino de dñica. erũt ꝛ tm̃ mẽo. de dñica. Idẽ ordo seruet̃ de alijs festis duplicibus dicto tpe q̃tigẽtib⁹. Si aũt annũciatio dñi euenerit in die pasche vl̃. ij. vl̃. tij. vel. iiij. feria quã feriã nõ põt excedere semper fiet die martis post clauem pasche. Quãdocũq; aũt fiet festũ. ix. lec. infra passionẽ dicet̃ Gloria pri. ad ps Venite. et adversus. Rr. In festo quidez annũciationis dicit̃ ad. Rr. Jesu xpe. ℣. Qui de vgine. ¶ In annunciatione beate marie virginis. Ad ves. ãn.

Spiritus sanctus in te descẽdet maria: ne timeas habẽs in vtero filiu dei. ps Dixit dñs. ãn Ne timeas maria: inuenisti gr̃am apd dñm ecce q̃cipies ꝛ pies filiũ. p Cõfiteboꝛ. ã Ecce ancilla dñi fiat michi scdm̃ vbũ tuũ. ps Btus vir. ãn Beatã me dicẽt oẽs gnationes: qa ancillã humilẽ respexit de⁹. ps De pzokũdis. ãn Btã es maria que credidisti ꝓficientur in te: que dicta sũt tibi a dño. ps Memento. Capl'm.

Ecce virgo q̃cipiet ꝛ pariet filiu ꝛ vocabit̃ nomen ei⁹ ẽmanuel: butyzũ et mel comedet: vt sciat repzobare malũ ꝛ eligere bnũ. Rr. Mũo fiet. ℣. Ave maris stella. ℣. Egredier̃ vga. In euãg. ã Ingressus angel⁹ ad mariã ait: aue maria gratia plena dñs tecũ. p Magt. oy.

Deus q̃ de beate marie virgis vtero v̄bũ tuũ angelo nunciãte carnẽ suscipere voluisti: pzesta supplicibus tuis: vt q̃ vere eã genitricẽ dei credim⁹: eius apud te itercessionib⁹ adiuuemur. Per eund̃. dn̄. ¶ Si hoc festũ infra .xl. eueñ. tũc fiat mẽo. de .xl. ad vtraq; vesp̃as: ꝛ ad matu. Cõplet̃ nõ mutat̃ infra .xl. quin fiat oino de .xl. nilq; dicet̃. Gr̃iatibi dñe q̃ natus es. In fine hymni.

ꝯpe q̄ lux es ⁊ dies. Ad mat. Inuiat. Aue maria gr̄a plena dñs tecū Bñdicta tu i mulieribus. ps. Venite. Hy⁹. Aue maris stella. In.i.no.ā Prophete p̄dicauerūt nasci saluatorē de virgine maria. ps. Dñe dñs noster ā. Egredietur v̄ga de radice iesse et replebit ois terra gl̄ia dñi: et videbit ois caro salutare dei. ps. Celi enar. ān. Orieꝫ sicut sol saluator mundi: et descendet in vterū virgis sicut imber sup gramē. p. Dñi est terra. ō⁹ Ex syon. Sermo bti ambrosij epi. Lectō. i.

ADest nobis frēs dilectissimi optat⁹ dies btē acvenerabil' sēp v̄gis marie Ideo cū sūma deuotiōe gaudeat ⁊ra nr̄a tāte v̄gis illustrata annūciatione. Hec est eni flos cāpi: de q̄ortū est: p̄ciosū liliū quallū p cui⁹ partū mutat natura: pthoplasti deleꝫ cl'pa. Ex. Ingrel⁹ āgelus ad mariā ait. Aue maria gr̄a plēa dō.te. ℣. Bñdicta tu in mulierib⁹ ⁊ bñdict⁹ fructus vētris tui. Aue. Lectō. ij.

PRecisum est iea illud eueifelicitatis elogiū: i tristicia pies filios: qz ista i leticia dñz parturiuit. Virgo q̄ppe genuit qz v̄go cōcepit. Inuiolata pepit qz in cō ceptu libido nō fuit. Extitit eni sine corruptiōe ḡuida: ⁊ in ptu v̄go puerpa. ℣. Maria vt audiuit turbata est in sermone angeli. Et cogitabat q̄lis eēt ista salutatio. ℟. Quō fiet istd ait maria qm̄ vir nō cognosco. Et co. Ave inqt angel⁹ ad eā gr̄a plena dñs tecum. Impleta est maria gratia: ⁊ euacuata est a culpa. Maledictio eue: in benedictionem mutat marie. Aue gr̄a plena dñs tecū. Tecū in corde: tecū in ventre: tecū in vtero tecū in auxilio. ℣. Bñdicta tu in mulieribus. Et benedictus fruct⁹ vētris tui. ℟. Aue maria gr̄a plena dñs tecū. Et bñdcta. Gl'ia. Et bñ. In ij.no.ā. Miss⁹ est gabriel āgelus ad mariā v̄ginē desponsatā ioseph. p. Eructauit. ā. Aue maria gr̄a plena dñs tecum bñdicta tu in mulieribus. ps. Deus nr̄ re. ān. Angel⁹ dñi nūciauit marie ⁊ qcepit de spūsancto. ps. Fūdamēta. ℟. Egredieꝫ vir. Lectio. iij.

GRatulare beata v̄go: chr̄istus e celo suo descendit in vteruz tuū. Ex si-

nu patris: in vterū dignat⁹ est descēdere matris. Benedicta tu in mulieribus inqt: que vitam et viris et mulieribus pperisti. Mater generis nostri pnā intulit mundo: genitrix dñi nri salutez attulit mūdo. ℣. Dixit angelus ad mariaz ne timeas maria Inuenisti grāz apud dñm. ℟. Ecce cōcipies z paries filiū z vocabis nomen eius iesum. Inuenisti. Le. v.

ATrix peccati eua: atrix meriti maria Eua occidēdo obfuit: maria viuificando pfuit. Percussit illa/ista sanauit. Pzo inobediētia eni obediētia cōmutatur. Fides p ypidia cōpēsatur. Btā igit maria gestat ifantē/āplexat filiū: portat a quo portabatur. Nec fozmuitu vt fingūt sabelliani reperit paruulū: sz decursis nouem mēsibus pepit xpm. ℟. Ecce cōcipies z paries filiū. Et vocabitur nomē eius iesus. ℣. Hic erit magnus et filius altissimi vocabit z dabit illi dñs deus sedē dauid patris ei⁹. Et vo. Lectio. vi.

QLaudat nunc ozganis maria: z inter veloces articulos tympana puerpere cōcrepent. Cōcinant letātes chozi: z alternātib⁹ modis dulcissima carmina misceāt. Audite igit quēadmodum typanistria nostra cantauerit. Ait enim. Magnificat aia mea dñm: z cetera. Caulam igitur iualescētis erroris miraculū noui partus euicit: z eue planctū/marie cātus exclusit. Extat virgo cū cōcipit virgo grauida virgo cū parit. virgo post partum. ℟. Mūo fiet istud rndit maria: qz virū nō cognosco: angelus ad hec. Spiritussanct⁹ supueniet in te. Et virt⁹ altissimi obūbzabit tibi. ℣. Ideoqz qd nascet ex te sanctū vocabit fili⁹ dei. Spiritusctūs. Gria. Et vt⁹. In ill. noc. ℟. Ecce virgo zcipiet z pariet filiū: z vocabit nomē ei⁹ emanuel. ps. Cātate. i. ℟. Multiplicabit ei⁹ iperiū: et pacis nō erit finis. ps. Dñs reg. ex. ℟. Dabit illi dñs sedē dauid pris ei⁹ z regnabit in eternum. ps. Cātate. j. ℣. Egrediet domin⁹. Veniet.

IN illo tpe scōm lucā. missus est angelus gabziel a deo in ciuitatem galilee cui nomen nazareth ad virginē desponsatam viro:

cui nomē erat ioseph/de domo dauid:et nomē virginis maria. Et reliqua. Omelia ex cōmentario venerabilis bede pzesbyteri. Lectio. vij.

AD mariā ergo vginez gabziel mittit: qui dei foztitudo noiat. Illū qppe nunciare veniebat:q ad debellādas aereas ptātes hūilis apparere dignat⁹ est. De quo p psalmistaz dicit. Dñs foztis z potēs dñs potēs in pzelio. Rm. Dabit illi dñs deus sedē dauid pris ei⁹. Et regnabit in domo iacob in eternū. ℣. Et regni eius nō erit finis. Et. Lectio. viij.

MUltas ob causas saluatoz noster nō de simplici virgine: sed de desponsata voluit nasci. Primo videlicet vt per generationez ioseph cuius maria cognata erat: marie quoqz noscereturo zigo. Deinde ne velut adultera lapidaret a iudeis: malens aliquos de suo oztu:q de pudoze dubitare parentis: simul z virginib⁹ impudicis occasiōez tollēs: ne matrez saluatoris quoqz dicerēt falsis suspicationibus infamatā. Rr. Dixit autem maria ad angelum. Ecce ancilla dñi: fiat michi scōm verbum tuum. ℣. Spiritus sanct⁹ superueniet in te: et cum respōdisset angelus ait maria. Ecce. Lectio. ix.

TErtio: vt in egyptum fugiēs: z inde rediēs haberet solatiū viri: qui integerrime virginitatis custos pariter et testis existeret. Quarto: ne partus eius diabolo pateret: q si eum de virgine nasci cognosceret/ foztsitan quasi ceteris hoib⁹ eminentiozē mozti tradere timeret. Maria aūt hebzaice stella maris/syziace vero dña vocat: z merito q z totius mūdi dñz z lucē sec'li meruit gñare pennē: q cū pce z spūsctō obviuit z regnat i sec'a sec'oz. Rr. Xpi vgo dilectissima virtutū opatrix opē ferre miseris. Subueni dña clamātib⁹ adte iugiter. ℣. Qm pctōz mole pmimur z nō est qui adiuuet. Subue. Gl'ia. Sub Reticipiat. Rr. Xpi vir. ℣. Emitte. In laudib⁹. An.

ROzate celi desuper et nubes pluant iustum: aperiatur terra z germinet saluatorē. ℣s. Dñs regna. ℣. Emitte agnū dñe dñatoz terre de petra deserti ad mō-

tem filio ly̆ō. ℣. Jubilate. ā. Egredietꝛ dñs de loco sancto suo veniet vt saluet populū suū. ps. Deꝰ deꝰ meꝰ. ā. Ecce veniet desideratꝰ cūctis gētis ꝛ replebit glia domꝰ dñi. ps. Būdicite. ā. Nō auferetur sceptrū de iuda: ꝛ dux de femore eius donec veniat q̄ mittēdus est: ꝛ ipse erit expectatio gentiū. ps. Laudate. Lp̄. Ecce virgo cōci. ℣y. Quē terra pōthꝰ. cū ℣ gloriosa dña. ℣ꝰ. Elegit eā. Jn euā. ān. Quomodo fiet istud angele dei qz virū in cōcipiē do nō ptuli: audi maria virgo xp̄i: spūsctūs superueniet in te ꝛ virtꝰ altissimi obumbzabit tibi. ps. Būdictꝰ. oco. vtš. Ad. i. ā. Rozate. ps. Deꝰ in nole. aña. Grās. ps. Qui cūqz. ꝛc. ℟. Jesu xp̄e. ℣. Qui de vir. cū Glia. ℭ Ad. iij. ān. Emitte. ps. Legē pone. Lp̄.

LOcutus est dñs ad achaz dicens: pete tibi signū a dño deo tuo in pfundum ifernī siue in excelsum supza: ꝛ dixit achaz / non petam et nō tentabo dñm. ℟. Veni ad liberandum nos. Muere in pzima dominica aduentus. Oco Deus qui de beata maria. Ad sexta. ān. Egredietꝛ dñs. ps. Defecit. Lp̄u. Ecce virgo concipiet ℟. Ostende nobis dñe. vtš. Ad nonam. ān. Non auferetur. ps Mirabilia. Lap'm.

EGgredietꝛ virga de radice iesse: ꝛ flos de radice eiꝰ ascēdet: ꝛ requiescet sup eū spūs dñi. ℟. Sup te hier'm. Oro. vtš. Ad vš. aña de laud. cū pla'. de dña. Lp̄z. Egredietꝛ vga. ℟. Xp̄i virgo. ℣yꝰ. Quē terra ponthꝰ cuz ℣ gl'iosa dña. ℣. Egredieturꝛ vga. Jn euā. ā. O virgo vginū quō fiet istō qz nec pzimā similē visa es nec hās sequētem filie hier'z q̄d me admiramini diuinū est mysteriū hoc qđ cernitis. ℣. Mgt. oco vtš. Deꝰ q̄. ℭ Interc. annūcia. b. ma. ꝛ sec. l. ābzosij: celebzet festū visitatiōis bt̄ē marie qđ festū inueniet in fine istiꝰ libzi. ℭ Sci ambzosij epi ꝛ q̄fes. festū. ix. lec. oia de cōi pzeter lec. Lectio. i.

IGitur posito in administratiōe pfecture gallian a pr̄e eiꝰ ambzosio natꝰ est filiꝰ eiꝰ ambzosiꝰ. Qui cū in cunis positꝰ aperto oze dormiret: subito examē apū aduenies faciem eius ꝛ oza cōpleuit ita vt ingrediēdi et

egrediendi vices in os eius frequentarent. Lectio secũda.

QVe postea euolãtes in tantam aeris altitudinem sublevate sunt: vt humanis oculis minime viderentur. Quo peracto: territus pater ait. Si vixerit infans iste aliquid magni erit. Postea vero cum adoleuisset: et rome literis eruditꝰ esset / i adiutoriũ pfecture pretoriũ ad consiliũ tribuendum eligit: post qđ suscepit insignia cõsulatus. Lect. iij.

QVmq mediolanuz venisset et causa sedãde seditionis que erat in populo in petendo epm perrexit ad ecclesiaz: subito ferꝫ vox infantis sonuisse: ambrosiũ epm. Ipso autem resistẽte ꝫ obluctante ac fugã petente cum adhuc cathecuminꝰ esset: capitur / baptisatur / et octauo die in epalem cathedzam sublimat. Lectio. iiij.

POstea vero erat qdam vir de hereli arriano rũ acerrimꝰ nimiũ disputatoz: ꝫ durus atq incõuertibilis ad fidẽ catholicã. Is constitutus in eccla (pdicãte ambrosio) vidit vt ipse postmodum loquebatur: angelũ ad aures epi stantẽ: et indicantem ei quod populo predicare deberet. Quo viso cõuersus fidem quã expugnabat tenuit ipse defendere. Lect. v.

IPse autẽ vir venerabilis eps erat multe abstinentie: ꝫ multarũ vigiliarũ et laboziz quotidiano ieuniomacerans corpus. Cui prandendi nunq consuetudo fuit nisi die sabbati ꝫ dominico vel cum natalicia celeberrimoziz martyzum essent. Ozandi etiam assiduitas magna die ac nocte illi erat nec operam declinabat scribẽdi ppria manu libzos: nisi cum aliqua infirmitate corpus attineretur. Lect. vi.

ANte paucos vo dies q lectulo detineret: cũ qdzagesimũ tertiũ psalmuz dictaret notario ei exscipiẽte ꝫ videte: subito in modũ scuti bzeuis ignis caput eiꝰ cooptuit: atq paulatim p os ipsiꝰ tanq i domũ hitatoz ingressus est. Postea vo facta est facies eiꝰ tanq nix ꝫ iterꝫ reuersa est ad spẽm suã. Scribẽdi aũt vl dictãdi ipso die finẽ fecit: liqdẽ ipm psalmũ explere non potuit. Expositio. Vos estis lux mundi.

melia vt in cõi. Lectõ. viij.

QVinqz post dies aliquot btũs ãbzoli⁹ ifirmaretur: ⁊ in lectulo detineretur: tpe quo migrauit ad dñz: ab hoza circiter vndecimã diei vlqz ad illã hozã qua emisit spiritum: expansis manib⁹ in modum crucis ozauit. Labia vero illius tantũ mouere videbanť: vox tamẽ eius non audiebatur. Lectio. ix.

HOnozatus etiã sacerdos ecclesie vercellensis cum in superioza domus se ad quietẽ cõposuisset: tertio vocẽ vocãtis se audiuit: dicentisqz sibi. Surge festina: qz modo est recessurus. Qui consurgens: mediolanum concitus venit: ⁊ dñici cozpis sacramentũ ei dedit. Moxqz ille manus in modũ crucis expãdit: ⁊ vltimũ spiritum inter verba ozatiõis efflauit ad eũ qui viuit ⁊ regnat p oĩa scĺa dc⁹. Lecta de cõi vnius cõfessoꝛis. pontifi. et doctoꝛis. Sanctoꝛũ tiburcij valeriani et maximi. Oco.

PResta q̃s ops de⁹ vt qui sctoꝛũ martyꝛ tuoꝛ tiburtij valeriani et maximi solẽnia colim⁹ eoꝛ etiã vĩtutes imitemur. Per dñ. Lect. i.

IN dieb⁹ illis. Tiburti⁹ et valerian⁹ p beatã ceciliã ad xp̃m cõuersi: ad hoc diuinũ officiũ implendũ studiose vacabãt quotidie vt p̃cios as martyꝛũ facerent sepulturas elemosynis ⁊ pietatib⁹ insistẽtes. Incẽabt solitũ est bonos odiuꝫ mali et indicãt vniuersa almachio pfecto vꝛbis rome: que p eos dñs circa egẽtes ageret: vel q̃ studiose quos ille iusserat occidi sepelirent. Lectio. ij.

QVenti ergo ab apparitoꝛib⁹ almachio pl̃entant. Quos almachi⁹ pꝛotinus his vꝛbis aggressus est. Offerte dijs libamina ⁊ abscedite illesi. Rñderũt ãbo ⁊ dixerũt. Nos nõ dijs sꝫ deo quotidie sacrificium exhibemus. Tũc almachi⁹ pfectus iussit carnificibus vt ab eis ducerenť ad paguꝫ vbi erat idolũ iouis: ⁊ iussit vt si noluissent sacrificare sentẽtiã capitalẽ excipent. Lectio. iij.

GLoꝛiosi vero martyres tenti a mario coꝛnicularioꝛ pꝛefecto ducebanť ad pagũ. In q̃ p tẽpli ianuã trãsit⁹ erat vt oẽs q̃ ingrederenť si iouithura nõ imponerẽt/ punirenť. Veniẽtib⁹

ergo scis offerunt thura et recusant: recusantes ponūt genua feriuntur gladio. Ad quoz pdicationē ipse maximus regis coznicularius cū oi domo sua: et ipsi carnifices crediderūt/z venīte nocte sancta cecilia cū sacerdotib⁹ vniuersis baptizati sūt eosqz in fide catholica instruxit. Igit dū cōperisset almachius qđ maximus coznicularius cū sociis oib⁹ factus fuisset chzistian⁹: iussit eū tā diu plūbatis tūdi ꝯdiu spm exalaret. Quē sancta cecilia sepeliuit iurta sepulchzum tyburtij z valeriani ad laudem dñi nostri iesu chzisti.

Lecta de cōi plurimoz mar.

Festū sci geozgij ante pascha euene. kiat. viij. die precedenti tāꝯ festū duplex de minozib⁹ cū. ix. lc. vi. pme lcōnes erūt de cōi vni⁹ mar. vij. lc. de expōne euāg. scdm lucā. Si quis vult post me venire. viij. lc. z. ix. de vita ei⁹

Ad pmas vs. ā. Beat⁹ vir qui suffert. et cete ae sequentes de cōi vni⁹ marty. cū pis ferialib⁹ cap. Beat⁹ vir. R. Miles xpi. hy⁹. Deus tuoz militū. v. Glia z honoze. ān Hic est de mar. p. Magt. oz.

Deus q nos beati geozgij martyzis tui meritis et intercessione letificas concede ppicius: vt qui eius beneficia poscim⁹ dono tue gratie cōsequamur. Per dn. Ad matu. Inuita. Just⁹ florebit in domo dñi. lc. de cōi vnius martyzis: vt patet supza vsqz viij. lectionē. k. viij.

In dieb⁹ illis. Sanctus geozgi⁹ capadocie regionis genere oztus: aspiciens iussu daciani ipatoris oēs xpm de reliqre: z ad idolorū culturā festinare lozica fidei indut⁹ vexilloqz sctē crucis circūdat⁹ dixit. Ego chzistian⁹ sum: malens seculari dignitate exui: et adherere iperio imoztalis dei: his dictis replet⁹ ira dacian⁹ iussit geozgiū eculeo leuari: z mēbzati cozp⁹ ei⁹ vngulis lacerari: pcepitqz laterib⁹ ei⁹ lāpades applicari/ita vt iterioza viscerū apparerent. lc. ix.

Quam ergo has penas martyz xpi sustineret: iussit eū tyzān⁹ deponi: z extra ciuitatē ejci: et ad verbera extēdi: et diuersis plagis cruciari. Salē vero i vulnera ei⁹ spargi/et ea ex cilicio fricari: et cū his oib⁹ penis

martyz illesus maneret: ira tus dacianus iussit eū in lar taginē ebulientem plumbo impletam imitti. Geozgius aūt facto coz̄ā se signo cru cis in cartaginem quasi doz miens donec plūbū refrige raretur: repausauit. Tunc dacianꝰ p̄cepit decollari san ctū martyz̄ē: sicq; cozonatꝰ est in celo: cuius itercessione adiūgamur angelozū colle gio. Nō oz. Te deū. In lau. ān. Qui me confessus. ꝛc. de cōi ... martyz̄is: cū oō̄e pz̄opz̄ia. Ad scōas vesp̄. ān de laudibꝰ cū psal. ferialibꝰ. incipiatur ad cap. de sancto vvilfrido. ch. Ecce sacerdos magnus. ℟. Miles xp̄i. ℣ Iste confessoz. ꝛc. de cōmuni vnius confessoris cū oō̄on.

DEus qui beatū vvil fridū pontificē tuū atq; cōfessoꝛē tuū atq; pōtificē trāstulisti: da nobis q̄r ei⁹ merita gl̄iosa ad gau dia translire perennia. p dn̄. Nō. de sancto geozgio. ān. Iste sanctus. ℣. Gl̄ia z honoze. cū oō̄e p̄ba. Ad matutinas Inuitatoziū. Vnū deum in trinitate. ℣. Iste confessoz. sicut in translatione cōfes soz̄ū. ꝛc. oia sicut in cōi p̄ter legendam et oz̄atiōē. ꝛc. i.

ANno igit̄ ab incarna tione verbi dei sexcen tesimo tricesimo quarto re gnante in noz̄thūbz̄ia san ctissimo rege oswaldo puer dei vvilfridus natꝰ est. San ctus vvilfridus vbi quartū decimū etatis attigit ānū/ ve nit in insulā lindisfernēsem ibiq; monachoz̄ famulatui se deo seruiret: ꝓposuit romam ire z monasteriales rit⁹ ibi videre. Veniens vo a bonifacio archidiacono/ quatuoz euangelioz̄ libz̄os didicit: et alia multa eccl'ie disciplinis vtilia. Lectio. iij.

QUam autem alicꝫdiu in roma studijs indulge ret reduīti galliā ad dalphi nū lugdunēsem archiep̄m/ et tres ānos apud eū q̄moza tꝰ est ac tōsus est ab eo z tātꝰ habitꝰ amoze/ vt heredē sibi illū facere cogitaret. ꝛc. iij.

PRedictus vo dalphinꝰ iussu vz̄hildis regine ad decollādū ductꝰ est quē se cutꝰ est vvilfridus deliderās cū eo occūbere. Sz cū cogno uerūt eū carnifices de natiōe

anglorꝫ/noluerꝫ eũ trucida re cũ suo pontifice. Lcõ.v.

SAnctus vvilfridus bri tãniã veniens ꝙiunct⁹ est amicicijs alfridi regis/q̃ dedit ei trã trigita familiarꝫ in loco q̃ vocat Ripõ. Itaqꝫ deliderãte rege alfrido vvilfridus sacerdos ordinatus est ab gilberto gebvilorꝫ epo a quo postea eps est cõsecratus. Quo adhuc in trãsmarinis partib⁹ demorante/cõsecratus est cedda vir sanctus in epatu eborũ iubente rege olvvino: ꝫ trib⁹ annis rexit deinde lostyngium secessit: accipiente vvilfrido episcopatũ totius northumbrie prouincie. Lectio sexta.

REgnante rege egfrido pulsus est vvilfridus ab eppscopatu: ꝫ tres p illo consecrati sunt antistites: sed anno scdo alfridi regis/q̃ post egfridum regnauit suo epatu inuectus est. Scriptũqꝫ est regib⁹ ãglorũ vt eũ in epatũ suũ facerent recipi eo q̃ iniuste fuerat cõdẽnatus. Cũ vvilfridus britaniã remeãs in gallijs deueniisset tact⁹ infirmitate quatuor dieb⁹ quasi mortu⁹: cui archangelus michael: apparuit dicẽs. Donauit tibi dominus vitã p oõnes fratrũ tuorꝫ: ꝫ p intercessionẽ genitricis sue: sed patus esto/qꝫ post quadrieniũ visitabo te/et in pace trãquillã vitã terminabis. Sctus vo vvilfridus post quadraginta q̃nqꝫ annos epat⁹ sui diẽ clausit extremũ: ꝫ i monasterio suo qđ dicit ripõ, honorifice est sepult⁹. Septia ꝛc. de expositione euãgelij scdm matheũ Homo quidã pegre. Omelia vt in cõmuni. Lectio.vij

MOrs sane ista per quã beatus vvilfridus introductus est in gaudiũ: nõ est mors: sz dormitio. Abijt ergo non obijt: nũc extincta est lucerna ei⁹. Cum igitur inter choros angelorũ multiplici meritorũ excellentia floreret in celis/locũ in quo corpus eius requieuit pluribus miraculorum insignijs deus peroꝛnauit in terris. Erexit itaqꝫ d⁹ in archipresulem eboracen. venerabilẽ virũ oslvvaldũ morũ sctitate peroꝛnatũ. Qui celit⁹ diuina inspirat⁹ gra: cũma cum reuerẽtia de ipsimo tumulo: quo sepeliebat corpus eius transferre disposuit. Ꝛc.ix.

Congregatis itaq; ad diē assignatū archiepo predicto oswaldo cū ceteris prelatis: his specialiter qui dignitate & meritis precellebant: sumētes scti corpis reliquias in capsa lignea cupro deaurato cooperta honorifice collocauerūt: quā in aquilonari parte eccl'ie iuxta altare bti petri posuerunt: dictusq; archiepus oswaldus diē trāslationis i tota puincia eboracen. festiuari precepit. Elapso aliquo tēpre walterus gray dicte eccl'ie eboracen. archiepus: iterū corpus ei⁹ in feretrū auro & argēto ornatū: eodē quo prius trāslatū fuit octauo scilicet kalē das maias laudabilit trāslulit ad laudē dñi ie su xpi. ps. Te deū. nōdz. Ad laudes ān Ecce sacerdos. ꝛc. Ā. sequentes vt in cōi. Lad. Benedictionē. hymn⁹ Jesu redēptor omn. b. Justus ger. ā. Euge serue. ps. Benedict⁹. Oco pprias vsq; Ad p̄mā & alias horas de cōi vnius confessoris cū oratione p̄a Ad sēcias vsq; ad laud. cum psal. feriali⁹. cp. Benedictionem. Re. Sancte N. cōfessor hymn⁹. Jesu redemptor. ō. Amauit. ān. Similabo eū. Oratio propria vt supra.

¶ Regist̄r quo codices hui⁹ partis colligi debēt tale est Primo tēporale signatū his figuris a.b.c.d.e.f.g.h.i.k.l. m.n.o.p.q.r.s.t. deinde kalēdariū/psalteriū et cmune sub his lr̄is A.B.C.D.E.F.G.H.I.K.L.M. N.O.P. Postremo sanctorale hoc mod⁹ notatū A.B C.D.E.F.G. Et sūt oēs quaterni p̄ter Q. q̄ est duern⁹.

¶ Finit pars hyemalis tam de tēpore q̄ de scīis breuiarij ad vsum insignis eccl'ie Eboracēsis Parisijs ip̄essi arte ac vigili cura Francisci Regnault Alme vniuersitatis Parisiēsis librarij iurati/in vico sancti Jacobi e regione maturinor⁹ sub signo elephātino cōmorantis. Anno dominimillesimo quingētesimo.xxvi. decimaquinta mēsis Octobris.

1 0C 59